

חב"ד

תורה

בראשית

בראשית א : 1

- 1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
- 2 Země pak byla nesličná a pustá, a tma byla nad propastí, a Duch Boží vznášel se nad vodami. ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:
- 3 I řekl Bůh: Buď světlo! I bylo světlo. ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אוֹר וַיְהי־אוֹר:
- 4 A viděl Bůh světlo, že *bylo* dobré; i oddělil Bůh světlo od tmy. ד וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
- 5 A nazval Bůh světlo dnem, a tmou nazval nocí. I byl večer a bylo jitro, den první. ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
- 6 Řekl také Bůh: Buď obloha u prostřed vod, a děl vody od vod! ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם:
- 7 I učinil Bůh tu oblohu, a oddělil vody, kteréž jsou pod oblohou, od vod, kteréž jsou nad oblohou. A stalo se tak. ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהי־כֵן:
- 8 I nazval Bůh oblohu nebem. I byl večer a bylo jitro, den druhý. ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
- 9 Řekl také Bůh: Shromazďte se vody, *kteréž jsou* pod nebem, v místo jedno, a ukaž se *místo* suché! A stalo se tak. ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבְשָׁה וַיְהי־כֵן:
- 10 I nazval Bůh *místo* suché zemí, shromáždění pak vod nazval mořem. A viděl Bůh, že *to bylo* dobré. י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלַמָּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- 11 Potom řekl Bůh: Zplod' země travu, *a* bylinu vydávající símě, *a* strom plodný, nesoucí ovoce podle pokolení svého, v němž by bylo símě jeho na zemi. A stalo se tak. יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פֶּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן:
- 12 Nebo země vydala travu, *a* bylinu nesoucí semeno podle pokolení svého, i strom přinášející ovoce, v němž *bylo* símě jeho, podle pokolení jeho. A viděl Bůh, že to bylo dobré. יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּבוּ לְמִינֵהוּ וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- 13 I byl večer a bylo jitro, den třetí. יג וַיְהי־עֶרֶב וַיְהי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:
- 14 Opět řekl Bůh: Buďte světla na obloze nebeské, aby oddělovala den od noci, a byla na znamení a *rozměření* časů, dnů a let. יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי מְאוֹרֹת בָּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לָאֵתֹת וּלְמוֹעֲדִים וַלַּיָּמִים וּשְׁנָיִם:
- 15 A aby svítila na obloze nebeské, a osvětcovala zemi. A stalo se tak. טו וְהָיוּ לְמְאוֹרֹת בָּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהי־כֵן:
- 16 I učinil Bůh dvě světla veliká, světlo větší, aby správu drželo nade dnem, a světlo menší, aby správu drželo nad nocí; *těž* i hvězdy. טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאוֹר הַגָּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאוֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
- 17 A postavil je Bůh na obloze nebeské, aby osvětcovala zemi; יז וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בָּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ:

- 18 A aby správu držela nade dnem a nocí, a oddělovala světlo od tmy. A viděl Bůh, že *to bylo* dobré.
- 19 I byl večer a bylo jitro, den čtvrtý.
- 20 Řekl ještě Bůh: Vydejte vody hmyz duše živé v hojnosti, a ptactvo, *kteréž* by létalo nad zemí pod oblohou nebeskou!
- 21 I stvořil Bůh velryby veliké a všelijakou duši živou, hýbající se, kteroužto v hojnosti vydaly vody podlé pokolení jejich, a všeliké ptactvo křídla mající, podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že *to bylo* dobré.
- 22 I požehnal jim Bůh, řka: Plodtež se a množte se, a naplňte vody mořské; též ptactvo ať se rozmnožuje na zemi!
- 23 I byl večer a bylo jitro, den pátý.
- 24 Řekl též Bůh: Vydej země duši živou, *jednu každou* podlé pokolení jejího, hovada a zeměplazy, i zvěř zemskou, podlé pokolení jejího. A stalo se tak.
- 25 I učinil Bůh zvěř zemskou podlé pokolení jejího, též hovada vedlé pokolení jejich, i všeliký zeměplaz podlé pokolení jeho. A viděl Bůh, že *bylo* dobré.
- 26 Řekl opět Bůh: Učiňme člověka k obrazu našemu, podlé podobenství našeho, a ať panují nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad hovady, a nade vší zemí, i nad všelikým zeměplazem hýbajícím se na zemi.
- 27 I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.
- 28 A požehnal jim Bůh, a řekl jim Bůh: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi, a podmaňte ji, a panujte nad rybami mořskými, a nad ptactvem nebeským, i nad všelikým živočichem hýbajícím se na zemi.
- 29 Řekl ještě Bůh: Aj, dal jsem vám všelikou bylinu, vydávající símě, *kteráž jest* na tváři vší země, a všeliké stromové, *(na němž jest ovoce stromu)*, nesoucí símě; *to* bude vám za pokrm.
- 30 Všechněm pak živočichům zemským, i všemu ptactvu nebeskému, a všemu tomu, což se hýbe na zemi, v čemž *jest* duše živá, všelikou bylinu zelenou *dal jsem* ku pokrmu. I stalo se tak.
- 31 A viděl Bůh vše, což učinil, a aj, *bylo* velmi dobré. I byl večer a bylo jitro, den šestý.
- יח וַלְמַשָּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- יט וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:
- כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רִקְיעַ הַשָּׁמַיִם:
- כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הַרֹמֶשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף
לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- כב וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַמַּיִם
בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ:
- כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:
- כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה
וָרֶמֶשׂ וְחַי־תוֹאֲרֵץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן:
- כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ
וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:
- כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת
הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־רֶמֶשׂ
הָרֶמֶשׂ עַל־הָאָרֶץ:
- כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
- כח וַיִּבְרָךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹּשֶׁהּ וּרְדוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל־חַיָּה הַרֹמֶשֶׁת עַל־הָאָרֶץ:
- כט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ פְּרִיעַץ
זֶרַע זֶרַע לָכֶם יְהִיָּה לְאֹכְלָהּ:
- ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל־רֹמֶשׂ
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֵרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ
וַיְהִי־כֵן:
- לא וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי:

בראשית ב : 2

1 A tak dokonána jsou nebesa a země, i všecko vojsko jejich.	א ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
2 A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kteréz dělal; a odpočinul v den sedmý ode všeho díla svého, kteréz byl dělal.	ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
3 I požehnal Bůh dni sedmému a posvětil ho; nebo v něm odpočinul Bůh ode všeho díla svého, kteréz byl stvořil, aby učiněno bylo.	ג ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר-ברא אלהים לעשות:
4 Tit jsou rodové nebes a země, (<i>když stvořena jsou v den, v němž učinil Hospodin Bůh zemi i nebe</i>),	ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים:
5 I každé chrastiny polní, dříve než byla na zemi, i všeliké byliny polní, prvé než vzcházela; nebo ještě byl nedštil Hospodin Bůh na zemi, aniž byl který člověk, ješto by dělal zemi.	ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על-הארץ ואדם אין לעבד את-האדמה:
6 A <i>aniž</i> pára vystupovala z země, aby svlažovala všecken svrcek země.	ו ואד יעלה מן-הארץ והשקה את-כל פני-האדמה:
7 I učinil Hospodin Bůh člověka z prachu země, a vdechl v chřípě jeho dchnutí života, i byl člověk v duši živou.	ז וייצר יהוה אלהים את-האדם עפר מן-האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה:
8 Štípil pak byl Hospodin Bůh ráj v Eden na východ, a postavil tam člověka, jehož byl učinil.	ח ויטע יהוה אלהים גן-בעדן מקדם וישם שם את-האדם אשר יצר:
9 A vyvedl Hospodin Bůh z země všeliký strom na pohledění libý, a <i>ovoce</i> k jídlu chutné; též strom života u prostřed ráje, i strom vědění dobrého a zlého.	ט ויצמח יהוה אלהים מן-האדמה כל-עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע:
10 (<i>A řeka vycházela z Eden, k svlažování ráje, a odtud dělila se, a byla ve čtyři hlavní řeky.</i>	י ונהר יצא מעדן להשקות את-הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:
11 Jméno jedné Píson, ta obchází všecku zemi Hevilah, kdež jest zlato.	יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל-ארץ החוילה אשר-שם הזהב:
12 A zlato země té <i>jest</i> výborné; tam <i>jest i</i> bdelium, a kámen onychin.	יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:
13 Jméno pak druhé řeky Gihon, ta obchází všecku zemi Chus.	יג ושם-הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל-ארץ כוש:
14 A jméno řeky třetí Hiddekel, kteráž teče k východní straně Assyrské země. A řeka čtvrtá jest Eufrates.)	יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:
15 Pojav tedy Hospodin Bůh člověka, postavil jej v ráji <i>v zemi</i> Eden, aby jej dělal a ostříhal ho.	טו ויקח יהוה אלהים את-האדם וינחהו בגן-עדן לעבדה ולשמרה:
16 I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš;	טז ויצו יהוה אלהים על-האדם לאמר מכל עץ-הגן אכל תאכל:

- 17 Ale z stromu vědění dobrého a zlého nikoli nejez; nebo v který bys koli den z něho jedl, smrtí umřeš. יז וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:
- 18 Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm byla. יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הֵיטִיב הָאָדָם לִבְדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
- 19 *(Nebo když byl učinil Hospodin Bůh z země všelikou zvěř polní, i všechno ptactvo nebeské, přivedl je k Adamovi, aby pohleděl na ně, jaké by jméno kterému dáti měl; a jak by koli nazval Adam kterou duši živou, tak aby jmenována byla.)* יט וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לְרֹאוֹת מֶה-יִקְרָא-לּוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:
- 20 I dal Adam jména všechněm hovědům, i ptactvu nebeskému, a všeliké zvěři polní; Adamovi pak není nalezena pomoc, kteráž by při něm byla.) כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא-מָצָא עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
- 21 Protož uvedl Hospodin Bůh tvrdý sen na Adama, i usnul; a vyňal jedno z žeber jeho, a to místo vyplnil tělem. כא וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרִדָמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעָתוֹ וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר תַּחְתָּנָה:
- 22 A z toho žebra, kteréž vyňal z Adama, vzdělal Hospodin Bůh ženu, a přivedl ji k Adamovi. כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלֶע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיָּבֵאָהּ אֶל-הָאָדָם:
- 23 I řekl Adam: 'Tedy tato jest kost z kostí mých a tělo z těla mého; tato slouží bude mužatka, nebo z muže vzata jest. כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפַּעַם עֵצָם מֵעַצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקְחָהּ-זֹאת:
- 24 Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přidržeti se bude manželky své, i budou v jedno tělo. כד עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:
- 25 Byli pak oba dva nazí, Adam i žena jeho, a nestyděli se. כה וַהֲיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׁשׁוּ:

בראשית ג : 3

- 1 Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A *ten* řekl ženě: Tak-liž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského?
  - 2 I řekla žena hadu: Ovoce stromů rajských jíme;
  - 3 Ale o ovoci stromu, kterýž jest u prostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.
  - 4 I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!
  - 5 Ale ví Bůh, že v kterýkoli den z něho jísti budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé.
  - 6 Viduci tedy žena, že dobrý *jest* strom k jídlu i příjemný očima, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a *on* jedl.
  - 7 Tedy otevříný jsou oči obou dvou, a poznali, že jsou nazí; i navázali lístí fíkového a nadělali sobě věnčíků.
  - 8 A *v tom* uslyšeli hlas Hospodina Boha chodícího po ráji k větru dennímu; i skryl se Adam a žena jeho před tváří Hospodina Boha, u prostřed stromové rajského.
  - 9 I povolal Hospodin Bůh Adama, a řekl jemu: Kdež jsi?
  - 10 Kterýžto řekl: Hlas tvůj slyšel jsem v ráji a bál jsem se, že jsem nahý; protož skryl jsem se.
  - 11 I řekl *Bůh*: Kdožt oznámil, že jsi nahý? Nejedl-lis ale z toho stromu, z něhožt jsem jísti zapověděl?
  - 12 I řekl Adam: Žena, kterouž jsi mi dal, *aby byla* se mnou, ona mi dala z stromu toho, a jedl jsem.
  - 13 I řekl Hospodin Bůh ženě: Což jsi to učinila? I řekla žena: Had mne podvedl, i jedla jsem.
  - 14 Tedy řekl Hospodin Bůh hadu: Že jsi to učinil, zlořečený budeš nade všechna hovada a nade všechny živočichy polní; po břicho svým plaziti se budeš, a prach žráti budeš po všechny dny života svého.
  - 15 Nad to, nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.
- א וַהֲנֹחַשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן:
- ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנֶּחֱשׁ מִפְּרִי עֵץ־הָגֶן נֹאכָל:
- ג וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הָגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ פֶּן־תָּמּוּתוּ:
- ד וַיֹּאמֶר הַנֶּחֱשׁ אֶל־הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תָּמּוּתוּ:
- ה כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וּנְפַקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע:
- ו וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תִאֲוָה־הוּא לְעֵינֶיהָ וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם־לְאִישָׁהּ עִמָּה וַיֹּאכַל:
- ז וַתִּפְקְחֶנָּה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרֻמָּם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵהָ תֵאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חִגְרֹת:
- ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מֵתְהַלֵּךְ בְּגֶן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְהָאִשָּׁה מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן:
- ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה:
- י וַיֹּאמֶר אֶת־קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בְּגֶן וָאִירָא כִּי־עֵרֹם אָנֹכִי וַאֲחָבָא:
- יא וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵרֹם אָתָּה הַמֶּן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אֲכָלְתָּ:
- יב וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה אֵמָּדִי הוּא נָתַתָּה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֹכַל:
- יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנֶּחֱשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וָאֹכַל:
- יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנֶּחֱשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אַרְוֵר אֶתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ:
- טו וָאִיבָה אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנָּה עֲקֵב:

- 16 Ženě *pak* řekl: Velice rozmnožím bolesti tvé a počínání tvá, s bolestí roditi budeš děti, a pod mocí muže tvého *bude* žádost tvá, a on panovati bude nad tebou.
- 17 Adamovi také řekl: Že jsi uposlechl hlasu ženy své, a jedl jsi z stromu toho, kterýžt jsem zapověděl, řka: Nebudeš jísti z něho; zlořečená země pro tebe, s bolestí jísti budeš z ní po všechny dny života svého.
- 18 Trní a bodláčí tobě ploditi bude, i budeš jísti byliny polní.
- 19 V potu tváří své chléb jísti budeš, dokavadž se nenavrátiš do země, poněvadž jsi z ní vzat. Nebo prach jsi a v prach se navrátiš.
- 20 Dal pak byl Adam jméno ženě své Eva, proto že ona byla máté všech živých.
- 21 I zdělal Hospodin Bůh Adamovi a ženě jeho oděv kožený, a přioděl je.
- 22 Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk učiněn jest jako jeden z nás, věda dobré i zlé; pročez nyní, aby nevztáhl ruky své, a nevzal také z stromu života, a jedl by, i byl by živ na věky, *vyžeňme jej*.
- 23 I vypustil jej Hospodin Bůh z zahrady Eden, aby dělal zemi, z níž vzat byl.
- 24 A *tak* vyhnal člověka a osadil zahradu Eden cherubíny k východní straně s mečem plamenným blýskajícím se, aby ostržíhali cesty k stromu života.

טז אֱלֹהֵי-אִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרֻבָּה עֲצָבוֹנָהּ וְהִלְנָהּ בְּעֻצָּב תִּלְדִּי בָנִים וְאֶל-אִישָׁהּ תִּשְׁוָקתָהּ וְהוּא יִמְשָׁל-בָּהּ:

יז וְלָאָדָם אָמַר כִּי־שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וְתָאֵכַל מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרָהּ בְּעֻצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

יח יְקוֹץ וְדָרְדָר תִּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה:

יט בְּזֵעַת אֶפְיֶךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבֶךָ אֶל־הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי־עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב:

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הוּא הָיְתָה אִם כָּל־חַי:

כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם:

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לִדְעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם:

כג וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגִּן־עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם:

כד וַיִּגְרֹשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגִן־עֵדֶן אֶת־הַכְּרֻבִּים וְאֵת לַהֵט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת־דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים:

בראשית ד : 4

- 1 Adam pak poznal Evu ženu svou, kterážto počavši, porodila Kaina a řekla: Obdržela jsem muže na Hospodinu.
  - 2 A opět porodila bratra jeho Abele. I byl Abel pastýř ovcí, a Kain byl orač.
  - 3 Po mnohých pak dnech stalo se, že obětoval Kain z úrody zemské obět Hospodinu.
  - 4 Ano i Abel také obětoval z prvorozených *věcí* stáda svého, a z tuku jejích. I vzhlédl Hospodin na Abele a na obět jeho.
  - 5 Na Kaina pak a na obět jeho nevzhlédl. Protož rozlítil se Kain náramně, a opadla tvář jeho.
  - 6 I řekl Hospodin Kainovi: Proč jsi se *tak* rozpálil hněvem? A proč jest opadla tvář tvá?
  - 7 Zdaliž nebudeš příjemný, budeš-li dobře činiti? Pakli nebudeš dobře činiti, hřích ve dveřích leží; a pod mocí tvou bude žádost jeho, a ty panovati budeš nad ním.
  - 8 I mluvil Kain k Abelovi bratru svému. Stalo se pak, když byli na poli, že povstav Kain proti Abelovi bratru svému, zabil jej.
  - 9 I řekl Hospodin Kainovi: Kdež jest Abel bratr tvůj? Kterýž odpověděl: Nevím. Zdaliž jsem já strážným bratra svého?
  - 10 I řekl *Bůh*: Co jsi učinil? Hlas krve bratra tvého volá ke mně z země.
  - 11 Protož nyní zlořečený budeš *i* od té země, kteráž otevřela ústa svá, aby přijala krev bratra tvého z ruky tvé.
  - 12 Když budeš dělati zemi, nebude více vydávati moci své tobě; tulákem a běhounem budeš na zemi.
  - 13 I řekl Kain Hospodinu: Většíť jest nepravost má, než aby mi odpuštěna býti mohla.
  - 14 Aj, vyháníš mne dnes z země této, a před tváří tvou skrývati se budu, a budu tulákem a běhounem na zemi. I přijde na to, že kdo mne koli nalezne, zabije mne.
  - 15 I řekl mu Hospodin: Zajisté kdo by koli zabil Kaina, *nad tím* sedmnásobně mštno bude. Pročež vložil Hospodin znamení na Kaina, aby ho žádný nezabil, kdo by jej koli nalezl.
- א והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה:
  - ב ותסוף ללדת את־אחיו את־הבל ויהי־הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה:
  - ג ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה:
  - ד והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו:
  - ה ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו:
  - ו ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך:
  - ז הלא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשלבו:
  - ח ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו:
  - ט ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי:
  - י ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה:
  - יא ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך:
  - יב כי תעבד את־האדמה לא־תסוף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ:
  - יג ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשא:
  - יד הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני:
  - טו ויאמר לו יהוה לכן פל־הרג קין שב־עתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות־אתו כל־מצאו:

- 16 Tedy odšed Kain od tváři Hospodinovy, bydlil v zemi Nód, k východní straně *naproti* Eden.
- 17 Poznal pak Kain ženu svou, kterážto počala a porodila Enocha. I stavěl město, a nazval jméno města toho jménem syna svého Enoch.
- 18 I narodil se Enochovi Irád, a Irád zplodil Maviaele, Maviael pak zplodil Matuzaele, a Matuzael zplodil Lámecha.
- 19 Vzal sobě pak Lámech dvě ženy; jméno jedné Ada, a jméno druhé Zilla.
- 20 I porodila Ada Jábale, kterýž byl otec přebývajících v staních a stádo *pasoucích*.
- 21 A jméno bratra jeho Jubal; ten byl otec všech hrajících na harfu a nástroje hudebné.
- 22 A Zilla také porodila Tubalkaina, kterýž byl řemeslník všelikého díla od mědi a od železa. Sestra pak Tubalkainova byla Noéma.
- 23 I řekl Lámech ženám svým, Adě a Zille: Slyšte hlas můj, ženy Lámechovy, poslouchajte řeči mé, že jsem zabil muže k ráně své a mládence k zsinalosti své.
- 24 Jestližet sedmnásobně pomštěno bude pro Kaina, tedy pro Lámecha sedmdesátekrát sedmkrát.
- 25 Poznal pak ještě Adam ženu svou, i porodila syna a nazvala jméno jeho Set; nebo *řekla*: Dal mi Bůh jiné símě místo Abele, kteréhož zabil Kain.
- 26 Setovi pak také narodil se syn, a nazval jméno jeho Enos. Tehdáž začalo se vzývání jména Hospodinova.

טז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-נוֹד קִדְמַת-עֵדֵן:

יז וַיֵּדַע קַיִן אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָר וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ:

יח וַיֻּלֵּד לְחֲנוֹךְ אֶת-עֵירָד וְעֵירָד יָלַד אֶת-מְחוֹיָאֵל וּמְחוֹיָאֵל יָלַד אֶת-מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת-לָמֶךְ:

יט וַיִּקַּח-לּוֹ לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עָדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה:

כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת-יָבֶל הוּא הָיָה אָבִי יֵשֶׁב אֱהֶל וּמִקְנָה:

כא וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי כָל-תַּפְשׁ כְּנֹר וְעֹגָב:

כב וַצִּלָּה גַם-הִוא יָלְדָה אֶת-תּוֹבֵל קַיִן לִטֹּשׁ כָּל-חֲרֹשׁ נְחֹשֶׁת וּבִרְזֹל וְאַחֻזֹּת תּוֹבֵל-קַיִן נִעְמָה:

כג וַיֹּאמֶר לָמֶךְ לְנָשָׁיו עָדָה וַצִּלָּה שְׁמַעְנָן קוֹלִי נָשִׁי לָמֶךְ הַאֲזִנָּה אִמְרָתִי כִּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפָצְעִי וַיֵּלֶד לְחִבְרָתִי:

כד כִּי שִׁבְעָתַיִם יִקָּם-קַיִן וְלָמֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה:

כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר תַּחַת הַבָּל כִּי הָרַגוּ קַיִן:

כו וּלְשֵׁת גַּם-הִוא יָלַד-בֵּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֵנוֹשׁ אֵז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

בראשית ה : 5

1 Tato jest kniha rodů Adamových. V <i>ten</i> den, v kterémž stvořil Bůh člověka, ku podobenství Božímu učinil ho.	א זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו:
2 Muže a ženu stvořil je a požehnal jim, a nazval jméno jejich Adam v <i>ten</i> den, když stvoření jsou.	ב זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את-שםם אדם ביום הבראם:
3 Byl pak Adam ve stu a třiceti letech, když zplodil <i>syna</i> ku podobenství svému <i>a</i> k obrazu svému, a nazval jméno jeho Set.	ג ויחי אדם שלשים ומאת שנה וילד בדמותו כצלמו ויקרא את-שמו שת:
4 I bylo dnů Adamových po zplození Seta osm set let, a plodil syny a dcery.	ד ויהיו ימי-אדם אחרי הולידו את-שת שמנה מאת שנה וילד בנים ובנות:
5 A tak bylo všech dnů Adamových, v kterýchž byl živ, devět set a třiceti let, i umřel.	ה ויהיו כל-ימי אדם אשר-חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת:
6 Set pak byl ve stu a pěti letech, když zplodil Enosa.	ו ויחי-שת חמש שנים ומאת שנה וילד את-אנוש:
7 A po zplození Enosa živ byl Set osm set a sedm let, a plodil syny a dcery.	ז ויחי-שת אחרי הולידו את-אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות:
8 I bylo všech dnů Setových devět set a dvanácte let, i umřel.	ח ויהיו כל-ימי-שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת:
9 Byl pak Enos v devadesáti letech, když zplodil Kainana.	ט ויחי אנוש תשעים שנה וילד את-קין:
10 A po zplození Kainana živ byl Enos osm set a patnácte let, a plodil syny a dcery.	י ויחי אנוש אחרי הולידו את-קין חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות:
11 I bylo všech dnů Enosových devět set a pět let, i umřel.	יא ויהיו כל-ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת:
12 Kainan pak byl v sedmdesáti letech, když zplodil Mahalaleele.	יב ויחי קין שבעים שנה וילד את-מהללאל:
13 A po zplození Mahalaleele živ byl Kainan osm set a čtyřiceti let, a plodil syny a dcery.	יג ויחי קין אחרי הולידו את-מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות:
14 I bylo všech dnů Kainanových devět set a deset let, i umřel.	יד ויהיו כל-ימי קין עשר שנים ותשע מאות שנה וימת:
15 Mahalaleel pak byl v šedesáti a pěti letech, když zplodil Járeda.	טו ויחי מהללאל חמש שנים ושלשים שנה וילד את-יירד:
16 A po zplození Járeda živ byl Mahalaleel osm set a třiceti let, a plodil syny a dcery.	טז ויחי מהללאל אחרי הולידו את-יירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות:
17 I bylo všech dnů Mahalaleelových osm set devadesáti a pět let, i umřel.	יז ויהיו כל-ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת:
18 Járed pak byl ve stu šedesáti a dvou letech, když zplodil Enocha.	יח ויחי-יירד שתים ושלשים שנה ומאת שנה וילד את-חנוך:

- 19 A po zplození Enocha živ byl Járed osm set let, a plodil syny a dcery.
- 20 I bylo všech dnů Járedových devět set šedesáte a dvě létě, i umřel.
- 21 Enoch pak byl v šedesáti a pěti letech, když zplodil Matuzaléma.
- 22 A chodil Enoch stále s Bohem po zplození Matuzaléma tři sta let, a plodil syny a dcery.
- 23 I bylo všech dnů Enochových tři sta šedesáte a pět let.
- 24 A chodil Enoch stále s Bohem a nebyl více *vidín*; nebo vzal ho Bůh.
- 25 Matuzalém pak byl ve stu osmdesáti sedmi letech, když zplodil Lámecha.
- 26 A po zplození Lámecha živ byl Matuzalém sedm set osmdesáte a dvě létě, a plodil syny a dcery.
- 27 I bylo všech dnů Matuzalémových devět set šedesáte a devět let, i umřel.
- 28 Lámech pak byl ve stu osmdesáti a dvou letech, když zplodil syna,
- 29 Jehož jméno nazval Noé, řka: Tento nám odpočinutí způsobí od díla našeho, od práce rukou našich, kterouž *máme* s zemí, jížto zlořečil Hospodin.
- 30 A živ byl Lámech potom, když zplodil Noé, pět set devadesáte a pět let, a plodil syny a dcery.
- 31 I bylo všech dnů Lámechových sedm set sedmdesáte a sedm let, i umřel.
- 32 A když byl Noé v pěti stech letech, zplodil Sema, Chama a Jáfeta.

- יט וַיְחַיֶּיֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
- כ וַיְהִי כָל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת:
- כא וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־מְתוּשָׁלַח:
- כב וַיְהִי־לֶךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מְתוּשָׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
- כג וַיְהִי כָל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמִשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:
- כד וַיְהִי־לֶךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי־לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים:
- כה וַיְחִי מְתוּשָׁלַח שִׁבְעֵה וְשָׁמְנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת־לָמֶךְ:
- כו וַיְחִי מְתוּשָׁלַח אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־לָמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
- כז וַיְהִי כָל־יְמֵי מְתוּשָׁלַח תֵּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת:
- כח וַיְחַיֶּלְמֶךְ שְׁתַּיִם וְשָׁמְנִים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בֶּן:
- כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשְׁנוּ וּמִעֲצָבוֹן יִדְּיָנוּ מִן־הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרָרָה יְהוָה:
- ל וַיְחַיֶּלְמֶךְ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נֹחַ חֲמִשׁ וַתֵּשַׁעִים שָׁנָה וְחֲמִשׁ מֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:
- לא וַיְהִי כָל־יְמֵי־לָמֶךְ שִׁבְעֵה וְשָׁבְעִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת:
- לב וַיְהִי־נֹחַ בֶּן־חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נֹחַ אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת:

בראשית ו : 6

- 1 Stalo se pak, když se počali množiti lidé na zemi, a dcery se jim zrodily, א וַיְהִי כִּי־הִחַל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יֻלְּדוּ לָהֶם:
- 2 Že vidouce synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kteréž oblibovali. ב וַיֵּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָיָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ:
- 3 Pročež řekl Hospodin: Nebude se nesnaditi duch můj s člověkem na věky, proto že také tělo jest, a bude dnů jeho sto a dvadeceti let. ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם בְּשָׁגֹם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מָאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה:
- 4 Obrové pak byli na zemi v těch dnech; ano i potom, když vcházeli synové Boží k dcerám lidským, ony rodily jim. To *jsou* ti mocní, kteříž zdávna *byli*, muži na slovo vzatí. ד הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵיכֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל־בָּנוֹת הָאָדָם וַיֻּלְּדוּ לָהֶם הָמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעֹלָם אֲנָשֵׁי הָשָׁם:
- 5 Ale když viděl Hospodin, an se rozmnožuje zlost lidská na zemi, a že by všeliké myšlení srdce jejich nebylo než zlé po vsecken čas, ה וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל־יִצְרַר מַחְשַׁבַת לְבָבוֹ רָע כָּל־הַיּוֹם:
- 6 Litoval Hospodin, že učinil člověka na zemi, a bolest měl v srdci svém. ו וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל־לְבָבוֹ:
- 7 Tedy řekl Hospodin: Vyhladím z země člověka, kteréhož jsem stvořil, od člověka až do hovada, až do zeměplazu, až i do ptactva nebeského; nebo líto mi, že jsem je učinil. ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר־בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נַחֲמַתִּי כִּי עָשִׂיתֶם:
- 8 Ale Noé našel milost před Hospodinem. ח וַנֹּחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה:
- 9 Tito *jsou* příběhové Noé: Noé muž spravedlivý, dokonalý byl za svého věku, s Bohem ustavičně chodil Noé. ט אֱלֹהַ תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ־נֹחַ:
- 10 (*Zplodil pak Noé tři syny: Sema, Chama a Jáfeta.*) י וַיּוֹלֵד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יֶפֶת:
- 11 Ale země byla porušena před Bohem, a naplněna byla země nepravostí. יא וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס:
- 12 Viděl tedy Bůh zemi, a aj, porušena byla, nebo bylo porušilo všeliké tělo cestu svou na zemi. יב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דְּרָכָו עַל־הָאָרֶץ:
- 13 Protož řekl Bůh k Noé: Konec všelikého těla přichází přede mne, nebo naplněna jest země nepravostí od nich; z té příčiny, hle, již zkazím je s zemí. יג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קִץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ:
- 14 Učiň sobě koráb z dříví gofer; příhrady zděláš v tom korábu, a oklejuješ jej vnitř i zevnitř klím. יד עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכִפַּרְתָּ אֹתָהּ מִבֵּית וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר:
- 15 A na tento *způsob* uděláš jej: Tří set loktů *bude* dlouhost toho korábu, padesáti loktů šířkost jeho a třidceti loktů vysokost jeho. טו וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ:
- 16 Okno uděláš v korábu, a svrchkem na loket *vysokým* zavřeš jej; dvěře také korábu v boku jeho postavíš, a pokoje spodní, druhé i třetí zděláš v něm. טז צִהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלְכְּנָהּ מִלְּמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשֶׂה תַּחְתִּים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה:

- 17 Já pak, aj, já uvedu potopu vod na zemi, aby zkaženo bylo všeliké tělo, v němž jest duch života pod nebem. Cožkoli bude na zemi, umře.
- 18 S tebou však učiním smlouvu svou; a vejdeš do korábu, ty i synové tvoji, žena tvá i ženy synů tvých s tebou.
- 19 A ze všech živočichů všelikého těla, po dvě z každého uvedeš do korábu, abys je živé zachoval s sebou; samec a samice budou.
- 20 Z ptactva podle pokolení jeho, a z hověd podle pokolení jejich, ze všelikého také zeměplazu podle pokolení jeho, po dvě z každého vejdou k tobě, aby živi zůstali.
- 21 Ty pak nabeř s sebou všeliké potravu, kteráž se jísti může, a shromažď sobě, aby byla tobě i jim ku pokrmu.
- 22 I učinil Noé podle všeho, jakž mu rozkázal Bůh, tak učinil.

יז ואני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע:

יח והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך:

יט ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו:

כ מהעוף למיניהו ומן־הבהמה למיניה מכל רמש האדמה למיניהו שנים מכל יבאו אליך להחיות:

כא ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת־אליך והיה לך ולחם לאכלה:

כב ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה:

בראשית ז : 7

- 1 Potom řekl Hospodin k Noé: Vejdíš ty i všechna čeled tvá do korábu; nebo jsem tě viděl spravedlivého před sebou v národu tomto.
  - 2 Ze všech hověd čistých vezmeš sobě sedmero a sedmero, samce a samici jeho, ale z hověd nečistých dvě a dvě, samce a samici jeho.
  - 3 Z ptactva také nebeského sedmero a sedmero, samce a samici, aby živé zachováno bylo símě na vší zemi.
  - 4 Nebo po dnech ještě sedmi já dštíti budu na zemi za čtyřiceti dnů a čtyřiceti nocí; a vyhladím se svrchku země všelikou podstatu, kterouž jsem učinil.
  - 5 Tedy učinil Noé všechno tak, jakž mu přikázal Hospodin.
  - 6 *(Byl pak Noé v šesti stech letech, když ta potopa přišla na zemi.)*
  - 7 A protože přišel Noé a synové jeho, i žena jeho, i ženy synů jeho s ním k korábu, pro vody potopy.
  - 8 Z hověd také čistých i z hověd nečistých, i z ptactva a ze všeho, což se hýbe na zemi,
  - 9 Po dvěma vešli k Noé do korábu, samec a samice, tak jakž byl rozkázal Bůh Noé.
  - 10 Stalo se pak po sedmi dnech, že vody potopy přišly na zemi.
  - 11 Léta šestistého věku Noé, druhého měsíce, sedmnáctého dne téhož měsíce, v ten den protrženy jsou všechny studnice propasti veliké, a průduchové nebeští otevříni jsou.
  - 12 I byl příval na zemi čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.
  - 13 Toho dne všel Noé, Sem a Cham i Jáfet, synové Noé, žena Noé, a tři ženy synů jeho s ním do korábu.
  - 14 Oni i všeliký živočich podlé pokolení svého, i všeliké hovědo podlé pokolení svého, a všeliký zeměplaz, kterýž se hýbe na zemi, podlé pokolení svého, i všeliké ptactvo vedlé pokolení svého, všelijací ptáci, všechno, což křídla má,
  - 15 Vešli k Noé do korábu, po dvěma ze všelikého těla, v němž *byl* duch života.
- א ויאמר יהוה לנח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כִּי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה:
  - ב מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן־הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו:
  - ג גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ:
  - ד כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה:
  - ה ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה:
  - ו ונח בן־שש מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ:
  - ז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו אל־התבה מפני מי המבול:
  - ח מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר איננה טהרה ומן־העוף וכל אשר־רמש על־האדמה:
  - ט שנים שנים באו אל־נח אל־התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח:
  - י ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על־הארץ:
  - יא בשנת שש־מאות שנה לחי־ינח בחדש השני בשבעה־עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל־מעיינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו:
  - יב ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה:
  - יג בעצם היום הזה בא נח ושמ־זחם ויפת בני־נח ואשת נח ושלשת נשי־בניו אתם אל־התבה:
  - יד המה וכל־החיה למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל־כנף:
  - טו ויבאו אל־נח אל־התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר רבו רוח חיים:

- 16 A což jich vešlo, samec a samice ze všelikého těla vešli, tak jakž byl přikázal jemu Bůh, a zavřel Hospodin po něm.
- 17 A když byla potopa za čtyřiceti dnů na zemi, tedy rozmnoženy jsou vody, až i vyzdvihly koráb, a vznesly jej od země.
- 18 Nebo zmohly se vody a rozmnoženy jsou velmi nad zemí, i zplýval koráb na vodách.
- 19 A tak náramně rozmohly se vody nad zemí, že přikryty jsou všechny hory nejvyšší, kteréž *byly* pode vším nebem.
- 20 Patnácte loktů zvýší rozmohly se vody, když přikryty jsou hory.
- 21 I umřelo všeliké tělo, kteréž se hýbe na zemi, tak z ptactva, jako z hově a živočichů, i všelikého hmyzu, kterýž se plazí po zemi, i každého člověka.
- 22 Všecko, což mělo dýchání ducha života v chřípích svých, ze všeho, což bylo na suše, pomřelo.
- 23 A tak vyhladil *Bůh* všelikou podstatu, kteráž byla na tváři země, od člověka až do hově, až do zeměplazu, a až do ptactva nebeského, vyhlazeno jest, pravím, z země; a zůstal toliko Noé, a kteříž s ním *byli* v korábu.
- 24 I trvaly vody nad zemí za sto a padesáte dnů.

טז והבאים זכר ונקבה מכל־בשר באו כִּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסָּגֶר יְהוָה בַּעֲדוֹ:

יז ויהי המבול ארבעים יום על־הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתֵּבָה וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ:

יח וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתֵּבָה עַל־פְּנֵי הַמַּיִם:

יט וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל־הָהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַת כָּל־הַשָּׁמַיִם:

כ חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָבְרוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ הָהָרִים:

כא וַיָּגֻעַ כָּל־בָּשָׂר הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ בְּעוֹף וּבְבִהֵמָה וּבְחַיָּה וּבְכָל־הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל־הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם:

כב כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ מִכָּל אֲשֶׁר בַּחַרְבָּה יָמָתוּ:

כג וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד־בִּהֵמָה עַד־רֶמֶשׂ וְעַד־עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן־הָאָרֶץ וַיִּשְׁאַר אֲדֹנָח וְאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה:

כד וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל־הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם:

בראשית ח : 8

1 Rozpomenul se pak Bůh na Noé, i všechny živočichy a všechna hovada, kteráž <i>byla</i> s ním v korábu; pročez uvedl Bůh vítr na zemi, i zastavily se vody.	א וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכוּ הַמַּיִם:
2 A zavříny jsou studnice propasti i průduchové nebeští, a zastaven jest příval s nebe.	ב וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיֵנֹת תְּהוֹם וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגִּשְׁמִים מִן־הַשָּׁמַיִם:
3 I navrátily se vody se svrchku země, odcházejíce zase, a opadly vody po stu a padesáti dnech,	ג וַיָּשִׁיבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלֹּךְ וְשׁוֹב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִקְצֵה חֲמִשִּׁים וּמֵאת יוֹם:
4 Tak že odpočinul koráb sedmého měsíce, v sedmnáctý den toho měsíce na horách Ararat.	ד וַתֵּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַע־עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אָרָרַט:
5 Když pak vody odcházely a opadaly až do desátého měsíce, prvního <i>dne</i> téhož desátého měsíce ukázali se vrchové hor.	ה וְהַמַּיִם הָיוּ הַלֹּךְ וְחָסוּר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי בְּעֶשְׂרֵי בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הָהָרִים:
6 I stalo se po čtyřicíti dnech, otevřev Noé okno v korábu, kteréž byl udělal,	ו וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה:
7 Vypustil krkavce. Kterýžto vyletuje zase se vracoval, dokudž nevyschly vody na zemi.	ז וַיִּשְׁלַח אֶת־הָעֹרֵב וַיֵּצֵא וַיָּצֹא וְשׁוֹב עַד־יִבְשֹׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:
8 Potom vypustil holubici od sebe, aby věděl, již-li by opadly vody se svrchku země.	ח וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ לְרֹאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
9 Kterážto když nenašla, kde by odpočinula noha její, navrátila se k němu do korábu; nebo vody <i>byly</i> po vsí zemi. On pak vztáhna ruku svou, vzal ji, a vnesl k sobě do korábu.	ט וְלֹא־מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף־רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה כִּי־מַיִם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה:
10 A počecal ještě sedm dní jiných, a opět vypustil holubici z korábu.	י וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּסֹּף שְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה:
11 I přiletěla k němu holubice k večerou, a aj, list olivový utržený v ústech jejích. Tedy poznal Noé, že opadly vody se svrchku země.	יא וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעֵת עֶרֶב וְהָיָה עֹלֶה־זֵית טָרֶף בִּפִּיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי־קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ:
12 I čekal ještě sedm dní jiných, a <i>opět</i> vypustil holubici, kterážto nevrátila se k němu více.	יב וַיַּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיִּשְׁלַח אֶת־הַיּוֹנָה וְלֹא־יָסְפָה שׁוֹב־אֵלָיו עוֹד:
13 I stalo se šestistého prvního léta, v první <i>den měsíce</i> prvního, že vyschly vody na zemi. I odjal Noé příkrytí korábu a uzřel, ano již oschl svrchek země.	יג וַיְהִי בְּאַחַת וָשָׁש־מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בָּאֶחָד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסֹּר נֹחַ אֶת־מִכְסֵּה הַתֵּבָה וַיֵּרָא וְהָיָה חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה:
14 Druhého pak měsíce, v dvacátý sedmý den téhož měsíce oschla země.	יד וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁבַעַה וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ:
15 I mluvil Bůh k Noé, řka:	טו וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ לֵאמֹר:
16 Vyjdi z korábu, ty i žena tvá, a synové tvoji, i ženy synů tvých s tebou.	טז צֵא מִן־הַתֵּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבָנֶיךָ וְנִשְׁי־בָנֶיךָ אִתְּךָ:

- 17 Všecky živočichy, kteříž *jsou* s tebou ze všelikého těla, tak z ptactva jako z hověd a všelikého zeměplazu, kterýž se hýbe na zemi, vyved' s sebou; ať se v hojnosti rozplozují na zemi, a rostou a množí se na zemi.
- 18 I vyšel Noé a synové jeho, i žena jeho a ženy synů jeho s ním;
- 19 Každý živočich, každý zeměplaz a všecko ptactvo, všecko, což se hýbe na zemi, po pokoleních svých vyšlo z korábu.
- 20 Tedy vzdělal Noé oltář Hospodinu, a vzav ze všech hověd čistých i ze všeho ptactva čistého, obětoval zápal na tom oltáři.
- 21 I zachutnal Hospodin vůni *tu* příjemnou, a řekl Hospodin v srdci svém: Nebudu více zlořečiti zemi pro člověka, proto že myšlení srdce lidského zlé jest od mladosti jeho; aniž budu více bítí všeho, což živo jest, jako jsem učinil.
- 22 Nýbrž dokavadž země trvati bude, setí a žeň, studeno i horko, léto a zima, den také a noc nepřestanou.
- יז כָּל־הַחַיָּה אֲשֶׁר־אִתְּךָ מִכָּל־בֶּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ הוּצָא הִיִּצָּא אִתְּךָ וְשָׂרְצוּ בָאָרֶץ וּפָרוּ וָרָבוּ עַל־הָאָרֶץ:
- יח וַיֵּצֵא־נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי־בָנָיו אִתּוֹ:
- יט כָּל־הַחַיָּה כָּל־הָרֶמֶשׂ וְכָל־הָעוֹף כָּל רֹמֵשׁ עַל־הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתֵּיהֶם יֵצְאוּ מִן־הַתֵּבָה:
- כ וַיְבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ:
- כא וַיְרַח יְהוָה אֶת־רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־לְבוֹ לֹא־אֶסְףּ לְקַלֵּל עוֹד אֶת־הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יַצַּר לֵב הָאָדָם רַע מִנַּעֲרֹו וְלֹא־אֶסְףּ עוֹד לְהַכּוֹת אֶת־כָּל־חַי כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי:
- כב עַד כָּל־יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ:

בראשית ט : 9

- 1 Tedy požehnal Bůh Noé i synům jeho a řekl jim: Plodtež se a rozmnožujte se, a naplňte zemi. א ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הָאָרֶץ:
- 2 Strach váš a hrůza vaše buď na všeliký živočich země, a na všecko ptactvo nebeské. Všecko, což se hýbe na zemi, a všechny ryby mořské v ruce vaše dány jsou. ב ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הָאָרֶץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל־דגי הים בידכם נתנו:
- 3 Všecko, což se hýbe *a* jest živo, bude vám za pokrm; jako *i* bylinu zelenou, dal jsem vám to všecko. ג כל־רמש אשר הוא־חי לכם יהיה לאכלה כִּירק עֵשֶׂב נתתי לכם את־כל:
- 4 A však masa s duší jeho, *kteráž jest* krev jeho, nebudete jísti. ד אֶד־בֶּשָׂר בְּנִפְשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ:
- 5 A zajisté krve vaší, duší vašich vyhledávati budu; z rukou každého hovada vyhledávati jí budu, i z ruky člověka, ano i z ruky každého bratra jeho budu vyhledávati duše člověka. ה ואֶד־אֶת־דַּמְכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֶדְרֹשׁ מִיַּד כָּל־חַיָּה אֲדַרְשֶׁנוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֶדְרֹשׁ אֶת־נַפְשׁ הָאָדָם:
- 6 Kdo by koli vylil krev člověka, skrze člověka vylita bude krev jeho; nebo k obrazu svému učinil Bůh člověka. ו שִׁפּוֹךְ דָּם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפּוֹךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת־הָאָדָם:
- 7 Vy pak plodte a množte se; v hojnosti se rozplodte na zemi, a rozmnožení buďte na ní. ז ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו־בה:
- 8 I mluvil Bůh k Noé a synům jeho s ním, řka: ח ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר:
- 9 Já zajisté vcházím v smlouvu svou s vámi, i s semenem vaším po vás, ט ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם:
- 10 A se všelikou duší živou, *kteráž jest* s vámi, z ptactva, z hovad a ze všech živočichů zemských, kteříž *jsou* s vámi, ode všech, kteříž vyšli z korábu, až do všelikého živočicha zemského. י ואת כל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אתכם בעוף בבְּהֵמָה ובכל־חית הָאָרֶץ אתכם מִכָּל יִצְאֵי הַתֵּבָה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ:
- 11 Protož utvrzuji smlouvu svou s vámi, že nebude vyhlazeno více všeliké tělo vodami potopy; aniž bude více potopa k zkažení země. יא והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יִכָּרֵת כָּל־בֶּשָׂר עוֹד מַמִּי הַמַּבּוּל ולא־יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ:
- 12 I řekl Bůh: Totoť *bude* znamení smlouvy, kteréž já dávám, mezi mnou a mezi vámi, a mezi všelikou duší živou, *kteráž jest* s vámi, po všechny věky. יב ויאמר אלהים זאת אות־הַבְּרִית אֲשֶׁר־אֲנִי נָתַן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם ובין כל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אתכם לְדֹרֹת עוֹלָם:
- 13 Duhu svou postavil jsem na oblaku, a bude na znamení smlouvy mezi mnou a mezi zemí. יג אֶת־קִשְׁתִּי נָתַתִּי בָעָנָן וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ:
- 14 A budeť, když uvedu mračný oblak nad zemí, a ukáže se duha na oblaku, יד וְהָיָה בָעָנָנִי עָנָן עַל־הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקִּשְׁת׃ בָּעָנָן:
- 15 Že se rozpomenu na smlouvu svou, *kteráž jest* mezi mnou a mezi vámi a mezi všelikou duší živou v každém těle; a nebudou více vody ku potopě, aby zahladily všeliké tělo. טו וזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם ובין כל־נֶפֶשׁ חַיָּה בכל־בֶּשָׂר ולא־יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם לְמַבּוּל לְשַׁחַת כָּל־בֶּשָׂר:

16 Nebo když bude duha ta na oblaku, popatřím na ni, abych se rozpomenul na smlouvu věčnou mezi Bohem a mezi všelikou duší živou v každém těle, kteréž *jest* na zemi.

17 I řekl Bůh k Noé: Toť jest znamení smlouvy, kterouž jsem utvrdil mezi sebou a mezi všelikým tělem, kteréž *jest* na zemi.

18 Byli pak synové Noé, kteříž vyšli z korábu: Sem, Cham a Jáfet; a Cham byl otec Kanánův.

19 Ti tři *jsou* synové Noé, a ti se rozprostřeli po vší zemi.

20 Noé pak obíraje se s zemí, začal dělati vinice.

21 A pije víno, opil se, a obnažil se u prostřed stanu svého.

22 Viděl pak Cham, otec Kanánův, hanbu otce svého, a pověděl oběma bratřím svým vně.

23 Tedy vzali Sem a Jáfet oděv, kterýžto oba položili na ramena svá, a jdouce zpátkem, zakryli hanbu otce svého; tváři pak jich *byly* odvráceny, a hanby otce svého neviděli.

24 Procítiv pak Noé po svém víně, zvěděl, co mu učinil syn jeho mladší.

25 I řekl: Zlořečený Kanán, služebník služebníků bude bratřím svým.

26 Řekl také: Požehnaný Hospodin, Bůh Semův, a buď Kanán služebníkem jejich.

27 Rozšiřiž Bůh milostivě Jáfeta, aby bydlil v stáncích Semových, a buď Kanán služebníkem jejich.

28 Živ pak byl Noé po potopě tři sta a padesáte let.

29 A tak bylo všech dnů Noé devět set a padesáte let; i umřel jest.

טז וַיְהִיָּה הַקֶּשֶׁת בְּעָנָן וַיֵּרְאֵיהָ לְזָכֹר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

יז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־נֹחַ זֹאת אוֹת־הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל־בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ:

יח וַיְהִי בְנֵי־נֹחַ הַיָּצְאִים מִן־הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיָפֶת וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן:

יט שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים בְּנֵי־נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל־הָאָרֶץ:

כ וַיַּחֲלֶנָּה אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע כָּרֶם:

כא וַיֵּשֶׁת מִן־הַיֵּין וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֹהֱלָה:

כב וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנָעַן אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשְׁנֵי־אֶחָיו בַּחוּץ:

כג וַיִּקַּח שֵׁם וַיַּפֶּת אֶת־הַשְּׂמֵלָה וַיְשִׁימוּ עַל־שִׁכְמָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֶרְוַת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ:

כד וַיִּיקֶץ נֹחַ מִיֵּינוֹ וַיַּדַּע אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה־לּוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן:

כה וַיֹּאמֶר אָרוּר כְּנָעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו:

כו וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לְמוֹ:

כז יַפֶּת אֱלֹהִים לַיַּפֶּת וַיִּשְׁכֵּן בְּאַחֲלֵי־שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לְמוֹ:

כח וַיַּחֲיֶינָה אַחֵר הַמַּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה:

כט וַיְהִי כָל־יְמֵי־נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת:

בראשית י : 10

1 Tito <i>jsou</i> pak rodové synů Noé, Sema, Chama a Jáfeta, jimž se <i>tito</i> synové zrodili po potopě. 2 Synové Jáfetovi: Gomer a Magog, a Madai, a Javan, a Tubal, a Mešech, a Tiras. 3 Synové pak Gomerovi: Ascenez, Rifat, a Togorma. 4 Synové pak Javanovi: Elisa a Tarsis, Cetim a Dodanim. 5 Od těch rozdělení jsou ostrovové národů po krajích jejich, každý podle jazyku svého, vedlé čeledi své, v národech svých. 6 Synové pak Chamovi: Chus a Mizraim a Put a Kanán. 7 A synové Chusovi: Sába, Evila, a Sabata, a Regma, a Sabatacha. Synové pak Regmovi: Sába a Dedan. 8 Zplodil také Chus Nimroda; onť jest počal býti mocným na zemi. 9 To byl silný lovec před Hospodinem; protož se říká: Jako Nimrod silný lovec před Hospodinem. 10 Počátek pak jeho království byl Babylon a Erech, Achad a Chalne, v zemi Sinear. 11 Z země té vyšel do Assur, kdežto vystavěl Ninive, a Rohobot město, a Chále, 12 A Rezen mezi Ninive a mezi Chále; toť <i>jest</i> město veliké. 13 Mizraim pak zplodil Ludim a Anamim, a Laabim, a Neftuim, 14 A Fetruzim, a Chasluim, (<i>odkudž posli Filistinští</i>) a Kafturim. 15 Kanán pak zplodil Sidona prvorozeného svého, a Het, 16 A Jebuzea, a Amorea, a Gergezea, 17 A Hevea, a Aracea, a Sinea, 18 A Aradia, a Samarea, a Amatea; a potom <i>odtud</i> rozprostřely se čeledi Kananejských. 19 A bylo pomezí Kananejských od Sidonu, když jdeš k Gerar až do Gázy; a <i>odtud</i> když jdeš k Sodomě a Gomoře, a Adama a Seboim až do Lázy.	א ואלה תולדות בני־נח שם הם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול: ב בני יפת גמר ומגוג ומדי ויוון ותבל ומשך ותרס: ג ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ד ובני יון אלישה ותרשיש כתיס ודדנים: ה מאלה נפרדו אי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגוייהם: ו ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ז ובני כוש סבא וחיליה וסבתה ורעמה וסבתא ובני רעמה שבא וידדן: ח וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: ט הוא־היה גבר־ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: י ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: יא מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחבת עיר ואת־כלח: יב ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: יג ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: יד ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים: טו וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת: טז ואת־היבוסים ואת־האמרי ואת הגרגשי: יז ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני: יח ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני: יט ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד־עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע:

- 20 Ti *jsou* synové Chamovi po čeledech svých, vedlé jazyků svých, po krajinách svých, v národech svých.
- 21 Semovi také, otci všech synů Heber, bratru Jáfeta staršího zrozeni jsou *synové*.
- 22 *A tito jsou* synové Semovi: Elam, a Assur, a Arfaxad, a Lud, a Aram.
- 23 Synové pak Aramovi: Hus, a Hul, a Geter, a Mas.
- 24 Potom Arfaxad zplodil Sále; a Sále zplodil Hebera.
- 25 Heberovi také narodili se dva synové; jméno jednoho Peleg, proto že za dnů jeho rozdělena byla země, a jméno bratra jeho Jektan.
- 26 Jektan pak zplodil Elmodada, a Salefa, a Azarmota, a Járe,
- 27 A Adoráma, a Uzala, a Dikla,
- 28 A Obale, a Abimahele, a Sebai,
- 29 A Ofira, a Evila, a Jobaba; všickni ti jsou synové Jektanovi.
- 30 A bylo bydlení jejich od Mesa, když jdeš k Sefar hoře na východ slunce.
- 31 Tiť jsou synové Semovi po čeledech svých, vedlé jazyků svých, po krajinách svých, v národech svých.
- 32 Ty *jsou* čeledi synů Noé po rodech svých, v národech svých; *a* od těch rozdělili se národové na zemi po potopě.

כ אלה בני־חם למשפחתם ללשונתם בארצתם בגויהם:

כא וילשם ילד גם־הוא אבי כל־בני־עבר אחי יפת הגדול:

כב בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם:

כג ובני ארם עויז וחול וגתר ומש:

כד וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר:

כה וילעבר ילד שני בנים שם האחד פלג פי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן:

כו ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח:

כז ואת־הדורם ואת־אויל ואת־דקלה:

כח ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא:

כט ואת־אופר ואת־חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן:

ל ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם:

לא אלה בני־שם למשפחתם ללשונתם בארצתם לגויהם:

לב אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:

בראשית יא : 11

- 1 Byla pak všechna země jazyku jednoho a řeči jedné. א ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים:
- 2 I stalo se, když se brali od východu, našli pole v zemi Sinear, a bydlili tam. ב ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם:
- 3 A řekli jeden druhému: Nuže, nadělejme cihel, a vypalme je ohněm. I měli cihly místo kamení, a zemi lepkou místo vápna. ג ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר הִיה להם לחמר:
- 4 Nebo řekli: Nuže, vystavějme sobě město a věž, jejíž by vrch *dosahal* k nebi; a *tak* učinme sobě jméno, abychom nebyli rozptýleni po vši zemi. ד ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פון־נפויז על־פני כל־הארץ:
- 5 Sstoupil pak Hospodin, aby viděl to město a věž, kterouž stavěli synové lidští. ה וירד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם:
- 6 A řekl Hospodin: Aj, lid jeden a jazyk jeden všechněch těchto, a toť jest začátek díla jejich; nyní pak nedadí sobě v tom překaziti, což umínili dělati. ו ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות:
- 7 Protož sstupme a změťme tam jazyk jejich, aby jeden druhého jazyku nerozuměl. ז הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו:
- 8 A tak rozptýlil je Hospodin odtud po vši zemi; i přestali stavěti města toho. ח ויפץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר:
- 9 Protož nazváno jest jméno jeho Bábel; nebo tu zmátl Hospodin jazyk vši země; a odtud rozptýlil je Hospodin po vši zemi. ט על־כן קרא שמה בבל כי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ:
- 10 Titot jsou rodové Semovi: Sem, když byl ve stu letech, zplodil Arfaxada ve dvou letech po potopě. י אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה ויולד את־ארפכשד שנתים אחר המבול:
- 11 A byl živ Sem po zplození Arfaxada pět set let; a plodil syny a dcery. יא ויחי־שם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
- 12 Arfaxad pak živ byl pět a třidceti let, a zplodil Sále. יב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את־שלח:
- 13 A po zplození Sále živ byl Arfaxad čtyři sta a tři léta; a plodil syny a dcery. יג ויחי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
- 14 Sále také živ byl třidceti let, a zplodil Hebera. יד ושלח חי שלשים שנה ויולד את־עבר:
- 15 A živ byl Sále po zplození Hebera čtyři sta a tři léta; a plodil syny a dcery. טו ויחי־שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
- 16 Živ pak byl Heber čtyři a třidceti let, a zplodil Pelega. טז ויחי־עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־פלג:
- 17 A živ byl Heber po zplození Pelega čtyři sta a třidceti let; a plodil syny a dcery. יז ויחי־עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
- 18 Peleg pak živ byl třidceti let, a zplodil Réhu. יח ויחי־פלג שלשים שנה ויולד את־רעו:
- 19 A živ byl Peleg po zplození Réhu dvě stě a devět let; a plodil syny a dcery. יט ויחי־פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:

- 20 Réhu také živ byl třiceti a dvě léta, a zplodil Sáruga.
- 21 A po zplození Sáruga živ byl Réhu dvě stě a sedm let; a plodil syny a dcery.
- 22 Živ pak byl Sárug třiceti let, a zplodil Náchora.
- 23 A byl živ Sárug po zplození Náchora dvě stě let; a plodil syny a dcery.
- 24 Náchor pak živ byl dvadeceti a devět let, a zplodil Tá-re.
- 25 A živ byl Náchor po zplození Táre sto a devatenácte let; a plodil syny a dcery.
- 26 Živ pak byl Táre sedmdesáte let, a zplodil Abrama, Náchora a Hárana.
- 27 Tito jsou pak rodové Táre: Táre zplodil Abrama, Náchora a Hárana; Háran pak zplodil Lota.
- 28 Umřel pak Háran prvé než Táre otec jeho v zemi narození svého, *totiž* v Ur Kaldejských.
- 29 I spojímali sobě ženy Abram a Náchor; jméno ženy Abramovy Sarai, a jméno ženy Náchorovy Melcha, dcera Háranova, *kterýž byl* otec Melchy a Jeschy.
- 30 Byla pak Sarai neplodná, a neměla dětí.
- 31 I vzal Táre Abrama syna svého, a Lota syna Háranova, vnuka svého, a Sarai nevěstu svou, ženu Abrama syna svého, a vyšli spolu z Ur Kaldejských, aby se brali do země Kananejské, a přišli až do Cháran, a bydlili tam.
- 32 A byli dnové Táre dvě stě a pět let; i umřel Táre v Cháran.

- כ ויחי רֵעוּ שְׁתֵּים וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־שָׂרוּג׃
- כא ויחי רֵעוּ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שָׂרוּג שְׁבַע שָׁנִים וּמֵאֹתִים שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
- כב ויחי שָׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־נָחֹר׃
- כג ויחי שָׂרוּג אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־נָחֹר מֵאֹתִים שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
- כד ויחי נָחֹר תִּשְׁעָ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־תָּרֵחַ׃
- כה ויחי נָחֹר אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־תָּרֵחַ תִּשְׁע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת׃
- כו ויחי־תָּרֵחַ שְׁבַע־עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחֹר וְאֶת־הָרָן׃
- כז וְאַלֶּה תּוֹלְדֹת תָּרֵחַ תָּרֵחַ הוֹלִיד אֶת־אַבְרָם אֶת־נָחֹר וְאֶת־הָרָן וְהָרָן הוֹלִיד אֶת־לוֹט׃
- כח ויָמַת הָרָן עַל־פְּנֵי תָרֵחַ אָבִיו בְּאֶרֶץ מוֹלְדֹתוֹ בְּאוּר כַּשְׁדִּים׃
- כט וַיִּקַּח אַבְרָם וְנָחֹר לָהֶם נָשִׁים שֵׁם אִשְׁת־אַבְרָם שָׂרַי וְשֵׁם אִשְׁת־נָחֹר מֶלְכָּה בַת־הָרָן אֲבִי־מֶלְכָּה וְאָבִי יִסְכָּה׃
- ל וַתְּהִי שָׂרַי עֲקָרָה אֵין לָהּ יֶלֶד׃
- לא וַיִּקַּח תָּרֵחַ אֶת־אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת־לוֹט בְּנוֹ־הָרָן בְּנוֹ־בְנוֹ וְאֵת שָׂרַי כְּלֹתוֹ אִשְׁת־אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ עַד־חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם׃
- לב וַיְהִי יָמֵי־תָרֵחַ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֹתִים שָׁנָה ויָמַת תָּרֵחַ בְּחָרָן׃

בראשית יב : 12

- 1 Nebo byl řekl Hospodin Abramovi: Vyjdi z země své a z příbuznosti své, i z domu otce svého do země, kterouž ukáži tobě.

א ויאמר יהוה אל־אַבְרָם לֵךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:
- 2 A učiním tě v národ veliký, a požehnám tobě, a zvelebím jméno tvé, a budeš požehnání.

ב וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֶגְדֹּלְהָ שְׁמִי וְיִהְיֶה בְרָכָה:
- 3 Požehnám také dobrořečícím tobě, a zlořečícím tobě zlořečiti budu; ano požehnány budou v tobě všechny čeledi země.

ג וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלְלֶיךָ אֲאָר וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפָּחַת הָאָדָמָה:
- 4 I vyšel Abram, tak jakž mu byl mluvil Hospodin, a šel s ním Lot. *(Byl pak Abram v sedmdesáti pěti letech, když vyšel z Cháran.)*

ד וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹוִי יְהוִה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חֲמִשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן:
- 5 A vzal Abram Sarai manželku svou, a Lota syna bratra svého, a všechno zboží své, kteréhož nabyli, i duše, kterýchž dosáhli v Cháran. A vyšedše, brali se do země Kananejské, až i přišli do ní.

ה וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בַּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן:
- 6 I prošel Abram tu zemi až k místu Sichem, to jest až k rovině More. A tehdaž Kananejští *byli* v zemi.

ו וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֶם עַד אֵלֹון מוֹרֶה וְהַכְנַעֲנִי אֲזַ בָּאָרֶץ:
- 7 I ukázal se Hospodin Abramovi a řekl: Semeni tvému dám zemi tuto. Tedy vzdělal tu oltář Hospodinu, kterýž se byl ukázal jemu.

ז וַיֵּרָא יְהוִה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֲךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוִה הַנִּרְאָה אֵלָיו:
- 8 A odtud podal se k hoře, *kteráž leží* na východ od Bethel, kdežto rozbil stan svůj, *tak že mu* Bethel byl na západ, Hai pak na východ; i vzdělal tam oltář Hospodinu, a vzýval jméno Hospodinovo.

ח וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהָרָה מִקְדָּם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֹהֶלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוִה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוִה:
- 9 Potom hnul se Abram dále, a odebral se odtud ku poledni.

ט וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנֹסֵעַ הַנִּגְבָּה:
- 10 Byl pak hlad v té zemi; protož sstoupil Abram do Egypta, aby tam byl pohostinu; nebo veliký *byl* hlad v té zemi.

י וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיִםָה לְגֹור שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ:
- 11 I stalo se, že když přicházel blízko k Egyptu, řekl k Sarai manželce své: Aj, nyní znám, že jsi žena krásné tváři.

יא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹוא מִצְרַיִםָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּנִינָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח־מְרָאָה אֶת:
- 12 A stane se, že když tě uzří Egyptští, řeknou: To *jest* manželka jeho; i zabijí mne, tebe pak živé nechají.

יב וְיִהְיֶה כִּי־יִרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתְךָ יַחְיֶי:
- 13 Prav medle, že jsi sestra má, aby mi dobře bylo příčinou tvou, a živa zůstala duše má pro tebe.

יג אֲמַרְיִנָּא אַחֲתִי אֶת לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרְךָ וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ:
- 14 I stalo se, když všel Abram do Egypta, viděli Egyptští ženu, že krásná byla náramně.

יד וַיְהִי כְּבֹוא אַבְרָם מִצְרַיִםָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרַיִם אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יִפְתָּה הוּא מְאֹד:
- 15 A vidouce ji knížata Faraonova, schválili ji před ním; i vzata *jest* žena do domu Faraonova.

טו וַיִּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פָרְעָה וַיְהִלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פָּרְעָה וַתִּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פָּרְעָה:

- 16 Kterýžto i Abramovi dobře učinil pro ni; a měl ovce a voly a osly, i služebníky a děvky, též oslice a velbloudy.
- 17 Ale Hospodin trápil Faraona ranami velikými, i dům jeho, pro Sarai manželku Abramovu.
- 18 Protož povolal Farao Abrama a řekl: Cos mi to učinil? Pročežs mi neoznámil, že ona manželka tvá *jest*?
- 19 Proč jsi řekl: Sestra má jest? A vzal jsem ji sobě za ženu. Protož nyní, teď máš manželku svou, vezmi a jdi.
- 20 I poručil o něm Farao mužům, a propustili ho, i manželku jeho i všecko, což měl.

טז ולא־בָרַם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לּוֹ צֹאן־וּבָקָר וַחֲמֹרִים
וְעַבְדִּים וְשֹׁפָחוֹת וְאֹתָנֹת וְגַמְלִים:

יז וַיִּגַּע יְהוָה אֶת־פְּרָעָה נֹגְעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ עַל־דָּבָר
שָׂרֵי אִשְׁתּוֹ אֲבָרָם:

יח וַיִּקְרָא פְּרָעָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה
לֹא־הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא:

יט לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא וְאַקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה
אִשְׁתְּךָ קֹחַ וְלֵךְ:

כ וַיִּצֹו עָלָיו פְּרָעָה אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתוֹ וְאֶת־אִשְׁתּוֹ
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:

בראשית יג : 13

- 1 Vstoupil tedy Abram z Egypta on i žena jeho i všecko, což měl, a Lot s ním, ku poledni. א וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלוֹט עַמּוֹ הַנִּגְבָּה:
- 2 (*Byl pak Abram bohatý velmi na dobytek, na stříbro i na zlato.*) ב וַאֲבִרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמָּקֶנֶה בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב:
- 3 A šel cestami svými od poledne až do Bethel, až k místu *tomu*, kdež prvé byl stánek jeho, mezi Bethel a Hai, ג וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנִּגְבַּב וְעַד־בֵּית־אֵל עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־הָיָה שָׁם אֵהְלָה אֲהֵלֹו בִּתְחֻלָּה בֵּין בֵּית־אֵל וּבֵין הָעֵי:
- 4 K místu oltáře, kterýž tam byl prvé vzdělal, kdežto vzýval Abram jméno Hospodinovo. ד אֶל־מָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה:
- 5 Také i Lot, kterýž s Abramem chodil, měl ovce a voly i stany. ה וְגַם־לְלוֹט הָהֵלֶךְ אֶת־אַבְרָם הָיָה צֹאן־וּבָקָר וְאֵהְלִים:
- 6 A nemohla jim země postačovati, aby spolu bydlili, proto že zboží jich bylo veliké, tak že nemohli spolu bydliti. ו וְלֹא־נִשְׂא אֹתָם הָאָרֶץ לְשָׁבֹת יַחְדָּו כִּי־הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשָׁבֹת יַחְדָּו:
- 7 Odkudž vznikla nesnáz mezi pastýři stáda Abramova a mezi pastýři stáda Lotova; nebo Kananejští a Ferezejští tehdáž bydlili v zemi té. ז וַיְהִי־רִיב בֵּין רָעִי מִקֶּנֶה־אַבְרָם וּבֵין רָעִי מִקֶּנֶה־לוֹט וַהֲכַנְעֲנִי וַהֲפָרְזִי אִזּוֹ יָשֹׁב בְּאָרֶץ:
- 8 Řekl tedy Abram k Lotovi: Nechžt, prosím, není nesnáze mezi mnou a tebou, a mezi pastýři mými a pastýři tvými, poněvadž muži bratří jsme. ח וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־לוֹט אֵל־נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין רָעִי וּבֵין רָעֶיךָ כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִחְנוּ:
- 9 Zdaliž není před tebou všechna země? Odděl se, prosím, ode mne. Půjdeš-li na levo, *já* na pravo se držeti budu; pakli půjdeš na pravo, na levo se držeti budu. ט הֲלֹא כָל־הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ הִפָּרֵד נָא מֵעָלִי אִם־הִשְׁמָאל וְאִם־הַיָּמִין וְאִם־הָאֵילָה:
- 10 Pozdvih tedy Lot očí svých, spatřil všechnu rovinu vůkol Jordánu, kteráž před tím, než Hospodin zkazil Sodomu a Gomoru, všechna až k Ségor svažována byla, jako zahrada Hospodinova, *a* jako země Egyptská. י וַיִּשְׂא־לוֹט אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־כָּל־כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה אֶת־סֹדֶם וְאֶת־עֲמֹרָה כְּגִוְיָהוּהָ כְּאָרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צֹעַר:
- 11 I zvolil sobě Lot všechnu rovinu Jordánskou, a bral se k východu; *a tak* oddělili se jeden od druhého. יא וַיִּבְחַר־לוֹ לוֹט אֶת־כָּל־כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן וַיֵּסַע לוֹט מִקֶּדֶם וַיִּפְרָדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו:
- 12 Abram bydlil v zemi Kananejské, ale Lot přebýval v městech té roviny, podav stanů až k Sodomě. יב אַבְרָם יָשָׁב בְּאָרֶץ־כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעָרֵי הַכֶּכֶר וַיֵּאֱהָל עַד־סֹדֶם:
- 13 Lidé pak Sodomští *byli* zlí, a hříšníci před Hospodinem velicí. יג וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים וַחֲטָאִים לַיהוָה מְאֹד:
- 14 I řekl Hospodin Abramovi, když se oddělil od něho Lot: Pozdvihni nyní očí svých, a pohled' z místa, na němž jsi, na půlnoci a na poledne, i na východ a na západ. יד וַיְהִי וְאָמַר אֶל־אַבְרָם אַחֲרֵי הִפָּרֵד־לוֹט מֵעַמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָתָּה שָׁם צָפֹנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וַיָּמָה:
- 15 Nebo všechnu zemi, kterouž vidíš, tobě dám a semeni tvému až na věky. טו כִּי אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אָתָּה רֹאֵה לְךָ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרְעֶךָ עַד־עוֹלָם:

- 16 A rozmnožím símě tvé jako prach země; nebo jestliže kdo bude moci sčísti prach země, tedy i símě tvé sečteno bude.
- 17 Vstaň, projdi tu zemi na dyl i na šíř její; nebo tobě ji dám.
- 18 Tedy Abram hnuv se s stanem, přišel a bydlil v rovinách Mamre, kteréž jsou při Hebronu, kdežto vzdělal oltář Hospodinu.

טז וְשִׁמְתִּי אֶת־זֶרְעִךָ כְּעֹפֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם־יִוָּכַל אִישׁ לְמִנּוֹת אֶת־עֹפֶר הָאָרֶץ גַּם־זֶרְעֶךָ יִמָּנֶה:

יז קוּם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאַרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ כִּי לְךָ אֶתְנֶנָּה:

יח וַיָּאֵהֶל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלְנֵי מַמְרֵא אֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וַיִּבְנֶה־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה:

בראשית יד : 14

- 1 Stalo se pak ve dnech *těch*, že Amrafel král Sinearský, Arioch král Elasarský, Chedorlaomer král Elamitský, a Thádal král Goimský,

א ויהי בימי אמרפל מלך-שנער אריוך מלך אלסר
כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים:
- 2 Vyzdvihli válku proti Bérovi králi Sodomskému, a proti Bersovi králi Gomorskému, a Senábovi králi Adamatskému, a Semeberovi králi Seboimskému, a králi Bélamskému, to jest Ségorskému.

ב עשו מלחמה את-ברע מלך סדם ואת-ברשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים וצבויים ומלך
בלע היא-צער:
- 3 Všickni tito sjeli se do údolí Siddim, to jest *již* moře solné.

ג כל-אלה חברו אל-עמק השדים הוא ים המלח:
- 4 Dvanácte let sloužili Chedorlaomerovi, třináctého pak léta zprotivili se.

ד שתים עשרה שנה עבדו את-כדורלעמר ושלש-עשרה
שנה מרדו:
- 5 Protož léta čtrnáctého přitáhl Chedorlaomer a králové, kteříž *byli* s ním, a pobili Refaimské v Astarotu Karnaimských, a Zuzimské v Cham, a Eminské na rovinách Kariataimských,

ה ובארבע עשרה שנה בא כדורלעמר והמלכים אשר אתו
ויכו את-רפאים בעשתרת קרנים ואת-היוזים בהם ואת
האימים בשוה קריתים:
- 6 A Horejské na hoře jich Seir, až k rovině Fáran, kteréž *leží* nad pouští.

ו ואת-החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר
עלה-מדבר:
- 7 A vracejíce se, přitáhli k En Misfat, kteráž *již jest* Kádes, a pohubili všecku krajinu Amalechitského, také i Amorejského, bydlícího v Hasesontamar.

ז וישבו ויבאו אל-עין משפט הוא קדש ויכו את-כל-שדה
העמלקי וגם את-האמרי הישב בחצצן תמר:
- 8 Protož vytáhl král Sodomský, a král Gomorský, a král Adamatský, a král Seboimský, a král Bélamský, to jest Ségorský, a sšikovali se proti nim k bitvě v údolí Siddim,

ח ויצא מלך-סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים
צבויים ומלך בלע הוא-צער ויערכו אתם מלחמה בעמק
השדים:
- 9 Proti Chedorlaomerovi králi Elamitskému, a Thádalovi králi Goimskému, a Amrafelovi králi Sinearskému, i Ariochovi králi Elasarskému, čtyři králové proti pěti.

ט את כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך
שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את-החמשה:
- 10 (*V údolí pak Siddim bylo mnoho studnic klejovatých.*) I utíkajíce král Sodomský a Gomorský, padli tam; a kteří pozůstali, utekli na hory.

י ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך-סדם ועמרה
ויפלו-שמה והנשארים הרה נסו:
- 11 A pobravše všecko zboží Sodomských a Gomorských, a všechny potravý jich, odtáhli.

יא ויקחו את-כל-רכש סדם ועמרה ואת-כל-אכלם וילכו:
- 12 Vzali také Lota, a zboží jeho, syna bratra Abramova, a odjeli; nebo on bydlil v Sodomě.

יב ויקחו את-לוט ואת-רכשו בן-אחי אברם וילכו והוא ישב
בסדם:
- 13 Přišel pak jeden, kterýž byl utekl, a zvěstoval Abramovi Hebrejskému, kterýž *tehdáž* bydlil v rovinách Mamre Amorejského, bratra Eškolova a bratra Anerova; nebo ti měli smlouvu s Abramem.

יג ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית-אברם:

- 14 Uslyšev tedy Abram, že by zajat byl bratr jeho, vypravil způsobných k boji a v domě svém zrozených služebníků tři sta a osmnácte, a honil je až k Dan. יד וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיֵּרָק אֶת־חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד־דָּן:
- 15 A odděliv se, *připadl* na ně v noci, on i služebníci jeho, a porazil je; a stíhal je až k Chobah, kteréž *leží* na levo Damašku. טו וַיַּחְלֶק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיִּכֶם וַיִּרְדֹּפֶם עַד־חֹבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמָּשֶׁק:
- 16 I odjal zase všechno zboží; také i Lota bratra svého s statkem jeho zase přivedl, ano i ženy a lid. טז וַיָּשָׁב אֶת כָּל־הָרָכָשׁ וְגַם אֶת־לוֹט אָחִיו וּרְכָשׁוֹ הַשֵּׁיב וְגַם אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הָעָם:
- 17 Tedy vyšel král Sodomský proti němu, když se navracoval od pobití Chedorlaomera a králů, kteříž *byli* s ním, k údolí Sáveh, kteréž jest údolí královské. יז וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־סֹדֶם לִקְרֹאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵהַכּוֹת אֶת־כְּדֻרְלַעְמֶר וְאֶת־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶל־עֵמֶק שְׁוֵה הוּא עֵמֶק הַמֶּלֶךְ:
- 18 Melchisedech také král Sálem, vynesl chléb a víno; a ten *byl* kněz Boha silného nejvyššího. יח וּמֶלְכִּי־צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לֶחֶם וַיְוִין וְהוּא כֹהֵן לֵאלֹהִים:
- 19 I požehnal mu a řekl: Požehnaný Abram Bohu silnému nejvyššímu, kterýž vládne nebem a zemí; יט וַיְבָרֶכְהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֵאלֹהִים קִנָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
- 20 A požehnaný Bůh silný nejvyšší, kterýž dal nepřátely tvé v ruce tvé. I dal mu *Abram* desátky ze všech věcí. כ וּבְרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר־מָגֵן צָרָיו בְּיָדָהּ וַיִּתְּנוּ־לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל:
- 21 Král pak Sodomský řekl Abramovi: Dej mi lid, a zboží vezmi sobě. כא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ־סֹדֶם אֶל־אַבְרָם תְּנוּ־לִי הַנָּפֶשׁ וְהָרָכָשׁ קַח־לָךְ:
- 22 I řekl Abram králi Sodomskému: Pozdvihl jsem ruky své k Hospodinu, Bohu silnému nejvyššímu, kterýž vládne nebem i zemí, כב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־מֶלֶךְ סֹדֶם הִרִימֹתִי יָדַי אֶל־יְהוָה אֵל עֲלִיּוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
- 23 Že nevezmu od niti až do řeménka obuvi ze všech věcí, kteréž jsou tvé, abys neřekl: Já jsem obohatil Abrama, כג אִם־מַחוּט וְעַד שְׂרוּף־נֶעַל וְאִם־אֶקַּח מִכָּל־אֲשֶׁר־לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הִעֲשֵׂרְתִּי אֶת־אַבְרָם:
- 24 Kromě toliko toho, což snědli bojovníci, a dílu mužů, kteříž se mnou šli, *totiž* Aner, Eškol a Mamre; oni nechat vezmou díl svůj. כד בְּלַעְדֵּי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים וַחֲלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי עֲנֹר אִשְׁכַּל וּמַמְרֵא הֵם יִקְחוּ חֶלְקָם:

- 1 Když pak ty věci pominuly, stalo se slovo Hospodino k Abramovi u vidění, řkoucí: Neboj se, Abram; já *budu* pavéza tvá, a odplata tvá velmi veliká.
  - 2 Jemužto řekl Abram: Panovníče Hospodine, což mi dáš, poněvadž já scházím bez dětí, a ten, jemuž zanechám domu svého, *bude* Damašský Eliezer?
  - 3 Řekl ještě Abram: Aj, mně jsi nedal semene; a aj, schovanec můj *bude* mým dědicem.
  - 4 A aj, slovo Hospodinovo k němu, řkuci: Nebudeť ten dědicem tvým, ale kterýž vyjde z života tvého, ten dědicem tvým bude.
  - 5 I vyvedl jej ven a řekl: Vzhlédniž nyní k nebi, a sečti hvězdy, budeš-li je *však* moci sčísti? Řekl mu *ještě*: Tak bude símě tvé.
  - 6 I uvěřil Hospodinu, a počteno mu to za spravedlnost.
  - 7 (*Nebo byl řekl jemu: Já jsem Hospodin, kterýž jsem tě vyvedl z Ur Kaldejských, atbych dal zemi tuto k dědičnému vládařství.*)
  - 8 I řekl: Panovníče Hospodine, po čem poznám, že ji dědičně obdržím?
  - 9 I odpověděl jemu: Vezmi mně jalovici tříletou, a kozu tříletou, a skopce tříletého, hrdličku také a holoubátko.
  - 10 Kterýžto vzav ty všechny věci, zroztínal je na poly, a rozložil na dvě straně, jednu polovici proti druhé; ptáků pak nezroztínal.
  - 11 Ptáci pak sedali na ta mrtvá těla, a Abram je sháněl.
  - 12 I stalo se, když slunce zapadalo, že dřímota těžká připadla na Abrama; a aj, hrůza a tma veliká obklíčila jej).
  - 13 Řekl tedy *Bůh* Abramovi: *To* zajisté věz, že pohostinu bude símě tvé v zemi cizí, a v službu je podrobí, a trápití je budou za čtyři sta let.
  - 14 Však národ, jemuž sloužití budou, já souditi budu; a potom vyjdou s velikým zbožím.
  - 15 Ty pak půjdeš k otcům svým v pokoji; a pohřben budeš v starosti dobré.
  - 16 A čtvrté pokolení sem se navrátí; nebt ještě není doplněna nepravost Amorejských.
- א אחר הדברים האלה הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־אַבְרָם בַּמַּחֲזֶה לֵאמֹר אֶל־תִּירָא אַבְרָם אֲנִי מִגֹּן לְךָ שְׂכָרְךָ הָרִבָּה מְאֹד:
  - ב וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֲדֹנָי יְהוִה מַה־תַּתֵּן־לִי וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲרִירִי וּבֶן־מֶשֶׁק בֵּיתִי הוּא דֹמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר:
  - ג וַיֹּאמֶר אַבְרָם הֵן לִי לֹא נָתַתָּה זָרַע וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יֹרֵשׁ אֹתִי:
  - ד וְהִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אִשְׁרָיִצָא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ:
  - ה וַיֵּצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבִּטְּנָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם־תִּתְּכַל לִסְפֹּר אַתָּם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זִרְעֲךָ:
  - ו וַהֲאִמֵּן בַּיהוָה וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה:
  - ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְתֶת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ:
  - ח וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע כִּי אִירָשְׁנָה:
  - ט וַיֹּאמֶר אֵלָיו קַח־לִי עֵגְלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעֵז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאַיִל מְשֻׁלֵּשׁ וְתֹר וְגֹזֵל:
  - י וַיִּקַּח־לוֹ אֶת־כָּל־אֵלֶּה וַיְבַתֵּר אֹתָם בַּתָּוֶךְ וַיִּתֵּן אִישׁ־בְּתָרוֹ לְקִרְיַת רֵעֵהוּ וְאֶת־הַצֶּפֶר לֹא בָתַר:
  - יא וַיֵּרֶד הָעַיִט עַל־הַפָּגְרִים וַיֵּשֶׁב אַתָּם אַבְרָם:
  - יב וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לְבוֹא וַתִּרְדָּמָה נַפְלָה עַל־אַבְרָם וְהִנֵּה אֵימָה חֲשִׁכָה גְדֹלָה נִפְלְתָ עָלָיו:
  - יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תִּדַּע כִּי־גֵר יִהְיֶה זִרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדִים וְעַנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
  - יד וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אֲנִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל:
  - טו וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל־אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה טוֹבָה:
  - טז וְדוֹר רְבִיעִי יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא־שָׁלֵם עֹן הָאֱמֹרִי עַד־הֵנָּה:

- 17 I stalo se, když zapadlo slunce, a tma bylo, a aj, *ukázala se* pec kouřící se, a pochodně ohnivá, kteráž šla mezi díly těmi.
- 18 V ten den učinil Hospodin smlouvu s Abramem, řka: Semeni tvému dám zemi tuto, od řeky Egyptské až do řeky té veliké, řeky Eufraten:
- 19 Cinejské, Cenezejské, Cethmonské,
- 20 A Hetejské, Ferezejské, a Refaimské,
- 21 Amorejské, i Kananejské také, a Gergezejské a Jebu-zejské.

יז וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֹלָטָה הָיָה וַהֲנִה תְּנוּרָה עֹשֶׂת וְלֶפֶיד
אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים הָאֵלֶּה:

יח בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת־אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזֶרְעוֹ
נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת מִן־הַנָּהָר מִצְרַיִם עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל
נְהַר־פָּרָת:

יט אֶת־הַקִּינִי וְאֶת־הַקְּנִזִּי וְאֶת הַקְּדִמֹנִי:

כ וְאֶת־הַחִתִּי וְאֶת־הַפְּרִזִּי וְאֶת־הָרַפְּאִים:

כא וְאֶת־הָאֱמֹרִי וְאֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַגְּרִגְשִׁי וְאֶת־הַיְּבוּסִי:

- 1 Sarai pak manželka Abramova jemu nerodila; a měla děvku Egyptskou, jménem Agar.
א וְשָׂרַי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֹה שְׁפָחָה מִצְרִית וְשֵׁמָּה הָגָר:
- 2 I řekla Sarai Abramovi: Aj, nyní Hospodin zavřel život můj, abych nerodila; vejdi, prosím, k děvce mé, zda bych aspoň z ní mohla míti syny. I povolil Abram řeči Sarai.
ב וּתְאֹמַר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם הִנֵּה־נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלֵּדֶת בְּאִנָּא אֶל־שְׁפָחָתִי אוֹלִי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרַי:
- 3 Tedy vzavši Sarai manželka Abramova Agar Egyptskou děvku svou, po desíti letech, jakž bydliti počal Abram v zemi Kananejské, dala ji Abramovi muži svému za ženu.
ג וַתִּקַּח שָׂרַי אִשְׁת־אַבְרָם אֶת־הָגָר הַמִּצְרִית שְׁפָחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרֵת שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לוֹ לְאִשָּׁה:
- 4 I všel k Agar, kterážto počala. Viduci pak ona, že počala, zlehčila sobě paní svou.
ד וַיָּבֹא אֶל־הָגָר וַתַּהַר וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וַתִּקַּל גְּבֵרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ:
- 5 I řekla Sarai Abramovi: Křivdou mou tys vinen; já jsem dala děvku svou v lůno tvé, kterážto viduci, že počala, zlehčila mne sobě. Sudiž Hospodin mezi mnou a mezi tebou.
ה וּתְאֹמַר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם חֲמָסִי עָלֶיךָ אָנֹכִי נָתַתִּי שְׁפָחָתִי בְּחִיקֶךָ וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאִקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ:
- 6 I řekl Abram k Sarai: Aj, děvka tvá v moci tvé; učin s ní, cožt se za dobré vidí. Tedy trápila ji Sarai, a ona utekla od ní.
ו וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרַי הִנֵּה שְׁפָחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרַי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ:
- 7 Našel ji pak anděl Hospodinův u studnice vody na poušti, u studnice té, kteráž jest při cestě Sur.
ז וַיִּמְצָאָהּ מֶלֶאךָ יְהוָה עַל־עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל־הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר:
- 8 A řekl: Agar, děvko Sarai, odkud jdeš, a kam se béřeš? I řekla: Od tváří Sarai paní své já utíkám.
ח וַיֹּאמֶר הָגָר שְׁפָחַת שָׂרַי אֵי־מֶהָ בָּאת וְאֵנָה תֵּלְכִי וַתֹּאמֶר מִפָּנֵי שָׂרַי גְּבֵרָתִי אָנֹכִי בָּרַחַת:
- 9 Tedy řekl jí anděl Hospodinův: Navrať se ku paní své, a pokoř se pod ruku její.
ט וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶאךָ יְהוָה שׁוּבִי אֶל־גְּבֵרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ:
- 10 Opět řekl anděl Hospodinův: Velice rozmnožím símě tvé, anzi bude moci sečteno býti pro množství.
י וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶאךָ יְהוָה הֲרַבָּה אֲרַבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ וְלֹא יִסְפָּר מְרֹב:
- 11 Potom také řekl anděl Hospodinův: Aj, ty jsi těhotná, a tudíž porodíš syna, a nazůveš jméno jeho Izmael; nebo uslyšel Hospodin trápení tvé.
יא וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶאךָ יְהוָה הִנֵּה הָרָה וְיִלְדֶּת בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲנִיָּךְ:
- 12 Budeť pak lítý člověk; ruce jeho proti všechněm, a ruce všech proti němu; a před tváří všech bratrů svých bydliti bude.
יב וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אָדָם יָדוֹ בְּכָל וָיָד כָּל בּוֹ וְעַל־פָּנָיו כָּל־אֲחָיו יִשְׁכָּן:
- 13 I nazvala Agar jméno Hospodinovo, kterýž mluvil jí: Ty jsi silný Bůh vidění; nebo řekla: Zdalíž teď také nevidím po tom, kterýž mne viděl?
יג וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אֹתָהּ אֵל רָאִי כִּי אָמְרָה הִגַּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרַי רְאִי:
- 14 Protož nazvala studnici tu studnicí Živého vidoucího mne. Aj, ta jest mezi Kádes a Barad.
יד עַל־כֵּן קָרָא לְבְּאֵר בְּאֵר לַחֵי רְאִי הִנֵּה בֵּין־קָדֵשׁ וּבֵין בָּרָד:
- 15 Porodila pak Agar Abramovi syna; a nazval Abram jméno syna svého, kteréhož porodila Agar, Izmael.
טו וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ אֶשְׁר־יִלְדָה הָגָר יִשְׁמַעְאֵל:

16 Abram pak byl v osmdesáti šesti letech, když mu porodila Agar Izmaele.

טז וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלֶדֶת־הָגָר
אֶת־יִשְׁמָעֵאל לְאַבְרָם:

בראשית יז : 17

- 1 Když pak Abram byl v devadesáti devíti letech, ukázal se mu Hospodin, a řekl jemu: Já jsem Bůh silný všemohoucí; chodíš ustavičně přede mnou a buď již dokonalým.
  - 2 A učiním smlouvu svou mezi sebou a tebou a rozmnožím tě náramně velmi.
  - 3 Padl pak Abram na tvář svou; i mluvil Bůh s ním, řka:
  - 4 Ját jsem, aj, smlouva má s tebou, a budeš otcem národů mnohých.
  - 5 Aniž více slouti bude jméno tvé Abram, ale bude jméno tvé Abraham; nebo otcem mnohých národů učinil jsem tě.
  - 6 A učiním, abys se rozplodil náramně velmi, a rozšířím tě v národy; i králové z tebe vyjdou.
  - 7 Utvrdím také smlouvu svou mezi sebou a tebou, i mezi semenem tvým po tobě, po rodech jejich, za smlouvu věčnou, *totiž* abych byl Bohem tvým i semene tvého po tobě.
  - 8 Nadto dám tobě i semeni tvému po tobě zemi, v níž to obýváš pohostinu, všecku zemi Kananejskou k vladařství věčnému; a budu jejich Bohem.
  - 9 Řekl ještě Bůh Abrahamovi: Ty pak ostržíhati budeš smlouvy mé, ty i símě tvé po tobě, po rodech svých.
  - 10 Tatot jest smlouva má mezi mnou a mezi vámi, i mezi semenem tvým po tobě, kteréž ostržíhati budete: Aby obřezán byl mezi vámi každý pohlaví mužského.
  - 11 Obřezete pak tělo hanby své; a *to* bude znamením smlouvy mezi mnou a mezi vámi.
  - 12 Každý tedy pohlaví mužského osmého dne obřezán bude mezi vámi po rodech vašich, doma narozený i koupený za stříbro, z kterých by koli cizozemců *byl*, jenž není z semene tvého.
  - 13 Konečně ať jest obřezán narozený v domě tvém, i koupený za peníze tvé; a budeť smlouva má na těle vašem za smlouvu věčnou.
  - 14 Neobřezaný pak pacholík, kterýž by neobřezal těla neobřízky své, vyhlazena zajisté bude duše ta z lidu svého; *nebo* smlouvu mou zrušil.
  - 15 Řekl také Bůh Abrahamovi: Sarai manželce své nebuděš říkati Sarai, ale Sára bude jméno její.
- א וַיְהִי אֲבָרָם בְּנֹתְשָׁעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אֲבָרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂדֵי הַתְּהֵלֶלֶךְ לִפְנֵי וְהָיָה תַמִּים:
  - ב וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אֹתְךָ בְּמֵאֹד מְאֹד:
  - ג וַיִּפֹּל אֲבָרָם עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר:
  - ד אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאָב הַמֶּוֹן גּוֹיִם:
  - ה וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אֲבָרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אֲבָרָהָם כִּי אֲב־הַמֶּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ:
  - ו וְהִפְרַתִּי אֹתְךָ בְּמֵאֹד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ:
  - ז וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם לְבְרִית עוֹלָם לְהָיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ:
  - ח וְנִתְּתִי לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאֶחְזֹז עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים:
  - ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אִתָּהּ וּזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתָם:
  - י זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר:
  - יא וְנִמְלַתֶם אֶת בָּשָׂר עֲרֻלְתְּכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם:
  - יב וּבֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית וּמִקְנֵת־כֶּסֶף מִכָּל בּוֹנֵכָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעֶךָ הוּא:
  - יג הַמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם:
  - יד וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בָּשָׂר עֲרֻלּוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי אֶת־בְּרִיתִי הַפֹּר:
  - טו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אֲבָרָהָם שְׂרִי אֶשְׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ:

- 16 Nebo požehnám jí a dámt z ní syna; požehnámť jí, a bude v národy; králové národů z ní vyjdou.
- 17 Tedy padl Abraham na tvář svou, a zasmáv se, řekl v srdci svém: Zdali stoletému narodí se *syn*? A zdali Sára v devadesáti letech porodí?
- 18 I řekl Abraham Bohu: Ó byt jen Izmael živ byl před tebou!
- 19 Jemužto řekl Bůh: Nýbrž Sára manželka tvá porodí tobě syna, a nazůveš jméno jeho Izák; i utvrdím smlouvu svou s ním za smlouvu věčnou, i s semenem jeho po něm.
- 20 Také o Izmaele uslyšel jsem tě; a aj, požehnám jemu, a učiním to, aby se rozplodil, a rozmnožím ho náramně velmi; dvanáctero knížat zplodí, a rozšířím jej v národ veliký.
- 21 Ale smlouvu svou utvrdím s Izákem, kteréhožt porodí Sára po roce, při tomto času.
- 22 A když dokonal Bůh řeč svou s ním, vstoupil od Abrahama.
- 23 Vzal tedy Abraham Izmaele syna svého, i všechny zrozené v domě svém, i všechny koupené za stříbro své, každého, kdož byl pohlaví mužského, z domácích svých, a obřezal tělo neobřízky jejich hned v ten den, jakž s ním Bůh mluvil.
- 24 A byl Abraham v devadesáti devíti letech, když obřezáno bylo tělo neobřízky jeho.
- 25 Izmael pak syn jeho byl v třinácti letech, když obřezáno bylo tělo neobřízky jeho.
- 26 Jednoho a téhož dne obřezání jsou, Abraham a Izmael syn jeho.
- 27 I všickni domácí jeho, doma zrození i za stříbro od cizozemce koupení, obřezání jsou s ním.

טז וּבֵרַכְתִּי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וּבֵרַכְתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מְלֹכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ:

יז וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֵבֶן מֵאָה-שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם-שָׂרָה הִבְתִּיתְשָׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד:

יח וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יְחִיָּה לְפָנֶיךָ:

יט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׂרָה אִשְׁתְּךָ יֵלְדָת לָךְ בֶּן וְקִרְאָתָ אֶת-שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם לְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו:

כ וַיִּשְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיךָ הִנֵּה בֵרַכְתִּי אֹתוֹ וְהִפְרִיתִי אֹתוֹ וְהִרְבִּיתִי אֹתוֹ בְּמָאֵד בְּמָאֵד שָׁנִים-עָשָׂר נָשִׂאִם יוֹלֵד וַנִּתְּנִיו לְגוֹי גָּדוֹל:

כא וְאֶת-בְּרִיתִי אֲקִים אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת:

כב וַיְכַל לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם:

כג וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ וְאֶת כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-מִקְנֵת כֶּסֶף כָּל-זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיָּמַל אֶת-בָּשָׂר עֶרְלָתָם בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים:

כד וְאַבְרָהָם בְּן-תִּשְׁעִים וַתִּשַׁע שָׁנָה בָּהֶמְלוֹ בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ:

כה וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ בְּן-שָׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה בָּהֶמְלוֹ אֶת בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ:

כו בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ:

כז וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בֵּית וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מֵאֵת בְּן-זָכָר נִמְּלוּ אֹתוֹ:

בראשית יח : 18

- 1 Ukázal se pak jemu Hospodin v rovině Mamre; a on seděl u dveří stanu, když veliké horko na den bylo.

א וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מְמַרָּה וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם:
- 2 A když pozdvihl očí svých, viděl, a aj, tři muži stáli naproti němu. Kterézto jakž uzřel, běžel jim vstříc ode dveří stanu, a sklonil se až k zemi.

ב וַיֵּשָׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אָנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתָּחוּ אַרְצָה:
- 3 A řekl: Pane můj, jestliže jsem nyní našel milost před očima tvýma, prosím, nepomíjej služebníka svého.

ג וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ:
- 4 Přineseno bude trochu vody, a umyjete nohy své, a odpočinete pod stromem.

ד יִקַּח־נָא מַעֲטָמִים וְרִחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ:
- 5 Zatím přinesu kus chleba, a posilněte srdce svého; potom půjdete, poněvadž mimo služebníka svého jdete. I řekli: Tak učiň, jakž jsi mluvil.

ה וְאִקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעְדּוּ לְבָבְכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
- 6 Tedy pospíšil Abraham do stanu k Sáře, a řekl: Spěšně tři míry mouky bělné zadělej, a napec podpo-
pelných chlebů.

ו וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֹהֶלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קֶמַח סֵלֶת לֹשִׁי וְעֲשִׂי עֲגוֹת:
- 7 Abraham pak běžel k stádu; a vzav tele mladé a dobré, dal služebníku, kterýžto pospíšil připravit je.

ז וְאֶל־הַבֶּקֶר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בְּוֶבֶקֶר רֶדֶךְ וטוֹב וַיִּתֵּן אֶל־הַנַּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ:
- 8 Potom vzav másla a mléka, i tele, kteréž připravil, položil před ně; sám pak stál při nich pod stromem, i jedli.

ח וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֹוֶהֶבֶקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא־עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ:
- 9 Řekli pak jemu: Kde jest Sára manželka tvá? Kterýžto odpověděl: Teď v stanu.

ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֹהֶל:
- 10 A řekl: Jistotně se navrátím k tobě vedlé času života, a aj, syna *míti bude* Sára manželka tvá. Ale Sára poslouchala u dveří stanu, kteréž *byly* za ním.

י וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו:
- 11 Abraham pak i Sára *byli* staří a sešlého věku, a přestal byl Sáře běh ženský.

יא וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בְּיָמִים חָדָל לְהָיִית לְשָׂרָה אַרְחַ כְּנָשִׁים:
- 12 I smála se Sára sama v sobě, řkuci: Teprv když jsem se sstarala, v rozkoše se vydám? A ještě i pán můj se sstaral.

יב וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרִי בְלָתִי הֲיִתְּה־לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן:
- 13 Tedy řekl Hospodin Abrahamovi: Proč jest se smála Sára, řkuci: Zdaliž opravdu ještě roditi budu, a já se sstarala?

יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפֶּה אִמָּנָם אֵלֶּד וְאַנִּי זָקְנָתִי:
- 14 Zdaliž co skrytého bude před Hospodinem? K času určitému navrátím se k tobě vedlé času života, a Sára bude mít syna.

יד הֲיִפְלֹא מִיְהוָה דָּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן:
- 15 Zapřela pak Sára a řekla: Nesmála jsem se; nebo se bála. I řekl *Hospodin*: Nenít tak, ale smála jsi se.

טו וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחְקָתִי כִּי יִרְאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחְקָתִי:
- 16 Tedy vstavše odtud muži ti, obrátili se k Sodomě; Abraham pak šel s nimi, aby je provodil.

טז וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאָנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל־פְּנֵי סֹדֶם וְאַבְרָהָם הִלֵּךְ עִמָּם לְשַׁלְחָם:

- 17 A řekl Hospodin: Zdali já zatajím před Abrahamem, což dělati budu?
- 18 Poněvadž Abraham jistotně bude v národ veliký a silný, a požehnání budou v něm všickni národové země.
- 19 Nebo znám jej; protož přikáže synům svým a domu svému po sobě, aby ostříhali cesty Hospodinovy, a činili spravedlnost a soud, aťby naplnil Hospodin Abrahamovi, což mu zaslíbil.
- 20 I řekl Hospodin: Proto že rozmnožen jest křik Sodomských a Gomorských, a hřích jejich že obtížen jest náramně:
- 21 Sstoupím již a pohledím, jestliže podle křiku jejich, kterýž přišel ke mně, činili, *důjde na ně* setření; a pakli toho není, zvím.
- 22 A obrátivše se odtud muži, šli do Sodomy; Abraham pak ještě stál před Hospodinem.
- 23 V tom přistoupiv Abraham, řekl: Zdali také zahladíš spravedlivého s bezbožným?
- 24 Bude-li padesáte spravedlivých v tom městě, zdali předce zahubíš, a neodpustíš místu pro padesáte spravedlivých, kteříž *jsou* v něm?
- 25 Odstup to od tebe, abys takovou věc učiniti měl, abys usmrtil spravedlivého s bezbožným; takt by byl spravedlivý jako bezbožný. Odstup to od tebe; zdaliž soudce vší země neučiní soudu?
- 26 I řekl Hospodin: Jestliže naleznu v Sodomě, v městě tom, padesáte spravedlivých, odpustím všemu tomu místu pro ně.
- 27 A odpovídaje Abraham, řekl: Aj, nyní chtěl bych mluvit ku Pánu svému, ačkoli jsem prach a popel.
- 28 Co pak, nedostane-li se ku padesáti spravedlivým pěti, zdali zkazíš pro těch pět všechno město? I řekl: Nezahladím, jestliže najdu tam čtyřidceti pět.
- 29 Opět mluvil *Abraham* a řekl: Snad nalezeno bude tam čtyřidceti? A odpověděl: Neučiním pro těch čtyřidceti.
- 30 I řekl *Abraham*: Prosím, necht se nehněvá Pán můj, že mluvit budu: Snad se jich nalezne tam třidceti? Odpověděl: Neučiním, jestliže naleznu tam třidceti.
- 31 A *opět* řekl: Aj, nyní počal jsem mluvit ku Pánu svému: Snad se nalezne tam dvadceti? Odpověděl: Nezahladím i pro těch dvadceti.
- יז ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה:
- יח ואברהם ה' יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גו' הארץ:
- יט כי ידעתי למען אשר יצוה את-בניו ואת-ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על-אברהם את אשר-דבר עליו:
- כ ויאמר יהוה ועתה סדם ועמרה כירבה וחטאתם כי כבדה מאד:
- כא ארדה-נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם-לא אדעה:
- כב ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה:
- כג ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם-רשע:
- כד אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא-תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה:
- כה חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם-רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט:
- כו ויאמר יהוה אם-אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל-המקום בעבורם:
- כז ויען אברהם ויאמר הנה-נא הואלתי לדבר אל-אדני ואנכי עפר ואפר:
- כח אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את-כל-העיר ויאמר לא אשחית אם-אמצא שם ארבעים וחמשה:
- כט ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים:
- ל ויאמר אל-נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם-אמצא שם שלשים:
- לא ויאמר הנה-נא הואלתי לדבר אל-אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים:

- 32 Řekl ještě: Prosím, ať se nehněvá Pán můj, jestliže jednou ještě mluvit budu: Snad se jich najde tam deset? Odpověděl: Nezahladím i pro těch deset.
- 33 I odšel Hospodin, když dokončil řeč k Abrahamovi; Abraham pak navrátil se k místu svému.

לב וַיֹּאמֶר אֶל־נָא יְחִיר לְאֹדְנִי וְאֶדְבָּרָה אֶת־הַפֶּעַם אוֹלִי
יִמָּצְאוּ שָׁם עֲשָׂרָה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחֲיִית בְּעֶבֶר הָעֲשָׂרָה:

לג וַיֵּלֶךְ יְהוָה כְּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל־אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב
לְמָקוֹמוֹ:

- 1 Přišli pak dva andělé do Sodomy u večer, a Lot seděl v bráně Sodomské. Kterážto když uzřel, vstav, šel jim v cestu a sklonil se tváří až k zemi.
א וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה בָּעֶרֶב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר־סֹדֶם וַיֵּרְא־לוֹט וַיָּקָם לִקְרֹאתָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַפַּיִם אַרְצָה:
- 2 A řekl: Aj, prosím páni moji, uchylte se nyní do domu služebníka svého, a zůstaňte přes noc; umyjete také nohy své a ráno vstanouce, půjdete cestou svou. Oni pak odpověděli: Nikoli, ale přenocujeme na ulici.
ב וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא־אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֶל־בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהַשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בָרְחוּב נָלִין:
- 3 Ale když on je velmi nutil, obrátivše se k němu, vešli do domu jeho. I udělal jim hody, a napekl chlebů přesných, i jedli.
ג וַיִּפְצַר־בָּם מְאֹד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אָפָה וַיֹּאכְלוּ:
- 4 Prvé pak než lehli, muži města toho, muži Sodomští, osuli se vůkol domu toho, od mladého až do starého, všecken lid odevšad.
ד טָרַם יִשְׁכְּבוּ וְאִנְשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סֹדֶם נִסְבוּ עַל־הַבַּיִת מִנֶּעֶר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מְקַצָּה:
- 5 I volali na Lota, a řekli jemu: Kde jsou ti muži, kteříž přišli k tobě v noci? Vyveď je k nám, ať je poznáme.
ה וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הַזֶּה הֲצִיִּיאָם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה אֹתָם:
- 6 I vyšel k nim Lot ven, a zavřel po sobě dvěře.
ו וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתַחַה וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו:
- 7 A řekl: Prosím, bratří moji, nečiňte zlého.
ז וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אַחֵי תִרְעוּ:
- 8 Aj, mám teď dvě dcery, kteréžto nepoznaly muže; vyvedu je nyní k vám, čiňte s nimi, jak se vám líbí; toliko mužům těmto nic nečiňte, poněvadž vešli pod stín střechy mé.
ח הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיֵּאָה־נָּא אֹתָהֶן אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל־תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בְּצַל קִרְתִּי:
- 9 I řekli: Odejdi tam! A mluvili: Sám se dostal sem po hostinu, a chce nás souditi? Nyní tobě hůř uděláme, než jim. I obořili se násilně na muže toho, totiž na Lota, a přistoupili, aby vylomili dvěře.
ט וַיֹּאמְרוּ גְשִׁה־הֶלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא־לָגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט עֵתָה נִרְעֵ לָךְ מֵהֶם וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד וַיִּגָּשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדֶּלֶת:
- 10 Tedy muži ti vztáhli ven ruku svou, a uvedli Lota k sobě do domu, a dvěře zavřeli.
י וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת־לוֹט אֲלֵיהֶם הַבַּיִתָה וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגְרוּ:
- 11 A ty muže, kteříž byli přede dveřmi domu, ranili slepotou velikou, od nejmenšího až do největšího, tak že ustali, hledajíce dveří.
יא וְאֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פָּתַח הַבַּיִת הָכּוּ בְּסִגְוִרִים מְקַטֵּן וְעַד־גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמַצָּא הַפֶּתַח:
- 12 I řekli muži k Lotovi: Máš-li ještě zde koho, buď zetě neb syny své, neb dcery své, i všechno, což máš v městě, vyveď z místa tohoto.
יב וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט עַד מִי־לָךְ פֹּה חֵתָן וּבָנֶיךָ וּבָנִתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר־לָךְ בָּעִיר הֲצֵא מִן־הַמָּקוֹם:
- 13 Nebo zkažíme místo toto, proto že se velmi rozmohl křik jejich před Hospodinem, a poslal nás Hospodin, abychom zkažili je.
יג כִּי־מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־גָדְלָה צַעֲקָתָם אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ:
- 14 Vyšed tedy Lot, mluvil k zetům svým, kteříž již měli pojímati dcery jeho, a řekl: Vstaňte, vyjděte z místa tohoto, nebo zkaží Hospodin město toto. Ale zdálo se zetům jeho, jako by žertoval.
יד וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל־חֲתָנָיו לִקְחֵי בָנָתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי־מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶת־הָעִיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו:

- 15 A když zasvítávalo, nutili andělé Lota, řkouce: Vstaň, vezmi ženu svou a dvě dcery své, kteréž tu jsou, abys nezahlýnul v pomstě města.
- 16 A když prodléval, chopili muži ruku jeho, a ruku ženy jeho, a ruku dvou dcer jeho, nebo se slitoval nad ním Hospodin; i vyvedli jej, a pustili za městem.
- 17 A stalo se, když je vedli ven, řekl *jeden*: Zachovejž život svůj, neohléděj se zpět, ani se zastavuj na vši této rovině; ujdí na horu, abys nezahlýnul.
- 18 I řekl jim Lot: Ne tak, prosím, páni moji.
- 19 Aj, nyní našel služebník tvůj milost před očima tvýma, a veliké jest milosrdenství tvé, kteréž jsi učinil se mnou, když jsi zachoval duši mou; ale jáť nebudu moci ujíti na tu horu, aby mne nepostihlo to zlé, a umřel bych.
- 20 Hle, teď jest toto město blízko, do něhož bych utekl, a toť jest malé; prosím, nechť tam ujdú; však pak neveliké jest, a živa bude duše má.
- 21 I řekl k němu: Aj, uslyšel jsem žádost tvou i v této věci, abych nepodvrátil města toho, o němž jsi mluvil.
- 22 Pospěšiz, ujdí tam; neboť nebudu moci učiniti ničehož, dokudž tam nedojdeš. A z té příčiny nazváno jest jméno města toho Ségor.
- 23 Slunce vzcházelo nad zemi, když Lot všel do Ségor.
- 24 A Hospodin dštil na Sodomu a na Gomoru sirou a ohněm od Hospodina s nebe.
- 25 A podvrátil ta města i všecku tu rovinu, všecky také obyvatele těch měst, i *všecko*, což roste z země.
- 26 I ohlédla se žena jeho, *jduc* za ním, a obrácena jest v sloup solný.
- 27 Vstav pak Abraham ráno, *pospíšil* k místu tomu, kdež byl stál před Hospodinem.
- 28 A pohleděv k Sodomě a Gomoře, i na všecku zemi té roviny, uzřel, a aj, vystupoval dým z země té, jako dým z vápenice.
- 29 Stalo se tedy, když kazil Bůh města té roviny, že se rozpomenul Bůh na Abrahama, a vytrhl Lota z prostředku podvrácení, když podvracel města, v nichž bydlil Lot.
- 30 Potom vyšel Lot z Ségor, a bydlil na hoře té, a obě dvě dcery jeho s ním; nebo nesměl bydliti v Ségor. I bydlil v jeskyni s oběma dcerami svými.
- טו וַכְּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֹּאצִּיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לְאַמֵּר קוּם אֶת־אִשְׁתְּךָ וְאֶת־שְׁתֵּי בָנוֹתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן־תִּסָּפֶה בְּעוֹן הָעִיר:
- טז וַיִּתְּמַהֲמָה וַיִּחְזְקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִיד־אִשְׁתּוֹ וּבִיד־שְׁתֵּי בָנוֹתָיו בְּחֻמַּלַּת יְהוָה עָלָיו וַיֹּצֵאֵהוּ וַיַּנְחֵהוּ מִחוּץ לָעִיר:
- יז וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטַעַל־נַפְשָׁךְ אֶל־תְּבִיט אַחֲרֶיךָ וְאַל־תַּעֲמֹד בְּכָל־הַכֶּפֶר הִהָרָה הַמַּלְטַעַל־פֶּן־תִּסָּפֶה:
- יח וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם אֵלֶינִי:
- יט הִנֵּה־נָא מֵצָא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתַּגְדֵּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת־נַפְשִׁי וְאַנֹכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הִהָרָה פֶּן־תִּדְבְּקֵנִי הָרָעָה וּמָתִי:
- כ הִנֵּה־נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה לְנוֹס שָׁמָּה וְהִיא מֵצֻר אֲמַלְטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מֵצֻר הוּא וְתַחִי נַפְשִׁי:
- כא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נִשְׁאֲתִי פָנֶיךָ גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הִפְכִּי אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ:
- כב מִהֵרָה הַמַּלְטַעַל־שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד־בֹּאֲךָ שָׁמָּה עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הָעִיר צוּעֹר:
- כג הַשָּׁמֶשׁ יָצָא עַל־הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צֻעְרָה:
- כד וַיְהִי הַמָּטִיר עַל־סֹדֶם וְעַל־עֲמֹרָה גִּפְרִית וְאֵשׁ מֵאֵת יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם:
- כה וַיַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל־הַכֶּפֶר וְאֶת כָּל־יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמַּח הָאֲדָמָה:
- כו וַתִּבֶּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וְתָהִי נָצִיב מְלַח:
- כז וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם אֶת־פָּנָיו יְהוָה:
- כח וַיִּשְׁקֹף עַל־פָּנָיו סֹדֶם וְעֲמֹרָה וְעַל־כָּל־פָּנָיו אֶרֶץ הַכֶּפֶר וַיֵּרָא וַהֲנֵה עָלָה קִיטָר הָאָרֶץ כְּקִיטָר הַכִּבְשָׁן:
- כט וַיְהִי בַשָּׁחַת אֱלֹהִים אֶת־עָרֵי הַכֶּפֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת־לוֹט מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה בַּהֲפֹךְ אֶת־הָעָרִים אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֶן לוֹט:
- ל וַיַּעַל לוֹט מִצוּעֹר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנוֹתָיו עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשִׁבְתָּ בְּצוּעֹר וַיֵּשֶׁב בַּמְעָרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנוֹתָיו:

- 31 I řekla prvorozená k mladší: Otec náš jest již starý, a není žádného muže na zemi, ještě by všel k nám podle obyčeje vsí země. לא ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ:
- 32 Podí, dejme pítí otci našemu vína, a spějme s ním, abychom zachovaly z otce našeho símě. לב לכה נשקה את־אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:
- 33 I daly pítí otci svému vína té noci; a všedší prvorozená, spala s otcem svým, kterýžto necítil, ani když lehla, ani když vstala. לג ותשקין את־אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה ובקומה:
- 34 Nazejtří pak řekla prvorozená k mladší: Aj, spala jsem včerejší noci s otcem svým; dejme mu pítí vína ještě této noci; potom vejduc, spi s ním, a zachovejme símě z otce našeho. לד ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן־שכבתי אמש את־אבי נשקנו יין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
- 35 I daly pítí ještě té noci otci svému vína; a vstala ta mladší, a spala s ním; on pak necítil, ani když ona lehla, ani když vstala. לה ותשקין גם בלילה ההוא את־אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקמה:
- 36 A tak počaly obě dcery Lotovy z otce svého. לו ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן:
- 37 I porodila prvorozená syna, a nazvala jméno jeho Moáb; onť jest otec Moábských až do dnešního dne. לז ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום:
- 38 I mladší také porodila syna, a nazvala jméno jeho Ben Ammon; onť jest otcem Ammonitských až do dnešního dne. לח והצעירה גם־הוא ילדה בן ותקרא שמו בן־עמי הוא אבי בני־עמון עד־היום:

- 1 Odtud bral se Abraham do země polední, aby bydlil mezi Kádes a Sur; i byl pohostinu v Gerar; א ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר:
- 2 Kdežto pravil Abraham o Sáře manželce své: Sestra má jest. Tedy poslav Abimelech, král Gerarský, vzal Sáru. ב ויאמר אברהם אל-שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את-שרה:
- 3 Ale přišed Bůh k Abimelechovi ve snách v noci, řekl jemu: Aj, ty již umřeš pro ženu, kterouž jsi vzal, po-
něvadž jest vdaná za muže. ג ויבא אלהים אל-אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על-האשה אשר-לקחת והוא בעלת בעל:
- 4 Abimelech pak nepřiblížil se k ní; protož řekl: Pane, zdaž také spravedlivý národ zabiješ? ד ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם-צדיק תהרג:
- 5 Zdaliž mi sám nepravil: Sestra má jest? A ona též pravila: Bratr můj jest. V upřímnosti srdce svého a v nevinnosti rukou svých učinil jsem to. ה הלא הוא אמר-לי אחתי הוא והיא-גם-הוא אמרה אחי הוא בתם-לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת:
- 6 I řekl jemu Bůh ve snách: Ját také vím, že v upřím-
nosti srdce svého učinil jsi to, a já také zdržel jsem tě, abys nezhřešil proti mně; protož nedalť jsem se jí do-
tknouti. ו ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם-לבבך עשית זאת ואחשף גם-אנכי אותך מחטו-לי על-כן לא-נתתיך לנגע אליה:
- 7 Nyní tedy, navrať ženu muži tomu; nebo prorok jest, a modliti se bude za tebe, a živ budeš. Pakli j' nenavráťš, věz, že smrtí umřeš ty i všechno, což tvého jest. ז ועתה השב אשת-האיש כ-נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם-אינך משיב דע כ-מות תמות אתה וכל-אשר-לך:
- 8 A vstav Abimelech ráno, svolal všechny služebníky své, a vypravoval všechna slova ta v uši jejich. I báli se ti muži velmi. ח וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל-עבדיו וידבר את-כל-הדברים האלה באזניהם ויראו האנשים מאד:
- 9 Potom povolav Abimelech Abrahama, řekl jemu: Co jsi nám *to* učinil? A co jsem zhřešil proti tobě, že jsi uvedl na mne a na království mé hřích veliký? Učinils mi, čehož jsi učiniti neměl. ט ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה-עשית לנו ומה-חטאתי לך כ-הבאת עלי ועל-ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא-יעשו עשית עמדי:
- 10 A řekl opět Abimelech Abrahamovi: Cos myslil, žes takovou věc učinil? י ויאמר אבימלך אל-אברהם מה ראתי כי עשית את-הדבר הזה:
- 11 Odpověděl Abraham: Řekl jsem: Jistě že není bázně Boží na místě tomto, a zabijí mne pro ženu mou. יא ויאמר אברהם כי אמרתי רק אי-יראת אלהים במקום הזה והרגוני על-דבר אשתי:
- 12 A také v pravdě jest sestra má, dcera otce mého, však ne dcera matky mé; a pojal jsem ji sobě za manželku. יב וגם-אמנה אחתי בת-אבי הוא אף לא בת-אמי ותהי-לי לאשה:
- 13 Když pak vyvedl mne Bůh z domu otce mého, abych pohostinu bydlil, tedy řekl jsem jí: Toto mi dobrodi-
ní učiníš: Na každém místě, kamž půjdeme, prav o mně: Bratr můj jest. יג והי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל-המקום אשר נבוא שמה אמרי-לי אחי הוא:
- 14 Tedy vzav Abimelech ovce a voly, služebníky také a děvky, dal *je* Abrahamovi; a navrátil mu Sáru manželku jeho. יד ויקח אבימלך צאן ופקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו:

- 15 A řekl Abimelech: Aj, země má před tebou; kdežt' se
koli příhodné býti vidí, *tu* přebývej.   טו וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרֶצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שׁוּב:
- 16 Sáře pak řekl: Aj, dal jsem tisíc stříbrných bratru tvé-
mu, hle, onť jest tobě zástěrou očí *u* všech, kteříž *jsou*
s tebou. A všemi těmito věcmi *Sára* poučena byla.   טז וַיִּשְׁרָה אֹמֶר הִנֵּה נָתַתִּי אֵלַי כֶּסֶף לְאַחִיךָ הִנֵּה הוּא־לְךָ
כְּסוּת עֵינַיִם לְכָל אֲשֶׁר אֶתָּךְ וְאֵת כָּל וְנִכְחָת:
- 17 I modlil se Abraham Bohu, a uzdravil Bůh Abimele-
cha, a ženu jeho, a děvky jeho; i rodily.   יז וַיִּתְפַּלֵּל אֲבִרְהָם אֱלֹהֵי־אֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת־אֲבִימֶלֶךְ
וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִמְהָתָיו וַיֵּלְדוּ:
- 18 Nebo byl zavřel Hospodin každý život ženský v
domě Abimelechově, pro Sáru manželku
Abrahamovu.   יח כִּי־עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל־דָּרָחַם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל־דְּבַר
שָׂרָה אִשְׁתׁ אֲבִרְהָם:

בראשית כא : 21

1 Navštívil pak Hospodin Sáru, tak jakž byl řekl; a učinil Hospodin Sáře, jakož byl mluvil. 2 Nebo počala a porodila Sára Abrahamovi syna v starosti jeho, v ten čas, kterýž předpověděl Bůh. 3 A nazval Abraham jméno syna svého, kterýž se mu narodil, jehož porodila Sára, Izák. 4 A obřezal Abraham syna svého Izáka, když byl v osmi dnech, tak jakž mu byl přikázal Bůh. 5 Byl pak Abraham ve stu letech, když se mu narodil Izák syn jeho. 6 I řekla Sára: Radost mi učinil Bůh; kdokoli uslyší, radovati se bude spolu se mnou. 7 A přidala: Kdo by byl řekl Abrahamovi, že bude Sára děti kojiti? A však jsem porodila syna v starosti jeho. 8 I rostlo dítě a ostaveno jest. Tedy učinil Abraham veliké hody v ten den, v němž ostaven byl Izák. 9 Viděla pak Sára, že syn Agar Egyptské, kteréhož porodila Abrahamovi, jest posměvač. 10 I řekla Abrahamovi: Vyvrz děvku tuto i syna jejího; neboť nebude dědicem syn dívky té s synem mým Izákem. 11 Ale Abraham velmi těžce nesl tu řeč, pro syna svého. 12 I řekl Bůh Abrahamovi: Nestěžuj sobě o dítěti a o dívce své; cožkoli řekla tobě Sára, povol řeči její, nebo v Izákovi nazváno bude tobě símě. 13 A však i syna dívky učiním v národ; nebo tvé símě jest. 14 Vstal tedy Abraham velmi ráno, a vzav chléb a láhev vody, dal Agar a vložil na rameno její, a pustil ji <i>od sebe</i> i s dítětem. Kterážto odešla a chodila po poušti Bersabé. 15 A když nebylo vody v láhvi, povrhla dítě pod jedním stromem. 16 A odšedši, sedla naproti tak daleko, jako by mohl z lučiště dostřeliti; nebo pravila: Nebudu se dívati na smrt dítěte. Seděla tedy naproti, a pozdvihši hlasu svého, plakala.	א וַיְהִי פָקֵד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: ב וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ אֱלֹהִים: ג וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלָד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָהּ־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק: ד וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: ה ואַבְרָהָם בֶּן־מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ: ו וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְׁמַע יִצְחָק־לִי: ז וַתֹּאמֶר מִי מָלַל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי בֶן לְזִקְנָיו: ח וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת־יִצְחָק: ט וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת־בֶּן־הָאֶגְרִי הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: י וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנָהּ כִּי לֹא יִירֶשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק: יא וַיֹּרַע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ: יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם אֲלֵי־רַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנָּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ כִּי בִיצְחָק יִקְרָא לָהּ זָרַע: יג וְגַם אֶת־בֶּן־הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זָרַעָהּ הוּא: יד וַיֵּשְׁבוּ אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיִּקְח־לָחֶם וַחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל־הָאֶגְרִי שֵׁם עַל־שִׁכְמָהּ וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחַהּ וַתֵּלֶךְ וַתֵּתַע בְּמִדְבָּר בְּאֶר שָׁבַע: טו וַיָּכְלוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמַת וַתִּשְׁלַח אֶת־הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים: טז וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנְּגַד הָרֶחֶק כְּמִטְחוּי קִשְׁתָּהּ כִּי אָמְרָה אֶל־אֶרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתֵּשֶׁב מִנְּגַד וַתִּשָּׂא אֶת־קוֹלָהּ וַתִּבְכֶּה:

- 17 I uslyšel Bůh hlas dítěte; a anděl Boží s nebe zavolal na Agar, a řekl jí: Coť *jest*, Agar? Neboj se; nebo Bůh uslyšel hlas dítěte *z místa*, na kterémž jest.
- 18 Vstaň, vezmi dítě, a ujmi je rukou svou; nebo v národ veliký učiním je.
- 19 A otevřel Bůh oči její, aby uzřela studnici vody. I šla a naplnila láhvi vodou, a napojila dítě.
- 20 A Bůh byl s dítětem, kteréžto zrostlo a bydlilo na poušti, a byl z něho strážec.
- 21 Bydlil pak na poušti Fáran; i vzala mu matka jeho ženu z země Egyptské.
- 22 Stalo se pak toho času, že mluvil Abimelech a Fikol, kníže vojska jeho, k Abrahamovi těmito slovy: Bůh s tebou *jest* ve všech věcech, kteréž ty činíš.
- 23 Protož nyní, přísáhní mi teď skrze Boha: *Toto at' se stane*, jestliže mi sklamáš, neb synu mému, aneb vnučku mému; vedlé milosrdenství, kteréž jsem *já* učinil s tebou, *i ty že* učiníš se mnou a s zemí, v níž jsi byl po-hostinu.
- 24 I řekl Abraham: *A* já přísáhnu.
- 25 (*A přitom domlouval se Abraham na Abimelecha o studnici vody, kterouž mu mocí odjali služebníci Abimelechovi.*)
- 26 I řekl Abimelech: Nevím, kdo by učinil takovou věc; a aniž jsi ty mi oznámil, aniž jsem já také *co* slyšel, až dnes.)
- 27 Vzav tedy Abraham ovce i voly dal Abimelechovi; a vešli oba dva v smlouvu.
- 28 A postavil Abraham sedm jehnic stáda obzvlášť.
- 29 I řekl Abimelech Abrahamovi: K čemu jest těchto sedm jehnic, kteréž jsi postavil obzvlášť?
- 30 Odpověděl: Že sedm těch jehnic vezmeš z ruky mé, aby mi *to* bylo na svědectví, že jsem kopal studnici tuto.
- 31 Pročež nazváno jest to místo Bersabé, že tu oba dva přísáhli.
- 32 A tak učinili smlouvu v Bersabé. Vstav pak Abimelech a Fikol, kníže vojska jeho, navrátili se do země Filistinské.
- 33 I nasázal stromoví v Bersabé, a vzýval tam jméno Hospodina, *Boha* silného, věčného.
- 34 A bydlil Abraham v zemi Filistinské za mnoho dní.
- יז וישמע אלהים את־קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל־הגר מן־השמים ויאמר לה מה־לך הגר אל־תיראי כי־שמע אלהים אלקול הנער באשר הוא־שם:
- יח קומי שאי את־הנער והחזיקי את־ידך בו כִּי־לגוי גדול אשימנו:
- יט ויפקח אלהים את־עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את־החמת מים ותשק את־הנער:
- כ ויהי אלהים את־הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת:
- כא וישב במדבר פארן ותקח־לו אמו אשה מארץ מצרים:
- כב ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר־צבאו אל־אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר־אתה עשה:
- כג ועתה השבעה לי באלהים הנה אם־תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר־עשיתי עמך תעשה עמדי ועם־הארץ אשר־גרתה בה:
- כד ויאמר אברהם אנכי אשבע:
- כה והוכח אברהם את־אבימלך על־אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך:
- כו ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את־הדבר הזה וגם־אתה לא־הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום:
- כז ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית:
- כח ויצב אברהם את־שבע כבשות הצאן לבדותו:
- כט ויאמר אבימלך אל־אברהם מה הנה שבע כבשות האלה אשר הצבת לבדותה:
- ל ויאמר כי את־שבע כבשות תקח מִידי בעבור תהיה־לי לעדה כי חפרתי את־הבאר הזאת:
- לא על־כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם:
- לב ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר־צבאו וישבו אל־ארץ פלשתים:
- לג ויטע אשל בבאר שבע ויקרא־שם בשם יהוה אל עולם:
- לד ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

- 1 Když pak ty věci pominuly, zkusil Bůh Abrahama, a řekl k němu: Abrahame! Kterýžto odpověděl: Ted' jsem.
  - 2 I řekl: Vezmi nyní syna svého, toho jediného svého, kteréhož miluješ, Izáka, a jdi do země Moria; a obětuj ho tam v obět zápalnou na jedné hoře, o níž povím tobě.
  - 3 Tedy vstav Abraham velmi ráno, osedlal osla svého a vzal dva služebníky své s sebou, a Izáka syna svého; a nasekav dříví k oběti zápalné, vstal a bral se k místu, o němž pověděl mu Bůh.
  - 4 Třetího *pak* dne pozdvihl Abraham očí svých, a užírl to místo zdaleka.
  - 5 A řekl Abraham služebníkům svým: Pozůstaňte vy tuto s oslem, já pak a dítě půjdeme tamto; a pomodlíce se, navrátíme se k vám.
  - 6 Tedy vzal Abraham dříví k zápalné oběti, a vložil *je* na Izáka syna svého; sám pak nesl v ruce své oheň a meč. I šli oba spolu.
  - 7 Mluvě pak Izák Abrahamovi otci svému, řekl: Otče můj! Kterýž odpověděl: Co chceš, synu můj? A řekl: Aj, ted' oheň a dříví, a kdež hovádko k zápalné oběti?
  - 8 Odpověděl Abraham: Bůh opatří sobě hovádko k oběti zápalné, synu můj. A šli předce oba spolu.
  - 9 A když přišli k místu, o němž mu byl mluvil Bůh, udělal tu Abraham oltář, a srovnal dříví; a svázav syna svého, vložil ho na oltář na dříví.
  - 10 I vztáhl Abraham ruku svou, a vzal meč, aby zabil syna svého.
  - 11 Tedy zavolal na něho anděl Hospodinův s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame! Kterýžto odpověděl: Aj, já.
  - 12 I řekl *jemu*: Nevztahuj ruky své na dítě, aniž mu co čín; neboť jsem již poznal, že se Boha bojíš, když jsi neodpustil synu svému, jedinému svému pro mne.
  - 13 A pozdvih Abraham očí svých, viděl, a hle, skopce za ním vězel v trní za rohy své. I šel Abraham a vzal skopce toho, a obětoval jej v obět zápalnou místo syna svého.
- א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי:
  - ב וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אַהֲבָת אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ:
  - ג וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיָּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים:
  - ד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק:
  - ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וָאֲנִי וְהַנֶּעֱר גֵּלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוִה וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם:
  - ו וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּקַח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
  - ז וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הִשָּׂה לְעֹלָה:
  - ח וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲלֵהִים יִרְאֶה־לּוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:
  - ט וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיָּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים:
  - י וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיָּקַח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לְשַׂחֹת אֶת־בְּנוֹ:
  - יא וַיִּקְרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי:
  - יב וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָּה כִּי עֹתָה יָדַעְתִּי כִּי־יִירָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידְךָ מִמֶּנִּי:
  - יג וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נִצָּחֻז בְּסֻבָּה בְּקֶרְנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ:

- 14 A nazval Abraham jméno místa toho: Hospodin opatří. Odkudž říká se do dnes: Na hoře Hospodinově opatří se. יִד וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאמָר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה:
- 15 Zvolal pak anděl Hospodinův na Abrahama po druhé s nebe, טו וַיִּקְרָא מֵלֶאדָּה יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם:
- 16 A řekl: Skrze sebe samého přísáhl jsem, praví Hospodin, poněvadž jsi učinil tu věc, že jsi neodpustil synu svému, jedinému svému: טז וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנִךָ אֶת־יְחִידְךָ:
- 17 Požehnám velmi tobě, a velice rozmnožím símě tvé jako hvězdy nebeské, a jako písek, kterýž jest na břehu mořském; nadto dědičně vládnouti bude símě tvé branami nepřátel svých. יז כִּי־בָרַךְ אַבְרָכָה וְהִרְבָּה אַרְבָּה אֶת־זֶרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיֵּרֶשׁ זֶרְעוֹ אֶת שְׂעַר אֲיָבָיו:
- 18 Ano požehnání budou v semeni tvém všickni národové země, proto že jsi uposlechl hlasu mého. יח וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי:
- 19 Tedy navrátil se Abraham k služebníkům svým; a vstavše, šli spolu do Bersabé; nebo bydlil Abraham v Bersabé. יט וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיָּשָׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע:
- 20 A když se tyto věci staly, zvěstováno jest Abrahamovi v tato slova: Aj, porodila také Melcha syny Náchorovi, bratru tvému: כ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָה מִלְכָּה גַם־הוּא בָּנִים לְנָחוֹר אָחִיד:
- 21 Husa prvorozeného svého, a Buza bratra jeho, a Chamuele, otce Aramova; כא אֶת־עוֹץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בּוֹז אָחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אָבִי אָרָם:
- 22 A Kazeda a Azana, a Feldasa, a Jidlafa i Bathuele. כב וְאֶת־כְּשָׁד וְאֶת־חֻזּוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל:
- 23 Bathuel pak zplodil Rebeku. Osm těchto porodila Melcha Náchorovi, bratru Abrahamovu. כג וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָה מִלְכָּה לְנָחוֹר אָחִי אַבְרָהָם:
- 24 Ale i ženina jeho, jejíž jméno bylo Réma, porodila také ona Tábe a Gahama, Thása a Máchu. כד וּפִילִגְשׁוֹ וְשִׁמָּה רְאוּמָה וְתִלְד גַם־הוּא אֶת־טַבַּח וְאֶת־גָּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעֲכָה:

- 1 Živa pak byla Sára sto a sedmmecítma let; *ta jsou* léta
života Sary. א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני
חיי שרה:
- 2 A umřela v městě Arbe, kteréž *slove* Hebron, v zemi
Kananejské. I přišel Abraham, aby kvílil nad Sárrou, a
plakal jí. ב ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא
אברהם לספד לשרה ולבכתה:
- 3 Potom vstav Abraham od mrtvého svého, mluvil k
synům Het, řka: ג ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אלבנייחת לאמר:
- 4 Hostem a příchozím jsem u vás; dejte mi místo ku
pohřbu u vás, abych pochoval mrtvého svého od tvá-
ři své. ד גרותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת-קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני:
- 5 A odpovídajíce synové Het Abrahamovi, řekli jemu: ה ויענו בנייחת את-אברהם לאמר לו:
- 6 Slyš nás, pane milý! Kníže Boží jsi u prostřed nás, v
nejpřednějších hrobích našich pochovej mrtvého své-
ho; žádný z nás hrobu svého nebude zbraňovati tobě,
abys neměl pochovati *v něm* mrtvého svého. ו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את-מתך איש ממנו את-קברו לא-יכלה ממך
מקבר מתך:
- 7 Abraham pak vstav, poklonil se lidu země té, totiž
synům Het. ז ויקם אברהם וישתחו לעם-הארץ לבנייחת:
- 8 A mluvil s nimi, řka: Jestliže se vám líbí, abych po-
choval mrtvého svého od tváři své, slyšte mne, a při-
mluvte se za mne k Efronovi synu Sohar, ח וידבר אתם לאמר אם-יש את-נפשכם לקבר את-מתי
מלפני שמעוני ופגעוני בעפרון בן-צחר:
- 9 Ať mi dá jeskyni Machpelah, kterouž má na konci
pole svého; za slušné peníze ať mi ji dá u prostřed vás,
k dědičnému pohřbu. ט ויתן-לי את-מערת המכפלה אשר-לו אשר בקצה שדהו
בקסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת-קבר:
- 10 (*Ten pak Efron seděl u prostřed synů Het.*) Tedy od-
pověděl Efron Hetejský Abrahamovi při přítomnosti
synů Het, přede všemi, kteříž vcházejí do brány
města jeho, řka: י ועפרון ישב בתוך בנייחת ויען עפרון החתי את-אברהם
באזני בנייחת לכל באי שער-עירו לאמר:
- 11 Nikoli, pane můj, *ale* slyš mne: Pole to dávám tobě,
dávámť také i jeskyni, kteráž na něm jest; před očima
synů lidu svého dávám ji tobě; pochovejž mrtvého
svého. יא לא-אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר-בו לך
נתתיה לעיני בני-עמי נתתיה לך קבר מתך:
- 12 Tedy poklonil se Abraham před lidem země té, יב וישתחו אברהם לפני עם הארץ:
- 13 A mluvil k Efronovi v přítomnosti lidu země, řka: A
však jestliže ty *jsi ten*, prosím, vyslyš mne! Dámť stří-
bro za pole, vezmi *je* ode mne, a pochovám mrtvého
svého tam. יג וידבר אל-עפרון באזני עם-הארץ לאמר אך אם-אתה לו
שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את-מתי
שמה:
- 14 A odpovídaje Efron Abrahamovi, řekl jemu: יד ויען עפרון את-אברהם לאמר לו:
- 15 Můj pane, poslechni mne: Země *ta* za čtyři sta lotů
stříbrných jest; *ale* mezi mnou a tebou co jest o to?
Mrtvého svého pochovej. טו אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל-כסף ביני ובינך
מה-הוא ואת-מתך קבר:

- 16 I uposlechl Abraham Efrona, a odvážil mu stříbra, jakž oznámil při přítomnosti synů Het, čtyři sta lotů stříbrných, běžných mezi kupci.
- 17 A odvedeno jest pole Efronovo, kteréž *bylo* v Machpelah, proti Mamre, pole a jeskyně na něm, a všecko stromoví, což ho na tom poli i na všech mezech jeho vůkol,
- 18 Abrahamovi v držení, před očima synů Het, a všech, kteříž vcházejí do brány města toho.
- 19 A potom pochoval Abraham Sáru, manželku svou, v jeskyni pole Machpelah, proti Mamre, (*to slove Hebron*), v zemi Kananejské.
- 20 Protož odevzdáno jest pole to i jeskyně, kteráž *byla* na něm, Abrahamovi k dědičnému pohřbu od synů Het.

טז וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֶפְרוֹן
אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנוֹי בְּנֵי-חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל
כֶּסֶף עֹבֵר לְסֹחָר:

יז וַיָּקָם שָׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בְּמַכְפֶּלֶה אֲשֶׁר לִפְנֵי מֶמְרָא
הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר
בְּכָל-גְּבֻלוֹ סָבִיב:

יח לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חֵת בְּכָל בְּאֵי שְׁעַר-עִירוֹ:

יט וְאַחֲרֵיכֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מְעַרַת שָׂדֵה
הַמַּכְפֶּלֶה עַל-פְּנֵי מֶמְרָא הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:

כ וַיָּקָם הַשָּׂדֶה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֹת-קָבֶר
מֵאֵת בְּנֵי-חֵת:

- 1 Abraham pak již byl starý a sešlého věku; a Hospodin požehnal mu ve všech věcech.
  - 2 Tedy řekl Abraham služebníkmu svému staršímu v domě svém, kterýž spravoval všechny věci jeho: Vlož nyní ruku svou pod bedro mé,
  - 3 Abych tě zavázal přísahou skrze Hospodina, Boha nebe a Boha země, abys nebral manželky synu mému ze dcer Kananejských, mezi nimiž já bydlím.
  - 4 Ale půjdeš do země mé a příbuznosti mé; a odtud vezmeš manželku synu mému Izákovi.
  - 5 I řekl jemu služebník ten: Kdyby pak nechtěla žena ta se mnou jíti do země této, mám-li zase uvéstí syna tvého do země, z níž jsi vyšel?
  - 6 Kterýžto odpověděl: Hleď, abys zase neuvodil syna mého tam.
  - 7 Hospodin Bůh nebe, kterýž vzal mne z domu otce mého a z vlasti mé, a mluvil mi, a kterýž mi přísáhl, řka: Semeni tvému dám zemi tuto, onť pošle anděla svého před tebou, a vezmeš manželku synu mému odtud.
  - 8 Jestliže by pak žena ta nechtěla jíti s tebou, svoboden budeš od této přísahy mé; toliko syna mého neuvod tam zase.
  - 9 Tedy vložil služebník ten ruku svou pod bedro Abrahama, pána svého, a přísáhl jemu na tu řeč.
  - 10 A vzal služebník ten deset velbloudů z velbloudů pána svého, aby se bral; *(nebo měl všecken statek pána svého v rukou svých.)* I vstav, bral se k Aram Naharaim do města Náchor.
  - 11 A zastavil se s velbloudy před městem, u studnice vody k večerou, času toho, když vycházejí vážití vody.
  - 12 A řekl: Hospodine, Bože pána mého Abrahama, dejž, prosím, ať se potká se mnou dnes to, čehož hledám; a učiň milosrdenství se pánem mým Abrahamem.
  - 13 Aj, já stojím u studnice vody, a dcery mužů města tohoto vycházejí, aby vážily vodu.
- א ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברוך את־אברהם בכל:
  - ב ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל בכל־אשר־לו שים־נא ידך תחת ירכי:
  - ג ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא־תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו:
  - ד כי אל־ארצי ואל־מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק:
  - ה ויאמר אליו העבד אולי לא־תאבה האשה ללכת אחרי אל־הארץ הזאת ההשב אשיב את־בנך אל־הארץ אשר־יצאת משם:
  - ו ויאמר אליו אברהם השמר לך פן־תשיב את־בני שמה:
  - ז יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר־לי ואשר נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם:
  - ח ואם־לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבعتי זאת רק את־בני לא תשב שמה:
  - ט וישם העבד את־ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על־הדבר הזה:
  - י ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל־טוב אדניו בידו ויקם וילך אל־ארם נהרים אל־עיר נחור:
  - יא ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל־באר המים לעת ערב לעת צאת השאבת:
  - יב ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה־נא לפני היום ועשה־חסד עם אדני אברהם:
  - יג הנה אנכי נצב על־עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים:

- 14 Děvečka tedy, kteréž bych řekl: Nachyl medle věderce svého, ať se napiji, a ona by řekla: Pí, také i velbloudy tvé napojím, ta aby byla, *ķterouž* jsi způsobil služebníku svému Izákovi; a po tomť poznám, že jsi milosrdenství učinil se pánem mým.
- 15 I stalo se prvé, než on přestal mluvit, aj, Rebeka, kteráž se narodila Bathuelovi, synu Melchy, manželky Náchora bratra Abrahamova, vycházela, a věderce její *bylo* na rameni jejím.
- 16 A *byla* děvečka na pohledění velmi krásná, panna, a muž nepoznal jí; kterážto sešla k studnici té, a naplnivši věderce své, šla vzhůru.
- 17 Tedy běžel služebník ten proti ní, a řekl: Dej mi píti, prosím, maličko vody z věderce svého.
- 18 I řekla: Napí se, pane můj. A rychle složila věderce své na ruku svou a dala mu píti.
- 19 A davši mu píti, řekla: Také velbloudům tvým navážím, dokudž se nenapijím.
- 20 Tedy rychle vylila z věderce svého do koryta, a běžela ještě k studnici, aby vážila *vodu*; a vážila všechněm velbloudům jeho.
- 21 Muž pak ten s užasnutím divil se jí mlče, rozjímaje, aby zvěděl, zdařil-li Hospodin cestu jeho, čili nic.
- 22 I stalo se, když přestali píti velbloudové, vyňav muž náušnici zlatou, ztíží půl lotu, a dvě náramnice, *dal* na ruce její, kteréž vážily deset lotů zlata.
- 23 A řekl: Čí jsi dcera? Pověz mi, prosím, jest-li v domě otce tvého nám místo, kdež bychom přes noc zůstali?
- 24 Jemužto odpověděla: Dcera jsem Bathuele, syna Melchy, kteréhož porodila Náchorovi.
- 25 Řekla ještě k němu: Slámy také a potrav y hojně u nás jest, ano i místo, kdež byste přes noc zůstali.
- 26 Tedy skloniv hlavu, poklonu učinil Hospodinu.
- 27 A řekl: Požehnaný Hospodin, Bůh pána mého Abrahama, kterýž neodjal milosrdenství svého a pravdy své od pána mého, mne *také* na cestě vedl Hospodin k domu bratří pána mého.
- 28 I běžela děvečka, a oznámila v domě matky své tak, jakž se stalo.
- 29 A měla Rebeka bratra, jménem Lábana; ten běžel k muži tomu ven k studnici.

- יד והיה הנער אשר אמר אליה הטינא כדך ואשתה ואמרה שמה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כיעשית חסד עם־אדני:
- טו ויהי־הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן־מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על־שכמה:
- טז והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרה העינה ותמלא כדה ותעל:
- יז וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאני נא מעט־מים מכדך:
- יח ותאמר שמה אדני ותמהר ותרה כדה על־ידה ותשקהו:
- יט ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם־כלו לשבת:
- כ ותמהר ותער כדה אלהשקת ותרך עוד אלהבאר לשאב ותשאב לכל־גמליו:
- כא והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם־לא:
- כב ויהי כאשר כלו הגמלים לשותות ויקח האיש גזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על־ידיה עשרה זהב משקלם:
- כג ויאמר בת־מי את הגידי נא לי היש בית־אביך מקום לנו ללון:
- כד ותאמר אליו בת־בתואל אנכי בן־מלכה אשר ילדה לנחור:
- כה ותאמר אליו גם־תבן גם־מספוא רב עמנו גם־מקום ללון:
- כו ויקד האיש וישתחו ליהוה:
- כז ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:
- כח ותרך הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:
- כט ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אלהאיש החוצה אלהעין:

- 30 Nebo uzřev náušnici a náramnice na rukou sestry své, a slyšev slova Rebeky sestry své, ana praví: Tak mluvil ke mně člověk ten, přišel k muži, a on stál při velbloudích u studnice.
- 31 Jemuž řekl: Vejdi, požehnaný Hospodinův. Proč bys stál vně, když jsem připravil dům a místo velbloudům?
- 32 Tedy všel muž ten do domu, a odsedlal velbloudy, a dal *Lában* slámy a potravu velbloudům, i vody k umytí noh jeho a noh mužů těch, kteří s ním *byli*.
- 33 A položil předeň *chléb*, aby jedl. Ale on řekl: Nebudu jísti, dokudž nevypravím řečí svých. I řekl *Lában*: Mluv.
- 34 Tedy řekl: Služebník Abrahamův jsem já.
- 35 A Hospodin požehnal pánu mému velice, tak že veliký učiněn jest; nebo dal mu ovce a voly, stříbro a zlato, služebníky a dívky, velbloudy a osly.
- 36 A porodila Sára, manželka pána mého, pánu mému v starosti své syna, jemuž dal, cožkoli má.
- 37 I zavázal mne přísahou pán můj, řka: Nevezmeš manželky synu mému ze dcer Kananejských, v jejichž zemi já bydlím.
- 38 Ale k domu otce mého půjdeš, a k rodině mé, a *odtud* vezmeš manželku synu mému.
- 39 A když jsem řekl pánu svému: Snad nepůjde žena ta se mnou?
- 40 Odpověděl mi: Hospodin, před jehož obličejem ustavičně jsem chodil, pošle anděla svého s tebou, a šťastnou způsobí cestu tvou, a vezmeš manželku synu mému z rodiny mé, a z domu otce mého.
- 41 A budeš svoboden od přísahy mé, když bys přišel k rodině mé; a jestliže by nedali tobě, budeš prost od přísahy mé.
- 42 Protož dnes přišed k studnici, řekl jsem: Hospodine, Bože pána mého Abrahama, jestliže ty nyní šťastně spravuješ cestu mou, po níž já jdu,
- 43 Aj, já stojím u studnice vody; protož, nechžt panna, kteráž vyjde vážit vody, když bych jí řekl: Dej mi pítí nyní malíčko vody z věderce svého,
- 44 A ona by mi odpověděla: I ty pí, i velbloudům tvým také navážím, ta at jest manželka, kterouž způsobil Hospodin synu pána mého.
- ל וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת־הַגָּזָז וְאֶת־הַצִּמְדִּים עַל־יָדָיו אֶחָתוֹ וּכְשָׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי רִבְקָה אֶחָתוֹ לֵאמֹר כֹּה־דִבֶּר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא אֶל־הָאִישׁ וַהֲנִה עֹמֵד עַל־הַגְּמֵלִים עַל־הָעֵין:
- לא וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לְמָה תַעֲמִיד בַּחוּץ וְאַנֹכִי פְנִיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לַגְּמֵלִים:
- לב וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבֵּיתָה וַיִּפְתַּח הַגְּמֵלִים וַיִּתֵּן תָּבֵן וּמִסְפּוֹא לַגְּמֵלִים וּמִים לְרַחֵץ רַגְלָיו וּרְגְלֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ:
- לג וַיֵּשֶׁם וַיִּשְׂם לִפְנָיו לֵאכֹל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם־דִּבַּרְתִּי דְּבָרִי וַיֹּאמֶר דִּבֶּר:
- לד וַיֹּאמֶר עֶבֶד אַבְרָהָם אָנֹכִי:
- לה וַיְהִי בֵּרוּךְ אֶת־אֲדֹנָיו מְאֹד וַיִּגְדַּל וַיִּתְּנוּ־לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וְעֶבְדִּים וּשְׁפָחוֹת וּגְמֵלִים וְחֲמֹרִים:
- לו וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁתׁ אֲדֹנָיו בֶּן לֹאדָנִי אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתְּנוּ־לוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ:
- לו וַיִּשְׁבַּעַנִּי אֲדֹנִי לֵאמֹר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנָעָנִי אֲשֶׁר אָנֹכִי יֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ:
- לח אִם־לֹא אֶל־בֵּית־אָבִי תֵּלֶךְ וְאֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבְנִי:
- לט וַאֲמַר אֶל־אֲדֹנִי אֵלַי לֹא־תֵלֶךְ הָאִשָּׁה אַחֲרַי:
- מ וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה אֲשֶׁר־הִתְּהַלַּכְתִּי לִפְנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ אִתּוֹ וְהִצְלִיחַ דְּרָכּוֹ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבְנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי:
- מא אַז תִּנָּקֶה מֵאִלְתִּי כִּי תָבוֹא אֶל־מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם־לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהָיִיתָ נָקִי מֵאִלְתִּי:
- מב וְאַבָּא הַיּוֹם אֶל־הָעֵין וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי אַבְרָהָם אִם־יִשְׁדָּנָא מִצְּלִיחַ דְּרַכִּי אֲשֶׁר אָנֹכִי הֵלֶךְ עָלֶיהָ:
- מג הֲנִה אָנֹכִי נֹצֵב עַל־עֵין הַמַּיִם וְהִנֵּה הָעֵלְמָה הִיצָאָתָּ לְשֹׂאֵב וְאִמְרָתִי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא מֵעֵט־מַיִם מִכַּדָּךְ:
- מד וַאֲמַרְהָ אֵלַי גַּם־אַתָּה שָׂתָה וְגַם לַגְּמֵלִיךְ אֲשָׂאֵב הוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִכִּיתָ יְהוָה לְבֶן־אֲדֹנִי:

- 45 Prvé pak než jsem já přestal mluvit v srdci svém, aj, Rebeka vycházela mající věderce své na rameni svém, a sšedši k studnici, vážila. I řekl jsem jí: Prosím, dej mi pít. מֵה אֲנִי טָרַם אֲכֹלָה לְדַבֵּר אֶל־לְבִי וְהִנֵּה רֵבֶקָה יֹצֵאת וְכֹדֶה עַל־שִׁכְמָהּ וְתוֹרֵד הָעֵינָהּ וְתִשָּׂאבּ וְאָמַר אֵלֶיהָ הֲשָׁקִינִי נָא:
- 46 Ona pak rychle složila věderce své s sebe, a řekla: Pí, také i velbloudy tvé napojím. Tedy pil jsem, a napojila také velbloudy. מִו וְתִמְהָר וְתוֹרֵד כְּדֵה מֵעָלֶיהָ וְתֹאמַר שְׂתֵה וְגַם־גְּמֻלָּיִךְ אֶשְׁקֶה וְאַשְׁתֵּי וְגַם הַגְּמֻלִּים הַשֻּׁקְתָּהּ:
- 47 I ptal jsem se jí, a řekl jsem: Čí jsi dcera? Ona odpověděla: Dcera Bathuele, syna Náchorova, jehož mu porodila Melcha. Tedy dal jsem náušnici na tvář její, a náramnice na ruce její. מִז וְאַשְׁאֵל אֹתָהּ וְאָמַר בַּת־מִי אַתְּ וְתֹאמַר בַּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר אֲשֶׁר יָלְדָהּ־לּוֹ מֶלְכָּה וְאַשֵּׁם הַנָּזֶם עַל־אַפָּהּ וְהִצְמִידִים עַל־יָדֶיהָ:
- 48 A skloniv hlavu, poklonu jsem učinil Hospodinu, a dobrořečil jsem Hospodina, Boha pána mého Abrahama, kterýž vedl mne po cestě přímé, abych dceru bratra pána svého vzal synu jeho. מח וְאֶקֶד וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה וְאֶבְרַךְ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִרָהֶם אֲשֶׁר הִנַּחֲנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לְקַחַת אֶת־בֵּת־אָחִי אֲדֹנָי לְבָנוֹ:
- 49 Protož nyní, činíte-li milosrdenství, a pravdu se pánem mým, oznamte mi; pakli nic, také mi oznamte, a obrátím se na pravo neb na levo. מט וְעַתָּה אִם־יִשְׁכֶּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאַמֶּת אֶת־אֲדֹנָי הִגִּידוּ לִי וְאִם־לֹא הִגִּידוּ לִי וְאַפְנֶה עַל־יָמִין אוֹ עַל־שְׂמָאל:
- 50 Tedy odpověděli Lában a Bathuel, řkouce: Od Hospodina vyšla jest věc tato; nemůžemeť odepřítí v ničemž. נ וַיַּעַן לָבָן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דַּבֵּר אֵלָיֶךָ רַע אוֹ־טוֹב:
- 51 Aj, Rebeka před tebou, vezmiž ji a jed'; a necht' jest manželkou synu pána tvého, jakož mluvil Hospodin. נא הִנֵּה־רֵבֶקָה לְפָנֶיךָ קַח וְלֵךְ וְתָהִי אִשָּׁה לְבֶן־אֲדֹנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דַּבֵּר יְהוָה:
- 52 I stalo se, že jakž uslyšel služebník Abrahamův slova jejich, poklonil se Hospodinu až k zemi. נב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבִרָהֶם אֶת־דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה:
- 53 A vyňav služebník ten nádoby stříbrné a nádoby zlaté a oděv, dal Rebece; drahé také *dary* dal bratru jejímu a matce její. נג וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי־כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרֵבֶקָה וּמִגְדָּנָת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ:
- 54 Tedy jedli a pili, on i muži, kteříž byli s ním, a zůstali tu přes noc. Ráno pak když vstali, řekl: Propustte mne ku pánu mému. נד וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־עִמּוֹ וַיְלִינוּ וַיִּקְוֻמוּ בִּבְקָר וַיֹּאמַר שְׁלַחֲנִי לְאֲדֹנָי:
- 55 I odpověděl bratr její a matka: Nechat' pozůstane děvče s námi *za některý* den, aspoň za deset; potom půjdeš. נה וַיֹּאמַר אָחִיהָ וְאִמָּהּ תֵּשֵׁב הַנַּעַר אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עֶשְׂוֹר אַחֵר תֵּלָךְ:
- 56 On pak řekl jim: Nezdržujte mne, poněvadž Hospodin šťastnou způsobil cestu mou; propusttež mne, ať jdu ku pánu svému. נו וַיֹּאמַר אֲלֵהֶם אֶל־תֹּאחָרוּ אֹתִי וַיְהִי הַצְּלִיחַ דְּרָכִי שְׁלַחֲנִי וְאַל־כָּה לְאֲדֹנָי:
- 57 I řekli: Zavolejme děvčinky a zeptejme se, co dí k tomu. נז וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעַר וְנִשְׁאֲלָהּ אֶת־פִּיהָ:
- 58 Tedy zavolali Rebeky, a řekli jí: Chceš-li jíti s mužem tímto? I řekla: Půjdu. נח וַיִּקְרְאוּ לְרֵבֶקָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הֲתֵלְכִי עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וְתֹאמַר אֵלָיֶךָ:
- 59 A propouštějíce Rebeku sestru svou a chovačku její, služebníka také Abrahamova s muži jeho, נט וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־רֵבֶקָה אֶחָתָם וְאֶת־מִנְקָתָהּ וְאֶת־עֶבֶד אֲבִרָהֶם וְאֶת־אֲנָשָׁיו:

- 60 Požehnali Rebeky a mluvili jí: Sestro naše, ty bud' v tisíce tisíců, a símě tvé dědičně obdrž brány nepřátel svých.
- 61 Tedy vstala Rebeka a děvečky její, a vsedše na velbloudy, jely za mužem tím. A tak vzal služebník ten Rebeku, a odjel.
- 62 Izák pak šel, navracuje se od studnice Živého vidoucího mne; nebo bydlil v zemi polední.
- 63 A vyšel Izák k přemyšlování na pole, když se chýlilo k večerou; a pozdvih očí svých, uzřel, an velbloudové jdou.
- 64 Pozdvihla také Rebeka očí svých, a uzřevši Izáka, ssedla s velblouda.
- 65 *(Nebo řekla byla služebník: Kdo jest ten muž, kterýž jde po poli proti nám? Odpověděl služebník: To jest pán můj.)* I vzala rouchu, a přistřela se.
- 66 Tedy vypravoval služebník Izákovi vše, což působil.
- 67 I uvedl ji Izák do stanu Sary matky své, a vzal Rebeku, a měl ji za manželku, a miloval ji. I potěšil se Izák po smrti matky své.

וַיְבָרְכוּ אֶת־רֵבְקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הָיִי לְאַלְפֵי רֵבְקָה וַיִּירֶשׁ זָרַעְךָ אֶת שְׂעֵר שְׂנָאִיו:

וּמִתָּקֵם רֵבְקָה וְנִעְרָתֶיהָ וּמִתְרַכְּבָנָה עַל־הַגְּמִלִּים וּמִלִּכְנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד אֶת־רֵבְקָה וַיֵּלֶךְ:

וַיִּצְחָק בָּא מִבּוֹא בָּאֵר לַחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנָּגֶב:

וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בִּשְׂדֵה לְפָנוֹת עָרֵב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה גְמִלִּים בָּאִים:

וּתִשָּׂא רֵבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וּתִרְא אֶת־יִצְחָק וּתִפֹּל מֵעַל הַגְּמֵל:

וּתֹאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַזֶּה הַלֵּךְ בִּשְׂדֵה לְקִרְאָתָנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וּמִתָּקֵם הַצָּעִיר וּמִתְכַּסֵּ:

וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה:

וַיָּבֵאָה יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רֵבְקָה וַתְּהִי־לּוֹ לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ:

- א וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשֵׁמָּה קְטוּרָה:
- ב וַתֵּלֶד לוֹ אֶת־זִמְרֹן וְאֶת־יִקְשָׁן וְאֶת־מִדּוֹן וְאֶת־מִדְּיָן וְאֶת־יִשְׂבָּק וְאֶת־שׁוּחַ:
- ג וַיִּקְשָׁן יָלַד אֶת־שָׁבָא וְאֶת־דָּדָן וּבְנֵי דָדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאַמִּים:
- ד וּבְנֵי מִדְּיָן עֵיפָה וְעַפְרָן וְחֹנֹף וְאֶבִּידֶעַ וְאַלְדֶּעָה כָּל־אֵלֶּה בְנֵי קְטוּרָה:
- ה וַיָּתֵן אַבְרָהָם אֶת־כָּל־אַשְׁרֵרָלוֹ לְיִצְחָק:
- ו וּלְבָנָי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יִצְחָק בָּנוֹ בְּעוֹדָנוּ חַי קְדָמָה אֶל־אֶרֶץ קְדָם:
- ז וְאֵלֶּה יְמֵי שְׁנֵי־חַיֵּי אַבְרָהָם אֲשֶׁר־חַי מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחֹמֶשׁ שָׁנִים:
- ח וַיָּגוּעַ וַיָּמָת אַבְרָהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשָׁבַע וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמּוּיוֹ:
- ט וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנָיו אֶל־מַעֲרַת הַמְּכַפְלָה אֶל־שָׂדֶה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר הַחֲתִי אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִמְרָא:
- י הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר־קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת בְּנֵי־חֵת שָׁמָּה קֶבֶר אַבְרָהָם וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ:
- יא וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יִצְחָק בָּנוֹ וַיָּשָׁב יִצְחָק עִם־בְּאֵר לַחִי רֹאִי:
- יב וְאֵלֶּה תֵּלֶדֶת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה הָגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם:
- יג וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל בְּשִׁמְתָם לְתוֹלְדָתָם בְּכֹר יִשְׁמַעְאֵל נָבִית וְקָדָר וְאַדְבֵּאֵל וּמִבְשָׁם:
- יד וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא:
- טו חֲדָד וְחִימָא יִטּוֹר נָפִישׁ וְקַדְמָה:
- טז אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחֻצֵּיהֶם וּבְטִירָתָם שְׁנַיִם־עָשָׂר נְשִׂאִים לְאַמְתָּם:
- יז וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמַעְאֵל מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנִים וַיָּגוּעַ וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמּוּיוֹ:
- יח וַיִּשְׁכְּנוּ מִחוּלָּה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָּה אַשּׁוּרָה עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפַל:
- 1 Abraham pak opět pojal ženu jménem Ceturu.
- 2 Kterážto porodila jemu Zamrana, a Jeksana, a Madana, a Madiana, Jezbocha a Suecha.
- 3 Jeksan potom zplodil Sábu a Dedana. Synové pak Dedanovi byli: Assurim, a Latuzim, a Laomin.
- 4 Ale synové Madianovi: Efa, a Efer, a Enoch, a Abida, a Helda; všickni ti synové byli Cetury.
- 5 I dal Abraham Izákovi všecko, což měl.
- 6 Synům pak ženin svých dal Abraham dary, a odeslal je od Izáka syna svého, ještě živ jsa, k východu do země východní.
- 7 Tito pak jsou dnové let života Abrahamova, v nichž byl živ: Sto sedmdesáte a pět let.
- 8 I skončil a umřel Abraham v starosti dobré, stár jsa a plný dnů; a připojen jest k lidu svému.
- 9 Tedy pochovali ho Izák a Izmael synové jeho v jeskyni Machpelah, na poli Efrona, syna Sohar Hetejského, naproti Mamre,
- 10 Na tom poli, kteréž byl koupil Abraham od synů Het; tu pochován jest Abraham i Sára manželka jeho.
- 11 Po smrti pak Abrahamově požehnal Bůh Izákovi synu jeho, a bydlil Izák u studnice Živého vidoucího mne.
- 12 Tito jsou pak rodové Izmaele syna Abrahamova, jehož porodila Agar Egyptská, děvka Sářina, Abrahamovi.
- 13 A tato jsou jména synů Izmaelových, jimiž se jmenují po rodech svých: Prvorozený Izmaelův Nabajot, po něm Cedar, a Adbeel a Mabsan,
- 14 A Masma, a Dumah a Massa,
- 15 Hadar a Tema, Jetur, Nafis a Cedma.
- 16 Ti jsou synové Izmaelovi, a ta jména jejich, po všech jejich, a po městech jejich, dvanáctero knížat po čeledech jejich.
- 17 (Bylo pak života Izmaelova sto třidceti a sedm let, i skončil; a umřev, připojen jest k lidu svému.)
- 18 A bydlili od Hevilah až do Sur, jenž jest proti Egyptu, když jdeš do Assyrie; před tváří všech bratrů svých položil se.

- 19 Tito jsou také rodové Izáka syna Abrahamova: Abraham zplodil Izáka. יט וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם אֲבִרְהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק:
- 20 Byl pak Izák ve čtyřicítce let, když sobě vzal za manželku Rebeku, dceru Bathuele Syrského, z Pádan Syrské, sestru Lámana Syrského. כ וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּקְהָתוֹ אֶת־רֵבֶקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפָּדָן אֶרֶם אָחוֹת לְבִן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה:
- 21 I modlil se Izák pokorně Hospodinu za manželku svou; nebo byla neplodná. A uslyšel jej Hospodin; a tak počala Rebeka manželka jeho. כא וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהָר רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ:
- 22 A když se děti potiskali v životě jejím, řekla: Má-liť tak býti, proč jsem já *počala*? Šla tedy, aby se otázala Hospodina. כב וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בִּקְרֶבֶה וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה:
- 23 I řekl jí Hospodin: Dva národové jsou v životě tvém, a dvůj lid z života tvého se rozdělí; lid pak jeden nad druhý bude silnější, a větší sloužiti bude menšímu. כג וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גֵיִים גּוֹיִם בְּבֶטֶןךָ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מְלֹאִם יֵאָמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:
- 24 A když se naplnili dnové její, aby porodila, a aj, blíženci *byli* v životě jejím. כד וַיִּמָּלְאוּ יְמֶיהָ לֵלְדֹת וְהִנֵּה תוֹמֵם בְּבֶטְנָהּ:
- 25 I vyšel první ryšavý všecken, *a* jako oděv chlupatý; i nazvali jméno jeho Ezau. כה וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כָּלֹ כְּאֹדָרֶת שֹׁעַר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:
- 26 Potom pak vyšel bratr jeho, a rukou svou držel Ezau za patu; pročez nazváno jest jméno jeho Jákob. A byl Izák v šedesáti letech, když ona je porodila. כו וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וַיְדוֹ אַחֲזָת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן־שָׁשִׁים שָׁנָה בִּלְדֹת אֹתָם:
- 27 A když dorostli ti děti, byl Ezau lovec umělý, chodě po polích; Jákob pak byl muž prostý a v staních bydlil. כז וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שֹׁדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהֲלִים:
- 28 I byl Izák laskav na Ezau, proto že z lovu jeho míval pokrm; ale Rebeka laskava byla na Jákoba. כח וַיֹּאֲהֵב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צִיד בְּפִיו וְרֵבֶקָה אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב:
- 29 Uvažil pak Jákob krmičku. Tedy Ezau přišel z pole zemdlený, כט וַיֵּזֶד יַעֲקֹב נֹזֵד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיִף:
- 30 A řekl Jákobovi: Dej mi, prosím, jísti *krmě* té červené, nebo jsem umdlel. (*Protož nazváno jest jméno jeho Edom.*) ל וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הֲלָעִיטָנִי נָא מִן־הָאֵדָם הָאֵדָם הִזֶּה כִּי עָיִף אֲנִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֲדוֹם:
- 31 Odpověděl Jákob: Prodej mi dnes hned prvorozenství své. לא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מְכָרָה כִּיֹּם אֶת־בְּכֹרְתְךָ לִי:
- 32 I řekl Ezau: Aj, já k smrti se blížím, k čemuž mi tedy to prvorozenství? לב וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוֹת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְכֹרָה:
- 33 Dí Jákob: Přisáhni mi dnes hned. I přísáhl mu, a prodal prvorozenství své Jákobovi. לג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הֲשָׁבְעָה לִי כִּיֹּם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב:
- 34 Tedy Jákob dal Ezauchovi chleba a *té* krmě z šocovice. Kterýžto jedl a pil, a vstav, odšel; a *tak* pohrdl Ezau prvorozenstvím. לד וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֵּי וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֵשָׂו אֶת־הַבְּכֹרָה:

- 1 Byl pak *opět* hlad na zemi, mimo hlad první, kterýž byl za dnů Abrahamových. Tedy odebral se Izák k Abimelechovi králi Filistinskému do Gerar.
  - 2 Nebo ukázal se jemu Hospodin a řekl: Nesstupuj do Egypta; *ale* bydlí v zemi, kterouž oznámím tobě.
  - 3 Budiž tedy pohostinu v zemi této, a budu s tebou, a požehnám tobě; nebo tobě a semeni tvému dám všechny země tyto, a utvrdím přísahu, kterouž jsem přísáhl Abrahamovi, otci tvému.
  - 4 Rozmnožím také símě tvé jako hvězdy nebeské, a dám semeni tvému všechny země tyto, a požehnání budou v semeni tvém všickni národové země;
  - 5 Protože uposlechl Abraham hlasu mého, a ostříhal nařízení mých, přikázání mých, ustanovení mých a zákonů mých.
  - 6 Bydlil tedy Izák v Gerar.
  - 7 Ptali se pak muži místa toho o manželce jeho. Kterýž-to odpověděl: Sestra má jest; nebo nesměl říci: Manželka má jest, *mysle sobě*: Aby mne nezabili muži místa toho pro Rebeku. Nebo byla krásná na pohledění.
  - 8 I přihodilo se, když již čas nějaký tam bydlil, že vyhlédal Abimelech král Filistinský z okna a uzřel Izáka, an pohrává s Rebekou manželkou svou.
  - 9 Protož povolav Abimelech Izáka, řekl: Aj, v pravdě manželka tvá to jest. Jakž to, že jsi pravil: Sestra má jest? I odpověděl jemu Izák: Nebo jsem řekl *sám u sebe*: Abych snad neumřel pro ni.
  - 10 I řekl Abimelech: Což jsi to učinil nám? O málo, že by byl spal někdo z lidu s manželkou tvou, a ty byl bys uvedl na nás vinu.
  - 11 I přikázal Abimelech všemu lidu, řka: Kdo by se dotkl člověka toho, aneb manželky jeho, smrtí umře.
  - 12 Sel pak Izák v zemi té, a shledal v tom roce sto měř; nebo požehnal mu Hospodin.
  - 13 I rostl muž ten, a prospíval vždy více v zrostu, až i zrostl velmi.
  - 14 Nebo měl stáda ovcí i stáda volů, a čeledi mnoho; pročez záviděli mu Filistinstí.
- א ויהי רעב בארץ מלכד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל-אבימלך מלך-פלשתים גררה:
  - ב וירא אליו יהוה ויאמר אל-תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך:
  - ג גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כילך ולזרעך אתן את-כל-הארצות האל והקמתי את-השבועה אשר נשבעתי לאברהם אביך:
  - ד והרביתי את-זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל-הארצות האל והתברכו בזרעך כל גווי הארץ:
  - ה עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר משמרותי מצותי חקותי ותורתי:
  - ו וישב יצחק בגרר:
  - ז וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פני-הרגני אנשי המקום על-רבקה כייטובת מראה היא:
  - ח ויהי כי ארכו-לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו:
  - ט ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אף הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן-אמות עליה:
  - י ויאמר אבימלך מה-זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את-אשתך והבאת עלינו אשם:
  - יא ויצו אבימלך את-כל-העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת:
  - יב ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה:
  - יג ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כייגדל מאד:
  - יד ויהיו-לו מקנה-צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים:

- 15 A všechny studnice, kteréž vykopali služebníci otce jeho za dnů Abrahama otce jeho, zařítili Filistínští, zasypané je prstí.
- 16 I řekl Abimelech Izákovi: Odejdi od nás; nebo mnohem mocnější jsi než my.
- 17 Tedy odšel odtud Izák, a rozbil stany v údolí Gerar, a bydlil tu.
- 18 A kopal zase Izák studnice vod, kteréž byli vykopali za dnů Abrahama otce jeho, a kteréž zařítili Filistínští po smrti Abrahamově; a nazval je těmi jmény, kterýmiž je jmenoval otec jeho.
- 19 I kopali služebníci Izákovi v tom údolí, a našli tam studnici vody živé.
- 20 Vadili se pak pastýři Gerarští s pastýři Izákovými, pravíce: Naše jest voda. Pročež nazval jméno studnice *té* Esek, že se vadili s ním.
- 21 Vykopali také jinou studnici, a nesnáz byla i o tu; pročež dal jí jméno Sitnah.
- 22 I hnul se odtud, a kopal jinou studnici, o kterouž se nevadili; protož nazval jméno její Rehobot. Nebo řekl: Nyní uprostrannil nám Hospodin, a vzrostli jsme na zemi.
- 23 Vstoupil pak odtud do Bersabé.
- 24 A ukázal se mu Hospodin v tu noc, a řekl: Já jsem Bůh Abrahama otce tvého; neboj se, nebo s tebou já jsem, a požehnám tobě, a rozmnožím símě tvé pro Abrahama služebníka svého.
- 25 I vzdělal tu oltář, a vzýval jméno Hospodinovo, a rozbil tu stan svůj; a služebníci Izákovi vykopali tam studnici.
- 26 Abimelech pak přijel k němu z Gerar, a Ochozat, přítel jeho, a Fikol, kníže vojska jeho.
- 27 I řekl jim Izák: Z jaké příčiny přišli jste ke mně? Poněvadž vy nenáviděli jste mne, a vybyli jste mne od sebe.
- 28 Kteřížto odpověděli: Patrně jsme to shledali, že jest Hospodin s tebou, i řekli jsme: Učínme nyní přísahu mezi sebou, mezi námi a mezi tebou; a učiníme smlouvu s tebou:
- 29 Že neučiníš nám *nic* zlého, jako i *my* nedotkli jsme se tebe, a jakž jsme *my* toliko dobře činili tobě, a propustili jsme tě v pokoji; ty nyní tedy *povol tomu*, požehnaný Hospodinův.
- 30 Tedy učinil jim hody, i jedli a pili.
- טו וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עָפָר׃
- טז וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עַצְמָת־מִמָּנוּ מָאֵד׃
- יז וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיַּחֲן בְּנַחַל־גֶּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם׃
- יח וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשֶּׁמֶת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו׃
- יט וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים׃
- כ וַיְרִיבוּ רֹעֵי גֶרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ׃
- כא וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיְרִיבוּ גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה׃
- כב וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וּלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עָתָה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ׃
- כג וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע׃
- כד וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אֲתָךְ אֲנֹכִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זֶרְעֶךָ בְּעָבוֹר אַבְרָהָם עֲבָדִי׃
- כה וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֹהֶלוֹ וַיִּכְרוּ־שָׁם עֲבָדֵי־יִצְחָק בְּאֵר׃
- כו וַאֲבִימֶלֶךְ הֵלֵךְ אֵלָיו מִגֶּרָר וְאַחֲזַת מִרְעֵהוּ וּפִיכֹל שֹׁר־צִבְאוֹ׃
- כז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מְדוּעַ בָּאתָם אֵלַי וְאַתֶּם שֹׁנְאֵתֶם אֹתִי וַתִּשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶּם׃
- כח וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רְאִינוּ כִּי־הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בִינוּתֵינוּ בִּינֵינוּ וּבִינְךָ וְנִכְרְתָה בְרִית עִמָּךְ׃
- כט אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעָנוּךְ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֶתָּה עָתָה בְּרוּךְ יְהוָה׃
- ל וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ׃

- 31 A vstavše velmi ráno, přísáhli jeden druhému. I propustil je Izák, a oni odešli od něho v pokoji. לא וַיִּשְׁכְּמוּ בִבְקָר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיֵּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשָׁלוֹם:
- 32 Toho dne přišli služebníci Izákovi, a oznámili mu o studnici, kterouž kopali, řkouce: Nalezli jsme vodu. וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מָצָאנוּ מַיִם:
- 33 I nazval ji Seba. Protož jméno města toho *jest* Bersabé až do dnešního dne. וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעָה עַל־כֵּן שֵׁם־הָעִיר בְּאֵר שְׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
- 34 Ezau pak jsa v letech čtyřicíti, pojal ženu Judit, dceru Béry Hetejského, a Bazematu, dceru Elona Hetejského. וַיְהִי עָשׂו בֶן־אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בִּת־בְּאֵרִי הַחַתִּי וְאֶת־בְּשֶׁמֶת בִּת־אֵילָן הַחַתִּי:
- 35 A kormoutily Izáka a Rebeku. לֵה וַתְּהַיֵּינן מֵרַת רוּחַ לְיִצְחָק וּלְרֵבְקָה:

- א וַיְהִי כִּי־זָקֵן יִצְחָק וּתְכַהִין עֵינָיו מֵרָאֹת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשָׂו בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנְנִי:
  - ב וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקֵנְתִי לֹא יִדְעָתִי יוֹם מוֹתִי:
  - ג וַעֲתָה שְׂאֵ־נָא כָלִיד תְּלִיד וְקִשְׁתְּךָ וַצֵּא הַשָּׂדֶה וְצוּדָה לִי צִידָה צִיד:
  - ד וַעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבִּיֵּאתָ לִי וְאָכְלָה בְּעֶבֶר תִּבְרַכְךָ נַפְשִׁי בְּטָרֶם אָמוֹת:
  - ה וּרְבֵקָה שָׁמְעַת בְּדִבְרֵי יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיִּלֶּךְ עֹשׂוֹ הַשָּׂדֶה לְצוּד צִיד לְהִבְיֹא:
  - ו וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֶה לֹאמֹר הִנֵּה שָׁמְעָתִי אֶת־אָבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֹשׂוֹ אֶחָיד לֹאמֹר:
  - ז הִבִּיֵּאתָ לִי צִיד וַעֲשֵׂה־לִּי מִטְעָמִים וְאָכְלָה וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי:
  - ח וַעֲתָה בְנִי שָׁמַע בְּקֻלִּי לֹאֲשֶׁר אָנִי מְצִוֶּה אֹתְךָ:
  - ט לָךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִּי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עִזִּים טָבִים וְאַעֲשֵׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב:
  - י וְהִבֵּאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בְּעֶבֶר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ:
  - יא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רְבֵקָה אִמּוֹ הֵן עֹשׂוֹ אֶחָי אִישׁ שָׂעִר וְאֹנְכִי אִישׁ חָלָק:
  - יב אוּלַי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כַּמֶּתַעַתֵּעַ וְהִבֵּאתִי עָלָי קָלָלָה וְלֹא בְרָכָה:
  - יג וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלִי קָלָלְתָּךְ בְּנִי אִךְ שָׁמַע בְּקֻלִּי וְלָךְ קַח־לִּי:
  - יד וַיִּלֶּךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אָהֵב אָבִיו:
  - טו וַתִּקַּח רְבֵקָה אֶת־בְּגָדֵי עֹשׂוֹ בְּנֶה הַגָּדֹל הַחֲמֹדֶת אֲשֶׁר אָתָּה בִּבְּיֹת וַתַּלְבִּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֶה הַקָּטָן:
  - טז וְאֵת עֹרֹת גְּדֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צִוְּאָרָיו:
- 1 Když se pak sstaral Izák, a pošly byly oči jeho, tak že neviděl, povolal Ezau syna svého staršího, a řekl jemu: Synu můj. Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem.
  - 2 I dí: Aj, já jsem se již sstaral, a nevím dne smrti své.
  - 3 Protož nyní vezmi medle nástroje své, toul svůj a lučičště své, a vyjda do pole, ulov mi zvěřinu.
  - 4 A přístroj mi krmí chutnou, jakž já rád jídám, a přines mi, a budu jísti, aťby požehnala duše má, prvé než umru.
  - 5 (*Slyšela pak Rebeka, když mluvil Izák s Ezau synem svým.*) I odšel Ezau na pole, aby ulovil zvěřinu a přinesl.
  - 6 Tedy řekla Rebeka Jákobovi synu svému takto: Aj, slyšela jsem, když otec tvůj mluvil k Ezau bratru tvému, a pravil:
  - 7 Přines mi *něco* z lovu, a přístroj mi krmě chutné, abych jedl, a požehnámť před Hospodinem, prvé než umru.
  - 8 Nyní tedy, synu můj, poslechni hlasu mého v tom, což já příkazuji tobě.
  - 9 Jdi medle k stádu, a odtud mi vezmi dva kozelce výborné, abych přístrojila z nich krmě chutné otci tvému, jakž on rád jídá.
  - 10 A přineseš otci svému, a *on* jísti bude, na to, aby požehnal tobě, prvé než umře.
  - 11 I řekl Jákob Rebece matce své: Víš, že Ezau bratr můj jest člověk chlupatý, a já *jsem* člověk hladký.
  - 12 Jestliže omaká mne otec můj, tedy zůstanu u něho za podvodného; a tak uvedu na sebe zlořečenství, a ne požehnání.
  - 13 Jemužto odpověděla matka: *Nechť jest* na mne zlořečenství tvé, synu můj; jen ty poslechni hlasu mého, a jdi, přines mi.
  - 14 Tedy odšed, vzal, a přinesl matce své. I připravila matka jeho krmě chutné, jakž otec jeho rád jídal.
  - 15 A vzala Rebeka nejlepší šaty Ezau syna svého staršího, kteréž měla u sebe v domě, a oblékla Jákoba, syna svého mladšího.
  - 16 A kožkami kozelčími obvinula ruce jeho, a díl hladký hrdla jeho.

- 17 I dala chléb a krmě chutné, kteréž připravila, v ruce Jákoba syna svého. וַתֵּתֶן אֶת־הַמִּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ: יז
- 18 A on přišel k otci svému, řekl: Otče můj! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. Kdož jsi ty, synu můj? וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי מִי אַתָּה בְּנִי: יח
- 19 I dí Jákob otci svému: Já jsem Ezau, prvorozený tvůj. Učinil jsem, jakž jsi mi poručil. Vstaň, prosím, sedni a jez z lovu mého, aby mi požehnala duše tvá. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עָשׂוּ בְכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוֹם־נָא שָׁבָה וְאָכְלָה מִצִּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: יט
- 20 Tedy řekl Izák synu svému: Což to? Brzys to nalezl, synu můj. A on dí: Nebo Hospodin Bůh tvůj způsobil to, aby mi se *pojednou* nahodilo. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ מִה־זֶּה מִה־רַתָּ לְמַצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנַי: כ
- 21 I řekl Izák Jákobovi: Přistupiž, ať omakám tě, synu můj, ty-li jsi syn můj Ezau, či nejsi. וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גֹּשֶׁה־נָּא וְאִמְשָׁךְ בְּנִי הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עָשׂוּ אִם־לֹא: כא
- 22 Tedy přistoupil Jákob k Izákovi otci svému; a on omakal ho, i řekl: Hlas *jest* hlas Jákobův, ale ruce tyto ruce Ezau. וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הֲקֵל קוֹל יַעֲקֹב וְהִיָּדַיִם יָדֵי עָשׂוּ: כב
- 23 A nepoznal ho; nebo byly ruce jeho, jako ruce Ezau bratra jeho, chlupaté. I požehnal mu. וְלֹא הִכִּירוֹ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עָשׂוּ אָחִיו שְׂעִרְתָּ וַיְבָרְכֵהוּ: כג
- 24 A řekl: Ty-liž jsi pak syn můj Ezau? Odpověděl: Já. וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי עָשׂוּ וַיֹּאמֶר אָנִי: כד
- 25 I řekl: Podejž mi, ať jím z lovu syna svého, aby tobě požehnala duše má. Tedy podal mu, a on jedl. Přinesl mu také vína, a on pil. וַיֹּאמֶר הַגֵּשָׁה לִי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן תְּבָרַכְךָ נַפְשִׁי וַיֵּגֶשׁ־לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֹא לוֹ יַיִן וַיִּשְׁתָּ: כה
- 26 I řekl jemu Izák otec jeho: Přistupiž nyní, a polib mne, synu můj. וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו גֹּשֶׁה־נָּא וּשְׁקָה־לִּי בְּנִי: כו
- 27 I přistoupil a políbil ho. A jakž ucítil *Izák* vůni roucha jeho, požehnal mu, řka: Pohled', vůně syna mého *jest* jako vůně pole, jemuž požehnal Hospodin. וַיֵּגֶשׁ וַיִּשְׁקָ־לוֹ וַיֵּרַח אֶת־רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רָאֵה רִיחַ בְּנִי כְּרִיחַ שָׂדֵה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ יְהוָה: כז
- 28 Dejž tobě Bůh z rosy nebeské, a z tučnosti zemské, i hojnost obilé a vína. וַיִּתֵּן־לּוֹ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ וְרֹב דָּגָן וַתִּירָשׁ: כח
- 29 Nechažť slouží tobě lidé, a sklánějí se před tebou národové. Budiž pánem bratří svých, a ať se sklánějí před tebou synové matky tvé. Kdož by zlořečili tobě, *necht' jsou* zlořečení, a kdo by dobrořečili tobě, požehnaní. יַעֲבֹדוךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֻמִּים הָיָה גְבִיר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אֲרֻרֶיךָ אָרוּר וּמְבָרַכֶיךָ בָּרוּךְ: כט
- 30 A když přestal Izák požehnání dávati Jákobovi, a sotva že vyšel Jákob od Izáka otce svého, Ezau bratr jeho přišel z lovu svého. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לְבָרַךְ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אֵף יֵצֵא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אָבִיו וְעָשׂוּ אָחִיו בָּא מִצִּידוֹ: ל
- 31 A připraviv i on krmě chutné, přinesl otci svému a řekl mu: Nechžť vstane otec můj, a jí z lovu syna svého, aby mi požehnala duše tvá. וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מִטְעָמִים וַיָּבֹא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֹם אָבִי וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנוֹ בַּעֲבוּר תְּבָרַכְנִי נַפְשֶׁךָ: לא
- 32 I řekl jemu Izák otec jeho: Kdo jsi ty? Dí on: Já jsem syn tvůj, prvorozený tvůj Ezau. וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אָנִי בְנֶךָ בְּכֹרֶךָ עָשׂוּ: לב

- 33 Tedy zhroutil se Izák hrůzou velikou náramně, a řekl: Kdo *pak a* kde jest ten, ješto uloviv zvěřinu, přinesl mi? A já jsem jedl ze všeho, prvé než jsi *ty* přišel, a požehnal jsem mu, a budeť požehnaným.
- 34 Uslyšev Ezau slova otce svého, zkríkl hlasem velikým, a hořkostí naplněn jest náramně, a řekl otci svému: Požehnejž mně, i mně také, můj otče!
- 35 Kterýžto řekl: Přišel bratr tvůj podvodně a uchvátil požehnání tvé.
- 36 Tedy řekl: Právěť nazváno jméno jeho Jákob; nebo již po dvakráte mne podvedl, prvorozenství mé odjal, a teď nyní uchvátil požehnání mé. Řekl ještě: Zdali jsi nezachoval *i* mně požehnání?
- 37 Odpověděl Izák a řekl k Ezau: Aj, ustavil jsem ho pá-nem nad tebou, a všechny bratří jeho dal jsem mu za služebníky; obilím také a vínem opatřil jsem ho. Což tedy již tobě učiniti mohu, synu můj?
- 38 I řekl Ezau otci svému: Zdaliž to jedno *toliko* máš požehnání, otče můj? Požehnejž mně, i mně také, můj otče! I povýšil Ezau hlasu svého a plakal.
- 39 Tedy odpověděl Izák otec jeho, a řekl k němu: Aj, v tučnostech země bude bydlení tvé a v rose nebeské s hůry;
- 40 A v meči svém živ budeš, a bratru svému sloužiti budeš; ale přijde čas, že budeš panovati a svržeš jho jeho s šíje své.
- 41 Protož v nenávisti měl Ezau Jákoba pro požehnání, jímž požehnal mu otec jeho, a řekl v srdci svém: Přiblížit se dnové smutku otce mého, a zabiji Jákoba, bratra svého.
- 42 I oznámena jsou Rebece slova Ezau, staršího syna jejího. Pročež ona poslavši, povolala Jákoba syna svého mladšího, a řekla jemu: Hle, Ezau bratr tvůj těší se tím, že tě zabije.
- 43 Protož nyní, synu můj, poslechni hlasu mého, a vsta-na, utec k Lábanovi, bratru mému do Cháran.
- 44 A pobuď s ním za některý čas, až by se odvrátila prchlivost bratra tvého,
- 45 A přestalo rozhněvání bratra tvého na tebe, a zapo-menul by na to, což jsi mu učinil. Potom *já* pošli a vezmu tě odtud. Proč mám zbavena býti obou synů jednoho dne?
- 46 I řekla Rebeka Izákovi: Stýště mi se živu býti pro dce-ry Het. Vezme-li Jákob ženu ze dcer Het, jako tyto jsou ze dcer země této, k čemu mi život?
- לג וַיַּחְרֹד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אִפּוֹא הוּא הַצֶּדִּיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל מִכָּל בֶּטֶרֶם תָּבוֹא וַאֲבָרְכֶהוּ גַם־בְּרוּךְ יִהְיֶה:
- לד כַּשְׁמַע עָשׂו אֶת־דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צָעָקָה גְּדֹלָה וַמָּרָה עַד־מָאֹד וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי:
- לה וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיד בְּמַרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתּוֹ:
- לו וַיֹּאמֶר הָכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעַמִּים אֶת־בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עָתָה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אֶצְלָתָ לִי בְרָכָה:
- לז וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂו הֵן גָּבִיר שְׁמִתִּיו לְךָ וְאֶת־כָּל־אֶחָיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגַן וְתִירָשׁ סִמְכִתִּיו וְלָכָה אִפּוֹא מָה אַעֲשֶׂה בְנִי:
- לח וַיֹּאמֶר עָשׂו אֶל־אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הוּא־לְךָ אָבִי בְרַכְנִי גַם־אֲנִי אָבִי וַיֵּשָׂא עָשׂו קִלּוֹ וַיִּבֶךְ:
- לט וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מְשַׁמְנִי הָאָרֶץ יִהְיֶה מוֹשְׁבָהּ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעַל:
- מ וְעַל־חֲרָפָהּ תַּחֲיֶה וְאֶת־אֶחָיד תַּעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֹד וּפָרַקְתָּ עָלָיו מֵעַל צִוְּאָרָהּ:
- מא וַיִּשְׁטֹם עָשׂו אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂו בָּלְבוּ יִקְרְבוּ יָמַי אֲבָל אָבִי וְאַהֲרָגָה אֶת־יַעֲקֹב אָחִי:
- מב וַיַּגֵּד לְרַבֵּקָה אֶת־דְּבָרֵי עָשׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂו אֶחָיד מִתְנַחֵם לְךָ לְהָרְגֶךָ:
- מג וְעָתָה בְנִי שְׁמַע בְּקִלִּי וְקוּם בְּרַח־לְךָ אֶל־לָבָן אָחִי חֲרָנָה:
- מד וַיִּשְׁבֹּתָ עִמּוֹ יָמִים אָחָדִים עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב חֲמַת אָחִיד:
- מה עַד־שׁוּב אַף־אֶחָיד מִמֶּךָ וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וְלִקַּחְתִּיד מִשָּׁם לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם־שְׁנֵיכֶם יוֹם אָחָד:
- מו וַתֹּאמֶר רַבֵּקָה אֶל־יִצְחָק קַצְתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בָנוֹת חַת אִם־לִקַּח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת־חַת כָּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים:

- 1 Povolal pak Izák Jákoba, a požehnal jemu, a přikázal mu, řka: Nepojímej ženy ze dcer Kananejských. א ויקרא יצחק אל־יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא־תקח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן:
- 2 Ale vstana, jdi do Pádan Syrské do domu Bathuele, otce matky své, a pojmi sobě odtud manželku ze dcer Lábana ujce svého. ב קום לך פְּדָנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוּאֵל אָבִי אִמְךָ וְקַח־לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבָּנוֹת לְבֶן אָחִי אִמְךָ:
- 3 A Bůh silný všemohoucí požehnejž tobě, a dejžť zrušť, a rozmnožž tě, abys byl v zástup mnohého lidu. ג וְאֵל שַׁדַּי יְבָרַךְ אֶתְךָ וַיַּפְּרֶךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֵּל עַמִּים:
- 4 A dejž tobě požehnání Abrahamovo, tobě i semeni tvému s tebou, abys dědičně obdržel zemi, v níž pohostinu jsi, kterouž dal Bůh Abrahamovi. ד וַיִּתֵּן־לָךְ אֶת־בְּרַכַּת אַבְרָהָם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתָּהּ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם:
- 5 I odeslal Izák Jákoba, kterýžto šel do Pádan Syrské k Lábanovi synu Bathuele Syrského, bratru Rebeky matky Jákobovy a Ezau. ה וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדָנָה אֶרֶם אֶל־לְבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֶרְמִי אָחִי רֵבְקָה אִם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו:
- 6 Vida pak Ezau, že požehnání dal Izák Jákobovi, a že ho odeslal do Pádan Syrské, aby sobě odtud vzal manželku, a že, když mu požehnání dával, přikázal mu, řka: Nepojmeš ženy ze dcer Kananejských; ו וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי־בָרַךְ יִצְחָק אֶת־יַעֲקֹב וַשְׁלַח אֹתוֹ פְּדָנָה אֶרֶם לְקַח־תָּלוּ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבָרְכוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא עָלָיו לֵאמֹר לא־תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן:
- 7 A že by uposlechl Jákob otce svého a matky své a odšel do Pádan Syrské; ז וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדָנָה אֶרֶם:
- 8 Vida také Ezau, že dcery Kananejské těžké byly v očích Izákovi otci jeho: ח וַיֵּרָא עֵשָׂו כִּי רָעוֹת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָיו יִצְחָק אָבִיו:
- 9 Tedy odšel Ezau k Izmaelovi, a mimo první ženy své, pojal sobě za ženu Mahalat, dceru Izmaele, syna Abrahamova, sestru Nabajotovu. ט וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו אֶל־יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת־מַחֲלַת בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם אַחֹת נְבִיּוֹת עַל־נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה:
- 10 Vyšed pak Jákob z Bersabé, šel do Cháran. י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּעַר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה:
- 11 I trefil na jedno místo, na kterémžto zůstal přes noc, (nebo slunce již bylo zapadlo,) a nabrať kamení na místě tom, položil pod hlavu svou, a spal na témž místě. יא וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מְרִאשְׁתּוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא:
- 12 I viděl ve snách, a aj, žebřík stál na zemi, jehožto vrch dosahal nebe; a aj, andělé Boží vstupovali a sstupovali po něm. יב וַיַּחְלֵם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֶרֶצָה וְרֹאשׁוֹ מֵגִיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאָכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וֵירֹדִים בּוֹ:
- 13 A aj, Hospodin stál nad ním, a řekl: Já jsem Hospodin, Bůh Abrahama otce tvého, a Bůh Izákův; zemi tu, na kteréž ty spíš, tobě dám a semeni tvému. יג וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנָּה וּלְזֶרְעֶךָ:
- 14 A bude símě tvé jako prach země; nebo rozmůžeš se k západu, i k východu, na půlnoci, i ku poledni; nad to požehnány budou v tobě všechny čeledi země, a v semeni tvém. יד וְהָיָה זֶרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאֶרֶץ וּפְרָצְתָּ יָמָה וּקְדָמָה וּצָפֹנָה וּנְגִבָה וּבְבָרְכוֹ בְךָ כָּל־מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ:

- 15 A aj, já jsem s tebou, a ostříhati tě budu, kamžkoli půjdeš, a přivedu tě zase do země této; nebo neopustím tebe, až i učiním, což jsem mluvil tobě.
- 16 Procítiv pak Jákob ze sna svého, řekl: V pravdě Hospodin jest na místě tomto, a já jsem nevěděl.
- 17 *(Nebo zbroziv se, řekl: Jak hrozné jest místo toto! Není jiného, jediné dům Boží, a tu jest brána nebeská.)*
- 18 Vstav pak Jákob ráno, vzal kámen, kterýž byl podložil pod hlavu svou, a postavil jej na znamení pamětné, a polil jej svrchu olejem.
- 19 Protož nazval jméno místa toho Bethel, ješto prvé to město sloulo Lúza.
- 20 Zavázal se také Jákob slibem, řka: Jestliže Bůh bude se mnou, a ostříhati mne bude na cestě této, kterouž já jdu; a dá-li mi chléb ku pokrmu a roucho k oděvu,
- 21 A navrátím-li se v pokoji do domu otce svého, a bude mi Hospodin za Boha:
- 22 Kámen tento, kterýž jsem postavil na památku, bude domem Božím; a ze všech věcí, kteréž mi dáš, desátky spravedlivě tobě dám.

- טו וְהָיָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמַרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעְזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ:
- טז וַיִּקֶּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בְּמָקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי:
- יז וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:
- יח וַיִּשָּׁכֶם יַעֲקֹב בְּבֹקֶר וַיָּקֶח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׁם מִרֹאשֵׁיתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל־רֹאשָׁהּ:
- יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוֹלָם לַיּוֹם שֵׁם־הָעִיר לְרֹאשְׁנָהּ:
- כ וַיִּזְדַּר יַעֲקֹב נָדָר לֵאמֹר אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמַרְנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לְלַבֵּשׁ:
- כא וּשְׁבַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים:
- כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֶּן־לִי עֲשֹׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ:

- א וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנִי־קָדֵם:
- ב וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בַּשָּׂדֶה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבָּאָר הָהוּא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבָּאָר:
- ג וַנֹּאסְפוּ־שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהָשִׁיבוּ אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבָּאָר לַמָּקוֹמָה:
- ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֶרֶן אֲנַחְנוּ:
- ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעַתֶּם אֶת־לָבֵן בֶּן־נָחוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ:
- ו וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בְּתוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן:
- ז וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא־עַתָּה הָאֶסֶף הַמְּקַנָּה הַשָּׁקוֹ הַצֹּאן וּלְכוּ רַעֲוִי:
- ח וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֹאסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן:
- ט עוֹדְנוּ מִדְּבַר עַמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאָבִיהָ כִּי רָעָה הוּא:
- י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בְּתִלְבֵּן אַחֵי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבֵן אַחֵי אִמּוֹ וַיֵּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגְּלֵל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וַיִּשָּׁק אֶת־צֹאן לָבֵן אַחֵי אִמּוֹ:
- יא וַיִּשָּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיֵּשָׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּבֶן:
- יב וַיֵּגֶד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אַחֵי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתֵּרֶץ וַתֵּגֶד לְאָבִיהָ:
- יג וַיְהִי כַּשְּׁמַע לָבֵן אֶת־שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ וַיֵּרֶץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק־לוֹ וַיִּנָּשֶׁק־לוֹ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לָלָבֵן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
- יד וַיֹּאמֶר לוֹ לָבֵן אַךְ עַצְמִי וּבִשְׂרִי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים:
- טו וַיֹּאמֶר לָבֵן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אֶחֱי אֶתָּה וַעֲבַדְתַּנִּי חָנָם הַגִּידָה לִּי מַה־מְשַׁכְּרֶתָּךְ:
- טז וַיִּלְלֵבֵן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל:
- 1 Tedy Jákob vstav, odšel do země východní.
- 2 A pohleděv, uzřel studnici v poli a tři stáda ovcí, ana se složila při ní; nebo z té studnice napájeli stáda; a kámen veliký *byl* navrchu studnice.
- 3 Shánívána pak tam bývala všechna stáda, a *teprv* odvalovali kámen ten od vrchu té studnice, a napájeli dobytky; potom zas přivalovali kámen na vrch studnice, na místo jeho.
- 4 Tedy řekl jim Jákob: Bratří moji, odkud jste? Kteřížto odpověděli: Jsme z Cháran.
- 5 I řekl jim: Znáte-li Lában, syna Náchorova? A oni řekli: Známe.
- 6 I dí *opět* k nim: Dobře-li se má? Odpověděli: Dobře, a aj, Ráchel dcera jeho *tamto* jde s dobytkem.
- 7 Tedy řekl: Však ještě daleko do večera, aniž ještě čas, aby dobytek byl sehnán; napojte stáda, a jděte, paste.
- 8 A oni odpověděli: Nemůžeme, než až se všechna stáda seženou, a odvalen bude kámen od svrchku studnice, abychom napojili ovce.
- 9 Když on ještě mluvil s nimi, přišla k tomu Ráchel s stádem otce svého; neb ona pásla stádo.
- 10 Tedy Jákob uzřev Ráchel, dceru Lábanu ujce svého, a stádo jeho, přistoupil a odvalil ten kámen od vrchu studnice, a napojil stádo Lábanu ujce svého.
- 11 A políbil Jákob Ráchel, a povýšiv hlasu svého, plakal.
- 12 Oznamil jí pak byl Jákob, že jest bratr otce jejího, a že jest syn Rebeky; a ona příběhši, oznámila *to* otcí svému.
- 13 I stalo se, když Lában uslyšel pověst o Jákobovi, synu sestry své, že vyběhl proti němu, a objav ho, políbil, a uvedl do domu svého; on pak vypravoval Lábanovi o všech těch věcech.
- 14 Jemužto odpověděl Lában: Jistě kost má a tělo mé jsi. I zůstal s ním přes celý měsíc.
- 15 Tedy řekl Lában Jákobovi: Zdali proto, že jsi bratr můj, darmo mi sloužiti budeš? Pověz mi, jaká *má býti* mzda tvá?
- 16 (*Měl pak Lában dvě dcery; jméno starší Líá, a jméno mladší Ráchel.*

17 Než Lía měla oči mdlé, ale Ráchel byla pěkné postavy a krásné tváři.

18 I miloval Jákob Ráchel.) Řekl tedy: Buduť sloužiti sedm let za Ráchel, dceru tvou mladší.

19 Odpověděl Lában: Lépeť jest, abych ji tobě dal, nežli bych ji dal muži jinému; zůstaniž se mnou.

20 Takž Jákob sloužil za Ráchel sedm let; a bylo před očima jeho jako něco málo dnů, proto že laskav byl na ni.

21 Potom řekl Jákob k Lábanovi: Dejž *mi* ženu mou; nebo vyplnění jsou dnové moji, abych všel k ní.

22 Tedy sezval Lában všechny muže místa toho, a učinil hody.

23 U večer pak vzav Líu, dceru svou, uvedl ji k němu; a *on* všel k ní.

24 Dal také Lában Zelfu děvku svou Líe, dceři své, za služebnici.

25 A když bylo ráno, poznal, že jest Lía. I řekl k Lábanovi: Což jsi mi to učinil? Zdaliž jsem za Ráchel nesloužil u tebe? Pročežs mne tedy oklamal?

26 Odpověděl Lában: Nebývá toho v kraji našem, aby vdávána byla mladší dříve, než prvorozená.

27 Vyplň týden této; dámeť potom i tuto za službu, kterouž sloužiti budeš u mne ještě sedm let jiných.

28 I udělal tak Jákob, a vyplnil týden její. Potom dal mu Ráchel dceru svou za manželku.

29 Dal také Lában Ráchel, dceři své, Bálu, děvku svou za služebnici.

30 Tedy všel také k Ráchel, a miloval ji více než Líu; i sloužil u něho ještě sedm let jiných.

31 Vida pak Hospodin, že Lía nemá lásky, otevřel život její; a Ráchel *nechal* neplodné.

32 Tedy počala Lía a porodila syna, a nazvala jméno jeho Ruben; nebo řekla: Jistě viděl Hospodin trápení mé; jižť nyní milovati mne bude muž můj.

33 I počala opět a porodila syna, a řekla: Jistě uslyšel Hospodin, že jsem v nenávisti, protož dal mi i tohoto. A nazvala jméno jeho Simeon.

34 A opět počala a porodila syna, a řekla: Již nyní připojí se ke mně muž můj, nebo jsem mu porodila tři syny. Z té příčiny nazváno jest jméno jeho Lévi.

יז וַעֲיִנֵי לָאָה רַפּוֹת וְרַחֵל הָיְתָה יִפְתָּתָאָר וִיפֹת מְרָאָה:

יח וַיֵּאָהֱב יַעֲקֹב אֶת־רַחֵל וַיֹּאמֶר אָעֲבֹדָךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֻלָּה הַקָּטָנָה:

יט וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תַּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתַּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אֲחֵר שְׁבָה עִמָּדִי:

כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שְׁבַע שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כִּיָּמִים אֶחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ:

כא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הֲבֵה אֶת־אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמַי וְאִבּוֹאָהָ אֵלַיָּהּ:

כב וַיֹּאסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּהּ:

כג וַיְהִי בַעֲרֵב וַיִּקַּח אֶת־לָאָה בְּתוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלַיָּהּ:

כד וַיִּתֵּן לָבָן לָהּ אֶת־זִלְפָּה שִׁפְחָתוֹ לְלָאָה בְּתוֹ שִׁפְחָהּ:

כה וַיְהִי בִבְקָר וַהֲנֶה־הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרַחֵל עָבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי:

כו וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בַּמָּקוֹמִנוּ לְתֵת הַצְעִירָה לְפָנֵי הַבְּכִירָה:

כז מָלָא שְׁבַע זֹאת וַנִּתְּנָה לָךְ גַּם־אֶת־זֹאת בַּעֲבֹדָהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת:

כח וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שְׁבַע זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רַחֵל בְּתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה:

כט וַיִּתֵּן לָבָן לְרַחֵל בְּתוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָהּ:

ל וַיָּבֵא גַם אֶל־רַחֵל וַיֵּאָהֱב גַּם־אֶת־רַחֵל מְלָאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת:

לא וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רִחְמָהּ וְרַחֵל עָקְרָה:

לב וַתֵּהָרֶה לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵנָיִי כִּי עָתָה יֵאָהֱבֵנִי אִישִׁי:

לג וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנִכִּי וַיִּתֵּן־לִי גַם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן:

לד וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הַפַּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדָתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ לְוִי:

- 35 I počala ještě a porodila syna, a řekla: Již nyní chváliti budu Hospodina. Pročez nazvala jméno jeho Juda; i přestala roditi.
- לֵה וַתֵּהֶר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדָה אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן
קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֵד מִלֵּדָתָהּ:

בראשית ל : 30

- 1 Viduci pak Ráchel, že by nerodila Jákobovi, záviděla sestře své, a řekla Jákobovi: Dej mi syny; pakli nedáš, umru.
א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחיתה ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואם-אין מתה אנכי:
- 2 Pročež rozhněval se velmi Jákob na Ráchel, a řekl: Zdali já jsem za Boha, kterýžt nedal plodu života?
ב ויחר-אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן:
- 3 Řekla ona: Hle, děvka má Bála; vejdi k ní, aby rodila na kolena má, a budu míti já také syny z ní.
ג ותאמר הנה אִמְתִּי בלָהָה בא אליה ותלד על-כרפי ואבנה גם-אנכי ממנה:
- 4 I dala mu Bálu děvku svou za ženu; a všel k ní Jákob.
ד ותתן-לוֹ אֶת-בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה ויבא אליה יעקב:
- 5 Tedy počavši Bála, porodila Jákobovi syna.
ה ותהר בלָהָה ותלד ליעקב בן:
- 6 I řekla Ráchel: Soudil Bůh při mou, a uslyšel také hlas můj, a dal mi syna. Protož nazvala jméno jeho Dan.
ו ותאמר רחל דִּנְנִי אֱלֹהִים וגם שָׁמַע בְּקִלִּי ויִתֶּן-לִי בן על-פֶּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן:
- 7 Opět počavši Bála, děvka Ráchel, porodila syna druhého Jákobovi.
ז ותהר עוד ותלד בלָהָה שִׁפְחַת רחל בן שְׁנֵי ליעקב:
- 8 I řekla Ráchel: Tuhé jsem odpory měla s sestrou svou, a všakt jsem přemohla. A nazvala jméno jeho Neftalím.
ח ותאמר רחל נִפְתּוּלִי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם-אָחִתִּי גַם-יִכְלָתִי ותקרא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי:
- 9 Viduci pak Lía, že by přestala roditi, vzala Zelfu děvku svou, a dala ji Jákobovi za ženu.
ט ותרא לָאָה כי עֲמָדָה מְלֹדֶת ותקח אֶת-זִלְפָּה שִׁפְחָתָהּ ותתן אֹתָהּ ליעקב לְאִשָּׁה:
- 10 A porodila Zelfa, děvka Líe, Jákobovi syna.
י ותלד זִלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה ליעקב בן:
- 11 Protož řekla Lía: Již přišel zástup. A nazvala jméno jeho Gád.
יא ותאמר לָאָה בגד בא גֵּד ותקרא אֶת-שְׁמוֹ גָּד:
- 12 Porodila také Zelfa děvka Líe syna druhého Jákobovi.
יב ותלד זִלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה בן שְׁנֵי ליעקב:
- 13 A řekla Lía: To na mé štěstí; nebo šťastnou mne nazývati budou ženy. A nazvala jméno jeho Asser.
יג ותאמר לָאָה באֲשֶׁרִי כי אֲשֶׁרוּנִי בָנוֹת ותקרא אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר:
- 14 Vyšel pak Ruben v čas žně pšeničné, a našel pěkná jablečka na poli, a přinesl je Líe matce své. I řekla Ráchel Líe: Dej mi, prosím, těch jableček syna svého.
יד ויֵלֶךְ רְאוּבֵן בִּימֵי קְצִיר-חִטִּים ויִמְצֵא דוּדָאִים בַּשָּׂדֶה ויבא אֹתָם אֶל-לָאָה אִמּוֹ ותאמר רחל אֶל-לָאָה תִּנִּינָא לִּי מִדּוּדָאֵי בָנֶךָ:
- 15 Jízto ona odpověděla: Máloť se snad zdá, že jsi vzala muže mého; chceš také užívatí jableček syna mého? I řekla Ráchel: Nechažt tedy spí s tebou této noci za jablečka syna tvého.
טו ותאמר לָהּ הֲמַעֲטָ קַחְתְּךָ אֶת-אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת-דּוּדָאֵי בְנִי ותאמר רחל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוּדָאֵי בָנֶךָ:
- 16 Když pak navracoval se Jákob s pole večer, vyšla Lía proti němu, a řekla: Ke mně vejdeš; nebo ze mzdy najala jsem tě za jablečka syna svého. I spal s ní té noci.
טז ויבא יעקב מִן-הַשָּׂדֶה בָּעֶרֶב ויִצָּא לָאָה לְקִרְאָתוֹ ותאמר אלי תבוא כי שָׂכַר שְׁכָרְתִּיךָ בְּדוּדָאֵי בְנִי ויִשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה:
- 17 A uslyšel Bůh Líu; kterážto počala a porodila Jákobovi syna pátého.
יז וישמע אֱלֹהִים אֶל-לָאָה ותהר ותלד ליעקב בן חֲמִישִׁי:

- 18 I řekla Lía: Dal *mi* Bůh mzdu mou, *i* potom, když jsem dala děvku svou muži svému. Pročež nazvala jméno jeho Izachar.
- 19 A počala opět Lía, a porodila šestého syna Jákobovi.
- 20 I řekla Lía: Obdařil mne Bůh darem dobrým; již nyní bydlení bude se mnou muž můj, nebo porodila jsem mu šest synů. A nazvala jméno jeho Zabulon.
- 21 Potom porodila dceru; a nazvala jméno její Dína.
- 22 A rozpomenuv se Bůh na Ráchel, uslyšel jí, a otevřel život její.
- 23 Tedy počala a porodila syna, a řekla: Odjal Bůh pohanění mé.
- 24 A nazvala jméno jeho Jozef, řkuci: Přidejž mi Hospodin syna jiného.
- 25 Stalo se pak, když porodila Ráchel Jozefa, řekl Jákob Lábanovi: Propust mne, ať odejdu na místo své a do země své.
- 26 Dej mi ženy mé a dítky mé, za kteréž jsem sloužil tobě, ať odejdu; nebo ty znáš službu mou, kterouž jsem sloužil tobě.
- 27 I řekl mu Lában: Jestliže nyní nalezl jsem milost před očima tvýma, *zůstaň se mnou, nebo* v skutku jsem poznal, že požehnal mi Hospodin pro tebe.
- 28 Řekl také: Oznam mi ze jména mzdu svou a dámť ji.
- 29 Jemužto odpověděl: Ty víš, jak jsem sloužil tobě, a jaký byl dobytek tvůj při mně.
- 30 Nebo to málo, kteréž jsi měl přede mnou, zrostlo velmi, a požehnalť Hospodin, jakž jsem k tobě nohou vkročil. A nyní, kdy pak já své hospodářství opatrovati budu?
- 31 A řekl: Coť mám dáti? Odpověděl Jákob: Nedávej mi nic. Jestliže mi učiníš toto, zase pásti budu a ostříhati dobytka tvého:
- 32 Projdu skrze všechna stáda tvá dnes, vyměšuje z nich každé dobytče peřesté a strakaté, a každé dobytče načernalé mezi ovce, a strakaté a peřesté mezi kozami; a *takové* budou mzda má.
- 33 A osvědčena potom bude spravedlnost má před tebou, když přijde na mzdu mou: Cožkoli nebude peřestého, neb strakatého mezi kozami, a načernalého mezi ovce, za krádež bude mi to počteno.
- 34 I řekl Lában: Hle, ó by tak bylo, jakž jsi mluvil.

- יח ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר:
- יט ותהר עוד לאה ותלד בן־ששי ליעקב:
- כ ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי־ילדתי לו ששה בנים ותקרא את־שמו זבלון:
- כא ואחר ילדה בת ותקרא את־שמה דינה:
- כב ויזכר אלהים את־רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את־רחמה:
- כג ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את־חרפתי:
- כד ותקרא את־שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר:
- כה ויהי כאשר ילדה רחל את־יוסף ויאמר יעקב אל־לבן שלחני ואלכה אל־מקומי ולארצי:
- כו תנה את־נשי ואת־ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי אשר עבדתיך:
- כז ויאמר אליו לבן אם־נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגלליך:
- כח ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה:
- כט ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר־היה מקנך אתי:
- ל כי מעט אשר־היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם־אנכי לביתי:
- לא ויאמר מה אתן־לך ויאמר יעקב לא־תתן־לי מאומה אם־תעשה־לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר:
- לב אעבר בכל־צאנך היום הסר משם כל־שה נקד וטלוא וכל־שה־חום בפשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי:
- לג וענתה־בי צדקתי ביום מחר כי־תבוא על־שכרי לפניך כל אשר־איננו נקד וטלוא בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אתי:
- לד ויאמר לבן הן לו יהי כדברך:

- 35 A odloučil toho dne kozly přepásané na nohách a strakaté, a všechny kozy peřesté a strakaté, všecko, na čemž *byla* místa bílá, všecko také načernalé mezi dobyt看, a dal v ruce synů svých.
- 36 Uložil pak mezi sebou a Jákobem *místo vzdálí* tři dni cesty; a Jákob pásł ostatek dobytka Lábanova.
- 37 Nabral pak sobě Jákob prutů topolových zelených, a lískových a kaštanových; a poobloupil s nich *po místech* kůru až do bělosti, kteráž *byla* na prutech.
- 38 A nakladl těch prutů tak obloupených do žlábků a koryt, (*v nichž bývá voda, k nimž přicházel dobytek, aby pil*), proti dobytku, aby počínaly, když by přicházely pít.
- 39 I počínaly ovce, *bledíce* na ty pruty, a rodily jehňata přepásaná na nohách, a peřestá i strakatá.
- 40 Potom ta jehňata odloučil Jákob, a dobytek stáda Lábanova obrátil tváří k těm přepásaným na nohách, a ke všemu načernalému; a své stádo postavil obzvlášť, a neobrátil ho k stádu Lábanovu.
- 41 A bylo, že kdyžkoli silnější připouštíny bývaly, kladl Jákob ty pruty před oči ovcem do koryt, aby počínaly, *bledíce* na pruty.
- 42 Když pak pozdní dobytek připouštíň býval, nekladl jich; a tak býval pozdní Lábanův a ranný Jákobův.
- 43 Vzrostl tedy muž ten náramně velmi, a měl dobytka mnoho, děvek i služebníků, velbloudů i oslů.

לֹה וַיִּסֶּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתִּישִׁים הָעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הָעֲזִים הַנִּקְדּוֹת וְהַטְּלָאֵת כָּל אֲשֶׁר־לָבֵן בּוֹ וְכָל־חֹם בְּכֹשֶׁבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנוֹ:

לֹה וַיֵּשֶׁם דָּרֹךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבֵן הַנוֹתֶרֶת:

לֹה וַיִּקְחֵ־לּוֹ יַעֲקֹב מִקָּל לִבָּנָה לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן וַיַּפְצֵל בֵּהֶן פְּצָלוֹת לִבְנוֹת מַחֲשֵׁף הַלָּבֵן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת:

לֹה וַיַּצַּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֶהֱטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן לְשִׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֶנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתּוֹת:

לֹט וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתִּלְדֹּן הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וַטְּלָאִים:

מ וְהַכֹּשֶׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנָיו הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכָל־חֹם בְּצֹאן לָבֵן וַיֵּשֶׁת־לּוֹ עֲדָרִים לְבָדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל־צֹאן לָבֵן:

מֵא וְהָיָה בְּכָל־יָחַם הַצֹּאן הַמַּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמַּקְלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֶהֱטִים לְיַחֲמֶנָה בַּמַּקְלוֹת:

מֵב וּבְהָעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׁים וְהָיָה הָעֵטָפִים לְלָבֵן וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב:

מֵג וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לּוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֲבָדִים וְגַמְלִים וַחֲמָרִים:

בראשית לא : 31

- 1 Když pak uslyšel Jákob slova synů Lábanových, ani praví: Pobral Jákob všechno, co měl otec náš, a z těch věcí, kteréž byly otce našeho, způsobil sobě tu všechnu slávu;
- 2 A viděl tvář Lábanovu, a aj, nebyla k němu tak jako prvé:
- 3 I řekl mu Hospodin: Navrať se do země otců svých, a k příbuznosti své, a budu s tebou.
- 4 Protož poslav Jákob, vyvolal Ráchele a Lée na pole k stádu svému.
- 5 A řekl jim: Vidím tvář otce vašeho, že není ke mně tak jako prvé, ještě Bůh otce mého byl se mnou.
- 6 A vy samy víte, že vši svou silou sloužil jsem otci vašemu.
- 7 Ale otec váš oklamal mne, a na desetkrát změnil mzdu mou; však nedopustil mu Bůh, aby mi zle učinil.
- 8 Když takto řekl: Co *bude* peřestého, *to* nechť jest mzda tvá, tedy všechny ovce rodily peřestý *plod*. Když pak takto řekl: Co přepásaného na nohách, *to* bude mzda tvá, tedy všechny ovce rodily přepásané na nohách.
- 9 A tak odjal Bůh stádo otce vašeho a dal mně.
- 10 Nebo *takto* bylo: Tehdáž, když se dobytek běžel, já jsem pozdvihl očí svých, a viděl jsem ve snách, a aj, berani scházející se s ovcemi *byli* přepásaní na nohách, peřestí a skropení.
- 11 Tedy řekl mi anděl Boží ve snách: Jákobe! A já jsem odpověděl: Ted jsem.
- 12 I řekl: Pozdvihni nyní očí svých a pohleď, že všickni berani scházející se s ovcemi *jsou* přepásaní na nohách, peřestí a skropení; nebo jsem viděl všechno, co tobě Lában dělá.
- 13 Já jsem ten silný Bůh, *kterýž jsem se ukázal tobě v Bethel*, kdež jsi pomazal kamene, kdež jsi mi se slibem zavázal; vstaniž nyní, vyjdi z země této, a navrať se do země příbuznosti své.
- 14 Tedy odpověděly mu Ráchel a Lía, řkouce: Zdaž ještě máme díl *jaký* a dědictví v domě otce našeho?
- 15 Zdaliž nejsme počteny před ním za cizí? Nebo prodal nás, ano i peníze naše do čista utratil.
- א וישמע את־דברי בני־לבן לאמר לקח יעקב את כל־אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל־הכבוד הזה:
- ב וירא יעקב את־פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום:
- ג ויאמר יהוה אל־יעקב שוב אל־ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך:
- ד וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל־צאנו:
- ה ויאמר להן ראה אנכי את־פני אביכן כ־איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי הִיה עמדי:
- ו ואתנה ידעתן כי בכל־כחי עבדתי את־אביכן:
- ז ואביכן התל בי והחלף את־משכרתי עשרת מנים ולא־נתנו אלהים להרע עמדי:
- ח אם־כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן נקדים ואם־כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל־הצאן עקדים:
- ט ויצל אלהים את־מקנה אביכם ויתן־לי:
- י והי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים עלי־הצאן עקדים נקדים וברדים:
- יא ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני:
- יב ויאמר שא־נא עיניך וראה כל־העתדים העלים עלי־הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל־אשר לבן עשה לך:
- יג אנכי האל בית־אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן־הארץ הזאת ושוב אל־ארץ מולדתך:
- יד ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו:
- טו הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם־אכול את־כספנו:

- 16 Všecko zajisté bohatství, kteréž odjal Bůh otci našemu, naše jest a synů našich; protož nyní učin vše, což mluvil tobě Bůh.
- 17 Vstav tedy Jákob, vsadil syny své a ženy své na velbloudy.
- 18 A pobral všecken dobytek svůj, a všecko jmění své, kteréhož byl dosáhl, dobytek svého vychování, kteréhož nabyl v Pádan Syrské, aby se navrátil k Izákovi otci svému do země Kananejské.
- 19 *(Lában pak byl odšel, aby stříhl ovce své. V tom ukradla Ráchel modly, kteréž měl otec její.)*
- 20 I ušel Jákob tajně od Lábanu Syrského, neoznámiv mu, že jde pryč.)
- 21 Takž ušel se vším, což měl; a vstav, přepravil se přes řeku, a bral se přímo k hoře Galádské.
- 22 I povědíno jest Lábanovi dne třetího, že utekl Jákob.
- 23 Tedy on vzav bratří své s sebou, honil ho za dnů sedm; a postihl ho na hoře Galádské.
- 24 *(Přišel pak Bůh k Lábanovi Syrskému ve snách noci té, řekl mu: Varuj se, abys nemluvil s Jákobem nic jináč než přátelsky.)*
- 25 Dohonil tedy Lában Jákoba; a Jákob již byl rozbil stan svůj na té hoře; Lában také položil se s bratřími svými na též hoře Galádské.
- 26 I řekl Lában k Jákobovi: Cos to učinil? Nebo jsi ušel tajně, a odvedls dcery mé jako zjímané mečem.
- 27 Proč jsi tajně utekl, a vykradl se ode mne, a nepověděls mi, ještě bych tě byl vesele sprovedil s zpěvy, s bubnem a s harfou?
- 28 A nedopustils mi, abych políbil synů svých a dcer svých? Nemoudřes jistě udělal, čině tak.
- 29 Mělt bych dosti s to moci, abych vám zle učinil, ale Bůh otce vašeho mluvil mi noci pominulé, řka: Hled', abys nemluvil s Jákobem nic jináč, než přátelsky.
- 30 Ale již *to tam, poněvadž* jsi předce odšel, roztouživ se po domu otce svého; *než* proč jsi ukradl bohy mé?
- 31 Tedy Jákob odpovídaje Lábanovi, řekl: *Ušel jsem tajně*, nebo jsem se bál a řekl jsem, že bys snad mocí odjal dcery své.
- 32 Nalezneš-li pak u koho bohy své, nechat ten umře; před bratřími našimi ohledej sobě, jest-li co u mne *tvého*, a vezmi sobě. Ale nevěděl Jákob, že Ráchel je ukradla.

- טז כי כל־העֶשֶׂר אֲשֶׁר הָצִיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלַי עֲשֵׂה:
- יז וַיָּקָם יַעֲקֹב וַיֵּשֶׂא אֶת־בָּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלִים:
- יח וַיָּנֶהֱג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֵה קָנִינוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדוֹן אָרֶם לְבֹא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אֶרְצָה כָּנָעִין:
- יט וְלָבָן הָלַךְ לִגְזוֹ אֶת־צֹאֲנוֹ וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאִבֶּיהָ:
- כ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֶרְמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא:
- כא וַיִּבְרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּקָם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנָּהָר וַיֵּשֶׂם אֶת־פָּנָיו הָרַ הַגָּלְעָד:
- כב וַיֵּגַד לְלָבָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב:
- כג וַיִּקַּח אֶת־אֲחֵיו עִמּוֹ וַיְרִדֻם אַחֲרָיו דֶּרֶךְ שְׁבַעֶת יָמִים וַיִּדְבֹּק אֹתוֹ בְּהָר הַגָּלְעָד:
- כד וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֶרְמִי בְּחֹלֶם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשֹׁמֶר לָךְ פְּוִתְדַּבֵּר עִם־יַעֲקֹב מְטוֹב עַד־רָע:
- כה וַיֵּשֶׁג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תָּקַע אֶת־אֹהֶלֹו בְּהָר וְלָבָן תָּקַע אֶת־אֹהֶלֹו בְּהָר הַגָּלְעָד:
- כו וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מָה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לִבִּי וַתִּנְהַג אֶת־בָּנָתִי כַשְׁבִּיּוֹת חָרָב:
- כז לָמָּה נִחַבְתָּ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלְּחֶךָ בְּשִׁמְחָה וּבְשָׂרִים בְּתַף וּבְכִנּוּר:
- כח וְלֹא נִטְשָׁתָנִי לְנִשְׁק לְבָנִי וּלְבָנָתִי עַתָּה הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ:
- כט וַיִּשְׁלָאֵל יָדֵי לַעֲשׂוֹת עִמָּכֶם רָע וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם אָמַשׁ אָמַר אֵלַי לֹא־אִמַּר הַשֹּׁמֶר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מְטוֹב עַד־רָע:
- ל וְעַתָּה הֵלַךְ הַלְכָתָּ כִּי־נִכְסֶיךָ נִכְסַּפְתָּה לְבֵית אָבִיךָ לָמָּה גִּנַּבְתָּ אֶת־אֱלֹהֵי:
- לא וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יֵרֵאתִי כִּי אֲמַרְתִּי פְּוִתְגִּזוֹל אֶת־בְּנוֹתֶיךָ מֵעַמִּי:
- לב עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת־אֱלֹהֵיךָ לֹא יִחְיֶה נֶגֶד אֲחֵינוּ הַכְּרִי־לָךְ מָה עָמְדִי וְקַח־לָךְ וְלֹא־יָדַע יַעֲקֹב כִּי רָחֵל גִּנַּבְתָּם:

- 33 Všed tedy Lában do stanu Jákobova, a do stanu Líe, a do stanu obou děvek, *nic* nenalezl. A vyšed z stanu Líe, všel do stanu Ráchel.
- 34 Ráchel pak vzavši modly, vložila je pod sedlo, kteréž na velbloudu bývá, a sedla na ně. I přemetal Lában všecken stan, ale *nic* nenalezl.
- 35 A ona řekla otci svému: Necht' to není proti mysli, pane můj, že nemohu povstati proti tobě; nebo vedlé běhu ženského nyní mi se přihodilo. A *všecko* přehledav, nenalezl modl.
- 36 Protož rozhněvav se Jákob, tuze se domlouval na Lábanu. I odpověděl Jákob, a řekl Lábanovi: Jaké jest přestoupení mé? Jaký hřích můj, že rozpáliv se, honíš mne?
- 37 Nu již jsi přemetal všecky mé věci, *a* cos nalezl ze všech věcí domu svého? Polož teď před bratřími mými a bratřími svými, necht' rozeznají mezi námi dvěma.
- 38 Byl jsem již dvadeceti let s tebou; ovce tvé ani kozy tvé nikdy nezmetaly; a skopců stáda tvého nejedl jsem.
- 39 Co *od zvěři* roztrháno, toho jsem neodvodil tobě; sám jsem tu škodu nahražoval, *a ty* jsi z ruky mé vyhledával toho, *jako i toho*, co bylo ukradeno ve dne aneb v noci.
- 40 Bývalo *tak*, že ve dne trápilo mne horko, a v noci mráz, tak že odcházel i sen můj od očí mých.
- 41 Již dvadeceti let, jakž jsem v domě tvém; sloužil jsem tobě čtrnácte let za dvě dcery tvé, a šest let za dobytek tvůj, a změnils mzdu mou na desetkrát.
- 42 A kdyby Bůh otce mého, Bůh Abrahamův, a strach Izákův nebyl se mnou, jistě bys ty byl nyní pustil mne prázdného; *ale* trápení mé, a práci rukou mých viděl Bůh, protož tě pominulé noci trestal.
- 43 Odpovídaje pak Lában, dí Jákobovi: Dcery tyto *jsou* dcery mé a synové tito *jsou* synové moji, i dobytek tento můj dobytek *jest*, ano cokoli vidíš, mé *jest*; ale což mám již učiniti dcerám těmto svým aneb synům jich, kteréž zrodily?
- 44 Protož pod', vejděme v smlouvu já a ty, aby byla na svědectví mezi mnou a tebou.
- 45 Tedy Jákob vzal kámen, a postavil jej vzhůru na znamení.
- 46 A řekl bratřím svým: Nasbírejte kamení. A nabravše kamení, udělali hromadu, a jedli tu na té hromadě.
- וַיָּבֹא לָבָן בְּאֶהֱלָ יַעֲקֹב וּבְאֶהֱלָ לָיָה וּבְאֶהֱלָ שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת וְלֹא מָצָא וַיֵּצֵא מֵאֶהֱלָ לָיָה וַיָּבֹא בְּאֶהֱלָ רָחֵל:
וְרָחֵל לָקְחָה אֶת־הַתְּרָפִים וַתְּשִׁמֶם בְּכַר הַגָּמֶל וַתִּשָּׁב עֲלֵיהֶם וַיִּמָּשֶׁשׁ לָבָן אֶת־כָּל־הָאֲהָלָה וְלֹא מָצָא:
וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ אֱלִיָּחָר בְּעֵינַי אֲדֹנָי כִּי לֹא אוֹכַל לָקוּם מִפְּנֵיהָ כִּי־דָרְדְּרָה נָשִׁים לִי וַיַּחֲפֹשׂ וְלֹא מָצָא אֶת־הַתְּרָפִים:
וַיַּחֲרֹ לְיַעֲקֹב וַיָּרֹב בְּלָבָן וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן מִה־פִּשְׁעֵי מִה חֲטָאתִי כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי:
כִּי־מִשְׁשָׁתָּ אֶת־כָּל־כְּלִי מִה־מִּצָּאתָ מְכַל כְּלִי־בֵיתְךָ שִׁים כֹּה נִגַּד אֲחִי וְאַחִיךָ וַיֹּכִיחוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם:
זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי עִמָּךְ רֹחֶלִיךָ וְעֹנִיךָ לֹא שָׁכְלוּ וְאִילִי צֹאנְךָ לֹא אָכְלָתִי:
טֶרְפָּה לֹא־הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ אֲנֹכִי אַחֲטָנָה מִיָּדִי תִּבְקַשְׁנָה וְגִבְתִּי יוֹם וּגִבְתִּי לַיְלָה:
הָיִיתִי בַּיּוֹם אֹכְלָנִי חָרֵב וְקָרַח בַּלַּיְלָה וַתִּדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינַי:
זֶה־לִּי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּשָּׂתִי בִנְתִּיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֶנִּי אֶת־מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֹׂרַת מָנִים:
לִוְלִי אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וּפְחַד יִצְחָק הָיָה לִי כִּי עָתָה רִיקָם שְׁלַחְתָּנִי אֶת־עֹנִי וְאֶת־יָגִיעַ כִּפִּי רָאָה אֱלֹהִים וַיֹּכַח אִמָּשׁ:
וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְנוֹת בָּנֹתִי וְהַבָּנִים בְּנֵי וְהַצֹּאן צֹאנִי וְכָל אֲשֶׁר־אֶתָּה רֹאָה לִי־הוּא וְלִבְנֹתִי מִה־אֲעֻשָׂה לְאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לַבֹּנִיָּהן אֲשֶׁר יִלְדוּ:
וְעָתָה לָכֵה נִכְרְתָה בְרִית אֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעֵד בֵּינִי וּבֵינְךָ:
וַיִּקַּח יַעֲקֹב אָבֶן וַיְרִימָהּ מִצָּבָה:
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו לָקְטוּ אֲבָנִים וַיִּקְחוּ אֲבָנִים וַיַּעֲשׂוּ־גֹל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל־הַגֹּל:

- 47 I nazval ji Lában Jegar Sahadutha, a Jákob nazval ji Gál Ed.
- 48 Nebo řekl Lában: Tato hromada *nechžt jest* svědkem od dnešku mezi mnou a tebou. Protož nazval jméno její Gál Ed,
- 49 A Mispah; nebo řekl *Lában*: Nechat Hospodin hledí na mne a na tebe, když se rozejdeme od sebe.
- 50 Jestliže bys trápil dcery mé, a uvedl bys *jiné* ženy na dcery mé, žádného člověka není s námi; hleď, Bůh jest svědek mezi mnou a tebou.
- 51 A řekl ještě Lában Jákobovi: Aj, hromada tato, a aj, sloup, kterýž jsem postavil mezi sebou a tebou,
- 52 Svědkem *at jest* hromada tato, svědkem také sloup tento, já že nepůjdu dále k tobě za hromadu tuto, a ty *tolikéž* že nepůjdeš dále ke mně za hromadu tuto a sloup tento, k *činění* zlého.
- 53 Bůh Abrahamův, a Bůh Náchorův, Bůh otce jejich nechť soudí mezi námi. Přisáhl tedy Jákob skrze strach otce svého Izáka.
- 54 Nabil také Jákob hovad na té hoře, a pozval bratří svých, aby hodovali; i hodovali a zůstali přes noc na též hoře.

מז ויקרא-לו לבן יגר שהדוּתָא ויעקב קרא לו גלעד:

מח ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינה היום על-כן קרא-שמו גלעד:

מט והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינה כי נסתר איש מירעהו:

נ אם-תענה את-בנותי ואם-תקח נשים על-בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינה:

נא ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינה:

נב עד הגל הזה ועדה המצבה אם-אני לא-אעבר אליך את-הגל הזה ואם-אתה לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת לרעה:

נג אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:

נד ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:

בראשית לב : 32

- 1 I vstal Lában velmi ráno, a políbil synů svých a dcer svých, požehnal jich; i odšel a navrátil se k místu svému.
- 2 Jákob pak odšel cestou svou, a potkali se s ním andělé Boží.
- 3 I řekl Jákob, když je viděl: Vojsko Boží *jest* toto. A nazval jméno místa toho Mahanaim.
- 4 Poslal pak Jákob posly před sebou k bratru svému Ezau, do země Seir, *do* kraje Idumejského.
- 5 A přikázal jim, řka: Takto povězte pánu mému Ezau: Totoť vzkazuje služebník tvůj Jákob: U Lábara jsem byl pohostinu, a zůstával až do tohoto času.
- 6 A mám voly a osly, ovce, a služebníky i děvky; a poslal jsem, abych se ohlásil pánu svému, a našel milost před očima tvýma.
- 7 I navrátili se poslové k Jákobovi, řkouce: Přišli jsme k bratru tvému Ezau, kterýž také jde proti tobě, a čtyři sta mužů s ním.
- 8 Jákob pak bál se velmi, a rmoutil se náramně. Tedy rozdělil lid, kterýž s sebou měl, ovce také a voly, a velbloudy na dva houfy.
- 9 Nebo řekl: Jestliže by přišel Ezau k houfu jednomu, a pobil by jej, bude *aspoň* zadní houf zachován.
- 10 I řekl Jákob: Bože otce mého Abrahama, a Bože otce mého Izáka, Hospodine, kterýž jsi mi řekl: Navrát se do země své, a k příbuznosti své, a dobře učiním tobě,
- 11 Menší jsem všech milosrdenství a vší pravdy, kterouž jsi učinil s služebníkem svým; nebo s holí svou přešel jsem Jordán tento, nyní pak dva houfy mám.
- 12 Vytrhni mne, prosím, z ruky bratra mého, z ruky Ezau; nebť se ho bojím, aby přijda, nepohubil mne i matky s dětmi.
- 13 Však jsi ty řekl: Dobře učiním tobě, a rozmnožím símě tvé jako písek mořský, kterýžto pro množství sečten býti nemůže.
- 14 I zůstal tu noci té; a vzal z toho, což bylo před rukama, poctu bratru svému Ezau:
- 15 *Totíž* dvě stě koz, a kozlů dvadeceti, ovec dvě stě, a beranů dvadeceti,
- א וַיִּשְׁכֶּם לָבָן בַּבֹּקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֶךְ אֹתָהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבָן לְמָקוֹמוֹ:
- ב וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים:
- ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנִים:
- ד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו אֶל־עֲשָׂו אָחִיו אֶרְצָה שְׂעִיר שִׁדָּה אָדוֹם:
- ה וַיֹּצִו אוֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֹדְנִי לַעֲשׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם־לָבָן גִּרְתִּי וְאַחֵר עַד־עַתָּה:
- ו וַיְהִי־לִי שׂוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשָׁלָחָה לְהַגִּיד לְאֹדְנִי לְמַצְאֵחוֹ בְּעֵינָיִךְ:
- ז וַיָּשָׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאוּנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֲשָׂו וְגַם הָלַךְ לִקְרֹאתָךְ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ:
- ח וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצָּר לוֹ וַיַּחֲץ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
- ט וַיֹּאמֶר אִם־יָבֹוא עֲשָׂו אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלְטָה:
- י וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵל אֵלֵי שׁוֹב לְאַרְצָךְ וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ:
- יא קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסִדִּים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־עַבְדְּךָ כִּי בְּמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת:
- יב הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשָׂו כִּי־יִירָא אֹנְכִי אוֹתוֹ כִּן־יָבֹוא וְהִכְנִי אִם־עַל־בָּגָנִים:
- יג וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶת־זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מְרֹב:
- יד וַיֵּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשָׂו אָחִיו:
- טו עֲזִים מֵאֲתִים וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחִלִּים מֵאֲתִים וְאִילִים עֶשְׂרִים:

- 16 Velbloudů s mladými jich třidceti, krav čtyřidceti, volů deset, oslic dvadcti, a oslátek deset.
- 17 A poručil je služebníkům svým, každé stádo obzvláště, a řekl služebníkům svým: Jděte přede mnou, a stádo od stáda ať jde opodál.
- 18 I poručil přednímu, řka: Když se potká s tebou Ezau bratr můj, a optá se tebe, řka Čí jsi? a kam jdeš? a čím jest to *stádo* před tebou?
- 19 Řekneš: Jsem služebníka tvého Jákoba, a dar tento jest poslán pánu mému Ezau; a teď i sám *jde* za námi.
- 20 Poručil také druhému i třetímu, a všechněm jdoucím za těmi stády, řka: V táž slova mluvte k Ezau, když byste naň trefili.
- 21 A díte také: Aj, služebník tvůj Jákob za námi; nebo řekl: Ukrotím tvář jeho darem, kterýž jde přede mnou, a potom uzřím tvář jeho; snad přijme tvář mou.
- 22 A tak předšel dar před ním; on pak zůstal tu noc při houfu.
- 23 A vstav ještě v noci, vzal obě ženy své, a dvě děvky své, a jedenácte synů svých, a přešel přes brod Jabok.
- 24 Vzav tedy je, přepravil je přes tu řeku; přepravil také *i vše*, což měl.
- 25 A zůstal Jákob sám; a *tu* zápasil s ním muž až do svitání.
- 26 A vida, že ho nepřemůže, obrazil jej v příhbí vrchní stehna jeho; i vyvinulo se příhbí stehna Jákobova, když zápasil s ním.
- 27 A řekl: Pusť mne, nebť zasvitává. I řekl: Nepustím tě, leč mi požehnáš.
- 28 I řekl jemu: Jaké jest jméno tvé? Odpověděl: Jákob.
- 29 I dí: Nebude více nazýváno jméno tvé *toliko* Jákob, ale *také* Izrael; nebo jsi statečně zacházel s Bohem i lidmi, a přemohls.
- 30 I otázal se Jákob, řka: Oznam, prosím, jméno své. Kterýžto odpověděl: Proč se ptáš na jméno mé? I dal mu tu požehnání.
- 31 Tedy nazval Jákob jméno místa toho Fanuel; nebo jsem *prý* viděl Boha tváří v tvář, a zachována jest duše má.
- 32 I vzešlo mu slunce, když pominul *místa toho* Fanuel, a kulhal na nohu svou.

- טז גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופריים עשרה אתנת עשרים וערים עשרה:
- יז ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר:
- יח ויצו את-הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי-אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך:
- יט ואמרתי לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם-הוא אחרינו:
- כ ויצו גם את-השני גם את-השלישי גם את-כל-הלהלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל-עשו במצאכם אתו:
- כא ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי-אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני:
- כב ותעבר המנחה על-פניו והוא לן בלילה-ההוא במחנה:
- כג ויקם בלילה הוא ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
- כד ויקחם ויעברם את-הנהל ויעבר את-אשר-לו:
- כה ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
- כו וירא כי לא יכל לו ויגע בכף-ירכו ותקע כף-ירך יעקב בהאבקו עמו:
- כז ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם-ברכתני:
- כח ויאמר אליו מה-שמה ויאמר יעקב:
- כט ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמה כי אם-ישראל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל:
- ל וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמה ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם:
- לא ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים ותנצל נפשי:
- לב ויזרח-לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-ירכו:

- 33 Protož nejedí synové Izraelští až do tohoto dne *té* žily krátké, kteráž jest v vrchním příhbi stehna, proto že obrazil příhbi stehna Jákobova na žile krátké.

בראשית לג : 33

- 1 על־כֵּן לֹא־יֵאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה:
- 2 Pozdvih pak očí svých Jákob, uzřel, an Ezau jde, a čtyři sta mužů s ním; i rozdělil syny Lée zvlášť a Ráchele zvlášť, a obou děvek zvlášť.
- 3 Postavil, pravím, děvky s syny jejich napřed, potom Líu s syny jejími za nimi, Ráchel pak a Jozefa nejzáze.
- 4 A sám šel před nimi, a poklonil se až k zemi po sedmkrát, až právě přišel k bratru svému.
- 5 I běžel Ezau proti němu, a objal ho; a pad na šíji jeho, líbal ho. I plakali.
- 6 Pozdvih pak očí svých, a spatřiv ženy s dětmi, řekl: Kdo jsou onino s tebou? Odpověděl: Jsou dítky, kteréž Bůh dal z milosti služebníku tvému.
- 7 Mezi tím přiblížily se děvky s syny svými, i poklonili se.
- 8 Přiblížila se také Lía s syny svými, a poklonili se; a potom přiblížil se Jozef a Ráchel, a také se poklonili.
- 9 I řekl Ezau: K čemu jest všecken ten houf, kterýž jsem potkal? Odpověděl: Abych našel milost před očima pána mého.
- 10 Tedy řekl Ezau: Mám hojně, bratře můj; nech sobě, což tvého jest.
- 11 I řekl Jákob: *Nezbraňuj se*, prosím; jestliže jsem nyní našel milost před očima tvýma, přijmi dar můj z ruky mé, poněvadž jsem viděl tvář tvou, jako bych viděl tvář Boží, a laskavě jsi mne přijal.
- 12 Přijmi, prosím, dar můj obětovaný tobě, poněvadž štědře obdařil mne Bůh, a mám všeho dosti. Takž ho přinutil, a on vzal.
- 13 I dí: Pod', a jděme; já půjdu s tebou.
- 14 I řekl k němu Jákob: Ví pán můj, že děti jsou outlí, a mám s sebou ovce i krávy březí; kteréžto budou-li hnány přes moc jeden den, pomře mi všecken dobytek.
- 15 Nechžt medle jde pán můj před služebníkem svým, já pak poznenáhlu se poberu, tak jakž bude moci jíti stádo, kteréž před sebou mám, a jakž postačiti budou moci děti, až tak dojdu ku pánu svému do Seir.
- א וַיֵּשֶׁם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיְלָדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים:
- ב וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֹשׂוֹ בָא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲזֵן אֶת־הַיְלָדִים עַל־לֵאָה וְעַל־רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת:
- ג וַיֵּשֶׁם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת־יְלָדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת־לֵאָה וְיְלָדֶיהָ אַחֲרָנִים וְאֶת־רָחֵל וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָנִים:
- ד וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שִׁבְעַת פְּעָמִים עַד־גֻּשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו:
- ה וַיָּרֶץ עֹשׂוֹ לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרוֹ וַיִּשָּׁקְהוּ וַיִּבְכּוּ:
- ו וַיֵּשֶׂא אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אַלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדְּךָ:
- ז וַתַּגִּשֵׁן הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיְלָדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוּן:
- ח וַתַּגֵּשׁ גַּם־לֵאָה וְיְלָדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחֵר נָגַשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ:
- ט וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כָּל־הַמַּחְנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצֵּא־חֵן בְּעֵינֵי אָדָנִי:
- י וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ יִשְׁלִי רֵב אָחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר־לָךְ:
- יא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־נָא אִם־נָא מַצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחַתָּ מִנַּחְתִּי מִיָּדִי כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כְּרֹאת פָּנַי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי:
- יב קַח־נָא אֶת־בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי־חַנְּנִי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִי־כָל וַיִּפְצַר־בוּ וַיִּקַּח:
- יג וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְנִלְכָּה לְנִגְדְּךָ:
- יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָדָנִי יָדַע כִּי־הַיְלָדִים רַפִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוֹת עָלַי וַדְּפָקוּם יוֹם אֶחָד וַמָּתוּ כָּל־הַצֹּאן:
- טו וַעֲבַר־נָא אָדָנִי לִפְנֵי עַבְדִּי וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי לְרֹגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־לִפְנֵי וּלְרֹגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבֵא אֶל־אָדָנִי שְׁעִירָה:

- 16 I řekl Ezau: Necht' ale pozůstavím něco lidu, kterýž mám s sebou. I odpověděl: K čemu to? Necht' *toliko* naleznu milost před očima pána svého.
- 17 Tedy Ezau toho dne navrátil se cestou svou do Seir.
- 18 Jákob pak bral se do Sochot, a ustavěl sobě dům, a dobytku svému zdělal stáje; protož nazval jméno místa toho Sochot.
- 19 A tak Jákob navracuje se z Pádan Syrské, přišel ve zdraví k městu Sichem, kteréž *jest* v zemi Kananejské, a položil se před městem.
- 20 I koupil díl pole toho, na němž byl rozbil stan svůj, od synů Emora, otce Sichemova, za sto ovec.
- 21 A postavil tu oltář, kterémužto dal jméno *Bůh* silný, Bůh Izraelský.

טז וַיֹּאמֶר עֲשׂוֹ אֲצִיגָה־נָא עִמָּךְ מִן־הָעַם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר
לָמָּה זֶה אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינַי אֲדֹנָי:

יז וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוֹ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה:

יח וַיַּעֲקֹב נֹסַע סֹכֶתָה וַיְבִן לּוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סֹכֶת
עַל־כֵּן קָרָא שְׁמֵה־הַמָּקוֹם סֹכֹת:

יט וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֶם אֲשֶׁר בְּאַרְץ כְּנַעַן בָּבֹאוּ מִפְּדוֹן
אָרֶם וַיַּחַן אֶת־פָּנָיו הָעִיר:

כ וַיִּקֶן אֶת־חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה־שָׁם אָהֱלֹ מִיד
בְּנֵי־חֶמּוֹר אָבִי שָׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה:

כא וַיִּצַּב־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא־לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

בראשית לד : 34

1 Vyšla pak Dína, dcera Lée, kterouž porodila Jákobovi, aby se dívala na dcery té země.	א ותצא דינה בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בָּבָנוֹת הָאָרֶץ:
2 Kteroužto uzřev Sichem, syn Emora Hevejského, knížete v krajině té, vzal ji, i ležel s ní, a ponížil jí.	ב וירא אתה שָׁכֵם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה:
3 I připojila se duše jeho k Díně, dceři Jákobově; a zamilovav děvečku, mluvil k srdci jejímu.	ג וַתִּדְבֹק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת־יעֲקֹב וַיֵּאָהֱב אֶת־הַנַּעֲרָה וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָה:
4 Mluvil potom Sichem k Emorovi, otci svému, těmito slovy: Vezmi mi děvečku tuto za manželku.	ד וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה:
5 Uslyšev pak Jákob, že poškrvnil Díny dcery jeho, (<i>a synové jeho byli s stádem na poli,</i>) mlčel, až oni přišli.	ה וַיעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת־דִּינָה בְּתוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֶהָ בַּשָּׂדֶה וְהַחֲרָשׁ יַעֲקֹב עַד־בָּאָם:
6 Tedy vyšel Emor, otec Sichemův, k Jákobovi, aby mluvil s ním <i>o to</i>.	ו וַיֵּצֵא חֲמוֹר אָבִי־שָׁכֵם אֶל־יעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ:
7 A <i>v tom</i> synové Jákobovi přišli s pole; a uslyšavše <i>o tom</i>, bolestí naplnění jsou muži ti, a rozhněvali se velmi, proto že hanebnou věc učinil v Izraeli, ležav se dcerou Jákobovou, čehož činiti nenáleželo.	ז וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמָעָם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹ לָהֶם מְאֹד כִּי־נִבְלָה עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל לְשָׁכַב אֶת־בַּת־יעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה:
8 I mluvil Emor s nimi na tento způsob: Sichem, syn můj, hoří milostí k vaší dceři; prosím, dejte mu ji za manželku.	ח וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שָׁכֵם בְּנִי חָשָׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבָתְּכֶם תִּנּוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה:
9 A spřízněte se s námi: Dcery své dávejte nám, a naše dcery pojímejte sobě.	ט וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בָּנוֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם:
10 A bydlíte s námi, nebo <i>všecka</i> země bude před vámi; osadíte se a obchod vedte v ní, a vládnete jí.	י וְאִתָּנוּ תִּשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וסִחְרוּהָ וְהָאֶחָזוּ בָּהּ:
11 Mluvil i Sichem otci jejímu, a bratřím jejím: Nechtě naleznu milost před očima vašima, dám, co mi koli díte.	יא וַיֹּאמֶר שָׁכֵם אֶל־אָבִיָּה וְאֶל־אֶחָיָה אֲמָצָחַן בְּעֵינֵיכֶם וְאַשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן:
12 Jmenujte mi věno i dary <i>jak chcete</i> veliké, dám, jak mi koli řeknete; jen mi tu děvečku dejte za manželku.	יב הָרַבוּ עָלַי מְאֹד מִהֵר וּמִתָּן וְאִתָּנָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וַתְּנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָה לְאִשָּׁה:
13 Odpovídající pak synové Jákobovi Sichemovi a Emorovi, otci jeho, lstivě mluvili, proto že poškrvnil Díny sestry jich.	יג וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יעֲקֹב אֶת־שָׁכֵם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו בְּמַרְמָה וַיְדַבְּרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אֶחָתָם:
14 A řekli jim: Nemůžeme učiniti toho, abychom dali sestru svou za muže neobřezaného; nebo to ohavnost jest u nás.	יד וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתֵת אֶת־אֶחָתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עֲרָלָה כִּי־חֲרָפָה הוּא לָנוּ:
15 Než na tento způsob vám povolíme: Jestliže se chcete srovnati s námi, aby obřezán byl každý z vás pohlaví mužského:	טו אֲדִבְּזֹאת נָאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כָּמֶנּוּ לְהַמְלִל לָכֶם כָּל־זָכָר:
16 Tedy budeme dávati dcery své vám, a dcery vaše bráti sobě; a budeme bydliti s vámi, a budeme lid jeden.	טז וְנִתְּנוּ אֶת־בָּנוֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקַּח־לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעָם אֶחָד:

- 17 Pakli neuposlechnete nás, abyste se obřezali, vezme-
me zase dceru svou a odejdeme.
- 18 Tedy líbila se řeč jejich Emorovi i Sichemovi, synu
Emorovu.
- 19 A nemeškal mládenec učiniti toho; nebo se mu zalí-
bila dcera Jákobova. A on byl nejvzácnější ze všech v
domě otce svého.
- 20 I přišel Emor a Sichem, syn jeho, k bráně města své-
ho; a mluvili mužům města svého, řkouce:
- 21 Muži tito pokojně se mají k nám, nechť tedy bydlí v
zemi této, a obchod vedou v ní, *(nebo země jest dosti
široká a prostranná před nimi;)* dcery jejich budeme
sobě bráti za manželky, a dcery své budeme dávati
jim.
- 22 Než na tento způsob přivolí nám ti muži k tomu, aby
bydlili s námi, a abychom byli jeden lid: Jestliže ob-
řezán bude každý pohlaví mužského mezi námi, tak
jako oni jsou obřezáni.
- 23 Dobytek jejich a statek jejich, i všecka hovada jejich,
zda-liž nebudou naše? Toliko *v tom* jim povolme, a
budou bydliti s námi.
- 24 I uposlechli Emora a Sichema, syna jeho, všickni vy-
cházející branou města jeho; a obřezali se všickni po-
hlaví mužského, což jich koli vycházelo z brány města
jeho.
- 25 A toť dne třetího, když *oni největší* bolest měli, dva
synové Jákobovi, Simeon a Léví, bratří Díny, vzav
každý z nich meč svůj, vpadli do města směle, a po-
mordovali všechny pohlaví mužského.
- 26 Emora také a Sichema, syna jeho, zamordovali me-
čem, a vzavše Dínu z domu Sichemova, odešli.
- 27 Potom synové Jákobovi přišedše na zbité, vzebrali
město, proto že poškrvnili sestry jejich.
- 28 Stáda jejich, a voly i osly jejich, a což bylo v městě i po
poli, pobrali.
- 29 K tomu i všechno jmění jejich, a všechny malé *dítky*
jejich, a ženy jejich zajali, a vybrali, co kde v domích
bylo.
- 30 Řekl pak Jákob Simeonovi a Léví: Zkormoutili jste
mne, a zošklivili jste mne u obyvatelů krajiny této, u
Kananejských a Ferezejských, a já jsem s malým po-
čtem lidí. Seberou-li se na mne, zbijí mne, a *tak* vy-
hlazen budu já i dům můj.
- יז ואם־לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את־בתנו והלכנו:
- יח וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן־חמור:
- יט ולא־אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת־יעקב והוא
נכבד מכל בית אביו:
- כ ויבא חמור ושכם בנו אל־שער עירם וידברו אל־אנשי
עירם לאמר:
- כא האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו
אתה והארץ הנה רחבת־ידים לפניכם את־בנותם
נקח־לנו לנשים ואת־בנותינו נתן להם:
- כב אד־בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם
אחד בהמול לנו כל־זכר כאשר הם נמלים:
- כג מקנהם וקנינם וכל־בהמתם הלא לנו הם אך נאותה
להם וישבו אתנו:
- כד וישמעו אל־חמור ואל־שכם בנו כל־יצאי שער עירו
וימלו כל־זכר כל־יצאי שער עירו:
- כה ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני־בני־יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרב ויבאו על־העיר בטח
ויהרגו כל־זכר:
- כו ואת־חמור ואת־שכם בנו הרגו לפי־חרב ויקחו את־דינה
מבית שכם ויצאו:
- כז בני יעקב באו על־החללים ויבזו העיר אשר טמאו
אחותם:
- כח את־צאנם ואת־בקרם ואת־חמריהם ואת אשר־בעיר
ואת־אשר בשדה לקחו:
- כט ואת־כל־חילם ואת־כל־טפם ואת־נשיהם שבו ויבזו ואת
כל־אשר בבית:
- ל ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הארץ בפגעני ובפרזי ואני מתי מספר ונאספו עלי
והכנני ונשמדתי אני וביתי:

31 A *oni* odpověděli: A což měli jako nevěstky zle užívat sestry naší?

לא ויאמרו הכזונה יעשה את־אחותנו:

- 1 Potom mluvil Bůh k Jákobovi: Vstana, vstup do Bethel, a bydlí tam; a udělej tam oltář *Bohu* silnému, kterýž se ukázal tobě, když utíkal před Ezau bratrem svým.
  - 2 Tedy řekl Jákob čeládce své, a všechněm, kteříž s ním *byli*: Odvrzte bohy cizí, kteréž máte mezi sebou, a očistě se, a změňte roucha svá.
  - 3 A vstanouce, vstupme do Bethel, a udělám tam oltář silnému *Bohu*, kterýž vyslyšel mne v den ssoužení mého, a byl se mnou na cestě, kterouž jsem šel.
  - 4 Tedy dali Jákobovi všechny bohy cizí, kteréž měli, i náušnice, kteréž *byly* na uších jejich; i zakopal je Jákob pod tím dubem, kterýž byl u Sichem.
  - 5 I brali se *odtud*. (*A byl strach Boží na městech, kteréž byla vůkol nich, a nehonili synů Jákobových.*)
  - 6 Tedy přišel Jákob do Lůz, kteréž jest v zemi Kananejské, (*to již slove Bethel,*) on i všecken lid, kterýž *byl* s ním.
  - 7 I vzdělal tu oltář, a nazval to místo *Bůh* silný Bethel; nebo tu se mu byl zjevil Bůh, když utíkal před bratrem svým.
  - 8 Tehdy umřela Debora, chovačka Rebeky, a pochována jest pod Bethel, pod dubem; i nazval jméno jeho Allon Bachuth.
  - 9 Ukázal se pak opět Bůh Jákobovi, když se navracoval z Pádan Syrské, a požehnal mu.
  - 10 I řekl jemu Bůh: Jméno tvé *jest* Jákob. Nebude více nazýváno jméno tvé *toliko* Jákob, ale Izrael *také* bude jméno tvé. Protož nazval jméno jeho Izrael.
  - 11 Řekl ještě Bůh jemu: Já jsem *Bůh* silný všemohoucí; rostiž a množ se; národ, nýbrž množství národů bude z tebe, i králové z bedr tvých vyjdou.
  - 12 A zemi tu, kterouž jsem dal Abrahamovi a Izákovi, tobě ji dám; semeni také tvému po tobě dám tu zemi.
  - 13 I vstoupil od něho Bůh z místa, na kterémž mluvil s ním.
  - 14 Jákob pak vyzdvihl znamení pamětné na místě tom, na kterémž mluvil s ním, sloup kamenný; a pokropil ho skropením, a svrchu polil jej olejem.
  - 15 A nazval Jákob jméno místa toho, na kterémž mluvil s ním Bůh, Bethel.
- א ויאמר אלהים אל־יעקב קום עֲלֵה בֵּית־אֵל וְשָׁב־שָׁם וַעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֶךָ מִפְּנֵי עָשָׂו אַחִיךָ:
  - ב ויאמר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הִסְרוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּתֻכְכֶם וְהִטְהֵרוּ וְהִחְלִיפוּ שְׂמֹלֹתֵיכֶם:
  - ג וַנִּקְוֹמָה וַנַּעֲלֵה בֵּית־אֵל וַאֲעֲשֵׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֵנָה אֹתִי בַּיּוֹם צָרְתִּי וַיְהִי עֲמָדִי בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְּתִי:
  - ד וַיִּתְּנוּ אֶל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי הַנֹּכַח אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנִּזְנָמִים אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּטְּמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם־שָׁכָם:
  - ה וַיִּסְעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרַי בְּנֵי יַעֲקֹב:
  - ו וַיָּבֹא יַעֲקֹב לִוְזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן הוּא בֵּית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ:
  - ז וַיְבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַחִיו:
  - ח וַתָּמָת דְּבָרָה מִיִּנְקַת רֵבֶקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֵלֹון וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹון בְּכוֹת:
  - ט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפָּדָן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ:
  - י וַיֹּאמְרוּ־לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֹךְ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שְׁמֹךְ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךְ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל:
  - יא וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׁדֵי פָרָה וְרֵבָה גֹּי וְקָהַל גֹּוִים יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמִלְכִּים מִחֻלְצֶיךָ יֵצְאוּ:
  - יב וְאֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לָךְ אֶתְּנֶנָּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ אִתִּי אֶת־הָאֶרֶץ:
  - יג וַיַּעַל מִעֲלֵי אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ:
  - יד וַיַּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מַצֵּבַת אָבֹן וַיִּסֹּף עָלֶיהָ נִסֹּף וַיִּצַּק עָלֶיהָ שָׁמֶן:
  - טו וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל:

- 16 I brali se z Bethel, a bylo již nedaleko do Efraty. I porodila Ráchel, a těžkosti trpěla roděci.
- 17 A když s těžkostí rodila, řekla jí baba: Neboj se, nebo také tohoto syna mítí budeš.
- 18 I stalo se, když k smrti pracovala, (*nebo umřela,*) nazvala jméno jeho Ben Oni; ale otec jeho nazval ho Beniaminem.
- 19 I umřela Ráchel, a pochována jest na cestě k Efratě, jenž jest Betlém.
- 20 A postavil Jákob znamení pamětné nad hrobem jejím; toť jest znamení hrobu Ráchel až do dnešního dne.
- 21 I odebral se odtud Izrael, a rozbil stan svůj za věží Eder.
- 22 Stalo se pak také, když bydlil Izrael v té krajině, že Ruben šel, a spal s Bálou, ženinou otce svého; o čemž uslyšel Izrael. Bylo pak synů Jákobových dvanácte.
- 23 Synové pak Líe: Prvorozený Jákobův Ruben, potom Simeon, a Léví, a Juda, a Izachar, a Zabulon.
- 24 Synové Ráchel: Jozef a Beniamin.
- 25 A synové Bály, dívky Ráchel: Dan a Neftalím.
- 26 A synové Zelfy, dívky Líe: Gád a Asser. Tiť jsou synové Jákobovi, kteříž mu zrozeni jsou v Pádan Syrské.
- 27 Tedy přišel Jákob k Izákovi otci svému do Mamre, do města Arbe, jenž jest Hebron, kdežto bydlil pohostinu Abraham a Izák.
- 28 A bylo dnů Izákových sto osmdesáte let.
- 29 I dokonal Izák, a umřel, a připojen jest k lidu svému, stár jsa a plný dnů; i pochovali ho Ezau a Jákob, synové jeho.
- טז ויסעו מבית אל ויהי עוד כבֿרת־הָאָרֶץ לְבוֹא אֶפְרָתָה וּתְלֵד רָחֵל וּתְקַשׁ בְּלִדְתָּהּ:
- יז ויהי כִּהְקִשְׁתָּהּ בְּלִדְתָּהּ וּתֹאמַר לָהּ הַמִּלֶּדֶת אֶל־תִּירָאִי כִי־גִם־זֶה לָךְ בֶּן:
- יח ויהי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וּתִקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בְּנִימִין:
- יט וּתָמַת רָחֵל וּתִקָּבֵר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לָחֶם:
- כ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל־קִבְרֹתָהּ הוּא מִצְבֵּת קִבְרֹת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם:
- כא ויסע ישראל וַיֵּט אֹהֶלָה מְהֵלָּא לְמַגְדַּל־עֵדֶר:
- כב ויהי בְּשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילְגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וַיהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר:
- כג בְּנֵי לֵאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשְׁשֹׁנָר וַיְזַבּוּלֹן:
- כד בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִין:
- כה וּבְנֵי בִלְהָה שְׁפָחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי:
- כו וּבְנֵי זִלְפָּה שְׁפָחַת לֵאָה גָד וְאֲשֶׁר אֵלָה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יִלְדוּ־לוֹ בְּפָדָן אַרָם:
- כז וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מִמֶּרָא קְרִית הָאֲרָבֶע הוּא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר־גֵּר־שָׁם אֲבִרָהֻם וַיִּצְחָק:
- כח וַיהִי יָמֵי יִצְחָק מֵאָת שָׁנָה וּשְׁמֹנִים שָׁנָה:
- כט וַיָּגוּעַ יִצְחָק וַיָּמָת וַיֹּאסֶף אֶל־עַמּוּי זָקֵן וְשָׁבַע יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֲשׂוֹ וַיַּעֲקֹב בְּנָיו:

- א ואלה תלדות עשו הוא אדום:
- ב עשו לקח את־נשיו מבנות כנען את־עדה בת־אילון החתי ואת־אהליבמה בת־ענה בת־צבעון החוי:
- ג ואת־בשמת בת־ישמעאל אחות נביות:
- ד ותלד עדה לעשו את־אליפז ובשמת ילדה את־רעואל:
- ה ואהליבמה ילדה את־יעיש יעוש ואת־יעלם ואת־קרח אלה בני עשו אשר ילדו־לו בארץ כנען:
- ו ויקח עשו את־נשיו ואת־בניו ואת־בנותיו ואת־כל־נפשות ביתו ואת־מקנהו ואת־כל־בהמתו ואת כל־קנינו אשר רכש בארץ כנען וילד אל־ארץ מפני יעקב אחיו:
- ז כִּיהִיָּה רְכוּשָׁם רַב מִשְׁבַּת יְחֻדּוֹ וְלֹא יָכְלָה אֶרֶץ מִגּוּרֵיהֶם לִישָׂאת אֹתָם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם:
- ח ויָשָׁב עֵשָׂו בְּהָר שְׁעִיר עֵשָׂו הוּא אֲדוֹם:
- ט ואלה תלדות עשו אבי אדום בְּהָר שְׁעִיר:
- י אלה שמות בני־עשו אליפז בן־עדה אִשֶּׁת עֵשָׂו רְעוּאֵל בן־בשמת אִשֶּׁת עֵשָׂו:
- יא ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז:
- יב ותמנע היתה פילגש אליפז בן־עשו ותלד לאליפז את־עמלק אלה בני עדה אִשֶּׁת עֵשָׂו:
- יג ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אִשֶּׁת עֵשָׂו:
- יד ואלה היו בני אהליבמה בת־ענה בת־צבעון אִשֶּׁת עֵשָׂו ותלד לעשו את־יעיש יעוש ואת־יעלם ואת־קרח:
- טו אלה אלוֹפִי בני־עשו בני אליפז בכור עשו אלוֹף תימן אלוֹף אומר אלוֹף צפו אלוֹף קנז:
- טז אלוֹף־קרח אלוֹף געתם אלוֹף עמלק אלה אלוֹפִי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה:
- 1 Tito jsou pak rodové Ezau, kterýž *měl přijmí* Edom.
- 2 Ezau pojal sobě ženy ze dcer Kananejských, Adu, dceru Elona Hetejského, a Olibamu, dceru Anovu, dceru Sebeona Hevejského,
- 3 A Bazematu, dceru Izmaelovu, sestru Nabajotovu.
- 4 I porodila Ada Ezauchovi Elifaza, a Bazemat porodila Rahuele.
- 5 Olibama pak porodila Jehusa, a Jheloma, a Koré. Ti jsou synové Ezau, kteříž se mu zrodili v zemi Kananejské.
- 6 I pobral Ezau ženy své, i syny své, a dcery své, a všecku čeleď svou, i dobytek svůj, a všecka hovada svá, i všecko jmění své, kteréhož nabyl v zemi Kananejské, a odebral se do země *Seir*, před *příchodem* Jákoba bratra svého.
- 7 Nebo zboží jejich bylo *tak* veliké, že nemohli bydliti spolu; aniž *ta* země, v níž oni pohostinu byli, mohla jich snésti, pro dobytky jejich.
- 8 Protož bydlil Ezau na hoře Seir; Ezau *pak* ten jest Edom.
- 9 A tak tito jsou rodové Ezau, otce Idumejských, na hoře Seir.
- 10 Tato *byla* jména synů Ezau: Elifaz, syn Ady, ženy Ezau; Rahuel, syn Bazematy, ženy Ezau.
- 11 Synové pak Elifazovi byli: Teman, Omar, Sefo, a Gatam a Kenaz.
- 12 Tamna pak byla ženina Elifaza, syna Ezau. Ta porodila Elifazovi Amalecha. Ti jsou synové Ady, ženy Ezau.
- 13 Synové pak Rahuelovi tito: Nahat, Zára, Samma a Méza. To byli synové Bazematy, ženy Ezau.
- 14 A tito byli synové Olibamy, dcery Anovy, dcery Sebeonovy, ženy Ezau, kteráž porodila Ezauchovi Jehusa, Jheloma a Koré.
- 15 Tito *všickni* byli knížata synů Ezau. Synové Elifaza prvorozeného Ezau: Kníže Teman, kníže Omar, kníže Sefo, kníže Kenaz,
- 16 Kníže Koré, kníže Gatam, kníže Amalech. Ta jsou knížata *poslá* z Elifaza v zemi Idumejské; ti jsou synové Ady.

- 17 Tito pak jsou synové Rahuele, syna Ezau: Kníže Nahat, kníže Zára, kníže Samma, kníže Méza. Ta knížata *posla* z Rahuele, v zemi Idumejské; to jsou synové Bazematy, ženy Ezau.
- 18 A synové Olibamy, ženy Ezau, tito jsou: Kníže Jehus, kníže Jhelom, kníže Koré. To jsou knížata z Olibamy, dcery Anovy, ženy Ezau.
- 19 Tiť jsou synové Ezau, a ta knížata jejich; ont' jest Edom.
- 20 Tito *pak jsou* synové Seir, totiž Horejští, obyvatelé země té: Lotan, Sobal, Sebeon a Ana,
- 21 A Dison, Eser a Dízan. Ta *jsou* knížata Horejská, synové Seir, v zemi Idumejské.
- 22 Synové Lotanovi byli: Hori a Hemam; a sestra Lotanova Tamna.
- 23 Synové pak Sobalovi tito: Alvan, Manáhat, Ebal, Sefo a Onam.
- 24 A tito synové Sebeonovi: Aia a Ana. To jest ten Ana, kterýž nalezl mezky na poušti, když pásł osly Sebeona otce svého.
- 25 Tito pak děti Anovi: Dison a Olibama, dcera Anova.
- 26 A synové Dízanovi tito: Hamdan, Eseban, Jetran a Charan.
- 27 Synové Eser tito: Balaan, Závan a Achan.
- 28 Tito synové Dízanovi: Hus a Aran.
- 29 Tato jsou knížata Horejská: Kníže Lotan, kníže Sobal, kníže Sebeon, kníže Ana,
- 30 Kníže Dison, kníže Eser, kníže Dízan. To byla knížata Horejská, po knížetstvích svých v zemi Seir.
- 31 Tito pak byli králové, kteříž kralovali v zemi Idumejské, prvé než kraloval král nad syny Izraelskými.
- 32 Kraloval tedy v Edom Béla, syn Beorův, a jméno města jeho Denaba.
- 33 I umřel Béla, a kraloval místo něho Jobab, syn Zára z Bozra.
- 34 I umřel Jobab, a kraloval na místě jeho Husam z země Temanské.
- 35 Umřel i Husam, a kraloval místo něho Adad, syn Badadův, kterýž porazil Madianské v krajině Moábské; a jméno města jeho Avith.
- 36 Když pak umřel Adad, kraloval místo něho Semla z Masreka.

- יז וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו אֱלֹהִי נַחַת אֱלֹהִי זָרַח אֱלֹהִי שָׁמָּה אֱלֹהִי מֶזָּה אֵלֶּה אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֱדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בְשֵׁמַת אִשֶּׁת עֵשָׂו:
- יח וְאֵלֶּה בְּנֵי אֱהֻלִּיבָמָה אִשֶּׁת עֵשָׂו אֱלֹהִי יְעוּשׁ אֱלֹהִי יֶחֱלֹם אֱלֹהִי קָרַח אֵלֶּה אֱלֹפִי אֱהֻלִּיבָמָה בַּת־עֲנָה אִשֶּׁת עֵשָׂו:
- יט אֵלֶּה בְּנֵי־עֵשָׂו וְאֵלֶּה אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אֱדוֹם:
- כ אֵלֶּה בְּנֵי־שְׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ לוֹטָן וְשׁוּבָל וְצַבְעוֹן וְעֲנָה:
- כא וְדִשׁוֹן וְאַצָּר וְדִישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי בְּנֵי שְׁעִיר בְּאֶרֶץ אֱדוֹם:
- כב וַיְהִי בְּנֵי־לוֹטָן חֲרִי וְהִימָם וְאַחֹת לוֹטָן תַּמְנָע:
- כג וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּבָל עֲלֹן וּמִנַּחַת וְעִיבָל שָׁפּוֹ וְאוֹנָם:
- כד וְאֵלֶּה בְּנֵי־צַבְעוֹן וְאַיָּה וְעֲנָה הוּא עֲנָה אִשֶּׁר מָצָא אֶת־הֵימָם בַּמִּדְבָּר בְּרַעְתּוֹ אֶת־הַחֲמָרִים לְצַבְעוֹן אָבִיו:
- כה וְאֵלֶּה בְּנֵי־עֲנָה דִּשָּׁן וְאַהֻלִּיבָמָה בַּת־עֲנָה:
- כו וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישָׁן חֲמָדָן וְאַשְׁבֹּן וַיְתִירוּ וַיְכָרוּ:
- כז אֵלֶּה בְּנֵי־אַצָּר בִּלְהָן וְזַעֲזָן וְעֶקֶן:
- כח אֵלֶּה בְּנֵי־דִישָׁן עוּזָן וְאַרָן:
- כט אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי אֱלֹהִי לוֹטָן אֱלֹהִי שׁוּבָל אֱלֹהִי צַבְעוֹן אֱלֹהִי עֲנָה:
- ל אֱלֹהִי דִּשָּׁן אֱלֹהִי אַצָּר אֱלֹהִי דִישָׁן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי לְאַלְפֵיהֶם בְּאֶרֶץ שְׁעִיר:
- לא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֱדוֹם לְפָנֵי מֶלֶךְ־מִלְכָּךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- לב וַיְמָלֶךְ בְּאֱדוֹם בִּלְעַם בֶּן־בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה:
- לג וַיָּמָת בִּלְעַם וַיְמָלֶךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן־זָרַח מִבְּצָרָה:
- לד וַיָּמָת יוֹבָב וַיְמָלֶךְ תַּחֲתָיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ הַתִּימָנִי:
- לה וַיָּמָת חֲשָׁם וַיְמָלֶךְ תַּחֲתָיו הֶדֶד בֶּן־בְּדַד הַמִּכָּה אֶת־מֶדִּין בַּשָּׂדֶה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֻוִית:
- לו וַיָּמָת הֶדֶד וַיְמָלֶךְ תַּחֲתָיו שְׁמֶלָה מִמִּשְׁרָקָה:

- 37 A po smrti Semlově kraloval na místě jeho Saul z Rohobot *od* řeky.
- 38 Umřel i Saul, a kraloval místo něho Bálanan, syn Achoborův.
- 39 A když i Bálanan umřel, syn Achoborův, kraloval na místě jeho Adar; a jméno města jeho Pahu; jméno pak ženy jeho Mehetabel, dcera Matredy, dcery Mezábovy.
- 40 Ta jsou jména knížat *poslých* z Ezau, po čeledech jejich, po místech jejich, vedlé jmen jejich: Kníže Tamna, kníže Alva, kníže Jetet,
- 41 Kníže Olibama, kníže Ela, kníže Finon.
- 42 Kníže Kenaz, kníže Teman, kníže Mabsar.
- 43 Kníže Magdiel, kníže Híram. Tať jsou knížata Idumejská, tak jakž kteří bydlili v zemi dědictví svého. Toť jest ten Ezau, otec Idumejských.

לו וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנָהָר:

לח וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן-עכבור:

לט וימת בעל חנן בן-עכבור וימלך תחתיו הָדָר וְשֵׁם עִירוֹ
פָּעוּ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטָבָאֵל בֶּת-מִטְרָד בֶּת מִי זָהָב:

מ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת אֱלֹפִי עָשׂוּ לְמִשְׁפְּחֹתָם לְמִקְמֹתָם בְּשִׁמְתָם
אֱלֹהִי תִמְנַע אֱלֹהִי עֶלְזָה אֱלֹהִי יִתָּת:

מא אֱלֹהִי אֶהְלִיבָמָה אֱלֹהִי אֵלָה אֱלֹהִי פִינֹן:

מב אֱלֹהִי קִנְזוֹ אֱלֹהִי תִימָן אֱלֹהִי מִבְּצָר:

מג אֱלֹהִי מַגְדִּיאֵל אֱלֹהִי עִירָם אֵלָה אֱלֹפִי אֲדוֹם לְמִשְׁבְּתָם
בְּאֶרֶץ אַחֲזָתָם הוּא עָשׂוּ אָבִי אֲדוֹם:

- 1 Jákob pak bydlil v zemi putování otce svého, v zemi Kananejské.
  - 2 Tito jsou příběhové Jákobovi: Jozef, když byl v sedmnácti letech, pásł s bratřími svými dobytek, (*a byl mládenček*), s syny Bály a Zelfy, žen otce svého. A oznamoval Jozef zlou pověst o nich otci svému.
  - 3 Izrael pak miloval Jozefa nad všechny syny své; nebo v starosti své zplodil jej. A udělal mu sukni proměnných barev.
  - 4 A když spatřili bratří jeho, že ho miluje otec jejich nad všechny bratří jeho, nenáviděli ho, aniž mohli pokojně k němu promluvit.
  - 5 Měl pak Jozef sen, a vypravoval jej bratřím svým; pročez v větší nenávisti ho měli.
  - 6 Nebo pravil jim: Slyšte, prosím, sen, kterýž jsem měl.
  - 7 Hle, vázali jsme snopy na poli, a aj, povstal snop můj, a stál. Vůkol také stáli snopové vaši, a klaněli se snopu mému.
  - 8 Jemužto odpověděli bratří jeho: Zdaliž kralovati budeš nad námi, aneb pánem naším budeš? Z té příčiny ještě více nenáviděli ho pro sny jeho, a pro slova jeho.
  - 9 Potom ještě měl jiný sen, a vypravoval jej bratřím svým, řka: Hle, opět jsem měl sen, a aj, slunce a měsíc, a jedenácte hvězd klanělo mi se.
  - 10 I vypravoval otci svému a bratřím svým. A domlouval mu otec jeho, a řekl jemu: Jakýž jest to sen, kterýž jsi měl? Zdaliž přijdeme, já a matka tvá i bratří tvoji, abychom se klaněli před tebou až k zemi?
  - 11 Tedy záviděli mu bratří jeho; ale otec jeho měl pozor na tu věc.
  - 12 Odešli pak bratří jeho, aby pásli dobytek otce svého v Sichem.
  - 13 A řekl Izrael Jozefovi: Zdaliž nepasou bratří tvoji v Sichem? Pod', a pošli tě k nim. Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem.
  - 14 I řekl jemu: Jdi nyní, zvěz, jak se mají bratří tvoji, a co se děje s dobytkem; a zase mi povíš o tom. A tak poslal ho z údolí Hebron, a on přišel do Sichem.
  - 15 Našel ho pak muž *nějaký*, an bloudí po poli. I zeptal se ho muž ten, řka: Čeho hledáš?
- א וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען:
- ב אלה תלדות יעקב יוסף בן־שבע־עשרה שנה היה רעה את־אחיו בצאן והוא נער את־בני בלהה ואת־בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את־דבתם רעה אל־אביהם:
- ג וישראל אהב את־יוסף מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים:
- ד ויראו אחיו כי־אתו אהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם:
- ה ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אותו:
- ו ויאמר אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי:
- ז והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם־נצצה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי:
- ח ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם־משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אותו על־חלמתי ועל־דבריו:
- ט ויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי:
- י ויספר אל־אביו ואל־אחיו ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחידך להשתחות לך ארצה:
- יא ויקנאו־בו אחיו ואביו שמר את־הדבר:
- יב וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם בשכם:
- יג ויאמר ישראל אל־יוסף הלא אחיד רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני:
- יד ויאמר לו לך־נא ראה את־שלום אחיד ואת־שלום הצאן והשבני דבר וישלחוהו מעמק חברון ויבא שכם:
- טו וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה־תבקש:

- 16 Odpověděl: Bratří svých hledám; pověz mi, prosím, kde oni pasou?
- 17 I řekl muž ten: Odešli odsud; nebo slyšel jsem je, ani praví: Podme do Dothain. Tedy šel Jozef za bratřími svými, a našel je v Dothain.
- 18 Kteřížto, jakž ho uzřeli zdaleka, prvé než k nim došel, ukládali o něm, aby jej zahubili.
- 19 Nebo řekli jeden druhému: Ej, mistr snů teď jde.
- 20 Nyní tedy podte, a zabíme jej, a uvržeme ho do některé čisterny, a díme: Zvěř lítá sežrala jej. I uzříme, nač *jemu* vyjdou snové jeho.
- 21 A uslyšev to Ruben, aby ho vytrhl z ruky jejich, (*nebo řekl: Neodjímejme mu brdla,*)
- 22 Řekl jim Ruben: Nevylévejte krve. Vrzte jej do této čisterny, kteráž jest na poušti, a nevztahujte ruky na něj. Ale *on* chtěl vysvoboditi ho z ruky jejich, a pomoci mu, aby se navrátil k otci svému.
- 23 A když přišel Jozef k bratřím svým, strhli s něho sukni jeho, sukni proměnných barev, kterouž měl na sobě.
- 24 A pochopivše, uvrhli jej do čisterny. Čisterna pak ta *byla* prázdná, v níž *nebylo* vody.
- 25 I usadili se, aby jedli chléb. A pozdvihše očí svých, uzřeli, a aj, množství Izmaelitských přicházejících z Galád, kteřížto na velbloudích svých nesli vonné věci a kadidlo a mirru do Egypta.
- 26 I řekl Juda bratřím svým: Jaký zisk *míti budeme*, zabijeme-li bratra svého, a zatajíme-li krve jeho?
- 27 Podte, prodejme ho Izmaelitským, a nevztahujme na něj rukou svých, nebo bratr náš, tělo naše jest. I uposlechli ho bratří jeho.
- 28 Když pak mimo ně jeli muži ti, kupci Madianští, vytáhli a vyvedli Jozefa z té čisterny, a prodali jej Izmaelitským za dvacetí stříbrných. Ti zavedli Jozefa do Egypta.
- 29 A navrátil se Ruben k čisterně, a aj, již *nebylo* Jozefa v ní. I roztrhl roucha svá.
- 30 A navrátil se k bratřím svým, řekl: Pacholete není, a já kam se mám podíti?
- 31 Tedy vzali sukni Jozefovu, a zabivše kozla, smočili sukni tu ve krvi.

- טז ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי איפה הם רעים:
- יז ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים גלכה דת־ינה וילך יוסף אחר אחיו ומצאם בדתן:
- יח ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:
- יט ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא:
- כ ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הבורות ואמרנו ת־יה רעה אכלתהו ונראה מה־יהי חלמתיו:
- כא וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נפנו נפש:
- כב ויאמר אליהם ראובן אל־תשפכו־דם השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ויד אל־תשליחו־בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל־אביו:
- כג ויהי כאשר־בא יוסף אל־אחיו ויפשטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים אשר עליו:
- כד ויקחוהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים:
- כה וישבו לאכל־לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה:
- כו ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג את־אחינו וכסינו את־דמו:
- כז לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל־תהי־בו כִּי־אחינו בשָׁרְנוּ הוא וישמעו אחיו:
- כח ויעברו אנשים מדִינִים סחרים ומשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור ומכרו את־יוסף לישמעאלים בעשרים כסף וביאו את־יוסף מצרימה:
- כט וישב ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו:
- ל וישב אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני־בא:
- לא ויקחו את־כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבלו את־הכתנת בדם:

- 32 A poslali sukni tu proměnných barev, a dali ji donést k otci svému, aby řekli: 'Tuto jsme našli; pohled nyní, jest-li sukně syna tvého, či není?'
- 33 A on poznáv ji, řekl: 'Sukně syna mého jest; zvěř lita sežrala jej, konečně roztrhán jest Jozef.'
- 34 I roztrhl Jákob roucha svá, a vloživ žíni na bedra svá, zámutek nesl po synu svém za mnoho dní.
- 35 Sešli se pak všickni synové jeho, a všechny dcery jeho, aby ho těšili. Ale on nedal se potěšiti, a řekl: 'Nýbrž já tak v zámutku sstoupím za synem svým do hrobu. A plakal ho otec jeho.'
- 36 Mezi tím Madianští prodali Jozefa do Egypta Putifarovi, dvořeninu Faraonovu, hejtmanu žoldnéřů.
- לב וישלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר־נא הכתנת בנדך הוא אם־לא:
- לג ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף יוסף:
- לד ויקרע יעקב שְׁמֹלְתָיו וישם שק בַּמִּתְנִי ויתאבל על־בנו ימים רבים:
- לה ויקמו כל־בניו וכל־בנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי־ארד אל־בני אבל שאלה ויבך אתו אביו:
- לו והמִדְּנִים מכרו אתו אל־מצרים לפוטיפר סריס פֶּרֶעַה שר הטבחים:

- 1 Stalo se pak v ten čas, že sstupuje Juda od bratří svých, uchýlil se k muži Odolamitskému, jehož jméno bylo Híra.
א וַיְהִי בְעֵת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אָחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ עַדְלָמִי וּשְׁמוֹ חִירָה:
- 2 I uzřel tam Juda dceru muže Kananejského, kterýž sloul Sua; a pojav ji, všel k ní.
ב וַיֵּרָא־שָׁם יְהוּדָה בַּת־אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:
- 3 Kterážto počala a porodila syna; i nazval jméno jeho Her.
ג וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ עֵר:
- 4 A počavši opět, porodila syna; a nazvala jméno jeho Onan.
ד וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן:
- 5 Porodila pak ještě syna, jehož jméno nazvala Séla. A byl *Juda* v Chezib, když ona jej porodila.
ה וַתִּסְפֶּה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁלָה וְהָיָה בְּכֻזִּיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ:
- 6 I dal Juda Herovi prvorozenému svému manželku, jménem Támar.
ו וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָמָר:
- 7 A byl Her, prvorozený Judův, zlý před očima Hospodina; i zabil jej Hospodin.
ז וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמָּתְהוּ יְהוָה:
- 8 Tedy řekl Juda Onanovi: Vejdi k ženě bratra svého, a podle příbuznosti pojmi ji, abys vzbudil símě bratru svému.
ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֶּא אֶל־אִשְׁתִּי אָחִיד וַיְבִים אֹתָהּ וְהָקָם זֶרַע לְאָחִיד:
- 9 Věděl pak Onan, že to símě nebude jeho. Protož kdykoli vcházal k ženě bratra svého, vypouštěl *símě* na zem, aby nezlodil synů bratru svému.
ט וַיַּדַּע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִיָּה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם־בָּא אֶל־אִשְׁתִּי אָחִיו וַשְׁחַת אֶרְצָהּ לְבִלְתִּי נָתֹן־זֶרַע לְאָחִיו:
- 10 I nelíbilo se Hospodinu to, co dělal *Onan*; protož ho také zabil.
י וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם־אֹתוֹ:
- 11 Tedy řekl Juda k Támar nevěstě své: Pobud' v domě otce svého vdovou, dokudž nedoroste Séla, syn můj. (*Nebo řekl: Aby on také neumřel, jako i bratří jeho.*) I odešla Támar, a bydlila v domě otce svého.
יא וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כָּלְתוּ שְׁבִי אֶל־מִנָּה בֵּית־אָבִיךָ עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְנִי כִי אָמַר פֹּן־יָמוֹת גַּם־הוּא כְּאָחִיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ:
- 12 A po mnohých dnech umřela dcera Suova, manželka Judova. Kterýžto potěšiv se *zas*, šel do Tamnas k těm, kteříž stříhlí ovce jeho, a s *ním* Híra Odolamitský, přítel jeho.
יב וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בַּת־שׁוּעַ אִשְׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֻם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל־גִּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רֹעֵהוּ הָעַדְלָמִי תַּמְנָתָהּ:
- 13 I oznámeno jest Támar těmito slovy: Aj, tchán tvůj vstupuje do Tamnas, aby stříhl ovce své.
יג וַיִּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר הִנֵּה חָמִיד עֹלָה תַּמְנָתָהּ לְגֹז צֹאנוֹ:
- 14 Tedy ona složivši s sebe šaty své vdovské, zavíla se v rouchu, a oděla se a seděla na rozcestí, kudy se jde do Tamnas. Nebo viděla, že Séla dorostl, a že není dána jemu za manželku.
יד וַתִּסָּר בְּגָדֵי אֶלְמְנוּתָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּכְסַּב בְּצִעִיף וַתִּתְעַלֶּף וַתֵּשֶׁב בַּפֶּתַח עֵינָיִם אֲשֶׁר עַל־דֶּרֶךְ תַּמְנָתָהּ כִּי רָאָתָה כִּי־יִגְדַּל שֵׁלָה וְהוּא לֹא־נָתַנָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה:
- 15 Kteroužto uzřev Juda, za to měl, že jest nevěstka; nebo zakryla tvář svou.
טו וַיֵּרָאָהּ יְהוּדָה וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ:

- 16 Protož uchýliv se k ní s cesty, řekl: Dopust' medle, ať vejdu k tobě. *(Nebo nevěděl, aby nevěsta jeho byla.)* I řekla: Co mi dáš, jestliže vejdeš ke mně?
- 17 Odpověděl: Pošlit' kozelce z stáda. Dí ona: Kdybys něco zastavil, dokavadž nepošleš.
- 18 I řekl: Cožt' mám dáti v zástavě? Odpověděla ona: Pečetní prsten svůj, a halži svou, a hůl svou, kterouž *máš* v ruce své. I dal jí, a všel k ní; a počala z něho.
- 19 Tedy vstavši, odešla, a sňavši rouchu svou s sebe, oblékla se v šaty své vdovské.
- 20 I poslal Juda kozelce po příteli svém Odolamitském, aby vzal zase základ od ženy. A nenalezl jí.
- 21 I ptal se mužů toho místa, řka: Kde jest ta nevěstka, *kteráž seděla* na rozcestí této cesty? Řekli oni: Nebylotě zde nevěstky.
- 22 Tedy navrátil se k Judovi, řekl: Nenašel jsem jí; a také muži místa toho pravili: Nebylo zde nevěstky.
- 23 I řekl Juda: Necht' sobě *to* má, abychom neuvedli se v lehkost. Ját jsem poslal toho kozelce, ale tys jí nenalezl.
- 24 I stalo se okolo tří měsíců, že oznámili Judovi, řkouce: Dopustila se smilství Tamar nevěsta tvá, a jest již i těhotná z smilství. I řekl Juda: Vyvedte ji, aby byla uplena.
- 25 Když pak vedena byla, poslala k tchánu svému, řkuci: Z muže, jehož tyto věci jsou, těhotná jsem. A při tom řekla: Pohled', prosím, čí jsou tyto věci, pečetní prsten, halže a hůl tato?
- 26 Tedy pohleděv *na to* Juda, řekl: Spravedlivějšíť jest než já, poněvadž jsem nedal jí Sélovi synu svému. A více jí nepoznával.
- 27 Stalo se pak, že když přišel čas porodu jejího, aj, bliženci v životě jejím.
- 28 A když rodila, *jeden z nich* vyskytl ruku, kteroužto chytivši baba, uvázala na ni červenou nitku, řkuci: Ten vyjde prvé.
- 29 Když pak vtáhl ruku svou zase, hle, vyšel bratr jeho. I řekla: Jak jsi protrhl? Tvét jest protržení. I nazváno jest jméno jeho Fáres.
- 30 A potom vyšel bratr jeho, kterýž měl na ruce nitku červenou. I nazváno jest jméno jeho Zára.

- טז וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתּוֹ הוּא וַתֹּאמֶר מַה־תַּתִּן־לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי:
- יז וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדִי־עֲזִים מִן־הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם־תַּתִּן עֲרָבוֹן עַד שְׁלַחְךָ:
- יח וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרָבוֹן אֲשֶׁר אֶתֶּן־לְךָ וַתֹּאמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמַטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶּן־לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ:
- יט וַתָּקֶם וַתִּלְדֶּה וַתִּסֶּר צִעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוֹתָהּ:
- כ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־גְּדֵי הָעֲזִים בְּיַד רַעְיוֹ הַעֲדָלְמִי לְקַחַת הָעֲרָבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מָצְאָהּ:
- כא וַיִּשְׁאַל אֶת־אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אֵיזָה הַקְּדוּשָׁה הוּא בְּעֵינֵינוּ עַל־הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא־הִיְתָה בָּזָה קְדוּשָׁה:
- כב וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מָצְאתִיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא־הִיְתָה בָּזָה קְדוּשָׁה:
- כג וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ פֶּן נִהְיָ לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מָצְאתָהּ:
- כד וַיְהִי כַּמֶּשֶׁלֶשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תָמָר כַּלְתָּךְ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזִנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וַתִּשְׂרָף:
- כה הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלַחָה אֶל־חַמְיָהּ לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר־אַלָּה לוֹ אֲנֹכִי הָרָה וַתֹּאמֶר הַכֶּר־נָא לְמִי הַחֲתָמָת וְהַפְתִּילִים וְהַמַּטֶּה הָאֵלֶּה:
- כו וַיַּכֵּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צִדְקָה מִמֶּנִּי כִּי־עַל־כֵּן לֹא־נִתְּתִיהָ לְשַׁלָּה בְּנִי וְלֹא־יִסַּף עוֹד לְדַעְתָּהּ:
- כז וַיְהִי בָעֵת לִדְתָהּ וְהִנֵּה תְאוּמִים בְּבֶטְנָהּ:
- כח וַיְהִי בְּלִדְתָהּ וַיִּתֶּן־יָד וַתִּקַּח הַמִּילֶדֶת וַתִּקְשֹׁר עַל־יָדוֹ שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רִאשׁוֹנָה:
- כט וַיְהִי כַּמִּשְׁיב יָדוֹ וְהִנֵּה יֵצֵא אָחִיו וַתֹּאמֶר מַה־פָּרַצְתָּ עָלֶיךָ פָּרִץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פָּרִץ:
- ל וְאַחֵר יֵצֵא אָחִיו אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ הַשְּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח:

- 1 Jozef pak doveden byl do Egypta; a koupil ho Putifar, dvořenin Faraonův, nejvyšší nad drabanty, muž Egyptský, od Izmaelitských, kteříž ho tam dovedli.
  - 2 Byl pak Hospodin s Jozefem, a všecko se mu šťastně vedlo, a bydlil v domě pána svého *toho* Egyptského.
  - 3 A viděl pán jeho, že Hospodin *byl* s ním, a že všecko, což činil, Hospodin k prospěchu přivedl v rukou jeho.
  - 4 Tedy našel Jozef milost před očima jeho, a sloužil mu. I představil ho domu svému, a všecko, což měl, dal v ruku jeho.
  - 5 A hned, jakž ustanovil ho nad domem svým, a nade vším, což měl, požehnal Hospodin domu Egyptského toho pro Jozefa. A bylo požehnání Hospodinovo na všech věcech, kteréž měl doma i na poli.
  - 6 Všech tedy věcí, kteréž měl, zanechal v rukou Jozefových; aniž o čem, tak jako on, věděl, jediné o chlebě, kterýž jedl. Byl pak Jozef ušlechtilé postavy a krásného vzezření.
  - 7 I stalo se potom, že vzhledala žena pána jeho očima svýma na Jozefa, a řekla: Spi se mnou.
  - 8 Kterýžto odpíraje, řekl ženě pána svého: Aj, pán můj neví tak jako já, co *jest* v domě, a všecko, což má, dal v ruce mé.
  - 9 Není žádného přednějšího nade mne v domě tomto, aniž co vyňal z správy mé, kromě tebe, jelikož jsi ty manželka jeho. Jak bych tedy učinil takovou nešlechtnost, a hřešil i proti Bohu?
  - 10 A když mluvila ona Jozefovi den po dni, nepovolil jí, aby spal s ní, *ani* aby býval s ní.
  - 11 Tedy dne jednoho, když přišel do domu k práci své, a nebylo tu žádného z domácích v domě,
  - 12 Chytila jej ona za roucho jeho, řkuci: Lež se mnou. On pak nechav roucha svého v rukou jejích, utekl, a vyšel ven.
  - 13 A ona viduci, že nechal roucha svého v rukou jejích a vyběhl ven,
  - 14 Svolala domácí své, a řekla k nim takto: Pohledte, přivedl nám muže Hebrejského, kterýž by měl posměch z nás; *nebo* přišel ke mně, aby ležel se mnou; i křičela jsem hlasem velikým.
- א וְיוֹסֵף הוּרַד מִצְרֵימָה וַיְקַנְהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעֶה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמְעֵאלִים אֲשֶׁר הוּרְדָהוּ שָׁמָּה:
  - ב וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי:
  - ג וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ:
  - ד וַיִּמָּצֵא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו וַיִּשְׁרֹת אֹתוֹ וַיַּקְדֵּהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יִשְׁלֹוֹ נָתַן בְּיָדוֹ:
  - ה וַיְהִי מֵאִזּוֹ הַפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת־בֵּית הַמִּצְרִי בְּגַלְל יוֹסֵף וַיְהִי בִּרְכַּת יְהוָה בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלֹוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֶה:
  - ו וַיַּעֲזֹב כָּל־אֲשֶׁר־לּוֹ בְּיַד־יוֹסֵף וְלֹא־יָדַע אֹתוֹ מֵאוֹמָה כִּי אִם־הִלָּחֵם אֲשֶׁר־הוּא אוֹכַל וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה־תֹאֵר וַיִּפֶּה מְרֹאֶה:
  - ז וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׁכָבָה עִמִּי:
  - ח וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל־אִשְׁת־אֲדֹנָיו הֵן אֲדֹנִי לֹא־יָדַע אֶתִּי מִה־בְּבֵית וְכָל אֲשֶׁר־יִשְׁלֹוֹ נָתַן בְּיָדִי:
  - ט אֵינְנִי גָדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא־חָשָׁךְ מִמֶּנִּי מֵאוֹמָה כִּי אִם־אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִיךָ אֶעֱשֶׂה הִרְעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וַחֲטָאתִי לָאלֹהִים:
  - י וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל־יוֹסֵף יוֹם יוֹם וְלֹא־שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשָׁכַב אִצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּה:
  - יא וַיְהִי כִּהְיוֹם הַזֶּה וַיָּבֹא הַבִּיתָה לַעֲשׂוֹת מְלָאכָתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי הַבֵּית שָׁם בְּבֵית:
  - יב וַתִּתְּפָשֶׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׁכָבָה עִמִּי וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנֶס וַיֵּצֵא הַחוּצָה:
  - יג וַיְהִי כִּפְרֹאֲתָהּ כִּי־עָזַב בְּגָדוֹ בְּיָדָהּ וַיָּנֶס הַחוּצָה:
  - יד וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשָׁכַב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל:

- 15 A když uslyšel, že jsem hlasu svého pozdvihla a křičela, nechav roucha svého u mne, utekl a vyšel ven. וַיְהִי כְשִׁמְעוֹ כִּי־הִרִימָתִי קוֹלִי וְאָקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: טו
- 16 Tedy schovala roucho jeho u sebe, až přišel pán jeho do domu svého. וַתִּנַּח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד־בּוֹא אֲדֹנָיו אֶל־בֵּיתוֹ: טז
- 17 K němuž mluvila v tato slova, řkuci: Přišel ke mně služebník ten Hebrejský, kteréhožs přivedl nám, aby mi lehkost učinil. וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא־אֵלַי הָעֶבֶד הָעֶבְרִי אֲשֶׁר־הֵבֵאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי: יז
- 18 A když jsem hlasu svého pozdvihla a křičela, tedy nechav roucha svého u mne, a utekl ven. וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וְאָקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיָּנָס הַחוּצָה: יח
- 19 I stalo se, že, když uslyšel pán jeho slova ženy své, kteráž mluvila mu, pravěci: Tak mi učinil služebník tvůj, rozhněval se velmi. וַיְהִי כְשִׁמְעַע אֲדֹנָיו אֶת־דִּבְרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֶבְדְּךָ וַיַּחַר אָפוֹ: יט
- 20 Protož vzal ho pán jeho, a dal jej do věže žalárné, v to místo, kdež věžňové královští seděli; i byl tam v žaláři. וַיִּקַּח אֲדֹנָי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל־בֵּית הַסֵּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר־אֲסוּרֵי אֲסִירֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַסֵּהַר: כ
- 21 Byl pak Hospodin s Jozefem, a naklonil se k němu milosrdenstvím; a dal jemu milost u vladaře nad žalářem. וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּ בְּעֵינֵי שָׂר בֵּית־הַסֵּהַר: כא
- 22 I dal vladař žaláře v moc Jozefovi všechny vězně, kteříž byli v věži žalárné; a cožkoli tam činiti měli, on to spravoval. וַיִּתֵּן שָׂר בֵּית־הַסֵּהַר בְּיַד־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: כב
- 23 Aniž vladař žaláře k čemu dohlídal, což jemu svěřil; proto že Hospodin byl s ním, a což on činil, Hospodin tomu prospěch dával. וַאֲיֵן שָׂר בֵּית־הַסֵּהַר רָאָה אֶת־כָּל־מְאוּמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מַצְלִיחַ: כג

- 1 Stalo se potom, že šenkýř krále Egyptského a pekař provinili proti pánu svému, králi Egyptskému.
  - 2 I rozhněval se Farao na oba úředníky své, na vládáře nad šenkýři, a na vládáře nad pekaři.
  - 3 A dal je do vězení v domě nejvyššího nad drabanty, do věže žalářné, v místo, v němž Jozef vězněm byl.
  - 4 I postavil jim nejvyšší nad drabanty Jozefa k službě; a byli *drahně* dní u vězení.
  - 5 I měli sen oba dva, každý z nich sen svůj noci jedné, každý podle vyložení sna svého, šenkýř i pekař krále Egyptského, kteříž seděli v věži.
  - 6 Tedy přišel k nim Jozef ráno, a hleděl na ně; a aj, byli smutní.
  - 7 I optal se těch úředníků Faraonových, kteříž s ním byli v vězení v domě pána jeho, řka: Proč *jsou* dnes tváři vaše smutnější?
  - 8 Kterížto odpověděli jemu: Měli jsme sen, a nemáme, kdo by jej vyložil. I řekl jim Jozef: Zdalíž Boží nejsou výkladové? Pravte mi medle.
  - 9 Tedy správce nad šenkýři vypravoval sen svůj Jozefovi, a řekl jemu: Zdálo se mi ve snách, že jsem viděl před sebou vinný kmen,
  - 10 A na *tom* kmenu tři ratolesti; a ten *kmen* jako by pupence pouštěl, a vycházel květ jeho, *až* k sežrání přišli hroznové jeho.
  - 11 A *já maje* koflík Faraonův v ruce své, bral jsem hrozny, a vytlačoval je do koflíka Faraonova, a podával jsem koflíka Faraonovi do rukou.
  - 12 I řekl jemu Jozef: Toto jest vyložení jeho: Ti tři rérové jsou tři dnové.
  - 13 Po třech dnech povýší Farao hlavy tvé, a k úřadu tvému tě navrátí; i budeš podávati koflíka Faraonova do ruky jeho podle obyčeje prvního, když jsi byl šenkýřem jeho.
  - 14 Ale měžž mne v své paměti, kdyžť se dobře povede; a učiň, prosím, se mnou *to* milosrdenství, abys zmínku učinil o mně před Faraonem, a vysvobodil mne z domu tohoto.
- א ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים:
  - ב ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים:
  - ג ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל־בית הסֵהר מקום אשר יוסף אסור שם:
  - ד ויפקד שר הטבחים את־יוסף אתם וישַׁרְת אתם ויהיו ימים במשמר:
  - ה ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסֵהר:
  - ו ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים:
  - ז וישאל את־סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אֲדֹנָיו לאמר מדוע פניכם רעים היום:
  - ח ויאמרו אליו חלום חלמנו ופֹתֵר אין אתו ויאמר אֲלֵהֶם יוסף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרָנִים סִפְרוּ־נָא לִי:
  - ט ויספר שר־המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לוֹ בַּחֲלוּמֵי וְהִנֵּה־גֹפֶן לִפְנֵי:
  - י ובגֹפֶן שְׁלֹשָׁה שָׂרִיגִים וְהִיא כְּפֹרַחַת עֲלֶתָה נֹצֵה הַבָּשִׁילִי אֲשֶׁכְּלֶתְיָה עֲנָבִים:
  - יא וְכֹס פְּרֹעֶה בְּיָדִי וְאָקַח אֶת־הָעֲנָבִים וְאֶשְׁחַט אֹתָם אֶל־כֹּס פְּרֹעֶה וְאֶתֵּן אֶת־הַכֹּס עַל־כַּף פְּרֹעֶה:
  - יב ויאמר לוֹ יוסף זֶה פִּתְרָנוּ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם:
  - יג בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא פְּרֹעֶה אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִשִּׁיבּוֹ עַל־כַּנּוֹ וְנָתַתָּ כֹּס־פְּרֹעֶה בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרָאוּשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקֵהוּ:
  - יד כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כְּאֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ וְעָשִׂיתָ־נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פְּרֹעֶה וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה:

- 15 Nebo kradmo jsem vzat z země Židovské; a zde jsem ničeho neučinil, pročez by mne do tohoto vězení dali.
- 16 Vida pak správce nad pekaři, že dobře vyložil, řekl Jozefovi: Mně také zdálo se ve snách, ano tři košové pletení na hlavě mé.
- 17 A v koši vrchním *byli* všelijací pokrmové Faraonovi dílem pekařským *strojení*, a ptáci jedli je z koše nad hlavou mou.
- 18 I odpověděl Jozef a řekl: Toto jest vyložení jeho: Tři košové jsou tři dnové.
- 19 Po třech dnech odejme tobě Farao hlavu tvou, a oběsí tě na dřevě; i budou jísti ptáci maso tvé s tebe.
- 20 Tedy stalo se v den třetí, v den pamatný narození Faraonova, že učinil hody všechněm služebníkům svým; i počítal hlavu vládáře nad šeňky, i hlavu vládáře nad pekaři, mezi služebníky svými.
- 21 A navrátil nejvyššího nad šeňky k místu jeho, aby podával koflíku Faraonovi do ruky.
- 22 Vládáře pak nad pekaři oběsil, tak jakž jim byl *sen* vyložil Jozef.
- 23 A nezpomenul správce nad šeňky na Jozefa, ale zapomenul na něj.
- טו כִּי־גָנַב גִּנְבֹתִי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פֹּה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוּמָּה כִּי־שָׂמוּ אֹתִי בַּבּוֹר:
- טז וַיֵּרָא שְׂרֵה־הָאִפִּים כִּי טוֹב פֶּתֶר וַיֹּאמֶר אֶל־יֹסֵף אִף־אֲנִי בַּחֲלוּמֵי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סָלִי חָרִי עַל־רֹאשִׁי:
- יז וּבִסָּל הָעֲלִיּוֹן מִכָּל מֵאֲכָל פֶּרֶעָה מַעֲשֶׂה אִפֹּה וְהָעוֹף אֵכֵל אַתֶּם מִן־הַסָּל מֵעַל רֹאשִׁי:
- יח וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פֶּתִרְנוּ שְׁלֹשֶׁת הַסָּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם:
- יט בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פֶרֶעָה אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעֲלֶיךָ וְתָלָה אוֹתְךָ עַל־עֵץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מֵעֲלֶיךָ:
- כ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלֵּדָת אֶת־פֶּרֶעָה וַיַּעַשׂ מִשְׁתֶּה לְכָל־עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת־רֹאשׁ שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁ שֵׁר הָאִפִּים בְּתוֹךְ עֲבָדָיו:
- כא וַיָּשָׁב אֶת־שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פֶּרֶעָה:
- כב וְאֵת שֵׁר הָאִפִּים תָּלָה כְּאֲשֶׁר פֶּתֶר לָהֶם יוֹסֵף:
- כג וְלֹא־זָכַר שְׂרֵה־הַמְּשָׁקִים אֶת־יֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ:

- א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרַעְזָה חֶלֶם וַהֲנֵה עֹמֵד עַל־הַיָּאָר:
- 1 Stalo se pak po dvou letech, měl Farao sen. Zdálo mu se, že stál nad potokem.
- ב וַהֲנֵה מִן־הַיָּאָר עֹלֵת שְׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מְרָאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעִינָה בְּאַחֲוֵי:
- 2 A aj, z toho potoku vycházelo sedm krav, pěkných na pohledění a tlustých, kteréžto pásly se na mokřinách.
- ג וַהֲנֵה שְׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רְעוֹת מְרָאָה וְדָקוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפָּרוֹת עַל־שִׁפְת הַיָּאָר:
- 3 A aj, sedm krav jiných vycházelo za nimi z potoku, šeredných na pohledění a hubených, kteréžto stály podle oněch krav při břehu potoka.
- ד וַתֹּאכְלֶנָה הַפָּרוֹת רְעוֹת הַמְרָאָה וְדָקַת הַבָּשָׂר אֶת שְׁבַע הַפָּרוֹת יְפֹת הַמְרָאָה וַהֲבִרְיָאֵת וַיִּיקֶץ פְּרַעְזָה:
- 4 A ty krávy na pohledění šeredné a hubené sežraly oněch sedm krav na pohledění pěkných a tlustých. I procítil Farao.
- ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וַהֲנֵה שְׁבַע שִׁבְלִים עֹלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד בְּרִיאֹת וְטֹבוֹת:
- 5 A když usnul zase, zdálo se jemu podruhé. A aj, sedm klasů vyrostlo z stébla jednoho, plných a pěkných.
- ו וַהֲנֵה שְׁבַע שִׁבְלִים דָּקוֹת וְשְׂדוּפֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן:
- 6 A aj, sedm klasů tenkých a východním větrem usvalých vzcházelo za nimi.
- ז וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים הַדָּקוֹת אֶת שְׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאֹת וַהֲמֵלְאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרַעְזָה וַהֲנֵה חֵלֹם:
- 7 A ti klasové tencí pohltili sedm oněch klasů zdařilých a plných. I procítiv Farao, a aj, byl sen.
- ח וַיְהִי בִבְקָר וַתַּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֶרְטָמִי מִצִּרִּים וְאֶת־כָּל־חֲכָמִיָּה וַיְסַפֵּר פְּרַעְזָה לָהֶם אֶת־חֲלָמוֹ וַאֲיֵן־פֹּתֵר אוֹתָם לַפְּרַעְזָה:
- 8 Když pak bylo ráno, zkormoucena byla mysl jeho; a poslav, svolal všechny hadače Egyptské, a všechny mudrce jejich. I vypravoval jim Farao sny své; a nebylo žádného, kdo by je vyložil Faraonovi.
- ט וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרַעְזָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָטִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם:
- 9 Tedy mluvil nejvyšší šeňk Faraonovi takto: Na provinení své rozpomínám se dnes.
- י פְּרַעְזָה קָצַף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר הַטִּבְחִים אֹתִי וְאֵת שֵׁר הָאִפִּים:
- 10 Farao rozhněvav se na služebníky své, dal mne byl do vězení v domě nejvyššího nad drabanty, mne a správce nad pekaři.
- יא וַנַּחֲלֻמָּה חֵלֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפָתְרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמָנוּ:
- 11 Měli jsme pak sen jedné noci, on i já, jeden každý podle vyložení snu svého.
- יב וְשֵׁם אֹתָנוּ נֶעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשֵׁר הַטִּבְחִים וְנִסְפָּר־לוֹ וַיִּפְתַּר־לָנוּ אֶת־חֲלָמֵינוּ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ פָּתַר:
- 12 A byl tam s námi mládenec Hebrejský, služebník nejvyššího nad drabanty, jemuž když jsme vypravovali, vykládal nám sny naše; jednomu každému podle snu jeho vykládal.
- יג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הָשִׁיב עַל־כַּנִּי וְאֹתוֹ תָּלָה:
- 13 A stalo se, že jakž vykládal nám, tak bylo: Já jsem navrácen k úřadu svému, a on oběšen.
- יד וַיִּשְׁלַח פְּרַעְזָה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיִּרְצָהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחֲלֵף שְׂמֻלְתּוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרַעְזָה:
- 14 Tedy poslav Farao, povolal Jozefa, a rychle vypustili ho z žaláře. Kterýžto oholiv se, a změniv roucho své, přišel k Faraonovi.
- טו וַיֹּאמֶר פְּרַעְזָה אֶל־יוֹסֵף חֵלֹם חֲלָמָתִי וּפָתַר אֵין אֹתוֹ וְאֲנִי שֹׁמֵעַתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֵלֹם לְפָתַר אֹתוֹ:
- 15 I řekl Farao Jozefovi: Měl jsem sen, a není, kdo by jej vyložil; o tobě pak slyšel jsem to, že když uslyšíš sen, umíš jej vyložiti.

- 16 Odpověděl Jozef Faraonovi, řka: Není to má věc; Bůh oznámí šťastné věci Faraonovi. וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פַּרְעֹה לֵאמֹר בְּלִעְדֵּי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת־שְׁלוֹם פַּרְעֹה: טז
- 17 Tedy řekl Farao Jozefovi: Zdálo mi se ve snách, že jsem stál na břehu potoka. וַיִּדְבֹּר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף בְּחִלְמֵי הַנָּגַי עִמָּד עַל־שִׁפְת הַיָּאֵר: יז
- 18 A aj, z potoka toho vystupovalo sedm krav tlustých a pěkných, kteréžto pásly se na mokřinách. וַהֲנֵה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שְׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעֶנָּה בָּאָחוּ: יח
- 19 A aj, sedm jiných krav vystupovalo za nimi churavých a šeredných velmi a hubených; neviděl jsem tak šeredných ve vší zemi Egyptské. וַהֲנֵה שְׁבַע־פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן דִּלּוֹת וַרְעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וַרְקוֹת בָּשָׂר לֹא־רָאִיתִי כְהֵנָּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָרַע: יט
- 20 A sežraly krávy ty hubené a šeredné sedm krav prvnějších tlustých. וַתֹּאכְלֶנָּה הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת אֶת שְׁבַע הַפָּרוֹת הָרֵאשֹׁנוֹת הַבְּרִיאֹת: כ
- 21 A ač dostaly se do břicha jejich, však nebylo znáti, by se dostaly v střeva jejich; nebo na pohledění byly mrzké, jako i před tím. I procítil jsem. וַתִּבְאֹנֶה אֶל־קִרְבָּנָהּ וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבָּנָהּ וּמָרְאִיהֶן רַע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה וַאֲיָקֻץ: כא
- 22 Viděl jsem také ve snách, ano sedm klasů vyrostlo z stébła jednoho plných a pěkných. וַאֲרָא בְּחִלְמֵי וַהֲנֵה שְׁבַע שְׁבָלִים עֹלֹת בְּקֶנֶה אֶחָד מְלֹאֹת וְטֹבוֹת: כב
- 23 A aj, sedm klasů drobných, tenkých a východním větrem usvadlých vycházelo za nimi. וַהֲנֵה שְׁבַע שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דַּקּוֹת שְׁדָפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם: כג
- 24 I pohltili klasové ti drobní sedm klasů pěkných. Což když jsem vypravoval hadačům, nebyl, kdo by mi vyložil. וַתִּבְלַעְן הַשְּׁבָלִים הַדַּקֹּת אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטֹּבוֹת וַאֲמַר אֶל־הַחֲרָטָמִים וַאֲיֵן מַגִּיד לִי: כד
- 25 Odpověděl Jozef Faraonovi: Sen Faraonův jednotejný jest. Což Bůh činiti bude, *to* ukázal Faraonovi. וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֵת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הַגִּיד לְפַרְעֹה: כה
- 26 Sedm krav pěkných jest sedm let, a sedm klasů pěkných *tolikéž* jest sedm let; sen jest jednotejný. שְׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבוֹת שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטֹּבוֹת שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא: כו
- 27 Sedm pak hubených krav a šeredných, vystupujících za nimi, sedm let jest; a sedm klasů drobných a větrem východním usvadlých bude sedm let hladu. וְשְׁבַע הַפָּרוֹת הַרְקוֹת וְהַרְעוֹת הָעֹלֹת אַחֲרֵיהֶן שְׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַרְקוֹת שְׁדָפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שְׁבַע שָׁנֵי רָעָב: כז
- 28 Toť jest, což jsem mluvil Faraonovi: Což Bůh činiti bude, ukazuje Faraonovi. הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הָרָאָה אֶת־פַּרְעֹה: כח
- 29 Aj, sedm let nastane, *v nichž* hojnost veliká *bude* ve vší zemi Egyptské. הֵנָּה שְׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שְׁבַע גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: כט
- 30 A po nich nastane sedm let hladu, *v nichž* v zapomenutí přijde všecka *ta* hojnost v zemi Egyptské; a zhubí hlad zemi. וְקָמוּ שְׁבַע שָׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשְּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכָל־הָרָעָב אֶת־הָאֶרֶץ: ל
- 31 Aniž poznána bude hojnost *ta* v zemi, pro hlad, *kteříž přijde* potom; nebo velmi veliký bude. וְלֹא־יִנָּדַע הַשְּׁבַע בְּאֶרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי־כֵן כִּי־כָבֵד הוּא מְאֹד: לא
- 32 Že pak opětován jest sen Faraonovi podvkrát, *známená*, že jistá věc jest od Boha, a že tím spíše Bůh vykoná to. וְעַל הַשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל־פַּרְעֹה פַּעַמִּים כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת: לב

- 33 Protož nyní ať vyhledá Farao muže opatrného a moudrého, kteréhož by ustanovil nad zemí Egyptskou.
- 34 To ať učiní Farao, a postaví úředníky nad zemí, a bře pátý díl z úrod země Egyptské, po sedm let hojných.
- 35 Ať shromáždí všeliké potraviny těch úrodných let nastávajících, a sklídí obilí k ruce Faraonovi; a potraviny v městech ať se chovají *pilně*.
- 36 A budou pokrmové ti za poklad zemi této k sedmi letům hladu, kteráž budou v zemi Egyptské, aby nebyla zkažena země tato hladem.
- 37 I líbila se řeč ta Faraonovi i všechněm služebníkům jeho.
- 38 Tedy řekl Farao služebníkům svým: Najdeme-liž podobného tomuto muži, v němž by byl Duch Boží?
- 39 Jozefovi pak řekl: Poněvadž Bůh dal znáti tobě všechno toto, není žádného tak rozumného a moudrého, jako ty jsi.
- 40 Ty budeš nad domem mým, a líbatí bude tvář tvou všecken lid můj; stolicí toliko *královskou* vyšší nad tebe budu.
- 41 Řekl také Farao Jozefovi: Aj, ustanovil jsem tě nade vší zemí Egyptskou.
- 42 A sňav Farao prsten svůj s ruky své, dal jej na ruku Jozefovu, a oblékl ho v roucho kmentové, a vložil zlatý řetěz na hrdlo jeho.
- 43 A dal ho voziti na svém druhém voze, a volali před ním: Klanějte se! I ustanovil ho nade vší zemí Egyptskou.
- 44 A řekl Farao Jozefovi: Já jsem Farao, a bez dopuštění tvého nepozdvihne žádný ruky své ani nohy své ve vší zemi Egyptské.
- 45 A dal Farao jméno Jozefovi Safenat Paneach, a dal mu Asenat dceru Putifera, knížete On, za manželku. I vyšel Jozef na zemi Egyptskou.
- 46 (*Jozef pak byl ve třidcítí letech, když stál před Faraonem králem Egyptským.*) A vyšel od tváří Faraonovy, projel všechnu zemi Egyptskou.
- 47 A vydala země po sedm let úrodných *obilí* hojnost.
- 48 I nahromáždil všelijakých potravin v těch sedmi letech *hojných* v zemi Egyptské, a složil potravu tu v městech; úrody polní jednoho každého města, kteréž byly okolo něho, složil v něm.

- לג וַעֲתָה יֵרָא פַּרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- לד יַעֲשֶׂה פַּרְעֹה וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־הָאָרֶץ וְחָמֵשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְעַ שָׁנֵי הַשָּׁבַע:
- לה וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבֹת הַבָּאֹת הָאֵלֶּה וַיַּצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פַּרְעֹה אֹכֶל בְּעָרִים וּשְׁמָרוֹ:
- לו וְהָיָה הָאֹכֶל לְפָקֶדוֹן לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַ שָׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶיןָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־תִכָּרֵת הָאָרֶץ בְּרָעָב:
- לז וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעֵינֵי פַּרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל־עַבְדָּיו:
- לח וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עַבְדָּיו הִנֵּמָצָא כֹּהֵּה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ:
- לט וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת־כָּל־זֹאת אֵין־נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ:
- מ אַתָּה תִּהְיֶה עַל־בֵּיתִי וְעַל־פִּיךָ יִשָּׁק כָּל־עַמִּי רַק הַפֶּסֶא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ:
- מא וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף רְאֵה נָתַתִּי אֹתָךְ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מב וַיֹּסֶר פַּרְעֹה אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיָּתֵן אֹתָהּ עַל־יַד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אוֹתוֹ בִּגְדֵי־שֵׁשׁ וַיַּשֶּׂם רֶבֶד הַזָּהָב עַל־צִוְאוֹ:
- מג וַיַּרְכֹּב אוֹתוֹ בְּמֶרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרְאוּ לִפְנָיו אֲבָרָה וְנָתָן אוֹתוֹ עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מד וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא־יָרִים אִישׁ אֶת־יָדוֹ וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מה וַיִּקְרָא פַּרְעֹה שֵׁם־יוֹסֵף צִפְנָת פַּעֲנַח וַיִּתְּנוּ־לוֹ אֶת־אֲסֹנַת בַּת־פּוּטִי פֶרַע כִּהֵּן אֵן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מו וַיֹּסֶף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מִלֶּךְ־מִצְרַיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מז וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשִׁבְעַ שָׁנֵי הַשָּׁבַע לְקִמְצִים:
- מח וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־אֹכֶל שָׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתְּנוּ־אֹכֶל בְּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ:

- 49 A tak nahromáždil Jozef obilí velmi mnoho, jako *jest* מט ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כִּי־חָדַל לְסַפֵּר כִּי־אֵין מִסְפָּר:
- 50 Jozefovi pak narodili se dva synové, prvé než přišel rok hladu, kteréž mu porodila Asenat, dcera Putifera, knížete On. ג וַיֹּוסֶף יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יִלְדָה־לוֹ אֲסֵנַת בַּת־פּוּטִי פֶרַע כֹּהֵן אוֹן:
- 51 A nazval Jozef jméno prvorozeného Manasses, *řka*: Nebo způsobil to Bůh, abych zapomenul na všechny práce své, a na všecken dům otce svého. נא וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת־שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי־נִשְׁכַּח אֱלֹהִים אֶת־כָּל־עֲמָלִי וְאֵת כָּל־בֵּית אָבִי:
- 52 Jméno pak druhého nazval Efraim, *řka*: Nebo dal mi Bůh zruůst v zemi trápení mého. נב וְאֵת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי־הִפְרִנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עֲנִיִּי:
- 53 Tedy pominulo sedm let hojných v zemi Egyptské; גג וַתְּכַלֶּינָה שְׁבַע שָׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 54 A počalo sedm let hladu přicházeti, jakž byl předpověděl Jozef. I byl hlad po všech krajinách, ale po vší zemi Egyptské byl chléb. נד וַתַּחֲלִינָה שְׁבַע שָׁנֵי הָרָעָב לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיְהִי רָעָב בְּכָל־הָאֲרָצוֹת וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לֶחֶם:
- 55 Potom *take* nedostatek trpěla všechna země Egyptská, a volal lid k Faraonovi o chléb. I řekl Farao všechněm Egyptským: Jděte k Jozefovi, což vám rozkáže, učiníte. נה וַתִּרְעַב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־פַּרְעֹה לֵלֶחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־מִצְרַיִם לָכוּ אֶל־יוֹסֵף אֲשֶׁר־יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ:
- 56 A *byl* hlad na tváři vší země. Tedy otevřel Jozef všechny *obilnice*, v nichž *obilí* bylo, a prodával Egyptským; nebo rozmohl se hlad v zemi Egyptské. נו וַהֲרָעָב הָיָה עַל כָּל־פְּנֵי הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 57 A všickni *obyvatelé* země přicházeli do Egypta k Jozefovi, aby kupovali; nebo rozmohl se byl hlad po vší zemi. נז וְכָל־הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרַיִמָּה לְשֹׁבֵר אֶל־יוֹסֵף כִּי־חָזַק הָרָעָב בְּכָל־הָאֶרֶץ:

- 1 Vída pak Jákob, že by potrava byla v Egyptě, řekl synům svým: Co hledíte jeden na druhého?
א וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֹשְׁבֵר בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ:
- 2 I mluvil jim: Aj, slyšel jsem, že mají potravu v Egyptě; jděte tam, a kupte nám odtud, abychom živi byli a nezemřeli.
ב וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי יֹשְׁבֵר בְּמִצְרַיִם רְדוֹ-שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מִשָּׁם וְנָחִיָּה וְלֹא נָמוּת:
- 3 Tedy šlo deset bratrů Jozefových, aby nakoupili obilí v Egyptě.
ג וַיֵּרְדוּ אֶחָיו־יֹסֵף עֲשָׂרָה לְשֹׁבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם:
- 4 Ale Beniamina, bratra Jozefova, neposlal Jákob s bratřími jeho, nebo řekl: Aby se mu tam něco zlého nepříhodilo.
ד וְאֶת-בְּנֵימִן אָחִי יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אָחָיו כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאוּנוּ אֲסוֹן:
- 5 I šli synové Izraelovi spolu s jinými, aby kupovali; nebo byl hlad v zemi Kananejské.
ה וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי-הָיָה הָרָעֵב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן:
- 6 Jozef pak byl nejvyšší správce v zemi té; on prodával obilí všemu lidu země. Tedy přišli bratři Jozefovi, a skláněli se před ním tváří až k zemi.
ו יוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט עַל-הָאָרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל-עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אָחִי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ-לּוֹ אַפַּיִם אֶרְצָה:
- 7 A uzřev Jozef bratři své, poznal je; a ukázal se k nim jako cizí, a tvrdě mluvil k nim,řka jim: Odkud jste přišli? I odpověděli: Z země Kananejské, abychom nakoupili potrav.
ז וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אָחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתְנַכֵּר אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲתָם קָשׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן לְשֹׁבֵר-אֶכֶל:
- 8 Poznal, pravím, Jozef bratři své, ale oni nepoznali ho.
ח וַיִּכֵּר יוֹסֵף אֶת-אָחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ:
- 9 Tedy zpomenul Jozef na sny, kteréž měl o nich, a řekl jim: Špehéri jste, a přišli jste, abyste shlédli nepevná místa země.
ט וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרֻגְלִים אַתֶּם לְרֹאוֹת אֶת-עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם:
- 10 Kterížto odpověděli jemu: Nikoli, pane můj, ale služebníci tvoji přišli, aby nakoupili pokrmů.
י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא אַדְנִי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר-אֶכֶל:
- 11 Všickni my synové jednoho muže jsme, upřímní jsme; nikdyť jsou nebyli služebníci tvoji špehéri.
יא כָּלָנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד נָחֲנוּ כְּנָיִם אֲנַחְנוּ לֹא-הָיוּ עַבְדֶּיךָ מְרֻגְלִים:
- 12 Jimž zase řekl: Není tak, ale přišli jste, abyste shlédli nepevná místa země.
יב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לֹא כִי-עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לְרֹאוֹת:
- 13 Odpověděli oni: Dvanácte nás bratří služebníků tvých bylo, synů muže jednoho v zemi Kananejské; a aj, nejmladší s otcem naším nyní jest doma, a jednoho není.
יג וַיֹּאמְרוּ שְׁנַיִם עָשָׂר עַבְדֶּיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת-אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ:
- 14 I řekl jim Jozef: Tot jest, což jsem mluvil vám, když jsem řekl: Špehéri jste.
יד וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרֻגְלִים אַתֶּם:
- 15 Touto věcí zkušeni budete: Žítv jest Farao, že nevyjdete odsud, až přijde sem bratr váš mladší.
טו בְּזֹאת תִּבְחָנוּ חַי פַּרְעֹה אִם-תֵּצְאוּ מִזֶּה כִּי אִם-כָּבֹוא אֲחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה:

- 16 Vyšlete z sebe jednoho, ať vezma, *přivede* bratra vašeho; vy pak u vězení zůstaňte, a zkušena budou vaše slova, pravdu-li jste mluvili. Pakli nic, živť jest Farao, že jste špehři.
- 17 Tedy dal je všechny spolu do vězení za tři dni.
- 18 Třetího pak dne řekl jim Jozef: Toto učiňte, abyste živi byli; *neboť* já se bojím Boha.
- 19 Jste-li šlechetní *muži*, jeden bratr váš ať jest ukován v žaláři, v němž jste byli; vy pak jděte, a odnesete obilí *k zapuzení* hladu domů vašich.
- 20 Bratra pak svého mladšího přivedete ke mně; a pravdomluvná prokázána budou vaše slova, a nezemřete. Tedy učinili tak.
- 21 I mluvil jeden k druhému: Jistě provinili jsme proti bratru svému. Nebo viděli jsme ssoužení duše jeho, když nás pokorně prosil, a nevyslyšeli jsme *ho*; protož přišlo na nás ssoužení toto.
- 22 Odpověděl pak jim Ruben, řka: Zdaliž jsem *tehdy* vám nepravil těmito slovy: Nehřešte proti pacholeti. Ale neposlechli jste; pročez také krve jeho, hle, vyhledává se.
- 23 A nevěděli oni, že by rozuměl Jozef; nebo skrze tlumače mluvil jim.
- 24 A odvrátiv se od nich, plakal. Potom navrátiv se k nim, mluvil s nimi, a vzav Simeona z nich, svázal ho před očima jejich.
- 25 Prikázal pak Jozef, aby naplnění byli pytlové jejich obilím, a navraceny peníze jejich jednomu každému do pytle jeho, a *aby* dána jim byla potrava na cestu. I stalo se tak.
- 26 A vloživše obilí svá na osly své, odešli odtud.
- 27 A rozvázav jeden z *nich* pytel svůj, aby dal obrok oslu svému v hospodě, uzřel peníze své, kteréž byly na vrchu v pytli jeho.
- 28 I řekl bratřím svým: Navraceny jsou mi peníze mé, a aj, jsou v pytli mém. Tedy užasli se, a předěšení jsouce, mluvili jeden k druhému: Což nám to učinil Bůh?
- 29 Navrátivše se pak k Jákobovi otci svému do země Kananejské, vypravovali jemu všechno, co se jim přihodilo, pravíce:
- 30 Muž ten, pán země, mluvil k nám tvrdě, a dal nás *do vězení*, jako špehře země.
- טז שִׁלְחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח אֶת־אֶחֶיכֶם וְאַתֶּם הָאֲסוּרוֹ וַיִּבְחֲנוּ דְבָרֵיכֶם הָאֵמֶת אֹתְכֶם וְאִם־לֹא חַי פְּרֹעָה כִּי מְרַגְלִים אַתֶּם:
- יז וַיֹּאסֶף אֹתָם אֶל־מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
- יח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחַי אֶת־הָאֱלֹהִים אֲנִי יָרֵא:
- יט אִם־כֹּנִיִּם אַתֶּם אֶחֶיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שָׁבֶר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם:
- כ וְאֶת־אֶחֶיכֶם הִקְטֹן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ דְבָרֵיכֶם וְלֹא תַמּוּתוֹ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:
- כא וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו אָבֵל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל־אֶחָינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל־כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:
- כב וַיַּעַן רְאוּבֵן אֹתָם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל־תִּחַטְּאוּ בִּילֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ:
- כג וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּינֵתָם:
- כד וַיֹּסֵב מַעְלֵיהֶם וַיִּבֶן וַיָּשֶׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת־שְׁמַעוֹן וַיֹּאסֵר אוֹתוֹ לְעֵינֵיהֶם:
- כה וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלֵאוּ אֶת־כָּלִיהֶם בָּר וַיִּלְהָשִׁיב כֶּסֶף־הֶם אִישׁ אֶל־שָׁקוֹ וְלָתֵת לָהֶם צֹדֶה לְדֶרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:
- כו וַיִּשְׂאוּ אֶת־שִׁבְרָם עַל־חֲמֹרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם:
- כז וַיִּפְתַּח הָאֶחָד אֶת־שָׁקוֹ לָתֵת מִסְּפוֹא לְחֹמְרוֹ בְּמִלּוֹן וַיֵּרֶא אֶת־כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה־הוּא בְּפִי אִמְתָּתוֹ:
- כח וַיֹּאמֶר אֶל־אֶחָיו הוֹשֵׁב כֶּסֶףִּי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתָּתִי וַיֵּצֵא לָבֶם וַיַּחְרְדוּ אִישׁ אֶל־אֶחָיו לֵאמֹר מִה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ:
- כט וַיָּבֹאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֶרְצָה כְּנָעַן וַיֹּגִידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקִּרְתָּ אֹתָם לֵאמֹר:
- ל דְּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאֶרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ כְּמִרְגָּלִים אֶת־הָאֶרֶץ:

- 31 A řekli jsme jemu: Upřímní jsme, nikdy jsme nebyli špehéri.
- 32 Dvanácte bylo nás bratří, synů otce našeho, z nichž jednoho není, a mladší nyní jest s otcem naším v zemi Kananejské.
- 33 I řekl nám muž ten, pán země té: Po tomto poznám, že upřímní jste: Bratra vašeho jednoho zanechte u mne, a *obilí k zapuzení* hladu od domů vašich vezmouce, odejděte.
- 34 A přiveďte bratra svého mladšího ke mně, abych poznal, že nejste špehéri, ale upřímní; *tehdy* bratra vašeho vrátím vám, a budete moci v zemi této obchod vésti.
- 35 I stalo se, že, když vyprazdňovali pytle své, a aj, jeden každý měl uzlík peněz svých v pytli svém. Vidouce pak oni i otec jejich uzlíky peněz svých, báli se.
- 36 I řekl jim Jákob otec jejich: Mne jste zbavili synů: Jozefa není, Simeona nemám, a Beniamina vezmete. Na mneť jsou se tyto všechny věci svalily.
- 37 Tedy řekl Ruben otcí svému těmito slovy: Dva syny mé zabí, jestliže ho nepřivedu zase k tobě; poruč ho v ruce mé, a já zase přivedu ho k tobě.
- 38 I řekl: Nesstoupíť syn můj s vámi. Nebo bratr jeho umřel, a on sám pozůstal; a přihodilo-li by se mu co zlého na té cestě, kterouž půjdete, uvedli byste šediny mé s bolestí do hrobu.

לא ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים:

לב שנים-עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את-אבינו בארץ כנען:

לג ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואתרעבון בתיכם קחו ולכו:

לד והביאו את-אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את-אחיכם אתן לכם ואת-הארץ תסחרו:

לה ויהי הם מריקים שקיהם והנה-איש צרור-כספו בשקו ויראו את-צרורות כספיהם המה ואביהם ויראו:

לו ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שפלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת-בנימן תקחו עלי היו כלנה:

לז ויאמר ראובן אל-אביו לאמר את-שני בני תמית אם-לא אביאנו אליך תנה אתו עלידי ואני אשיבנו אליך:

לח ויאמר לא-ירד בני עמכם כי-אחיו מת והוא לבדו נשאָר וקראהו אסון בדרך אשר תלכוֹ-בה והורדתם את-שיבתי ביגון שאולה:

- א וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ:
1 Byl pak hlad veliký v krajině té.
- ב וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שְׁבְרוּ־לָנוּ מִעֵט־אֶכֶל:
2 I stalo se, když vytrávili obilí, kteréž přinesli z Egypta, že řekl k nim otec jejich: Jděte zase, a nakupte nám něco potravy.
- ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בְּנוֹ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תָרֹאוּ פָנַי בְּלִתִּי אֲחִיכֶם אֶתְכֶם:
3 I mluvil k němu Juda těmito slovy: Velice se zařekl muž ten, řka: Neužříte tváři mé, nebude-li bratr váš s vámi.
- ד אִם־יִשְׁפָּךְ מִשְׁלַח אֶת־אֲחִינוּ אֶתְנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁפָּרָה לָךְ אֶכֶל:
4 Jestliže pošleš bratra našeho s námi, půjdeme a nakoupíme tobě potravy;
- ה וְאִם־אֵינָךְ מִשְׁלַח לֹא נִרְדּ כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ לֹא־תָרֹאוּ פָנַי בְּלִתִּי אֲחִיכֶם אֶתְכֶם:
5 Pakli nepošleš, nepůjdeme. Nebo pověděl nám muž ten: Neužříte tváři mé, nebude-li bratr váš s vámi.
- ו וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם אֵח:
6 I řekl Izrael: Proč jste mi tak zle učinili, oznámivše muži tomu, že máte ještě bratra?
- ז וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאֵל־הָאִישׁ לָנוּ וְלִמּוֹלְדֹתָנוּ לֵאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם חַי ה' יֵשׁ לָכֶם אֵח וְנַגְדֵּלּוֹ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיָּדוּעַ נִדַּע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחִיכֶם:
7 Odpověděli: Pilně vyptával se muž ten na nás, i na rod náš, mluvě: Jest-li živ ještě otec váš? Máte-li bratra? A dali jsme mu zprávu na ta slova. Zdaž jsme to jak vědět mohli, že dí: Přiveďte bratra svého?
- ח וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיו שְׁלַחָה הַנַּעַר אִתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכָּה וְנִחְיָה וְלֹא נָמוּת גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־טַפְּנוּ:
8 I řekl Juda Izraelovi, otci svému: Pošli to pachole se mnou, a vstanouce, půjdeme, abychom živi byli, a nezemřeli, i my, i ty, i maličci naši.
- ט אֲנֹכִי אַעֲרֹבְנוּ מִיָּדִי תִּבְקָשׁנוּ אִם־לֹא הֵבִיאתִיו אֵלָיֶךְ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחָטַאתִי לָךְ כָּל־הַיָּמִים:
9 Já slibuji za něj; z ruky mé vyhledávej ho. Jestliže nepřivedu ho k tobě, a nepostavím ho před tebou, vi-nen budu hříchem tobě po všechny dny.
- י כִּי לֹיֵלָא הִתְמַהֲמְהֵנוּ כִּי־עָתָה שְׁבְנוּ זֶה פַעַמִּים:
10 A kdybychom byli neprodlévali, jistě již bychom se byli dvakrát vrátili.
- יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן אֶפּוֹא זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזֶּמֶרֶת הָאֶרֶץ בְּכֻלִּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְּחָה מִעֵט צָרִי וּמִעֵט דְּבַשׁ נִכְאֹת וְלֹט בְּטָגִים וּשְׂקָדִים:
11 I řekl jim Izrael otec jejich: Jestliže tak *býti musí*, učinitež toto: Nabeřte nejvýznamnějších užitků země do nádob svých, a doneste muži tomu dar, něco kadidla, a trochu strdi, a vonných věcí a mirry, daktylů a mandlů.
- יב וְכֶסֶף מִשְׁנָה קָחוּ בְיָדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמוֹשָׁב בְּפִי אִמְתַּחֲתֵיכֶם תָּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם אוֹלִי מִשְׁגָּה הוּא:
12 Peníze také dvoje vezměte v ruce své, a peníze vložené na vrch do pytlů vašich zase doneste v rukou svých; snad z omýlení to přišlo.
- יג וְאֶת־אֲחִיכֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ:
13 Bratra svého také vezměte, a vstanouce, jděte zase k muži tomu.
- יד וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לְפָנַי הָאִישׁ וְשְׁלַח לָכֶם אֶת־אֲחִיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִן וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי:
14 A *Bůh* silný všemohoucí dejž vám *najíti* milost před mužem tím, ať propustí vám onoho bratra vašeho i tohoto Beniamina. Ját pak zbaven jsa synů, jako osiřelý budu.

- 15 Tedy vzali muži ti dar ten, a dvoje peníze vzali v ruce své, a Beniamina; a vstavše, sstoupili do Egypta, a postavili se před Jozefem.
- 16 Vida pak Jozef Beniamina s nimi, řekl tomu, kterýž spravoval dům jeho: Uved' tyto muže do domu, a zabí hovado a připrav; nebo se mnou jísti budou muži ti o poledni.
- 17 I učinil muž ten, jakž rozkázal Jozef, a uvedl ty lidi do domu Jozefova.
- 18 Báli se pak muži ti, když uvedeni byli do domu Jozefova, a řekli: Pro ty peníze, kteréž prvé vloženy byly do pytlů našich, sem uvedeni jsme, aby obvině, obořil se na nás, a vzal nás za služebníky i osly naše.
- 19 A přistoupivše k muži tomu, kterýž spravoval v domě Jozefově, mluvili k němu ve dveřích domu,
- 20 A řekli: *Slyš* mne, pane můj. Přišli jsme byli po nejprvé kupovati potrav.
- 21 I přihodilo se, když jsme do hospody přišli, a rozvazovali pytle své, a aj, peníze jednoho každého *byly* svrchu v pytli jeho, peníze naše podlé váhy své; a přinesli jsme je zase v rukou svých.
- 22 Jiné také peníze přinesli jsme v rukou svých, abychom nakoupili potrav; nevíme, kdo jest zase vložil peníze naše do pytlů našich.
- 23 A *on* odpověděl: Mějte o to pokoj, nebojte se. Bůh váš, a Bůh otce vašeho dal vám poklad do pytlů vašich; penízeť jsem vaše já přijal. I vyvedl k nim Simeona.
- 24 Uved tedy muž ten lidi ty do domu Jozefova, dal jim vody, aby umyli nohy své, dal také obrok oslům jejich.
- 25 Mezi tím připravili dar ten, dokudž nepřišel Jozef v poledne; nebo slyšeli, že by tu měli jísti chléb.
- 26 Tedy přišel Jozef domů. I přinesli mu dar, kterýž měli v rukou svých, a klaněli se jemu až k zemi.
- 27 I ptal se jich, jak se mají, a řekl: Zdráv-liž jest otec váš starý, o němž jste pravili? Živ-li jest ještě?
- 28 Kteřížto odpověděli: Zdráv jest služebník tvůj otec náš, a ještě živ jest. A sklánějíce hlavy, poklonu mu činili.
- 29 Pozdvih pak očí svých, viděl Beniamina bratra svého, syna matky své, a řekl: Tento-li jest bratr váš mladší, o němž jste mi pravili? I řekl: Učiniž Bůh milost s tebou, synu můj!

טו וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בְּנִימִן וַיָּקָמוּ וַיֵּרְדּוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף:

טז וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶתָּם אֶת־בְּנִימִן וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ הֵבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבָּיְתָה וּטְבַח טֶבַח וְהֵכֵן כִּי אֲתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצֹּהָרִים:

יז וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כְּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף:

יח וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבָאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דָּבָר הַכֶּסֶף הַשֶּׁבַח בְּאִמְתַּחַתֵּינוּ בַּתְּחִלָּה אָנֹחֶנוּ מוֹבָאִים לְהַתְּגַלֵּל עָלֵינוּ וְלִהְיוֹתֵנוּ לְעֹבְדִים וְאֶת־חֲמִרֵינוּ:

יט וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבָּיְתָה:

כ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי יֵרֵד יִרְדְּנוּ בַּתְּחִלָּה לְשִׁבְר־אָכָל:

כא וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹךְ וַנִּפְתָּחָה אֶת־אִמְתַּחַתֵּינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אִמְתַּחַתוֹ כְּסִפְנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וַנֹּשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ:

כב וְכֶסֶף אַחֵר הוֹרְדָנוּ בְּיָדֵנוּ לְשִׁבְר־אָכָל לֹא יִדְעֵנוּ מִי־שָׁם כְּסִפְנוּ בְּאִמְתַּחַתֵּינוּ:

כג וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיכֶם וְאֱלֹהֵי אֲבִיכֶם נָתַן לָכֶם מַטְמוֹן בְּאִמְתַּחַתֵּיכֶם כְּסִפְכֶם בָּא אֵלָי וַיֹּצֵא אֱלֹהִים אֶת־שִׁמְעוֹן:

כד וַיָּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן־מַיִם וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְפּוֹא לְחֲמִרֵיהֶם:

כה וַיְכִינוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף בַּצֹּהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שָׁם יֹאכְלוּ לָחֶם:

כו וַיָּבֵא יוֹסֵף הַבָּיְתָה וַיָּבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְּיָדָם הַבָּיְתָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי־לוֹ אֲרָצָה:

כז וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הַעוֹדְנוּ חַי:

כח וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאֲבִינוּ עוֹדְנוּ חַי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ:

כט וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־בְּנִימִן אֶחָיו בֶּן־אָמוּ וַיֹּאמֶר הִזֵּה אֶחֱיֶיךָ הִקְטַן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלָי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחַדָּהּ בְּנִי:

- 30 Tedy pospíšil Jozef, *(nebo pohnula se střeva jeho nad bratrem jeho,)* a hledal, kde by mohl plakati; a všed do pokoje, plakal tam.
- 31 Potom umyv tvář svou, vyšel zase, a zdržoval se, a řekl: Klad'te chléb.
- 32 I kladli jemu zvlášť, a jim obzvlášť, Egyptským také, kteříž s ním jídali, obzvlášťně; nebo nemohou Egyptští jísti s Židy chleba, proto že to ohavnost jest Egyptským.
- 33 Tedy seděli proti němu, prvorozený podle prvorozenství svého, a mladší podle mladšího věku svého. I divili se muži ti vespolek.
- 34 A bera jídlo před sebou, podával jim; Beniaminovi pak dostalo se pětkrát více než jiným. I hodovali a hojně se s ním napili.

ל וַיַּמְהַר יוֹסֵף פִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל־אָחָיו וַיִּבְקֹשׁ לְבָכוֹת
וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבְדֹּךְ שָׁמָּה:

לא וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שְׁיִמּוּ לָחֶם:

לב וַיַּשְׁמִימוּ לוֹ לִבְדּוֹ וְלָהֶם לְבָדָם וְלַמִּצְרִים הָאֲכָלִים אֹתוֹ
לְבָדָם כִּי לֹא יִכְלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת־הָעֵבְרִים לָחֶם
כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לַמִּצְרִים:

לג וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבֶּכֶר כַּבְּכָרְתּוֹ וְהַצֵּעִיר כַּצֵּעֶרְתּוֹ וַיִּתְמָהוּ
הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵיעָהוּ:

לד וַיֵּשָׂא מִשָּׂאת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשָּׂאת בְּנִיָּמִן
מִמִּשָּׂאת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:

- 1 Rozkázal pak tomu, kterýž spravoval dům jeho, řka: Naplň pytle mužů těch potravou, co by *jen* unésti mohli; a peníze každého polož zas do pytle jeho na vrch.
  - 2 A koflík můj, koflík stříbrný, vlož na vrch do pytle mladšího s penězi jeho za obilí. I učinil podle řeči Jozefovy, kterouž mluvil.
  - 3 Ráno pak propuštění jsou ti muži, oni i oslové jejich.
  - 4 *A když* vyšli z města, a nedaleko *ještě* byli, řekl Jozef správci domu svého: Vstaň, hoň muže ty, a dohoně se jich, mluv k nim: Pročež jste se odplatili zlým za dobré?
  - 5 Zdaliž to není ten *koflík*, z kteréhož pít pán můj? A z tohoť on jistým zkušéním pozná, *jací jste vy*. Zle jste učinili, co jste učinili.
  - 6 Tedy dohoniv se jich, mluvil jim slova ta.
  - 7 Kteřížto odpověděli jemu: Proč mluví pán můj taková slova? Odstup od služebníků tvých, aby co takového učinili.
  - 8 A my ty peníze, kteréž jsme našli na vrchu v pytlích svých, přinesli jsme tobě zase z země Kananejské; jakž bychom tedy krásti měli z domu pána tvého stříbro neb zlato?
  - 9 U koho z služebníků tvých nalezeno bude, nechť umře *ten*; a my také budeme pána tvého služebníci.
  - 10 I řekl: Nu dobře, nechť jest podle řeči vaší. U koho se nalezne, ten bude mým služebníkem, a vy budete bez viny.
  - 11 Protož rychle každý složil pytel svůj na zem, a rozvázal každý pytel svůj.
  - 12 I přehledával, od staršího počal, a na mladším přestal; i nalezen jest koflík v pytli Beniaminovu.
  - 13 Tedy oni roztrhše roucha svá, vložil každý břímě na osla svého, a vrátili se do města.
  - 14 I přišel Juda s bratřími svými do domu Jozefova, (*on pak ještě tam byl*), a padli před ním na zemi.
  - 15 I dí jim Jozef: Jakýž jest to skutek, který jste učinili? Zdaž nevíte, že takový muž, jako jsem já, umí poznati?
- א ויצו את־אשר על־ביתו לאמר מלא את־אמתחת האנשים אכל כֹּאֶשֶׁר יוכלון שָׂאת וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ:
  - ב ואת־גביעי גביע הכסף תשים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקָּטָן וְאת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כְּדִבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר:
  - ג הַבֹּקֶר אִוֹר וְהָאֲנָשִׁים שָׁלְחוּ הֵמָּה וְחֲמִרֵיהֶם:
  - ד הֵם יָצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וְיוֹסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ קוּם רֹדֵף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהִשְׁגָּתָם וְאִמְרָתָ אֲלֵהֶם לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה:
  - ה הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ יִנְחַשׁ בּוֹ הֲרַעְתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם:
  - ו וישגם וידבר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
  - ז ויאמרו אֵלָיו לָמָּה יְדַבֵּר אֲדֹנִי כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לַעֲבָדֶיךָ מַעֲשׂוֹת כְּדָבָר הַזֶּה:
  - ח הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצָּאנוּ בְּפִי אֲמַתְחַתֵּינוּ הִשְׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִידָּךְ נִגְנַב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב:
  - ט אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נָהִיָּה לְאֲדֹנֶי לַעֲבָדִים:
  - י ויאמר גַּם־עַתָּה כְּדַבְרֵיכֶם כֹּן־הוּא אֲשֶׁר יִמָּצָא אִתּוֹ יִהְיֶה־לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים:
  - יא וַיִּמָּהְרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְחָתוֹ אֶרֶצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחָתוֹ:
  - יב וַיַּחֲפֹשׂ בַּגָּדוֹל הַחַל וּבַקָּטָן כָּלָה וַיִּמָּצָא הַגָּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת בְּנִימִן:
  - יג וַיִּקְרְעוּ שְׁמֹלֹתָם וַיַּעֲמִס אִישׁ עַל־חֻמְרוֹ וַיָּשֻׁבוּ הָעִירָה:
  - יד וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶצָה:
  - טו וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נָחַשׁ יִנְחַשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי:

- 16 Tedy řekl Juda: Což díme pánu svému? co mluvíti budeme? a čím se ospravedlníme? Bůhť jest našel nepravost služebníků tvých. Aj, služebníci jsme pána svého, i my i ten, u něhož nalezen jest koflík.
- 17 Odpověděl *Jozef*: Odstup ode mne, abych to učinil. Muž, u něhož nalezen jest koflík, ten bude mým služebníkem; vy pak jděte u pokoji k otci svému.
- 18 I přistoupil k němu Juda a řekl: *Slyš* mne, pane můj. Prosím, nechažť promluví služebník tvůj slovo v uši pána svého, a nehněvej se na služebníka svého; nebo jsi ty jako sám Farao.
- 19 Pán můj ptal se služebníků svých, řka: Máte-li otce, neb bratra?
- 20 A odpověděli jsme pánu mému: Máme otce starého, a pachole v starosti *jeho zplozené* malé, jehož bratr umřel, a on sám pozůstal po mateři své, a otec jeho miluje jej.
- 21 I řekl jsi služebníkům svým: Přiveďte ho ke mně, a pohledím na něj.
- 22 A řekli jsme pánu mému: Nemůžet pachole opustiti otce svého; nebo opustí-li otce svého, *on* umře.
- 23 Ty pak řekl jsi služebníkům svým: Nepřijde-li bratr váš mladší s vámi, nepokoušejte se více viděti tváři mé.
- 24 I stalo se, když jsme se vrátili k služebníkovi tvému, otci mému, a jemu vypravovali slova pána svého,
- 25 Že řekl otec náš: Jděte zase, nakupte nám něco po-travy.
- 26 Odpověděli jsme: Nemůžeme jíti, než bude-li bratr náš mladší s námi, tedy půjdeme; nebo bychom nemohli viděti tváři toho muže, nebyl-li by bratr náš nejmladší s námi.
- 27 I řekl nám služebník tvůj, otec můj: Vy víte, že dva *toliko syny* porodila mi žena má.
- 28 A vyšel jeden ode mne, o němž jsem pravil: Jistě roz-trhán jest, a neviděl jsem ho dosavad.
- 29 Vezmete-li i tohoto ode mne, a přišlo by na něj něco zlého, tedy uvedete šediny mé s trápením do hrobu.
- 30 Tak tedy, když přijdu k služebníkovi tvému, otci svému, a pacholete nebude s námi, (*ješto duše jeho spoje-na jest s duší tohoto*):
- 31 Přijde na to, když uzří, že pacholete není, umře; a uvedou služebníci tvoji šediny služebníka tvého, otce svého, s žalostí do hrobu.

- טז ויאמר יהודה מהנאמר לאדני מהנצטדק האלהים מצא את־עון עבדי הננו עבדים לאדני גם־אנחנו גם־אשר־נמצא הגביע בידו:
- יז ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה־לי עבד ואתם עלו לשלום אל־אביכם:
- יח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר־נא עבדך דבר באזני אדני ואל־יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה:
- יט אדני שאל את־עבדיו לאמר היש־לכם אב או־אח:
- כ ונאמר אל־אדני יש־לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו:
- כא ותאמר אל־עבדי הורדהו אלי ואשימה עיני עליו:
- כב ונאמר אל־אדני לא־יוכל הנער לעזוב את־אביו ועזב את־אביו ומת:
- כג ותאמר אל־עבדי אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני:
- כד ויהי כי עלינו אל־עבדך אבי ונגד־לו את דברי אדני:
- כה ויאמר אבינו שבו שברו־לנו מעט־אכל:
- כו ונאמר לא נוכל לרדת אם־יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי־לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו:
- כז ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה־לי אשתי:
- כח ויצא האחד מאתי ואמר אף טרף טרף ולא ראיתי עד־הנה:
- כט ולקחתם גם־את־זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את־שיבתי ברעה שאלה:
- ל ועתה כבאי אל־עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפש קשורה בנפשו:
- לא והיה פראותו כי־אין הנער ומת והורידו עבדיך את־שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה:

- 32 Nebo služebník tvůj slíbil za pachole, *abych je vzal* לב כי עבדך ערב את־הנער מעם אבי לאמר אם־לא אביאנו
od otce svého, řka: Jestliže ho nepřivedu zase k tobě, אֵלַיךְ וְחָטַאתִי לְאָבִי כָל־הַיָּמִים:
- 33 Protož nyní nechť zůstane, prosím, služebník tvůj לג וְעַתָּה יֵשְׁב־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנַּעַר עֶבֶד לְאֹדְנִי וְהַנַּעַר יַעֲלֶה
místo pacholete tohoto za služebníka pánu svému, a עַם־אֶחָיו:
- 34 Nebo jak bych já vstoupil k otci svému, kdyby toho־ לד כִּי־אֵיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אֵינָנו אִתִּי פֶן אֶרְאֶה בָּרַע
to pacholete nebylo se mnou? Leč bych chtěl viděti אֲשֶׁר יִמָּצֵא אֶת־אָבִי:
- trápení, kteréž by přišlo na otce mého.

- 1 Jozef pak nemoha se *děle* zdržeti, přede všemi přistojícími zvolal: Kažte všechněm ven! I nezůstal žádný s nimi, když se známil Jozef s bratřími svými. א וְלֹא־יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנֹּצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל־אִישׁ מֵעָלָי וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְוָדַע יוֹסֵף אֶל־אָחָיו:
- 2 Potom pozdvihl hlasu svého s pláčem; a slyšeli *to* Egyptští, slyšel také dům Faraonův. ב וַיִּתֵּן אֶת־קֻלּוֹ בִּבְכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה:
- 3 I řekl Jozef bratřím svým: Já jsem Jozef. Ještě-li jest živ otec můj? A nemohli mu odpovědít bratří jeho; nebo se ho velmi ulekli. ג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אָבִי חַי וְלֹא־יָכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו:
- 4 Tedy řekl Jozef bratřím svým: Přistuptež medle ke mně. I přistoupili. A řekl: Já jsem Jozef bratr váš, kteréhož jste prodali do Egypta. ד וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו גִּשׁוּנָא אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם אֲשֶׁר־מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה:
- 5 Protož nyní nermuťte se, a neztěžujte sobě toho, že jste mne sem prodali; nebo pro zachování života *vaše-ho* poslal mne Bůh před vámi. ה וַעֲתָה אֲלִיתַעֲצָבוּ וְאֲלִי־חַר בְּעֵינֵיכֶם כִּי־מָכַרְתֶּם אֹתִי הֲנֵה כִּי לְמַחֲיָה שְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם:
- 6 Nebo dvě léte již hlad jest v zemi, a ještě pět let *příjde*, v nichž nebudou orati, ani žíti. ו כִּי־זֶה שְׁנָתִים הָרָעָב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אִין־חֲרִישׁ וְקָצִיר:
- 7 Poslal mne, pravím, Bůh před vámi, pro zachování vás ostatků na zemi, a pro zachování životů vašich vysvobozením velikým. ז וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוּם לָכֶם שְׂאֵרִית בָּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה:
- 8 Tak tedy ne vy jste mne poslali sem, ale Bůh, kterýž mne dal za otce Faraonovi, a za pána všemu domu jeho, a panovníka po vší zemi Egyptské. ח וַעֲתָה לֹא־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֲנֵה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁימֵנִי לָאָב לְפַרְעֹה וּלְאֹדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמַשָּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם:
- 9 Pospěšte a vstupte k otci mému, a rcete jemu: Toto praví syn tvůj Jozef: Učinil mne Bůh pánem všeho Egypta; přijdiž ke mně, neprodlévej. ט מְהֵרָה וְעָלוּ אֶל־אָבִי וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנִךְ יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֱלֹהִים לְאֹדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם רָדָה אֵלַי אֲלִיתַעֲמַד:
- 10 A bydliiti budeš v zemi Gesen; a budeš blízko mne, ty i synové tvoji, i vnukové tvoji, stáda tvá, a volové tvoji, a cožkoli máš. י וַיֵּשְׁבֶת בְּאֶרֶץ־גִּשֹּׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבְנֵי בְנֶיךָ וַצֹּאֲנֶךָ וּבְקָרְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ:
- 11 A budu tě chovati tam, (*nebo ještě pět let hlad bude*), abys snad pro hlad nezahynul, ty i dům tvůj, a cožkoli máš. יא וְכָל־כְּלִיתִי אֶתָּה שָׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעָב פֶּן־תָּמוּתְךָ אֶתָּה וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לָךְ:
- 12 A aj, oči vaše vidí, i oči bratra mého Beniamina, že ústa má mluví vám. יב וְהִנֵּה עֵינֵיכֶם רְאוּת וְעֵינֵי אָחִי בְנִימִין כִּי־פִי הַמְדַּבֵּר אֲלֵיכֶם:
- 13 Povíte také otci mému o vší slávě mé v Egyptě, a což jste koli viděli; pospěštež tedy, a přiveďte otce mého sem. יג וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם וּמַהֲרָתֶם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הֲנֵה:
- 14 Tedy padl na šíji Beniamina bratra svého, a plakal; Benjamin také plakal na šíji jeho. יד וַיִּפֹּל עַל־צוּאְרֵי בְנִימִן־אָחָיו וַיִּבֶךְ וּבְנֵימִן בָּכָה עַל־צוּאְרָיו:
- 15 A políbiv všech bratří svých, plakal nad nimi; a potom mluvili bratří jeho s ním. טו וַיִּנָּשֶׁק לְכָל־אָחָיו וַיִּבֶךְ עֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְּרוּ אָחָיו אִתּוֹ:

- 16 Slyšána pak jest v domě Faraonově pověst tato: Přišli bratří Jozefovi. I bylo to velmi vděčné Faraonovi i všechněm služebníkům jeho.
- 17 A řekl Farao Jozefovi: Rci bratřím svým: Toto učinite: Naložíce na hovada svá, jděte, a navratte se do země Kananejské.
- 18 A vezmouce otce svého a čeládky své, přidejte ke mně, a dám vám dobré *místo* v zemi Egyptské, a jísti budete tuk země této.
- 19 Ty pak rozkaž jim: Toto učinite: Vezměte sobě z země Egyptské vozy pro děti a ženy své, a vezměte otce svého, a přidejte.
- 20 Aniž se ohlédejte na nábytky své; nebo nejlepší *místo* ve vší zemi Egyptské vaše bude.
- 21 I učinili tak synové Izraelovi. A dal jim Jozef vozy podle rozkázání Faraonova; dal také jim pokrmu na cestu.
- 22 Všechněm jim dal, každému dvoje šaty; ale Beniaminovi dal tři sta stříbrných, a patery šaty jiné a jiné.
- 23 Otci pak svému poslal tyto věci: Deset oslů, kteříž nesli z nejlepších věcí Egyptských, a deset oslic, kteréž nesly obilí, a chléb a pokrmu otci jeho na cestu.
- 24 A propouštěje bratří své, aby odešli, řekl jim: Nevadtež se na cestě.
- 25 Tedy brali se z Egypta, a přišli do země Kananejské k Jákobovi otci svému.
- 26 A zvěstovali jemu, řkouce: Jozef ještě živ jest, ano i panuje ve vší zemi Egyptské. I omdlelo srdce jeho; nebo *slyšev to* nevěřil jim.
- 27 Tedy vypravovali jemu všechna slova Jozefova, kteráž mluvil jim; a vida vozy, kteréž poslal Jozef pro něho, okřál duch Jákoba otce jejich.
- 28 I řekl Izrael: Dostit jest, *když* ještě syn můj živ jest; půjdu a uzřím ho, prve než umru.
- טז וְהָקֵל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לְאֹמֶר בָּאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו:
- יז וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אָמַר אֶל־אֲחֵיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בָאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן:
- יח וַיָּקֻחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנָה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ:
- יט וְאֵתְהָ צִוִּיתָהּ זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגָלוֹת לְטַפְּכֶם וּלְנִשְׁיָיִכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם:
- כ וַעֲיִנְכֶם אֶל־תַּחֲסִס עַל־כְּלִיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא:
- כא וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּתֶן לָהֶם יוֹסֵף עֲגָלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיָּתֶן לָהֶם צֹדֶה לְדֶרֶךְ:
- כב לְכֹלֶם נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֹת וּלְבִנְיָמִן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֹת:
- כג וּלְאֲבִיו שָׁלַח כְּזֹאת עֲשָׂרָה חֲמָרִים נְשָׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וַעֲשֹׂר אֶתְנַת נְשֵׂאת בָר וְלָהֶם וּמִזֹּון לְאֲבִיו לְדֶרֶךְ:
- כד וַיִּשְׁלַח אֶת־אֲחָיו וַיֵּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדֶרֶךְ:
- כה וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:
- כו וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מֵשֵׁל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפֶּגַּ לְבָבוֹ כִּי לֹא־הֶאֱמִין לָהֶם:
- כז וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֶת כָּל־דִּבְרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיֵּרָא אֶת־הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתַּחֲי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם:
- כח וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנִי חַי אֵלַיִךְהָ וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרֶם אַמּוֹת:

- 1 Tedy bral se Izrael se vším, což měl; a přišed do Bersabé, obětoval oběti Bohu otce svého Izáka. א ויסע ישראל וכל־אשר־לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק:
- 2 I mluvil Bůh Izraelovi u vidění nočním, řka: Jákobe, Jákobe! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem. ב ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני:
- 3 I řekl: Já jsem ten *Bůh* silný, Bůh otce tvého. Neboj se sstoupiti do Egypta, nebo v národ veliký tam tebe učiním. ג ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל־תירא מרדה מצרימה כי־לגוי גדול אשימך שם:
- 4 Já sstoupím s tebou do Egypta, a já tě také i zase přivedu; a Jozef položí ruku svou na oči tvé. ד אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם־עלה ויוסף ישית ידו על־עיניך:
- 5 Vstal tedy Jákob z Bersabé; a synové Izraelovi vzali Jákoba otce svého, a děti své s ženami svými na vozy, kteréž poslal pro něho Farao. ה ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני־ישראל את־יעקב אביהם ואת־טפם ואת־נשיהם בעגלות אשר־שלח פרעה לשאת אתו:
- 6 Poberali také dobytek svůj, a zboží své, kteréhož nabyli v zemi Kananejské; a přišli do Egypta, Jákob i všecko símě jeho s ním. ו ויקחו את־מקניהם ואת־רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל־זרעו אתו:
- 7 Syny i vnuky, dcery i vnučky své, a všecku rodinu svou uvedl s sebou do Egypta. ז בניו ובני בנותיו ובנות בניו וכל־זרעו הביא אתו מצרימה:
- 8 A tato jsou jména synů Izraelových, kteříž vešli do Egypta: Jákob a synové jeho. Prvorozený Jákobův Ruben. ח ואלה שמות בני־ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן:
- 9 A synové Rubenovi: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. ט ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
- 10 Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn jedné ženy Kananejské. י ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל בן־הכנענית:
- 11 Synové Léví: Gerson, Kahat a Merari. יא ובני לוי גרשון קהת ומררי:
- 12 Synové Judovi: Her, Onan, Séla, Fáres a Zára. (*Ale umřel Her a Onan v zemi Kananejské.*) Fáres pak měl syny: Ezrona a Hamule. יב ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חצרון וחמול:
- 13 Synové Izacharovi: Tola, Fua, Job a Simron. יג ובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון:
- 14 A synové Zabulonovi: Sared, Elon a Jahel. יד ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל:
- 15 Tiť jsou synové Lée, kteréž porodila Jákobovi v Pádan Syrské, a Dínu, dceru jeho. Všech duší synů i dcer jeho bylo třidceti a tři. טו אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש:
- 16 Synové Gád: Sefon, Aggi, Suni, Esebon, Heri, Arodi a Areli. טז ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי וארעלי:
- 17 Synové Asser: Jemna, Jesua, Jesui, Beria, a Serach sestra jejich. Synové pak Beriovi: Heber a Melchiel. יז ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל:
- 18 To jsou synové Zelfy, kterouž Lában dal Lée dceři své; a ty porodila Jákobovi, šestnácte duší. יח אלה בני זלפה אשר־נתן לכן ללאה בתו ותלד את־אלה ליעקב שש עשרה נפש:

- 19 Synové *pak* Ráchel, manželky Jákobovy: Jozef a Beniamín.
- 20 A Jozefovi narodili se v zemi Egyptské z Asenat, dce-
ry Putifera knížete On, Manasses a Efraim.
- 21 Ale synové Beniaminovi: Béla, Becher, Asbel, Gera,
Náman, Echi, Roz, Mufim, Chuppim a Ared.
- 22 Tiť jsou synové Ráchel, kteréž porodila Jákobovi;
všech duší čtrnáct.
- 23 A syn Danův: Chusim.
- 24 Synové pak Neftalím: Jaziel, Guni, Jezer a Sallem.
- 25 Ti *jsou* synové Bály, kterouž Lában dal Ráchel dceři
své, a ty porodila Jákobovi; všech duší sedm.
- 26 Všech duší, kteréž vešly s Jákobem do Egypta, což
jich poslo z bedr jeho, kromě žen synů Jákobových,
všech duší *bylo* šedesáte a šest.
- 27 K tomu synové Jozefovi, kteříž se jemu narodili v
Egyptě, dva. *A tak* všech duší domu Jákobova, kteréž
vešly do Egypta, *bylo* sedmdesáte.
- 28 Poslal pak Judu napřed k Jozefovi, aby oznámil *jemu*
prvé, než přišel do Gesen. A tak přišli do země
Gesen.
- 29 Jozef pak zapráh do svého vozu, vyjel vstříc Izraelovi
otci svému do Gesen; a jakž ho *Jákob* uzřel, padl na
jeho šíji, a plakal dlouho na šíji jeho.
- 30 I řekl Izrael Jozefovi: Necht' již umru, když jsem viděl
tvář tvou; nebo ty ještě jsi živ.
- 31 Jozef pak řekl bratřím svým a domu otce svého: Poje-
du a zvěstuji Faraonovi, a dím jemu: Bratří moji a
dům otce mého, kteříž *bydlili* v zemi Kananejské,
přišli ke mně.
- 32 Ale jsou pastýři stáda, nebo s dobytkem se obírají;
protož ovce své a voly, i cožkoli mají, přihnali.
- 33 A když by povolal vás Farao, a řekl: Jaký jest obchod
váš?
- 34 Odpovíte: Dobytkem se živili služebníci tvoji od
mladosti své až do této chvíle, i my i otcové naši;
abyste bydlili v zemi Gesen; nebo v mrzkosti mají
Egyptští všechny stáda.
- יט בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין:
- כ ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה-לו אסנת בת-פוטִי
פרע כהן אן את-מנשה ואת-אפרים:
- כא ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש
מפים וחפים וארד:
- כב אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל-נפש ארבעה עשר:
- כג ובני-דן חשים:
- כד ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם:
- כה אלה בני בלהה אשר-נתן לבן לרחל בתו ותלד את-אלה
ליעקב כל-נפש שבעה:
- כו כל-הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי
בני-יעקב כל-נפש נשים ושש:
- כז ובני יוסף אשר-ילד-לו במצרים נפש שנים כל-הנפש
לבית-יעקב הבאה מצרימה שבעים:
- כח ואת-יהודה שלח לפניו אל-יוסף להורת לפניו גשנה
ויבאו ארצה גשן:
- כט ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת-ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על-צוואריו ויבך על-צוואריו עוד:
- ל ויאמר ישראל אל-יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי
את-פניך כי עודך חי:
- לא ויאמר יוסף אל-אחיו ואל-בית אביו אעלה ואגידה
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית-אבי אשר בארץ-כנען
באו אלי:
- לב והאנשים רעי צאן כִּי-אנשי מקנה היו וצאנם ובקֶרם
וכל-אשר להם הביאו:
- לג והיה כִּי-יקרא להם פרעה ואמר מה-מעשיכם:
- לד ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד-עתה
גם-אנחנו גם-אבותינו בעבור תשבּו בארץ גשן כִּי-תועבת
מצרים כל-רעה צאן:

- 1 A protož přišed Jozef, oznámil Faraonovi, a řekl: Otec můj a bratří moji, s drobným i větším dobyttem svým i se vším, což mají, přišli z země Kananejské, a aj, jsou v zemi Gesen.
  - 2 A vzav z počtu bratří svých pět mužů, postavil je před Faraonem.
  - 3 I řekl Farao bratřím jeho: Jaký jest obchod váš? Kterážto odpověděli Faraonovi: Pastýři ovcí *jsou* služebníci tvoji, i my, i otcové naši.
  - 4 Řekli ještě Faraonovi: Abychom pohostinu byli v zemi této, přišli jsme; nebo není pastvy dobytku, kterýž mají služebníci tvoji, nebo hlad veliký jest v zemi Kananejské; protož nyní prosíme, nechat bydlí služebníci tvoji v zemi Gesen.
  - 5 I mluvil Farao Jozefovi, řka: Otec tvůj a bratří tvoji přišli k tobě.
  - 6 Země Egyptská před tebou jest; v nejlepším kraji země této osad' otce svého a bratří své, necht' bydlí v zemi Gesen. A srozumíš-li, že jsou mezi nimi muži rozšafní, ustanovíš je úředníky nad dobyttem, kterýž mám.
  - 7 Uvedl také Jozef Jáкова otce svého, a postavil ho před Faraonem; a pozdravil Jákob Faraona.
  - 8 Tedy řekl Farao k Jákovovi: Kolik jest let života tvého?
  - 9 Odpověděl Jákob Faraonovi: Dnů let putování mého sto a třiceti let *jest*; nemnozí a zlí byli dnové let života mého, a nedošli dnů let života otců mých, v nichž živi byli.
  - 10 A požehnav Jákob Faraona, vyšel od něho.
  - 11 I osadil Jozef otce svého a bratří své, a dal jim vládařství v zemi Egyptské v kraji výborném, v zemi Ramesses, jakž rozkázal Farao.
  - 12 A opatroval Jozef otce svého, a bratří své, a všecken dům jeho chlebem, až do nejmenších.
  - 13 A chleba nebylo ve vsí zemi; nebo veliký hlad *byl* velmi, a trápení veliké bylo *na zemi* Egyptské a zemi Kananejské od hladu.
- א ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל־אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן:
  - ב ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה:
  - ג ויאמר פרעה אל־אחיו מה־מעשיכם ויאמרו אל־פרעה רעה צאן עבדיך גם־אנחנו גם־אבותינו:
  - ד ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ באנו כ־אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כ־כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישוב־נא עבדיך בארץ גשן:
  - ה ויאמר פרעה אלי־יוסף לאמר אביך ואחידך באו אליך:
  - ו ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את־אביך ואת־אחידך ישבו בארץ גשן ואם־ידעת ויש־בם אנשי־חיל ושמתם שרי מקנה על־אשר־לי:
  - ז ויבא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה:
  - ח ויאמר פרעה אלי־יעקב כמה ימי שני חידך:
  - ט ויאמר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את־ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם:
  - י ויברך יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה:
  - יא ויושב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אֶחָזָה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה:
  - יב ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף:
  - יג ולחם אין בכל־הארץ כ־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב:

- 14 Shromáždil pak Jozef všechny peníze, což jich nalezeno v zemi Egyptské a v zemi Kananejské, za potrav, kteréž kupovali; a vnesl Jozef peníze do domu Faraonova.
- 15 A když utratili peníze z země Egyptské a z země Kananejské, přicházeli všickni Egyptští k Jozefovi, řkouce: Dej nám chleba; nebo proč mříti máme před tebou pro nedostatek peněz?
- 16 I řekl Jozef: Dejte dobytky své, a dám vám *chleba* za dobytky vaše, poněvadž se *vám* peněz nedostává.
- 17 Tedy přivedli dobytky své k Jozefovi; i dal jim Jozef potrav za koně a za stáda ovcí, a za stáda volů i za osly; a přechoval je chlebem, za všechny dobytky jejich, toho roku.
- 18 A po roce tom přišli k němu léta druhého, a řekli mu: Nebudeme tajiti před pánem svým, že jsme všechny peníze utratili, i stáda dobytků jsou u pána našeho; nezůstávají *nám* před pánem naším kromě těla naše a dědiny naše.
- 19 I proč máme mříti před očima tvýma? I my i rolí naše *hyne*. Kup nás i rolí naši za chléb, a budeme my i rolí naše ve službě Faraonovi; a dej *nám* semena, abychom živi byli a nezemřeli, a rolí aby nespustla.
- 20 Tedy koupil Jozef všecku zemi Egyptskou Faraonovi; nebo prodali Egyptští jeden každý pole své, proto že se rozmohl mezi nimi hlad. I dostala se země Faraonovi.
- 21 Lid pak převedl do měst, od jednoho pomezí Egyptského až do druhého.
- 22 Rolí toliko kněžských nekoupil. Nebo kněží uloženu potravu *měli* od Faraona, a jedli z uložených *pokrmů* svých, kteréž dával jim Farao; protož neprodali rolí svých.
- 23 I řekl Jozef lidu: Aj, koupil jsem vás dnes i rolí vaše Faraonovi; teď máte semeno, osívejtež tedy ji.
- 24 A když se urodí, dáte pátý díl Faraonovi, a čtyři díly zůstavíte sobě k semenu a ku pokrmu svému a těm, kteříž jsou v domích vašich, i ku pokrmu dítkám svým.
- 25 Tedy řekli: Zachoval jsi životy naše. Nechať nalezneme milost v očích pána svého, a budeme služebníci Faraonovi.
- יָלַקְט יוֹסֵף אֶת־כָּל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בָאָרֶץ־מִצְרַיִם וּבָאָרֶץ כָּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר־הֵם שֹׂבְרִים וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרֹעֶה:
- טו וַיְהִי הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֶרֶץ כָּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָל־מִצְרַיִם אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר הִבֵּה־לָנוּ לֶחֶם וְלָמָּה נָמוֹת נִגְדֹף כִּי אָפֶס כֶּסֶף:
- טז וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הִבּוּ מִקְנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם אִם־אָפֶס כֶּסֶף:
- יז וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם אֶל־יוֹסֵף וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף לֶחֶם בְּסוּסִים וּבְמִקְנֵה הָצֹאן וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר וּבְחִמְרִים וַיִּנְהַלם בְּלֶחֶם בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׁנָה הַהִוא:
- יח וַתְּהִי הַשָּׁנָה הַהִוא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא־נִכְחַד מֵאֲדֹנֵי כִּי אִם־תָּתֵם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אֲדֹנֵי לֹא נִשְׁאָר לָפָנַי אֲדֹנֵי בְלֹתִי אִם־גּוֹיְתֵנוּ וְאֲדָמְתֵנוּ:
- יט לָמָּה נָמוֹת לַעֲיֵנֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲדָמְתֵנוּ קָנִה־אֹתָנוּ וְאֶת־אֲדָמְתֵנוּ בְּלֶחֶם וְנִהְיָ אֲנַחְנוּ וְאֲדָמְתֵנוּ עֲבָדִים לַפְּרֹעֶה וְתוֹזְרַע וְנִחְיָה וְלֹא נָמוֹת וְהָאֲדָמָה לֹא תִשָּׁם:
- כ וַיֵּקֶן יוֹסֵף אֶת־כָּל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרֹעֶה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שִׁדְּהוֹ כִּי־חֹזֶק עָלֵהֶם הָרָעַב וַתְּהִי הָאָרֶץ לַפְּרֹעֶה:
- כא וְאֶת־הָעָם הָעֶבְרִי אֹתוֹ לְעָרִים מִקְצָה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קֶצֶהוּ:
- כב רַק אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לֹא קָנָה כִּי חֹק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֹעֶה וְאָכְלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֹעֶה עַל־פִּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם:
- כג וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם הֵן קָנִיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֶת־אֲדָמְתְכֶם לַפְּרֹעֶה הֵאֱלַכְם זֶרַע וּזְרַעְתֶּם אֶת־הָאֲדָמָה:
- כד וְהָיָה בַּתְּבוּאָת וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לַפְּרֹעֶה וְאַרְבַּע הִידָת יִהְיָ לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וּלְאָכְלְכֶם וּלְאֲשֶׁר בְּבֵתְכֶם וּלְאָכְל לְטַפְּכֶם:
- כה וַיֹּאמְרוּ הֲחִיתֵנוּ נִמְצָאֲחֹן בְּעֵינֵי אֲדֹנֵי וְהִיֵּינוּ עֲבָדִים לַפְּרֹעֶה:

- 26 I ustanovil to Jozef za právo až do tohoto dne, po vší zemi Egyptské, *aby dáván byl* Faraonovi pátý díl; toliko samy rolí kněžské nebyly Faraonovy.
- 27 A tak bydlil Izrael v zemi Egyptské v krajině Gesen; a osadili se v ní, a rozplodili se, a rozmnožení jsou velmi.
- 28 Živ pak byl Jákob v zemi Egyptské sedmnácte let; a bylo dnů Jákobových, *a* let života jeho, sto čtyřiceti sedm let.
- 29 I přiblížili se dnové Izraelovi, aby umřel. A povolav syna svého Jozefa, řekl jemu: Jestliže jsem našel milost v očích tvých, vlož, prosím, ruku svou pod bedro mé, a učiň se mnou milosrdenství a pravdu. Prosím, nepochovávej mne v Egyptě.
- 30 Když spáti budu s otci svými, vynesesh mne z Egypta, a pochováš mne v hrobě jejich. Tedy řekl *jemu*: Já učiním podle slova tvého.
- 31 I řekl *Jákob*: Přisáhni mi. Tedy přísáhl jemu. I sklonil se Izrael k hlavám lůže.
- כו וַיִּשֶׂם אֶת־הַיּוֹסֵף לְחֶק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֶמֶשׁ רֶקֶ אֲדָמַת הַכֹּהֲנִים לְבָדֵם לֹא הָיְתָה לְפָרְעָה:
- כז וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד:
- כח וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְחִי יַמִּי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חֲיָיו שִׁבְעַת שָׁנִים וָאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה:
- כט וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וַעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וָאֱמֶת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם:
- ל וַשְׁכַּבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וְנָשְׂאתִנִּי מִמִּצְרַיִם וַתִּקְבְּרֵנִי בְּקַבְרֵתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדִבְרְךָ:
- לא וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמֶּטֶה:

- 1 Stalo se pak potom, že povědíno jest Jozefovi: Aj, otec tvůj nemocen jest. I vzal s sebou dva syny své, Manasse a Efraima.

א וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם:
- 2 Tedy oznámeno jest Jákobovi a povědíno: Aj, syn tvůj Jozef přišel k tobě.

ב וַיִּגַּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנִךְ יוֹסֵף בָּא אֵלַיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיָּשָׁב עַל־הַמֶּטֶה:
- 3 A posilniv se Izrael, usadil se na ložci a řekl Jozefovi: *Bůh* silný všemohoucí ukázav mi se v Lůza v zemi Kananejské, požehnal mi.

ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁדֵי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי:
- 4 A řekl ke mně: Aj, já rozplodím tě a rozmnožím tebe, a učiním tě v zástupy lidí; dám také zemi tuto semeni tvému po tobě za dědictví věčné.

ד וַיֹּאמֶר אֵלַי הַנְּנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִךָ וַנִּתְתִּיךָ לְקָהָל עַמִּים וַנִּתְּתִי אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזֶרְעֲךָ אַחֲרַיִךָ אַחֲזֶת עוֹלָם:
- 5 Protož nyní, dva synové tvoji, kteřížt jsou se zrodili v zemi Egyptské, prvé než jsem přišel k tobě do Egypta, moji jsou; Efraim a Manasses budou mi jako Ruben a Simeon.

ה וְעַתָּה שְׁנֵי־בְנֶיךָ הַנוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלַיךָ מִצְרַיִמָּה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יֶהְיוּ־לִי:
- 6 Ale děti, kteréž po těchto zplodíš, tvoji budou; jménem bratří svých jmenování budou v dědictvích svých.

ו וּמוֹלֹדֹתֶיךָ אֲשֶׁר־הוֹלִדְתָּ אַחֲרַיִהֶם לָךְ יֶהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנֵחֶלְתָם:
- 7 Nebo když jsem se vracel z Pádan, umřela mi Ráchel v zemi Kananejské na cestě, když již nedaleko bylo do Efraty; a pochoval jsem ji tam u cesty k Efratě, jenž jest Betlém.

ז וְאֲנִי בָּבֹאִי מִפָּדָן מָתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבָר־ת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הִוא בֵּית לְחֶם:
- 8 Uzřev potom Izrael syny Jozefovy, řekl: Kdo jsou onino?

ח וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה:
- 9 Odpověděl Jozef otci svému: Synové moji jsou, kteréž dal mi Bůh zde. I řekl: Přiveď je medle ke mně, a požehnám jim.

ט וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קְחֵם־נָא אֵלַי וְאֶבְרַכֵּם:
- 10 (*Oči pak Izraelovy mdlé byly pro starost, a nemohl dobře viděti.*) I přivedl je k němu, a on líbal a objímal je.

י וַעֲיֵנֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזְקֵן לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ אֹתָם אֱלֹוֹ וַיִּשָּׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם:
- 11 I řekl Izrael Jozefovi: Nemyslitl jsem *já, abych měl kdy* viděti tvář tvou, a aj, dal mi Bůh, abych viděl i símě tvé.

יא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רָאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת־זֶרְעֲךָ:
- 12 Tedy vzav je Jozef z klína jeho, sklonil se tváří až k zemi.

יב וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרַכּוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפּוֹ אֶרְצָה:
- 13 A vzav oba, Efraima na pravou stranu sobě, Izraelovi *pak* na levou, a Manasses na levou sobě, Izraelovi *pak* na pravou, postavil je před ním.

יג וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בְּיַמִּינוֹ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֹלוֹ מִיְּמִין יִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו:
- 14 Tedy vztáh Izrael pravici svou, vložil ji na hlavu Efraimovu, kterýž byl mladší, levici pak svou na hlavu Manassesovu, naschvál přeloživ ruce, ačkoli Manasses byl prvorozený.

יד וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצָּעִיר וְאֶת־שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שֶׁכֵּל אֶת־יְדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר:

- 15 I požehnal Jozefovi, řka: Bůh, před jehož obličejem ustavičně chodili otcové moji Abraham a Izák, Bůh, kterýž mne spravoval po všecken život můj až do dne tohoto;
- 16 Anděl ten, kterýž vytrhl mne ze všeho zlého, požehnejž dítek těchto; a ať slovou synové moji a synové otců mých Abrahama a Izáka; a ať se jako hmyz rozmnoží u prostřed země.
- 17 Vida pak Jozef, že vložil otec jeho ruku svou pravou na hlavu Efraimovu, nerád byl tomu. I zdvihl ruku otce svého, aby ji přenesl s hlavy Efraimovy na hlavu Manassesovu.
- 18 A řekl jemu: Ne tak, otče můj; nebo toto jest prvorozený, vložíš pravici svou na hlavu jeho.
- 19 Ale nepovolil otec jeho, a řekl: Vím, synu můj, vím; takét i on bude v lid, a také i on vzroste; však bratr jeho mladší více poroste než on, a símě jeho bude u veliké množství národů.
- 20 I požehnal jim v ten den, řka: Skrze tebe požehnání bude dávati Izrael takto: Učiniž tobě Bůh jako Efraimovi a jako Manassesovi. I představil Efraima Manassesovi.
- 21 Řekl také Izrael Jozefovi: Aj, já umírám, a buďte Bůh s vámi, a zase vás přivede do země otců vašich.
- 22 Já pak dal jsem tobě jeden díl *výš* nad bratří tvé, kteréž jsem mečem svým a lučištěm svým dosáhl z ruky Amorejského.

טו וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

טז הַמַּלְאָךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל־רָע יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לְרֹב בְּקֶרֶב הָאֲרָץ:

יז וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי־יָשִׁית אָבִיו יָד־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יָד־אָבִיו לְהִסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה:

יח וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־כֵן אָבִי כִּי־זֶה הַכֹּכֵר שֵׁים יְמִינִךָ עַל־רֹאשׁוֹ:

יט וַיִּמָּאֵן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדְעָתִי בְּנִי יָדְעָתִי גַם־הוּא יִהְיֶה־לָּעַם וְגַם־הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא־הַגּוֹיִם:

כ וַיְבָרְכֵם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בָּךְ יְבָרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכְמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה:

כא וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אָנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהָשִׁיב אֹתְכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם:

כב וְאֲנִי נָתַתִּי לְךָ שְׂכָם אֶחָד עַל־אֲחִיךָ אֲשֶׁר לָקַחְתִּי מִיַּד הָאֱמֹרִי בְּחֶרְבִי וּבְקִשְׁתִּי:

- 1 Povolal pak Jákob synů svých, a řekl: Sejděte se, a oznámím vám, co se s vámi dítí bude potomních dnů.
  - 2 Shromážďte se a slyšte synové Jákobovi, poslyšte Izraele otce svého.
  - 3 Ruben, prvorozený můj jsi ty, síla má, a počátek moci mé, vyvýšenost důstojenství a vyvýšenost síly.
  - 4 Prudce sběhneš jako voda. Nebudeš vyvýšen, proto že jsi vstoupil na lůžce otce svého; a jakž jsi poškrvnil postele mé, zmizelo *vyvýšení tvé*.
  - 5 Simeon a Léví bratří, nástrojové nepravosti *jsou* v příbytcích jejich.
  - 6 Do tajné rady jejich nevcházej duše má, k shromáždění jejich nepřipoj se slávo má; nebo v prchlivosti své zbili muže, a svévolně vyvrátili zed.
  - 7 Zlořečená prchlivost jejich, nebo neustupná; i hněv jejich, nebo zatvrdilý jest. Rozdělím je v Jákobovi, a rozptýlím je v Izraeli.
  - 8 Judo, ty jsi, tebe chváliti budou bratří tvoji; ruka tvá *bude* na šíji nepřátel tvých; klaněti se budou tobě synové otce tvého.
  - 9 Lvíče Juda, z loupeže, synu můj, vrátil jsi se; schýliv se, ležel jako lev a jako lvice; kdo zbudí ho?
  - 10 Nebude odjata berla od Judy, ani vydavatel zákona od noh jeho, dokudž nepřijde Sílo; a k němu se shromáždí národové.
  - 11 Uváže k vinnému kmenu osle své, a k výbornému kmenu oslátko oslice své. Práti bude u víně roucho své, a v červeném víně oděv svůj.
  - 12 Červenějších očí *bude* nad víno, a zubů bělejších nad mléko.
  - 13 Zabulon bydliti bude na břehu mořském, a na přístavu lodí, a pomezí jeho až k Sidonu.
  - 14 Izachar osel silný, ležící mezi dvěma břemeny.
  - 15 A vida odpočinutí, že jest dobré, a zemi, že jest rozkošná, sehne rameno své k nošení, a dávati bude daně.
  - 16 Dan souditi bude lid svůj, jako jedno z pokolení Izraelských.
- א ויקרא יעקב אל־בָּנָיו ויאמר האֲסֵפּוּ וְאִגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים:
  - ב הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אָבִיכֶם:
  - ג רְאוּבֵן בְּכֹרִי אַתָּה כָּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִי יֵתֵר שְׂאֵת וַיֵּתֵר עָוִי:
  - ד פָּחוּז כַּמִּים אֶל־תּוֹתֵר כִּי עָלִיתָ מִשְׁכְּבִי אָבִיךָ אִז חָלַלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה:
  - ה שִׁמְעוּן וְלֵוִי אֲחִים כָּלִי חָמָס מִכְרֵתֵיהֶם:
  - ו בְּסֹדֶם אֶל־תֵּבֵא נַפְשִׁי בְּקֹהֶלָם אֶל־תִּתְּחַד כְּבֹדִי כִּי בְּאַפִּם הִרְגוּ אִישׁ וּבְרֹצָנָם עָקְרוּ־שׁוֹר:
  - ז אֲרוּר אָפֶם כִּי עָוִי וְעִבְרַתָּם כִּי קָשְׁתָּה אֶחְלָקָם בְּיַעֲקֹב וְאַפִּיצֵם בְּיִשְׂרָאֵל:
  - ח יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחִיךָ יָדְךָ בְּעֶרְףְּ אִבִּיךָ יִשְׁתַּחֲוֶי לְךָ בְּנֵי אָבִיךָ:
  - ט גּוֹר אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטֶּרֶף בְּנֵי עָלִיתָ כָּרַע רֹבֵץ כְּאַרְיֵה וְכָל־בֵּיא מִי יִקְיָמֵנוּ:
  - י לֹא־סוֹר שֹׁבֵט מִיְּהוּדָה וּמַחֲקֵק מִבֵּין רִגְלָיו עַד כִּי־יָבֵא שִׁילָה שִׁילֹו וְלוֹ יִקְהֵת עַמִּים:
  - יא אֲסִרִי לִגְפֹן עִירָה עִירוֹ וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כֶּבֶס בִּיָּין לְבָשׁוּ וּבָדָם־עֲנָבִים סוּתָה סוּתָו:
  - יב חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין וּלְבֹן־שָׁנִים מִחֹלֵב:
  - יג זְבוּלֹן לְחֹוֹף יָמִים יִשְׁכֵּן וְהוּא לְחֹוֹף אֲנִיּוֹת וַיִּרְכָּתוּ עַל־צִידוֹן:
  - יד יִשְׁשֹׁכָר חֲמֹר גֶּרֶם רֹבֵץ בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים:
  - טו וַיֵּרָא מְנַחֵה כִּי טוֹב וְאַתֵּהָ־אֲרָץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לְסֹבֵל וַיְהִי לְמַס־עֲבִיד:
  - טז דָּן יִדִּין עַמּוֹ כְּאַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל:

- 17 Budeť Dan *jako* had podlé cesty, *jako* had rohatý podlé stezky, štípaje kopyta koně, aby spadl jezdec jeho zpět. יִהְיֶה דָּן נָחֵשׁ עַל־דֶּרֶךְ שְׁפִיפֹן עַל־אַרְחַ הַנֶּשֶׁף עֲקֵב־סוּס וַיִּפֹּל רֹכֵבוֹ אַחֲרָיו:
- 18 Spasení tvého očekávám, ó Hospodine! יִחַ לְיִשׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי יְהוָה:
- 19 Gád, vojsko přemůže jej, však on svítězí potom. יֵט גָּד גְּדוּד יְגוּדְנוּ וְהוּא יִגְד עֲקֵב:
- 20 Asser, tučný *bude* pokrm jeho, a onť vydávati bude rozkoše královské. כּ מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵי־מֶלֶךְ:
- 21 Neftalím *jako* laň vypuštěná, vydávaje výmluvnosti krásné. כּא נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלַחָה הַנָּתַן אֲמַר־שֹׁפָר:
- 22 Ratolest rostoucí Jozef, ratolest rostoucí podlé studnice; ratolesti vycházely nad zed. כּב בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עַל־עֵין בְּנוֹת צַעֲדָה עַל־יְשׁוּר:
- 23 Ačkoli hořkostí naplnili jej, a stříleli *na něj*, a v tajné nenávisti měli ho střelci: כּג וַיִּמְרְרוּהוּ וְרָבוּ וַיִּשְׁטְמוּהוּ בַעֲלֵי חֲצִים:
- 24 Však zůstalo v síle lučiště jeho, a zsilila se ramena rukou jeho z rukou mocného Jákobova; odkudž *byl* pastýř a kámen Izraelův; כּד וַתִּשָּׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ יָדָיו מִיַּד־אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רָעָה אָבֹן יִשְׂרָאֵל:
- 25 Od silného *Boha*, *jemuž sloužil* otec tvůj, kterýž pomáhá tobě, a od všemohoucího, kterýž požehná tobě požehnáními nebeskými s hůry, požehnáními propasti ležící hluboko, požehnáním prsů a života. כּה מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בִּרְכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בִּרְכַּת תְּהוֹם רַבְצָת תַּחַת בִּרְכַּת שְׂדִים וְרַחֵם:
- 26 Požehnání otce tvého silnější budou nad požehnání předků mých, až k končinám pahrbků věčných; budou nad hlavou Jozefovou, a na vrchu hlavy Nazarejského *mezi* bratřími jeho. כּו בִּרְכַּת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בִּרְכַּת הוֹרֵי עַד־תַּאֲנוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶיןָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נְזִיר אֶחָיו:
- 27 Benjamin, vlk dravý, ráno bude jísti loupež, a večer rozdělí kořisti. כּז בְּנִימִן זֹאב יִטְרֹף בַּבֹּקֶר יֹאכֵל עַד וְלַעֲרֵב יַחֲלֹק שָׁלָל:
- 28 Všech těchto pokolení Izraelských jest dvanácte; a to jest, což mluvil jim otec jejich; požehnal jim také, jednomu každému vedlé požehnání jeho požehnal. כּח כָּל־אֵלֶּה שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרָכְתּוֹ בֵּרַךְ אוֹתָם:
- 29 A poroučeje jim, řekl: Já připojen budu k lidu svému; pochovejte mne s otci mými v jeskyni té, kteráž *jest* na poli Efrona Hetejského, כּט וַיִּצְו אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֹאסֵף אֶל־עַמִּי קִבְּרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתִי אֶל־הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה עֶפְרוֹן הַחֲתִי:
- 30 V jeskyni, kteráž jest na poli Machpelah, jenž jest naproti Mamre v zemi Kananejské, kterouž koupil Abraham spolu s polem tím od Efrona Hetejského k dědičnému pohřbu. ל בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־מֶמְרָא בְּאַרְצַ פְּנָעַן אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֹת־קִבְּרוֹ:
- 31 Tam pochovali Abrahama a Sáru ženu jeho; tam pochovali Izáka a Rebeku ženu jeho; tam také pochovali Lúu. לֹא שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת־אַבְרָהָם וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קִבְּרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רֵבֶקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קִבְּרָתִי אֶת־לֵאָה:
- 32 Koupeno *pak bylo* pole a jeskyně, kteráž na něm, od synů Het. לֵב מְקֻנָּה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת:
- 33 A když přestal Jákob přikazovati synům svým, složil nohy své na ložci a umřel; a připojen jest k lidu svému. לֵג וַיִּכַּל יַעֲקֹב לְצוֹת אֶת־בָּנָיו וַיֹּאסֵף רַגְלָיו אֶל־הַמֶּטָּה וַיָּגוּעַ וַיֹּאסֵף אֶל־עַמִּיו:

- א וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבֶךְ עָלָיו וַיִּשְׁק-לוֹ:
- ב וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת-עֶבְדָּיו אֶת-הַרְפָּאִים לְחַנֹּט אֶת-אָבִיו וַיַּחְנוּטוּ הַרְפָּאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל:
- ג וַיִּמְלְאוּ-לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֵן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחַיִּים וַיָּבֹכּוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שְׁבָעִים יוֹם:
- ד וַיַּעֲבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ וַיְדַבֵּר יוֹסֵף אֶל-בֵּית פְּרֹעֶה לֵאמֹר אִם-נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיכֶם דַּבְּרוּ-נָא בְּאָזְנֵי פְרֹעֶה לֵאמֹר:
- ה אָבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אָנֹכִי מֵת בְּקִבְרִי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה-נָּא וְאֶקְבְּרָה אֶת-אָבִי וְאֶשׁוּבָה:
- ו וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה עֲלֶה וּקְבֹר אֶת-אָבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ:
- ז וַיַּעַל יוֹסֵף לְקַבֵּר אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל-עֶבְדָּי פְּרֹעֶה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל זִקְנֵי אֶרֶץ-מִצְרַיִם:
- ח וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וּבֵית אָבִיו רַק טַפָּם וְצֹאנָם וּבְקָרָם עֲזָבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁוֹן:
- ט וַיַּעַל עֲמֹו גַם-רֹכֵב גַּם-פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבֹד מְאֹד:
- י וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן הָאֶטֶד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכְבֹד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֵבֶל שְׁבַעַת יָמִים:
- יא וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאֵבֶל בְּגֶרֶן הָאֶטֶד וַיֹּאמְרוּ אֵבֶל-כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ אֵבֶל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן:
- יב וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צֻוּם:
- יג וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו אֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעְרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם אֶת-הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֹת-קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרָן הַחֲתִי עַל-פְּנֵי מִמְרָא:
- 1 Tedy padl Jozef na tvář otce svého, a plakal nad ním, líbaje ho.
- 2 A poručil služebníkům svým lékařům, aby vonnými věcmi pomazali otce jeho. I pomazali lékaři vonnými věcmi Izraele.
- 3 A vyplnilo se při něm čtyřiceti dní; *(nebo tak vyplňují se dnové těch, kteříž mazáni bývají vonnými věcmi)*. I plakali ho Egyptští za sedmdesáte dní.
- 4 Když pak dnové pláče toho pominuli, mluvil Jozef k domu Faraonovu, řka: Jestliže jsem nyní našel milost před očima vašimi, mluvte, prosím, v uši Faraonovy, a rcete:
- 5 Otec můj přísahou mne zavázal, řka: Aj, já umírám; v hrobě mém, kterýž jsem sobě vykopal v zemi Kananejské, tam mne pochovej. Nyní tedy, prosím, nechť vstoupím a pochovám otce svého, a navrátím se zase.
- 6 I řekl Farao: Vstup a pochovej otce svého tak, jakž tě přísahou zavázal.
- 7 Tedy vstoupil Jozef, aby pochoval otce svého, a vstoupili s ním všickni služebníci Faraonovi, starší domu jeho a všickni starší země Egyptské,
- 8 Všecken také dům Jozefův, a *všickni* bratří jeho i dům otce jeho; toliko dětí svých, ovec a volů nechali v zemi Gesen.
- 9 Vstoupili s ním také i vozové a jezdcí, a bylo vojsko to veliké velmi.
- 10 I přišli až k místu Atád, kteréž jest při brodu Jordánském, a kvílili tam kvílením velikým a velmi žalostným; i držel *tu* zámutek po otci svém za dnů sedm.
- 11 Vidouce pak obyvatelé země té, *totiž* Kananejští, zámutek na místě tom Atád, řekli: Těžký to mají zámutek Egyptští. Protož nazváno jest jméno jeho Abel Mizraim, a *to* jest při brodu Jordánském.
- 12 Učinili tedy s ním synové jeho tak, jakž jim byl poručil.
- 13 A donesše ho do země Kananejské, pochovali ho v jeskyni na poli Machpelah, kterouž byl koupil Abraham s tím polem k dědičnému pohřbu od Efro- na Hetejského, naproti Mamre.

- 14 A když pochoval Jozef otce svého, navrátil se do Egypta s bratřími svými a se všemi, kteříž byli vstoupili s ním, aby pochovali otce jeho.
- 15 Vidouce pak bratří Jozefovi, že umřel otec jejich, řekli: Snad v nenávisti nás míti bude Jozef, a vrchovatě nahradí nám všechno zlé, kteréž jsme jemu činili.
- 16 Protož vzkázali Jozefovi, řkouce: Otec tvůj ještě před smrtí svou přikázal, řka:
- 17 Takto díte Jozefovi: Prosím, odpusť již bratřím svým přestoupení a hřích jejich; nebo zle učinili tobě. Protož již odpusť, prosím, přestoupení služebníkům Boha, *jehož ctíl* otec tvůj. I rozplakal se Jozef, když k němu mluvili.
- 18 Přistoupili potom také bratří jeho, a padše před ním, řekli: Aj, my jsme služebníci tvoji.
- 19 Jimž odpověděl Jozef: Nebojte se; nebo zdaliž jsem já *vám* za Boha?
- 20 Vy zajisté skládali jste proti mně zlé; *ale* Bůh obrátil to v dobré, aby učinil to, což vidíte nyní, a při životu zachoval lid mnohý.
- 21 Protož nebojte se již; já chovati vás budu i děti vaše. A tak těšil je, a mluvil k srdci jejich.
- 22 Bydlil pak Jozef v Egyptě, on i dům otce jeho, a živ byl Jozef sto a deset let.
- 23 A viděl Jozef syny Efraimovy až do třetího pokolení; ano i synové Machira, syna Manassesova, vychováni jsou u Jozefa.
- 24 Mluvil potom Jozef bratřím svým: Já tudíž umru; Bůh pak jistotně navštíví vás, a vyvede vás z země této do země, kterouž přísáhl Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi.
- 25 Protož přísahou zavázal Jozef syny Izraelovy, řka: Když navštíví vás Bůh, vynestež kosti mé odsud.
- 26 I umřel Jozef, když byl ve stu a v desíti letech; a pomazán jsa vonnými věcmi, vložen jest do truhly v Egyptě.
- יד וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרֵימָה הוּא וְאָחָיו וְכָל־הָעֲלִים אֹתוֹ לְקַבֵּר אֶת־אָבִיו אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֶת־אָבִיו:
- טו וַיֵּרְאוּ אֶחָיו־יוֹסֵף כִּי־מֵת אָבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהָשִׁיב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ:
- טז וַיִּצְווּ אֶל־יוֹסֵף לֵאמֹר אָבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר:
- יז כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אָנָּה שָׂא נָא פֶשַׁע אָחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רָעָה גָּמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עֲבָדֵי אֱלֹהֵי אָבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו:
- יח וַיָּלְכוּ גַם־אָחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּנוּ לְךָ לַעֲבָדִים:
- יט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֵל־תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי:
- כ וְאַתֶּם חָשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֱלֹהִים חָשְׁבָה לְטוֹבָה לְמַעַן עֲשֹׂה פִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחְיֹת עַם־רַב:
- כא וְעַתָּה אֵל־תִּירָאוּ אֲנֹכִי אֲכַלְכֶּל אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶּם וַיִּנַּחֵם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל־לִבָּם:
- כב וַיָּשָׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים:
- כג וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה יָלְדוּ עַל־בְּרֵכֵי יוֹסֵף:
- כד וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהָעֵלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב:
- כה וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֵלָתֶם אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה:
- כו וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים וַיַּחְנֹטוּ אוֹתוֹ וַיִּישֶׂם בְּאֶרֶן בְּמִצְרַיִם:

שמות

שמות א : 1

- 1 Tato jsou pak jména synů Izraelských, kteříž vešli do Egypta s Jákobem; každý s čeledí svou přišel:

א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
- 2 Ruben, Simeon, Lévi a Juda;

ב ראובן שמעון לוי ויהודה:
- 3 Izachar, Zabulon a Beniamin;

ג יששכר זבולן ובנימין:
- 4 Dan a Neftalím, Gád a Asser.

ד דן ונפתלי גד ואשר:
- 5 A bylo všech osob posílých z bedr Jákobových sedmdesáte duší; Jozef pak byl v Egyptě.

ה והי כל נפש יצאי ירד-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים:
- 6 I umřel Jozef a všickni bratří jeho, a všecken ten rod.

ו וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:
- 7 Synové pak Izraelští rozmnožili se a rodili se v hojnosti; a rozhojňovali se, i zsilili se náramně velmi, a naplněna jest jimi země.

ז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם:
- 8 V tom povstal král nový v Egyptě, kterýž neznal Jozefa.

ח ויקם מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף:
- 9 Ten řekl lidu svému: Aj, lid synů Izraelských jest mnohý a silnější nad nás.

ט ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו:
- 10 Nuže, opatrně sobě počínejme před ním, aby se nerozmohl; a když by přišla válka, aby se nepřipojil i on k nepřátelům našim, a nebojoval proti nám, a nevyšel z země.

י הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ:
- 11 Protož ustanovili nad ním úředníky, kteříž by plat vybírali, aby je trápili břemeny svými. I vystavěl *lid Izraelský* Faraonovi města skladů, Fiton a Ramesses.

יא וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את-פתם ואת-רעמסס:
- 12 Ale čím více trápili jej, tím více rostl a tím se více rozmáhal. I vzali sobě syny Izraelské v ošklivost.

יב וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל:
- 13 A tak podrobovali Egyptští syny Izraelské v službu těžkou.

יג ויעבדו מצרים את-בני ישראל בפרך:
- 14 A k hořkosti přivodili život jejich robotami těžkými, v hlině a cihlách a ve všelijakém díle na poli, mimo všelikou potřebu svou, k níž práce jejich užívali nenáležitě a bez lítosti.

יד וימרו את-חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך:
- 15 I poručil král Egyptský babám Hebrejským, z nichž jedna sloula Sefora a druhá Fua,

טו ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
- 16 A řekl: Když budete pomáhati ženám Hebrejským při porodu, a uzříte, že již rodí, byl-li by syn, zabíte ho, pakli dcera, tedy ať jest živa.

טז ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא והמתן אותו ואם-בת היא ותחיה:
- 17 Bály se pak ty baby Boha, a nečinily tak, jakž jim poručil král Egyptský, ale živých nechávaly pacholíků.

יז ותיראן המילדת את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינ את-הילדים:
- 18 Povolav tedy bab král Egyptský, mluvil jim: Proč jste to učinily, že jste živé zachovaly pacholíky?

יח ויקרא מלך-מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינ את-הילדים:

- 19 I odpověděly baby Faraonovi: Nejsou ženy Hebrejské
jako ženy Egyptské; nebo ony jsou silnějšího přiro- יט ותאמרן המלדת אל־פרעה כי לא כנשים המצרית
zení. Dříve než přijde k nim baba, *ony* porodí. העברית כִּי־חיות הנה בטָרם תבוא אֲלֵהֶן המִלֶּדֶת ויֵלְדוּ:
- 20 I učinil dobře Bůh těm babám. A rozmnožen jest lid, כ וַיֵּטֶב אֱלֹהִים לַמִּלֶּדֶת וַיִּרְבֶּה הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד:
- 21 Stalo se pak proto, že se bály baby ty Boha, vzdělal כא וַיְהִי כִּי־יֵרְאוּ הַמִּלֶּדֶת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים:
- 22 I přikázal Farao všemu lidu svému, řka: Každého sy- כב וַיִּצַּו פַּרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיּוֹלֵד הַיָּאֲרָה
na, kterýž se narodí, do řeky uvrzte; každé pak dcery תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל־הַבַּת תַּחֲיֶינָה:
- nechte živé.

שמות ב : 2

- א וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לִוִי וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לִוִי:
1 Odšed pak muž jeden z domu Léví, vzal dceru z *poko-*
lení Léví.
- ב וַתֵּהָרֵה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא וַתַּצְפְּנֶהוּ
שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:
2 I počala žena ta, a porodila syna; a viduci, že jest
krásný, kryla ho za tři měsíce.
- ג וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצִּפְנִינוּ וַתִּקַּח־לּוֹ תִּבְתֹּ גָמָא וַתַּחְמֹרָה
בַּחֲמֹר וּבְזָפֶת וַתִּשֹׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֹׂם בְּסוּף עַל־שַׁפֹּת
הַיָּאָר:
3 A když ho nemohla déle tajiti, vzala mu ošitku z sítí,
a omazala ji klím a smolou; a vložila do ní to dítě, a
vyložila do rákosí u břehu řeky.
- ד וַתִּתְּצַב אֶחָתוֹ מֵרָחֹק לְדַעַה מֶה־יַּעֲשֶׂה לּוֹ:
4 A postavila sestru jeho zdaleka, aby zvěděla, co se s
ním dítě bude.
- ה וַתֵּרָד בַּת־פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאָר וְנַעֲרֹתֶיהָ הִלְכֹת עַל־יַד
הַיָּאָר וַתֵּרָא אֶת־הַתִּבָּהּ בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֶמְתָּהּ
וַתִּקְחָהּ
5 A v tom sešla dcera Faraonova, aby se myla v řece; a
děvečky její procházely se po břehu řeky. A uzřevši
ošitku mezi rákosím, poslala děvečku svou, a vzala ji.
- ו וַתִּפְתַּח וַתֵּרְאֶהוּ אֶת־הַיֶּלֶד וְהִנֵּה־נֶעַר בֶּכָה וַתַּחֲמַל עָלָיו
וַתֹּאמֶר מִי־לִדִּי הָעֶבְרִים זֶה:
6 A když otevřela, uzřela dítě; a aj, plakalo pacholátko.
A slitovavši se nad ním, řekla: Z dětí Hebrejských jest
toto.
- ז וַתֹּאמֶר אֶחָתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה הֲאֵלֶּךְ וַקְּרֹאתִי לָךְ אִשָּׁה
מִיִּנְקָת מֶן הָעֶבְרִית וַתִּינֶק לָךְ אֶת־הַיֶּלֶד:
7 I řekla sestra jeho k dceři Faraonově: Mám-li jíti a za-
volati tobě chůvy z žen Hebrejských, kteráž by od-
chovala tobě dítě?
- ח וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לְכִי וַתֵּלֶךְ הָעֹלָמָה וַתִּקְרָא אֶת־אֵם
הַיֶּלֶד:
8 Odpověděla dcera Faraonova: Jdi. Tedy šla děvečka a
zavolala matky toho dítěte.
- ט וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֲיִלְכִי אֶת־הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינִקְהוּ לִי
וְאֲנִי אֶתֵּן אֹתוֹ שְׂכָרְךָ וַתִּקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וַתִּנְיִקְהוּ:
9 I řekla jí dcera Faraonova: Vezmi toto dítě, a od-
chovej mi je; a jáť dám mzdu tvou. I vzala žena dítě, a
chovala je.
- י וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וְהִיא־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא
שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָהוּ:
10 A když odrostlo pachole, dovedla je k dceři Farao-
nově, kteráž jej měla za syna; a nazvala jméno jeho
Mojžíš, řkuci: Nebo jsem ho z vody vytáhla.
- יא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל־אֶחָיו וַיֵּרָא
בְּסִבְלָתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ־עֶבְרִי מֵאֶחָיו:
11 I stalo se ve dnech těch, když vyrostl Mojžíš, že vyšel
k bratřím svým, a hleděl na trápení jejich. Uzřel také
muže Egyptského, an tepe muže Hebrejského,
jednoho z bratří jeho.
- יב וַיִּפֹּן כֹּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיֵּד אֶת־הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֶהוּ
בַּחֹל:
12 A sem i tam se ohlédla, vida, že žádného tu není, za-
bil Egyptského, a zahrabal jej v písku.
- יג וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּה שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עֹבְרִים נָצִים וַיֹּאמֶר
לָרֶשַׁע לָמָּה תִּכָּה רֹעֶךָ:
13 Vyšed potom druhého dne, a aj, dva muži Hebrejšti
vadili se. I řekl tomu, kterýž křivdu činil: Proč tepeš
bližního svého?
- יד וַיֹּאמֶר מִי שָׂמֶךְ לְאִישׁ שֶׁר וְשִׁפְט עָלֵינוּ הֲלֹהֲרִגְנִי אַתָּה
אָמַר כְּאַשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת־הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן
נֹדַע הַדָּבָר:
14 Kterýžto odpověděl: Kdo tě ustanovil knížetem a
soudcí nad námi? Zdali zabiti mne myslíš, jako jsi za-
bil Egyptského? Protož ulekl se Mojžíš a řekl: Jistě
známá jest ta věc.

- 15 A uslyšav Farao tu věc, hledal zabiti Mojžíše. Ale Mojžíš utekl od tváři Faraonovy, a bydlil v zemi Madiánské; i usadil se podlé studnice.
- 16 Kníže pak Madiánské mělo sedm dcer. Kterézto přišedše, vážily *vodu*, a nalívaly do koryt, aby napájely dobytek otce svého.
- 17 I přišli pastýři, a odehnali je. Tedy Mojžíš vstav, pomohl jim a napojil dobytek jejich.
- 18 A když se navrátily k Raguelovi, otci svému, řekl *on*: Jakž jste to dnes tak brzo přišly?
- 19 Odpověděly: Muž Egyptský vysvobodil nás z ruky pastýřů; ano také ochotně navázil nám *vody*, a napojil dobytek.
- 20 I řekl dcerám svým: Kdež pak jest? Pročež jste pustily muže toho? Povolte ho, ať pojí chleba.
- 21 A svolil Mojžíš *k tomu*, aby bydlil s mužem tím. Kterýžto dal Zeforu, dceru svou, Mojžíšovi.
- 22 I porodila syna, a nazval jméno jeho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí.
- 23 Stalo se pak po mnohých časích, že umřel král Egyptský; a synové Izraelští úpěli pro roboty, a křičeli. I vstoupil k Bohu křik jejich pro roboty.
- 24 A uslyšel Bůh naříkání jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu svou s Abrahamem, Izákem a Jákobem.
- 25 I vzhlédl Bůh na syny Izraelské, a poznal Bůh.

- טו וַיִּשְׁמַע פַּרְעֹה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגַּ אֶת־מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פַרְעֹה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּעָר:
- טז וּלְכַהֵן מִדְיָן שִׁבְעַת בָּנוֹת וַתְּבָאנָה וַתְּדַלְּנָה וַתִּמְלְאֶנָּה אֶת־הַקֳּרָהִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אֲבֵיהֶן:
- יז וַיָּבֹאוּ הָרָעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשְׁק אֶת־צֹאנָם:
- יח וַתְּבָאנָה אֶל־רַעוּאֵל אֲבִיהֶן וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ מֵהֲרַתָּן בָּא הַיּוֹם:
- יט וַתֹּאמְרֶנָּה אִישׁ מִצְרִי הִצִּילָנוּ מִיַּד הָרָעִים וְגַם־דָּלָה דָּלָה לָנוּ וַיִּשְׁק אֶת־הַצֹּאן:
- כ וַיֹּאמֶר אֶל־בָּנוֹתָיו וְאִיזוֹ לָמָּה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת־הָאִישׁ קְרָאֵן לוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם:
- כא וַיֹּאֶל מֹשֶׁה לְשָׁבֶת אֶת־הָאִישׁ וַיִּתֵּן אֶת־צִפּוֹרָה בְּתוֹ לְמִשָּׁה:
- כב וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֶּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נִכְרִיָּה:
- כג וַיְהִי בַיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאנְחוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל־הָאֱלֹהִים מִן־הָעֲבֹדָה:
- כד וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:
- כה וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים:

שמות ג : 3

- 1 Mojžíš pak pásł dobytek Jetry tchána svého, kněze Madianského, a hnav stádo po poušti, přišel až k hoře Boží Oréb.
א וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה הַיְּהוּדִי רָעָה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֵנוּ כֹהֵן מִדְיָן וַיָּנֶה אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֹא אֶל־הָר הָאֱלֹהִים חֲרֹבָה:
- 2 Tedy ukázal se mu anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel.
ב וַיֵּרָא מִלֵּאף יְהוָה אֵלָיו בְּלַבַּת־אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בֹעֵר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינּוּ אֵפֶל:
- 3 Protož řekl Mojžíš: Půjdu nyní, a spatřím vidění toto veliké, proč neshoří keř.
ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמָּרְאֶה הַגָּדֹל הַזֶּה מִדּוּעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה:
- 4 Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: Mojžíši, Mojžíši! Kterýžto odpověděl: Aj, teď jsem.
ד וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר לָרְאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הִנְנִי:
- 5 I řekl: Nepřistupuj sem, szuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterémž ty stojíš, země svatá jest.
ה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים קְרַב הֵלֶם שְׁלֹנְעֶלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת־קֹדֶשׁ הוּא:
- 6 A řekl: Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zakryl Mojžíš tvář svou, (*nebo se bál*), aby nepatřil na Boha.
ו וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מֵהַבְּיט אֶל־הָאֱלֹהִים:
- 7 Jemužto řekl Hospodin: Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, kterýž jest v Egyptě; a křik jejich pro *přísnost* úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho.
ז וַיֹּאמֶר יְהוָה רְאֵה רָאִיתִי אֶת־עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נַגְשָׁיו כִּי יַדְעִיתִי אֶת־מַכָּאֲבָיו:
- 8 Protož jsem sstoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských, a vyvedl jej z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Ferezejského, a Hevejského a Jebuzejského.
ח וְאַרְדּוּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל־הָאֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־הָאֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מְקוֹם הַכְּנָעַנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי:
- 9 Nebo nyní, aj, křik synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i ssoužení, jímž je ssuzují Egyptští.
ט וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלָּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:
- 10 Protož, nyní pod' a pošli tě k Faraonovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta.
י וְעַתָּה לֵךְ וְאַשְׁלַחְךָ אֶל־פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
- 11 I řekl Mojžíš Bohu: Kdo jsem já, abych šel k Faraonovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta?
יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים מִי אֲנֹכִי כִּי אֵלֶךְ אֶל־פַּרְעֹה וְכִי אוֹצִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
- 12 I odpověděl: Však budu s tebou; a toto budeš míti znamení, že jsem já tě poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, sloužití budete Bohu na hoře této.
יב וַיֹּאמֶר כִּי־אֲהִיָּה עִמָּךְ וְזֶה־לְךָ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ בְּהוֹצִיאְךָ אֶת־הָעָם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת־הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה:
- 13 I řekl Mojžíš Bohu: Aj, já půjdu k synům Izraelským a dím jim: Bůh otců vašich poslal mne k vám. Řeknou-li mi: Které jest jméno jeho? co jim odpovím?
יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָאֱלֹהִים הִנֵּה אֲנֹכִי בָא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְאָמְרוּ־לִי מִה־שְּׁמוֹ מָה אֹמַר אֲלֵהֶם:

- 14 I řekl Bůh Mojžíšovi: JSEM, KTERÝŽ JSEM. Řekl dále: Takto díš synům Izraelským: JSEM poslal mne k vám.
- 15 Řekl ještě Bůh Mojžíšovi: Takto díš synům Izraelským: Hospodin, Bůh otců vašich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův poslal mne k vám; tot jest jméno mé na věčnost, a tať jest památka má po všechny věky.
- 16 Jdi, a shromáždě starší Izraelské, mluv jim: Hospodin Bůh otců vašich ukázal mi se, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův, řka: Rozpomínaje, rozpo-
menul jsem se na vás, a na to, co se vám dalo v Egyptě.
- 17 Protož jsem řekl: Vyvedu vás z trápení Egyptského do země Kananejského, a Hetejského, a Amorejského, a Ferezejského, a Hevejského, a Jebuzejského, do země oplývající mlékem a strdí.
- 18 I poslechnou hlasu tvého. Půjdeš pak ty a starší Izraelští k králi Egyptskému, a díte jemu: Hospodin Bůh Hebrejský potkal se s námi; protož nyní, nechť medle jdeme cestou tří dnů na poušť, abychom obětovali Hospodinu Bohu našemu.
- 19 Ale já vím, žeť vám nedopustí král Egyptský jíti, leč v ruce silné.
- 20 Protož vztáhnu ruku svou, a bítí budu Egypt divnými věcmi svými, kteréž činiti budu u prostřed něho; a potom propustí vás.
- 21 A dám milost lidu tomuto před očima Egyptských. I stane se, že když půjdete, neodejdete prázdní.
- 22 Ale vypůjčí žena od sousedy své, a od hospodyně domu svého klínů stříbrných, a klínů zlatých a roucha; i vložíte *to* na syny a na dcery své, a *tak* obloupíte Egypt.
- יָד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר אָהֳיָה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֱהִיָּה שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:
- טו וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה כֹּה־תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה־שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דֹּר:
- טז לְךָ וְאַסַּפְתָּ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקָדָתִי אִתְּכֶם וְאֶת־הָעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרָיִם:
- יז וַאֲמַר אֲעֲלֶה אִתְּכֶם מִעֲנִי מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרֹזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ:
- יח וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֹאתָ אִתָּהּ וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְכֶּה־נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבְּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:
- יט וְאֲנִי יֹדְעָתִי כִּי לֹא־יֵתֶן אִתְּכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ וְלֹא בִיד חֲזָקָה:
- כ וְשְׁלַחְתִּי אֶת־יָדַי וְהִפֵּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֲעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אִתְּכֶם:
- כא וְנָתַתִּי אֶת־חֶן הָעַם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכּוּן לֹא תִלְכּוּ רִיקָם:
- כב וְשָׂאֵלָה אִשָּׁה מִשְׁכֹּנָתָהּ וּמִגֶּרֶת בֵּיתָהּ כָּל־יֶכֶסֶף וְכָל־יָזֶהב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתָם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בָּנוֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם:

שמות ד : 4

- 1 Odpověděl pak Mojžíš, a řekl: Aj, neuvěří mi, ani uposlechnou hlasu mého; nebo řeknou: Neukázalť se tobě Hospodin.
  - 2 Tedy řekl jemu Hospodin: Co jest to v ruce tvé? Odpověděl: Hůl.
  - 3 I řekl: Vrz ji na zem. I povrhl ji na zem, a obrácena jest v hada; a utíkal Mojžíš před ním.
  - 4 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou, a chyt' ho za ocas. Kterýžto vztáh ruku svou, chytil jej, a obrácen jest v hůl v ruku jeho.
  - 5 Aby věřili, že se ukázal tobě Hospodin, Bůh otců jejich, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.
  - 6 Potom zase řekl jemu Hospodin: Vlož nyní ruku svou za ňadra svá. I vložil ruku svou za ňadra svá; a vyňal ji, a aj, ruka jeho byla malomocná, *bilá* jako sníh.
  - 7 Řekl opět: Vlož ruku svou zase v ňadra svá. Kterýž vložil ruku svou zase v ňadra svá; a vyňal ji z ňader svých, a aj, učiněna jest zase jako *jiné* tělo jeho.
  - 8 I budeť, jestliže neuvěří tobě, a neposlechnou hlasu *a* znamení prvního, uvěří hlasu *a* znamení druhému.
  - 9 A pakli neuvěří ani těm dvěma znamením, a neuposlechnou hlasu tvého, tedy nabereš vody z řeky, a vyliješ ji na zem; a promění se vody, kteréž vezmeš z řeky, a obrátí se v krev na zemi.
  - 10 I řekl Mojžíš Hospodinu: Prosím, Pane, nejsem muž výmluvný, aniž prvé, ani jakž jsi mluvil s služebníkem svým; nebo zpozdilých úst a neohbitého jazyku jsem.
  - 11 Jemuž odpověděl Hospodin: Kdo dal ústa člověku? Aneb kdo může učiniti němému, neb hluchému, vidoucímu, neb slepému? Zdali ne já Hospodin?
  - 12 Nyní tedy jdi, a já budu v ústech tvých, a naučím tě, co bys mluvití měl.
  - 13 I řekl: *Slyš* mne, Pane, pošli, prosím, toho, kteréhož poslati máš.
  - 14 A rozhněvav se velmi Hospodin na Mojžíše, řekl: Zdaliž *nemáš* Arona bratra svého z pokolení Léví? Vím, že on výmluvný jest; ano aj, sám vyjde v cestu tobě, a vida tebe, radovati se bude v srdci svém.
- א וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא־יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֱלֹהִיךָ יְהוָה:
  - ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה מָה־זֶּה בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מִטָּה:
  - ג וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנָחָשׁ וַיָּנָס מֹשֶׁה מִפָּנָיו:
  - ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזוּ בְּזַנְבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לְמִטָּה בְּכַפּוֹ:
  - ה לְמַעַן יֵאֱמִינוּ כִּי־נִרְאָה אֱלֹהִיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
  - ו וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הִבֵּאתָנָא יָדְךָ בְּחִיקוֹ וַיָּבֵא יָדוֹ בְּחִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ וַהֲגִהָ יָדוֹ מִצַּרְעַת כַּשָּׁלָג:
  - ז וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל־חִיקוֹ וַיָּשֵׁב יָדוֹ אֶל־חִיקוֹ וַיּוֹצֵאָהּ מִחִיקוֹ וַהֲגִהָ־שָׁבָה כַּבָּשָׂרוֹ:
  - ח וַהֲיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל הָאֵת הָרִאשׁוֹן וַהֲיֹאֲמִינוּ לְקוֹל הָאֵת הָאֲחֵרוֹן:
  - ט וַהֲיָה אִם־לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקוֹלְךָ וְלִקְחֹתָ מִמִּימֵי הַיָּאֵר וּשְׁפַכְתָּ הַיִּבְשָׁה וַהֲיִי הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן־הַיָּאֵר וַהֲיִי לְדָם בַּיּוֹשֶׁת:
  - י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה כִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִכִּי גַם מִתְּמוֹל גַּם מִשָּׁלֶשׁ גַּם מֵאִז דְּבַרְךָ אֶל־עַבְדְּךָ כִּי כְבֹּד־פָּה וּכְבֹּד לְשׁוֹן אֲנִכִּי:
  - יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי־יָשׁוּם אֱלֹם אוֹ חֶרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹר הֲלֹא אֲנִכִּי יְהוָה:
  - יב וְעַתָּה לָךְ וְאַנְכִּי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר:
  - יג וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנָי שְׁלַח־נָא בְּיַד־תְּשַׁלַּח:
  - יד וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אֶחֱיִיךָ הֲלֹא יִדְעָתִי כִּי־דַבֵּר יָדְבָר הוּא וְגַם הִגֵּה־הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרֹאֶךָ וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ:

- 15 Ty mluvití budeš k němu, a vložíš slova v ústa jeho; a já budu v ústech tvých a v ústech jeho, a naučím vás, co byste měli činití.
- 16 A on mluvití bude za tebe k lidu; a bude tobě on za ústa, a ty budeš jemu za Boha.
- 17 Hůl pak tuto vezmeš v ruku svou, kterouž činiti budeš ta znamení.
- 18 Tedy odšed Mojžíš, navrátil se k Jetrovi tchánu svému, a řekl jemu: Necht' jdu nyní, a navrátím se k bratřím svým, kteříž jsou v Egyptě, a pohledím, jsou-li ještě živi. I řekl Jetro Mojžíšovi: Jdi v pokoji.
- 19 Nebo řekl byl Hospodin Mojžíšovi v *zemí* Madianské: Jdi, navrať se do Egypta; nebo zemřeli jsou všickni muži, kteříž hledali bezživotí tvého.
- 20 A vzav Mojžíš ženu svou, a syny své, vsadil je na osla, aby se navrátil do země Egyptské; vzal také Mojžíš hůl Boží v ruku svou.
- 21 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Když půjdeš a navrátíš se do Egypta, hled', abys všecky zázraky, kteréž jsem složil v ruce tvé, činil před Faraonem. Ját pak zatvrdím srdce jeho, aby nepropustil lidu.
- 22 Protož díš Faraonovi: Toto praví Hospodin: Syn můj, prvorozený můj *jest* Izrael.
- 23 I řekl jsem tobě: Propust' syna mého, ať slouží mi; a nechtěl jsi ho propustiti. Aj, já zabiji syna tvého, prvorozeného tvého.
- 24 I stalo se, *když byl* Mojžíš na cestě v hospodě, že se obořil na něj Hospodin, a hledal ho usmrtiti.
- 25 Tedy vzala Zefora *nuž* ostrý, a obřezala neobřízku syna svého, kteroužto vrhla k nohám jeho, řkuci: Zajiště ženich krví jsi mi.
- 26 I nechal ho. Ona pak nazvala ho tehdaž ženichem krví pro obřezání.
- 27 Řekl také Hospodin Aronovi: Jdi vstříc Mojžíšovi na poušť. I šel a potkal se s ním na hoře Boží, a políbil ho.
- 28 A vypravoval Mojžíš Aronovi všechna slova Hospodinova, kterýž ho poslal, i o všech znameních, kteráž přikázal jemu.
- 29 Tedy šel Mojžíš s Aronem, a shromáždili všecky starší synů Izraelských.
- 30 I mluvil Aron všechna slova, kteráž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a činil znamení před očima lidu.

- טו וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשַׁמַּתָּ אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאָנֹכִי אֶהְיֶה עִם־פִּיךָ וְעִם־פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
- טז וְדַבַּר־הוּא לְךָ אֶל־הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִי־לְךָ לִפְהָ וְאִתָּה תִהְיֶה־לוֹ לְאֱלֹהִים:
- יז וְאֶת־הַמִּטָּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בוּ אֶת־הָאֵתָת:
- יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יֶתְרוֹ חֹתָנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֶחָי אֲשֶׁר־בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הָעוֹדִם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתְרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם:
- יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ:
- כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְכַּבֶּם עַל־הַחֲמֹר וַיָּשָׁב אֶרֶצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־מִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ:
- כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רֹאֶה כָּל־הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר־שַׁמַּתִּי בְיָדְךָ וְעַשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָנֹכִי אֶחָזֵק אֶת־לְבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם:
- כב וְאָמַרְתָּ אֶל־פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל:
- כג וְאָמַר אֵלָיְךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי וַיַּעֲבֹדְנִי וְתִמָּאֵן לְשַׁלְּחוֹ הַגֵּה אָנֹכִי הָרַג אֶת־בְּנֶךָ בְּכֹרְךָ:
- כד וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הָמִיתוֹ:
- כה וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת־עֶרְלַת בְּנָהּ וַתַּגֵּעַ לְרִגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתוּן־דָּמִים אַתָּה לִּי:
- כו וַיִּרַף מִמֶּנּוּ אִזְ אִמְרָה חֲתָן דָּמִים לְמוֹלֵת:
- כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמַּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקֻלוּ:
- כח וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ וְאֵת כָּל־הָאֵתָת אֲשֶׁר צִוָּהוּ:
- כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- ל וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם:

31 A uvěřil lid, když uslyšeli, že navštívil Hospodin syny Izraelské, a že viděl ssoužení jejich. A sklonivše se, poklonu učinili.

לֹא וַיֵּאֱמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי
רָאָה אֶת־עֲנָנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

שמות ה : 5

- 1 Potom pak přišli Mojžíš s Aronem, a řekli Faraonovi: Takto praví Hospodin, Bůh Izraelský: Propust' lid můj, ať mi slaví svátky na poušti.

א ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה־אמר יהוה אלהי ישראל שלח את־עמי ויחגו לי במדבר:
- 2 Odpověděl Farao: Kdo jest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho a propustil Izraele? Hospodina neznám, Izraele také nepropustím.

ב ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את־ישראל לא ידעתי את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח:
- 3 I řekli: Bůh Hebrejský potkal se s námi. Necht' medle jdeme cestou tří dní na poušť, a obětujeme Hospodinu Bohu našemu, aby nedopustil na nás moru neb meče.

ג ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו גלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או בקרב:
- 4 I řekl jim král Egyptský: Proč ty Mojžíši a Arone, odtrhujete lid od prací jejich? Jděte k robotám svým.

ד ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם:
- 5 Řekl také Farao: Hle, již nyní mnoho jest lidu toho v zemi, a vy odvozujete je od robot jejich.

ה ויאמר פרעה ה־רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם:
- 6 I přikázal Farao v ten den úředníkům nad lidem a šafářům jeho, řka:

ו ויצו פרעה ביום ההוא את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר:
- 7 Nedávejte již více slámy lidu k děláni cihel jako prvé; nechat' jdou sami a sbírají sobě slámu.

ז לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן:
- 8 Však touž summu cihel, kterouž udělávali prvé, uložte na ně, nic neujímejte z ní; neboť zahálejí, a protož volají, řkouce: Poďme, obětujeme Bohu našemu.

ח ואת־מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כ־יגרפים הם על־כן הם צעקים לאמר גלכה נזבחה לאלהינו:
- 9 Necht' se přitíží robot mužům těm; a necht' pracují v nich, aby se neohlédali na slova lživá.

ט תכבד העבדה על־האנשים ויעשו־בה ואל־ישעו בדברי־שקר:
- 10 Vyšedše tedy úředníci nad lidem a šafáři jeho, mluvili k lidu, řkouce: Takto praví Farao: Já nebudu vám dávati slámy.

י ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן:
- 11 Sami jděte, beřte sobě slámu, kdekoli naleznete; ale nic nebude ujato díla vašeho.

יא אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר:
- 12 I rozběhl se lid po vší zemi Egyptské, aby trhal strniště místo slámy.

יב ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש קש לתבן:
- 13 A úředníci nutili je, řkouce: Vyplňte díla svá, úkol denní v den jeho, jako když sláma byla.

יג והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר־יום ביוםו כ־אשר בהיות התבן:
- 14 I biti jsou šafáři synů Izraelských, kteréž ustanovili nad nimi úředníci Faraonovi, a mluveno k nim: Proč jste nevyplnili úkolu svého v díle cihel, jako prvé, ani včera ani dnes?

יד ויכו שטריו בני ישראל אשר־שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם־תמול גם־היום:
- 15 I přišli šafáři synů Izraelských, a volali k Faraonovi, řkouce: Proč tak děláš služebníkům svým?

טו ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל־פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך:

- 16 Slámy se nedává služebníkům tvým, a říkají nám: Dělejte cihly; a hle, služebníci tvoji biti bývají, a hřeší lid tvůj.
- 17 I řekl: Zahálíte, zahálíte, *a* protože mluvíte: Podme, obětujeme Hospodinu.
- 18 Protož nyní jděte, dělejte; slámy se vám dávati nebude, ale vy summu cihel vyplňujte.
- 19 Vidouce šafáři synů Izraelských, že zle s nimi, poněvadž řečeno: Neužijete *počtu* cihel vašich z úkolu denního v den jeho,
- 20 Potkali se s Mojžíšem a Aronem, kteříž stáli, aby jim vstříc vyšli, když by se vraceli od Faraona.
- 21 A mluvili jim: Pohleď Hospodin na vás, a sud'; nebo zošklivili jste nás před Faraonem a služebníky jeho, a dali jste meč v ruku jejich, aby nás zamordovali.
- 22 I navrátil se Mojžíš k Hospodinu a řekl: Pane, proč jsi tyto zlé věci uvedl na lid tento? Proč jsi mne *sem* poslal?
- 23 Nebo od té chvíle, jakž jsem všel k Faraonovi, abych mluvil jménem tvým, hůře nakládá s lidem tímto, a ty jsi vždy nevysvobodil lidu svého.

טז תָּכֵן אִין גִּתָּן לַעֲבָדֶיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עָשׂוּ וְהִנֵּה
עֲבָדֶיךָ מְכִים וְחֻטָּאת עֲמָךְ:

יז וַיֹּאמֶר נִרְפִּים אַתֶּם נִרְפִּים עַל־כֵּן אַתֶּם אֲמָרִים גִּלְכָּה
גִּזְבָּחָה לַיהוָה:

יח וְעַתָּה לָכֵן עֲבָדוּ וְתָכֵן לֹא־יָנִיתוּ לָכֶם וְתָכֵן לְבָנִים תִּתְּנוּ:

יט וַיֵּרְאוּ שְׂטָרֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם בָּרַע לֵאמֹר לֹא־תִגְרְעוּ
מִלְּבָנִיכֶם דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן נֹצְבִים לִקְרֹאתָם בְּצֵאתָם
מֵאֵת פְּרַעֲה:

כא וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יְרֵא יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר הִבָּאֲשִׁתָּם
אֶת־רִיחֵנוּ בְּעֵינֵי פְרַעֲה וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו לְתַת־חָרֶב בְּיָדָם
לְהַרְגֵנוּ:

כב וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לָעָם
הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי:

כג וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעָם הַזֶּה
וְהֵצֵל לֹא־הֵצֵלְתָּ אֶת־עַמְּךָ:

- 1 Odpověděl Hospodin Mojžíšovi: Nyní uzříš, co učiním Faraonovi; nebo v ruce silné propustí je, a v ruce mocné vyžene je z země své.
א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפָרְעֹה כִּי בֶּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבֶיַד חֲזָקָה יִגְרֹשֶׁם מֵאֶרְצוֹ:
- 2 Mluvil ještě Bůh k Mojžíšovi a řekl jemu: Já jsem Hospodin.
ב וידבר אל־ה' אל־מֹשֶׁה ויאמר אליו אני יהוה:
- 3 Ukázal jsem se zajisté Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi v tom, že jsem *Bůh* silný všemohoucí; ale *v* jménu svém, Hospodin, nejsem poznán od nich.
ג וארא אל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמִי יְהוה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם:
- 4 K tomu utvrdil jsem smlouvu svou s nimi, že jim dám zemi Kananejskou, zemi putování jejich, v níž pohostinu byli.
ד וגם הקמתי את־בְּרִיתִי אִתְּם לֵתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:
- 5 Nad to, já slyšel jsem křik synů Izraelských, kteréž Egyptští v službu podrobují, a rozpomenul jsem se na smlouvu svou.
ה וגם אני שמעתי את־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבָדִים אִתָּם וְאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי:
- 6 Protož pověz synům Izraelským: Já jsem Hospodin, a vyvedu vás z robot Egyptských, a vytrhnu vás z služby jejich, a vysvobodím vás v ruce vztažené a skrze soudy veliké.
ו לכן אמר לבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוה וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אִתְּכֶם מִמַּעַבְדָּתָם וְגָאֵלְתִּי אִתְּכֶם בְּזוֹרַע נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדֹלִים:
- 7 A vezmu vás sobě za lid, a budu vám za Boha; a zvíte, že jsem Hospodin Bůh váš, vysvobozující vás z robot Egyptských.
ז וְלִקְחֹתִי אִתְּכֶם לִי לְעָם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וידעתם כִּי אֲנִי יְהוה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם:
- 8 Uvedu vás také do země, o níž jsem, zdvihna ruku svou, *přísáhl*, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi; a dám ji vám v dědictví; Já Hospodin.
ח וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת־יָדִי לֵתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרֶשֶׁה אֲנִי יְהוה:
- 9 I mluvil tak Mojžíš synům Izraelským; ale neslyšeli Mojžíše pro úzkost ducha a službu přetěžkou.
ט וידבר מֹשֶׁה כֹּן אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה מִקְצָר רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה:
- 10 Protož mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka:
י וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 11 Vejd, mluv Faraonovi králi Egyptskému, ať propustí syny Izraelské z země své.
יא בֹא דַבֵּר אֶל־פָּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וישלח את־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:
- 12 I mluvil Mojžíš před Hospodinem, řka: Hle, synové Izraelští neposlechli mne, kterakž tedy poslechně mne Farao, a já jsem zpozdilý v řeči?
יב וידבר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוה לֵאמֹר הֵן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִידָּ יִשְׁמְעֵנִי פָרְעֹה וְאֲנִי עָרַל שִׁפְתִּים:
- 13 I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, a příkázání dal jim k synům Izraelským a k Faraonovi králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z země Egyptské.
יג וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וַיֹּצִאם אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־פָּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 14 Tito jsou přední v čeledech otců svých. Synové Rubenovi, prvorozeného Izraelova: Enoch, Fallu, Ezron a Charmi. Ty jsou čeledi Rubenovy.
יד אֵלֶּה רִאשֵׁי בֵית־אֲבֹתָם בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֹרֹן וְכֹרְמִי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן:

- 15 Synové pak Simeonovi: Jamuel, Jamin, Ahod, Jachin, Sohar a Saul, syn Kananejské. Ty jsou čeledi Simeonovy.
- 16 A tato jsou jména synů Lévi v rodech jejich: Gerson, Kahat a Merari. Let pak života Lévi *bylo* sto třiceti a sedm let.
- 17 Synové Gerson: Lebni a Semei po čeledech svých.
- 18 A synové Kahat: Amram, Izar, Hebron a Uziel. Let pak života Kahat *bylo* sto třiceti a tři léta.
- 19 A synové Merari: Moholi a Musi. Ty jsou čeledi Lévi v rodech svých.
- 20 Pojal pak Amram *ženu* Jochebed, tetu svou, sobě za manželku, kterážto porodila mu Arona a Mojžíše. A let života Amramova *bylo* sto třiceti a sedm let.
- 21 Synové také Izarovi: Chore, Nefeg a Zechri.
- 22 A synové Uzielovi: Mizael, Elzafan a Sethri.
- 23 Pojal pak Aron Alžbětu, dceru Aminadabovu, sestru Názonovu, sobě za manželku; kterážto porodila jemu Nádaba, Abiu, Eleazara a Itamara.
- 24 Synové pak Chore: Asser, Elkana a Abiazaf. Ty jsou čeledi Choritských.
- 25 Eleazar *pak* syn Aronův vzal *jednu* ze dcer Putielových sobě za manželku; kteráž mu porodila Fínsa. Ti jsou přední z otců Levítských po čeledech svých.
- 26 To jest ten Aron a Mojžíš, jimž řekl Hospodin: Vyvedte syny Izraelské z země Egyptské po houfích jejich.
- 27 Tito jsou, kteříž mluvili Faraonovi, králi Egyptskému, aby vyvedli syny Izraelské z Egypta; toť jest ten Mojžíš a Aron.
- 28 Stalo se pak, když mluvil Hospodin k Mojžíšovi v zemi Egyptské,
- 29 Že mu řekl takto: Já Hospodin; mluv k Faraonovi, králi Egyptskému, všechno, což já mluvím tobě.
- 30 A řekl Mojžíš před Hospodinem: Aj, já jsem zpozdilý v řeči, kteráž tedy poslouchati mne bude Farao?

- טו ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל
בן־הכנענית אלה משפחת שמעון:
- טז ואלה שמות בני־לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני
חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה:
- יז בני גרשון לבני ושמעי למשפחתם:
- יח ובני קהת עמרם ויצהר וחרבון ועזיאל ושני חיי קהת
שלש ושלשים ומאת שנה:
- יט ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם:
- כ ויקח עמרם את־יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו
את־אהרן ואת־משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים
ומאת שנה:
- כא ובני יצהר קרח ונפג וזכרי:
- כב ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתר:
- כג ויקח אהרן את־אלישבע בת־עמינדב אחות נחשון לו
לאשה ותלד לו את־נדב ואת־אביהוא את־אלעזר
ואת־איתמר:
- כד ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי:
- כה ואלעזר בן־אהרן לקח־לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד
לו את־פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם:
- כו הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את־בני
ישראל מארץ מצרים על־צבאתם:
- כז הם המדברים אל־פרעה מלך־מצרים להוציא
את־בני־ישראל ממצרים הוא משה ואהרן:
- כח ויהי ביום דבר יהוה אל־משה בארץ מצרים:
- כט וידבר יהוה אל־משה לאמר אני יהוה דבר אל־פרעה
מלך מצרים את־כל־אשר אני דבר אליך:
- ל ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיד ישמע
אלי פרעה:

- א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה רֵאָה נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים לְפָרְעֹה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאָךְ:
- ב אַתָּה תְּדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פָּרְעֹה וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:
- ג וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פָּרְעֹה וְהִרְבִּיתִי אֶת־אֲתַתִּי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- ד וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פָּרְעֹה וְנָתַתִּי אֶת־יָדַי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאתִי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים:
- ה וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּנֹתִי אֶת־יָדַי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:
- ו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֹּן עָשׂוּ:
- ז וּמֹשֶׁה בֶן־שִׁמְשׁוֹן שָׁנָה וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בַּדְּבָרָם אֶל־פָּרְעֹה:
- ח ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן לֵאמֹר:
- ט כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פָּרְעֹה לֵאמֹר תָּנוּ לָכֶם מוֹפֵת וְאָמַרְתָּ אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־מַטֶּה וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי־פָרְעֹה יְהִי לְתַנּוּן:
- י וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פָּרְעֹה וַיַּעַשׂוּ כֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אַהֲרֹן אֶת־מַטְהוֹ לִפְנֵי פָרְעֹה וּלְפָנָי עֲבָדָיו וַיְהִי לְתַנּוּן:
- יא וַיִּקְרָא גַם־פָּרְעֹה לַחֲכָמִים וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעַשׂוּ גַם־הֵם חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיתָם כֹּן:
- יב וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ מַטְהוֹ וַיְהִיו לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע מַטְה־אַהֲרֹן אֶת־מַטְתָּם:
- יג וַיַּחְזֹק לֵב פָּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- יד ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה כִּבְד לֵב פָּרְעֹה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם:
- טו לֹךְ אֶל־פָּרְעֹה בַּבֹּקֶר הִנֵּה יָצָא הַמִּיָּמָה וְנִצַּבְתָּ לְקִרְאָתוֹ עַל־שַׁפַּת הַיָּאֵר וְהַמַּטָּה אֲשֶׁר־נִהַפְּךָ לִנְחָשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ:
- טז וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא־שָׁמַעְתָּ עֲדָכָה:
- 1 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, ustanovil jsem tě za Boha Faraonovi; Aron pak bratr tvůj bude prorokem tvým.
- 2 Ty mluvití budeš všechno, což tobě přikáže; Aron pak bratr tvůj mluvití bude k Faraonovi, aby propustil syny Izraelské z země své.
- 3 Ale jáť zatvrdím srdce Faraonovo, a množiti budu znamení svá a zázraky své v zemi Egyptské.
- 4 Aniž poslechne vás Farao. I vzložím ruku svou na Egypt, a vyvedu vojska svá, lid svůj, syny Izraelské, z země Egyptské skrze soudy veliké.
- 5 I zvědít Egyptští, že já jsem Hospodin, když vztáhnu ruku svou na Egypt; a vyvedu syny Izraelské z prostředku jich.
- 6 Tedy učinil Mojžíš a Aron tak; jakž přikázal jim Hospodin, tak učinili.
- 7 A byl Mojžíš v osmdesáti, Aron pak v osmdesáti a třech letech, když mluvili s Faraonem.
- 8 I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi takto:
- 9 Když mluvití k vám bude Farao, řka: Ukažte od sebe zázrak, tedy díš Aronovi: Vezmi hůl svou, a povrz před Faraonem, i obrátí se v hada.
- 10 Tedy všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a učinili tak, jakž přikázal Hospodin; a povrhl Aron hůl svou před Faraonem i před služebníky jeho, a obrácena jest v hada.
- 11 Povolal pak také Farao mudrců a čarodějníků; a učinili i ti čarodějníci Egyptští skrze čáry své tolikéž.
- 12 Nebo povrhl každý z nich hůl svou, a obráceny jsou v hady; ale požřela hůl Aronova hole jejich.
- 13 I posílilo se srdce Faraonovo, a neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.
- 14 Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Obtížilo se srdce Faraonovo; nechce propustiti lidu toho.
- 15 Jdi k Faraonovi ráno, aj, půjde ven k vodě, a stůj naproti němu při břehu řeky; a hůl, kteráž obrácena byla v hada, vezmeš do ruky své.
- 16 A díš mu: Hospodin Bůh Hebrejský poslal mne k tobě, aťbych řekl: Propust lid můj, aby sloužili mi na poušti; a aj, neuposlechl až dosavad.

- 17 *Protož* takto praví Hospodin: Po tomto poznáš, že já jsem Hospodin: Aj, já udeřím holí, kteráž jest v ruce mé, na vody, kteréž jsou v řece, a obráceny budou v krev.
- 18 A ryby, kteréž jsou v řece, pomrou; i nasmradí se řeka, a ustávají budou Egyptští, *hledající* vody, kterouž by pili z řeky.
- 19 Protož řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vezmi hůl svou, a vztáhni ruku svou na vody Egyptské, na řeky jejich, na potoky jejich, i na jezera jejich, a na všechna shromáždění vod jejich, aby se obrátily v krev; i bude krev po vší zemi Egyptské, tak v nádobách dřevěných, jako kamenných.
- 20 Tedy učinili tak Mojžíš a Aron, jakž byl přikázal Hospodin; a zdvihna hůl, udeřil v vodu, kteráž byla v řece, před očima Faraonovými a před očima služebníků jeho; i obráceny jsou všechny vody, kteréž byly v řece, v krev.
- 21 Ryby pak, kteréž byly v řece, pomřely, a nasmradila se řeka, tak že nemohli Egyptští pítí vody z řeky; a byla krev po vší zemi Egyptské.
- 22 To též učinili i čarodějníci Egyptští skrze čáry své. I zsililo se srdce Faraonovo, aby neuposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin.
- 23 A odvrátiv se Farao, přišel do domu svého; a ani k tomu nepřiložil srdce svého.
- 24 Kopali pak všickni Egyptští vůkol řeky, *hledající* vody ku pití; nebo nemohli pítí vody z řeky.
- 25 A vyplnilo se dní sedm, jakž ranil Hospodin řeku.
- 26 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi a rci jemu: Takto praví Hospodin: Propust lid můj, ať mi slouží.
- 27 Pakli nebudeš chtít propustiti, aj, já raním všechny krajiny tvé žabami.
- 28 A vydá řeka množství žab, kteréž vystoupí a polezou do domu tvého a do pokoje, v němž líháš, a na ložce tvé, a do domů služebníků tvých i lidu tvého, a do pecí tvých a do těsta tvého.
- 29 I na tebe a na lid tvůj, i na všechny služebníky tvé polezou žáby.
- יז כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר-בידי עליהמים אשר ביאר ונהפכו לדם:
- יח ונהדגה אשר-ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשמות מים מן-היאר:
- יט ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן קח מטה ונטה-ידך על-מימי מצרים על-נהרותם על-יאריהם ועל-אגמיהם ועל כל-מקוה מימיהם ויהי-דם דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובאבנים:
- כ ויעשו-כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במטה ויך את-המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל-המים אשר-ביאר לדם:
- כא ונהדגה אשר-ביאר מתה ובאש היאר ולא-יכלו מצרים לשמות מים מן-היאר ויהי הדם בכל-ארץ מצרים:
- כב ויעשו-כן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
- כג ויפן פרעה ויבא אל-ביתו ולא-שם לבו גם-לזאת:
- כד ויחפרו כל-מצרים סביבת היאר מים לשמות כי לא יכלו לשותת ממימי היאר:
- כה וימלא שבעת ימים אחרי הכות-יהוה את-היאר:
- כו ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את-עמי ויעבדני:
- כז ואם-מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את-כל-גבולך בצפרדעים:
- כח ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל-מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך:
- כט ובכה ובעמך ובכל-עבדך יעלו הצפרדעים:

שמות ח : 8

- 1 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci Aronovi: Vztáhni ruku svou s holí svou na řeky, na potoky a na jezera, a vyved' žáby na zemi Egyptskou.
  - 2 I vztáhl Aron ruku svou na vody Egyptské; a vystoupily žáby a přikryly zemi Egyptskou.
  - 3 A učinili tolikéž čarodějníci skrze své čáry; a udělali, že vyšly žáby na zemi Egyptskou.
  - 4 Tedy Faraο povolav Mojžíše a Arona, řekl: Modlte se Hospodinu, ať odejme žáby ode mne a od lidu mého; a propustím ten lid, aby obětovali Hospodinu.
  - 5 I řekl Mojžíš Faraonovi: Poctím tě tím, a *pověz*, kdy bych se měl modlití za tě a za služebníky tvé, a za lid tvůj, aby vypléněny byly žáby od tebe, i z domů tvých; toliko v řece zůstanou.
  - 6 Kterýžto odpověděl: Zítřa. A *Mojžíš* řekl: Podlé slova tvého *necht' jest*, abys věděl, že žádného *takového* není, jako Hospodin Bůh náš.
  - 7 I odejdou žáby od tebe a od domů tvých, i od služebníků tvých a od lidu tvého; toliko v řece zůstanou.
  - 8 Tedy vyšel Mojžíš s Aronem od Faraona. I volal Mojžíš k Hospodinu, aby odjaty byly žáby, kteréž byl dopustil na Faraona.
  - 9 I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova; a vymřely žáby z domů, ze vsí i z polí.
  - 10 I shrnuli je na hromady; a nasmradila se země.
  - 11 Vida pak Faraο, že by *dáno* bylo oddechnutí, více zavrtdil se v srdci svém, a neuposlechl jich, jakož byl mluvil Hospodin.
  - 12 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Rci k Aronovi: Vztáhni hůl svou, a udeř v prach země, aby obrátil se v stěnice na vsí zemi Egyptské.
  - 13 Kteříž učinili tak. Nebo vztáhl Aron ruku svou s holí svou, a udeřil prach země. I byly stěnice na lidech i hovadech; všecken prach země obrátil se v stěnice ve vsí zemi Egyptské.
  - 14 Dělalí také tak čarodějníci skrze čáry své, aby vyvedli stěnice, ale nemohli. A byly stěnice na lidech i hovadech.
- א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטֵה אֶת־יָדְךָ בַּמַּטֶּה עַל־הַנְּהָרֹת עַל־הַיָּאֲרִים וְעַל־הָאֲגָמִים וְהָעֵל אֶת־הַצִּפְרָדַּיִם עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ב וַיֵּט אֶהֱרֹן אֶת־יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצִּפְרָדַּע וַתִּכַּס אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ג וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת־הַצִּפְרָדַּיִם עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ד וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הָעֲתִירוּ אֵלַי־יְהוָה וַיֹּסֶר הַצִּפְרָדַּיִם מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וְאַשְׁלַחָה אֶת־הָעָם וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה:
  - ה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הַתַּפְאָר עָלַי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָמְךָ לְהַכְרִית הַצִּפְרָדַּיִם מִמָּךְ וּמִבְּתֶיךָ רַק בִּיֹאֵר תִּשְׁאָרְנָה:
  - ו וַיֹּאמֶר לְמַחֵר וַיֹּאמֶר כְּדִבְרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי־אֵין כִּי־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
  - ז וְסָרוּ הַצִּפְרָדַּיִם מִמָּךְ וּמִבְּתֶיךָ וּמֵעַבְדֶּיךָ וּמֵעַמְךָ רַק בִּיֹאֵר תִּשְׁאָרְנָה:
  - ח וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעַם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה עַל־דִּבְרֵי הַצִּפְרָדַּיִם אֲשֶׁר־שָׁם לְפַרְעֹה:
  - ט וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶ׈ה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרָדַּיִם מִן־הַבָּתִּים מִן־הַחֲצִלֹת וּמִן־הַשָּׂדֶת:
  - י וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ:
  - יא וַיֵּרָא פַרְעֹה כִּי הִיָּתָה הָרוּחָה וְהַכִּבֵּד אֶת־לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
  - יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֹמַר אֶל־אַהֲרֹן נָטֵה אֶת־מַטֶּה וְהָיָה אֶת־עֹפֶר הָאֶרֶץ וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - יג וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיֵּט אֶהֱרֹן אֶת־יָדוֹ בַּמַּטֶּה וַיִּהְיֶה אֶת־עֹפֶר הָאֶרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל־עֹפֶר הָאֶרֶץ הָיָה כֹּנִים בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - יד וַיַּעֲשׂוּ־כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת־הַכֹּנִים וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:

- 15 Tedy řekli čarodějníci Faraonovi: Prst Boží toto jest. A posílilo se srdce Faraonovo, aniž poslechl jich, jakoz mluvil Hospodin.
- 16 Řekl pak Hospodin Mojžíšovi: Vstaň ráno a stůj před Faraonem. Hle vyjde k vodě, a díš k němu: Takto praví Hospodin: Propušt lid můj, ať mi slouží.
- 17 Pakli nepropuštíš lidu mého, hle, já pošli na tě a na služebníky tvé, a na lid tvůj, a na domy tvé směsici *všelikých škodlivých žízal*; a naplnění budou domové Egyptští *těmi* žízalami, nad to i země ta, na níž oni jsou.
- 18 A oddělím v ten den zemi Gesen, v níž lid můj zůstává, aby tam nebylo směsice *té*; abys věděl, že jsem já Hospodin u prostřed země.
- 19 A vysvobozením rozdíl učiním mezi lidem svým a lidem tvým. Zítra bude znamení toto.
- 20 I učinil Hospodin tak. Nebo přišla těžká směsice *škodlivých žízal* na dům Faraonův, a do domů služebníků jeho i na všecku zemi Egyptskou; a nakazila se země od té směsice.
- 21 Povolal pak Farao Mojžíše a Arona, a řekl: Jděte, obětujte Bohu svému tu v zemi.
- 22 I řekl Mojžíš: Nenáleží *nám* tak činiti; nebo ohavnost Egyptských obětovali bychom Hospodinu Bohu našemu. A jestliže bychom obětovali *to, což jest* ohavnost před očima Egyptských, zdaž by nás neukamenovali?
- 23 Cestou tří dnů půjdeme na poušť, a obětovati budeme Hospodinu Bohu našemu, jakž nám rozkázal.
- 24 I řekl Farao: Já propustím vás, abyste obětovali Hospodinu Bohu svému na poušti, však dále abyste nikoli neodcházeli. Modlítež se za mne.
- 25 Odpověděl Mojžíš: Aj, já vycházím od tebe, a modliti se budu Hospodinu, aby odešla ta směsice od tebe, od služebníků tvých i od lidu tvého zítra; avšak ať Farao více nezklamává, nepropouštěje lidu, aby obětovali Hospodinu.
- 26 A vyšel Mojžíš od Faraona, modlil se Hospodinu.
- 27 I učinil Hospodin podle slova Mojžíšova, a odjal tu směsici od Faraona, od služebníků jeho i od lidu jeho, tak že ani jedné *žízaly* nezůstalo.
- 28 Ale Farao ztížil srdce své také i tehdaž, a nepropustil lidu.
- טו וַיֹּאמְרוּ הַחֹרְטָמִים אֶל־פַּרְעֹה אַצְבַּע אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב־פַּרְעֹה וְלֹא־שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה:
- טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- יז כִּי אִם־אֵינֶךָ מְשַׁלַּח אֶת־עָמִי הַנִּנִּי מִשְׁלִיחַ בֶּדֶךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמֶךָ וּבְבִתֶּיךָ אֶת־הָעָרֹב וּמָלְאוּ בְתֵי מִצְרַיִם אֶת־הָעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֶם עָלֶיהָ:
- יח וְהִפְלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת־אֶרֶץ גִּשְׁן אֲשֶׁר עָמִי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הִיּוֹת־שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאֶרֶץ:
- יט וְשַׁמְתִּי פֶדֶת בֵּין עָמִי וּבֵין עַמֶּךָ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה:
- כ וַיַּעַשׂ יְהוָה כֹּן וַיִּבֹּא עָרֹב כְּבֵד בֵּיתָה פַּרְעֹה וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחַת הָאֶרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב:
- כא וַיִּקְרָא פַּרְעֹה אֶל־מֹשֶׁה וְלֹא־הָרָן וַיֹּאמֶר לָכֵן זָבַחוּ לְאֱלֹהֵיכֶם בָּאֶרֶץ:
- כב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֹּן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נֹזֶכֶת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הֵן נֹזֶכֶת אֶת־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם לַעֲיֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקָלְנוּ:
- כג דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֶךְ בַּמִּדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהֵינוּ:
- כד וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֲנֹכִי אֲשַׁלַּח אֲתָכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הֲרַחֵק לֹא־תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הָעֵתִירוּ בַּעֲדִי:
- כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵא מַעֲמֶךָ וְהָעֵתִירְתִּי אֶל־יְהוָה וְסָר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה מִעַבְדָּיו וּמִעַמּוֹ מִחֵר רַק אֲלִי־סָר פַּרְעֹה הָתַל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת־הָעָם לְזִבְחָ לַיהוָה:
- כו וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מַעַם פַּרְעֹה וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה:
- כז וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעָרֹב מִפַּרְעֹה מִעַבְדָּיו וּמִעַמּוֹ לֹא נִשְׁאָר אֶחָד:
- כח וַיִּכְבֹּד פַּרְעֹה אֶת־לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם:

- 1 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, a mluv k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propust lid můj, ať mi slouží.
  - 2 Pakli nebudeš chtít propustiti, než předce držeti je budeš:
  - 3 Aj, ruka Hospodinova bude na dobytku tvém, kterýž jest na poli, na koních, na oslích, na velbloudích, na volích a na ovcech, mor těžký velmi.
  - 4 A učiní Hospodin rozdíl mezi dobytky Izraelských a mezi dobytky Egyptských, aby nic neumřelo ze všeho, což jest synů Izraelských.
  - 5 A uložil Hospodin čas jistý, řka: Zítřa učiní Hospodin věc takovou na zemi.
  - 6 I učinil Hospodin tu věc na zejtrí, a pomřel všecken dobytek Egyptským; z dobytku pak synů Izraelských ani jedno neumřelo.
  - 7 I poslal Farao, a aj, neumřelo z dobytků Izraelských ani jedno. Ale obtíženo jest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu.
  - 8 I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Vezměte sobě plné hrsti své popela z peci, a ať jej sype Mojžíš k nebi před očima Faraonovými.
  - 9 I obrátí se v prach po vší zemi Egyptské, a budou z něho na lidech i na hovadech vředové prýstící se neštovicemi po vší zemi Egyptské.
  - 10 Nabravše tedy popela z peci, stáli před Faraonem, a sypal jej Mojžíš k nebi. I byli vředové *plní* neštovic, prýstící se na lidech i na hovadech.
  - 11 Aniž mohli čarodějníci státi před Mojžíšem pro vředy; nebo byli vředové na čarodějnicích i na všech Egyptských.
  - 12 I zsilil Hospodin srdce Faraonovo, a neposlechl jich, tak jakž byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi.
  - 13 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstana ráno, postav se před Faraonem, a rci k němu: Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejský: Propust lid můj, ať mi slouží.
  - 14 Nebo já ted' již posli všechny rány své na srdce tvé, i na služebníky tvé a na lid tvůj, abys věděl, žeť není podobného mně na vší zemi.
- א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- ב כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדָךְ מִחֲזִיק בָּם:
- ג הִנֵּה יַד־יְהוה הִוְיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בַּבָּקָר וּבַצֹּאן דָּבָר כְּבֹד מָאֵד:
- ד וְהִפְלָה יְהוה בֵּין מִקְנֶה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֶה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל־לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר:
- ה וַיֵּשֶׁם יְהוה מוֹעֵד לֵאמֹר מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ:
- ו וַיַּעַשׂ יְהוה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה מִמִּחְרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֶה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֶה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־מָת אֶחָד:
- ז וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וְהִנֵּה לֹא־מָת מִמִּקְנֶה יִשְׂרָאֵל עַד־אֶחָד וַיִּכְבֹּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם:
- ח ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן קְחוּ לָכֶם מְלֵא חֲפָיִיכֶם פִּיחַ כִּבְשָׁן וְזִרְקוּ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה לַעֲיִינֵי פַרְעֹה:
- ט וְהָיָה לְאַבָּק עַל כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה לְשָׁחִין פָּרַח אֲבַעֲבַעַת בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם:
- י וַיִּקְחוּ אֶת־פִּיחַ הַכִּבְשָׁן וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי פַרְעֹה וַיִּזְרֹק אֹתוֹ מֹשֶׁה הַשָּׁמַיְמָה וַיְהִי שָׁחִין אֲבַעֲבַעַת פָּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
- יא וְלֹא־יָכְלוּ הַחֲרָטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשָּׁחִין כִּי־הָיָה הַשָּׁחִין בַּחֲרָטָמָם וּבְכָל־מִצְרַיִם:
- יב וַיַּחֲזֹק יְהוה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוה אֶל־מֹשֶׁה:
- יג ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בַּבָּקָר וְהִתִּיצַב לִפְנֵי פַרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- יד כִּי בַּפֶּעַם הַזֹּאת אָנֹכִי שְׁלַח אֶת־כָּל־מַגְפָּתִי אֶל־לְבָבְךָ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמָלְךָ בַּעֲבוּר תַּדַּע כִּי אֵין כָּמֹנִי בְּכָל־הָאָרֶץ:

- 15 Nebo nyní, když jsem vztáhl ruku svou, byl bych tebe také ranil i lid tvůj morem tím; a tak bys byl vyhlazen z země.
- 16 Ale však proto jsem tě zachoval, abych ukázal na tobě moc svou, a aby vypravovali jméno mé na vší zemi.
- 17 Ještě ty pozdvihuješ se proti lidu mému, nechťje ho propustiti?
- 18 Aj, já dštíti budu zítra v tentýž čas krupobitím těžkým náramně, jakéhož nebylo v Egyptě od toho dne, jakž založen jest, až do tohoto času.
- 19 Protož nyní pošli, shromážď dobytek svůj a cokoli máš na poli. Na všechny lidi i hovada, kteráž by nalezena byla na poli, a nebyla by shromážděna do domu, spadne krupobití, a pomrou.
- 20 Kdo tedy z služebníků Faraonových ulekl se slova Hospodinova, svolal hbitě služebníky své i dobytek svůj do domu.
- 21 Ale kdož nepřiložil srdce svého k slovu Hospodinovu, nechal služebníků svých a dobytka svého na poli.
- 22 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, ať jest krupobití po vší zemi Egyptské, na lidi i na hovada i na všelikou bylinu polní v zemi Egyptské.
- 23 Tedy vztáhl Mojžíš hůl svou k nebi, a Hospodin vydal hřímání a krupobití. I sstoupil oheň na zem, a dštíł Hospodin krupobitím na zemi Egyptskou.
- 24 I bylo krupobití a oheň smíšený s krupobitím těžký velmi, jakéhož nebylo nikdy ve vší zemi Egyptské, jakž v ní bydliti lidé začali.
- 25 I ztloukly kroupy po vší zemi Egyptské, cožkoli bylo na poli od člověka až do hovada; všecku také bylinu polní potloukly kroupy, i všecko stromoví na poli zpřerážely.
- 26 Toliko v zemi Gesen, v níž byli synové Izraelští, nebylo krupobití.
- 27 Poslav tedy Farao, povolal Mojžíše a Arona a řekl jim: Zhřešil jsem i nyní. Hospodint' jest spravedlivý, ale já a lid můj bezbožní jsme.
- 28 Modlte se Hospodinu, (*nebo dosti jest*), ať není hřímání Božího a krupobití. Tedy propustím vás, aniž déle zůstávati budete.
- 29 I řekl jemu Mojžíš: Když vyjdu ven z města, rozprostru ruce své k Hospodinu, a hřímání přestane, i krupobití více nebude, abys poznal, že Hospodinova jest země.

- טו כי עתה שלחתי את ידי ואף אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ:
- טז ואולם בעבור זאת העמדתי בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
- יז עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם:
- יח הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא יהיה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה:
- יט ועתה שלח העז את מקנה ואת כל אשר לו בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביטה וירד עליהם הברד ומתו:
- כ הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים:
- כא ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה:
- כב ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל יעשב השדה בארץ מצרים:
- כג ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים:
- כד ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי:
- כה ויד הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל יעשב השדה הכה הברד ואת כל יעצ השדה שבר:
- כו רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד:
- כז וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים:
- כח העתירו אליהוה ורב מהית קלת אלהים וברד ואשלקה אתכם ולא תספון לעמד:
- כט ויאמר אליו משה כצאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיה עוד למען תדע כי ליהוה הארץ:

- 30 Ale vím, že ani ty, ani služebníci tvoji ještě se nebudete báti tváři Hospodina Boha. ל וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יִדְעֹתִי כִּי טָרֵם תִּירְאוּן מִפָּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים:
- 31 I potlučen jest len a ječmen; nebo ječmen se *byl* vy-metal, len také byl v hlávkách. לֹא וְהַפִּשְׁתָּה וְהַשְּׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְּׁעֵרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁתָּה גִבְעֹל:
- 32 Ale pšenice a špalda nebyla ztlučena, nebo pozdní byla. לִב וְהַחֲטָה וְהַכֶּסֶּמֶת לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילַת הִנָּה:
- 33 Tedy Mojžíš vyšel od Faraona z města, rozprostřel ruce své k Hospodinu. I přestalo hřímání a krupobití, a *ani* déšť nelil se na zemi. לֵג וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה אֶת־הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ כַּפָּיו אֶל־יְהוָה וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת וְהַבָּרָד וּמָטָר לֹא־נָתַד אֶרֶצָה:
- 34 Uzřev pak Farao, že přestal déšť a krupobití a hřímání, opět hřešil; a více obtížil srdce své, on i služebníci jeho. לִד וַיֵּרָא פְּרָעָה כִּי־חָדַל הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקְּלוֹת וַיִּסָּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד לִבּוֹ הוּא וְעַבְדָּיו:
- 35 I zsililo se srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských, tak jakž byl mluvil Hospodin skrze Mojžíše. לֵה וַיַּחֲזֶק לִב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

- 1 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vejdi k Faraonovi, ačkoli jsem já obtížil srdce jeho, a srdce služebníků jeho, abych učinil divy tyto své u prostřed nich;

א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבִדְתִּי אֶת־לְבֹבוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְחִי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ:
- 2 A abys ty vypravoval v uši synů svých i vnuků svých, co jsem učinil v Egyptě, a znamení má, kteráž jsem prokázal na nich; abyste věděli, že já jsem Hospodin.

ב וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבְנֵי־בְנֶךָ אֶת־אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְחִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם וַיֵּדְעוּתֶם כִּי־אֲנִי יְהוָה:
- 3 I všel Mojžíš s Aronem k Faraonovi, a řekli jemu: Takto praví Hospodin Bůh Hebrejský: Dokavadž nechceš se ponížiti přede mnou? Propust lid můj, ať mi slouží.

ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מַתִּי מֵאֲנֹתָ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי:
- 4 Pakli nechceš propustiti lidu mého, aj, já uvedu zítra kobylky na krajinu tvou.

ד כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּנִּי מִבֵּי־אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּגִבְלָךָ:
- 5 A přikryjí svrcek země, aby jí nebylo viděti, a snědí ostatky pozůstalé, kteříž vám zanechání jsou po krupobití; zhryzou vám také každý strom pučící se na poli.

ה וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת־יֵתֶר הַפְּלֹטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן־הַבָּרָד וְאָכַל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
- 6 A naplní domy tvé, i domy všech služebníků tvých, a domy všech Egyptských; čehož neviděli otcové tvoji a otcové otců tvých, od počátku bytu svého na zemi až do dne tohoto. A odvrátiv se, vyšel od Faraona.

ו וּמָלְאוּ בֵּתֶיךָ וּבֵתֵי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבֵתֵי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתָם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פָּרְעֹה:
- 7 Řekli pak služebníci Faraonovi k němu: Dokavadž tento bude nám osídlem? Propust ty muže, ať slouží Hospodinu Bohu svému. Zdaž ještě nevíš, že zkažen jest Egypt?

ז וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פָרְעֹה אֵלָיו עַד־מַתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרֶם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:
- 8 I zavolán jest Mojžíš s Aronem před Faraona. Jimž řekl: Jděte, služte Hospodinu Bohu svému. Kdo jsou ti, kteříž jíti mají?

ח וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכֵן עֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הֵלֵלִים:
- 9 A odpověděl Mojžíš: S dítkami i s starými našimi půjdeme, s syny i s dcerami našimi, s ovcemi a s větším dobyt看em našim odejdeme; nebo slavnost Hospodinu *držeti* máme.

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְנִקְנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאֲנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ נֵלֵךְ כִּי חֲגִי־יְהוָה לָנוּ:
- 10 Tedy řekl jim: Nechat jest tak Hospodin s vámi, jako já propustím vás i dítky vaše. Hledte, nebo zlé *jest* před tváří vaší.

י וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם:
- 11 *Nebudet* tak. Jděte vy sami muži, a služte Hospodinu, nebo toho vy toliko žádáte. I vyhnání jsou od tváří Faraonovy.

יא לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגִּבְרִים וְעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פָרְעֹה:
- 12 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na zemi Egyptskou pro kobylky, ať vystoupí na zemi Egyptskou, a sežerou všelikou bylinu země té, cožkoli zůstalo po krupobití.

יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטֵה יָדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ יִעֵל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד:

- 13 I vztáhl Mojžíš hůl svou na zemi Egyptskou; a Hospodin uvedl vítr východní na zemi, *aby vál* celého toho dne a celou noc. *A* když bylo ráno, vítr východní přinesl kobylky.
- 14 A vystoupily kobylky na všechnu zemi Egyptskou, a připadly na všechny končiny Egyptské nesčíslně. Před těmi nebylo takových kobilek, aniž po těch takové budou.
- 15 I přikryly veškeren svrcek země, tak že *pro ně* nebylo lze znáti země; a sežraly všelikou bylinu země, a všeliké ovoce na stromích, kteréž zůstalo po krupobití; a nepozůstalo nic zeleného na stromích a bylinách polních ve vší zemi Egyptské.
- 16 Tedy Faraο spěšně povolav Mojžíše s Aronem, řekl: Zhřešil jsem proti Hospodinu Bohu vašemu, i proti vám.
- 17 Ale nyní, odpusť, prosím, hřích můj aspoň tento, a modlíte se Hospodinu Bohu vašemu, ať jen tuto smrt odejme ode mne.
- 18 Protož vyšel *Mojžíš* od Faraona, modlil se Hospodinu.
- 19 I obrátil Hospodin vítr západní tuhý velmi, kterýžto zachvátiv kobylky, uvrhl je do moře Rudého, *tak že* nezůstalo žádné kobylky ve vší krajině Egyptské.
- 20 Ale obtížil Hospodin srdce Faraonovo, a nepropustil synů Izraelských.
- 21 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou k nebi, a bude tma na zemi Egyptské, a makati ji budou.
- 22 I vztáhl Mojžíš ruku svou k nebi, a byla tma přehustá po vší zemi Egyptské za tři dni.
- 23 Aniž viděl jeden druhého, a aniž kdo vstal z místa svého za tři dni; ale synové Izraelští všickni měli světlo v příbýtcích svých.
- 24 Potom povolav Faraο Mojžíše, řekl: Jděte, služte Hospodinu. Toliko ovce vaše a větší dobytek váš nechať zůstane, také dítky vaše půjdou s vámi.
- 25 Odpověděl Mojžíš: Dáš také v ruce naše oběti a zápalý, kteréž bychom obětovali Hospodinu Bohu našemu.
- 26 A protož také dobytek náš půjde s námi, a nezůstane ani kopyta; nebo z nich vezmeme ku poctě Hospodinu Bohu našemu. My pak nevíme, čím sloužiti máme Hospodinu, dokudž nepřijdeme tam.
- יג וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־מִטְּהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהִי נְהָג רוּחַ קָדִים בְּאֶרֶץ כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלַּיְלָה הַבֹּקֶר הָיָה וְרוּחַ הַקָּדִים נֹשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה:
- יד וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנֹחַ בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם כָּבֵד מְאֹד לִפְנֵי לֹא־הָיָה כֵּן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן:
- טו וַיִּכַּסּ אֶת־עֵין כָּל־הָאֶרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאֶרֶץ וַיֹּאכֵל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבֶּרֶד וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֵרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
- טז וַיִּמָּהַר פְּרַעֲה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
- יז וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֲךָ הַפֶּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיֹּסֶר מֵעָלַי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה:
- יח וַיֵּצֵא מִעַם פְּרַעֲה וַיַּעֲתַר אֶל־יְהוָה:
- יט וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחֵיָם חֲזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיַּתְקַעְהוּ יָמָּה סוּף לֹא נִשְׂאָר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם:
- כ וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּמָשׁ חֹשֶׁךְ:
- כב וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים:
- כג לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִמִּתְחַתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:
- כד וַיִּקְרָא פְּרַעֲה אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכֵן עָבַדוּ אֶת־יְהוָה רַק צִאֲנֶכֶם וּבְקִרְכֶּם יֵצֵא גַם־טַפְכֶּם יַלְדָּ עִמָּכֶם:
- כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אֹתָהּ תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעֹשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:
- כו וְגַם־מִקְנֵנוּ יֵלֶךְ עִמָּנוּ לֹא תִשְׂאָר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא־נִדְּעַ מִה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה:

- 27 Zatvrdil pak Hospodin srdce Faraonovo, tak že nechtěl propustiti jich.
- 28 I řekl mu Farao: Odejdi ode mne, a varuj se, abys více neviděl tváři mé; nebo v který den uzříš tvář mou, umřeš.
- 29 Odpověděl Mojžíš: Dobře jsi řekl; neuzřímt více tváři tvé.

כו וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:

כח וַיֹּאמֶר־לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלַי הַשָּׁמֶר לְךָ אֶל־תִּסָּף רְאוֹת פָּנַי
כִּי בַיּוֹם רְאִיתָךְ פָּנַי תָּמוּת:

כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ לֹא־אֶסָּף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ:

שמות יא : 11

- 1 Řekl pak byl Hospodin Mojžíšovi: Ještě ránu jednu uvedu na Faraona a na Egypt, potom propustí vás odsud; propustí docela, anobř vypudí vás odsud.
א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה עוד נגַע אֶחָד אֲבִיא עַל־פְּרֹעֶה וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ כָּלָה גֵרְשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה:
- 2 Mluv nyní v uši lidu, ať vypůjčí jeden každý od bližního svého, a každá od bližní své klínů stříbrných a klínů zlatých.
ב דַּבְרָנָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ כָּל־יֶכֶסֶף וְכָל־זָהָב:
- 3 A dal Hospodin milost lidu před očima Egyptských. *(Sám také Mojžíš veliký byl velmi v zemi Egyptské, před očima služebníků Faraonových i před očima lidu.)*
ג וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מִשָּׁה גָדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי־פְרֹעֶה וּבְעֵינֵי הָעָם:
- 4 I řekl Mojžíš: Takto praví Hospodin: O půlnoci já půjdu prostředkem Egypta.
ד ויאמר מֹשֶׁה כֹּה אֶמַר יְהוָה כַּחֲצַת הַלַּיְלָה אָנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:
- 5 A pomře všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, jenž seděti měl na stolici jeho, až do prvorozeného děvky, kteráž jest při žernovu, i všechno prvorozené hověd.
ה וּמֵת כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרֹעֶה הַיָּשׁב עַל־כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵ הָרָחִים וְכָל בְּכוֹר בֵּהֶמָּה:
- 6 I bude křik veliký po vší zemi Egyptské, jakéhož nebylo *prvé*, a jakéhož nikdy nebude více.
ו וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכָמָהוּ לֹא תִסָּף:
- 7 U synů pak Izraelských nikdež nehne pes jazykem svým, *ovšem pak* ani člověk ani hovado, abyste věděli, že rozdíl učinil Hospodin mezi Egyptskými a Izraelskými.
ז וְלִכָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יַחֲרֹץ־כָּלֵב לְשׁוֹנוֹ לְמַאִישׁ וְעַד־בֵּהֶמָּה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:
- 8 I sstoupí všickni tito služebníci tvoji ke mně, a skláněti mi se budou, řkouce: Vyjdi, ty i všecken lid, kterýž jest pod správou tvou; a potom vyjdu. A vyšel od Faraona s velikým hněvem.
ח וַיִּרְדּוּ כָל־עַבְדֵיךָ אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲוּוּ־לִי לֵאמֹר צֵא אֶתָּה וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בְּרִגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מִעַם־פְּרֹעֶה בְּחִירָאָף:
- 9 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Neposlechnet vás Farao, abych rozmnožil zázraky své v zemi Egyptské.
ט ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה לֹא־יִשְׁמַע אֵלֵיכֶם פְּרֹעֶה לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 10 Ale Mojžíš a Aron činili všechny ty zázraky před Faraonem; Hospodin pak zatvrdil srdce Faraonovo, tak že nepropustil synů Izraelských z země své.
י וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְרֹעֶה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעֶה וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרְצוֹ:

שמות יב : 12

- 1 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi v zemi Egyptské, řka:

א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
- 2 Tento měsíc počátek měsíců vám *bude*; první vám bude mezi měsíci ročními.

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה:
- 3 Mluvte ke všemu shromáždění Izraelskému, řkouce: Desátého dne měsíce tohoto vezmete sobě jeden každý beránka po čeledech, beránka na *každý* dům.

ג דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עַדַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּעֲשֹׂר הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׁה לְבֵית־אָבִתּוֹ שָׁה לְבַיִת:
- 4 Byl-li by pak dům tak malý, že by s beránka býti nemohl, přivezme souseda svého, kterýž jest blízký domu jeho, podle počtu duší; jeden každý počte *tolik osob*, kolikž by jich snísti mohlo beránka.

ד וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיט מִשָּׁה וְלָקַח הוּא וְשֻׁכְנוֹ הַקָּרֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַּת נַפְשָׁתוֹ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תְּכַסּוּ עַל־הַשָּׁה:
- 5 Beránka bez vady, samce ročního míti budete, kteréhož z ovcí aneb z koz vezmete.

ה שָׁה תָּמִים זָכָר בְּוֶשְׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִוְּהַכְּבָשִׁים וּמִוְּהָעִזִּים תִּקְחוּ:
- 6 A chovati ho budete až do čtrnáctého dne měsíce tohoto; a zabije ho všechno množství shromáždění Izraelského k večerou.

ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמַרְתָּ עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לְחֹדֶשׁ הַזֶּה וַשְּׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קָהָל עַדַּת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֶרְבָּיִם:
- 7 A vezmouce krve, pomazí obou veřejí a nade dveřmi u domů, v nichž jej jísti budou.

ז וְלָקַחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוּף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:
- 8 I budou jísti noci té maso pečené ohněm, s chleby přesnými; s *bylinami* hořkými jísti jej budou.

ח וַאֲכָלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה צִלִּי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מַרְרִים יֹאכְלֻהוּ:
- 9 Nebudete jísti z něho *nic* surového ani v vodě vařeného, ale pečené ohněm, s hlavou jeho i s nohama a drobky.

ט אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאָ וּבָשָׁל מְבָשָׁל בַּמַּיִם כִּי אִם־צִלִּי־אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כַּרְעֵיו וְעַל־קַרְבּוֹ:
- 10 Nezanecháte z něho *ničehož* do jitra; pakli by co pozůstalo z něho až do jitra, ohněm spálíte.

י וְלֹא־תֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ:
- 11 Takto jej pak jísti budete: Bedra svá přepásaná *míti* budete, obuv svou na nohách svých a hůl svou v ruce své, a jísti budete s chvátáním; *nebo* Jití jest Hospodinovo.

יא וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמַקְלֵיכֶם בְּיָדְכֶם וְאִכְלַתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפָזוֹן פֶּסַח הוּא לִיהוָה:
- 12 V tu noc zajisté půjdu po zemi Egyptské, a budu bítí všechno prvorozené v zemi Egyptské, od člověka až do hovada, a nade všemi bohy Egyptskými učiním soud: Já Hospodin.

יב וְעָבַרְתִּי בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד־בְּהֵמָה וּבְכָל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה:
- 13 Krev pak ta na domích, v nichž budete, budeť vám na znamení; a když uzzírám krev, pominu vás, a nebude mezi vámi rána zahubující, když bítí budu *prvorozené* v zemi Egyptské.

יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֵת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת־הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא־יְהִיָּה בָכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בֵּהֶכְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 14 A budeť vám den ten na památku, a slaviti jej budete slavný Hospodinu po rodech svých; právem věčným slaviti jej budete.

יד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וַחֲגָתֶם אֹתוֹ חֹג לִיהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגַּלֶּה:

- 15 Za sedm dní přesné chleby jísti budete, a hned prvního dne vyprázdníte kvas z domů vašich; nebo kdožkoli jedl by co kvašeného od prvního až do sedmého dne, vyhlazena bude duše ta z Izraele.
- 16 A v den první *budet'* shromáždění svaté; dne také sedmého shromáždění svaté míti budete. Žádného díla nebude děláno v nich; toliko čehož se užívá k jídlu od každého, to samo připraveno bude od vás.
- 17 A ostříhati budete přesnic, nebo v ten den vyvedl jsem vojska vaše z země Egyptské; protož zachováti budete den ten po rodech svých právem věčným.
- 18 Prvního *měsíce*, čtrnáctého dne téhož měsíce, u večer jísti budete chleby přesné, až do dne jedenmécítmého téhož měsíce k večerou.
- 19 Za sedm dní nebude nalezeno kvasu v domích vašich; nebo kdo by koli jedl něco kvašeného, vyhlazena bude duše ta z shromáždění Izraelského, tak příchozí jako zrozený v zemi.
- 20 Nic kvašeného jísti nebudete, ale ve všech příbytcích vašich jísti budete chleby přesné.
- 21 Tedy svolal Mojžíš všechny starší Izraelské, a řekl jim: Vyberte a vezměte sobě beránka po čeledech svých, a zabíte Fáze.
- 22 Vezmete také svazček yzopu, a omočíte v krvi, kteráž *bude* v medenici, a pomazete nade dveřmi a na obou veřejích tou krví, kteráž *bude* v nádobě; z vás pak žádný nevycházej ze dveří domu svého až do jitra.
- 23 Neboť půjde Hospodin, aby bil Egypt, a kde uzří krev nade dveřmi a na obou veřejích, přeskočí Hospodin ty dvěře, aniž dopustí zhoubci vjíti do domů vašich k hubení.
- 24 Protož ostříhati budete věci této za ustanovení tobě i synům tvým až na věky.
- 25 A když vejdete do země, kterouž dá Hospodin vám, jakž zaslíbil, zachováti budete službu tuto.
- 26 Když by pak řekli vám synové vaši: Jaká jest to služba vaše?
- 27 Tedy díte: Obět Fáze toto jest Hospodinu, kterýž pominul domů synů Izraelských v Egyptě, když bil Egypt, domy pak naše vysvobodil. A lid sklonivše hlavy, poklonu učinili.
- 28 A rozšedše se synové Izraelští, učinili, jakž byl Hospodin přikázal Mojžíšovi a Aronovi; tak *a nejinak* učinili.
- טו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל־אכל חמץ ונקרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד־יום השביעי:
- טז וביום הראשון מקרא־קדש וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכה לא־יעשה בהם אך אשר יאכל לכל־נפש הוא לבדו יעשה לכם:
- יז ושמרתם את־המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את־צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את־היום הזה לדתיכם חקת עולם:
- יח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
- יט שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל־אכל מחמץ ונקרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
- כ כל־מחמץ לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:
- כא ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח:
- כב ולקחתם אגדת אוזב וטבלתם בדם אשר־בסוף והגעתם אל־המשקוף ואל־שתי המזוזות מן־הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח־ביתו עד־בקר:
- כג ועבר יהוה לנגף את־מצרים וראה את־הדם על־המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על־הפתח ולא יתן המשחית לבא אל־בתיכם לנגף:
- כד ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לך ולבניך עד־עולם:
- כה והיה כִּי־תבאו אל־הארץ אשר יתן יהוה לכם כא־אשר דבר ושמרתם את־העבדה הזאת:
- כו והיה כִּי־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם:
- כז ואמרתם זבח־פסח הוא ליהוה א־אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים וא־ת־בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
- כח וילכו ויעשו בני ישראל כא־אשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו:

- 29 Stalo se pak o půlnoci, pobil Hospodin všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného Faraonova, kterýž seděti měl na stolici jeho, až do prvorozeného vězně, kterýž *byl* v žaláři, i všechno prvorozené hověd.
- 30 Tedy vstal Farao noci té, a všickni služebníci jeho i všickni Egyptští, a vzešel křik veliký v Egyptě; nebo žádného nebylo domu, v němž by nebylo *něčeho* mrtvého.
- 31 A povolav Mojžíše a Arona v noci, řekl: Vstaňte, vyjděte z prostředku lidu mého, i vy i synové Izraelští, a odejdouce, služte Hospodinu, jakž jste mluvili.
- 32 Ovce také vaše i voly vaše vezměte, jakž jste žádali, a jděte; a dejte mi také požehnání.
- 33 I nutkali Egyptští lid, aby co nejrychleji vyšli z země; nebo pravili: Všickni již teď zemřeme.
- 34 Protož vzal lid těsto své, prvé než zkysalo, obaliv je v šaty své, na ramena svá.
- 35 Učinili pak synové Izraelští podle rozkazu Mojžíšova; nebo vyžádali byli od Egyptských klínů stříbrných a zlatých, i šatů.
- 36 A Hospodin dal milost lidu před očima Egyptských, tak že půjčovali jim. I obloučili Egyptské.
- 37 Tedy táhli synové Izraelští z Ramesses k Sohot, okolo šestkrát sto tisíc pěších, mužů toliko kromě dětí.
- 38 Ano také jiného lidu mnoho vyšlo s nimi, ovec také a volů, dobytka velmi mnoho.
- 39 I napekli z těsta, kteréž vynesli z Egypta, koláčů nekvašených; nebo ještě bylo nezkynulo, proto že vypuzeni byli z Egypta, a nemohli prodlévati, a ani pokrmy na cestu nepřipravili sobě.
- 40 Čas pak bydlení synů Izraelských, kteříž byli v Egyptě, byl čtyři sta a třiceti let.
- 41 A když se vyplnilo čtyři sta a třiceti let, právě toho dne vyšla všechna vojska Hospodinova z země Egyptské.
- 42 Noc tato pilně ostrážána býti má Hospodinu, v níž vyvedl je z země Egyptské; tať *tedy* noc Hospodinova ostrážána bude ode všech synů Izraelských po národech jejich.
- 43 I řekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Tentot bude řád při slavnosti Fáze: Žádný cizozemec nebude jísti z něho.
- 44 Každý pak služebník váš za stříbro koupený, když by obřezán byl, teprv jísti bude z něho.

- כט וַיְהִי בַחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהִי הָכָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּאוֹ עַד בְּכוֹר הַשָּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֶמָּה:
- ל וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל־עַבְדָּיו וְכָל־מִצְרַיִם וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי־אֵין בֵּית אֲשֶׁר אֵין־שָׁם מָת:
- לא וַיִּקְרָא לַמֶּשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם־אַתֶּם גַּם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה כְּדַבַּרְכֶּם:
- לב גַּם־צֹאנְכֶם גַּם־בְּקָרְכֶם קָחוּ כָאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַתֶּם גַּם־אֹתִי:
- לג וַתִּחְזַק מִצְרַיִם עַל־הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן־הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כָלֵנוּ מֵתִים:
- לד וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת־בִּצְקוֹ טָרֵם יַחֲמֹץ מִשְׁאַרְתָּם צָרַח בְּשִׁמְלָתָם עַל־שִׁכְמָם:
- לה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כָּל־יֶכֶסֶף וְכָל־זָהָב וּשְׁמָלֹת:
- לו וַיְהִי נָתַן אֶת־חֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:
- לז וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעַמְסֵס סִכְתָּה כִּשְׁש־מָאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף:
- לח וְגַם־עֶרְב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מְקַנָּה כְּבֵד מְאֹד:
- לט וַיֹּאפּוּ אֶת־הַבֶּצֶק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֹגֹת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֹץ כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהַתְמַהֵּמָה וְגַם־צִדָּה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם:
- מ וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מָאוֹת שָׁנָה:
- מא וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מָאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- מב לַיִל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה לִיהוָה שְׁמֵרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרָתָם:
- מג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח כָּל־בְּנוֹיְכֶם לֹא־יֹאכַל בּוֹ:
- מד וְכָל־עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת־כֶּסֶף וּמִלְתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ:

- 45 Příchozí a nájemník nebude jísti z něho. מה תושב ושכיר לא-יאכל-בו:
- 46 V témž domě jísti jej budeš, nevynesesh z domu ven masa jeho; a kostí v něm nezlámete. מו בבית אחד יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה ועצם לא תשברו-בו:
- 47 Všecko shromáždění Izraelské *tak* s ním učiní. מז כל-עדת ישראל יעשו אתו:
- 48 Jestliže by pak cizozemec bydlil s tebou pohostinu, a slaviti by chtěl Fáze Hospodinu, *prvé* obřezán bude každý pohlaví mužského; a tehdy přistoupí k slavení jeho, a bude jako tu v zemi zrozený; žádný pak neobřezaný nebude jísti z něho. מח וכי-יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל-ערל לא-יאכל בו:
- 49 Jednostejné právo bude tu zrodilému a příchozímu, kterýž jest pohostinu u prostřed vás. מט תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
- 50 Tedy učinili všickni synové Izraelští, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi a Aronovi; tak učinili. נ ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן בן עשו:
- 51 A tak stalo se právě toho dne, že vyvedl Hospodin syny Izraelské z země Egyptské s vojsky jejich. נא והי בעצם היום הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם:

- 1 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
א וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 Posvět mi všeho prvorozeného, cožkoli otvírá každý život mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hověd, *nebo* mé jest.
ב קִדַּשְׁלִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:
- 3 Protož řekl Mojžíš lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž jste vyšli z Egypta, z domu služby; nebo v silné ruce vyvedl vás odsud Hospodin, aniž kdo jez co kvašeného.
ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ:
- 4 Dnes vycházíte vy, měsíce Abib.
ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב:
- 5 Když tedy uvede tě Hospodin do země Kananejských, Hetejských, Amorejských, Hevejských a Jebuzejských, tak jakž přísáhl otcům tvým, a dá tobě zemi oplývající mlékem a strdí: tedy vykonávati budeš službu tuto v tento měsíc.
ה וְהָיָה כִּי־יְבִיאֶךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר וְהָיָה חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעַבַדְתָּ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה:
- 6 Za sedm dní jísti budeš chleby přesné, dne pak sedmého slavnost bude Hospodinova.
ו שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה:
- 7 Přesní chlebové jedeni budou za dnů sedm, aniž spatříno bude u tebe co kvašeného, aniž se uhlédá u tebe kvas ve všech končinách tvých.
ז מִצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאָה לָּךְ חֶמֶץ וְלֹא־יֵרָאָה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלָּךְ:
- 8 A vypravovati budeš synu svému v ten den, řka: Proto, *což* mi učinil Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.
ח וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:
- 9 A budeť tobě *to* jako *nějaké* znamení na ruce tvé, a jako památka před očima tvýma, aby zákon Hospodinův byl v ústech tvých; nebo v ruce silné vyvedl tě Hospodin z Egypta.
ט וְהָיָה לָּךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאֶךָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
- 10 Protož zachovávatí budeš ustanovení toto v čas jistý, rok po roce.
י וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֶדָה מִיָּמִים יְמִימָה:
- 11 A když by tě uvedl Hospodin do země Kananejských, tak jakž přísáhl tobě a otcům tvým, a dal by ji tobě:
יא וְהָיָה כִּי־יְבִיאֶךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לָּךְ:
- 12 Tedy všechno, což otvírá život, oddělíš Hospodinu, i každý plod hověda tvého otvírající život, *což by koli bylo* samců, Hospodinovo jest.
יב וְהָעֵבֶרֶת כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֹׁגֵר בָּהֶמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכָּרִים לַיהוָה:
- 13 Každé pak prvorozené osle vyplatíš hovádkem; pakli bys nevyplatil, zlom jemu šíji; každého také prvorozeného člověka mezi syny svými vyplatíš.
יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תַּפְדָּה בְּשֵׂה וְאִם־לֹא תַּפְדָּה וַעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תַּפְדָּה:
- 14 A když by se tebe vzeptal syn tvůj potom, a řekl: Co jest to? tedy povíš jemu: V ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta, z domu služebnosti.
יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בֶּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בַּחֲזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:

- 15 Nebo když se byl zatvrdil Farao, a nechtěl nás propustiti, pobil Hospodin všechno prvorozené v zemi Egyptské, od prvorozeného z lidí, až do prvorozeného z hověd; i tou příčinou já obětuji Hospodinu všechny samce otvírající život, ale všechno prvorozené z synů svých vyplacuji.
- טו וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְגַּם יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזִּכָּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה:
- 16 Mějž to tedy jako znamení na ruce své, a jako náčelník mezi očima svýma, že v ruce silné vyvedl nás Hospodin z Egypta.
- טז וַהֲיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:
- 17 Stalo se pak, když pustil Farao lid, že nevedl jich Bůh cestou země Filistinské, ačkoli bližší byla; nebo řekl Bůh: Aby nepykal lid, když by uzřel, an válka *na-stává*, a nevrátili se do Egypta.
- יז וַיְהִי בְשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחֵם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה:
- 18 Ale obvedl Bůh lid cestou přes poušť, *kteráž jest* při moři Rudém. A vojensky zpořádaní vyšli synové Izraelští z země Egyptské.
- יח וַיֹּסֶב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 19 Vzal také Mojžíš kosti Jozefovy s sebou; nebo byl přísahou zavázal syny Izraelské, řka: Jistotně navštíví vás Bůh, protož vyneste odsud kosti mé s sebou.
- יט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׂבִיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלִיתֶם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם:
- 20 Vytáhše tedy z Sochot, položili se v Etam při kraji pouště.
- כ וַיֵּסְעוּ מִסֹּכֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקֻצֵּה הַמִּדְבָּר:
- 21 Hospodin pak předcházal je ve dne v sloupu oblakovém, aby je vedl cestou, v noci pak v sloupu ohnivém, aby svítil jim, aby ve dne i v noci jítí mohli.
- כא וַיְהוֶה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֹּת יוֹמָם וּלְלֵילָה:
- 22 Neodjal sloupu oblakového ve dne, ani ohnivého sloupu v noci od tváři toho lidu.
- כב לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְלֵילָה לִפְנֵי הָעָם:

- 1 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:
א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 Mluv k synům Izraelským, ať navrátíte se, rozbijí stany před Fiarot, mezi Magdalem a mořem, proti Belsefon; naproti němu rozbijete stany při moři.
ב דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי הַחִירֹת בֵּין מַגְדֵּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צֹפֶן נֶכְחוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם:
- 3 A dí Farao o synech Izraelských: Ssoužení jsou na zemi, sevřela je poušť.
ג וְאָמַר פַּרְעֹה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאֶרֶץ סָגֹר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר:
- 4 I zatvrdím srdce Faraonovo, a honiti je bude, a oslaven budu v Faraonovi a ve všem vojsku jeho; a zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin. I učinili tak.
ד וַחֲזַקְתִּי אֶת־לֵב־פַּרְעֹה וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם וְאֶפְבְּדָה בְּפַרְעֹה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:
- 5 Povědíno pak bylo králi Egyptskému, že by lid utíkal. I obráceno jest srdce Faraonovo a služebníků jeho proti lidu, a řekli: Co jsme to učinili, že jsme propustili Izraele, aby nesloužil nám?
ה וַיִּגְדּוּ לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לִבָּב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה־זֹּאת עָשִׂינוּ כִּי־שִׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדָּנוּ:
- 6 Protož zapráhl do svého vozu, a lid svůj vzal s sebou.
ו וַיֹּאסֶר אֶת־רֶכְבּוֹ וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ:
- 7 A vzal šest set vozů vybraných, i všechny vozy Egyptské, nad nimiž nade všemi byli hejtmané.
ז וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחּוֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־כֻּלּוֹ:
- 8 I zatvrdil Hospodin srdce Faraona krále Egyptského, tak že honil syny Izraelské; synové pak Izraelští vyšli v ruce vyvýšené.
ח וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בְּיַד רָמָה:
- 9 I honili je Egyptští, a postihli je, když se položili při moři, všickni vozové Faraonovi, a jezdci jeho i vojsko jeho podle Fiarot, před Belsefon.
ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיֹגוּ אוֹתָם חַיִּים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פַּרְעֹה וּפָרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַעַל צֹפֶן:
- 10 A když se přiblížil Farao, pozdvihli synové Izraelští oči svých, a aj, Egyptští táhnou za nimi. I báli se velmi, a volali synové Izraelští k Hospodinu.
י וּפַרְעֹה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם נֹסַע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה:
- 11 A řekli Mojžíšovi: Zdali proto, že *nebylo* hrobů v Egyptě, vyvedl jsi nás, abychom zemřeli na poušti? Co jsi nám to učinil, že jsi vyvedl nás z Egypta?
יא וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לָקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם:
- 12 Zdali jsme toho nemluvili tobě ještě v Egyptě, řkouce: Nech nás, ať sloužíme Egyptským? Nebo lépe bylo nám sloužiti Egyptským, než zemřít na poušti.
יב הֲלֹא־זֶה הִדְבַּר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר הֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבָדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבָד אֶת־מִצְרַיִם מִמָּתָנוּ בַּמִּדְבָּר:
- 13 I řekl Mojžíš lidu: Nebojte se, stůjte a vizte spasení Hospodinovo, kteréž vám způsobí dnes; nebo Egyptských, kteréž jste viděli dnes, neuzříte nikdy více až na věky.
יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ הִתְיַצְבוּ וַרְאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסִּיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם:
- 14 Hospodin bojovati bude za vás, a vy mlčeti budete.
יד יְהוָה יִלָּחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּחְרִישוּן:
- 15 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Co voláš ke mně? Mluv synům Izraelským, ať jdou předce.
טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מַה־תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסָּעוּ:

- 16 Ty pak zdvihni hůl svou, a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je; a nechat jdou synové Izraelští prostředkem moře po suše.
- 17 Ját pak, aj, já zatvrdím srdce Egyptských, a vejdou za nimi; i budu oslaven v Faraonovi, a ve všem vojsku jeho, v vozích jeho i v jezdcích jeho.
- 18 A zvědí Egyptští, že já jsem Hospodin, když oslaven budu v Faraonovi, v vozích jeho a v jezdcích jeho.
- 19 I bral se anděl Boží, kterýž byl *prvé* předcházel vojsko Izraelské, a šel z zadu za nimi; nebo hnul se sloup oblakový, *kterýž byl* před nimi, a stál z zadu za nimi.
- 20 A přišed mezi vojska Egyptských a vojska Izraelská, byl *Egyptským* oblakem a tmou, *Izraelským* pak osvětloval noc, tak aby nepřiblížili se jedni k druhým přes celou noc.
- 21 I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a Hospodin rozdělil moře větrem východním prudce vějícím přes celou noc; a učinil moře v suchost, když se rozstoupily vody.
- 22 Tedy šli synové Izraelští prostředkem moře po suše, a vody jim byly jako zed po pravé i po levé straně.
- 23 A honíce je Egyptští, vešli za nimi do prostřed moře, všeka jízda Faraonova, vozové i jízdní jeho.
- 24 Stalo se pak v bdění jitřním, že pohleděl Hospodin na vojska Egyptských z sloupu ohně a oblaku, a zmátl vojsko Egyptské.
- 25 A odjal kola vozů jejich, aby je těžce táhli. I řekli Egyptští: Utecme před Izraelem, nebo Hospodin bojuje za ně proti Egyptským.
- 26 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Vztáhni ruku svou na moře, ať se zase vrátí vody na Egyptské, na vozy jejich a na jezdce jejich.
- 27 I vztáhl Mojžíš ruku svou na moře, a navrátilo se moře ráno k moci své, a Egyptští utíkali proti němu; a vrazil Hospodin Egyptské do prostřed moře.
- 28 A navrátilvše se vody, zatopily vozy i jezdce se vším vojskem Faraonovým, což jich koli vešlo za nimi do moře, tak že nezůstal z nich ani jeden.
- 29 Ale synové Izraelští šli po suchu prostředkem moře, a vody jim byly místo zdi po pravé i po levé straně.
- 30 A tak vysvobodil Hospodin v ten den Izraele z ruky Egyptských; a viděl Izrael Egyptské mrtvé na břehu mořském.

- טז וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטָּף וְנָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה:
- יז וְאֲנִי הִגַּנִּי מִחֶזֶק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ בַּפְּרָעָה וּבְכָל־חִילוֹ בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:
- יח וַיֵּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהַפְכֹּדִי בַּפְּרָעָה בְּרִכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:
- יט וַיֹּסַע מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיֹּסַע עֲמוּד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם:
- כ וַיָּבֹא בֵין מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וַיַּחֲשֹׁף וַיֹּאֲרֶה אֶת־הַלֵּילָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה:
- כא וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזָה כָּל־הַלַּיְלָה וַיִּשָּׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:
- כב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם:
- כג וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פְּרָעָה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תוֹךְ הַיָּם:
- כד וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמֹד אֵשׁ וָעָנָן וַיָּהֶם אֶת מַחֲנֵה מִצְרַיִם:
- כה וַיִּסַּר אֶת אַפִּן מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהֲגוּ בַּכִּבְדָּת וַיֹּאמְרוּ מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרַיִם:
- כו וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָטָה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רִכְבּוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו:
- כז וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בֹּקֶר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעֶר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:
- כח וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרִכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אַחַד:
- כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַּיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְּמִינָם וּמִשְׁמָאלָם:
- ל וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם:

31 Viděl také Izrael moc velikou, kterouž prokázal Hospodin na Egyptských. I bál se lid Hospodina, a věřili Hospodinu i Mojžíšovi, služebníku jeho.

לֹא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם
וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בַיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

- 1 Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraelští píseň tuto Hospodinu, a řekli takto: Zpívati budu Hospodinu, neboť jest slavně zveleben; koně i s jezdcem uvrhl do moře.

אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אֲשִׁירָה לַיהוה כִּי־גָאָה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בָּיִם:
- 2 Síla má a píseň *jest* Hospodin, nebo vysvobodil mne. Onť jest Bůh můj silný, protož stánek vzdělám jemu; *ontť jest* Bůh otce mého, protož vyvyšovati ho budu.

עָזִי וְזִמְרָתָהּ יְהוֹיִלִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנָהוּ:
- 3 Hospodin *jest* udatný bojovník, Hospodin jméno jeho.

יְהוה איש מלחמה יהוה שמו:
- 4 Vozy Faraonovy i vojsko jeho uvrhl do moře; a nejpřednější hejtmané jeho ztopeni jsou v moři Rudém.

מִרְפַּבַּת פָּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בָיִם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיִם־סוּף:
- 5 Propasti přikryly je; vpadli do hlubiny jako kámen.

תַּהֲלֹמַת יִכְסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן:
- 6 Pravice tvá, Hospodine, zvelebena jest v síle, pravice tvá, ó Hospodine, potřela nepřítel.

יְמִינָהּ יְהוה נֶאֱדָרִי בַכֹּחַ יְמִינָהּ יְהוה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
- 7 A ve mnohé vyvýšenosti své podvrátil jsi povstávající proti tobě; pustils hněv svůj, *kterýžto* sežral je jako strniště.

וּבָרַב גְּאוּנָה תִּהְרַס קִמְיָה תִּשְׁלַח חֲרָנָה יֹאכְלֶמוּ כֶּקֶשׁ:
- 8 A duchem chřípí tvých shromážděny jsou vody, stály tekuté vody jako hromada, ssedly se propasti u prostřed moře.

וּבְרוּחַ אַפִּיָה נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמוֹ־יַד נוֹלִים קָפְאוּ תַּהֲלֹמַת בְּלִבָּיִם:
- 9 Řekl nepřítel: Honiti budu, dohoním se, budu děliti loupeže, nasytí se jimi duše má, vytrhnu meč svůj, zahladí je ruka má.

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלֹאֲמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרַבִּי תֹרִישׁמוּ יָדִי:
- 10 Povanul jsi větrem svým, *i* přikrylo je moře; pohlceni jsou jako olovo v prudkých vodách.

נִשְׁפָּת בְּרוּחְךָ כֶּסֶם וְיָם צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים:
- 11 Kdo podobný tobě mezi silnými, ó Hospodine? Kdo *jest tak*, jako ty, velebný v svatosti, hrozný v chvalách, činící divy?

מִי־כַמְכָּה בָּאֵלִים יְהוה מִי כַּמְכָּה נֶאֱדָר בִּקְדֹשׁ נוֹרָא תַּהֲלֹל עֲשֵׂה פֶלֶא:
- 12 Vztáhl pravici svou, *i* požřela je země.

נָטִיתָ יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
- 13 Zprovodíš v milosrdenství svém lid tento, kterýž jsi vykoupil; laskavě povedeš *jej* v síle své k příbytku svatosti své.

נָחִיתָ בְּחַסְדְּךָ עִם־זֶו גְּאֹלְתָּ נִהְלֹתָ בְּעֹזְךָ אֱלֹהֵי קְדוֹשְׁךָ:
- 14 Uslyší lidé, bouřiti se budou; bolest zachvátí obyvatele Filistinské.

שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֻזַּי יִשְׁבִּי פִלְשֹׁת:
- 15 Tedy zkormoucena budou knížata Idumejská, silné Moábské podejme strach, rozplynou se všickni obyvatelé Kananejské.

אֲזִי נִבְהָלוּ אֱלּוֹפֵי אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֲזֻמוּ רָעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵּי כְנָעַן:

- 16 Případne na ně strach a lekání, pro velikost ramene tvého; mlčeti budou jako kámen, dokudž nepřejde lid tvůj, ó Hospodine, dokudž nepřejde lid ten, *kte-réhožs sobě* dobyl.
- 17 Uvedeš je, a štípíš je na hoře dědictví svého, *na* místě, kteréž jsi k příbytku svému připravil, Hospodine, v svatyni, kterouž utvrdí ruce tvé, Pane.
- 18 Hospodin kralovati bude na věky věků.
- 19 Nebo vešli koni Faraonovi s vozy jeho i s jezdci jeho do moře, a obrátil na ně Hospodin vody mořské, synové pak Izraelští šli po suše u prostřed moře.
- 20 I vzala Maria prorokyně, sestra Aronova, buben v ru-ku svou, a vyšly za ní všechny ženy s bubny a s píšťala-mi.
- 21 I odpovídala jim Maria: Zpívejte Hospodinu, poně-vadž slavně zveleben jest; koně i s jezdcem uvrhl do moře.
- 22 Hnul pak Mojžíš lidem Izraelským od moře Rudého, a táhli na poušť Sur. I šli tři dni po poušti, a nenalezli vod.
- 23 A přišedše do Marah, nemohli píti vod z Marah, ne-bo byly hořké; protož nazváno jest jméno jeho Ma-rah.
- 24 Z té příčiny reptal lid na Mojžíše, řka: Co budeme pí-ti?
- 25 I volal k Hospodinu, a ukázal mu Hospodin dřevo, kteréž jakž uvrhl do vod, učiněny jsou sladké vody. Tu vydal jemu práva a soudy, a tu ho zkusil.
- 26 A řekl: Jestliže skutečně poslouchati budeš hlasu Hospodina Boha svého, a činiti budeš, což spraved-livého jest před očima jeho, a nakloníš uší k při-kázáním jeho, a ostříhati budeš všech ustavení jeho: žádné nemoci, kterouž jsem dopustil na Egypt, nedo-pustím na tebe; nebo já jsem Hospodin, kterýž tě uzdravuji.
- 27 I přišli do Elim, kdež bylo dvanácte studnic vod a se-dmdesáte palm; i rozbili tu stany při vodách.

טז תפל עליהם אמתה ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן
עד-יעבר עמה יהוה עד-יעבר עם-זו קניית:

יז תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה
מקדש אדני כוננו ידיך:

יח יהוה ימלך לעלם ועד:

יט כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה
עליהם את-מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:

כ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את-התף בידה ותצאן
כל-הנשים אחריה בתפים ובמחלות:

כא ותען להם מרים שירו ליהוה כי-גאה גאה סוס ורכבו
רמה בים:

כב ויסע משה את-ישראל מים-סוף ויצאו אל-מדבר-שור
וילכו שלשת-ימים במדבר ולא-מצאו מים:

כג ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם
על-כן קרא-שמה מרה:

כד וילנו העם על-משה לאמר מה-נשתה:

כה ויצעק אל-יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל-המים וימתקו
המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו:

כו ויאמר אם-שמוע תשמע לקול יהוה אליהך והישר
בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל-חקיו
כל-המחלה אשר-שמת במצרים לא-אשים עליך כי אני
יהוה רפואך:

כז ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו-שם על-המים:

- א ויסעו מאילם ויבאו כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר־סין אשר בין־אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
  - ב וילינו וילנו כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר:
  - ג ויאמרו אלהם בני ישראל מייתן מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי־הוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב:
  - ד ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביום למען אנסנו הילך בתורת־אם־לא:
  - ה והיה ביום הששי והכינו את אשר־יביאו והיה משנה על אשר־ילקטו יום יום:
  - ו ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
  - ז ובקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי תלנו תלנו עלינו:
  - ח ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר־אתם מלינם עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתיכם כי על־יהוה:
  - ט ויאמר משה אל־אהרן אמר אל־כל־עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
  - י והי כדבר אהרן אל־כל־עדת בני־ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן:
  - יא וידבר יהוה אל־משה לאמר:
  - יב ששמעתי את־תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו־לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
- 1 Když se pak hnuli z Elim, přišlo všechno množství synů Izraelských na poušť Sin, kteráž jest mezi Elim a Sinai, v patnáctý den druhého měsíce po vyjití z země Egyptské.
  - 2 I reptalo všechno shromáždění synů Izraelských proti Mojžíšovi a proti Aronovi na poušti.
  - 3 A mluvili jim synové Izraelští: Ó bychom byli zemřeli od ruky Hospodinovy v zemi Egyptské, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme se najídali chleba do sytosti! A teď vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste zmořili všechno shromáždění toto hladem.
  - 4 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já dám vám chleba s nebe jako déšť, a vycházeti bude lid a sbírat, což by postačilo na každý den, abych ho zkusil, bude-li choditi v zákoně mém, či nebude.
  - 5 V den pak šestý přistrojí sobě to, co přinesou; a bude toho dvakrát více, než toho, což sbíratí mají na každý den.
  - 6 Tedy mluvil Mojžíš a Aron všechněm synům Izraelským: U večer poznáte, že Hospodin vyvedl vás z země Egyptské.
  - 7 A ráno užijíte slávu Hospodinovu; neboť jest slyšel reptání vaše proti Hospodinu. My zajisté co jsme, že repcete proti nám?
  - 8 Mluvil dále Mojžíš: Z toho, pravím, poznáte, když vám dá Hospodin u večer masa, abyste se najedli, a chleba ráno do sytosti, poněvadž slyšel Hospodin reptání vaše, jimiž jste na něj reptali. Nebo my co jsme? Ne proti námť jsou reptání vaše, ale proti Hospodinu.
  - 9 I řekl Mojžíš Aronovi: Mluv ke všemu shromáždění synů Izraelských: Přistuptež před obličej Hospodinu; neboť jest slyšel reptání vaše.
  - 10 Stalo se pak, když mluvil Aron ke všemu shromáždění synů Izraelských, že se obrátili tváří k poušti, a aj, sláva Hospodinova ukázala se v oblaku.
  - 11 (A již byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
  - 12 Slyšelt jsem reptání synů Izraelských. Mluviž jim a pověz: K večerou jísti budete maso, a ráno chlebem nasyceni budete, abyste poznali, že já jsem Hospodin Bůh váš.)

- 13 Tedy stalo se u večer, že přiletěly křepelky a přikryly tábor; ráno pak spadla rosa okolo tábora. יִהְיֶה בָעֶרֶב וְתַעַל הַשָּׁלוּ וְתָכַס אֶת־הַמִּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה שְׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לַמִּחֲנֶה: יג
- 14 A když přestalo padání rosy, aj, ukázalo se po vrchu pouště drobného *così a* okrouhlého, drobného jako jíní na zemi. יִתְעַל שְׁכֶבֶת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דָּק מְחֻסָּפִס דָּק כִּפְפֹר עַל־הָאָרֶץ: יד
- 15 Což vidouce synové Izraelští, řekli jeden druhému: Man jest toto. Nebo nevěděli, co by bylo. Tedy řekl jim Mojžíš: To jest ten chléb, kterýž vám dal Hospodin ku pokrmu. וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מֶן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: טו
- 16 To jest, o čemž přikázal Hospodin: Nasbírejte sobě toho každý k svému pokrmu; gomer na jednoho člověka *vedlé* počtu osob vašich, každý na ty, kteříž jsou v stanu jeho, vezmete. זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָקֵטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ עֹמֶר לַגִּלְגָּלֹת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ: טז
- 17 I učinili tak synové Izraelští, a nasbírali jiní více, jiní méně. וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמְרֵבָה וְהַמִּמְעִיט: יז
- 18 Potom měřili na gomer. A nezbylo *tomu, kdo nasbíral* mnoho, a *ten, kdo nasbíral málo*, neměl nedostatku; *ale* každý, což mohl snísti, nasbíral. וַיִּמְדּוּ בַעֲמֹר וְלֹא הָעֲדִיף הַמְרֵבָה וְהַמִּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכָלוֹ לָקֵטוּ: יח
- 19 I řekl jim Mojžíš: Žádný ať nic z toho nepozůstává k jitru. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר: יט
- 20 Ale neuposlechli Mojžíše. Nebo někteří zanechali *díl* z toho až do jitra; i zčervivělo a zsmradilo se. Pročež rozhněval se na ně Mojžíš. וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וַיֵּרָם תוֹלְעִים וַיִּבָּאשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: כ
- 21 Tak tedy sbírali to každého jitra, každý což snísti mohl. A když horké bylo slunce, tedy se *ta manna* rozpouštěla. כֹּא וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוֹ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וַנִּמָּס: כא
- 22 Když pak bylo v den šestý, nasbírali *toho* chleba dvojnásobně, po dvou gomer na každého; protož přišla všecka knížata *toho* shromáždění, a pověděli Mojžíšovi. כב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לָקֵטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:
- 23 Kterýžto řekl jim: Tot' jest, což mluvil Hospodin: Odpočinutí soboty svaté Hospodinu *bude* zítra. Což byste měli péci, pecté, a což byste vařiti měli, vařte dnes; což pak koli zbude, nechte sobě a schovejte to k jitru. כג וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שְׁבֹתוֹן שְׁבֹת־קֹדֶשׁ לִיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אָפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הַנִּיחוּ לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר:
- 24 Protož schovali to do rána, jakž přikázal Mojžíš; a nezsmradilo se, ani v něm červů nebylo. כד וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאֵשׁ וְרִמָּה לֹא־הָיְתָה בּוֹ:
- 25 I řekl Mojžíš: Jeztež to dnes, poněvadž sobota *jest* dnes Hospodinu; dnes toho nenaleznete na poli. כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבָּת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה:
- 26 Po šest dní budete to sbírávati, den pak sedmý sobota jest; nebude bývati *manny* v ní. כו שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֶהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֹת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:
- 27 Stalo se pak dne sedmého, že vyšli někteří z lidu sbírat, a nenašli. כז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מוֹהָעִם לְלָקֵט וְלֹא מָצְאוּ:

- 28 Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: I dokudž zpěčovati se budete příkázání mých ostríhati a zákonů mých? כח ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וּתּוֹרֹתַי:
- 29 Viztež, žeť Hospodin vám dal sobotu, a proto on vám dává v den šestý chleba na dva dni. Zůstaňte každý v svém, aniž kdo vycházej z místa svého v den sedmý. כט ראו כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יּוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
- 30 I odpočinul lid v den sedmý. ל וישבתו הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:
- 31 Nazval pak lid Izraelský jméno toho *chleba* man; kterýž byl jako símě koliandrové, *a* bílý, a chut jeho jako koláče s medem. לא ויקראו בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גֹּד לֶבֶן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחַת בְּדָבָשׁ:
- 32 Řekl také Mojžíš: Tot jest, což přikázal Hospodin: Naplň gomer tou *mannou*, aby chována byla na *budoucí* věky vaše, aby viděli pokrm, kterýž jsem vám dával jísti na poušti, když jsem vás vyvedl z země Egyptské. לב ויאמר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מָלֵא הָעֹמֶר מִמָּנוּ לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכַלְתִּי אֹתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 33 I řekl Mojžíš Aronovi: Vezmi jedno věderce, a vsyp do něho plné gomer manny; a nech jí před tváří Hospodinovou, aby chována byla na *budoucí* věky vaše. לג ויאמר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קח צִנְצָנָה אַחַת וְתֵן־שָׁמָּה מְלֵא־הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם:
- 34 *A protož* jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, nechal jí Aron před svědectvím, aby *tu* chována byla. לד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנִּיחָהּ אֹהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לַמִּשְׁמֶרֶת:
- 35 Jedli pak synové Izraelští mannu za čtyřidceti let, dokudž nevešli do země, v níž bydliti měli; mannu jedli, dokudž nepřišli k končinám země Kananejské. לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הֶמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבִת אֶת־הֶמָּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן:
- 36 Gomer pak jest desátý díl efi. לו וְהָעֹמֶר עֶשְׂרִית הָאִיפָה הוּא:

- 1 Tedy když se odebralo všechno shromáždění synů Izraelských z pouště Sin, po stanovištích svých vedlé rozkazu Hospodinova, položili se v Rafidim, kdež nebylo vod, kteréž by lid pít mohl.
  - 2 Protož domlouval se lid na Mojžíše, pravě: Dejte nám vody, abychom pili. Jimž odpověděl Mojžíš: Proč se na mne domlouváte? Proč pokoušíte Hospodina?
  - 3 I žíznil tu lid pro *nedostatek* vod, a reptal na Mojžíše a mluvil: Proč jsi vyvedl nás z Egypta, abys mne s syny i dobytky mými žízní zmořil?
  - 4 Tedy volal Mojžíš k Hospodinu, řka: Což mám činiti s tím lidem? Však již tudíž ukamenují mne.
  - 5 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Jdiž před lidem, pojma s sebou *některé* z starších Izraelských; hůl také svou, kterouž jsi udeřil v vodu, vezmi do ruky své a jdi.
  - 6 Aj, já státi budu před tebou tam na skále, na Orébě; i udeříš v skálu, a vyjdou z ní vody, kteréž bude pít lid. I učinil tak Mojžíš před očima starších Izraelských.
  - 7 A dal jméno místu tomu Massah a Meribah, pro reptání synů Izraelských, a že pokoušeli Hospodina, řkouce: Jest-li Hospodin u prostřed nás, či není?
  - 8 Přitáhl pak Amalech, a bojoval s Izraelem v Rafidim.
  - 9 I řekl Mojžíš k Jozue: Vybeř nám *některé* muže, a vytáhna, bojuj s Amalechem; já zítra státi budu na vrchu hory, a hůl Boží v ruce své *mítí budu*.
  - 10 Tedy Jozue udělal tak, jakž mu poručil Mojžíš, a bojoval s Amalechem; Mojžíš pak, Aron a Hur vstoupili na vrch hory.
  - 11 A dokudž Mojžíš vzhůru držel ruce své, vítězil Izrael; ale jakž opouštěl ruku svou, přemáhal Amalech.
  - 12 Ale že ruce Mojžíšovy byly obtíženy, protož vzavše kámen, podložili pod něho, a *on* sedl na něm; Aron pak a Hur podpírali ruce jeho, jeden z jedné, druhý z druhé strany. I byly obě ruce jeho vztažené až do západu slunce.
  - 13 A *tak* porazil Jozue Amalecha i lid jeho mečem.
  - 14 Mluvil potom Hospodin k Mojžíšovi: Vpiš to do knih na památku, a *pilně to* vkládej v uši Jozue, že do konce vyhladím památku Amalechovu *všudy* pod nebem.
- א ויסעו כל־עדת בני־ישראל ממדבר־סין למסעיהם על־פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשבת העם:
- ב וירב העם עם־משה ויאמרו תנו־לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה:
- ג ויצמא שם העם למים וילן העם על־משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת־בני ואת־מקני בצמא:
- ד ויצעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני:
- ה ויאמר יהוה אל־משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטף אשר הפית בו את־היאר קח בידך והלכת:
- ו הנני עמד לפניך שם על־הצור בחרב והפית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל:
- ז ויקרא שם המקום מסה ומריבה על־ריב בני ישראל ועל נסתם את־יהוה לאמר הִישׁ יהוה בקרבנו אם־אין:
- ח ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידם:
- ט ויאמר משה אל־יהושע בחר־לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על־ראש הגבעה ומטה האלהים בדי:
- י ויעש יהושע כאשר אמר־לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה:
- יא והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק:
- יב וידי משה כבדים ויקחו־אבן וישמו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והי ידיו אמונה עד־בא השמש:
- יג ויחלש יהושע את־עמלק ואת־עמו לפי־חרב:
- יד ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כִּי־מחה אמהה את־זכר עמלק מתחת השמים:

- טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי: 15 Tedy vzdělal Mojžíš oltář a nazval jméno jeho: Hospodin korouhev má.
- טז וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כָּס יְהוָה מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמָּלֶק מִדֶּר דֶּר: 16 Nebo řekl: *Tak má jmenován býti*, proto že ruka nad trůnem Hospodinovým *osvědčuje* boj Hospodinův proti Amalechovi od národu až do národu.

שמות יח : 18

- 1 Uslyšel pak Jetro, kníže Madianské, test Mojžíšův, o všech věcech, kteréž učinil Bůh Mojžíšovi a Izraelovi, lidu svému, že vyvedl Hospodin Izraele z Egypta.

א וַיִּשְׁמַע יֶתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם:
- 2 A vzal Jetro, test Mojžíšův, Zeforu manželku Mojžíšovu, kterouž byl odeslal,

ב וַיִּקַּח יֶתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ מִשֵּׁה אַחֵר שְׁלוּחָיָהּ:
- 3 A dva syny její, z nichž jméno jednoho Gerson; nebo řekl: Příchozí jsem byl v zemi cizí;

ג וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֶּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה:
- 4 Jméno pak druhého Eliezer; nebo řekl: Bůh otce mého spomocník můj byl, a vytrhl mne od meče Faraonova.

ד וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי־אֱלֹהֵי אָבִי בַּעֲזָרִי וַיַּצֵּלֵנִי מִמָּחָרֵב פָּרְעֹה:
- 5 I přišel Jetro, test Mojžíšův, s syny jeho i s ženou jeho k Mojžíšovi na poušť, kdež se byl položil při hoře Boží.

ה וַיָּבֹא יֶתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמְּדִבְרָה אֲשֶׁר־הָיָה חֹתֵן שָׁם הָר הַהוּא הָאֱלֹהִים:
- 6 A vzkázal Mojžíšovi: Já, test tvůj Jetro, jdu k tobě, i žena tvá a oba synové její s ní.

ו וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֶנְךָ יֶתְרוֹ בָּא אֵלַיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ:
- 7 I vyšel Mojžíš proti testi svému, a pokloniv se, políbil ho. I ptal se jeden druhého, jak se má; potom vešli do stanu.

ז וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרֹאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁקֻלּוּ וַיֵּשְׁאוּ אִישׁ־לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֲהָלָה:
- 8 A vypravoval Mojžíš testi svému všechno, což učinil Hospodin Faraonovi a Egyptským pro Izraele, a o všech nevolech, kteréž přicházely na ně na cestě, a jak je vysvobodil Hospodin.

ח וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיַּצֵּלם יְהוָה:
- 9 I radoval se Jetro ze všeho dobrého, což učinil Hospodin Izraelovi, a že vytrhl jej z ruky Egyptských.

ט וַיִּחַד יֶתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֹצִילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם:
- 10 A řekl Jetro: Požehnaný Hospodin, kterýž vytrhl vás z ruky Egyptských a z ruky Faraonovy, kterýž vytrhl ten lid z poroby Egyptské.

י וַיֹּאמֶר יֶתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הֹצִיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פָּרְעֹה אֲשֶׁר הֹצִיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרַיִם:
- 11 Nyní jsem poznal, že větší jest Hospodin nade všechny bohy; nebo touž věcí, kterouž se vyvyšovali, on je převýšil.

יא עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ עָלֵיהֶם:
- 12 A vzal Jetro, test Mojžíšův, zápal a oběti, kteréž obětoval Bohu. Potom přišel Aron a všickni starší Izraelští, aby jedli chléb s tchánem Mojžíšovým před Bohem.

יב וַיִּקַּח יֶתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל־לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
- 13 Nazejtří pak posadil se Mojžíš, aby soudil lid; a stál lid před Mojžíšem od jitra až do večera.

יג וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה לְשִׁפְט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב:
- 14 Vida pak test Mojžíšův všechnu práci jeho při lidu, řekl: Co jest to, což děláš s lidem? Proč ty sám sedíš, a všechnen lid stojí před tebou od jitra až do večera?

יד וַיֵּרָא חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מַה־הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדְּךָ וְכָל־הָעָם נֹצֵב עָלֶיךָ מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעֶרֶב:

- 15 Odpověděl Mojžíš tchánu svému: Přichází ke mně lid raditi se s Bohem.
- 16 Když mají o nějakou věc činiti, přicházejí ke mně, a soud činím mezi stranami, a oznamuji rady Boží a ustanovení jeho.
- 17 I řekl jemu test Mojžíšův: Nedobře děláš.
- 18 Tudíž tak ustaneš i ty i lid, kterýž s tebou jest. Nad možnost tvou těžká jest tato věc, nebudeš jí moci sám dosti učiniti.
- 19 Protož nyní uposlechni řeči mé; poradím tobě, a bude Bůh s tebou. Stůj ty za lid před Bohem, a donášej věci *nesnadné* k Bohu.
- 20 A vysvětluj jim řády a zákony, a oznamuj jim cestu, po níž by šli, a co by dělati měli.
- 21 Vyhledej také ze všeho lidu muže statečné, bohabojné, muže pravdomluvné, kteříž v nenávisti mají lakomství, a ustanov z nich knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky.
- 22 Oni ať soudí lid každého času. Což bude většího, vynesou na tebe, a menší pře sami nechť soudí; a tak lehčeji bude tobě, když jiní ponesou *břímě* s tebou.
- 23 Jestliže to učiníš a rozkážeť Bůh, budeš moci trvati; také i všecken lid tento navracovati se bude k místům svým pokojně.
- 24 Tedy uposlechl Mojžíš řeči tchána svého, a učinil všecko, což *on* řekl.
- 25 A vybral Mojžíš muže statečné ze všeho Izraele, a ustanovil je hejtmany nad lidem, knížata nad tisíci, setníky, padesátníky a desátníky,
- 26 Kteříž soudili lid každého času. Nesnadnější věci vznášeli na Mojžíše, všechny pak menší pře sami soudili.
- 27 Potom propustil Mojžíš tchána svého; i odšel do země své.
- טו ויאמר משה לחתנו כִּי־יבֹא אֵלַי הָעָם לְדָרֹשׁ אֱלֹהִים:
- טז כִּי־יִהְיֶה לָהֶם דְּבַר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטֹתַי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתַי:
- יז ויאמר חתן משה אליו לֹא־טוֹב הַדְּבַר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה:
- יח גַּבֹּל תִּבְלֹג־גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כִבֹּד מִמָּךְ הַדְּבַר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבַדְּךָ:
- יט עַתָּה שִׁמַּע בְּקֹלִי אִיעָצֶךָ וְיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֲיִהְיֶה אַתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים:
- כ וְהִזְהַרְתָּ אֹתָהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדְּרֹךְ יֵלְכוּ בּוֹ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן:
- כא וְאַתָּה תַּחְזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי־חַיִל יֵרָאִי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אָמֶת שֹׁנְאֵי בָצַע וְשֹׂמֵת עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֱלֹפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת:
- כב וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָל־הַדְּבַר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלַי וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ־הֶם וְהָקַל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׁאָו אֹתָךְ:
- כג אִם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוָּךְ אֱלֹהִים וְיִכָּלֶתָ עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מַקְמוֹ יָבֹא בְּשָׁלוֹם:
- כד וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר:
- כה ויבחר משה אנשי־חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֱלֹפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת:
- כו וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבַר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּ אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדְּבַר הַקָּטָן יִשְׁפּוּטוּ־הֶם:
- כז וישלח משה אֶת־חַתְּנּוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל־אֶרְצוֹ:

- 1 Měsíce třetího po vyjití synů Izraelských z země Egyptské, v ten den přišli na poušť Sinai. א בחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינַי:
- 2 Nebo hnuvše se z Rafidim, přišli až na poušť Sinai a položili se na té poušti; a tu rozbili Izraelští stany na-proti hoře. ב וַיָּסֻעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲנֹשׁוּ יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר:
- 3 Mojžíš pak vstoupil k Bohu. A mluvil hlasem k němu Hospodin s té hory, řka: Takto díš domu Jáko-bovu, a oznámíš synům Izraelským: ג וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיְקַרָּא אֵלָיו יְהוָה מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתֹגִיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 4 Sami jste viděli, co jsem učinil Egyptským, a *jak* jsem vás nesl na křídlech orličích, a přivedl jsem vás k sobě. ד אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵּי נְשָׁרִים וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלָי:
- 5 Protož nyní, jestliže skutečně poslouchati budete hlasu mého, a ostržíhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všechny lidi, ačkoli má jest všechna země. ה וְעַתָּה אִם־שָׁמַעוּ תִשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סֻגָּלָה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָל־הָאָרֶץ:
- 6 A vy budete mi království kněžské a národ svatý. Tať jsou slova, kteráž mluviti budeš synům Izraelským. ו אַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלָכָת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 7 Protož přišel Mojžíš a svolav starší lidu, předložil jim všechna slova ta, kteráž mu přikázal Hospodin. ז וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְקַרָּא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֻׁם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה:
- 8 Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme činiti. A oznámil zas Mojžíš Hospodinu slova lidu. ח וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:
- 9 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Aj, já půjdu k tobě v hustém oblaku, aby slyšel lid, když mluviti budu s tebou, ano také, aby tobě věřil na věky. Nebo byl oznámil Mojžíš Hospodinu slova lidu. ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הָעָנָן בְּעַבּוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמְךָ וְגַם־בְּךָ יֵאֱמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגִּד מֹשֶׁה אֶת־דְּבָרֵי הָעָם אֶל־יְהוָה:
- 10 Řekl dále Hospodin Mojžíšovi: Jdi k lidu, a posvět jich dnes a zítra; a nechť svá roucha zeperou. י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ אֶל־הָעָם וְקִדְּשָׁתָם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:
- 11 A ať jsou hotovi ke dni třetímu, nebo v den třetí sstoupí Hospodin před očima všeho lidu na horu Sinai. יא וְהָיוּ נִכְנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לַעֲיִנִּי כָל־הָעָם עַל־הָר סִינַי:
- 12 Uložíš pak lidu meze všudy vůkol a povíš: Varujte se, abyste nevstupovali na horu, ani nedotýkali se krajů jejích. Kdož by se koli dotkl hory, smrtí umře. יב וְהִגַּבְלָתָ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וּנְגַע בְּקֻצְהוּ כָל־הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוּמָת:
- 13 Nedotkneť se ho ruka, ale ukamenován neb zastřelen bude; buď že by hovado bylo, buď člověk, nebudeť živ. Když se zdlouha troubiti bude, *teprv* oni vstoupí na horu. יג לֹא־תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סִקּוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֶה אִם־בַּהֶּמָּה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בַּמִּשָּׁף הַיָּבֵל הָמָּה יַעֲלוּ בְּהָר:
- 14 Sstoupiv tedy Mojžíš s hůry k lidu, posvětil ho; a *oni* zeprali roucha svá. יד וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתָם:

- 15 I mluvil k lidu: Budtež hotovi ke dni třetímu; nepřistupujte k manželkám *svým*.
- 16 I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním a oblak hustý na té hoře, zvuk také trouby velmi tuhý, až se zhroutil všecken lid, kterýž byl v ležení.
- 17 Tedy Mojžíš vyvedl lid z ležení vstříc Bohu; a lid stál dole pod horou.
- 18 Hora pak Sinai všechna se kouřila, proto že sstoupil na ni Hospodin v ohni, a vystupoval dým její jako dým z vápenice, a trásla se všechna hora velmi hrubě.
- 19 Zvuk také trouby více se rozmáhal, a silil se náramně. Mojžíš mluvil, a Bůh mu odpovídal hlasem.
- 20 Sstoupil pak Hospodin na horu Sinai, na vrch hory; a *když* povolal Hospodin Mojžíše na vrch hory, vstoupil Mojžíš.
- 21 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Sstup, osvědč lidu, ať se nevytrhují k Hospodinu, chtějíce *ho* viděti, aby nepadlo jich množství;
- 22 Nýbrž *ani* sami kněží, kteříž, majíce přistupovati k Hospodinu, posvěcují se, aby se neobořil na ně Hospodin.
- 23 Mojžíš pak řekl Hospodinu: Nebudeť moci lid vstoupiti na horu Sinai, poněvadž jsi ty osvědčil nám, řka: Obmez horu a posvět ji.
- 24 I řekl jemu Hospodin: Jdi, sstup, a *potom* vstup ty a Aron s tebou. Kněží pak a lid ať se nepokoušejí vstoupiti k Hospodinu, aby se na ně neobořil.
- 25 I sešel Mojžíš k lidu, a *to* jim oznámil.

- טו ויאמר אל־הָעָם הָיוּ נִכְנִיִּים לְשִׁלֻּשֵׁת יָמִים אֶל־תִּגְשׁוּ אֶל־אִשָּׁה:
- טז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיִת הַבֶּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבָרָקִים וַעֲנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזַק מְאֹד וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
- יז וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר:
- יח וְהָרַסִּינִי עֵשֶׂן כָּלֹּו מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כַּעֲשָׁן הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲרֹד כָּל־הָהָר מְאֹד:
- יט וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל:
- כ וַיֵּרֶד יְהוָה עַל־הָרַסִּינִי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה:
- כא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעַם פֶּן־יִהְיֶה־סוּ אֶל־יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רַב:
- כב וגם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ פֶן־יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה:
- כג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לֹא־יִוָּכַל הָעָם לָעֵלֹת אֶל־הָהָר סִינִי כִּי־אַתָּה הַעֲדַתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְּבַל אֶת־הָהָר וְקִדְּשָׁתוּ:
- כד וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ יְהוָה לְדָוִד וְעָלִיתָ אֵתָה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל־יְהוָה לָעֵלֹת אֶל־יְהוָה פֶּן־יִפְרֹץ־בָּם:
- כה וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

- א וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֵּר:
ב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
ג לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי
ד לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֶרֶץ
ה לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא פֶקֶד עֹון אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׂלִשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשֹׁנָאִי:
ו וַעֲשֵׂה חֹסֶד לְאֵלִפִּים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי:
ז לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא:
ח זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ
ט שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְךָ
י וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ־וּבִתְךָ עַבְדְּךָ וְאַמְתְּךָ וּבְהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ
יא כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:
יב כִּבְדָּה אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יָאָרְכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
יג לֹא תִרְצָח: לֹא תִנְאַף: לֹא תַגְנוֹב: לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עֵד שָׁקֵר:
יד לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחְמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וְאַמְתּוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:
טו וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַקָּהָר עֲשֵׁן וִירָא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמֻדוּ מֵרָחֵק:
טז וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֵל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פְּנִינֹת:
- 1 I mluvil Bůh všechna slova tato, řka:
2 Já jsem Hospodin Bůh tvůj, kterýž jsem tě vyvedl z země Egyptské, z domu služby.
3 Nebudeš mítí bohů jiných přede mnou.
4 Neučiníš sobě rytiny, ani jakého podobenství těch věcí, kteréž jsou na nebi svrchu, ani těch, kteréž na zemi dole, ani těch, kteréž u vodách pod zemí.
5 Nebudeš se jim klaněti, ani jich ctíti. Nebo já jsem Hospodin Bůh tvůj, Bůh silný, horlivý, navštěvující nepravost otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteříž nenávidí mne,
6 A činící milosrdenství nad tisíci těmi, kteříž mne milují, a ostríhají přikázání mých.
7 Nevezmeš jména Hospodina Boha svého nadarmo; neboť nenechá bez pomsty Hospodin toho, kdož by bral jméno jeho nadarmo.
8 Pomni na den sobotní, abys jej světil.
9 Šest dní pracovati budeš, a dělati všeliké dílo své;
10 Ale dne sedmého odpočinití jest Hospodina Boha tvého. Nebudeš dělati žádného díla, ty i syn tvůj i dcera tvá, služebník tvůj i děvka tvá, hovado tvé i příchozí, kterýž jest v branách tvých.
11 Nebo v šesti dnech učinil Hospodin nebe a zemi, moře a všechno, což v nich jest, a odpočinul dne sedmého; protož požehnal Hospodin dne sobotního, a posvětil ho.
12 Cti otce svého i matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě.
13 Nezabiješ.
14 Nesesmilníš.
15 Nepokradeš.
16 Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.

- 17 Nepožádáš domu bližního svého, aniž požádáš manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani děvky jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani cožkoli *jest* bližního tvého. יז וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת אֲתֻכֶּם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ:
- 18 Veškeren pak lid viděl hřímání to a blýskání, a zvuk trouby, a horu kouřící se. To když viděl lid, pohnuli se a stáli zdaleka. יח וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל־הָעָרָפֶל אֲשֶׁר־שָׁם הָאֱלֹהִים:
- 19 A řekli Mojžíšovi: Mluv ty s námi, a poslouchati budeme; a necht' nemluví s námi Bůh, abychom nezemřeli. יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֻם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם:
- 20 Odpověděl Mojžíš lidu: Nebojte se; nebo pro zkušení vás sám Bůh přišel, aby bázeň jeho byla mezi vámi, abyste nehřešili. כ לא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהִי כֶסֶף וְאֱלֹהִי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם:
- 21 Tedy stál lid zdaleka; Mojžíš pak přistoupil k mráko-tě, kdež byl Bůh. כא מִזִּבְחַ אֲדָמָה תַעֲשֶׂה־לִּי וּזְבַחַת עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלֵמֶיךָ אֶת־צֹאֲנֶךָ וְאֶת־בִּקְרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכָתֶיךָ:
- 22 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Tak povíš synům Izrael-ským: Vy jste *sami* viděli, že s nebe mluvil jsem s vámi. כב וְאִם־מִזִּבְחַ אֲבָנִים תַעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֶתְהֶן גִּזִּית כִּי חֲרִבָּה הִנֵּפֶת עָלֶיהָ וְתַחֲלֹלָהּ:
- 23 Protož nevyzdvihujte *ničehož ku počtě* se mnou; bohů stříbrných a bohů zlatých neučiníte sobě. כג וְלֹא־תַעֲלֶה בְּמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֲרוֹתָהּ עָלָיו:
- 24 Oltář z země uděláš mi a obětovati budeš na něm zá-paly své, a pokojné oběti své, ovce své a voly své. Na kterémkoli místě rozkáži slaviti památku jména své-ho, přijdu k tobě a požehnám tobě. כד
- 25 Jestliže mi pak vzděláš oltář kamenný, nedělej ho z *kamene* tesaného; nebo *jestliže* pozdvihneš železa na něj, poškrvniš ho. כה
- 26 Aniž po stupních vstupovati budeš k oltáři mému, aby hanba tvá u něho odkryta nebyla. כו

- 1 Tito jsou pak soudové, kteréž jim předložíš: א ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם:
- 2 Jestliže koupíš k službě Žida, šest let sloužiti bude, a sedmého odejde svobodný darmo. ב כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם:
- 3 Přišel-li by sám toliko, sám *take* odejde; pakli měl ženu, vyjde s ním i žena jeho. ג אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו:
- 4 Jestliže pán jeho dá mu ženu, a ona zrodí jemu syny neb dcery: žena ta i děti její budou pána jeho, on pak sám toliko odejde. ד אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו:
- 5 Pakli by řekl služebník: Miluji pána svého, manželku svou a syny své, nevyjdu svobodný: ה ואם-אמר יאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני לא אצא חפשי:
- 6 Tedy postaví ho pán jeho před soudci, a přivede ho ke dveřím neb k veřeji, a probodne pán jeho ucho jemu špicí; i zůstanet služebníkem jeho na věky. ו והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם:
- 7 Když by pak prodal někdo dceru svou, aby byla děvkou, nevyjdet tak, jako vycházejí služebníci. ז וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים:
- 8 Nelíbila-li by se pánu svému, kterýž jí sobě ještě nezasnoubil, dopustí ji vyplatiti. Lidu cizímu nebude míti práva prodati ji, poněvadž zhřešil proti ní. ח אם-רעה בעיני אדניה אשר-לא לו יעדה והפדה לעם נכרי לא-ימשל למכרה בבגדו-בה:
- 9 Pakli by synu svému ji zasnoubil, učinití jí tak, jakž obyčej jest *činiti* dcerám. ט ואם-לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה:
- 10 A dal-li by mu jinou, z stravy její, oděvu jejího, a přívětivosti manželské nic této neujme. י אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע:
- 11 Neudělal-li by *nic* z toho trojího, vyjde darmo bez stříbra. יא ואם-שלוש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:
- 12 Kdo by ubil člověka, až by *od toho* umřel, smrtí umře. יב מכה איש ומת מות יומת:
- 13 Když by pak neukládal o bezživotí jeho, než Bůh dal by jej v ruce jeho: tedy uložím tobě místo, do něhož by *takový* mohl uteci. יג ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה:
- 14 Pakli by kdo tak pyšně sobě počínal proti bližnímu svému, že by ho lstivě zabil, *i* od oltáře mého odtrheš jej, aby umřel. יד וכי-יזד איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות:
- 15 Kdo by otce svého neb matku svou bil, smrtí ať umře. טו ומכה אביו ואמו מות יומת:
- 16 Kdo by pak, ukradna někoho, prodal jej, a nalezen by byl v ruce jeho, smrtí ať umře. טז וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת:
- 17 I *ten*, kdož by zlořečil otci svému neb mateři své, smrtí ať umře. יז ומקלל אביו ואמו מות יומת:
- 18 Když by se svadili muži, a urazil by který bližního svého kamenem neb pěstí, a *ten* by neumřel, než složil se na lůži; יח וכי-יריבו אנשים והכה-איש את-רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב:

- 19 A potom by povstal a chodil vně o holi své: již nebude vinen ten, kdož urazil; toliko co *zatím* obmeškal, to jemu nahradí, a na vyhojení jeho naloží.
- 20 Když by pak ubil kdo služebníka svého neb děvku svou kyjem, tak že by umřel mu v ruce jeho: pomstou pomštěno bude *nad takovým*.
- 21 A však jestliže by den neb dva přečkal, neponese pomsty, nebo jej zaplatil.
- 22 Když by se svadili muži, a urazili ženu těhotnou, tak že by vyšel z ní plod její, však by se zhouba nestala: pokutován bude, jakž by uložil naň muž té ženy, a dá vedle *uznání* soudců.
- 23 Pakliť by smrt přišla, tedy dáš život za život,
- 24 Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,
- 25 Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu.
- 26 Jestliže by kdo urazil služebníka svého v oko, aneb děvku svou v oko, tak že by jej o ně připravil: svobodného jej propustí za oko jeho.
- 27 Pakli by zub služebníku svému neb zub děvce své vyrazil, svobodného jej propustí za zub jeho.
- 28 Jestliže by vůl utrkl muže neb ženu, tak že by umřel *člověk*: ukamenován bude ten vůl, aniž jedno bude maso jeho, však pán vola *toho* bez viny *bude*.
- 29 Než byl-liť by vůl trkavý prvé, a bylo by to osvědčeno pánu jeho, *on* pak nezavřel by ho, a v tom zabil by muže neb ženu: vůl ten ukamenován bude, a pán jeho také umře.
- 30 Pakliť mu bude uloženo, aby se vyplatil: tedy dá výplatu za život svůj, jakážkoli na něj uložena bude.
- 31 Buď že by syna utrkl, buď dceru, podlé soudu toho stane se jemu.
- 32 Jestliže by služebníka vůl ztrkal neb děvku, třiceti lotů stříbra dá pánu jeho, a vůl ten bude ukamenován.
- 33 Kdyby kdo odhradil studnici, a neb vykopal někdo studnici, a *zase* jí nepřikryl, a vpadl by tam vůl neb osel:
- 34 Pán té studnice nahradí to, a peníze položí pánu jeho, a což se zabilo, to sobě míti bude.
- 35 A ustrčil-li by vůl něčí vola sousedova, že byl umřel: tedy prodadí vola toho živého, a podělí se penězi jeho; i s zabitým *volem* také se rozdělí.

יט אִם־יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל־מַשְׁעָנָתוֹ וְנָקָה הַמֶּכֶה רֶק שְׁבָתוֹ יִתֵּן וְרִפְאָ יִרְפֹּא:

כ וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אִמָּתוֹ בַּשֹּׁבֶט וּמָת תַּחַת יָדוֹ נָקָם יִנָּקֶם:

כא אִךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד לֹא יָקָם כִּי כֹסֶפוֹ הוּא:

כב וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יְלִדֶּיהָ וְלֹא יִהְיֶה אֶסוֹן עָוֹשׁ יַעֲנֹשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בְּפָלְלִים:

כג וְאִם־אֶסוֹן יִהְיֶה וְנִתְּתָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ:

כד עֵין תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל:

כה כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה:

כו וְכִי־יִכָּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ־אֶת־עֵין אִמָּתוֹ וְשִׁחָתָהּ לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת עֵינוֹ:

כז וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן אִמָּתוֹ יִפֹּל לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנוֹ:

כח וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וּמָת סָקוֹל יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר נָקִי:

כט וְאִם שׁוֹר נִגַּח הוּא מִתְמַל שְׁלֶשֶׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ וְהָמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשׁוֹר יִסְקַל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת:

ל אִם־כֹּפֶר יוֹשֵׁת עָלָיו וְנָתַן פְּדִין נֶפֶשׁוֹ כָּל אֲשֶׁר־יוֹשֵׁת עָלָיו:

לא אוֹ־בֶן יִגַּח אוֹ־בֵת יִגַּח כַּמַּשְׁפָּט הַזֶּה יַעֲשֶׂה לוֹ:

לב אִם־עַבֵּד יִגַּח הַשׁוֹר אוֹ אִמָּה כֹּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאֲדֹנָיו וְהַשׁוֹר יִסְקַל:

לג וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִּי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יִכְסֶּנוּ וְנִפְל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר:

לד בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלֵם כֹּסֶף לְבַעְלָיו וְהָמָת יִהְיֶה־לוֹ:

לה וְכִי־יִגַּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמָתוּ וּמָכְרוּ אֶת־הַשׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כֹּסְפוֹ וְגַם אֶת־הָמָת יַחֲצוּ:

- 36 Pakli vědíno bylo, že vůl byl trkavý prvé, a nezavřel ho pán jeho: bez výmluvy ať dá vola za vola, a zabitý ať mu zůstane.
- 37 Jestliže by kdo ukradl vola aneb dobytče, a zabil by je neb prodal: pět volů navrátí za toho vola, a čtvero dobytčat za to dobytče.

לו או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו
בעליו שלם ושלם שור תחת השור והמת יהיה-לו:

לו כי יגנב-איש שור או-שה וטבח או מכרו חמשה בקר
ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת השה:

- א אִם־בַּמַּחֲתָרֶת יִמָּצָא הַגָּנֹב וְהָכָה וּמָת אִין לוֹ דָּמִים:
- ב אִם־זָרְחָה הַשָּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שְׁלֹם יִשְׁלֹם אִם־אִין לוֹ וְנִמְכָּר בַּגְּנֹבָתוֹ:
- ג אִם־הִמָּצָא תִּמָּצָא בְּיָדוֹ הַגָּנֹב מִשּׁוֹר עַד־חֲמֹר עַד־שֶׁה חַיִּים שְׁנַיִם יִשְׁלֹם:
- ד כִּי יִבְעֶר־אִישׁ שָׂדֶה אוֹ־כָרֶם וְשָׁלַח אֶת־בַּעִירָה בְּעִירוֹ וּבִעַר בַּשָּׂדֶה אַחֵר מִיטֵב שָׂדֶהוּ וּמִיטֵב כְּרָמוֹ יִשְׁלֹם:
- ה כִּי־תִצָּא אִשׁ וּמָצְאָה קִצִּים וְנֹאכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שְׁלֹם יִשְׁלֹם הַמִּבְעֵר אֶת־הַבָּעִרָה:
- ו כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ־כֶלִים לְשֹׁמֵר וְגָנֹב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצָא הַגָּנֹב יִשְׁלֹם שְׁנַיִם:
- ז אִם־לֹא יִמָּצָא הַגָּנֹב וְנִקְרַב בַּעַל־הַבֵּית אֶל־הָאֱלֹהִים אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בַּמִּלְאכָת רַעֲהוּ:
- ח עַל־כָּל־דְּבַר־פֶּשַׁע עַל־שׁוֹר עַל־חֲמֹר עַל־שֶׁה עַל־שְׁלֵמָה עַל־כָּל־אַבְדָּה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי־הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר־שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יִרְשִׁיעַ אֱלֹהִים יִשְׁלֹם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ:
- ט כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ חֲמֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׁה וְכָל־בְּהֵמָה לְשֹׁמֵר וּמֵת אוֹ־נִשְׁבֵּר אוֹ־נִשְׁבָּה אִין רָאָה:
- י שִׁבְעַת יְהוָה תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בַּמִּלְאכָת רַעֲהוּ וְלָקַח בָּעָלָיו וְלֹא יִשְׁלֹם:
- יא וְאִם־גָּנֹב יִגָּנֹב מֵעַמּוֹ יִשְׁלֹם לְבָעָלָיו:
- יב אִם־טָרַף יִטָּרַף יִבְאֵהוּ עַד הַטָּרְפָה לֹא יִשְׁלֹם:
- יג וְכִי־יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רַעֲהוּ וְנִשְׁבֵּר אוֹ־מֵת בָּעָלָיו אִין־עַמּוֹ שְׁלֹם יִשְׁלֹם:
- יד אִם־בָּעָלָיו עַמּוֹ לֹא יִשְׁלֹם אִם־שָׁכִיר הוּא בָּא בְּשָׂכְרוֹ:
- 1 (*Jestliže by zloděj zastižen byl při podkopávání a ubit jsa, umřel by: ten, kdo ho ranil, nebude vinen smrtí.*)
- 2 Pakli by to ve dne učinil, smrtí vinen bude.) Bez prodlévání ať navrátí; pakli nemá co, prodán bude pro zlodějství své.
- 3 Jestliže nalezena bude v rukou jeho krádež, buď vůl, neb osel, buď dobytče ještě živé, dvénásobně navrátí.
- 4 Jestliže by kdo spásł pole neb vinici, a vpustil hovado své, aby se páslo na cizím poli: což nejlepšího má na poli svém neb vinici své, *tím tu škodu* nahradí.
- 5 Vyšel-li by oheň, a chytilo by se trní, a shořel by stoh neb stojaté obilí neb pole: nahradí ten, kdož zapálil, *to, což shořelo.*
- 6 Kdyby někdo dal schovati bližnímu svému peníze neb nádoby, a bylo by ukradeno z domu muže toho, jestliže nalezen bude zloděj, dvojnásobně navrátí.
- 7 Pakli nebude zloděj nalezen, tedy postaven bude pán domu toho před soudce, *a přísáhne*, že nevztáhl ruky své na věc bližního svého.
- 8 O všelijakou věc, o niž by byla nesnáz, buď o vola neb osla, dobytče neb roucho, pro všelikou věc ztracenou, když by *kdo* pravil, že to jest: před soudce přijde pře obou dvou; ten, kohož oni vinného usoudí, dvojnásobně navrátí bližnímu svému.
- 9 Jestliže by kdo dal bližnímu svému k chování osla neb vola, neb dobytče a jakékoli hovado, a umřelo by neb ochromělo, neb zajato bylo, že žádný neviděl:
- 10 Přísaha Hospodinova vkročí mezi oba, že nevztáhl ruky své k věci bližního svého; a přijme *jej v tom* pán věci té, a *onen* nebude povinen navraceti.
- 11 Pakli by krádeží vzato bylo od něho, navrátiti zase má pánu jeho.
- 12 Pakli by udáveno bylo, postaví svědka a nebude povinen upláceti toho, což udáveno jest.
- 13 Kdyby pak někdo vypůjčil *něčeho* od bližního svého, a ochromělo by aneb umřelo v nepřítomnosti pána jeho, bez výmluvy navrátí zase.
- 14 Pakli by pán jeho byl s ním, není povinen platiti, poněvadž bylo *za peníze* najaté, a přišlo za mzdu svou.

- 15 Jestliže by kdo namluvil pannu, kteráž není zasnou- טו וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אֶרְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה מֵהָרַ יִמְהַרְנָה לוֹ לְאִשָּׁה:
- 16 Pakli by otec její nikoli nechtěl jí dáti jemu, odváží טז אִם־מָאן יִמָּאן אָבִיהָ לְתַתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל כְּמֵהָרַ הַבְּתוּלָתָּה:
- 17 Čarodějníci nedáš živu býti. יז מְכַשְׁפָּה לֹא תַחְיֶיהָ:
- 18 Kdo by koli scházel se s hovadem, smrtí ať umře. יח כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת:
- 19 Kdo by obětoval bohům, kromě samému Hospodi- יט זָבַח לְאֱלֹהִים יַחֲרֵם בְּלֹתִי לַיהוָה לְבָדּוֹ:
- 20 Příchozímu neučiníš křivdy, aniž utiskneš ho; nebo כ וגַּר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:
- 21 Žádné vdovy neb sirotka trápití nebudete. כא כָּל־אֶלְמָנָה וַיִּתּוֹם לֹא תַעֲנוּן:
- 22 Pakli bez lítosti trápití je budete, a oni by volali ke כב אִם־עֲנִיהַ תַּעֲנֶה אֹתוֹ כִּי אִם־צָעַק יִצְעַק אֵלַי שָׁמַע אֲשָׁמַע צָעָקָתוֹ:
- 23 A rozhněvá se prchlivost má, i zbiji vás mečem; a bu- כג וְחָרָה אָפִי וְהִרְגָתִי אֹתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נָשִׁיכֶם אֶלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמָיִם:
- 24 Půjčíš-li peněz lidu mému chudému, kterýž jest s te- כד אִם־כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעֹנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשָׁה לֹא־תִשְׁיָמוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ:
- 25 Pakli v základu vezmeš roucho bližního svého, do zá- כה אִם־חָבֵל תַּחְבֹּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ תִּשְׁיָכֶנּוּ לוֹ:
- 26 Nebo ten jediný má oděv, to jest roucho, *jímž při- כו כִּי הוּא כְּסוּתָהּ כְּסוּתוֹ לְבָדָהּ הוּא שְׂמֹלְתוֹ לְעֵרוֹ בְּמָהּ יִשָּׁכַב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חֲנוּן אָנִי:*
- 27 Soudcům nebudeš utrhati, a knížeti lidu svého zloře- כז אֱלֹהִים לֹא תִקְלַל וְנָשִׂיא בְּעַמָּךְ לֹא תֹאֵר:
- 28 Z hojnosti *obilí*, a tekutých věcí svých neobmeškáš כח מְלֶאכֶתְךָ וְדָמָעָךְ לֹא תֹאחַר בְּכוֹר בְּנִיךָ תִּתֶּן־לִי:
- 29 Tak učiníš s volem svým a s dobytkem svým: Sedm כט כֹּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׂרֶךְ לְצֹאֲנֶךָ שְׁבַעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בָּיוֹם הַשְּׁמִינִי תִתֶּן־לוֹ:
- 30 Lid svatý budete mi, a nebudete jísti masa z udávené- ל וְאֲנִשִּׁי־קָדָשׁ תִּהְיוּ לִי וּבִשָּׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָל־בֶּשָׂר תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ:

- 1 Nebudeš vynášeti pověsti lživé. Neklad' s bezbožným ruky své, abys měl býti s *ním* svědek nepravý.
  - 2 Nepostoupíš po množství ke zlému, a nebudeš se přimlouvati k rozepři, *tak* abys se uchýlil po větším počtu k převrácení *soudu*.
  - 3 Ani chudého šanovati nebudeš v při jeho.
  - 4 Trefil-li bys na vola nepřítele svého neb osla jeho, an bloudí, obrátíš a dovedeš ho k němu.
  - 5 Uzřel-li bys an osel toho, jenž tě má v nenávisti, leží pod břemenem svým, zdaž se zdržíš, abys mu neměl pomoci? Nýbrž opravdově pomůžeš *jemu*, spolu s tím, *kdož tě v nenávisti má*.
  - 6 Nepřevrátíš soudu chudého svého v jeho při.
  - 7 Od slova lživého vzdálíš se. Nevinného a spravedlivého nezabiješ, nebo *já* neospravedlním bezbožného.
  - 8 Aniž bráti budeš darů, nebo dar oslepuje *i* prozřetelné, a převrací slova spravedlivých.
  - 9 Příchozího nebudeš ssužovati; nebo sami znáte, jaký jest život příchozích, poněvadž pohostinu jste byli v zemi Egyptské.
  - 10 Po šest let osívati budeš zemi svou, a shromažďovati úrodu její;
  - 11 Sedmého pak léta ponecháš jí, ať odpočine, aby jedli chudí lidu tvého. Co pak zůstane po nich, pojí zvěř polní. Tak uděláš s vinicí svou i s olivovým svým.
  - 12 Šest dní budeš dělati díla svá, dne pak sedmého přestaneš, aby odpočinul vůl tvůj i osel tvůj, a oddechl syn děvky tvé i příchozí.
  - 13 Ve všech *těch* věcech, kteréž mluvil jsem vám, ostříhati se budete. Jména bohů cizích ani připomínati nebudete, aniž bude slyšáno z úst tvých.
  - 14 Třikrát slaviti mi budeš svátek na každý rok.
  - 15 Slavnosti přesnic ostříhati budeš. Sedm dní jísti budeš chleby přesné, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo v ten vyšel jsi z Egypta. Aniž se ukážete přede mnou prázdni.
  - 16 *A držeti budeš slavnost žně, když mi obětovati budeš prvotiny prací svých z toho, což jsi vsel na poli. Slavnost také sklizení držeti budeš při vyjití roku, když sklídíš práce své z pole.*
- א לא תשא שמע שוא אל־תשת ידך עם־רשע להִית עד חמס:
  - ב לא־תהיה אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־רב לנטט אחרי רבים להטת:
  - ג ודל לא תהדר בריבו:
  - ד כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו:
  - ה כִּי־תראה חמור שנאף רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו:
  - ו לא תטה משפט אבינך בריבו:
  - ז מדבר־שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק רשע:
  - ח ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
  - ט וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את־נפש הגר כִּי־גרים הייתם בארץ מצרים:
  - י ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־תבואתה:
  - יא והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כֹּן־תעשה לכרמך לזיתך:
  - יב ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמריך ונפש בן־אמתך והגר:
  - יג ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על־פיך:
  - יד שלש רגלים תחג לי בשנה:
  - טו את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות פֶּאֶשֶׁר צויתך למועד חדש האביב כִּי־בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריקם:
  - טז וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באסף את־מעשיך מן־השדה:

- 17 Třikrát v roce ukáže se každý z tvých pohlaví mužského před tváří Panovníka Hospodina. יז שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה יְרָאֵה כָּל־זָכוּרָךְ אֶל־פְּנֵי הָאֵדֹן יְהוָה:
- 18 Nebudeš obětovati krve z oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane tuk slavnosti mé do jitra. יח לֹא־תִזְבַּח עַל־חַמֶּץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יֵלִין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בֹּקֶר:
- 19 Prvotiny prvních úrod země své přinášeti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléku matere jeho. יט רִאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֹׁל גִּדִּי בַחֲלֵב אִמּוֹ:
- 20 Aj, já pošli anděla před tebou, aby ostříhal tebe na cestě, a přivedl tě na místo, kteréž jsem připravil. כ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמְרֶךָ בַּדֶּרֶךְ וּלְהַבְיֵאֲךָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנֵתִי:
- 21 Šetrně se měj před ním, a poslouvej hlasu jeho. Ne-popouzej ho, neboť nepromine přestoupení vašeho, poněvadž jméno mé jest u prostřed něho. כא הַשָּׁמֶר מִפְּנֵיו וּשְׁמַע בְּקִלּוֹ אֶל־תִּמְר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֶכֶם כִּי שְׁמִי בְּקֶרְבוֹ:
- 22 Nebo budeš-li věrně poslouchati hlasu jeho, a činiti, cožt bych koli řekl: tedy nepřítelem budu nepřátel tvých, a trápiti budu ty, jenž tebe trápí. כב כִּי אִם־שָׁמַעַתָּ שְׁמַעַתָּ בְּקִלּוֹ וַעֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִי־בִתִּי אֶת־אִיְבֹדִי וְצָרָתִי אֶת־צָרָרִידִי:
- 23 Nebo půjde anděl můj před tebou, a uvede tě *do země* Amorejského a Hetejského, Ferezejského a Kananejského, Hevejského a Jebuzejského, kteréž vyhladím. כג כִּי־יֵלֶךְ מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְהַבְיֵאֲךָ אֶל־הָאֲמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחֲוִי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחָדְתִּיו:
- 24 Nebudeš se klaněti bohům jejich, ani jim sloužiti, aniž dělati budeš tak, jako oni dělají; ale z gruntu vyvrátíš je, a obrazy jejich na kusy stroskoceš. כד לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיָּהֶם כִּי הָרַס תְּהָרִסם וְשִׁבַּר תִּשְׁבַּר מַצְבַּתֵּיהֶם:
- 25 Sloužiti pak budete Hospodinu Bohu svému, a požehnát chlebu tvému i vodám tvým; a odejmu nemoc z prostředku tvého. כה וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרֶךְ אֶת־לֶחְמְךָ וְאֶת־מִימֶיךָ וְהִסֹּרֶתִי מִחֻלָּה מִקְרָבְךָ:
- 26 Nebudeť, která by potratila, ani neplodná v zemi tvé; počet dnů tvých doplním. כו לֹא תְהִיָּה מִשְׁכָּלָה וַעֲקָרָה בְּאֶרֶץ אֶת־מִסְפַּר יָמֶיךָ אִמְלֵא:
- 27 Strach svůj pustím před tebou, a předěsím všeliký lid, proti kterémuž vyjdeš, a způsobím *to*, aby všickni nepřátelé tvoji utíkali před tebou. כז אֶת־אִמֹּתַי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ וְהִמַּתִּי אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר תִּבְּא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אִיְבֹדֶיךָ אֵלֶיךָ עֶרְף:
- 28 Pošli i sršně před tebou, aby vyhnali Hevea, a Kananea a Hetea před tváří tvou. כח וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַצְּרָעָה לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲוִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחֲתִי מִלִּפְנֶיךָ:
- 29 Nevyženu ho od tváří tvé v jednom roce, aby se země neobrátila v poušť, a nerozmnožily se proti tobě šelmy divoké. כט לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפְּנֶיךָ בַּשָּׁנָה אַחַת פֹּתִתְהָהּ הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרִבָּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:
- 30 Pomalu vyháněti jej budu od tváří tvé, až bys ty se rozplodil, a dědičně mohl ujíti zemi. ל מַעֲט מַעֲט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפְּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְּרָה וְנַחֲלָתָ אֶת־הָאָרֶץ:
- 31 Položím pak meze tvé od moře Rudého až k moři Filistinskému, a od pouště až k řece; nebo v ruce vaše dám obyvatele země, a vyženeš je od tváří své. לא וְשִׁתִּי אֶת־גְּבֻלָּךְ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד־הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיֶדְכֶם אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשָׁתֶם מִפְּנֶיךָ:
- 32 Neučiníš s nimi a bohy jejich smlouvy. לב לֹא־תִכְרַת לָהֶם וּלְאֱלֹהֵיהֶם בְּרִית:

33 Nebudou bydliti v zemi tvé, aby nepřipravili tě k hříchu proti mně, když bys ctil bohy jejich; nebo by *to* bylo tobě osídlem.

לֹא יָשְׁבוּ בְּאַרְצָךָ פְּנִיחִיטִיאוּ אֹתְךָ לִי כִי תַעֲבֹד
אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ:

- 1 Mojžíšovi pak řekl: Vstup k Hospodinu ty a Aron, Nádab a Abiu, a sedmdesáte z starších Izraelských, a klaněti se budete zdaleka.
א וְאַלְמֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֲלֵיָהוּה אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק:
- 2 Sám pak toliko Mojžíš vstoupí k Hospodinu, ale oni se nepřiblíží; aniž lid vstoupí s ním.
ב וַנִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבָדּוֹ אֲלֵיָהוּה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ:
- 3 Tedy přišel Mojžíš, a vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a všechny soudy. I odpověděl všecken lid jedním hlasem, a řekli: Všecka slova, kteráž mluvil Hospodin, učiníme.
ג וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־יְהָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־הַדִּבְרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה:
- 4 Napsal pak Mojžíš všechna slova Hospodinova, a postav ráno, vzdělal oltář pod horou, a dvanácte sloupů podlé počtu dvanáctera pokolení Izraelského.
ד וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיְבִן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂרָה מַצֵּבָה לְשִׁנַּיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל:
- 5 A poslal mládence z synů Izraelských, kteříž obětovali zápaly; a obětovali oběti pokojné Hospodinu, totiž voly.
ה וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים:
- 6 I vzav Mojžíš polovici krve, vлил do medenic, a polovici druhou vylil na oltář.
ו וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בַּאֲגָנֹת וְחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
- 7 Vzav také knihu smlouvy, četl v uších lidu. Kteríž řekli: Cožkoli mluvil Hospodin, činiti a poslouchati budeme.
ז וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:
- 8 Vzal také Mojžíš krev a pokropil lidu a řekl: Aj, krev smlouvy, kterouž učinil s vámi Hospodin při všech těchto věcech.
ח וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה:
- 9 Potom vstoupili Mojžíš a Aron, Nádab a Abiu a sedmdesáte z starších Izraelských,
ט וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 10 A viděli Boha Izraelského. A pod nohami jeho bylo jako dílo z kamene zafirového, a jako nebe, když jest jasné.
י וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כַּמַּעֲשֶׂה לְבִנֹת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר:
- 11 Na knížata pak synů Izraelských nevztáhl ruky své, ačkoli viděli Boha, a potom jedli i pili.
יא וְאַל־אֶצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹז אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁכְּלוּ וַיִּשְׁתּוּ:
- 12 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vstup ke mně na horu a buď tam; a dám tobě tabule kamenné, zákon i příkázání, kteráž jsem napsal, abys je učil.
יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵמֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וְהָיָה־יָשָׁם וְאַתָּנָה לֹךְ אֶת־לַחַת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרָתָם:
- 13 Tedy vstal Mojžíš a Jozue služebník jeho; i vstoupil Mojžíš na horu Boží.
יג וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָרָה הָאֵלֹהִים:
- 14 Starším pak řekl: Zůstaňte tuto, dokudž se nenavrátíme k vám. A teď Aron a Hur jsou s vámi, kdož by měl rozepří, k nim ať jde.
יד וְאַל־הִזְקַנִּים אָמַר שְׁבוּ־לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהָיָה אַהֲרֹן וְחֹזֵר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יָגֵשׁ אֲלֵהֶם:
- 15 Tedy vstoupil Mojžíš na horu, a přikryl oblak horu.
טו וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת־הָהָר:

- 16 I přebývala sláva Hospodinova na hoře Sinai, a přikryl ji oblak za šest dní; a dne sedmého zavolal na Mojžíše z prostřed oblaku.
- 17 A tvárnost slávy Hospodinovy byla jako spalující oheň na vrchu hory, před očima synů Izraelských.
- 18 I všel Mojžíš do prostřed oblaku a vstoupil na horu. A byl Mojžíš na hoře čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí.

טז וַיֵּשְׁכֶן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָר סיני וַיִּכְסֶהוּ הָעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים
וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן:

יז וּמֵרָאָה כְּבוֹד יְהוָה כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרָאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל:

יח וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל־הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר
אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

- א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
  - ב דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ־לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת־תְּרוּמָתִי:
  - ג וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֵׁת:
  - ד וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים:
  - ה וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:
  - ו שֶׁמֶן לַמָּאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים:
  - ז אַבְנֵי־שֹהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן:
  - ח וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשֹׁכְנָתִי בְּתוֹכָם:
  - ט כָּל־אֲשֶׁר אֲנִי מֵרְאֶה אוֹתָךְ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנֹת כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ:
  - י וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֻצֵּי שִׁטִּים אֲמֹתַיִם וְחֻצֵּי אַרְכּוֹ וְאַמָּה וְחֻצֵּי רַחְבּוֹ וְאַמָּה וְחֻצֵּי קִמְתּוֹ:
  - יא וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טְהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תַּצְפֹּנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֶרֶזָהָב סָבִיב:
  - יב וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פְּעֻמֹּתָיו וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וְשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית:
  - יג וְעָשִׂיתָ בְּדֵי עֻצֵּי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:
  - יד וְהִבַּאתָ אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הָאָרֶן לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֶן בָּהֶם:
  - טו בְּטַבַּעַת הָאָרֶן יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ:
  - טז וְנִתְּתָ אֶל־הָאָרֶן אֵת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֶּן אֵלָיךְ:
  - יז וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טְהוֹר אֲמֹתַיִם וְחֻצֵּי אַרְכָּה וְאַמָּה וְחֻצֵּי רַחְבָּהּ:
  - יח וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרָבִים זָהָב מְקֻשָּׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת:
- 1 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
  - 2 Mluv k synům Izraelským, ať mi vybírají obět vzhůru pozdvižení. Od každého člověka, kterýž by ji z srdce dobrovolně dal, přijměte takovou obět mou.
  - 3 Tatoť pak jest obět pozdvižení, kterouž budete bráti od nich: Zlato, a stříbro, a měď,
  - 4 Postavec modrý, šarlat, a červec dvakrát barvený, bílé hedbáví a *srsti* kozí;
  - 5 Též kůže skopcové na červeno barvené, a kůže jezevčí, a dříví setim,
  - 6 Olej k svícení, vonné věci na olej ku pomazování, a pro kadění vonné věci;
  - 7 Kamení onychinové, a *jiné* kamení k vsazování do náramníku a náprsníku.
  - 8 I udělajít mi svatyni, abych bydlil u prostřed nich.
  - 9 Vedlé všeho, jakž já ukazuji tobě podobenství stánku a podobenství všech nádob jeho, tak uděláte.
  - 10 Udělají také truhlu z dříví setim. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého lokte šírokost její, půl druhého také lokte vysokost její.
  - 11 A obložíš ji zlatem čistým, vnitř i zevnitř obložíš ji; a uděláš nad ní vůkol korunu zlatou.
  - 12 Sliješ k ní také čtyři kruhy zlaté, kteréž přiděláš ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její.
  - 13 Uděláš k tomu *i* sochory z dříví setim, a obložíš je zlatem.
  - 14 I uvlečeš sochory do kruhů po stranách té truhly, aby na nich nošena byla truhla.
  - 15 V kruzích té truhly budou bývati sochorové; nebudou vytahováni z nich.
  - 16 A dáš do truhly svědectví, kteréž dám tobě.
  - 17 Uděláš i slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte bude dlouhost její, půl druhého pak lokte šírokost její.
  - 18 Uděláš také dva cherubíny zlaté, z taženého *zlata* uděláš je na dvou koncích slitovnice.

- 19 Uděláš pak cherubína jednoho na jednom konci, a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici uděláte cherubíny na obou koncích jejích.
- 20 A budou míti cherubínové křídla vztažená svrchu, zastírajíce křídly svými slitovnici, a tváři jejich *obráce-ny* budou jednoho k druhému; k slitovnici budou tváři cherubínů.
- 21 Dáš pak slitovnici svrchu na truhlu, a do truhly vložíš svědectví, kteréž dám tobě.
- 22 A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou svědectví, mluvíti o všem, cožť bych poroučeti chtěl k synům Izraelským.
- 23 Uděláš také stůl z dříví setim. Dvou loket bude dlouhost jeho, a na loket šírokost jeho, půl druhého pak lokte vysokost jeho.
- 24 A obložíš jej zlatem čistým, a uděláš mu okolek zlatý vůkol.
- 25 Uděláš také okolo něho lištu čtyř prstů zšíří; a okolek zlatý uděláš okolo té lišty.
- 26 Uděláš u něho i čtyři kruhy zlaté, kteréž vpustíš do čtyř úhlů, kteříž jsou ve čtyřech nohách jeho.
- 27 Pod tou lištou budou kruhové, skrze něž provlačování budou sochorové k nošení stolu.
- 28 Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem; i bude stůl nošen na nich.
- 29 Uděláš také misy jeho, a lžice jeho, a přikryvadla jeho, a koflíky jeho, k přikrývání; z čistého zlata naděláš toho.
- 30 A klásti budeš na ten stůl chleby předložení před tvář mou ustavičně.
- 31 Uděláš také svícen z zlata čistého, z taženého *zlata* at jest ten svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho a koule jeho, i květové jeho z něho budou.
- 32 A šest prutů vycházeti bude z boků jeho, tři prutové svícnu s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.
- 33 Tři misky udělané na způsob pecky mandlové *at jsou* na prutu jednom, *a* koule a květ, a tři misky udělané na způsob pecky mandlové na prutu druhém, *a* koule a květ; takž i na *jiných* šesti prutech z svícnu vycházejících.
- 34 Na svícnu také *budou* čtyři misky udělané na způsob mandlové pecky, *a* koule jeho, i květové jeho.
- יט וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מְקַצֶּה מִזֶּה וּכְרוּב־אֶחָד מְקַצֶּה מִזֶּה מִן־הַכִּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּרֻבִּים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו:
- כ וְהָיוּ הַכְּרֻבִּים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכִּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכִּפֹּרֶת יִהְיוּ פְנֵי הַכְּרֻבִּים:
- כא וְנָתַתְּ אֶת־הַכִּפֹּרֶת עַל־הָאָרֶץ מִלְּמַעַלָּה וְאֶל־הָאָרֶץ תַּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֲתָן אֵלַי:
- כב וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתָּךְ מֵעַל הַכִּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ הָעֵדֻת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתָךְ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- כג וַעֲשִׂיתָ שֻׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבוֹ וְאַמָּה וְחֲצִי קָמָתוֹ:
- כד וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַעֲשִׂיתָ לוֹ זֶר זָהָב סָבִיב:
- כה וַעֲשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טַפַּח סָבִיב וַעֲשִׂיתָ זֶר־זָהָב לְמִסְגֶּרֶתוֹ סָבִיב:
- כו וַעֲשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבָּעֹת זָהָב וְנָתַתְּ אֶת־הַטַּבָּעֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:
- כז לַעֲמַת הַמִּסְגֶּרֶת תַּהַיֵּין הַטַּבָּעֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן:
- כח וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אוֹתָם זָהָב וְנִשְׂאֵבָם אֶת־הַשֻּׁלְחָן:
- כט וַעֲשִׂיתָ קַעֲרֹתָיו וְכַפְתָּיו וְקַשׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּף בָּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אוֹתָם:
- ל וְנָתַתְּ עַל־הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנֶי תָּמִיד:
- לא וַעֲשִׂיתָ מְנֹרֶת זָהָב טָהוֹר מְקַשָּׁה תַּעֲשֶׂה הַמְּנֹרָה יִרְכָּה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֶּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמָּנָה יִהְיוּ:
- לב וְשֵׁשֶׁת קָנִים יֵצְאִים מִצְדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קָנֵי מְנֹרָה מִצְדָּהּ הַשְּׁנִי:
- לג שְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתֵּר וּפְרָח וּשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתֵּר וּפְרָח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־הַמְּנֹרָה:
- לד וּבַמְּנֹרָה אַרְבָּעָה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֶּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ:

- 35 A bude koule pode dvěma pruty z něho, koule též pod *druhými* dvěma pruty z něho, koule opět pod *jinými* dvěma pruty z něho; a tak pod šesti pruty vycházejícími z svícna.
- 36 Koule jejich i prutové jejich z něho budou; všechno to z cela kované z zlata čistého.
- 37 Uděláš i sedm lamp na něj; a bude je rozsvěcovati kněz, aby svítily po stranách jeho.
- 38 I utěradla jeho, i nádoby *k oharkům* jeho z zlata čistého.
- 39 Z centnéře zlata čistého uděláno bude to se vším tím nádobím.
- 40 Hleďž pak, abys udělal podlé podobenství toho, kteréž tobě ukázáno jest na hoře.

לָהּ וְכִפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכִפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכִפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה:

לוּ כִפְתָּרֵיהֶם וּקְנֵתָם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כָּלָהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר:

לז וְעָשִׂיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ שִׁבְעָה וְהַעֲלֵה אֶת־נִרְתִּיהָ וְהָאִיר עַל־עֵבֶר פָּנֶיהָ:

לח וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֲתָתֶיהָ זָהָב טָהוֹר:

לט כִּכְּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֵת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה:

מ וְרָאָה וַעֲשֶׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר־אַתָּה מֵרָאָה בְּהָר:

- 1 Příbytek pak uděláš z desíti čalounů, *kteříž budou* z bílého hedbáví soukaného, a z postavce modrého, a z šarlátu, a z červce dvakrát barveného; a cherubíny dílem řemeslným uděláš.
  - 2 Dlouhost čalounu jednoho osm a dvadceť loket, a širokost čalounu jednoho čtyři lokty; míra jedna bude všech čalounů.
  - 3 Pět čalounů spolu spojeno bude jeden s druhým, a pět *druhých* čalounů též spolu spojeno bude jeden s druhým.
  - 4 A naděláš i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se má spojovati *s druhým*; a tolikéž uděláš na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
  - 5 Padesáte ok uděláš na čalounu jednom, a padesáte ok uděláš po kraji čalounu, kterýmž má připojen býti k druhému; oko jedno proti druhému aby bylo.
  - 6 Uděláš také padesáte haklíků zlatých a spojíš čalouny jeden s druhým haklíky těmi; a tak bude příbytek jeden.
  - 7 Nadto uděláš houní z srstí kozích na stánek k *přistírání* příbytku po vrchu; jedenácte takových houní uděláš.
  - 8 Dlouhost houně jedné třidceť loktů, a širokost houně jedné čtyř loktů; jednotejná míra těch jedenácti houní *bude*.
  - 9 A spojíš pět houní obzvláštně, a šest houní opět obzvláštně, a přehneš na dvě houni šestou napřed v čele stánku.
  - 10 Uděláš pak padesáte ok po kraji houně jedné na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok po kraji houně k spojení druhému.
  - 11 Uděláš také haklíků měděných padesát, kteréž vepneš do ok, a spojíš stánek, aby byl jedno.
  - 12 Co pak zbývá houní *po přikrytí* stánku, *totiž* půl houně přesahující, převisne při zadní straně příbytku.
  - 13 A loket s jedné a loket s druhé strany, zbývající na dyl z houní stánku, převisne po stranách příbytku sem i tam, aby jej přikrýval.
- א וְאֶת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יָרִיעַת שֵׁשׁ מִשְׁזֹר וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתִלְעַת שְׁנֵי כַרְבִּים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
  - ב אַרְבֵּעַ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֶמָּה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְכָל־הַיָּרִיעַת:
  - ג חֲמִשׁ הַיָּרִיעַת תַּהְיֶינן חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּהּ וְחֲמִשׁ יָרִיעַת חִבְרַת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּהּ:
  - ד וְעָשִׂיתָ לָלֶאֱת תַּכְלֶת עַל שְׁפַת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מְקַצָּה בַּחֲבֶרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשַׁפַּת הַיָּרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִית:
  - ה חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה בַיָּרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת תַּעֲשֶׂה בַקַּצָּה הַיָּרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִית מִקְבִּילַת הַלָּלֶאֱת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּהּ:
  - ו וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָסִי זָהָב וְחִבְרַת אֶת־הַיָּרִיעַת אִשָּׁה אֶל־אַחַתָּהּ בַּקְרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
  - ז וְעָשִׂיתָ יָרִיעַת עֲזִים לְאַהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי־עֲשֶׂרָה יָרִיעַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
  - ח אַרְבֵּעַ הַיָּרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֶמָּה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעֲשָׂתִי עֲשֶׂרָה יָרִיעַת:
  - ט וְחִבְרַת אֶת־חֲמִשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרִיעַת לְבָד וְכַפְלֶת אֶת־הַיָּרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל־מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל:
  - י וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לָלֶאֱת עַל שְׁפַת הַיָּרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבֶרֶת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת עַל שְׁפַת הַיָּרִיעָה הַחֲבֶרֶת הַשְּׁנִית:
  - יא וְעָשִׂיתָ קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבַּאתָ אֶת־הַקְרָסִים בַּלָּלֶאֱת וְחִבְרַת אֶת־הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד:
  - יב וְסֹרַח הָעֹדֵף בִּירִיעַת הָאֹהֶל חֲצִי הַיָּרִיעָה הָעֹדֵפֶת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן:
  - יג וְהָאֶמָּה מִזָּה וְהָאֶמָּה מִזָּה בָּעֹדֵף בְּאַרְבֵּעַ יָרִיעַת הָאֹהֶל וְהָיָה סְרוּחַ עַל־צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מִזָּה וּמִזָּה לְכַסְתּוֹ:

- 14 Uděláš také přikrytí na stánek z koží skopových na červeno barvených, přikrytí také z koží jezevčích svrchu.
- 15 Naděláš k příbytku i desk stojatých z dříví setim.
- 16 Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého lokte šířokost dsky jedné.
- 17 Dva čepy dška jedna míti bude, podobně jako stupně u schodu zpořádané, jeden proti druhému; tak uděláš u všech desk příbytku.
- 18 Zděláš pak desky k příbytku, dvadceť desk k straně polední, k větru polednímu.
- 19 *(A čtyřicet podstavků stříbrných uděláš pod dvadceť desk; dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.)*
- 20 Na druhé pak straně příbytku k straně půlnoční dvadceť desk,
- 21 A čtyřicet podstavků jejich stříbrných; dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou.
- 22 Na straně také příbytku k západu šest uděláš desk.
- 23 A dvě dsky uděláš v obou dvou úhlech příbytku;
- 24 Kteréž budou spojené pozpodu, a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak bude při dvou těch, ve dvou úhlech budou.
- 25 A tak bude osm desk, a podstavkové jejich stříbrné, šestnácte podstavků; dva podstavkové pod dskou jednou a dva podstavkové pod dskou druhou.
- 26 Naděláš také svlaků z dříví setim. Pět jich bude dskám k straně příbytku jedné,
- 27 A pět svlaků dskám při straně příbytku druhé, a pět svlaků dskám k straně západní příbytku dosahující k oběma úhlům.
- 28 Ale prostřední svlak u prostřed desk provleče se od jednoho konce k druhému.
- 29 Ty pak dsky obložíš zlatem, a kruhy k nim uděláš zlaté, do nichž by svlakové byli uvlačováni; a obložíš i svlaky zlatem.
- 30 A tak vyzdvihneš příbytek podlé způsobu toho, kterýž tobě ukázán na hoře.
- יָד וַעֲשִׂיתָ מִכֶּסֶה לְאַהֲלֵ עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמִכֶּסֶה עֹרֹת תְּחָשִׁים מְלֻמָּעָה:
- טו וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַקְרָשִׁים לְמִשְׁכֹּן עֲצֵי שֹׁטִים עֲמֻדִים:
- טז עֲשֹׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקְרָשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקְרָשׁ הָאֶחָד:
- יז שְׁתֵּי יָדוֹת לַקְרָשׁ הָאֶחָד מִשְׁלֹבֶת אִשָּׁה אֶל־אַחֲתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן:
- יח וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַקְרָשִׁים לְמִשְׁכֹּן עֲשָׂרִים קְרָשׁ לַפֶּאֶת נֹגֶבֶה תִּימָנָה:
- יט וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵי־כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקְרָשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקְרָשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו:
- כ וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לַפֶּאֶת צָפוֹן עֲשָׂרִים קְרָשׁ:
- כא וְאַרְבָּעִים אֲדָנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְרָשׁ הָאֶחָד:
- כב וּלְיִרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שְׁשֶׁה קְרָשִׁים:
- כג וְשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכְּתֵיהֶם:
- כד וַיְהִיו תְּאֻמִּים מְלֻמָּטָה וַיַּחֲדּוּ יְהִיו תָּמִים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטִּבְעַת הָאֶחָת כֵּן יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעַת יְהִיו:
- כה וַיְהִיו שְׁמֹנֶה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֲשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְרָשׁ הָאֶחָד וְשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקְרָשׁ הָאֶחָד:
- כו וַעֲשִׂיתָ בְּרִיחִם עֲצֵי שֹׁטִים חֲמִשָּׁה לְקְרָשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד:
- כז וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקְרָשֵׁי צֹלַע־הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לְקְרָשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לְיִרְכְּתֵיהֶם יָמָּה:
- כח וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְרָשִׁים מִבְּרִיחַ מוֹ־הַקְצָה אֶל־הַקְצָה:
- כט וְאֶת־הַקְרָשִׁים תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת־טִבְעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בָּתִּים לְבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת־הַבְּרִיחִם זָהָב:
- ל וְהִקְמַתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר הִרְאִיתָ בְּהָר:

- 31 Uděláš i oponu z postavce modrého, a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví soukaného; dílem řemeslným uděláš ji s cherubíny.
- 32 A zavěsíš ji na čtyřech sloupích z *dříví* setim, obložených zlatem, (*hákové jejich zlatí*), na čtyřech podstavcích stříbrných.
- 33 A dáš oponu na háky, a vneseš vnitř za oponu truhlu svědectví; a oddělovati vám bude ta opona svatyni od svatyně svatých.
- 34 Položíš také slitovnici na truhlu svědectví v svatyni svatých.
- 35 A postavíš stůl vně před oponou, svícen pak naproti stolu v straně příbytku polední, a stůl dáš na stranu půlnoční.
- 36 A uděláš zastření dveří stánku z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem vyšíváním.
- 37 K zastření pak tomu uděláš pět sloupů z *dříví* setim, kteréž obložíš zlatem, a hákové jejich zlatí; a sleješ k nim pět podstavků měděných.

לא וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר
מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה אֹתָהּ כְּרֻבִּים:

לב וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל־אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שֹׁטִים מְצָפִים זָהָב וְוִיָּהֶם
זָהָב עַל־אַרְבָּעָה אֲדָנִי־כֶסֶף:

לג וְנָתַתָּה אֶת־הַפָּרֹכֶת תַּחַת הַקְּרָסִים וְהִבֵּאתָ שָׁמָּה מִבֵּית
לְפָרֹכֶת אֶת אָרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין
הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

לד וְנָתַתָּ אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל אָרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים:

לה וְשָׂמַתָּ אֶת־הַשְּׁלֶחָן מַחוּץ לְפָרֹכֶת וְאֶת־הַמִּנְחָה נֹכַח
הַשְּׁלֶחָן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן תִּימָנָה וְהַשְּׁלֶחָן תִּפְּן עַל־צִלְע
צָפוֹן:

לו וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לִפְתַּח הָאֵהָל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רֻקָּם:

לז וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמִשָּׁה עַמּוּדֵי שֹׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב
וְוִיָּהֶם זָהָב וְיִצְקָתָ לָהֶם חֲמִשָּׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת:

- 1 Uděláš také oltář z dříví setim pět loket zdýlí a pět loket zšíří; čtverhranatý bude oltář, a tři loket zvýší bude.
  - 2 A zděláš mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho budou rohové jeho; a obložíš jej mědí.
  - 3 Naděláš také k němu hrnců, do kterýchž by popel bral, a lopat a kotlíku, a vidliček a nádob k uhlí. Všecka nádobí jeho z mědi uděláš.
  - 4 Uděláš mu i rošt mřežovaný měděný, a u té mříže čtyři kruhy měděné na čtyřech rozích jejích.
  - 5 A dáš ji pod okolek oltáře do vnitřku; a bude ta mříže až do polu oltáře.
  - 6 Uděláš k tomu oltáři i sochory z dříví setim, a mědí je okuješ.
  - 7 A ti sochorové provlečení budou skrze ty kruhy; a budou sochorové ti na obou stranách oltáře, když nošen bude.
  - 8 Uděláš jej z desk, aby byl vnitř prázdný; jakž ukázáno tobě na hoře, tak udělají.
  - 9 Uděláš také síň příbytku k straně polední; koltry síně té očkovaté *budou* z bílého hedbáví soukaného; sto loket zdělí at má kraj jeden.
  - 10 Sloupů pak *bude* k nim dvadcet, a podstavků k nim měděných dvadcet; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné.
  - 11 A tak i strana půlnoční na dyl at má koltry očkovaté sto *loket* zdýlí, a sloupů svých dvadcti, a podstavků k nim měděných dvadcti; háky na sloupích a přepásaní jich stříbrné.
  - 12 Na šíř pak *té* síně k straně západní *budou* koltry očkovaté padesáti loktů *zdýlí*, a sloupů k nim deset, a podstavků jejich deset.
  - 13 A šíř pak *té* síně k straně přední na východ *bude* padesáti loktů.
  - 14 Patnácti loktů *budou* koltry očkovaté k straně *jedné*, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři.
  - 15 A k straně druhé patnácti *loktů zdýlí* budou koltry očkovaté, sloupové jejich tři, a podstavkové jejich tři.
- א וַעֲשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְזָה וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת רָחֵב רְבֹועַ יְהִיָּה הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלֵּשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ:
  - ב וַעֲשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמָּנוֹ תְּהִיֵּין קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ נְחֹשֶׁת:
  - ג וַעֲשִׂיתָ סִירְתָיו לְדָשְׁנוֹ וְיָעִיזוּ וּמִזְרָקָתוֹ וּמִזְלָגָתוֹ וּמַחְתָּתוֹ לְכָל־כֵּלָיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת:
  - ד וַעֲשִׂיתָ לוֹ מִכְבַּר מַעֲשֶׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת וַעֲשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבַּעֲתֵי נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו:
  - ה וְנִתְּתָה אוֹתָהּ תַּחַת כָּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְמָטָה וְהָיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצֵי הַמִּזְבֵּחַ:
  - ו וַעֲשִׂיתָ בָּדִים לַמִּזְבֵּחַ בְּדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אוֹתָם נְחֹשֶׁת:
  - ז וְהוּבֹא אֶת־בְּדָיו בְּטַבַּעֲתֵי וְהָיוּ הַבָּדִים עַל־שְׁתֵּי צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּשֵׂאת אוֹתוֹ:
  - ח גְּבוּב לַחַת תַּעֲשֶׂה אוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר הִרְאָה אֹתְךָ בְּהָר כֵּן יַעֲשׂוּ:
  - ט וַעֲשִׂיתָ אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן לִפְּאֵת נֹגֵב־תִּימָנָה קְלָעִים לְחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה אָרְזָה לִפְּאֵה הָאַחַת:
  - י וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף:
  - יא וְכֵן לִפְּאֵת צָפוֹן בָּאָרְזָה קְלָעִים מֵאָה אָרְזָה וְעַמֻּדָיו עֲשָׂרִים וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחֲשֻׁקֵיהֶם כֶּסֶף:
  - יב וְרָחֵב הַחֲצֵר לִפְּאֵתִים קְלָעִים חֲמֵשִׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנִיָּהֶם עֲשָׂרָה:
  - יג וְרָחֵב הַחֲצֵר לִפְּאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמֵשִׁים אַמָּה:
  - יד וְחֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה קְלָעִים לִכְתָּף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה:
  - טו וְלִכְתָּף הַשְּׁנִי חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנִיָּהֶם שְׁלֹשָׁה:

- 16 K bráně pak té síně *uděláno bude* zastření dvadcíti loktů z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví soukaného, dílem krumpěřským, sloupové k němu čtyři, a podstavkové jejich čtyři.
- 17 Všickni sloupové síně vůkol přepásaní budou stříbrem; hákové pak jejich *budou* stříbrní, a podstavkové jejich mědění.
- 18 Dlouhost síně *bude* sto loket, a šířkost padesáte, všudy jednostejná, vysokost pak pěti loktů, z bílého hedbáví soukaného, a podstavkové budou mědění.
- 19 Všecka nádobí příbytku, ke vší službě jeho, a všickni kolíkové jeho, i všickni kolíkové síně z mědi *budou*.
- 20 Ty také přikaž synům Izraelským, ať nanesou oleje olivového čistého, vytlačeného k svícení, aby lampy vždycky rozsvěcovány byly.
- 21 V stánku úmluvy před oponou, kteráž zastíráti bude svědectví, spravovati je budou Aron a synové jeho od večera až do jitra před Hospodinem. *Tot bude* řád věčný, *kterýž zachovávatí budou* potomci jejich mezi syny Izraelskými.

טז וְלִשְׁעַר הַחֹצֵר מִסֹּף עֶשְׂרִים אַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רָקִם עֲמֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנִיָּהֶם אַרְבָּעָה:

יז כָּל־עֲמֻדֵי הַחֹצֵר סָבִיב מִחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וְוִיָּהֶם כֶּסֶף וְאַדְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת:

יח אֹרֶךְ הַחֹצֵר מֵאָה בָּאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים וְקָמָה חֲמִשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְאַדְנִיָּהֶם נְחֹשֶׁת:

יט לְכָל כָּלִי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל־יִתְדֹתָיו וְכָל־יִתְדֹת הַחֹצֵר נְחֹשֶׁת:

כ וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כִּתִּית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

כא בְּאַהֲל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֹהֶל וּבְנָיו מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

- 1 Ty pak přijmi k sobě Arona bratra svého s syny jeho z prostředku synů Izraelských, aby úřad kněžský konali přede mnou: Aron, Nádab, Abiu, Eleazar a Itamar, synové Aronovi.
א ואתה הקרב אליך את־אֶהֱרֹן אֶחִיד וְאֶת־בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹהֲנֹנִי אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהֱרֹן:
- 2 A uděláš roucha svatá Aronovi bratru svému k slávě a k ozdobě.
ב וַעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֶחִיד לְכָבוֹד וּלְתִפְאֶרֶת:
- 3 Ty také mluvíti budeš se všechněmi umělými řemeslníky, kteréž jsem naplnil duchem moudrosti, aby dělali roucha Aronovi ku posvěcení jeho, v nichž by úřad kněžský konal přede mnou.
ג ואתה תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חֲכָמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלְּאֵתִי רוּחַ חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהֱרֹן לְקֹדֶשׁוֹ לְכֹהֲנֹנִי־לִי:
- 4 Tato pak jsou roucha, kteráž udělají, náprsník, náramenník, plášť a sukni s oky, čepici a pás. Takové šaty svaté udělají Aronovi bratru tvému a synům jeho, aby úřad kněžský konali přede mnou.
ד ואלה הבגדים אשר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּד וּמַעִיל וְכֹתֶנֶת תִּשְׁבִּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וַעֲשׂוּ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אֶחִיד וּלְבָנָיו לְכֹהֲנֹנִי־לִי:
- 5 A vezmou řemeslníci zlato a modrý postavec, a šarlat a červec dvakrát barvený a kment.
ה וְהֵם יִקְחוּ אֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:
- 6 Udělají pak náramenník z zlata, z postavce modrého a šarlatu, z červce dvakrát barveného a hedbáví bílého, přesukovaného dílem řemeslným.
ו וַעֲשׂוּ אֶת־הָאַפֹּד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב:
- 7 Dva vrchní kraje spojená míti bude na dvou koncích svých, a tak se spolu držeti bude.
ז שְׁתֵּי כְתֹפֶת חִבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרָ:
- 8 Přepásaní pak přes ten náramenník, kteréž na něm bude, podobné bude dílu jeho; z týchž věcí bude, totiž z zlata, z postavce modrého a z šarlatu, a z červce dvakrát barveného, a z hedbáví bílého přesukovaného.
ח וְחֹשֶׁב אִפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כַּמַּעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר:
- 9 Vezmeš také dva kameny onychinové, a vyryješ na nich jména synů Izraelských.
ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אַבְנֵי־שֹׁהַם וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 10 Šest jmen jejich na kameni jednom, a jmen šest ostatních na kameni druhém, podle pořádku narození jejich.
י שֵׁשָׁה מְשֻׁמָּתָם עַל הָאֶבֶן הָאַחַת וְאֶת־שְׁמוֹת הַשֵּׁשָׁה הַנּוֹתָרִים עַל־הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוּלְדָתָם:
- 11 Dílem řemeslníka, kterýž řeže na kameni, a kterýž vyrývá pečeti, vyryješ na těch dvou kameních jména synů Izraelských; do zlata je vsadíš.
יא מַעֲשֵׂה חֹרֶשׁ אֶבֶן פְּתוּחֵי חֹתָם תִּפְתַּח אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל־שְׁמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִסִּבַּת מִשְׁבָּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
- 12 A položíš dva kameny ty na vrchních krajích náramenníku, kameny pro pamět na syny Izraelské; a nositi bude Aron jména jejich před Hospodinem na obou ramenách svých na památku.
יב וְשָׂמַתְּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאַפֹּד אַבְנֵי זִכְרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשָּׂא אֶהֱרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְהוָה עַל־שְׁתֵּי כְתִפָּיו לְזִכְרוֹן:
- 13 Uděláš i haklíky zlaté.
יג וַעֲשִׂיתָ מִשְׁבָּצַת זָהָב:
- 14 A dva řetízky z zlata čistého jednostejně uděláš dílem točeným, a zavěsíš řetízky ty stočené na ty haklíky.
יד וְשְׁתֵּי שְׂרָשְׁרוֹת זָהָב טָהוֹר מִגִּבְלַת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֵבֶת וְנִתְּמָה אֶת־שְׂרָשְׁרוֹת הָעֵבֶתָת עַל־הַמִּשְׁבָּצַת:

- 15 Uděláš také náprsník soudu dílem řemeslným, takovým dílem, jako náramenník uděláš jej z zlata, z postavce modrého, z šarlatu, z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného.
- 16 Čtverhraný bude a dvojnásobní; pídí dlouhost, a pídí šířkost jeho bude.
- 17 A vysadíš jej všudy kamením *drahým*. Čtyřmi řady *at'* jest kamení, pořádkem *tímto*: Sardius, topazius a smaragdus v prvním řadu;
- 18 V druhém pak zpořádání karbunkulus, zafir a jaspis;
- 19 A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst;
- 20 V čtvrtém řadu chryzolit, onychin a beryl. Vsazení budou do zlata v svém pořádku.
- 21 Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bude dvanácte, podle jmen jejich, *dílem* řezících pečeti; jeden každý podle jména svého, pro dvanáctero pokolení budou.
- 22 Uděláš i k náprsníku řetízky jednobarevné dílem točeným z zlata čistého.
- 23 Uděláš také k náprsníku dva kroužky zlaté, a dáš je na dva kraje náprsníka.
- 24 A prostrčíš dva řetízky zlaté skrze dva kroužky po krajích náprsníka.
- 25 A druhé konce těch dvou řetízků připejše k haklíkům, a dáš na vrchní kraje náramenníka po předu.
- 26 Uděláš i dva kroužky zlaté, kteréž dáš na dva kraje náprsníka, na tu obruť jeho, kteráž jest po té straně k náramenníku do vnitřku.
- 27 Uděláš ještě dva *jiné* kroužky zlaté, kteréž dáš na dvě strany náramenníka zespod po předu naproti spojení jeho, svrchu nad přepásáním náramenníka.
- 28 Tak svíží náprsník ten, kroužky jeho s kroužky náramenníka, tkanicí z postavce modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a neodevstával náprsník od náramenníka.
- 29 I bude nositi Aron jména synů Izraelských na náprsníku soudu na srdci svém, když vcházeti bude do svatyně, na památku před Hospodinem ustavičně.
- 30 Položíš pak do náprsníku soudu urim a thumim, aby bylo na srdci Aronově, když vcházeti bude před Hospodina; a nositi bude Aron soud synů Izraelských na srdci svém před Hospodinem vždycky.
- טו וַעֲשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כַּמַּעֲשֵׂה אֶפֶד תַּעֲשֶׂנוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְיָשָׁם מִשְׁזָר תַּעֲשֵׂה אֹתוֹ:
- טז רְבֹועַ יִהְיֶה כְּפֹל זֶרֶת אַרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבוֹ:
- יז וּמִלְאֲתָ בּוֹ מִלְּאֵת אֶבֶן אַרְבַּעַה טוּרִים אֶבֶן טוּר אָדָם פִּטְדָּה וּבִרְקַת הַטּוּר הָאֶחָד:
- יח וְהַטּוּר הַשְּׁנִי נִפְךְ סָפִיר וְיָהֱלֹם:
- יט וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֶׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה:
- כ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ וְשֹׁהַם וְיִשְׁפָּה מִשְׁבָּצִים זָהָב יִהְיֶה בְּמִלּוֹאֲתָם:
- כא וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל־שְׁמֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂר עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לְשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֵט:
- כב וַעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרָשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר:
- כג וַעֲשִׂיתָ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן:
- כד וְנָתַתָּה אֶת־שְׁתֵּי עֶבֶת הַזָּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבְּעוֹת אֶל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן:
- כה וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֶבֶת תִּתֵּן עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצוֹת וְנָתַתָּה עַל־כַּתְּפוֹת הָאֶפֶד אֶל־מֹול פָּנָיו:
- כו וַעֲשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשְׁמֹת אֹתָם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֶפֶד בֵּיתָה:
- כז וַעֲשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל־שְׁתֵּי כַתְּפוֹת הָאֶפֶד מִלְּמַטָּה מִמֹּול פָּנָיו לְעֵמֶת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֶפֶד:
- כח וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטְּבַעְתּוֹ מִטְּבַעְתּוֹ אֶל־טַבְּעַת הָאֶפֶד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל־חֹשֶׁב הָאֶפֶד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֶפֶד:
- כט וְנָשָׂא אֶהֱרֹן אֶת־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל־לְבוֹ בָּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לְזָכֹר לְפָנֵי־יְהוָה תָּמִיד:
- ל וְנָתַתָּ אֶל־חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת־הָאוּרִים וְאֶת־הַתָּמִים וְהָיָה עַל־לֵב אֶהֱרֹן בָּבֹאוֹ לִפְנֵי יְהוָה וְנָשָׂא אֶהֱרֹן אֶת־מִשְׁפָּט בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל־לְבוֹ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:

- 31 Uděláš také plášť pod náramenník, všecken z postavce modrého. לא וְעָשִׂיתָ אֶת־מַעֲלֵל הָאֶפֻּד כָּלִיל תְּכֵלֶת:
- 32 A bude na vrchu v prostřed něho díra; okolek její všudy vůkol dílem tkaným, jako obojek u pancíře bude, aby se neroztrhl. לב וְהָיָה פִּירְאָשׁוֹ בְּתוֹכּוֹ שֹׁפָה יְהִיָּה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֲרָג כָּפִי תַחְרָא יְהִיָּה־לּוֹ לֹא יִקְרַע:
- 33 Uděláš i na podolku jeho jablka zrnatá z hedbáví modrého, z šarlatu a z červce dvakrát barveného, na podolku jeho vůkol, a zvonečky zlaté mezi nimi vůkol. לג וְעָשִׂיתָ עַל־שׁוּלְיוֹ רִמְנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל־שׁוּלְיוֹ סָבִיב וּפַעֲמָנֵי זָהָב בְּתוֹכֶם סָבִיב:
- 34 Zvonček zlatý a jablko zrnaté, *opět za tím* zvonček zlatý a jablko zrnaté na podolku pláště vůkol. לד פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן פַּעֲמָן זָהָב וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲלֵל סָבִיב:
- 35 A bude to míti na sobě Aron při službách, aby slyšán byl zvuk jeho, když vcházeti bude do svatyně před Hospodína, i když vycházeti bude, aby neumřel. לה וְהָיָה עַל־אַהֲרֹן לְשָׂרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּבִצְאתוֹ וְלֹא יָמוּת:
- 36 Uděláš také plech z zlata čistého, a vyryješ na něm dílem vyrývajících pečeti: Svatost Hospodinu. לו וְעָשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתֻחָת עָלָיו פְּתוּחֵי חֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה:
- 37 Kterýž dáš na tkanici z modrého postavce, a bude na čepici; napřed na čepici bude. לז וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל־פִּתְּיֵל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל־הַמִּצְנֶפֶת אֶל־מֹול פְּנִי־הַמִּצְנֶפֶת יְהִיָּה:
- 38 I bude nad čelem Aronovým, aby nesl Aron nepravosti posvěcených věcí, kterýchž by posvětili synové Izraelští při všech dařích posvěcených věcí svých; a bude nad čelem jeho vždycky, aby příjemné je činil před Hospodinem. לח וְהָיָה עַל־מִצְחַ אַהֲרֹן וְנִשָּׂא אַהֲרֹן אֶת־עֹון הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל־מִתְּנַת קֹדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל־מִצְחוֹ תָּמִיד לְרִצּוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְהוָה:
- 39 Uděláš také sukni z hedbáví bílého vázanou s oky; uděláš i čepici z hedbáví bílého; pás také uděláš dílem krumpěřským. לט וְשִׁבְצָתָ הַכֹּתֶנֶת שֵׁשׁ וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רִקְם:
- 40 Synům také Aronovým zděláš sukně; pasy také jim uděláš a klobouky k slávě a k ozdobě. מ וְלִבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֹתֶנֶת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנִיטִים וּמַגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:
- 41 A oblečeš v ně Arona bratra svého a syny jeho s ním, a pomažeš jich, a naplníš ruce jejich, a posvětiš mi jich, aby úřad kněžský konali přede mnou. מא וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם אֶת־אַהֲרֹן אֶחָיד וְאֶת־בָּנָיו אֹתוֹ וּמִשְׁחָתָ אֹתָם וּמָלֵאתָ אֶת־יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְכִהְנוּ לִי:
- 42 Nadělej jim i košilek lněných k zakrytí nahoty těla; od bedr až do stehen budou. מב וְעָשִׂה לָהֶם מְכַנְסֵי־בָד לְכִסּוֹת בָּשָׂר עָרוּהָ מִמִּתָּנִים וְעִד־יָרְכִים יְהִי:
- 43 A ať je na sobě mají Aron i synové, když vcházeti budou do stánku úmluvy, aneb když přistupovati budou k oltáři, aby sloužili v svatyni; a neponesou nepravosti, aniž zemrou. Řád tento bude věčný jemu i potomkům jeho po něm. מג וְהָיוּ עַל־אַהֲרֹן וְעַל־בָּנָיו בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וְלֹא־יִשְׂאוּ עֹון וּמָתוּ חֻקַּת עוֹלָם לּוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו:

- 1 Toto také učiníš jim ku posvěcení jich, aby úřad kněžský konali přede mnou: Vezmi volka jednoho ještě mladého a skopce dva bez vady.
  - 2 Chleby též přesné a koláče přesné s olejem smíšené, a oplatky přesné polité olejem; z běli pšeničné naděláš toho.
  - 3 A vklada to do koše jednoho, obětovati to budeš v koši, spolu s tím volkem a dvěma skopci.
  - 4 Potom Aronovi a synům jeho přistoupiti kážeš ke dvěřím stánku úmluvy, a umyješ je vodou.
  - 5 A vezma roucha, oblečeš Arona v sukni, a v plášť *náležící pod* náramenník, a v náramenník, a v náprsník, a přepášeš ho pasem náramenníka.
  - 6 Vstavíš i čepici na hlavu jeho, a korunu svatosti vstavíš na čepici.
  - 7 Naposledy vezmeš olej pomazání, a vyleje na hlavu jeho, pomazeš ho.
  - 8 Potom synům jeho přistoupiti kážeš, a zoblácíš je v sukni.
  - 9 A zopasuješ je pasy, Arona i syny jeho, a vstavíš jim čepičky *na hlavu*. I budouť míti kněžství řádem věčným; a posvětiš ruky Aronovy a ruky synů jeho.
  - 10 Přivedeš také volka před stánek úmluvy, i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka.
  - 11 A zabiješ volka před Hospodinem u dveří stánku úmluvy.
  - 12 A nabera krve z volka, pomazeš na rozích oltáře prstem svým, a všecku krev vyleješ k spodku oltáře.
  - 13 Vezmeš pak všecken tuk příkrývající droby a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a zapálíš to na oltáři.
  - 14 Maso pak z *toho* volka, a kůži s lejny jeho spálíš ohněm vně za stany; *nebo* obět za hříchy jest.
  - 15 Skopce také jednoho vezmeš, a vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu toho skopce.
  - 16 A zabiješ toho skopce, a nabera krve jeho, pokropíš oltáře na vrchu vůkol.
- א וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְקֹדֵשׁ אֹתָם לְכַהֵן לִי לֶחֶם
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם:
- ב וְלֶחֶם מִצּוֹת וְחֻלֹּת מִצַּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וְרִקְיָי מִצּוֹת
מִשְׁחִים בַּשֶּׁמֶן סֵלֶת חֲטִיִּים תַּעֲשֶׂה אֹתָם:
- ג וְנָתַתָּ אוֹתָם עַל־סֵל אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בְּסֵל וְאֶת־הַפֶּר
וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִם:
- ד וְאֶת־אֹהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצָתָ
אֹתָם בַּמַּיִם:
- ה וְלָקַחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֹהֲרֹן אֶת־הַכֹּהֲנֻת וְאֵת
מַעִיל הָאֵפֹד וְאֶת־הָאֵפֹד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֶפְדָּתָ לוֹ בַּחֹשֶׁב
הָאֵפֹד:
- ו וּשְׂמֹת הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת־נֹזֶר הַקֹּדֶשׁ
עַל־הַמִּצְנֶפֶת:
- ז וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּצְקֵתָ עַל־רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אוֹתוֹ:
- ח וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּם כְּתֹנֶת:
- ט וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אֲבִנֵּט אֹהֲרֹן וּבָנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מְגַבְעַת
וְהִיתָה לָהֶם כֹּהֲנָה לְחֻקַּת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יָד־אֹהֲרֹן
וַיִּד־בָּנָיו:
- י וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַךְ אֹהֲרֹן וּבָנָיו
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֶּר:
- יא וּשְׁחָטָתָ אֶת־הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
- יב וְלָקַחְתָּ מִדַּם הַפֶּר וְנָתַתָּה עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ
וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
- יג וְלָקַחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְכֻסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת הַיִּתְרֹת
עַל־הַכֹּבֵד וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן
וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַה:
- יד וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת־עֲרֹו וְאֶת־פָּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בָּאֵשׁ מִחוּץ
לַמִּחֲנֶה חֲטָאת הוּא:
- טו וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסָמְכוּ אֹהֲרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל:
- טז וּשְׁחָטָתָ אֶת־הָאֵיל וְלָקַחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזִרְקָתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב:

- 17 Skopce pak rozsekáš na kusy, a vymyje droby jeho i nohy, vkladeš je na *ty* kusy z něho a na hlavu jeho.
- 18 *A potom* všeho skopce zapálíš na oltáři; *nebo* zápal ten jest Hospodinu vůně příjemná, obět ohnivá jest Hospodinu.
- 19 Vezmeš také skopce druhého; i vloží Aron a synové jeho ruce své na hlavu téhož skopce.
- 20 A zabiješ skopce toho, a vezma krev jeho, pomazeš jí konce ucha Aronova, a konce pravého ucha synů jeho, i palce na pravé ruce jejich, a palce na pravé noze jejich; a vykropíš tu krev na oltář vůkol.
- 21 A vezma krve, kteráž *bude* na oltáři, a oleje pomazání, pokropíš Arona a roucha jeho i synů jeho a roucha jejich s ním; a budeť posvěcen on i roucho jeho, i synové jeho, a roucho synů jeho s ním.
- 22 Potom vezmeš z skopce tuk a ocas, a tuk příkrývající droby, a branici s jater, a dvě ledviny s tukem, kterýž jest na nich, a plece pravé, (*nebo skopec naplnění jest,*)
- 23 A jeden pecník chleba, a jeden koláč chleba s olejem, a oplatek jeden z koše chlebů přesných, kterýž jest před Hospodinem.
- 24 A dáš to vše v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, a obraceti to budeš sem i tam, *aby byla* obět obracení před Hospodinem.
- 25 Potom vezma to z rukou jejich, zapálíš na oltáři v zápal, k vůni příjemné před Hospodinem. Tot jest obět ohnivá Hospodinu.
- 26 Vezmeš také hrudí z skopce posvěcení, kterýž bude Aronův, a obraceti je budeš sem i tam, *aby byla* obět obracení před Hospodinem; a budeť na tvůj díl.
- 27 Posvětiš tedy hrudí obracení, a plece pozdvižení, kteréž obracíno a kteréž pozdvihováno bylo z skopce posvěcení, z toho, kterýž *bude* Aronův, a z toho, kterýž *bude* synů jeho.
- 28 A bude to Aronovi a synům jeho právem věčným od synů Izraelských, když *obět* pozdvižení bude. Nebo pozdvižení bude od synů Izraelských, z obětí jejich pokojných; pozdvižení jejich *náleží* Hospodinu.
- 29 Roucha pak svatá, kteráž jsou Aronova, zůstanou synům jeho po něm, aby pomazováni byli v nich, a aby posvěcovány byly v nich ruce jejich.
- 30 Sedm dní bude v nich choditi kněz, *kterýž bude* na jeho místě z synů jeho, kterýž vcházeti bude do stánku úmluvy, aby sloužil v svatyni.

- יז וְאֶת־הָאֵיל תִּנְתַּח לְנִתְחֵי וְרַחֲצָתָ קִרְבּוֹ וּכְרַעְיוֹ וְנִתַּח עַל־נִתְחֵי וְעַל־רֹאשׁוֹ:
- יח וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עָלָה הוּא לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה הוּא:
- יט וְלָקַחְתָּ אֶת הָאֵיל הַשְּׁנִי וּסְמָךְ אֹהֶרֶן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל:
- כ וְשַׁחֲטָתָ אֶת־הָאֵיל וְלָקַחְתָּ מִדְּמוֹ וְנִתַּחְתָּה עַל־תְּנוּפָה אֹזֶן אֹהֶרֶן וְעַל־תְּנוּפָה אֹזֶן בָּנָיו הַיְּמִנִית וְעַל־בִּהֶן יָדָם הַיְּמִנִית וְעַל־בִּהֶן רַגְלָם הַיְּמִנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
- כא וְלָקַחְתָּ מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהַזֵּיתָ עַל־אֹהֶרֶן וְעַל־בָּגְדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בָּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ וְקִדַּשׁ הוּא וּבָגְדָיו וּבָנָיו וּבָגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ:
- כב וְלָקַחְתָּ מִן־הָאֵיל הַחֵלֶב וְהָאֲלִיָּה וְאֶת־הַחֵלֶב הַמְכֻסָּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עָלֶהוּ וְאֶת שׁוֹק הַיְּמִין כִּי אֵיל מִלְּאִים הוּא:
- כג וְכִפֹּר לָחֶם אַחַת וַחֲלֹת לָחֶם שְׁמֹן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד מִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:
- כד וְשַׁמֶּת הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:
- כה וְלָקַחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הָעֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה:
- כו וְלָקַחְתָּ אֶת־הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמִּלְּאִים אֲשֶׁר לְאֹהֶרֶן וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ לְמָנָה:
- כז וְקִדַּשְׁתָּ אֶת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֶה וְאֲשֶׁר הוֹרֵם מֵאֵיל הַמִּלְּאִים מֵאֲשֶׁר לְאֹהֶרֶן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו:
- כח וְהָיָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו לְחֶק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְּרוּמָה הוּא וְתְּרוּמָה יִהְיֶה מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם תְּרוּמָתָם לַיהוָה:
- כט וּבָגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאֹהֶרֶן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָּהֶם וּלְמִלְאֵאֲבָם אֶת־יָדָם:
- ל שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁם הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו מִבְּנָיו אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְשֵׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ:

- 31 Skopce pak posvěcení vezma, uvaříš maso jeho na místě svatém. לא ואת אֵיל המִלֵּאִים תִּקַּח וּבִשַׁלְתָּ אֶת־בִּשְׂרוֹ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ:
- 32 A budeť jísti Aron s syny svými maso toho skopce a chléb, kterýž jest v koši u dveří stánku úmluvy. לב וְאָכַל אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־בִּשְׂרֵי הָאֵיל וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
- 33 Jísti budou to ti, za něž očištění se stalo ku posvěcení rukou jejich, aby posvěcení byli. Cizí pak nebude jísti, nebo svatá věc jest. לג וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כָּפַר בָּהֶם לְמַלֵּא אֶת־יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזֶר לֹא־יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ הֵם:
- 34 Zůstalo-li by co masa posvěcení a chleba až do jitra, spálíš ostatky ohněm; nebude jedeno, nebo svatá věc jest. לד וְאִם־יֻתֵּר מִבִּשְׂרֵי הַמִּלֵּאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר וְשָׂרַפְתָּ אֶת־הַנוֹתֵר בָּאֵשׁ לֹא יֹאכַל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא:
- 35 Tak tedy uděláš s Aronem a syny jeho vedlé všeho, což jsem přikázal tobě; za sedm dní posvěcovati budeš rukou jejich. לה וַעֲשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּכָה כָּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתְכָה שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא יָדָם:
- 36 A volka za hřích obětovati budeš na *každý* den na očištění, a krví za hřích pokropíš oltáře, čině očištění na něm, a pomazeš ho ku posvěcení jeho. לו וּפֶר חַטָּאת תַעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכֹּפָרִים וְחִטָּאתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ בְּכַפֵּרָה עָלָיו וּמִשְׁחָתָּ אֹתוֹ לְקֹדֶשׁ:
- 37 Za sedm dní očišťování konati budeš na oltáři, a posvětiš ho, a ten oltář bude nejsvětější. Cokoli dotkne se oltáře, posvěceno bude. לז שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים כָּל־הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ:
- 38 A toto jest, což obětovati budeš na oltáři, beránky roční dva, na *každý* den ustavičně. לח וְזֶה אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כֹּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד:
- 39 Jednoho beránka obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou. לט אֶת־הַכֹּבֶשׂ הָאֶחָד תַעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֹּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים:
- 40 A desátý díl *efi* běli smíšené s olejem vytlačeným, *jehož by bylo* s čtvrtý díl hin, a k oběti mokré čtvrtý díl hin vína na jednoho beránka. מ וַעֲשֹׂרֹן סֵלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רִבְעֵה הָהֵין וְנֶסֶף רִבְעִית הָהֵין יֵין לְכֹבֶשׂ הָאֶחָד:
- 41 Tolikéž beránka druhého obětovati budeš k večerou. Jako při oběti suché ranní, a jako při mokré oběti její, tak při této učiníš, aby byla vůně příjemná, obět ohnivá Hospodinu. מא וְאֶת הַכֹּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנֹסְכָה תַעֲשֶׂה־לָּהּ לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה:
- 42 Zápalná obět tato ustavičná *at jest* po *všecky* věky vaše u dveří stánku úmluvy před Hospodinem, kdež přicházeti budu k vám, abych tam s tebou mluvil. מב עֹלֹת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמָה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שָׁם:
- 43 A tam přicházeti budu k synům Izraelským, a posvěceno bude *místo* slávou mou. מג וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדָּשׁ בְּכַבְדִּי:
- 44 Nebo posvětím stánku úmluvy i oltáře; Arona také a synů jeho posvětím, aby mi úřad kněžský konali. מד וְקֹדֶשְׁתִּי אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי:
- 45 A bydleti budu u prostřed synů Izraelských, a budu jim za Boha. מה וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:
- 46 A zvědít, že já jsem Hospodin Bůh jejich, kterýž jsem je vyvedl z země Egyptské, abych přebýval u prostřed nich, já Hospodin Bůh jejich. מו וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשָׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

- א וַעֲשִׂיתָ מִזְבֵּחַ מִקְטָר קְטָרֶת עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:
1 Uděláš i oltář, na němž by se kadilo; z dříví setim uděláš jej.
- ב אִמָּה אָרְכוּ וְאִמָּה רָחְבוּ רְבוע יְהִיָּה וְאַמְתִּים קָמְתוּ מִמֶּנּוּ קִרְנָתָיו:
2 Lokte zdělí, a lokte zšíří, čtverhraný bude, a dvou loket zvýší; z něho budou rohy jeho.
- ג וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גִּגּוֹ וְאֶת־קִירְתָּיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנָתָיו וְעֲשִׂיתָ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב:
3 Obložíš pak jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol i rohy jeho; a uděláš mu korunu zlatou vůkol.
- ד וּשְׁתֵּי טַבַּעֲת זָהָב תַּעֲשֶׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעָתָיו תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו וְהָיָה לְבָתִּים לְבָדִים לְשֹׂאת אֹתוֹ בְּהִמָּה:
4 Po dvou také kruzích zlatých uděláš u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po obou stranách jeho; a skrze ně provlečeš sochory, aby nošen byl na nich.
- ה וְעֲשִׂיתָ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:
5 Ty pak sochory uděláš z dříví setim, a obložíš je zlatem.
- ו וְנָתַתָּה אֹתוֹ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־אֹרֶן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדֻת אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה:
6 A postavíš jej před oponou, za kterouž jest truhla svědectví, před slitovnicí, kteráž jest nad svědectvím, kdež přicházeti budu k tobě.
- ז וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְרֹן קְטָרֶת סָמִים בַּבֹּקֶר בַּבֵּיטְיָבוֹ אֶת־הַנִּרְחָה יִקְטִירָנָה:
7 I kaditi bude na něm Aron kadidlem z vonných věcí; každého jitra, když spraví světla, kaditi bude.
- ח וּבְהָעֶלֶת אֶהְרֹן אֶת־הַנִּרְחָה בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קְטָרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם:
8 Tolikéž když rozsvítí Aron lampy k večerou, kaditi bude kaděním vonných věcí ustavičně před Hospodinem po rodech vašich.
- ט לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קְטָרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנֹסֶף לֹא תִסְכּוּ עָלָיו:
9 Nevložíte na něj kadidla cizího, ani zápalu, ani oběti suché, ani oběti mokré obětovati budete na něm.
- י וְכֹפֶר אֶהְרֹן עַל־קִרְנָתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכְפֹּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ־קֳדָשִׁים הוּא לַיהוָה:
10 Toliko očištění vykoná nad rohy jeho Aron jednou v roce, krví oběti za hřích v den očišťování; jednou v roce očištění vykoná na něm po rodech vašich; svatostváté jest Hospodinu.
- יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
11 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- יב כִּי תֵשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקָדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־יְהִיָּה בָהֶם גִּגָּף בַּפֶּקֶד אֹתָם:
12 Když vyzdvihneš hlavní summu synů Izraelských náležejících ku počtu, dá jeden každý výplatu duše své Hospodinu, když je počítati budeš, aby nebyla na nich rána, když sečtení budou.
- יג זֶה יִתְּנוּ כָל־הָעֹבֵר עַל־הַפְּקָדִים מִחֻצֵּי הַשָּׂקָל בַּשָּׂקָל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֶּרָה הַשָּׂקָל מִחֻצֵּי הַשָּׂקָל תְּרוּמָה לַיהוָה:
13 Toto pak dají: Každý z těch, kteří jdou v počet, půl lotu dá, podlé lotu svatyně. (Dvadceť peněz platí ten lot.) Půl lotu obět pozdvižení bude Hospodinu.
- יד כָּל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה:
14 Kdožkoli jde v počet od dvadcti let a výše, tu obět pozdvižení ať dá Hospodinu.
- טו הָעֹשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֻצֵּי הַשָּׂקָל לָתֵת אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְכֹפֶר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:
15 Bohatý nedá více, a chudý nedá méně, než půl lotu, když dávati budou obět pozdvižení Hospodinu k očištění duší vašich.

16 A vezma stříbro očištění od synů Izraelských, dáš je na *potřeby* k službě stánku úmluvy; a bude *to* synům Izraelským na památku před Hospodinem k očištění duší vašich.

17 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

18 Uděláš i umyvadlo měděné k umývání a podstavek jeho měděný, a postavíš je mezi stánkem úmluvy a oltářem, a naleješ do něho vody.

19 Umývati budou z něho Aron i synové jeho ruce své i nohy své.

20 Když vcházeti budou do stánku úmluvy, umývati se budou vodou, aby nezemřeli, aneb když by měli přistupovati k oltáři, aby sloužili, a zapalovali obět ohnivou Hospodinu.

21 I budou umývati ruce i nohy své, aby nezemřeli. A bude jim ustanovení toto věčné, Aronovi i semeni jeho po rodech jejich.

22 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:

23 Ty pak vezmi sobě vonných věcí předních: Mirry nejčistší pět set *lotů*, a skořice vonné polovici toho, *totiž* dvě stě a padesát, a prustvorce vonného dvě stě a padesát;

24 Kasie pak pět set *lotů* na váhu svatyně, oleje olivového *miru* hin.

25 A uděláš z toho olej pomazání svatého, mast nejvýbornější dílem apatykářským. Olej pomazání svatého bude.

26 Pomažeš jím stánku úmluvy i truhly svědectví,

27 A stolu i všech nádob k němu, svícnu i všech nádob jeho, i oltáře, na němž se kadí;

28 Oltáře také, na němž se pálí oběti, a všech nádob jeho, i umyvadla s podstavkem jeho.

29 Tak posvětiš jich, aby byly nejsvětější. Cožkoli dotkne se jich, posvěceno bude.

30 Arona také a synů jeho pomažeš, a posvětiš jich, aby úřad kněžský konali přede mnou.

31 K synům pak Izraelským mluvití budeš, řka: Tento olej pomazání svatého bude mi v národech vašich.

32 Tělo člověka nebude mazáno jím, a podle složení jeho neuděláte podobného. Svatýť jest, svatý vám bude.

33 Kdo by koli udělal mast podobnou, a *neb* mazal by jí cizího, vyhlazen bude z lidu svého.

טז וְלָקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

יח וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרִחְצָה וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם:

יט וְרָחֲצוּ אֹהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:

כ כִּבְבֹּאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יְרַחֲצוּ־מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:

כא וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וּלְזִרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

כב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כג וְאַתָּה קַח־לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶרְדְּרוֹר חֲמֵשׁ מְאוֹת וְקִנְמֹן־בִּשְׁם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמְאָתַיִם וְקִנְיָה־בִּשְׁם חֲמִשִּׁים וּמְאָתַיִם:

כד וְקִדְהָ חֲמֵשׁ מְאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשָׁמֶן זֵית הַיֵּן:

כה וַעֲשִׂיתָ אֹתוֹ שָׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ רֶקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רֶקַח שָׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יְהִיָּה:

כו וּמִשְׁחָתָּ בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת אָרוֹן הָעֵדוּת:

כז וְאֶת־הַשְּׁלֹחַן וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה וְאֶת־כָּלֶיהָ וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ הַקָּטָן:

כח וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כָּנּוֹ:

כט וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כָּל־הַנִּגָּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ:

ל וְאֶת־אֹהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכֹהֵן לִי:

לא וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שָׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יְהִיָּה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם:

לב עַל־בָּשָׂר אָדָם לֹא יִסָּד וּבְמִתְכַנְתּוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כָמֹהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יְהִיָּה לָכֶם:

לג אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כָּמֹהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זֶרַע וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ:

- 34 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi sobě vonných věcí, balsamu, onychi, galbanu vonného, a kadidla čistého; jednorovinná váha toho bude.
- 35 A uděláš z toho kadidlo, složení dílem apatykářským smíšené, čisté a svaté.
- 36 A ztluka to drobně, klásti budeš z něho před svědectvím v stánku úmluvy, kdež přicházeti budu k tobě. Nejsvětější to vám bude.
- 37 Neuděláte sobě kadidla podle složení tohoto, kteréž připravíš; za svatou věc tobě bude pro Hospodina.
- 38 Kdo by koli dělal co podobného k vůni sobě, vyhlazen bude z lidu svého.

לֹד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נָטֵף וְשַׁחֲלֹת
וְחִלְבָּנָה סָמִים וְלִבְנָה זָכָה בַּד בְּבֵד יִהְיֶה:

לֵה וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת רֶקַח מַעֲשֵׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר
קֹדֶשׁ:

לו וְשַׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הֶדֶק וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאַהֲלִ
מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶנְעֵד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם:

לו וְהַקִּטְרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְּתָהּ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם קֹדֶשׁ
תִּהְיֶה לָךְ לַיהוָה:

לח אִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה כְמוֹהָ לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מַעֲמֹיו:

שמות לא : 31

- א וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- ב ראה קראתי בשם בצלאל בן־אורי בן־חור לְמִטֵּה יְהוּדָה:
- ג וְאִמָּלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה וּבְתִבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה:
- ד לְחֹשֶׁב מַחְשַׁבֶּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנָּחֶשֶׁת:
- ה וּבַחֲרָשֶׁת אָבֶן לְמִלֵּאת וּבַחֲרָשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה:
- ו וְאֲנִי הִנֵּה נֹתְתִי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה־דָן וּבְלֵב כָּל־חָכְמֵי לֵב נֹתְתִי חָכְמָה וַעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ:
- ז אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶן לַעֲדֹת וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כָּל־כְּלֵי הָאֹהֶל:
- ח וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן וְאֶת־כִּלָּיו וְאֶת־הַמִּנְחָה הַטְּהָרָה וְאֶת־כָּל־כְּלֵיהָ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת:
- ט וְאֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כִּלָּיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ:
- י וְאֶת בִּגְדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן:
- יא וְאֶת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ כָּל אֲשֶׁר־צִוִּיתִיךָ יַעֲשׂוּ:
- יב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- יג וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲנִי אֶת־שַׁבָּתִי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:
- יד וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחֻלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקִּרְבַּ עַמִּיהָ:
- טו שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּלְיָה־עֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת:
- טז וּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:
- 1 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- 2 Hle, povolal jsem ze jména Bezelele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova.
- 3 A naplnil jsem ho duchem Božím, moudrostí a rozumností, i uměním všelijakého řemesla,
- 4 Aby vtipně smyslití uměl, což by koli řemeslně uděláno býti mohlo z zlata a z stříbra i z mědi.
- 5 I v řezání kamení *drabého* k vsazování, i v *umělém* vsazování na dřevě aby dělal všelijaké dílo.
- 6 A aj, já přidal jsem jemu Aholiaba, syna Achisamechova, z pokolení Dan. A v srdci každého vtipného složil jsem moudrost, aby spravili vše, což jsem přikázal tobě:
- 7 Stánek úmluvy a truhlu svědectví, a slitovnici, kteráž má býti na ní, i všelijaké nádobí stánku;
- 8 Stůl také a nádoby k němu, i svícen čistý se všemi nádobami jeho, a oltář pro kadění;
- 9 Též oltář k zápalům se všemi nádobami jeho, a umyvadlo s podstavkem jeho;
- 10 I roucha k službě, i roucha svatá Aronovi knězi, i roucha synů jeho, aby mi úřad kněžský konali;
- 11 I olej pomazání a kadidlo vonné do svatyně. Všecko tak, jakž jsem přikázal tobě, udělají.
- 12 Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka:
- 13 Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostríhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.
- 14 Protož ostríhati budete soboty, nebo svatá jest vám. Kdož by ji poškvrnil, smrtí umře; a kdo by koli dělal v ní dílo, vyhlazena bude ta duše z prostředku lidu svého.
- 15 Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrtí umře.
- 16 Protož ostríhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou.

17 Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.

18 I dal *Pán* Mojžíšovi po dokonání těchto řečí s ním na hoře Sinai dvě dsky svědectví, dsky kamenné, psané prstem Božím.

יז בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעֶלְם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
וַיִּנָּפֶשׁ:

יח וַיֵּתֶן אֱלֹהִים כְּלִיתוֹ לְדָבָר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְ�נֵי לַחַת
הָעֵדֻת לַחַת אֶבֶן כְּתָבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים:

- 1 Vida pak lid, že by prodléval Mojžíš sstoupiti s hůry, sebrali se proti Aronovi a řekli jemu: Vstaň, udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo.
  - 2 I řekl jim Aron: Odejmete náušnice zlaté, kteréž jsou na uších žen vašich, synů vašich i dcer vašich, a přineste ke mně.
  - 3 Tedy strhl všecken lid náušnice zlaté, kteréž byly na uších jejich, a přinesli k Aronovi.
  - 4 Kteréžto vzav z rukou jejich, dal je do formy, a udělal z nich tele slité. I řekli: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské.
  - 5 Což vida Aron, vzdělal oltář před ním. I volal Aron, a řekl: Slavnost Hospodinova zítra *bude*.
  - 6 A nazejtří vstavše velmi ráno, obětovali zápaly, a přivedli oběti pokojné. I sedl lid, aby jedl a pil, potom vstali, aby hráli.
  - 7 Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, sstup, nebo porušil se lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské.
  - 8 Sešli brzo s cesty, kterouž jsem přikázal jim. Udělali sobě tele slité, a klaněli se mu, a obětovali jemu, řkouce: Tito jsou bohové tvoji, Izraeli, kteříž tě vyvedli z země Egyptské.
  - 9 Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Viděl jsem lid tento, a aj, lid jest tvrdé šíje.
  - 10 Protož nyní nech mne, abych v hněvě prchlivosti své vyhladil je, tebe pak učiním v národ veliký.
  - 11 I modlil se Mojžíš Hospodinu Bohu svému, a řekl: Pročež, ó Hospodine, rozněcuje se prchlivost tvá na lid tvůj, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské v síle veliké a v ruce mocné?
  - 12 A proč mají mluvit Egyptští, řkouce: Lstivě je vyvedl, aby zmordoval je na horách, a aby vyhladil je se svrchku země? Odvrať se od hněvu prchlivosti své, a lituj zlého, *kteréžs uložil uvést* na lid svůj.
  - 13 Rozpomeň se na Abrahama, Izáka a Izraele, služebníky své, jimž jsi zapřisáhl skrze sebe samého a mluvil jsi jim: Rozmnožím símě vaše jako hvězdy nebeské, a všecku zemi tuto, o kteréž jsem mluvil, dám semeni vašemu, a dědičně obdržíte *ji* na věky.
- א וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־יָזָה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר יַדְעֵנוּ מַה־הָיָה לָּוֹ:
  - ב וַיֹּאמֶר אֶל־הֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי:
  - ג וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל־הָעָם אֶת־נְזָמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן:
  - ד וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצֵּר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מִסִּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ה וַיֵּרָא אַהֲרֹן וַיְבֹן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר:
  - ו וַיִּשְׁכִּימוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגִּשּׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּלְשָׂתוֹ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק:
  - ז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר לֵךְ־רַד כִּי שָׁחַת עַמִּי אֲשֶׁר הָעֵלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ח סֵרוּ מִהֵרָ מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסִּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוִּיֻּלּוּ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
  - ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאֵיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשֶׁה־עֲרֹף הוּא:
  - י וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיַּחֲרֹאֲפֵי בָהֶם וְאָכְלָם וְאָעֲשֶׂה אוֹתָם לְגוֹי גָּדוֹל:
  - יא וַיַּחֵל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אַפִּי בְעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה:
  - יב לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהָרֹג אוֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אַפִּי וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמִּי:
  - יג זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֶל־הֶם אַרְבָּה אֶת־זֶרְעָכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעָכֶם וַנִּנְחֹלוּ לְעַלְמָם:

- 14 I litoval Hospodin zlého, kteréz řekl, že učiní lidu svému.
- 15 A obrátiv se Mojžíš, sstoupil s hůry, dvě dsky svědectví maje v rukou svých, dsky po obou stranách psané; s jedné i s druhé strany byly popsané.
- 16 A dsky ty dílo Boží byly; písmo také písmo Boží bylo vyryté na dskách.
- 17 Uslyšev pak Jozue hlas lidu křičícího, řekl Mojžíšovi: Hřmot boje v táboru *jest*.
- 18 Kterýžto odpověděl: Není to křik vítězících, ani křik poražených, hlas zpívajících já slyším.
- 19 I stalo se, když se přiblížil k stanům, že uzřel tele a tance. A rozhněvav se Mojžíš velmi, povrhl z rukou svých dsky, a rozrazil je pod Horou.
- 20 Vzal také tele, kteréz byli udělali, a spálil je v ohni, a setřel je až na prach, a vsypav na vodu, dal pít synům Izraelským.
- 21 A řekl Mojžíš Aronovi: Coť učinil lid tento, že jsi uvedl na něj hřích veliký?
- 22 Odpověděl Aron: Nehněvej se, pane můj. Ty víš, že lid tento k zlému nakloněn *jest*.
- 23 Nebo řekli mi: Udělej nám bohy, kteříž by šli před námi; nebo Mojžíšovi, muži tomu, kterýž vyvedl nás z země Egyptské, nevíme, co se stalo.
- 24 Jimž jsem odpověděl: Kdo má zlato, strhněte je s sebe. I dali mi, a uvrhl jsem je do ohně, a udělalo se to tele.
- 25 A vida Mojžíš lid obnažený, že obnažil jej Aron ku potupě před *neprátely*, kteříž povstati měli proti nim,
- 26 Stojte v bráně tábora, řekl: Kdo *jest* Hospodinův, *přistup* ke mně. I shromáždili se k němu všickni synové Lévi.
- 27 Jimž řekl: Tak praví Hospodin Bůh Izraelský: Přípaš jeden každý meč svůj k boku svému; přejděte sem i tam od brány tábora k bráně, a zabí jeden každý bratra svého, a každý přítele svého i bližního svého.
- 28 I učinili synové Lévi podlé řeči Mojžíšovy, a padlo jich v ten den z lidu na tři tisíce mužů.
- 29 Nebo řekl byl Mojžíš: Posvěttež dnes rukou svých Hospodinu, jeden každý na synu svém a na bratru svém, aby vám dal dnes požehnání.
- יָנַחם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דָּבַר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ:
- וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדוּת בְּיָדוֹ לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים:
- וְהַלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלַּחַת:
- וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת־קוֹל הָעָם בִּרְעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלִּחְמָה בַּמַּחֲנֶה:
- וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוּת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוּת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוּת אָנֹכִי שֹׁמַע:
- וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֶל וּמַחֲלֹת וַיַּחֲרִי־אֵף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלֹף מִיָּדוֹ אֶת־הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר:
- וַיִּקַּח אֶת־הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֶר עַל־פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן מַה־עָשָׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה כִּי־הִבֵּאתָ עָלָיו חַטָּאת גְּדוֹלָה:
- וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל־יַחֲרֹף אֵף אֲדֹנָי אַתָּה יֹדַעַת אֶת־הָעָם כִּי בָרַע הוּא:
- וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מַה־הָיָה לוֹ:
- וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זֶהב הַתַּפְּרָקוּ וַיִּתְּנוּ־לִי וְאִשְׁלַכְהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה:
- וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי־פָרַעַה אַהֲרֹן לִשְׁמִצָּה בְּקַמִּיהֶם:
- וַיַּעֲמַד מֹשֶׁה בַּשַּׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל־בְּנֵי לֵוִי:
- וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ־חַרְבּוֹ עַל־יָרְכוֹ עֲבְרוּ וּשְׁבוּ מִשַּׁעַר לַשַּׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ־אֶת־אָחָיו וְאִישׁ אֶת־רֵיעָהוּ וְאִישׁ אֶת־קָרְבּוֹ:
- וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי־לֵוִי כְּדֹבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן־הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כַּשְּׁלֹשָׁת אֲלָפֵי אִישׁ:
- וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֵלֹאז יִדְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בָּבְנוּ וּבְאָחָיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָה:

- 30 A když bylo nazejtří, řekl Mojžíš lidu: Vy jste zhřešili hříchem velikým. Protož nyní vstoupím k Hospodinu, zda bych ho ukrotil pro hřích váš.
- 31 Tedy navrátiv se Mojžíš k Hospodinu, řekl: Prosím, zhřešilt' jest lid ten hříchem velikým; nebo udělali sobě bohy zlaté.
- 32 Nyní pak neb odpusť hřích jejich, a pakli nic, vymaž mne, prosím, z knihy své, kteroužs psal.
- 33 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Kdo zhřešil *proti* mně, toho vymaži z knihy své.
- 34 Protož nyní jdi, veď lid tento, kamž jsem rozkázal tobě. Aj, anděl můj půjde před tebou; v den pak navštívení mého navštívím i na nich hřích jejich.
- 35 I bil Hospodin lid, proto že učinili tele, kteréž byl udělal Aron.
- ל וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַתֶּם חָטֵאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וַעֲתָה אֵעָלֶה אֶל־יְהוָה אוֹלִי אֲכַפֶּרֶה בְּעֵד חֲטֹאתֵכֶם:
- לא וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנָּה חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זָהָב:
- לב וַעֲתָה אִם־תִּשָּׂא חֲטֹאתֶם וְאִם־אֵין מַחְנִי נָא מִסִּפְרֹךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ:
- לג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חָטָא־לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי:
- לד וַעֲתָה לְךָ נָחָה אֶת־הָעָם אֶל אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לְךָ הַנֶּה מְלֹאכֵי יָלֶךְ לִפְנֶיךָ וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדָּתִי עָלֵיהֶם חֲטֹאתָם:
- לה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱהֲרֹן:

- 1 I mluvil Hospodin k Mojžíšovi: Jdi, vstup odsud, ty i lid, kterýž jsi vyvedl z země Egyptské do země, kterouž jsem přísáhl Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, řka: Semeni tvému dám ji,
  - 2 (A pošli před tebou anděla, a vyženu Kananea, Amorea, Hetea, Ferezea, Hevea a Jebuzea,)
  - 3 Do země oplývající mlékem a strdí. Neboť sám nevstoupím s tebou, proto že lid tvrdé šíje jsi, abych nezahubil tebe na cestě.
  - 4 A uslyšav lid řeč tuto přezlou, zámutek nesli, aniž vzal kdo okrasy své na sebe.
  - 5 Nebo byl řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv synům Izraelským: Vy jste lid tvrdé šíje; jakž jen jedinou vstoupím mezi vás, zahladím vás. Protož již, slož okrasu svou s sebe, a zvím, co učiniti mám s tebou.
  - 6 I svlékli s sebe synové Izraelští okrasy své u hory Oréb.
  - 7 Mojžíš pak vzav stánek, rozbil jej sobě vně za stany, vzdáliv se od tábora, a nazval jej stánkem úmluvy. Tedy kdokoli hledal Hospodina, ven choditi musil k stánku úmluvy, kterýž byl vně za stany.
  - 8 K tomu také, když vycházel Mojžíš k stánku, povstával všecken lid a stál každý u dveří stanu svého, a hleděli za Mojžíšem, dokudž nevšel do stánku.
  - 9 Bývalo pak *toto*, že když vcházel Mojžíš do stánku, sstupoval sloup oblakový, a stával u dveří stánku, a mluvil s Mojžíšem.
  - 10 A všecken lid vida sloup oblakový, an stojí u dveří stánku, povstávali všickni, a klaněli se každý u dveří stanu svého.
  - 11 A mluvíval Hospodin k Mojžíšovi tváří v tvář, tak jako mluví člověk s přítelem svým. Potom navracel se do tábora, ale služebník jeho Jozue, syn Nun, mládenec, neodcházel z stánku.
  - 12 I řekl Mojžíš Hospodinu: Pohleď, ty velíš mi, abych vedl lid tento, a neoznámils mi, koho pošleš se mnou, ještos pravil: Znáš tě ze jména, k tomu také nalezl jsi milost přede mnou.
  - 13 Již tedy, jestliže jsem jen nalezl milost před tebou, oznam mi, prosím, cestu svou, abych tě poznal, a abych nalezl milost před tebou; a pohleď, že národ tento jest lid tvůj.
- א וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲלֵה מִזֶּה אֶתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֵלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֲךָ אֶתְנֶנָּה:
  - ב ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את־הפִּנְעִי האֲמִרִי וְהַחֲמִי וְהַפְּרִי הַחַיִּי וְהַיְּבוֹסִי:
  - ג אֶל־אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבַשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשָּׁה־עֲרֹף אֶתָּה פֶּן־אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ:
  - ד וישמע העם את־הדִּבָּר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עִלְיוֹ:
  - ה ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה אֲמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתָּם עִם־קִשָּׁה־עֲרֹף רִגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלְיֹתֶיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעַלְיָךָ וְאֲדַעָה מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ:
  - ו ויתנצלו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדִידֵם מִהָר חֹרֵב:
  - ז ומֹשֶׁה יָקַח אֶת־הָאֹהֶל וְנִטְהִלֹו מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרַחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
  - ח וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יָקוּמוּ כָּל־הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֶלָה:
  - ט וְהָיָה כִּבְּאֵ מֹשֶׁה הָאֹהֶלָה יֵרֵד עַמּוּד הָעָנָן וְעַמּוּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם־מֹשֶׁה:
  - י וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עַמּוּד הָעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:
  - יא וְדִבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֶׁעַ בֶּן־נוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:
  - יב ויאמר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רְאֵה אֶתָּה אֹמֵר אֵלַי הֵעַל אֶת־הָעָם הַזֶּה וְאֶתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאֶתָּה אֹמְרַת יְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינַי:
  - יג וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דֶּרֶכְךָ וְאֲדַעָה לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ וְרָאֵה כִּי עֲמָךְ הִגִּי הַזֶּה:

- יד ויאמר פני ילכו והנחתי לך: 14 I odpověděl: Tvář má předcházeti *vás* bude, a dámť odpočinutí.
- טו ויאמר אליו אם-אין פניך הלכים אל-תעלנו מזה: 15 I řekl: Nemá-liť předcházeti *nás* tvář tvá, nevyvozuj nás odsud.
- טז ובמה יודע אפוא כִּי־מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלִכְתּוֹךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמֶּךָ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה: 16 Nebo po čem poznáno bude zde, že jsem našel milost před tebou, já i lid tvůj? Zdali *ne po tom*, když půjdeš s námi, a *když* oddělení budeme, já a lid tvůj, ode všeho lidu, kterýž jest na tváři země?
- יז ויאמר יהוה אל־מִשָּׁה גַם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי־מִצָּאתָ חַן בְּעֵינַי וְאֲדַעַךְ בְּשֵׁם: 17 I řekl Hospodin Mojžíšovi: I tu také věc, kterouž jsi pravil, učiním; nebo jsi našel milost přede mnou, a znám tě ze jména.
- יח ויאמר הראני נא אֶת־כְּבֹדְךָ: 18 Řekl opět: Okaž mi, prosím, slávu svou.
- יט ויאמר אֲנִי אֶעְבִּיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחַנְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אָחֵן וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם: 19 Kterýž odpověděl: Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré mé, a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou. Smiluji se, nad kýmž se smiluji, a slituji se, nad kýmž se slituji.
- כ ויאמר לֹא תוכל לראות אֶת־פְּנֵי כִי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי: 20 Řekl také: Nebudeš moci viděti tváři mé; neboť neu-zří mne člověk, aby živ zůstal.
- כא ויאמר יהוה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר: 21 I *to* řekl Hospodin: Aj, místo u mne, a staneš na skále.
- כב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עֲבָרִי: 22 A když tudy půjde sláva má, postavím tě v rozsedlině skály, a přikryji tě rukou svou, dokudž nepřejdu.
- כג וְהִסְרֹתִי אֶת־כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת־אַחֲרִי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ: 23 Potom odejmu ruku svou, i uzříš hřbet můj, ale tvář má nebude spatřít.

- א ויאמר יהוה אל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים
כָּרְאֲשֵׁנִים וְכַתְבְּתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַלַּחַת הָרְאשֹׁנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ:
  - ב וְהָיָה נִכּוֹן לִבְּקָר וְעַלִּית בִּבְקָר אֶל־הָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם
עַל־רֹאשׁ הָהָר:
  - ג וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הָהָר
גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מֹול הָהָר הַהוּא:
  - ד וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כָּרְאֲשֵׁנִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בִּבְקָר
וַיַּעַל אֶל־הָר סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי
לַחַת אֲבָנִים:
  - ה וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּיֹצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
  - ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת
  - ז נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשָּׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ לֹא יִנְקָה
פֶּקֶד עוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים
וְעַל־רִבְעִים:
  - ח וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
  - ט וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְד־נָא אֲדֹנָי
בְּקִרְבִּנוּ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֶרְףְּ הוּא וְסָלַחְתָּ לְעֹונָיו וּלְחַטָּאתָיו
וְנָח־לָתְנוּ:
  - י וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד פְּלִעֶמָךְ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם
אֲשֶׁר־אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נֹרָא הוּא אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:
  - יא שְׁמַר־לָךְ אֵת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם הַגָּדִישׁ מִפְּנֶיךָ
אֶת־הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי:
  - יב הִשְׁמַר לָךְ פֹּת־תְּכַרֵּת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִתָּה בָּא
עָלֶיהָ פֹּת־הָיָה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ:
  - יג כִּי אֶת־מִזְבְּחֹתָם תַּחֲצִיזוּ וְאֶת־מִצְבְּחֹתָם תִּשְׁבְּרוּ וְאֶת־אֲשֵׁרֵי
תְּכַרְתוֹן:
- 1 I řekl Hospodin k Mojžíšovi: Vyteš sobě dvě dsky ka-
menné podobné prvním, a napíše na dskách těch
slova, kteráž byla na dskách prvních, kteréž jsi roz-
razil.
  - 2 Budiž tedy hotov ráno, a vstoupíš v jitře na horu Si-
nai, a staneš přede mnou na vrchu hory té.
  - 3 Žádný at nevstupuje s tebou, aniž také kdo vidín bu-
de na vší hoře; ani ovce neb volové pásťi se budou na-
proti hoře této.
  - 4 Tedy Mojžíš vytesal dvě dsky kamenné podobné
prvním, a vstav ráno, vstoupil na horu Sinai, jakž mu
přikázal Hospodin, a vzal v ruku svou dvě dsky ka-
menné.
  - 5 I sstoupil Hospodin v oblaku, a stál s ním tam, a za-
volal ze jména: HOSPODIN.
  - 6 Nebo pomíjeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin,
Hospodin, *Bůh* silný, lítostivý a milostivý, dlouhoče-
kající a hojný v milosrdenství a pravdě,
  - 7 Milosrdenství čině tisícům, odpouštěje nepravost a
přestoupení i hřích, a kterýž nikoli neospravedlňuje
vinného, navštěvuje nepravost otců na synech, a na
synech synů do třetího i čtvrtého pokolení.
  - 8 Mojžíš pak rychle sklonil hlavu k zemi, a poklonu
učinil.
  - 9 A řekl: Prosím, našel-li jsem milost v očích tvých,
Pane, nechť jde, prosím, Pán u prostřed nás, nebo lid
jest tvrdé šíje, a milostiv buď nepravosti naší a hříchu
našemu, a měj nás za dědictví.
  - 10 Kterýžto řekl: Aj, já učiním smlouvu přede vším li-
dem tvým. Učiním divné věci, kteréž nejsou učiněny
na vší zemi a ve všech národech, a viděti bude
všecken lid, (*mezi nimiž jsi,*) skutky Hospodinovy;
nebo hrozné bude to, což já učiním s tebou.
  - 11 Zachovej to, což já dnes tobě přikazuji. Aj, já vyženu
před tváří tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea,
Hevea a Jebuzea.
  - 12 Varuj se pak, abys nečinil smlouvy s obyvateli země
té, do kteréž vejdeš, ať by nebyli osídlem u prostřed
tebe.
  - 13 Ale zboříte oltáře jejich, a modly jejich polámete, a
jejich háje posekáte.

- 14 Nebo nebudeš se klaněti Bohu jinému, proto že Hospodin *jest*, jméno má horlivý, *Bůh* silný, horlivý *jest*. יד כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קָנָא שְׁמוֹ אֶל קָנָא הוּא:
- 15 Nevcházej v smlouvu s obyvateli země té, aby když by smilnili, *jdouce* po bozích svých, a obětovali bohům svým, nepovolali tě, a jedl bys z oběti jejich. טו פְּנִי-תִכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחֹם:
- 16 A abys nebral ze dcer jeho synům svým, i smilnily by dcery jejich, *jdouce* po bozích svých, a naučily by smilniti syny tvé, *jdouce* po bozích svých. טז וְלָקַחְתָּ מִבְּנֹתָיו לְבָנָיִךְ וְזָנוּ בְּנֹתָיו אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת-בָּנֶיךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן:
- 17 Bohů slitých neuděláš sobě. יז אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ:
- 18 Slavnost přesnic zachovávatí budeš. Za sedm dní jísti budeš chleby nekvašené, jakž jsem přikázal tobě, v čas vyměřený měsíce Abib; nebo měsíce toho vyšel jsi z Egypta. יח אֶת-חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאָתָּ מִמִּצְרַיִם:
- 19 Všecko což otvírá život, mé jest, i všeliký samec v dobytku tvém, prvorozený z volů a ovcí. יט כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל-מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה:
- 20 Ale prvorozené osle vyplatíš dobytčetem; pakli bys nevyplatil, šiji zlomíš jemu. Každého prvorozeného z synů svých vyplatíš, aniž ukáží se přede mnou prázdní. כ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְּשֶׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתוֹ כָּל בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא-יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם:
- 21 Šest dní pracovati budeš, dne pak sedmého přestaneš; v *čas* orání i žně přestaneš. כא שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשָּׁבֵת בַּחֲרִישׁ וּבַקְצִיר תִּשָּׁבֵת:
- 22 A učiníš sobě slavnost téhodnů, *svátek* prvotin žně pšeničné a slavnost klizení po vyjití každého roku. כב וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בַּכּוֹרֵי קֶצֶר חֲטִים וְחַג הָאֶסִּיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה:
- 23 Třikrát v roce ukáže se každý z vás pohlaví mužského před obličejem Panovníka Hospodina, Boha Izraelského. כג שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹרֶךָ אֶת-פָּנָיו הָאֵדָן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
- 24 Nebo vyvrhu národy od tváři tvé a rozšířím meze tvé, aniž kdo sáhne na zemi tvou, když vstoupíš, abys se ukázal před Hospodinem Bohem svým třikrát v roce. כד כִּי-אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבוּלְךָ וְלֹא-יִחַמֵּד אִישׁ אֶת-אֶרְצְךָ בַּעֲלָתָךְ לִרְאוֹת אֶת-פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:
- 25 Nebudeš obětovati krve oběti mé, dokavadž u tebe kvas jest, aniž zůstane do jitra obět slavnosti Fáze. כה לֹא-תִשְׁחַט עַל-חֲמִץ דָּם-זִבְחִי וְלֹא-יִלִּין לְבָקָר זֶבַח חַג הַפֶּסַח:
- 26 Prvotiny prvních úrod země své přináseti budeš do domu Hospodina Boha svého. Nebudeš vařiti kozelce v mléce matky jeho. כו רִאשִׁית בַּכּוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ:
- 27 I řekl Hospodin Mojžíšovi: Napiš sobě slova tato; nebo podle slov těch učinil jsem smlouvu s tebou a s Izraelem. כז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּתֹב-לָּךְ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל-פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פָּרַתִּי אִתָּךְ בְּרִית וְאֶת-יִשְׂרָאֵל:
- 28 Byl pak tam s Hospodinem čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí, chleba nejedl a vody nepil; a napsal na deskách slova té smlouvy, *totiž* deset slov. כח וַיְהִי-שָׁם עִם-יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיְכַתֵּב עַל-הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים:

- 29 I stalo se, když sstupoval Mojžíš s hory Sinai, *(a měl dvě dsky svědectví v rukou svých, když sstupoval s ho-*
ry,) nevěděl, že by se stkvěla kůže tváři jeho, když
mluvil s ním.
- 30 A viděl Aron i všickni synové Izraelští Mojžíše, a aj,
stkvěla se kůže tváři jeho, a nesměli přistoupiti k ně-
mu.
- 31 Ale Mojžíš zavolal jich, a navrátili se k němu Aron i
všecka knížata shromáždění toho, a mluvil Mojžíš s
nimi.
- 32 Potom přišli také k němu všickni synové Izraelští,
jimžto přikázal všechno, což s ním mluvil Hospodin
na hoře Sinai.
- 33 Dokudž pak mluvil Mojžíš s nimi, měl zástěru na tvá-
ři své.
- 34 Ale když vcházel Mojžíš před tvář Hospodina, aby
mluvil s ním, odjímal zástěru, dokudž nevyšel. Vyšel
pak, mluvil synům Izraelským, což mu bylo rozkázá-
no.
- 35 Tedy viděli synové Izraelští tvář Mojžíšovu, že se
stkvěla kůže tváři jeho. A kladl zase Mojžíš zástěru na
tvář svou, dokudž nevcházel, aby mluvil s ním.
- כט וַיְהִי בִּרְדֹּת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיַד־מֹשֶׁה
בִּרְדֹּתוֹ מִן־הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ
אֹתוֹ:
- ל וַיֵּרָא אֶהֱרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהָיָה קָרַן עוֹר פָּנָיו
וַיִּירָאוּ מִגֹּשֶׁת אֱלֹהֵי:
- לא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים מֹשֶׁה וַיָּשָׁבוּ אֵלָיו אֶהֱרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים
בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם:
- לב וְאַחֲרֵי־כֵן נָגְשׁוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְנֹם אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה אֹתוֹ בְּהַר סִינַי:
- לג וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מִסְּוָה:
- לד וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֹתוֹ יָסִיר אֶת־הַמָּסָוָה
עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוֶה:
- לה וַרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה
וְהָשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמָּסָוָה עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ:

שמות לה : 35

- 1 Tedy svolal Mojžíš všecko shromáždění synů Izrael-
ských, a řekl jim: Tato jsou slova, kteráž přikázal vám
Hospodin, abyste je činili.
  - 2 Šest dní děláno bude dílo, ale v sedmý den mějte svá-
tek, sobotu odpočinutí Hospodinova. Kdo by dělal v
něm dílo, umře.
  - 3 Nezanítíte ohně nikdež v příbytcích svých v den so-
botní.
  - 4 Mluvil také Mojžíš ke všemu shromáždění synů Iz-
raelských takto: Toto jest slovo, kteréž přikázal Hos-
podin, řka:
  - 5 Sebeřte z sebe obět pozdvižení Hospodinu. Každý,
kdož jest ochotný v srdci svém, přinese tu obět Hos-
podinu: Zlato, stříbro a měď,
  - 6 A postavec modrý, a šarlat, a červec dvakrát barvený,
a bílé hedbáví, a kozí srsti;
  - 7 Též kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, a
dříví setim,
  - 8 A olej k svícení a vonné věci na olej ku pomazání a
pro kadění vonné,
  - 9 A kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do
náramenníku a náprsníku.
  - 10 A všickni, kdož jsou vtipní mezi vámi, přijdou a dělati
budou, cožkoli přikázal Hospodin:
  - 11 Příbytek, stánek jeho i přikrytí jeho a háky jeho, dsky
jeho, svlaky jeho, sloupy jeho i podstavky jeho;
  - 12 Truhlu s sochory jejími, slitovnici a oponu zastření;
  - 13 Stůl i sochory k němu se všemi nádobami jeho, i
chléb předložení;
  - 14 A svícen k svícení s nádobami jeho i lampy jeho, a
olej k svícení;
  - 15 Též oltář pro kadění a sochory jeho, i olej pomazání a
kadidlo z vonných věcí, i zastření dveří v příbytku;
  - 16 Oltář k zápalu a rošt jeho měděný a sochory jeho, i
všecka nádobí jeho, i umyvadlo s podstavkem jeho;
  - 17 Koltry očkované k síni, sloupy její a podstavky její, i
zastření brány do síně;
  - 18 Kolíky k příbytku, a kolíky síně s provázky jejich;
- א וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָם:
  - ב שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קָדֵשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיהוָה כָּל־הָעֲשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת:
  - ג לֹא־תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:
  - ד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:
  - ה קָחוּ מֵאֲתֹכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל נָדִיב לִבּוֹ יָבִיֵּאֶה אֶת תְּרוּמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
  - ו וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים:
  - ז וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:
  - ח וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים:
  - ט וְאַבְנֵי־שֹהֵם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן:
  - י וְכָל־חֻכְמֵי לֵב בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
  - יא אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֹהֶלוֹ וְאֶת־מִכְסֵּהוּ וְאֶת־קַרְסָיו וְאֶת־קַרְשָׁיו אֶת־בְּרִיחֹו אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו:
  - יב אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־בָּדָיו אֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ:
  - יג אֶת־הַשְּׁלֶחֶן וְאֶת־בָּדָיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים:
  - יד וְאֶת־מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת־כָּלֶיהָ וְאֶת־נִרְתֶּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר:
  - טו וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בָּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן:
  - טז אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנֶּחֱשֶׁת אֲשֶׁר־לּוֹ אֶת־בָּדָיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ:
  - יז אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר:
  - יח אֶת־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֹת הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם:

- 19 Roucha k službě, k přísluhování v svatyni, i roucho svaté Arona kněze, i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského.
- 20 Vyšlo tedy všecko shromáždění synů Izraelských od tváři Mojžíšovy,
- 21 A přišli, každý muž, kteréhož ponuklo srdce jeho, a každý, v němž duch jeho byl dobrovolný, a přinesli obět pozdvižení Hospodinu, k dílu stánku úmluvy a ke vši službě jeho, i k rouchu svatému.
- 22 Přicházeli muži i ženy, každý, kdož byl ochotný v srdci, a přinášeli spinadla, a náušnice, a prsteny, a záponky z pravých rukou, všelijaké nádoby zlaté, a kdožkoli obětoval obět zlata Hospodinu.
- 23 Každý, kdož měl postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený, a bílé hedbáví a kozí *srsti*, a kůže skopců na červeno barvené, a kůže jezevčí, přinesl *to*.
- 24 Kdokoli obětoval obět stříbra a mědi, přinášeli *to za* obět pozdvižení Hospodinu; každý také, kdo měl dříví setím, ke všelikému dílu služebnosti, přinášeli *je*.
- 25 Ano i všechny ženy vtipné rukama svýma předly, a přinesly, co napředly, postavec modrý a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví.
- 26 Všecky pak ženy, kterýchž ponuklo srdce jejich, *aby předly* uměle, předly *srsti* kozí.
- 27 Knížata pak přinášeli kamení onychinové, a jiné kamení k vsazování do náramenníku a náprsníku,
- 28 Též vonné věci a olej k svícení, a k oleji pomazání, a k vonnému kadidlu.
- 29 Každý muž i žena, v nichž ochotné srdce jejich bylo k tomu, aby přinášeli *potřeby* ke všelikému dílu, kteráž byl přikázal dělati Hospodin skrze Mojžíše, přinášeli synové Izraelští obět dobrovolnou Hospodinu.
- 30 Tedy řekl Mojžíš synům Izraelským: Pohledte, povolal ze jména Hospodin Bezelele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Judova.
- 31 A naplnil ho duchem Božím, moudrostí, rozumností i uměním všelijakého řemesla,
- 32 Aby vtipně smyslití uměl, jak by se co dělati mělo na zlatu a stříbru a mědi,
- 33 I v řemeslném strojení kamenů k vsazování, i v díle od dřeva, aby dělal všelijakým řemeslem vtipným.
- 34 Dal nadto v srdce jeho *i to*, aby učiti mohl on i Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan.
- יט אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכֹהֵן:
- כ וַיֵּצְאוּ כָל־עֵדֻת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:
- כא וַיָּבֹאוּ כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נָשָׂא לְבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְמַלְאכַת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ:
- כב וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנֹזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הָיָה תְּנוּפֶת זָהָב לַיהוָה:
- כג וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֹתוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ:
- כד כָּל־מִרְיָם תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנִחֲשֶׁת הֵבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מַלְאכַת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ:
- כה וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בִּידֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מָטִיָּה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ:
- כו וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבָן אֹתָנָה בְּחֻכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים:
- כז וְהַנָּשָׂאִם הֵבִיאוּ אֵת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֵת אַבְנֵי הַמַּלְאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן:
- כח וְאֶת־הַבֶּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וְלַשָּׁמֶן הַמְּשֻׁחָה וְלַקְטֹרֶת הַסַּמִּים:
- כט כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדָב לִבָּם אֹתָם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה:
- ל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹר לְמִטָּה יְהוּדָה:
- לא וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה:
- לב וְלִחְשֹׁב מַחֲשַׁבֹּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנִחַשְׁתִּי:
- לג וּבְחֶרֶשֶׁת אָבֹן לְמִלָּאֵת וּבְחֶרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכַת מַחֲשַׁבֹּת:
- לד וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאַהֲלִיאֵב בֶּן־אַחִיסָמֶךְ לְמִטָּה־דָן:

- 35 Naplnil je moudrostí srdce, aby dělali všelijaké dílo tesařské a řemeslné, i krumpěřské a vytkávané z postavce modrého a šarlatsu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví, a aby dělali všelijaké dílo a vymýšleli vtipné věci.

לֵה מְלֵא אַתֶּם חֵכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָתָהּ וְחֹשֶׁב
וְרָקִים בְּתִכְלֵת וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַיָּשׁ וְאַרְגַּע עֲשִׂי
כָּל־מְלָאכָה וְחֹשֶׁבִי מִחֻשְׁבֹּת:

- 1 Tedy dělal Bezeleel a Aholiab i všeliký muž vtipný, jimž dal Hospodin moudrost a rozumnost, aby uměli dělati všeliké dílo k službě svatyně, všechno, což přikázal Hospodin.
  - 2 Povolal pak Mojžíš Bezelele a Aholiaba i každého muže vtipného, v jehož srdce dal Hospodin moudrost, každého *také*, kohož ponoukalo srdce jeho, aby přistoupil ku práci díla toho.
  - 3 A vzali od Mojžíše všechny dary, kteréž přinesli synové Izraelští k dílu služebnému svatyně, aby dělali je. Ale oni vždy předce přinášeli k němu každého jitra dary dobrovolné.
  - 4 Tedy přišli všickni vtipní dělníci díla svatyně, každý od díla svého, kteréž dělali,
  - 5 A mluvili k Mojžíšovi těmi slovy: Mnohem více přináší lid, nežli potřebí jest k děláni díla, kteréž přikázal Hospodin dělati.
  - 6 I rozkázal Mojžíš, aby svoláno bylo v vojště takto: Muž ani žena, žádný nepřinášej více oběti k svatyni. I zbráněno jest lidu, aby nenosili.
  - 7 Nebo měli potřeb hojně dosti k děláni všelikého díla, tak že zbývalo.
  - 8 I dělal každý vtipný z dělníků těch dílo to, přísbytek z desíti čalounů, *kteříž byli* z bílého hedbáví přesukovaného, a z postavce modrého a šarlatu, a z červce dvakrát barveného; cherubíny dílem řemeslným udělal na nich.
  - 9 Dlouhost čalounu jednoho osm a dvadce loktů, a čtyř loktů šírokost čalounu jednoho; všickni čalounové byli jednostejné míry.
  - 10 Potom spojil pět čalounů jeden s druhým, a pět *jiných* čalounů spojil jeden s druhým.
  - 11 Nadělal i ok z hedbáví modrého po kraji čalounu jednoho na konci, kde se spojovati má s *druhým*, a tolikéž udělal na kraji čalounu druhého na konci v spojení druhém.
  - 12 Padesáte ok udělal na čalounu jednom, a padesáte ok udělal po kraji čalounu, kterýmž připojen byl k druhému; oko jedno proti druhému bylo.
- א וַעֲשֶׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בְּהִמָּה לְדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מְלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה:
  - ב וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-בְּצִלְאֵל וְאֶל-אַהֲלִיאֵב וְאֶל כָּל-אִישׁ חָכֵם-לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבּוֹ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁאָו לִבּוֹ לְקִרְבָּה אֶל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
  - ג וַיָּקָחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֶת כָּל-הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַמְּלָאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בִּבְקָר בִּבְקָר:
  - ד וַיָּבִאוּ כָל-הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֶת כָּל-מְלָאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ-אִישׁ מִמְּלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-הֵמָּה עֹשִׂים:
  - ה וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר מְרִבִּים הָעָם לְהֵבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:
  - ו וַיֹּצֵו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֲלֵי-יַעֲשׂוּ-עוֹד מְלָאכָה לְתִרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מִהֵבִיא:
  - ז וְהַמְּלָאכָה הַזֹּאת דִּים לְכָל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר:
  - ח וַיַּעֲשׂוּ כָל-חָכֵם-לֵב בְּעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת-הַמִּשְׁכָּן עֹשֶׂר יְרִיעַת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרִבִּים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם:
  - ט אַרְף הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וָעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מֵדָה אֶחָת לְכָל-הַיְרִיעַת:
  - י וַיַּחֲבֵר אֶת-חֲמֵשׁ הַיְרִיעַת אֶחָת אֶל-אֶחָת וְחֲמֵשׁ יְרִיעַת חֵבֵר אֶחָת אֶל-אֶחָת:
  - יא וַיַּעַשׂ לָלֶאֱת תְּכֵלֶת עַל שְׁפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקְצֶה בַּמַּחְבֶּרֶת כֹּן עָשָׂה בְּשֹׁפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת:
  - יב חֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וְחֲמֵשִׁים לָלֶאֱת עָשָׂה בַּקִּצָּה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת הַלָּלֶאֱת אֶחָת אֶל-אֶחָת:

- 13 Udělal i padesáte haklíků zlatých a spojil čalouny jeden s druhým haklíky těmi; *a tak* udělán jest příbytek jeden.
- 14 Nadto nadělal houní z srstí kozích na stánek, *k přistírání* příbytku po vrchu; jedenácte houní udělal.
- 15 Dlouhost houně jedné třidceti loktů, a šířkost houně jedné čtyř loktů; jednotejná míra *byla* těch jedenácti houní.
- 16 A spojil pět houní obzvláštně, a šest houní obzvláštně.
- 17 Udělal také padesáte ok po kraji houně na konci, kdež se spojovati má, a padesáte ok udělal po kraji houně v spojení druhém.
- 18 Udělal k tomu haklíků měděných padesáte k spojení stánku, aby byl jedno.
- 19 Nadto udělal příkrytí stánku z koží skopcových na červeno barvených, a příkrytí z koží jezevčích svrchu.
- 20 Nadělal k příbytku i desk z dříví setim stojatých.
- 21 Desíti loktů dlouhost dsky, a půl druhého šířkost dsky každé.
- 22 Dva čepy měla dska jedna, podobně jako stupně u schodu spořádané, jeden proti druhému; tak udělal u všech desk příbytku.
- 23 Zdělal i dsky k příbytku, dvadceť desk k straně polední, k větru polednímu.
- 24 A čtyřidceť podstavků stříbrných udělal pode dvadceť desk, dva podstavky pod jednu dsku ke dvěma čepům jejím, a dva podstavky pod dsku druhou pro dva čepy její.
- 25 Na druhé pak straně příbytku k straně půlnoční udělal dvadceť desk,
- 26 A čtyřidceť podstavků jejich stříbrných, dva podstavky pod jednu dsku a dva podstavky pod dsku druhou.
- 27 Na straně pak příbytku k západu udělal šest desk.
- 28 Dvě dsky udělal v úhlech po obou stranách příbytku.
- 29 A byly spojené po spodu a tolikéž spojené svrchu k jednomu kruhu; tak udělal po obou stranách ve dvou úhlech.
- 30 A tak bylo osm desk a podstavků jejich stříbrných šestnácte, dva podstavkové pod každou dskou.
- יג וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסִי זָהָב וַיַּחְבֵּר אֶת־הַיָּרֵעַת אַחַת אֶל־אַחַת בַּקָּרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד:
- יד וַיַּעַשׂ יָרֵיעַת עֲזִים לְאַהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עֲשָׂתִי־עֶשְׂרֵה יָרֵיעַת עֲשָׂה אֹתָם:
- טו אַרְךָ הַיָּרֵיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְאַרְבַּע אַמּוֹת רָחֵב הַיָּרֵיעָה הָאֶחָת מֵדָה אַחַת לְעֶשְׂתִּי עֶשְׂרֵה יָרֵיעַת:
- טז וַיַּחְבֵּר אֶת־חֲמֵשׁ הַיָּרֵיעַת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיָּרֵיעַת לְבָד:
- יז וַיַּעַשׂ לָלֶאֱת חֲמִשִּׁים עַל שְׁפַת הַיָּרֵיעָה הַקִּיצָנָה בַּמַּחְבֶּרֶת וְחֲמִשִּׁים לָלֶאֱת עֲשָׂה עַל־שְׁפַת הַיָּרֵיעָה הַחֲבֵרֶת הַשְּׁנִית:
- יח וַיַּעַשׂ קָרְסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לַחְבֵּר אֶת־הָאֶהֱל לִהְיוֹת אֶחָד:
- יט וַיַּעַשׂ מִכְסָּה לְאַהֶל עֹרֹת אֵלִים מְאֻדָּמִים וּמִכְסָּה עֹרֹת תַּחְשִׁים מִלְּמַעְלָה:
- כ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים:
- כא עֶשֶׂר אַמַּת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רָחֵב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד:
- כב שְׁתֵּי יָדַי לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשַׁלֶּבֶת אַחַת אֶל־אַחַת כֹּן עֲשָׂה לְכָל קָרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן:
- כג וַיַּעַשׂ אֶת־הַקָּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרָשִׁים לְפָאֵת נֹגֵב תִּימָנָה:
- כד וְאַרְבָּעִים אֲדָנִי־כֶסֶף עֲשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרָשִׁים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת־הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָיו:
- כה וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית לְפָאֵת צָפוֹן עֲשָׂה עֶשְׂרִים קָרָשִׁים:
- כו וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד:
- כז וּלְיִרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָה עֲשָׂה שְׁשֶׁה קָרָשִׁים:
- כח וּשְׁנֵי קָרָשִׁים עֲשָׂה לְמַקְצַעַת הַמִּשְׁכָּן בְּיִרְכְּתֵיהֶם:
- כט וַהֲיוּ תוֹאֲמָם מִלְּמַטָּה וַיַּחֲדּוּ יִהְיוּ תָמִים אֶל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֹּן עֲשָׂה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמַּקְצַעַת:
- ל וַהֲיוּ שְׁמֹנֶה קָרָשִׁים וְאֲדָנִיהֶם כֶּסֶף שְׁשֶׁה עֶשֶׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד:

- 31 Nadělal i svlaků z dříví setim, pět ke deskám straně příbytku jedné,
לא ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלעהמשכן האחת:
- 32 A pět svlaků ke deskám druhé strany příbytku, a pět svlaků ke deskám strany příbytku západní, *dosahující* k oběma úhlům.
לב וחמשה בריחים לקרשי צלעהמשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתים ימה:
- 33 A svlak prostřední udělal, aby šel po prostředku desk od jednoho kraje k druhému.
לג ויעש אתהבריח התיכון לברח בתוך הקרשים מןהקצה אל־הקצה:
- 34 Dsky pak obložil zlatem a kruhy jejich udělal z zlata, aby v nich svlaky byly; a obložil svlaky zlatem.
לד ואתהקרשים צפה זהב ואת־טבעתם עשה זהב בתיים לבריחים ויצף אתהבריחים זהב:
- 35 Udělal také oponu z postavce modrého a šarlatsu, a z červce dvakrát barveného, a z bílého hedbáví přesukovaného; dílem řemeslným udělal ji s *figurami* cherubínů.
לה ויעש אתהפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב עשה אתה פרים:
- 36 A udělal pro ni čtyři sloupy z dříví setim, a obložil je zlatem; hákové pak jejich byli zlatí, a slil k nim čtyři podstavky stříbrné.
לו ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני־כסף:
- 37 Udělal také zastření ke dveřům stánku z postavce modrého, z šarlatsu a z červce dvakrát barveného a z bílého hedbáví přesukovaného, dílem krumpěřským,
לז ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה רקם:
- 38 A sloupů k tomu *zastření* pět s háky jejich, (*obložil pak makovice a přepásání jich zlatem,*) a podstavků pět měděných.
ח ואת־עמודיו חמשה ואת־וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת:

- 1 Udělal také Bezeleel truhlu z dříví setim, jejíž dlouhost *byla* půl třetího lokte, a půl druhého lokte šířkost, vysokost také půl druhého lokte.
  - 2 A obložil ji zlatem čistým vnitř i zevnitř, a udělal jí korunu zlatou vůkol.
  - 3 Slil jí také čtyři kruhy zlaté ke čtyřem úhlům jejím, dva totiž kruhy po jedné straně její, a dva kruhy po druhé straně její.
  - 4 Zdělal i sochory z dříví setim a obložil je zlatem.
  - 5 A uvlékl sochory do kruhů po stranách truhly; aby na nich nošena byla truhla.
  - 6 Udělal také slitovnici z zlata čistého. Půl třetího lokte *byla* dlouhost její, a půl druhého lokte šířkost její.
  - 7 Udělal i dva cherubíny z zlata, z taženého *zlata* udělal je na dvou koncích slitovnice,
  - 8 Cherubína jednoho na jednom konci a cherubína druhého na druhém konci; na slitovnici udělal cherubíny, na obou koncích jejích.
  - 9 Ti pak cherubínové měli křídla vztažená svrchu *nad ní*, zastírajíce křídly svými slitovnici; a tváři jejich *byly obráceny* jedna k druhé, k slitovnici *byly obráceny* tváři cherubínů.
  - 10 Udělal i stůl z dříví setim. Dvou loket *byla* dlouhost jeho a na loket šířkost jeho, půl druhého pak lokte vysokost.
  - 11 A obložil jej zlatem čistým, i korunu zlatou udělal mu vůkol.
  - 12 Udělal mu i lištu dlani zšíří vůkol, a udělal korunu zlatou okolo té lišty.
  - 13 Slil také k němu čtyři kruhy zlaté a vpustil je do čtyř úhlů, kteříž byli na čtyřech nohách jeho.
  - 14 Proti té liště byli kruhové, skrze něž by provlačování byli sochorové k nošení stolu.
  - 15 Udělal i sochory z dříví setim, kteréžto obložil zlatem k nošení stolu.
  - 16 A zdělal nádoby, kteréž byly na stole, misy jeho a lžice jeho, a koflíky jeho, a přikryvadla k přikrývání z čistého zlata.
- א וַיַּעַשׂ בְּצִלְאֵל אֶת־הָאָרֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים וְחָצִי אַרְכּוֹ וְאֹמָה וְחָצִי רָחֳבּוֹ וְאֹמָה וְחָצִי קָמָתוֹ:
  - ב וַיִּצְפְּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶזָהָב סָבִיב:
  - ג וַיִּצֶק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל־צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל־צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית:
  - ד וַיַּעַשׂ בְּיָדֵי עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֹף אֹתָם זָהָב:
  - ה וַיָּבֵא אֶת־הַבְּדִים בַּטַּבַּעֲתֹת עַל צִלְעֹת הָאָרֹן לְשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן:
  - ו וַיַּעַשׂ כַּפֹּת זָהָב טָהוֹר אֲמָתִים וְחָצִי אַרְכָּהּ וְאֹמָה וְחָצִי רָחֳבָהּ:
  - ז וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרָבִים זָהָב מְקֻשָּׁה עָשָׂה אֹתָם מְשֻׁנֵּי קְצוֹת הַכַּפֹּת:
  - ח כְּרוֹב־אֶחָד מְקֻצָּה מִזֶּה וּכְרוֹב־אֶחָד מְקֻצָּה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּת עָשָׂה אֶת־הַכְּרָבִים מְשֻׁנֵּי קְצוֹתוֹ קְצוֹתָיו:
  - ט וַיְהִיו הַכְּרָבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּת וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרָבִים:
  - י וַיַּעַשׂ אֶת־הַשְּׁלֶחָן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים אַרְכּוֹ וְאֹמָה רָחֳבּוֹ וְאֹמָה וְחָצִי קָמָתוֹ:
  - יא וַיִּצֹף אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֶרֶזָהָב סָבִיב:
  - יב וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגָּרַת טַפַּח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֶרֶזָהָב לְמִסְגָּרָתוֹ סָבִיב:
  - יג וַיִּצֶק לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֹת זָהָב וַיִּתֵּן אֶת־הַטַּבַּעֲתֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו:
  - יד לְעַמֹּת הַמִּסְגָּרַת הָיוּ הַטַּבַּעֲתֹת בָּתִּים לְבָדִים לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן:
  - טו וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצֹף אֹתָם זָהָב לְשֵׂאת אֶת־הַשְּׁלֶחָן:
  - טז וַיַּעַשׂ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר עַל־הַשְּׁלֶחָן אֶת־קַעְרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת מִנְקִיתָיו וְאֶת־הַקְּשׁוֹת אֲשֶׁר יָסַד בָּהֶן זָהָב טָהוֹר:

- 17 Udělal také svícen z zlata čistého, z taženého *zlata* udělal svícen; sloupec jeho i prutové jeho, misky jeho, koule jeho i květové jeho z něho byli.
- 18 Šest pak prutů bylo po stranách jeho, tři prutové s jedné strany jeho, a tři prutové s druhé strany jeho.
- 19 Tři misky na způsob pecky mandlové udělány *byly* na prutu jednom, *a* koule a květ, a tři misky na způsob pecky mandlové udělány na prutu druhém, *a* koule a květ; tak *i na* jiných šesti prutech z svícnu vycházejících.
- 20 Na svícnu také *byly* čtyři misky, udělané na způsob mandlové pecky, *a* koule jeho i květové jeho.
- 21 A byla koule pode dvěma pruty z něho, a koule *druhá* pode dvěma pruty z něho, a koule *třetí* pode dvěma pruty z něho, *a tak pod* šesti pruty vycházejícími z něho.
- 22 Koule jejich i prutové jejich z něho byli, všechno hned jedním tažením z zlata čistého.
- 23 Udělal i lamp jeho sedm, i utěradla jeho, i nádoby *k oharkům* jeho z zlata čistého.
- 24 Z centnéře zlata čistého udělal jej se vším tím nádobím.
- 25 Udělal také oltář pro kadění z dříví setim, lokte zdělí a lokte zšíří, čtverhraný, dvou pak loket zvýší; z něho byli rohové jeho.
- 26 A obložil jej zlatem čistým, svrcek jeho i po stranách vůkol, i rohy jeho; a udělal mu korunu zlatou vůkol.
- 27 Po dvou podobně kruzích zlatých udělal u něho, pod korunou ve dvou úhlech jeho, po dvou stranách jeho, skrze něž by provlačování byli sochorové, aby nošen byl na nich.
- 28 A zdělal ty sochory z dříví setim, a obložil je zlatem.
- 29 Nadělal také oleje pomazání svatého, a kadidla z vonných věcí, čistého, dílem apatykářským.

- יז וַיַּעַשׂ אֶת־הַמִּנְרָה זֶהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה עָשָׂה אֶת־הַמִּנְרָה יִרְכָּה וְקָנָה גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמָּנָה הָיוּ:
- יח וְשֵׁשֶׁה קָנִים יֵצְאִים מִצְדֵּיהָ שְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנְרָה מִצְדָּהּ הַשֵּׁנִי:
- יט וְשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה הָאֶחָד כַּפְתָּר וּפָרַח וְשְׁלֹשָׁה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים בְּקָנָה אֶחָד כַּפְתָּר וּפָרַח כֵּן לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִן־הַמִּנְרָה:
- כ וּבַמִּנְרָה אַרְבַּעָה גְּבָעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ:
- כא וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנָה וְכַפְתָּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנָה וְכַפְתָּר תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנָה לְשֵׁשֶׁת הַקָּנִים הַיֵּצְאִים מִמָּנָה:
- כב כַּפְתֹּרֶיהֶם וְקִנְתָּם מִמָּנָה הָיוּ כָּלָה מְקֻשָּׁה אַחַת זֶהָב טָהוֹר:
- כג וַיַּעַשׂ אֶת־נִרְתֵּיהָ שְׁבָעָה וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֻתֶּיהָ זֶהָב טָהוֹר:
- כד כָּפָר זֶהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ וְאֵת כָּל־כֵּלֶיהָ:
- כה וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אָמָה אָרְכוֹ וְאָמָה רָחְבוֹ רְבֹועַ וְאַמָּתַיִם קָמְתוּ מִמֶּנּוּ הָיוּ קִרְנֹתָיו:
- כו וַיִּצַּף אֹתוֹ זֶהָב טָהוֹר אֶת־גָּגוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קִרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זֶהָב סָבִיב:
- כז וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זֶהָב עָשָׂה־לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעָתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אֹתוֹ בָּהֶם:
- כח וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם זֶהָב:
- כט וַיַּעַשׂ אֶת־שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רִקְחָ:

- 1 Udělal také oltář k zápalu z dříví setim, pěti loket zdělí a pěti loket zšíří, čtverhraný, a tři loket zvýší. א וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכוֹ וְחֲמֵשׁ־אֻמּוֹת רָחְבוֹ רְבֹועַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קָמְתּוֹ:
- 2 A zdělal mu rohy na čtyřech úhlech jeho; z něho byli rohové jeho, a obložil jej mědí. ב וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיִּצַּף אוֹתוֹ נְחֹשֶׁת:
- 3 Nadělal také všelijakých nádob k oltáři, hrnců a lopat, a kotlíků a vidliček, a nádob jeho k uhlí; všecka nádobí jeho udělal měděná. ג וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרְקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כְּלֵי עֲשָׂה נְחֹשֶׁת:
- 4 Udělal k oltáři i rošt mřežovaný, měděný, pod okolkem oltáře dole, až do prostřed něho. ד וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכָּבוֹ מִלְמָטָה עַד־חֻצָּיו:
- 5 A slil čtyři kruhy na čtyřech krajích k roštu měděnému, v nichž by sochorové bývali. ה וַיִּצַק אַרְבַּע טַבַּעֹת בְּאַרְבַּע הַקְּצֻצֹת לַמִּכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת בְּתֵימִים לַבַּדִּים:
- 6 Sochory pak udělal z dříví setim a obložil je mědí. ו וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אוֹתָם נְחֹשֶׁת:
- 7 A uvlékl ty sochory do těch kruhů po obou stranách oltáře k nošení jeho na nich; prázdný z prken udělal jej. ז וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבַּעֹת עַל צִלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אוֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לַחַת עֲשָׂה אוֹתוֹ:
- 8 Udělal též umyvadlo měděné, a podstavek jeho měděný z zrcadel houfně přicházejících žen, kteréž přicházely ke dveřím stánku úmluvy. ח וַיַּעַשׂ אֵת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כִּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמִרְאֹת הַצַּבָּאוֹת אֲשֶׁר צָבָאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
- 9 Udělal také síň k straně polední; koltry očkované síně té z bílého hedbáví přesukovaného na sto loket, ט וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לְפָאֵת נֹגֵב תִּימָנָה קְלָעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזֹר מֵאָה בָּאַמָּה:
- 10 Sloupů jejich dvadceť, a k nim podstavků dvadceť z mědi, háky na sloupích, a přepásaní jejich z stříbra. י עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשָׁקֵיהֶם כֶּסֶף:
- 11 Tolikéž k straně půlnoční koltry na sto loket, sloupů k nim dvadceť a podstavků jejich dvadceť z mědi, háky na sloupích a přepásaní jejich z stříbra. יא וְלְפָאֵת צָפוֹן מֵאָה בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשָׁקֵיהֶם כֶּסֶף:
- 12 K straně pak západní koltry očkované na padesáte loket, sloupů k nim deset a podstavků jejich deset, háky na sloupích a přepásaní jejich z stříbra. יב וְלְפָאֵת־יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וְוֵי הָעַמּוּדִים וַחֲשָׁקֵיהֶם כֶּסֶף:
- 13 A v straně přední na východ padesáti loktů, יג וְלְפָאֵת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה:
- 14 Koltry očkované patnácti loktů byly při straně jedné, sloupové k nim tři, a podstavkové jejich tři. יד קְלָעִים חֲמִשָּׁעֲשָׂרָה אַמָּה אֶל־הַפֶּתַח עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:
- 15 A k straně druhé, u brány síně té, jakž tam, tak tuto, koltry očkované patnácti loktů, sloupové k nim tři a podstavkové jejich tři. טו וְלַפֶּתַח הַשְּׁנִיֹּת מִזָּה וּמִזָּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֲשָׂרָה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה:
- 16 Všecky koltry síně vůkol očkované z bílého hedbáví přesukovaného. טז כָּל־קְלָעֵי הַחֲצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁזֹר:

- 17 Podstavkové pak sloupů z mědi, hákové na sloupích a přepásaní jich z stříbra, a obložení makovic jejich z stříbra; všickni také sloupové síně přepásáni *byli* stříbrem.
- 18 Zastření pak brány síně dílem krumpéřským z postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného a hedbáví bílého přesukovaného; dlouhost jeho dvadceťi loktů, výsost pak šířky pěti loktů, *jako i jiných* koltr síně očkovatých.
- 19 A sloupové k ní čtyři a podstavkové jejich čtyři z mědi, hákové jejich stříbrní, a obložení makovic jejich a přepásaní jejich z stříbra.
- 20 Všickni pak kolíkové příbytku a síně vůkol *byli* z mědi.
- 21 Tyto jsou věci vyčtené k příbytku, příbytku svědectví, kteréž jsou vyčteny podle rozkázání Mojžíšova, skrze Itamara, syna Arona kněze, k službě Levitů.
- 22 A Bezeleel, syn Uri, syna Hur, z pokolení Juda, udělal všechny tyto věci, kteréž přikázal Hospodin Mojžíšovi;
- 23 A s ním Aholiab, syn Achisamechův z pokolení Dan, tesař a vtipný řemeslník, a krumpěř na modrém postavci a šarlatu, a červci dvakrát barveném a kmentu.
- 24 Všeho zlata vynaloženého na samo dílo, na všecko dílo svatyně, (*bylo pak zlato obětované,*) devět a dvadceťi centnéřů, a sedm set třidceťi lotů podle váhy svatyně.
- 25 Stříbra pak *od těch*, jenž náležejí ku počtu shromáždění, sto centnéřů, a tisíc sedm set sedmdesáte pět lotů podle váhy svatyně.
- 26 Půl lotu z každé hlavy podle váhy svatyně, ode všech jdoucích v počet od dvadceťi let a výše, *jichž bylo* šestkrát sto tisíc, tři tisíce pět set a padesáte.
- 27 A bylo sto centnéřů stříbra k slévání podstavků svatyně a podstavků opony; sto podstavků ze sta centnéřů, centnéř do podstavku.
- 28 A z tisíce sedmi set sedmdesáti pěti *lotů* udělal háky na sloupy, a obložil makovice jejich a přepásal je.
- 29 Mědi pak obětované *bylo* sedmdesáte centnéřů a dva tisíce a čtyři sta lotů.
- 30 A udělal z ní podstavky ke dveřům stánku svědectví a oltář měděný, a rošt měděný k němu, a všechny nádoby oltáře,

וְהָאֲדָנִים לְעִמּוּדִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעִמּוּדִים וְחִשּׁוֹקֵיהֶם כָּסֶף וְצָפוּי רֹאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְהֵם מְחֻשָּׁקִים כָּסֶף כָּל עִמּוּדֵי הַחֹצֵר:

וּמִסּוֹף שַׁעַר הַחֹצֵר מַעֲשֵׂה רָקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְעֶשְׂרִים אֲמָה אָרְךָ וְקוֹמָה בְּרֹחַב הַמִּשְׁאֵמוֹת לְעִמַּת קַלְעֵי הַחֹצֵר:

וְעִמּוּדֵיהֶם אַרְבַּעַה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעַה נְחֹשֶׁת וְוִיהֶם כָּסֶף וְצָפוּי רֹאשֵׁיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם כָּסֶף:

כ וְכָל־הַיְתָדוֹת לַמִּשְׁכָּן וְלַחֹצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת:

כא אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:

כב וּבְצֻלָּאֵל בֶּן־אֹוֹרִי בֶן־חֹר לְמִטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

כג וְאֵתוֹ אֶהְיָאֵב בֶּן־אַחִיסָמֶךְ לְמִטֵּה־דָן חֶרֶשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקֵם בְּתֵכֶלֶת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ:

כד כָּל־הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאָכָה בְּכָל מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ וְיֵהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעַה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וְשִׁבְעַה מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

כה וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלְף וְשִׁבְעַה מֵאוֹת וְחֻמָּשָׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:

כו בָּקַע לַגְלִגְלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקָדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחֻמָּשׁ מֵאוֹת וְחֻמָּשִׁים:

כז וְיֵהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצֻקַּת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפִּרְכָּת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֶדָן:

כח וְאֶת־הָאֶלְף וְשִׁבְעַה הַמֵּאוֹת וְחֻמָּשָׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְוִים לְעִמּוּדִים וְצָפָה רֹאשֵׁיהֶם וְחֻשְׁקָם אֹתָם:

כט וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל:

ל וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אֲדָנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ:

31 A podstavky síně vůkol a podstavky brány síně,
všecky také kolíky příbytku a všecky kolíky síně vů-
kol.

לא וְאֶת־אֲדָנִי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֶת־אֲדָנִי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֶת
כָּל־יְתֻדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יְתֻדֹת הַחֲצֵר סָבִיב:

- 1 Z modrého pak postavce a šarlatu a červce dvakrát barveného udělali roucha k službě, k přísluhování v svatyni. Udělali i roucho svaté, kteréž by bylo Aro-novi, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
  - 2 A udělal náramenník z zlata, postavce modrého a šar-latu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného.
  - 3 I nadělali plíšků zlatých, a nastříhali z nich nití, aby jimí províjeli skrze modrý postavec a šarlat, a červec dvakrát barvený a bílé hedbáví, dílem řemeslným.
  - 4 Náramky u něho udělali tak, aby se jeden s druhým spojití mohl; na dvou krajích svých spojoval se.
  - 5 Přepásaní také náramenníka, kteréž bylo na něm, z týchž věcí bylo a týmž dílem, z zlata, postavce mod-rého a šarlatu a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesukovaného, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
  - 6 Přisadili i kamení onychinové, vložené a vsazené do zlata, řezané tak, jako ryty bývají pečeti, s jmény synů Izraelských.
  - 7 A vložil je na vrchní kraje náramenníku, aby byli ka-menové pro paměť na syny Izraelské, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
  - 8 Udělal i náprsník dílem řemeslným, takovým dílem jako náramenník, z zlata, postavce modrého a šarlatu, a červce dvakrát barveného, a bílého hedbáví přesu-kovaného.
  - 9 Čtverhranatý byl; dvojnásobní udělali náprsník, na píd zdělí, a na píd zšíří, dvojnásobní.
  - 10 A vysadili jej čtyřmi řady kamení drabého pořádkem tímto: Sardius, topazius a smaragdus v řadu prvním;
  - 11 V řadu pak druhém karbunkulus, zafir a jaspis;
  - 12 A v řadu třetím linkurius, achates a ametyst;
  - 13 A v čtvrtém řadu chrysolit, onychin a beryl, vložené a vsazení do zlata v svém pořádku.
  - 14 Těch pak kamenů s jmény synů Izraelských bylo dvanácte vedlé jmen jejich, vyrytých, jako pečet ryta bývá, každý vedlé jména svého pro dvanáctero poko-lení.
- א וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְּגָדֵי־שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
  - ב וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
  - ג וַיִּרְקְעוּ אֶת־פָּחִי הַזָּהָב וַקְצִץ וַתִּלְחַם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב׃
  - ד כִּתְּפַת עָשׂוּ־לוֹ חִבְרַת עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו חִבְרַת׃
  - ה וַחֲשָׁב אֶפֶדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
  - ו וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מְסֻבֹּת מְשֻׁבָּצַת זָהָב מִפְּתַחַת פְּתוּחֵי חוֹתָם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
  - ז וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְּפַת הָאֶפֶד אַבְנֵי זָכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃
  - ח וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֶפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
  - ט רְבֹועַ הָיָה כְּפּוּל עָשׂוּ אֶת־הַחֹשֶׁן זֶרֶת אָרְכוֹ וְזֶרֶת רָחְבוֹ כְּפּוּל׃
  - י וַיַּמְלִאוּ־בּוֹ אַרְבַּעַה טוּרֵי אָבֶן טוּר אָדָם פְּטֹדָה וּבְרָקֶת הַטּוּר הָאַחָד׃
  - יא וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֶפֶךְ סַפִּיר וַיָּהֱלֵם׃
  - יב וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לָשֶׁם שָׁבוּ וַאֲחֻלָּמָה׃
  - יג וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַרְשִׁישׁ שֹׁהַם וַיִּשְׁפֹּה מוֹסֶבֶת מְשֻׁבָּצוֹת זָהָב בְּמִלְאָתָם׃
  - יד וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עָשָׂרָה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לְשָׁנִים עָשָׂר שָׁבֹט׃

- 15 Udělali i k náprsníku řetízky jednostejné, dílem točeným z zlata čistého. וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרָשְׁרוֹת גְּבֻלַּת מַעֲשֵׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר:
- 16 Udělali také dva haklíky zlaté, a dva kroužky zlaté, a připjali ty dva kroužky na dvou krajích náprsníku. וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבָּצֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן:
- 17 A prostrčili dva řetízky zlaté skrze dva kroužky na krajích náprsníku. וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזֶּהָב עַל־שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן:
- 18 Druhé pak dva konce dvou řetízků vpjali do dvou těch haklíků, a dali je na vrchní kraje náramenníku po předu. וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת נָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצֹת וַיִּתְּנֵם עַל־כְּתֹפֶת הָאָפֹד אֶל־מֹול פָּנָיו:
- 19 Udělali též dva kroužky zlaté, kteréž dali na dva kraje náprsníku, na *té* obrubě jeho, kteráž byla po straně náramenníka po spodu. וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּשְׂמֻם עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאָפֹד בֵּיתָהּ:
- 20 Udělali ještě dva *jiné* kroužky zlaté, kteréž dali na dvě strany náramenníka zespod po předu, proti spojení jeho, *kteréž jest* nad přepásáním náramenníka. וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנֵם עַל־שְׁתֵּי כְתֹפֶת הָאָפֹד מִלְּמַטָּה מִמֹּול פָּנָיו לְעֵמֶת מַחְבְּרָתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאָפֹד:
- 21 I přivázali náprsník od kroužků jeho k kroužkům toho náramenníka tkanicí hedbáví modrého, aby byl nad přepásáním náramenníka, a *aby* neodevstával náprsník od náramenníka, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. כֹּא וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבַּעְתָּיו אֶל־טַבַּעַת הָאָפֹד בְּכַתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיֵּת עַל־חֹשֶׁב הָאָפֹד וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאָפֹד כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- 22 Udělal také plášť *náležící k* náramenníku, dílem vytkávaným, všecken z postavce modrého, כֹּב וַיַּעַשׂ אֶת־מַעִיל הָאָפֹד מַעֲשֵׂה אֶרֶג כָּלִיל תְּכֵלֶת:
- 23 A díru u prostřed pláště, jako díra v pancíři; okolek byl po kraji jejím vůkol, aby se neroztrhl. כֹּג וּפִי־הַמַּעִיל בְּתוֹכוֹ כָּפִי תַחְרָא שָׁפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקְרַע:
- 24 Udělali také na podolku pláště jablka zrnatá z postavce modrého a šarlatsu, a červce dvakrát barveného, a *bílého hedbáví* přesukovaného. כֹּד וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמַּעִיל רְמוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מְשֻׁזָּר:
- 25 Nadělali i zvonečků z zlata čistého, a zzavěšovali zvonečky ty mezi jablky zrnatými u podolku pláště vůkol, u prostřed *mezi* jablky zrnatými; כֹּה וַיַּעֲשׂוּ פְּעֻמֹּי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפְּעֻמֹּנִים בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים עַל־שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרְמוֹנִים:
- 26 Zvoneček a jablko zrnaté, *opět za tím* zvoneček a jablko zrnaté u podolku pláště vůkol, k *užívání toho* při službě, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. כֹּו פְּעֻמָּן וְרִמּוֹן פְּעֻמָּן וְרִמּוֹן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב לְשָׁרֵת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- 27 Potom udělali sukni z bílého hedbáví dílem vytkávaným, Aronovi a synům jeho. כֹּז וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֶרֶג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו:
- 28 I čepici z bílého hedbáví, a klobouky ozdobné z bílého hedbáví, a košilký tenké z bílého hedbáví přesukovaného, כֹּח וְאֵת הַמִּצְנַפֹּת שֵׁשׁ וְאֵת־פְּאָרֵי הַמַּגְבָּעַת שֵׁשׁ וְאֵת־מִכְנָסֵי הַבֶּד שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר:
- 29 Pás také z bílého hedbáví přesukovaného, a postavce modrého a šarlatsu, a červce dvakrát barveného, dílem krumpěřským, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi, כֹּט וְאֵת־הָאֲבִנִּט שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
- 30 Udělali i plech koruny svaté z zlata čistého, a napsali na něm písmo dílem vyryvajících pečeti: Svatost Hospodinu. ל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיץ נֹזֶר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיהוָה:

- 31 A dali do něho tkanici z hedbáví modrého, aby přivázán byl k čepici na hoře, jakž byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 32 A tak dokonáno jest všecko dílo příbytku stánku úmluvy; a učinili synové Izraelští všecko, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak učinili,
- 33 A přinesli příbytek ten k Mojžíšovi, stánek i všecka nádobí jeho, háky jeho, dsky jeho, svlaky jeho, i sloupy jeho a podstavky jeho,
- 34 Přikrytí také z koží skopových na červeno barvených, a přikrytí z koží jezevčích i oponu zastření,
- 35 Truhlu svědectví s sochory jejími i slitovnici,
- 36 Stůl, všecka nádobí jeho i chléb předložení,
- 37 Svícen čistý, lampy jeho, lampy zpořádané, i všecka nádobí jeho, i olej k svícení,
- 38 Též oltář zlatý a olej pomazání a kadidlo z vonných věcí a zastření ke dveřům stánku,
- 39 Oltář měděný a rošt jeho měděný, sochory jeho a všecka nádobí jeho, i umyvadlo a podstavek jeho,
- 40 Očkovaté koltry síně a sloupy k nim s podstavky jejich, i zastření k bráně té síně, provazy také její a kolíky i všecka nádobí k službě příbytku, k stánku úmluvy,
- 41 Roucha k službě, k přisluhování v svatyni, roucho svaté Arona kněze i roucho synů jeho k konání úřadu kněžského.
- 42 Vedlé všeho, což přikázal Hospodin Mojžíšovi, tak udělali synové Izraelští všecko to dílo.
- 43 A viděl Mojžíš všecko to dílo, a aj, udělali je, jakž byl přikázal Hospodin, tak udělali. I požehnal jim Mojžíš.

לא ויתנו עליו פתיל תכלת לתת על־המצנפת מלמעלה
כאשר צוה יהוה את־משה:

לב ותכל כל־עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את־משה כן עשו:

לג וביאו את־המשכן אל־משה את־האהל ואת־כל־כליו
קרסיו קרשיו בריחו בריחו ועמדיו ואדניו:

לד ואת־מכסה עזרת האילם המאדמים ואת־מכסה עזרת
התחשים ואת פרכת המסך:

לה את־ארן העדת ואת־בדיו ואת הפפרת:

לו את־השלחן את־כל־כליו ואת לחם הפנים:

לז את־המנרה הטהרה את־נרתיה נרת המערכה
ואת־כל־כליה ואת שמן המאור:

לח ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל:

לט את מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו
ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו:

מ את קלעי החצר את־עמדיה ואת־אדניה ואת־המסך
לשער החצר את־מיתריו ויתדתיה ואת כל־כלי עבדת
המשכן לאהל מועד:

מא את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת־בגדי בניו לכהן:

מב ככל אשר־צוה יהוה את־משה כן עשו בני ישראל את
כל־העבדה:

מג וירא משה את־כל־המלאכה והנה עשו אתה כאשר
צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה:

- 1 Potom mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 V den měsíce prvního, prvního *dne* téhož měsíce vy- ב בְּיוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תָּקִים אֶת־מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד:
- 3 A postavíš tam truhlu svědectví a zastřeš ji oponou. ג וְשַׂמְתָּ שָׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכַּת עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפָּרֹכֶת:
- 4 Vneseš i stůl a zřídíš řád jeho, vneseš také svícen a roz- ד וְהִבַּאתָ אֶת־הַשְּׁלֶחָן וְעָרַכְתָּ אֶת־עָרְכּוֹ וְהִבַּאתָ אֶת־הַמִּנְרָה וְהַעֲלִיתָ אֶת־נִרְתִּיהָ:
- 5 Postavíš též oltář zlatý pro kadění naproti truhle svě- ה וְנִתְתָּה אֶת־מִזְבֵּחַ הָזֶהָב לְקִטְרֹת לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשַׂמְתָּ אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן:
- 6 Potom postavíš oltář k zápalům přede dveřmi pří- ו וְנִתְתָּה אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל־מוֹעֵד:
- 7 Postavíš také umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi ז וְנִתְתָּ אֶת־הַכִּיּוֹר בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָּ שָׁם מַיִם:
- 8 Naposledy vyzdvihneš síň vůkol a zavěsíš zastření ח וְשַׂמְתָּ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְתָּ אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר:
- 9 Tedy vezmeš olej pomazání a pomažeš příbytku a ט וְלָקַחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֵׁר־בּוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ:
- 10 Pomažeš i oltáře zápalu a všech nádob jeho a posvětiš י וּמָשַׁחְתָּ אֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדְשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים:
- 11 Pomažeš také umyvadla a podstavku jeho, a posvětiš יא וּמָשַׁחְתָּ אֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כִּנּוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ:
- 12 A přistoupiti kážeš Aronovi i synům jeho ke dveřím יב וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַרְחִצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם:
- 13 A oblečeš Arona v roucha svatá a pomažeš ho a pos- יג וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת־אַהֲרֹן אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ וְקִדְשְׁתָּ אֹתוֹ וְכִהֵן לִי:
- 14 Synům také jeho přistoupiti kážeš, a zobláčíš je v יד וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתֹנֹת:
- 15 A pomažeš jich, tak jako jsi pomazal otce jejich, aby טו וּמָשַׁחְתָּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ אֶת־אַבְיָהֶם וְכִהְנוּ לִי וְהָיְתָה לְהִית לָהֶם מִשְׁחָתָם לְכֹהֲנֹת עוֹלָם לְדֹרֹתָם:
- 16 I učinil Mojžíš *tak*. Všecko, jakž mu rozkázal Hospo- טז וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה:
- 17 I stalo se měsíce prvního léta druhého, prvního dne יז וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹם הַמִּשְׁכָּן:
- 18 Mojžíš tedy vyzdvihl příbytek a podložil podstavky יח וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת־קַרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו וַיָּקֶם אֶת־עַמּוּדָיו:

- 19 Potom postavil stánek v příbytku a dal přikrytí stánku svrchu na něj, jakož mu byl přikázal Hospodin.
- 20 A vzav svědectví, vložil je do truhly, uvlékl také sochory k truhle a dal slitovnici svrchu na truhlu.
- 21 I vnesl truhlu do příbytku a zavěsil oponu zastření, a zastřel truhlu svědectví, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 22 Postavil i stůl v stánku úmluvy k straně příbytku půlnoční, vně před oponou.
- 23 A zřídil na něm zpořádání chlebů před Hospodinem, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 24 A postavil svícen v stánku úmluvy naproti stolu, v straně příbytku ku poledni.
- 25 A rozsvítil lampy před Hospodinem, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 26 Postavil také oltář zlatý v stánku úmluvy před oponou,
- 27 A kadil na něm kadidlem vonným, jakž přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 28 Zavěsil také zastření dveří příbytku.
- 29 A oltář zápalu postavil ke dveřům příbytku stánku úmluvy, a obětoval na něm oběti zápalné a suché, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 30 A postavil umyvadlo mezi stánkem úmluvy a mezi oltářem, do něhož nalil vody k umývání.
- 31 A umýval z něho Mojžíš, Aron a synové jeho ruce své i nohy své.
- 32 Když vcházeli do stánku úmluvy, a když přistupovali k oltáři, umývali se, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.
- 33 Naposledy vyzdvihl síň vůkol příbytku a oltáře, a zavěsil zastření brány síně. A tak dokonal Mojžíš dílo to.
- 34 Tedy přikryl oblak stánek úmluvy, a sláva Hospodinova naplnila příbytek.
- 35 A nemohl Mojžíš vjíti do stánku úmluvy; nebo byl nad ním oblak, a sláva Hospodinova naplnila příbytek.
- 36 Když pak odnášel se oblak s příbytku, brali se synové Izraelští po všech taženích svých.
- 37 Pakli se neodnášel oblak, nehýbali se až do dne, v němž se zdvihl.

- יט ויפרש את־האהל על־המשכן וישם את־מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את־משה:
- כ ויקח ויתן את־העדות אל־הארן וישם את־הבדים על־הארן ויתן את־הכפרת על־הארן מלמעלה:
- כא ויבא את־הארן אל־המשכן וישם את פרכת המסך ויסד על ארון העדות כאשר צוה יהוה את־משה:
- כב ויתן את־השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה מחוץ לפרכת:
- כג ויערוך עליו ערוך לחם לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה:
- כד וישם את־המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה:
- כה ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה את־משה:
- כו וישם את־מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת:
- כז ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את־משה:
- כח וישם את־מסך הפתח למשכן:
- כט ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל־מועד ויעל עליו את־העלה ואת־המנחה כאשר צוה יהוה את־משה:
- ל וישם את־הכיר ב־אֹהֶל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצה:
- לא ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את־ידיהם ואת־רגליהם:
- לב בבאם אל־אהל מועד ובקרבתם אל־המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה את־משה:
- לג ויקם את־החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את־מסך שער החצר ויכל משה את־המלאכה:
- לד ויכס הענן את־אהל מועד וכבוד יהוה מלא את־המשכן:
- לה ולא־יכל משה לבוא אל־אהל מועד כִּי־שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את־המשכן:
- לו ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם:
- לז ואם־לא יעלה הענן ולא יסעו עד־יום העלתו:

- 38 A byl oblak Hospodinův nad příbytkem ve dne, a
oheň býval v noci na něm, před očima všeho domu
Izraelského ve všech taženích jejich.

לֹחַ כִּי עָנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי
כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם:

כתובים

אסתר

אסתר א : 1

- 1 Stalo se pak za času krále Asvera, *(to jest ten Asverus, jenž kraloval od Indie až k Mouřenínské zemi nad sto dvadcíti a sedmi krajinami),*

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה:
- 2 Že toho času, když seděl král Asverus na stoličce království svého, jenž byla v Susan, městě královském,

ב בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה:
- 3 Léta třetího kralování svého, učinil u sebe hody všecněm knížatům svým a služebníkům svým, nejznamenitějším Perským a Médským, hejtmanům a vládařům nad krajinami,

ג בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל-שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו:
- 4 Ukazuje bohatství, slávu království svého a čest, i ozdobu důstojnosti své za mnoho dnů, totiž za sto a osmdesáte dnů.

ד בהראתו את-עשר כבוד מלכותו ואת-יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום:
- 5 *(A když se vyplnili dnové ti, učinil král všemu lidu, což ho koli bylo v Susan městě královském, od největšího až do nejmenšího, hody za sedm dní na paláci v zahradě při domě královském.)*

ה ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך:
- 6 Též čalouny bílé, zelené a z postavce modrého, zavěšené na provázcích kmentových a šarlatových u kroužků stříbrných, na sloupích mramorových, lůžka zlatá a stříbrná na podlaze porfyretové a mramorové, pariové a socharetové.

ו חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי-בז וזרזמר על-גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט-ושש וזר וסחרת:
- 7 Nápoj pak dávali v nádobách zlatých, a to v nádobách jiných a jiných, i vína královského v hojnosti, jakž slušelo na krále.

ז והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך:
- 8 Ale ku pití, podle nařízení, žádný nenutil. Nebo tak poručil král všecněm správcům domu svého, aby činili podle vůle jednoho každého.

ח והשתיה כדת אין אינס כיון יסד המלך על כל-רב ביתו לעשות כרצון איש-ואיש:
- 9 Také i královna Vasti učinila hody ženám v domě královském krále Asvera.

ט גם ושתתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש:
- 10 Dne pak sedmého, když se podveselil král vínem, rozkázal Mehumanovi, Biztovi, Charbonovi, Bigtovi a Abagtovi, Zetarovi a Karkasovi, sedmi komorníkům, kteříž sloužili před obličejem krále Asvera,

י ביום השביעי כטוב לב-המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את-פני המלך אחשורוש:
- 11 Aby přivedli Vasti královnu před obličej krále v koruně královské, aby okázal národům i knížatům krásu její; nebo velmi krásná byla.

יא להביא את-ושתתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את-יפיה כיוטבת מראה היא:
- 12 Ale odepřela královna Vasti přijít k rozkazu královskému, skrze ty komorníky vzkázanému. Pročež král rozhněval se velmi a rozpálil se hněvem sám v sobě.

יב ותמאן המלכה ושתתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו:

- 13 I řekl král mudrcům znajícím časy, *(nebo tak každé věci podával král na všechny zběhlé v právích a soudech)*, יג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יָדְעֵי הָעֵתִים כִּי־יִכֹּן דְּבַר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל־יָדְעֵי דָת וְדִין:
- 14 A nejbližšímu sebe Charsenovi, Setarovi, Admatovi, Tarsisovi, Meresovi, Marsenovi, Memuchanovi, sedmi vývodám Perským a Médským, jenž vídali tvář královskou, a sedali první po králi: יד וַהֲקָרַב אֵלָיו כַּרְשֵׁנָא שֶׁתֶּר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מָרְס מַרְסָנָא מְמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי פָרְס וּמְדֵי רְאִי פָנֵי הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׁבִּים רֹאשֹׁנָה בַּמְּלָכוֹת:
- 15 Co se má podle práva státi s královnou Vasti, proto že nevyplnila rozkazu krále Asvera, stalého skrze komorníky? טו כָּדָת מַה־לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא־עָשְׂתָה אֶת־מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ בְּיַד הַסֵּרִיסִים:
- 16 Tedy řekl Memuchan před králem i knížaty: Ne proti samému králi zavinila královna Vasti, ale proti všem knížatům, a proti všechněm národům všech krajin Asvera krále. טז וַיֹּאמֶר מוֹמְכָן מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל־הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֹתָהּ וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה כִּי עַל־כָּל־הַשָּׂרִים וְעַל־כָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ:
- 17 Nebo když se donese to, co učinila královna, všech žen, zlehčí sobě muže své a řeknou: An král Asverus rozkázal přivést královnu Vasti před obličej svůj, a však nepřišla. יז כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמֶּלֶכָה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאֶמְרֵם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת־וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי וְלֹא־בָאָה:
- 18 Nýbrž ještě tohoto dne budou to mluvíti kněžny Perské a Médské, *(kteréž slyšely, co učinila královna)*, všechněm knížatům královským, i naplodí se hojně pýchy a zpourey. יח וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמְרָנָה שָׂרוֹת פָּרְס־וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־דְּבַר הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וּכְדֵי בִזְיוֹן וְקִצְף:
- 19 Jestliže se tedy králi za dobré vidí, nechť se stane výpověď královská od obličje jeho, a nechť jest vepsána mezi práva Perská a Médská, kteráž by nemohla změněna býti, že nechťela přijíti Vasti před obličej krále Asvera, pročez království její dá král jiné, lepší nežli ona. יט אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר־מְלָכוֹת מִלִּפְנֵי וַיִּכְתֹּב בְּדַתִּי פָּרְס־וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא־תָבוֹא וְשִׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ וּמְלָכוֹתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לְרַעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה:
- 20 Tak když uslyší výpověď královskou, kterouž vyhlásiti dá po všem království svém, jakkoli veliké jest, všechny ženy v poctivosti míti budou manžely své, od největšího až do nejmenšího. כ וְנִשְׁמַע פִּתְגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְּכָל־מְלָכוֹתָיו כִּי רַבָּה הִיא וְכָל־הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד־קָטָן:
- 21 I líbila se ta rada králi i knížatům, a učinil král podle rady Memuchanovy. כא וַיִּיטֹב הַדְּבַר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כַּדְּבַר מְמוּכָן:
- 22 A rozeslal listy do všech krajin královských, do jedné každé krajiny písmem jejím, a do každého národu jazykem jeho, aby každý muž byl pánem domu svého. Což oznámil každý hejtman lidu jazykem jeho. כב וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל־מְדִינָהּ וּמְדִינָהּ כַּכְתָּבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ לְהִיּוֹת כָּל־אִישׁ שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כָּל־שׁוֹן עִמּוֹ:

אסתר ב : 2

- 1 Ty věci když se zběhly, a když se upokojila prchlivost krále Asvera, zpomenul na Vasti a na to, což byla učinila, též i na to, jaká se výpověď stala proti ní.
  - 2 I řekli mládenci královští, služebníci jeho: Nechtě hledají králi mladice, panen krásných.
  - 3 A nechtě zřídí král úředníky ve všech krajinách království svého, kteříž by shromáždili všechny mladice, panny krásné, do Susan města královského, do domu ženského, pod stráž Hegai komorníka královského, strážce žen, a ať jim vydává okrasy jejich.
  - 4 A mladice, kteráž by se zalíbila králi, aby kralovala místo Vasti. I líbila se ta věc králi, a učinil tak.
  - 5 Byl pak jeden Žid v Susan, měšť královském, jménem Mardocheus syn Jairův, syna Simei, syna Cis, z pokolení Benjamin.
  - 6 A ten byl přestěhován z Jeruzaléma s přestěhovanými, kteříž přestěhováni byli s Jekoniášem králem Judským, kteréhož přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský.
  - 7 Ten choval Hadassu, jinak Esteru, dceru strýce svého, proto že neměla otce ani matky. A děvečka ta byla pěkné postavy a krásné tváří, kterouž po smrti otce a matky její vzal sobě Mardocheus za dceru.
  - 8 Stalo se tedy, když vyšlo slovo královské a rozkaz jeho, a když shromáždováno bylo panen mnoho do Susan, města královského, pod stráž Hegai, že i Ester vzata byla do domu královského pod stráž Hegai, strážného nad ženami.
  - 9 I líbila se jemu ta mladice, a našla milost u něho. Pročez i hned dal jí okrasu její a díl její, a sedm panen způsobných z domu královského; k tomu opatření její i jejích panen proměnil v lepší v domě ženském.
  - 10 Neoznámila pak Ester lidu svého, ani rodiny své; nebo přikázal jí byl Mardocheus, aby nepravila.
  - 11 Ale Mardocheus každého dne chodíval před síní domu ženského, aby zvěděl, jak se má Ester, a co se s ní děje.
  - 12 Když pak přišel jistý čas jedné každé panny, aby vešla před krále Asvera, když se vyplnilo při ní podle práva žen, za dvanácte měsíců, *(nebo za tolik dnů ozdobovaly se, šest měsíců olejem mirrovým, a šest měsíců věcmi vonnými a ozdobami ženskými)*,
- א אחר הדברים האלה כשך חמת המלך אחשוורוש זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר עליה:
  - ב ויאמרו נערי-המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה:
  - ג ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים אליד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן:
  - ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטיב הדבר בעיני המלך ויעש כן:
  - ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני:
  - ו אשר הגלה מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל:
  - ז ויהי אמן את-הדסה היא אסתר בת-דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת-תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת:
  - ח ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה אליד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אליד הגי שמר הנשים:
  - ט ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב בית הנשים:
  - י לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא-תגיד:
  - יא ובכל-יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים לדעת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה:
  - יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים:

- 13 A tak přicházela panna před krále. Cožkoli řekla, dávalo se jí, aby s tím šla z domu žen až k domu královskému. יג וּבִזְהָ הַנְּעֻרָה בָּאָה אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִנָּתֶן לָהּ לָבוֹא עִמָּה מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד־בֵּית הַמֶּלֶךְ:
- 14 U večer vcházela k králi, a ráno zase odcházela do druhého domu ženského, pod stráž Saasgazy, komorníka královského, strážce ženin. Nepřicházela více k králi, ale jestliže se líbila králi, povolána bývala ze jména. יד בָּעֶרֶב הָיָא בָּאָה וּבִבְקָר הָיָא שָׁבָה אֶל־בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֲלֵי־יָד שֶׁעָשְׂגוּ סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַפִּילִגְשִׁים לֹא־תָבוֹא עוֹד אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי אִם־חִפְזָן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם:
- 15 Tedy když přišel čas jistý Estery, dcery Abichaile, strýce Mardocheova, kterouž byl vzal sobě za dceru, aby vešla k králi, nežádala ničeho, než což řekl Hegai komorník královský, strážce žen. I líbila se Ester všechněm, kteříž ji viděli. טו וּבִהְגִיעַ תֶּרֶאֱסֹתָר בֶּת־אֲבִיחַיִל דָּד מֶרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח־לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָּבָר כִּי אִם אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר הִגִּי סָרִיס־הַמֶּלֶךְ שֶׁמֶר הַנָּשִׁים וְתֵהִי אֶסֶתָר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל־רְאִיָּה:
- 16 A tak vzata jest Ester k králi Asverovi do domu jeho královského, měsíce desátého, (*jenž jest měsíc Tebet*), léta sedmého kralování jeho. טז וּתְלַקַּח אֶסֶתָר אֶל־הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ אֶל־בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי הוּא־חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת־שָׁבַע לְמַלְכוּתוֹ:
- 17 I zamiloval král Ester nade všechny jiné ženy, a nalezla milost a lásku u něho nade všechny panny, tak že vstavil korunu královskou na hlavu její, a učinil ji královnou místo Vasti. יז וַיֵּאָהֶב הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסֶתָר מִכָּל־הַנָּשִׁים וְתִשָּׂא־חֵן וְחֹסֶד לְפָנָיו מִכָּל־הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם כְּתֶר־מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשֵׁתִי:
- 18 K tomu také učinil král hody veliké všechněm knížatům svým a služebníkům svým, totiž hody Estery, a dal odpočinutí krajinám, a daroval je tak, jakž slušelo na krále. יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסֶתָר וְהַנְּחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כֶּיֶד הַמֶּלֶךְ:
- 19 A když podruhé shromažďovány byly panny, a Mardocheus seděl u brány královské, יט וּבִהֻקֶּבֶץ בְּתוּלוֹת שְׁנֵית וּמֶרְדֳּכַי יָשָׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:
- 20 Ester pak neoznámila byla rodiny své a národu svého, jakž jí byl přikázal Mardocheus; nebo rozkázání Mardocheovo Ester činila, jako i když chována byla u něho: כ אין אֶסֶתָר מַגִּידַת מוֹלְדֹתָהּ וְאֶת־עַמָּהּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מֶרְדֳּכַי וְאֶת־מֵאֲמַר מֶרְדֳּכַי אֶסֶתָר עָשָׂה כְּאֲשֶׁר הָיְתָה בְּאִמְנָה אֹתוֹ:
- 21 V těch dnech, (*když Mardocheus sedal u brány královské*), rozhněval se Bigtan a Teres, dva komorníci královští z strážných prahu, a smýšleli o to, aby vztáhli ruce na krále Asvera. כא בַּיָּמִים הֵהֵם וּמֶרְדֳּכַי יָשָׁב בְּשַׁעַר־הַמֶּלֶךְ קִצָּף בְּגָתָן וְתִרְשׁ שְׁנֵי־סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוּשׁ:
- 22 Čehož dovědév se Mardocheus, oznámil to Ester královně, Ester pak oznámila králi jménem Mardocheovým. כב וַיֻּדַּע הַדָּבָר לְמֶרְדֳּכַי וַיַּגֵּד לְאֶסֶתָר הַמַּלְכָּה וְתֹאמַר אֶסֶתָר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מֶרְדֳּכַי:
- 23 A když bylo toho vyhledáváno, našlo se tak. I oběšeni jsou ti oba na šibenici, a zapsáno jest to do kronik před králem. כג וַיִּבְקֹשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל־עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ:

אסתר ג : 3

- 1 Po těch věcech zvelebil král Asverus Amana syna Hammedatova Agagského, a vyvýšil ho, tak že vyzdvihl stolicí jeho nade všechna jiná knížata, kteříž byli při něm.
  - 2 A všickni služebníci královští, kteříž vcházeli do brány královské, klaněli se a padali před Amanem; nebo tak přikázal o něm král. Ale Mardocheus se neklaněl, ani padal.
  - 3 Protož řekli služebníci královští, kteříž byli v bráně královské, Mardocheovi: Proč přestupuješ přikázání královské?
  - 4 I stalo se, když o to s ním mluvivali každého dne, a neposlechl jich, že to oznámili Amanovi, aby viděli, bude-li stálý v svých slovích Mardocheus; nebo oznámil jim, že jest Žid.
  - 5 Vida pak Aman, že se Mardocheus neklaní, ani padá před ním, naplněn jest Aman prchlivostí.
  - 6 Ale za malou věc sobě položil, vztáhnouti ruku na Mardochea samého, *(nebo byli oznámili jemu, z kterého by lidu byl Mardocheus)*. Protož smýšlel Aman, aby zahubil národ Mardocheův, totiž všechny Židy, kteříž byli ve všem království Asverovu.
  - 7 Takž měsíce prvního, totiž měsíce Nisan, léta dvanáctého kralování Asverova, rozkázal uvrci pur, totiž los, před sebou ode dne ke dni, a od měsíce až do měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar.
  - 8 Nebo byl řekl Aman králi Asverovi: Jest lid jakýsi rozptýlený a roztroušený mezi lidem ve všech krajích království tvého, jejichž práva rozdílná jsou ode všech národů, práv pak královských neostříhají. Protož králi není užitečné, nechati jich.
  - 9 Jestliže se králi za dobré vidí, nechť se napíše, aby je zahladili, a já deset tisíc centnéřů stříbra odvážím do rukou představeným té práci, aby je vnesli do komory královské.
  - 10 Tedy král sňav prsten svůj s ruky své, dal jej Amanovi synu Hammedatovu Agagskému, nepříteli Židovskému.
  - 11 A řekl král Amanovi: Stříbro to daruji tobě i lid ten, abys naložil s ním, jakt se koli líbí.
- א אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את־המן בן־המדתא האגגי וינשאהו וישם את־כסאו מעל כל־השרים אשר־אתו:
  - ב וכל־עבדי המלך אשר־בשער המלך פרעים ומשתחוים להמן כ־יכן צוה־לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה:
  - ג ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך:
  - ד ויהי באמרם באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כ־יהגיד להם אשר־הוא יהודי:
  - ה וירא המן כ־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה:
  - ו ויבו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כ־יהגידו לו את־עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את־כל־היהודים אשר־בכל־מלכות אחשוורוש עם מרדכי:
  - ז בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שנים עשרה למלך אחשוורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר:
  - ח ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם־אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל־עם ואת־דתי המלך אינם עשים ולמלך אין־שוה להניחם:
  - ט אם־על־המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים כפר־כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא אל־אגני המלך:
  - י ויסר המלך את־טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־המדתא האגגי צרר היהודים:
  - יא ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך:

- 12 Protož povolání jsou písaři královští téhož měsíce prvního třináctého dne, a psáno jest všecko tak, jakž přikázal Aman, k knížatům královským i vývodám, kteříž byli v jedné každé krajině, i hejtmanům jednoho každého národu, každé krajině vedlé písma jejího, a každému národu vedlé jazyku jeho; jménem krále Asvera psáno, a zapečetěno prstenem královským.
- 13 I jsou posláni listové po poslích do všech krajin královských, aby hubili, mordovali a vyhladili všechny Židy, od mladého až do starce, děti i ženy, jednoho dne, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, (*jenž jest měsíc Adar*), a loupeže jejich aby rozbitovali.
- 14 Summa toho psání byla: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině a oznámeno všechněm národům, aby hotovi byli ke dni tomu.
- 15 Tedy vyjeli poslové stěží s poručáním královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském. Král pak a Aman seděli, kvasíce, ale měšťané Susan zkormouceni byli.

יב וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר יוֹם
בו וַיִּכְתֹּב כָּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה הָמֶן אֶל־אֲחֻשְׁדָּרְפָּנֵי־הַמֶּלֶךְ
וְאֶל־הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עַל־מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל־שָׂרֵי עָם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם וְעַם כָּל־שׁוֹנוֹ בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחֻשְׁוֹרֵשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ:

יג וַנְּשַׁלַּח סֹפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל־כָּל־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ
לְהַשְׁמִיד לְהָרַג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן
טו וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר
הוּא־חֹדֶשׁ אָדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז:

יד פֶּתִישְׁגֹּן הַכְּתָב לְהַנְתֹּן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוֹי
לְכָל־הָעַמִּים לְהָיִית עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה:

טו הָרָצִים יָצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהָדָת נִתְּנָה בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמֶן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה:

אסתר ד : 4

- 1 : Mardocheus pak zvěděl všechno to, což se bylo stalo, roztrhl roucho své, a vzal na sebe žíní a popel, a jda po městě, křičel křikem velikým a žalostným.
  - 2 A přišel až před bránu královskou; nebo žádný neměl vcházeti do brány královské v oděvu žíněném.
  - 3 V každé také krajině i místě, kamžkoli slovo královské a výpověď jeho došla, kvílení veliké bylo od Židů, a půst, pláč i úpění, a žíní s popelem podestřeli sobě mnozí.
  - 4 Pročež přišedše děvečky Estery a komorníci její, oznámili jí to. I zarmoutila se královna velmi, a poslala šaty, aby oblékli Mardochea, a aby vzali žíní jeho od něho. Ale on jich nepřijal.
  - 5 Tedy zavolavši Ester Hatacha, jednoho z komorníků královských, kteréhož jí byl dal za služebníka, poručila mu o Mardocheovi, aby přezvěděl, co a proč by to bylo.
  - 6 Takž vyšel Hatach k Mardocheovi na ulici města, kteráž jest před branou královskou.
  - 7 I oznámil jemu Mardocheus všechno, co se mu přihodilo, i o té summě peněz, kterouž připověděl Aman dáti do komory královské proti Židům, k vyhlazení jich.
  - 8 K tomu i připsal psané výpovědi, kteráž vyhlášena byla v Susan, aby zhubeni byli, dal jemu, aby ukázal Ester a oznámil jí, a aby jí rozkázal jíti k králi, a milosti hledati u něho, a prositi před tváří jeho za lid svůj.
  - 9 Tedy přišel Hatach, a oznámil Ester slova Mardocheova.
  - 10 I řekla Ester Hatachovi, a poručila mu oznámiti Mardocheovi:
  - 11 Všickni služebníci království i lid krajín královských vědí, že kterýž by koli muž neb žena všel před krále do síně vnitřní, nejsa povolán, jedno právo o něm jest, aby hrdlo propadl, kromě toho, k komuž by král vztáhl berlu zlatou, že živ zůstane. Já pak nebyla jsem povolána, abych vešla k králi již třidceti dnů.
  - 12 Ale když oznámili Mardocheovi slova Estery,
  - 13 Řekl Mardocheus, aby zase oznámeno bylo Esteře: Nemysl sobě, abys zachována býti mohla v domě královském ze všech Židů.
- א ומִרְדֳּכָי יָדַע אֶת־כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדֳּכָי אֶת־בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וְאַפֶּר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדֹלָה וַיֵּמָרָה:
  - ב וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבֹא אֶל־שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבוּשׁ שָׂק:
  - ג וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דִּבְרֵה־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ אֲבֵל גָּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד שָׂק וְאַפֶּר יָצַע לְרַבִּים:
  - ד וַתְּבוֹאִינָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסֹרִיסֶיהָ וַיִּגִּידוּ לָהּ וַתַּתְּחַלְחַל הַמֶּלֶכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת־מִרְדֳּכָי וְלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעָלָיו וְלֹא קִבַּל:
  - ה וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּן מִסֹּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הָעֶמִיד לִפְנֶיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל־מִרְדֳּכָי לִדְעַת מַה־זֶּה וְעַל־מַה־זֶּה:
  - ו וַיֵּצֵא הַתֵּן אֶל־מִרְדֳּכָי אֶל־רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמֶּלֶךְ:
  - ז וַיַּגְדִּלוּ מִרְדֳּכָי אֶת כָּל־אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת פֶּרֶשֶׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לְשָׂקוֹל עַל־גִּנּוֹי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים בִּיהוּדִים לְאַבְדָּם:
  - ח וְאֶת־פֶּתִשְׁגֹּן כְּתַב־הַדָּת אֲשֶׁר־נָתַן בְּשׁוּשַׁן לְהַשְׁמִידם נָתַן לוֹ לְהִרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וְלְהַגִּיד לָהּ וּלְצִוּוֹת עָלֶיהָ לְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהַתְּחַנֹּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלִּפְנֵי עַל־עַמֻּהָ:
  - ט וַיָּבֹא הַתֵּן וַיַּגֵּד לְאַסְתֵּר אֶת דְּבָרֵי מִרְדֳּכָי:
  - י וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתֵּן וַתִּצְוֶהוּ אֶל־מִרְדֳּכָי:
  - יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֹצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהִמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שִׂרְבִּיט הַזֶּהָב וְחִזָּהּ וְאֵנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם:
  - יב וַיִּגִּידוּ לְמִרְדֳּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר:
  - יג וַיֹּאמֶר מִרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תִּדְמִי בְּנִפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיהוּדִים:

- 14 Nebo jestliže se umlčíš v tento čas, oddechnutí a vysvobození Židům přijde odjinud, ty pak a dům otce tvého zahynete. A kdo ví, ne pro tento-lis čas přišla k tomu království?
- 15 I řekla Ester, aby zase oznámili Mardocheovi:
- 16 Jdi a shromažď všechny Židy, což jest jich v Susan, a postíte se za mne, a nejezte ani píte za tři dni, v noci ani ve dne. Já podobně, i panny mé postiti se budou, a teprv vejdu k králi, což však neobyčejné jest, a jestližeť zahynu, nechť zahynu.
- 17 Tedy šel Mardocheus, a učinil všechno tak, jakž mu poručila Ester.

יד כי אם־הִחַרשׁ תִּחְרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רוּחַ וְהִצָּלָה יַעֲמֹוד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲחֵר וְאֶת וּבֵית־אָבִיךָ תֹאבְדוּ וְמִי יוֹדֵעַ אִם־לָעֵת כָּזֹאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת:

טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהִשָּׁיב אֶל־מָרְדֳּכָי:

טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־הַיהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן וּבָכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כָדַת וְכֹאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבַדְתִּי:

יז וַיַּעֲבֵר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר:

אסתר ה : 5

- 1 Stalo se potom dne třetího, oblékši se Ester v roucho královské, postavila se v síni vnitřní domu královského, naproti pokoji královskému. Král pak seděl na stolici své královské, v pokoji královském naproti dveřím domu.

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת וַתַּעֲמֵד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמְּלָכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבַּיִת:
- 2 Stalo se, pravím, když uzřel král Ester královnu, ana stojí v síni, že milostí jsa k ní nakloněn, vztáhl král k Ester berlu zlatou, kterouž držel v ruce své. Tedy přistoupivši Ester, dotkla se konce berly.

ב וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עֹמֶדֶת בַּחֲצַר נִשְׁאַה חֹן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֹׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שִׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשִּׁרְבִיט:
- 3 I řekl jí král: Co jest tobě, královno Ester? A jaká jest prosba tvá? Až do polovice království dáno bude tobě.

ג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה־לָּךְ אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמְּלָכוּת וַיִּנָּתֶן לָּהּ:
- 4 Odpověděla Ester: Jestliže se králi za dobré vidí, nechat přijde král s Amanem dnes na hody, kteréž jsem jemu připravila.

ד וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אֶם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ:
- 5 I řekl král: Zavolejte rychle Amana, ať naplní žádost Estery. A tak přišel král s Amanem na hody, kteréž byla připravila Ester.

ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה־רוּ אֶת־הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:
- 6 Potom řekl král k Ester, napiv se vína. Jaká jest žádost tvá? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Bys pak žádala až do polovice království, stanet se.

ו וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתָּה הַזֶּה מַה־שָּׂאלְתְּךָ וַיִּנָּתֶן לָּהּ וּמַה־בִּקְשָׁתְךָ עַד־חֲצֵי הַמְּלָכוּת וַתַּעֲשׂ:
- 7 I odpověděla Ester: Žádost má a prosba má jest:

ז וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר שְׂאֵלְתִּי וּבִקְשָׁתִּי:
- 8 Nalezla-li jsem milost u krále, a jestliže se králi za dobré vidí povolití žádosti mé, a naplniti prosbu mou, aby ještě přišel král i Aman na hody, kteréž jim připravím, a zítra učiním podle slova královského.

ח אֶם־מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ וְאֶם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת־שְׂאֵלְתִּי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בִּקְשָׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם וּמִחֵר אֶעֱשֶׂה כְּדִבַּר הַמֶּלֶךְ:
- 9 A tak vyšel Aman dne toho, vesel jsa a dobré myslí. Ale když viděl Aman Mardochea v bráně královské, že ani nepovstal, ani se nehnul před ním, naplněn jest Aman hněvem proti Mardocheovi.

ט וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֵחַ וטוֹב לֵב וּכְרָאוֹת הָמָן אֶת־מַרְדֳּכַי בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא־קָם וְלֹא־עָזַע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל־מַרְדֳּכַי חֲמָה:
- 10 A však zdržel se Aman, až přišel do domu svého, a poslav, povolal přátel svých a Zeres ženy své.

י וַיִּתְאַפֵּק הָמָן וַיָּבוֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת־אֶהֱבִי וְאֶת־זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ:
- 11 I vypravoval jim Aman o slávě bohatství svého, i o množství synů svých, i o všem, čímž ho zvelebil král, a jak ho vyvýšil nad knížata i služebníky královské.

יא וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת־כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ עַל־הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ:
- 12 A doložil Aman: Nadto nepozvala Ester královna s králem na hody, kteréž byla připravila jen mne, a ještě i k zejtrí pozván jsem od ní s králem.

יב וַיֹּאמֶר הָמָן אִפֹּי לֹא־הִבִּיָּאה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עִם־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה כִּי אִם־אוֹתִי וְגַם־לְמַחֵר אָנִי קְרוּאִלָּה עִם־הַמֶּלֶךְ:
- 13 Ale všechno to nic mi neprospívá, pokudžkoli vídám Mardochea, toho Žida, sedati u brány královské.

יג וְכָל־זֶה אֵינֶנּוּ שׂוּהָ לִי בְּכָל־עֵת אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה אֶת־מַרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בִּשְׁעַר הַמֶּלֶךְ:

- 14   רַקְלָה יָמְרָה לְזֶרֶס אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהָבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַ חֲמִשִּׁים
Necht udělají šibenici zvýši padesáti loket, a ráno rci
králi, aby na ní oběsili Mardochea, a vejdi s králem na
hody vesele. I líbila se ta rada Amanovi, a rozkázal
postaviti šibenici.
- יד   וְתֹאמַר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל־אֶהָבָיו יַעֲשׂוּ־עֵץ גָּבֹהַ חֲמִשִּׁים
אָמָה וּבִבְקָר אָמַר לַמֶּלֶךְ וַיָּתֵלוּ אֶת־מֶרְדֵּכִי עָלָיו
וּבִאֲעֻמ־הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתָּה שָׂמַח וַיֵּיטֵב הַדָּבָר לְפָנֵי הַמֶּן
וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

- 1 Té noci král nemoha spáti, rozkázal přinést knihy pamětné, kroniky, kteréž čteny byly před králem.
  - 2 I našli zapsáno, že pověděl Mardocheus na Bigtana a Teresa, dva komorníky královské z těch, jenž ostríhali prahu, že ukládali vztáhnouti ruku na krále Asvera.
  - 3 Tedy řekl král: Čím jest poctěn, neb jak zveleben Mardocheus za to? Odpověděli služebníci královští, dvořané jeho: Není jemu nic dáno.
  - 4 I řekl král: Kdo jest v síni? (*Aman pak byl přišel do síně domu královského zevnitřní, mluvit s králem, aby oběšen byl Mardocheus na šibenici, kterouž jemu přikázal.*)
  - 5 Odpověděli králi služebníci jeho: Aj, Aman stojí v síni. Řekl král: Nechtějde sem.
  - 6 Takž všel Aman. Jemuž řekl král: Co sluší učiniti muži tomu, kteréhož by chtěl král ctíti? (*Aman řekl sám v sobě: Kohož by jiného chtěl král více ctíti, nežli mne?*)
  - 7 Odpověděl Aman králi: Muži tomu, jehož král ctíti chce,
  - 8 Ať přinesou roucho královské, do kteréhož se král obléčí, a přivedou koně, na kterémž jezdí král, a vstaví korunu královskou na hlavu jeho.
  - 9 A dadouce roucho to i koně toho v ruku některého z nejznamenitějších knížat královských, ať oblekou muže toho, jehož král chce ctíti, a ať jej vodí na koni po ulici města, a volají před ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král ctíti chce.
  - 10 Tedy řekl král Amanovi: Pospěš, vezmi to roucho a koně, jakž jsi řekl, a učiň to Mardocheovi Židu, kterýž sedí v bráně královské. Nepomíjejž ničeho ze všeho toho, což jsi mluvil.
  - 11 Protož vzav Aman roucho i koně, oblékl Mardochea, a vedl jej na koni po ulici města, volaje před ním: Tak se má státi muži tomu, jehož král ctíti chce.
  - 12 Potom navrátil se Mardocheus k bráně královské. Aman pak rychle pospíšil do domu svého, smuten jsa, s zakrytou hlavou.
- א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך:
  - ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על־בגתנא ותרגש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשוורוש:
  - ג ויאמר המלך מה־נעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי המלך משרתי לא־נעשה עמו דבר:
  - ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית־המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־הכין לו:
  - ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא:
  - ו ויבוא המן ויאמר לו המלך מה־לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני:
  - ז ויאמר המן אל־המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו:
  - ח יביאו לבוש מלכות אשר לבש־בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו:
  - ט ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את־האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביבהו על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
  - י ויאמר המלך להמן מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס כֹּאשר דברת ועשה־כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל־תפל דבר מכל אשר דברת:
  - יא ויקח המן את־הלבוש ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירביבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
  - יב וישב מרדכי אל־שער המלך והמן נדחף אל־ביתו אבל ויחפוי ראש:

- 13 I vypravoval Aman Zeres ženě své a všechněm přátelům svým všechno, což se mu přihodilo. I řekli jemu mudrci jeho i Zeres žena jeho: Poněvadž z národu Židovského jest Mardocheus, před jehož obličejem počal jsi klesati, neodoláš jemu, ale jistě padneš před obličejem jeho.
- 14 A když oni ještě mluvili s ním, komorníci královští přišli, a rychle vzali Amana na hody, kteréž připravila Ester.
- יג וַיְסַפֵּר הָמֶן לְזִרְשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל־אֶהָבָיו אֵת כָּל־אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזִרְשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מִרְדֳּכָי אֲשֶׁר הִחְלוֹת לִנְפֹל לְפָנָיו לֹא־תוּכַל לוֹ כִּי־נִפּוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו:
- יד עוֹדִם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת־הָמֶן אֶל־הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:

אסתר ז : 7

- 1 A tak přišel král i Aman, aby hodovali s Ester královnou.

א ויבא המלך והמן לשתות עם-אסתר המלכה:
- 2 I řekl král k Ester opět druhého dne, napiv se vína: Jaká jest žádost tvá, Ester královno? A budeť dáno. Aneb jaká jest prosba tvá? Až do polovice království stanet se.

ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשטה היין מה-שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה-בקשתך עד-חצי המלכות ותעש:
- 3 Tedy odpověděla Ester královna a řekla: Jestliže jsem nalezla milost před očima tvýma, ó králi, a jestliže se králi za dobré vidí, nechť mi jest darován život můj k mé žádosti, a národu mému k prosbě mé.

ג ותען אסתר המלכה ותאמר אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:
- 4 Nebo prodání jsme, já i národ můj, abychom zbiti, pomordováni a vyhlazeni byli, ješto kdybychom za služebníky a děvky prodání byli, mlčela bych, ač by i tak ten nepřítel nijakž nemohl nahraditi králi té škody.

ד כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך:
- 5 Opět odpovídaje král Asverus, řekl Ester královně: I kdož jest to ten, a kde jest ten, jehož srdce tak jest naduté, aby to činil?

ה ויאמר המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר-מלאו לבו לעשות כן:
- 6 I řekla Ester: Muž protivník a nepřítel nejhorší jest Aman tento. Takž Aman zhrozil se před obličejem krále a královny.

ו ותאמר-אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה:
- 7 Tedy král vstal v prchlivosti své od pití vína, a vyšel na zahradu při paláci. Aman pak pozůstal tu, aby prosil za život svůj Estery královny; nebo viděl, že jest o něm zle uloženo od krále.

ז והמלך קם בחמתו ממשטה היין אל-גנת הביתו והמן עמד לבקש על-נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך:
- 8 Potom král navrátil se z zahrady palácu do domu, kdež pil víno, a Aman padl na lůžko, na kterémž seděla Ester. I řekl král: Což ještě násilí učiniti chce královně u mne v domě? A hned jakž slovo to vyšlo z úst krále, tvář Amanovu zakryli.

ח והמלך שב מגנת הביתו אל-בית משטה היין והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו:
- 9 Mezi tím řekl Charbona, jeden z komorníků, před králem: Aj, ještě šibenice, kterouž připravil Aman Mardocheovi, kterýž mluvil králi k dobrému, stojí při domě Amanově, zvýší padesáti loket. I řekl král: Oběstež ho na ní.

ט ויאמר חרבונה אחד מן-הסריסים לפני המלך גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו:
- 10 Tedy oběsili Amana na té šibenici, kterouž byl připravil Mardocheovi. A tak prchlivost královská ukojila se.

י ויתלו את-המן על-העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך שׁככה:

- 1 Téhož dne dal král Asverus Ester královně dům Amana nepřítele Židovského, a Mardocheus přišel před krále, *(nebo oznámila Ester, co by jí on byl).*
- 2 Kdežto král sňav prsten svůj, kterýž vzal od Amana, dal jej Mardocheovi. Ester pak ustanovila Mardochea nad domem Amanovým.
- 3 Potom ještě Ester mluvila před králem, padši k nohám jeho, a s pláčem pokorně ho prosila, aby zrušil nešlechtnost Amana Agagského a jeho úklady, kteréž smyslíl proti Židům.
- 4 *(Tedy vztáhl král k Esterě berlu zlatou, a Ester vstavši, postavila se před králem.)*
- 5 A řekla: Jestliže se králi za dobré vidí, a nalezla-li jsem milost před tváří jeho, a jestliže se ta věc králi slušná býti vidí, a já jsem-li příjemná před očima jeho: nechť jest psáno, aby byli zrušeni listové ti, a tak úkladové Amana syna Hammedatova Agagského, kteréž roze-psal, aby vyhladili Židy, což jest jich ve všech krajinách královských.
- 6 Nebo jak bych se mohla dívati na to zlé, kteréž by potkalo lid můj? A jak bych mohla hleděti na zhoubu rodiny své?
- 7 I řekl král Asverus Ester královně a Mardocheovi Židu: Ej, dům Amanův dal jsem Esterě, jeho pak oběsili na šibenici, proto že vztáhnouti chtěl ruku svou na Židy.
- 8 Vy tedy pište Židům, jakž se vám za dobré zdá, jménem královským, a zapečete prstenem královským. *(Nebo což se píše jménem krále, a zapečetí prstenem královským, nemůže zpátkem jíti.)*
- 9 Takž svolali písaře královské v ten čas měsíce třetího, jenž jest měsíc Siban, dvacátého třetího dne téhož měsíce, a psáno jest všechno tak, jakž přikázal Mardocheus, k Židům a knížatům, i vývodům a hejtmanům krajin, kteréž jsou od Indie až do země Mouřenínské, sto dvacet sedm krajin, do každé krajiny písmem jejím, každému národu jazykem jeho, též i Židům písmem jejich a jazykem jejich.
- 10 A když napsal jménem krále Asvera a zapečetil prstenem královským, rozeslal listy po poslích, kteříž jezdívali na koních rychlých a mezcích mladých:

- א ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את־בית המן צרר היהודיים היהודים ומרדכי בא לפני המלך כִּי־הגידה אסתר מה הוא־לה:
- ב ויסר המלך את־טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את־מרדכי על־בית המן:
- ג ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבן ותתחנן־לו להעביר את־רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על־היהודים:
- ד ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך:
- ה ותאמר אם־על־המלך טוב ואם־מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את־הספרים מחשבת המן בן־המדתא האגגי אשר כתב לאבד את־היהודים אשר בכל־מדינות המלך:
- ו כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר־מצא את־עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי:
- ז ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית־המן נתתי לאסתר ואתו תלו על־העץ על אשר־שלח ידו ביהודיים ביהודים:
- ח ואתם כתבו על־היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כִּי־כתב אשר־נכתב בשם־המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב:
- ט ויקראו ספרי־המלך בעת־ההיא בחדש השלישי הוא־חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל־אשר־צוה מרדכי אל־היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד־כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל־היהודים ככתבם וכלשונם:
- י ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים בידי הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים:

- 11 Že jest povolil král Židům, kteřížby v kterémkoli městě byli, aby shromáždíce se, zastávali života svého, a aby hubili, mordovali a plénili všechna vojska národu i krajiny, útok činících na ně, na děti jejich i ženy jejich, a kořisti jejich aby rozbitovali.
- 12 Jednoho a téhož dne ve všech krajinách krále Asvera, totiž třináctého, měsíce dvanáctého, jenž jest měsíc Adar.
- 13 Summa toho psaní: Aby vyhlášeno bylo v jedné každé krajině, a oznámeno všechněm národům, aby Židé byli hotovi ke dni tomu ku pomstě nad nepřátely svými.
- 14 Tedy poslové, kteříž jezdívali na koních prudkých a na mezcích, vyjeli snažným a rychlým během s poručáním královským, a vyhlášeno jest to v Susan, městě královském.
- 15 Mardocheus pak vycházel od obličje královského v rouše královském z postavce modrého a bílého, v koruně zlaté veliké a v plášti kmentovém a šarlatovém, a město Susan plésalo a veselilo se.
- 16 Nebo Židům vzešlo světlo a radost, i veselé a sláva.
- 17 Ano i v každé krajině i v každém městě, na kteréžkoli místo poručení královské a výpověď jeho došla, veselé a radost měli Židé, hody a dobrou vůli, a mnozí z národů jiných přistupovali k Židům; nebo připadl na ně strach Židovský.
- יא אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל־עיר־ועיר להקהל ולעמד על־נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את־כל־חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבז:
- יב ביום אחד בכל־מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר:
- יג פתשגן הכתב להנתן דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים ולהיות היהודיים היהודים עתידים ליום הנה להנקם מאיביהם:
- יד הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה:
- טו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בויז וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה:
- טז ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:
- יז ובכל־מדינה ומדינה ובכל־עיר ועיר מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי־נפל פחד־היהודים עליהם:

- 1 Potom dvanáctého měsíce, (*jenž jest měsíc Adar*), třináctého dne téhož měsíce, když přišel čas poručení královského a výpovědi jeho, aby se vyplnila, v ten den, v kterýž se nadáli nepřátelé Židovští, že budou panovati nad nimi, stalo se na odpor, že panovali Židé nad těmi, kteříž je v nenávisti měli.
  - 2 Nebo se byli shromáždili Židé v městech svých, po všech krajinách krále Asvera, aby vztáhli ruku na ty, kteříž hledali jejich zlého. A žádný před nimi neostál, nebo připadl strach jejich na všechny národy.
  - 3 A všickni hejtmané krajin, i knížata a vývodové, i správcové díla královského v poctivosti měli Židy; nebo strach Mardocheův na ně připadl.
  - 4 Byl zajisté Mardocheus veliký v domě královském, a rozcházela se pověst o něm po všech krajinách; nebo muž ten Mardocheus vždy více rostl.
  - 5 A tak zbili Židé všechny nepřátele své, mečem hubíce, mordující a vyhlazující je, a nakládající s těmi, kteříž je v nenávisti měli, podlé líbosti své.
  - 6 Ano i v Susan městě královském zmordovali Židé a vyhladili pět set mužů.
  - 7 A Parsandata, Dalfona i Aspata,
  - 8 A Porata, Adalia i Aridata,
  - 9 I Parimasta, Arisai i Aridai a Vajezata,
  - 10 Deset synů Amana syna Hammedatova, nepřítelé Židovského, zmordovali. Ale k loupeži nevztáhli ruky své.
  - 11 Dne toho, když se donesl krále počet zmordovaných v Susan městě královském,
  - 12 Řekl král Esterě královně: V Susan městě královském zmordovali Židé a vyhladili pět set mužů, a deset synů Amanových. Co pak učinili v jiných krajinách královských? Již tedy jaká jest žádost tvá? A dánot bude. Aneb která prosba tvá ještě? A stanět se.
  - 13 Odpověděla Ester: jestliže se králi za dobré vidí, nechť jest dopuštěno ještě zítra Židům, kteříž jsou v Susan, učiniti podlé výpovědi dnešní, a deset synů Amanových zvěšeti na šibenici.
  - 14 I přikázal král, aby se tak stalo. Tedy vyhlášena jest výpověď v Susan, a tak deset synů Amanových zvěšeli.
- א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם:
  - ב נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים:
  - ג וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם:
  - ד כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול:
  - ה ויכו היהודים בכל-איביהם מפת-חרב והרג ואבדו ויעשו בשנאיהם כרצונם:
  - ו ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש:
  - ז ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא:
  - ח ואת פורתא ואת אדליא ואת ארדתא:
  - ט ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארדי ואת ויזתא:
  - י עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם:
  - יא ביום ההוא בא מספר ההרגים בשושן הבירה לפני המלך:
  - יב ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתו וינתן לו ומה-בקשתו עוד ותעש:
  - יג ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו על-העץ:
  - יד ויאמר המלך להעשות כן ונתנו דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו:

- 15 A shromáždívše se Židé, kteříž byli v Susan, také i čtrnáctého dne měsíce Adar, zmordovali v Susan tři sta mužů. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. טו וַיִּקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשַׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וַיַּהַרְגוּ בְּשׁוּשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
- 16 Jiní také Židé, kteříž byli v krajinách královských, shromáždívše se, a zastávající života svého, tak odpočinuli od nepřátel svých. Zmordovali pak těch, jenž je v nenávisti měli, sedmdesáte pět tisíc. Ale k loupeži nevztáhli ruky své. טז וְשָׂאֵר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּמַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהְלוּ וַעֲמַד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאִיבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף וּבִבְזָה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
- 17 Stalo se to dne třináctého měsíce Adar. I odpočinuli čtrnáctého dne téhož měsíce, a učinili sobě v ten den hody a veselé. יז בַּיּוֹם־שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּו וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמִיחָה:
- 18 Ale Židé, kteříž byli v Susan, shromáždili se třináctého dne téhož měsíce a též čtrnáctého, a odpočinuli patnáctého, a učinili sobě na ten den hody a veselé. יח וְהַיְּהוּדִים וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשַׁן נִקְהְלוּ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּו וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּו וְנוֹחַ בְּחִמְשָׁה עָשָׂר בּו וַעֲשֶׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וּשְׂמִיחָה:
- 19 Protož Židé, kteříž bydlí ve všech a v městečkách nehrazených, světlí den čtrnáctý měsíce Adar, majíce veselé, hody a dobrou vůli, a posílající částky pokrmů jedni druhým. יט עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרוּזִים הַפְּרוּזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרוּזֹת עוֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר שְׂמִיחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:
- 20 Nebo rozepsal Mardocheus ty věci, a rozeslal listy ke všem Židům, kteříž byli ve všech krajinách krále Asvera, blízkým i dalekým, כ וַיִּכְתֹּב מַרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מַדִּינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרֹשׁ הַקְּרוּבִים וְהָרְחוֹקִים:
- 21 Ustavuje jim, aby slavili den čtrnáctý měsíce Adar, a den patnáctý téhož měsíce každého roku, כא לָקִים עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עוֹשִׂים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּו בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה:
- 22 Podlé dnů těch, v nichž odpočinuli Židé od nepřátel svých, a měsíce toho, kterýž se jim obrátil z zámutku v radost, a z kvílení v dobrou vůli, aby ty dni slavili, hodujíce a veselíce se, a posílající částky pokrmů jeden druhému, i dary chudým. כב כַּיְמֵים אֲשֶׁר־נָחֻ בָּהֶם הַיְּהוּדִים מֵאִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשְׂמִיחָה וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מְשֻׁתָּה וּשְׂמִיחָה וּמְשָׁלוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְּנוֹת לְאֲבִיוָנִים:
- 23 I přijali to všickni Židé, že budou činiti to, což začali, a což jim psal Mardocheus: כג וַקְּבַל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־כָּתַב מַרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם:
- 24 Jak Aman syn Hammedatův Agagský, protivník všech Židů, ukládal o Židech, aby je vyhubil a uvrhl pur, totiž los, k setření a zahlazení jejich. כד כִּי הָמָן בֶּן־הַמֶּדְתָּא הָאֲגָגִי צָרַר כָּל־הַיְּהוּדִים חֹשֵׁב עַל־הַיְּהוּדִים לְאַבְדָּם וְהַפִּיל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לְהָמָם וּלְאַבְדָּם:
- 25 Ale jak ona vešla před obličej krále, poručil král v listech, aby obrácení byli úkladové jeho nešlechtní, kteréž vymyslíl proti Židům, na hlavu jeho, a aby ho oběsili i syny jeho na šibenici. כה וּבִבְאֵה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ:
- 26 I nazvali ty dny Purim, totiž losů, od jména toho pur. A tak z příčiny všech slov listu toho, a což viděli při tom, i což přišlo k nim, כו עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוֹר עַל־כֵּן עַל־כָּל־דְּבָרֵי הָאֲגָרָה הַזֹּאת וּמֵה־רָאוּ עַל־כִּכָּה וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם:
- 27 Ustavili a přijali Židé na sebe i na símě své, i na všechny připojené k sobě, aby to nepominulo, že budou slaviti ty dva dni podlé vypsání jejich, a podlé určitého času jejich každého roku. כז קִיְּמוּ וַקְּבַל הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל־זֶרְעָם וְעַל כָּל־הַנָּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עוֹשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכִזְמָנָם בְּכָל־שָׁנָה וּשְׁנָה:

- 28 A že ti dnové budou pamětní a slavní v každém věku, rodině, krajině a městě; k tomu, že ti dnové Purim nepominou z prostředku Židů, a památka jejich nepřestane u potomků jejich.
- 29 Psala také Ester královna, dcera Abichailova, i Mardocheus Žid pro větší upevnění psání z strany dnů Purim po druhé.
- 30 A on rozeslal to psání ke všem Židům, do sta dvacíti sedmi krajin království Asverova, vzkazuje jim pozdravení,
- 31 Aby tuze drželi dny ty Purim v určité časy jich, jakž je nařídil jim Mardocheus Žid a Ester královna, a jakž to přijali na sebe a na símě své, na paměť postů a křiku jejich.
- 32 A tak výpověd Estery potvrdila ustanovení dnů Purim, což zapsáno jest v knize této.
- כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפִּּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא־יִסּוּף מִיָּרֵעַ:
- כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בַּת־אַבְיָחַיִל וּמַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תִּקְוָהּ לְקַיֵּם אֶת אֲגֶרֶת הַפִּּוּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית:
- ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שָׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמָאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵירוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת:
- לא לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמֶּלֶכָה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זֵרַעָם דְּבָרֵי הַצְּמוֹת וְזַעֲקָתָם:
- לב וּמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר:

אסתר י : 10

- א וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרֶשׁ אֲחֻשְׁרוּשׁ מִסַּעֲדָאָרְיָז וְאֵי הָיִים: 1 Potom uložil král Asverus daň na zemi i na ostrovy mořské.
- ב וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשֶׁת גְּדֻלַּת מַרְדֳּכָי אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ הֵלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרָס: 2 Všickni pak činové síly jeho a moci jeho, i vypsání důstojnosti Mardocheovy, kterouž ho zvelebil král, to vše zapsáno jest v knize o králích Médských a Peršských.
- ג כִּי מַרְדֳּכָי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוֹי לְרֹב אֶחָיו דִּרְשׁ טוֹב לַעֲמּוֹ וְדִבֵּר שְׁלוֹם לְכָל־זֶרְעוֹ: 3 Nebo Mardocheus Žid byl druhý po králi Asverovi, a veliký u Židů, i vzácný u všeho množství bratří svých, pečuje o dobré lidu svého, a způsobuje pokoj všemu semeni svému.

קהלת

קהלת א : 1

- 1 Slova kazatele syna Davidova, krále v Jeruzalémě. א דברי קהלת בן־דוד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
- 2 Marnost nad marnostmi, řekl kazatel, marnost nad marnostmi, a všechno marnost. ב הָבֵל הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת הָבֵל הַבָּלִים הַכֹּל הָבֵל:
- 3 Jaký užitek má člověk ze všelijaké práce své, kterouž vede pod sluncem? ג מִה־יִתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעֵמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- 4 Věk pomíjí, a jiný věk nastává, ačkoli země na věky trvá. ד דּוֹר הַלֵּךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת:
- 5 Vychází slunce, i zapadá slunce, a k místu svému chvátá, kdež vychází. ה וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שָׁם:
- 6 Jde ku poledni, a obrací se na půlnoci, sem i tam se toče, chodí vítr, a okolky svými navracuje se vítr. ו הוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל־צָפוֹן סוֹבֵב סָבִב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל־סִבְיָתָיו שָׁב הָרוּחַ:
- 7 Všecky řeky jdou do moře, a však se moře nepřepřlňuje; do místa, do něhož tekou řeky, navracují se, aby zase odtud vycházely. ז כָּל־הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנוּ מָלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהִנְחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלִכְתָּ:
- 8 Všecky věci jsou plné zaneprázdnění, aniž může člověk vymluviti; nenasytí se oko hleděním, aniž se naplní ucho slyšením. ח כָּל־הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא־יִיכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשְׁבַּע עֵין לִרְאוֹת וְלֹא־תִמָּלֵא אָזֶן מִשְׁמַע:
- 9 Což bylo, jest to, což býti má; a což se nyní děje, jest to, což se dítí bude; aniž jest co nového pod sluncem. ט מִה־שָׁהָיָה הוּא שִׁיְהִיָּה וּמִה־שֶׁנַּעֲשֶׂה הוּא שִׁיעֲשֶׂה וְאֵין כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- 10 Jest-liž jaká věc, o níž by říci mohl: Pohled', toť jest cosi nového? Ano již to bylo před věky, kteříž byli před námi. י יֵשׁ דָּבָר שִׁיאֲמַר רְאֵה־זֶה חֲדָשׁ הוּא כָּבֵר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנָיו:
- 11 Není paměti prvních věcí, aniž také potomních, kteréž budou, památka zůstane u těch, jenž potom nastanou. יא אֵין זְכוֹרֹן לְרֵאשִׁינִים וְגַם לְאַחֲרִינִים שִׁיְהִיו לֹא־יְהִיָּה לָהֶם זְכוֹרֹן עִם שִׁיְהִיו לְאַחֲרָנָה:
- 12 Já kazatel byl jsem králem nad Izraelem v Jeruzalémě, יב אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם:
- 13 A přiložil jsem mysl svou k tomu, jak bych vyhledati a vystihnouti mohl rozumností svou všechno to, což se děje pod nebem. (Takové bídne zaměstnání dal Bůh synům lidským, aby se jím bědovali.) יג וַנִּתְּתִי אֶת־לִבִּי לְדַרוֹשׁ וְלַתּוֹר בַּחֲקֻמָּה עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֲנִין רַע נָתַן אֱלֹהִים לִבִּנִי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ:
- 14 Viděl jsem všecky skutky, dějící se pod sluncem, a aj, všechno jest marnost a trápení ducha. יד רָאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הָבֵל וּרְעוֹת רוּחַ:
- 15 Což křivého jest, nemůže se zpřímiti, a nedostatkové nemohou sečtení býti. טו מַעֲוֹת לֹא־יִיכַל לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן לֹא־יִיכַל לְהַמְנוֹת:
- 16 Protož tak jsem myslil v srdci mém, řka: Aj, já zvelebil jsem a rozšířil moudrost nade všecky, kteříž byli přede mnou v Jeruzalémě, a srdce mé dosáhlo množství moudrosti a umění. טז דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲקֻמָּה עַל כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנַי עַל־יִרוּשָׁלַם וְלִבִּי רָאָה הִרְבֵּה חֲקֻמָּה וְדַעַת:

- 17 I přiložil jsem mysl svou, abych poznal moudrost a umění, nemoudrost i bláznovství, ale shledal jsem, že i to jest trápení ducha.
- 18 Nebo kde jest mnoho moudrosti, tu mnoho hněvu; a kdož rozmnožuje umění, rozmnožuje bolest.

יז וְאַתָּנָה לְבִי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת הוֹלָלוֹת וְשִׂכְלוֹת יְדַעְתִּי
שְׂגִמָּזָה הוּא רַעְיוֹן רוּחַ:

יח כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב:

קהלת ב : 2

- 1 Řekl jsem opět srdci svému: Nuže nyní zkusím tě v veselí, užívejš tedy dobrých věcí. A hle, i to marnost.
  - 2 Smíchu jsem řekl: Blázníš, a veselí: Co to děláš?
  - 3 Přemýšloval jsem v srdci svém, abych povoloval u víně tělu svému, srdce však své spravuje moudrostí, a přídržel se bláznovství dotud, až bych zkusil, co by lepšího bylo synům lidským, aby činili pod nebem v počtu dnů života svého.
  - 4 Veliké jsem skutky činil, vystavěl jsem sobě domy, štípil jsem sobě vinice.
  - 5 Vzdělal jsem sobě zahrady a štěpnice, a štípil jsem v nich stromy všelijakého ovoce.
  - 6 Nadělal jsem sobě rybníků, abych svlažoval jimi les plodící dříví.
  - 7 Najednal jsem sobě služebníků a děvek, a měl jsem čeled v domě svém; k tomu i stáda skotů a bravů veliká měl jsem nade všechny, kteříž byli přede mnou v Jeruzalémě.
  - 8 Nahromáždil jsem sobě také stříbra a zlata a klínůtů od králů a krajin; způsobil jsem sobě zpěváky a zpěvačny i jiné rozkoše synů lidských a nástroje muzické rozličné.
  - 9 A tak velikým jsem učiněn, a zrostl jsem nade všechny, kteříž přede mnou byli v Jeruzalémě; nadto moudrost má zůstávala při mně.
  - 10 A čehožkoli žádaly oči mé, nezbránil jsem jim, aniž jsem zbraňoval srdci svému jakého veselí; srdce mé zajisté veselilo se ze vší práce mé, a to byl podíl můj ze vší práce mé.
  - 11 Ale jakž jsem se ohlédl na všechny skutky své, kteréž činily ruce mé, a na práci úsilně vedenou, a aj, všechno marnost a trápení ducha, a že nic není užitečného pod sluncem.
  - 12 Pročež obrátil jsem se, abych spatřoval moudrost a nemoudrost, i bláznovství. *(Nebo co by člověk spravil, chtěje následovati krále? To, což již jiní spravili.)*
  - 13 I viděl jsem, že jest užitečnější moudrost než bláznovství, tak jako jest užitečnější světlo nežli temnost.
  - 14 Moudrý má oči v hlavě své, blázen pak ve tmách chodí; a však poznal jsem, že jednostejné příhody všem se přiházejí.
- א אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה בשמחה וראה בטוב והנה גם-הוא הקבל:
  - ב לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה-זה עשה:
  - ג תרתי בלבי למשוד בין את-בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחז בסכלות עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים מספר ימי חייהם:
  - ד הגדלתי מעשי בנתי לי בתים נטעתי לי כרמים:
  - ה עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל-פרי:
  - ו עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים:
  - ז קניתי עבדים ושפחות ובני-בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהיו לפני בירושלם:
  - ח כנסתי לי גם-כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי נשרים ושרות ותענוגות בני האדם שדה ושדות:
  - ט וגדלתי והוספתי מכל שהיה לפני בירושלם אף חכמתי עמדה לי:
  - י וכל אשר שאלו עיני לא אצלתי מהם לא-מועתי את-לבי מכל-שמחה כילבי שמח מכל-עמלי וזה היה חלקי מכל-עמלי:
  - יא ופנתי אני בכל-מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הקבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש:
  - יב ופנתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחרי המלך את אשר-כבר עשוהו:
  - יג וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות כיתרון האור מן-החשך:
  - יד החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך וידעתי גם-אני שמקרה אחד יקרה את-כלם:

- 15 Protož jsem řekl v srdci svém: Málit mi se tak díti, jako se děje bláznů, pročez jsem tedy moudrosti předčil? A tak řekl jsem v srdci svém: I to jest marnost.
- 16 Nebo není památka moudrého jako i blázna na věky, proto že to, což nyní jest, ve dnech budoucích všecko v zapomenutí přichází, a že jakož umírá moudrý, tak i blázen.
- 17 Pročez mrzí mne tento život; nebo semi nelíbí nic, což se děje pod sluncem, poněvadž všechny věci jsou marnost a trápení ducha.
- 18 Ano mrzí mne i všechna práce má, kterouž jsem vedl pod sluncem proto že jí zanechatí musím člověku, kterýž bude po mně.
- 19 A kdo ví, bude-li moudrý, či blázen? A však panovati bude nade vši prací mou, kterouž jsem vedl, a v níž jsem moudrý byl pod sluncem. A i to marnost.
- 20 I přišel jsem na to, abych pochybil v srdci svém o vši práci, kterouž jsem konal, a v níž jsem moudrý byl pod sluncem.
- 21 Mnohý zajisté člověk pracuje moudře, uměle a spravedlivě, a však jinému, kterýž nepracoval o tom, nechává toho za podíl jemu, ješto i to jest marnost a bídná věc.
- 22 Nebo co má člověk ze vši práce své a z kvaltování srdce svého, kteréž snáší pod sluncem,
- 23 Poněvadž všickni dnové jeho bolestní, a zaměstknání jeho hněv, tak že ani v noci neodpočívá srdce jeho? A i to marnost.
- 24 Zdaliž není to chvalitebné při člověku, jísti a píti, a učiniti životu svému pohodlí z práce své? Ač i to také viděl jsem, že z ruky Boží pochází.
- 25 Nebo kdož by jísti a užívatí měl toho nežli já?
- 26 Člověku zajisté, kterýž se líbí jemu, dává moudrost, umění a veselí; hříšníku pak dává trápení, aby shromazďoval a hrnul, čehož by zanechal tomu, kterýž se líbí Bohu. I to také jest marnost a trápení ducha.

- טו וְאֶמְרָתִי אֲנִי בְּלִבִּי כְּמִקְרָה הַכְּסִיל גַּם־אֲנִי יִקְרָנִי וְלִמָּה חֲכָמָתִי אֲנִי אִזּוּ יוֹתֵר וְדַבָּרְתִּי בְּלִבִּי שְׁגִם־זֶה הֶבֶל:
- טז כִּי אֵין זְכוֹרֹן לְחָכְם עִם־הַכְּסִיל לְעוֹלָם בְּשֹׁכֶבֶר הַיָּמִים הַבָּאִים הַכֹּל נִשְׁכַּח וְאִיֶּה יָמוּת הַחָכָם עִם־הַכְּסִיל:
- יז וְשָׁנֵאתִי אֶת־הַחַיִּים כִּי רַע עָלַי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי־הֵכֵל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ:
- יח וְשָׁנֵאתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁאֲנִי־נֹחַז לְאָדָם שִׁיֶּהְיָ אַחֲרָי:
- יט וּמִי יוֹדֵעַ הַחָכָם יֶהְיָ אִזּוּ סָכָל וַיִּשְׁלַט בְּכָל־עֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי וְשֶׁחֲכָמָתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ גַּם־זֶה הֶבֶל:
- כ וְסִבּוֹתַי אֲנִי לִי־אֵשׁ אֶת־לִבִּי עַל כָּל־הָעֲמָל שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- כא כִּי־יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בְּחִכְמָה וּבִדְעַת וּבְכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עֲמָלִבוֹ יִתְנַנּוּ חֻלְקוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל וְרַעַה רַבָּה:
- כב כִּי מָה־הָלוֹה לְאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לְבוֹ שֶׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- כג כִּי כָל־יָמָיו מִכְּאָבִים וְכַעַס עֲנִינּוֹ גַם־בְּלִילָה לֹא־שָׁכַב לְבוֹ גַּם־זֶה הֶבֶל הוּא:
- כד אִין־טוֹב בְּאָדָם שִׁיאֲכַל וְשָׁתָה וְהִרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַּם־זֶה רְאִיתִי אֲנִי כִּי מִיַּד הָאֱלֹהִים הִיא:
- כה כִּי מִי יֵאָכֵל וּמִי יִחַוֵּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי:
- כו כִּי לְאָדָם שֶׁטוֹב לִפְנָיו נָתַן חֲכָמָה וְדַעַת וְשִׁמְחָה וְלַחֹטֵא נָתַן עֲנָן לְאַסּוֹף וְלַכְּנוּס לָתֵת לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ:

קהלת ג : 3

- א לכל זמן ועת לכל-חפץ תחת השמים:
- ב עת ללדת ועת למוות עת לטעת ועת לעקור נטוע:
- ג עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות:
- ד עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד:
- ה עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק:
- ו עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך:
- ז עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
- ח עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום:
- ט מה-יתרון העושה באשר הוא עמל:
- י ראיתי את-הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו:
- יא את-הכל עשה יפה בעתו גם את-העלם נתן בלבם מבלי אשר לא-ימצא האדם את-המעשה אשר-עשה האלהים מראש ועד-סוף:
- יב ידעתי כי אין טוב בם כי אם-לשמוח ולעשות טוב בחייו:
- יג וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל-עמלו מתת אלהים היא:
- יד ידעתי כי כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרע והאלהים עשה שיראו מלפניו:
- טו מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את-נרדף:
- טז ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
- יז אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-חפץ ועל כל-המעשה שם:
- יח אמרתי אני בלבי על-דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם-בהמה המה להם:
- 1 Všelika věc má jistý čas, a každé předsevzetí pod ne-
bem svou chvíli.
- 2 Jest čas rození i čas umírání, čas sázení a čas vykopání,
což vsazeno bývá;
- 3 Čas mordování a čas hojení, čas boření a čas stavení;
- 4 Čas pláče a čas smíchu, čas smutku a čas proska-
kování;
- 5 Čas rozmítání kamení a čas shromažďování kamení,
čas objímání a čas vzdálení se od objímání;
- 6 Čas hledání a čas ztracení, čas chování a čas zavržení;
- 7 Čas roztrhování a čas sšívání, čas mlčení a čas mlu-
vení;
- 8 Čas milování a čas nenávidění, čas boje a čas pokoje.
- 9 Co tedy má ten, kdo práci vede, z toho, o čemž
pracuje?
- 10 Viděl jsem zaměstknání, kteréž dal Bůh synům lid-
ským, aby se jím trápili.
- 11 Sám všechno činí ušlechtilé časem svým, nýbrž i žádost
světa dal v srdce jejich, aby nestihal člověk díla toho,
kteréž dělá Bůh, ani počátku ani konce.
- 12 Odtud seznávám, že nic lepšího nemají, než aby se
veselili, a činili dobře v životě svém,
- 13 Ač i to, když všeliký člověk jí a pije, a užívá dobrých
věcí ze všelijaké práce své, jest dar Boží.
- 14 Zním, že cočkoli činí Bůh, to trvá na věky; nemůže
se k tomu nic přidati, ani od toho co odjít. A činí to
Bůh, aby se báli obličje jeho.
- 15 To, což bylo, i nyní jest, a což bude, již bylo; nebo
Bůh obnovuje to, což pominulo.
- 16 Přesto viděl jsem ještě pod sluncem na místě soudu
bezbožnost, a na místě spravedlnosti nespravedlnost.
- 17 I řekl jsem v srdci mém: Budeť Bůh spravedlivého i
bezbožného souditi; nebo tam bude čas každému
předsevzetí i každému skutku.
- 18 Řekl jsem v srdci mém o způsobu synů lidských, že
jim ukázal Bůh, aby viděli, že jsou podobni hova-
dům.

- 19 Případnost synů lidských a případnost hověd jest případnost jednotejná. Jakož umírá ono, tak umírá i on, a dýchání jednotejné všickni mají, aniž co napřed má člověk před hovědem; nebo všecko jest marnost.
- 20 Obé to jde k místu jednomu; obé jest z prachu, obé také zase navracuje se do prachu.
- 21 Kdo to zná, že duch synů lidských vstupuje zhůru, a duch hovědí že sstupuje pod zemi?
- 22 Protož spatřil jsem, že nic není lepšího, než veseliti se člověku v skutcích svých, poněvadž to jest podíl jeho. Nebo kdo jej k tomu přivede, aby poznati mohl to, což jest budoucího po něm?
- יט כי מקרה בני־הָאָדָם ומקרה הבהמה ומקרה אֶחָד לָהֶם כָּמוֹת זֶה בְּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל:
- כ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל־מָקוֹם אֶחָד הַכֹּל הִיָּה מִן־הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל־הָעֶפֶר:
- כא מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעַלָּה וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לָאָרֶץ:
- כב וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַח הָאָדָם בְּמַעֲשָׁיו כִּי־הוּא חָלָקוֹ כִּי מִי יְבִיאֵנוּ לְרֹאוֹת בְּמָה שִׁיְהִיָּה אַחֲרָיו:

קהלת ד : 4

- 1 Opět obrátiv se, i viděl jsem všeliká ssoužení, kteráž se dějí pod sluncem, a aj, slzy křivdu trpících, ješto nemají potěšitele, ani moci k vyjití z ruky těch, kteříž je ssuzují, a nemají potěšitele.

א וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאָרְאַה אֶת־כָּל־הָעֹשִׂים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דַמְעַת הָעֹשִׂים וְאִין לָהֶם מְנַחֵם וּמִי־ד עֹשְׂקֵיהֶם כַּח וְאִין לָהֶם מְנַחֵם:
- 2 Protož já chválil jsem mrtvé, kteříž již zemřeli, více nežli živé, kteříž jsou živi až po dnes.

ב וּשְׁבַח אֲנִי אֶת־הַמֵּתִים שְׁכָבָר מֵתוּ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עַדְנָה:
- 3 Nýbrž nad oba tyto šťastnější jest ten, kterýž ještě nebyl, a neviděl skutku zlého, dějícího se pod sluncem.

ג וְטוֹב מִשְׁנֵיהֶם אֵת אֲשֶׁר־עָדוֹן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֵׂה הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- 4 Nebo spatřil jsem všelikou práci a každé dobré dílo, že jest k závisti jedněch druhým. I to také jest marnost a trápení ducha.

ד וְרֵאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֵמֶל וְאֵת כָּל־כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֵׂה כִּי הִיא קִנְאֶת־אִישׁ מִרְעוּהוּ גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ:
- 5 Blázen skládá ruce své, a jí maso své, říkáje:

ה הַכֹּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו וְאָכַל אֶת־בָּשָׂרוֹ:
- 6 Lepší jest plná hrst s odpočinutím, nežli přehrší plné s prací a trápením ducha.

ו טוֹב מְלֵא כַף נָחַת מִמְּלֵא חֲפָנִים עֵמֶל וְרַעוּת רוּחַ:
- 7 Opět obrátiv se, viděl jsem jinou marnost pod sluncem:

ז וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאָרְאַה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
- 8 Jest samotný někdo, nemaje žádného, ani syna, ani bratra, a však není konce všeliké práci jeho, ani oči jeho nemohou se nasytiti bohatství. Nepomyslí: Komu já pracuji, tak že i životu svému ujímám pohodlí? I to také jest marnost a bídne zaneprázdnění.

ח יֵשׁ אֶחָד וְאִין שְׁנִי גַם בֶּן וְאָח אִין־לּוֹ וְאִין קֶץ לְכָל־עֵמֶלוֹ גַּם־עֵינָיו עֲצוּ לֹא־תִשָּׁבַע עֹשֶׂר וּלְמִי אֲנִי עֹמֵל וּמַחֲסֹר אֶת־נַפְשִׁי מִטוֹבָה גַם־זֶה הֶבֶל וְעֵנִין רָע הוּא:
- 9 Lépeť jest dvěma než jednomu; mají zajisté dobrý užitek z práce své.

ט טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר יִשְׁלָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעֵמָלָם:
- 10 Nebo padne-li který z nich, druhý pozdvihne tovaryše svého. Běda tedy samotnému, když by padl; nebo nemá druhého, aby ho pozdvihl.

י כִּי אִם־יִפְּלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שְׁיִפּוֹל וְאִין שְׁנִי לְהַקִּימוֹ:
- 11 Také budou-li dva spolu ležeti, zahřejí se, ale jeden jak se zahřeje?

יא גַם אִם־יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלָאֶחָד אִיךָ יִחָם:
- 12 Ovšem, jestliže by se kdo jednoho zmocniti chtěl, dva postaví se proti němu; ano trojnásobní provázek nese snadně se přetrhne.

יב וְאִם־יִתְקַפּוּ הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעֲמְדוּ נִגְדּוֹ וְהַחוּט הַמִּשְׁלָשׁ לֹא בְמַהֲרָה יִנָּתֵק:
- 13 Lepší jest dítě chudé a moudré, než král starý a blázen, kterýž neumí již ani napomenutí přijímati,

יג טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל אֲשֶׁר לֹא־יָדַע לְהִזְהַר עוֹד:
- 14 Ačkoli z žaláře vychází, aby kraloval, nýbrž i v království svém může na chudobu přijíti.

יד כִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ כִּי גַם בְּמַלְכוּתוֹ נוֹלַד רָשׁ:
- 15 Viděl jsem všecky živé, kteříž chodí pod sluncem, ani se přidrželi pacholet, potomka onoho, kterýž měl kralovati místo něho.

טו רֵאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים הַמְּהֻלְכִּים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשְּׁנִי אֲשֶׁר יַעֲמַד תַּחְתּוֹ:

16 Nebývalo konce té vrtkosti všeho lidu, jakž toho, kterýž byl před nimi, takž ani potomci nebudou se těšiti z něho. Protož i to jest marnost a trápení ducha.

17

טז אין־קץ לְכָל־הָעַם לְכָל אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנֵיהֶם גַּם הָאֲחֵרוֹנִים
לֹא יִשְׁמְחוּ־בּוֹ כִּי־גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעְיוֹן רוּחַ:

יז שֹׁמֵר רִגְלִיךָ רִגְלָךָ כַּאֲשֶׁר תִּלָּךְ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרֹב
לְשִׁמְעַ מִתַּת הַכְּסִילִים זָבַח כִּי־אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע:

קהלת ה : 5

- 1 Ostříhej nohy své, když jdeš do domu Božího, a buď hotovější k slyšení nežli k dávání obětí bláznů; nebo oni neznají toho, že zle činí.
  - 2 Nebývej rychlý k mluvení, ani srdce tvé kvapné k vynášení slova před obličejem Božím, poněvadž Bůh jest na nebi, a ty na zemi; protož nechť jsou slova tvá nemnohá.
  - 3 Nebo jakož přichází sen z velikého pracování, tak hlas blázna z množství slov.
  - 4 Když bys učinil slib Bohu, neprodlévej ho splniti, nebo nemá líbosti v blázních. Cožkoli slíbíš, splň.
  - 5 Lépe jest, abys nesliboval, než abys slibě, neplnil.
  - 6 Nedopouštěj ústům svým, aby k hříchu přivodila tělo tvé, aniž říkej před andělem, že to jest poblouzení. Proč máš hněvati Boha řečí svou, kterýž by na zkázu přivedl dílo rukou tvých?
  - 7 Nebo kdež jest mnoho snů, tu i marnosti a slova mnohá, ale ty Boha se boj.
  - 8 Jestliže bys nátisk chudého a zadržení soudu a spravedlnosti spatřil v krajině, nediv se té věci; nebo vyšší vysokého šetří, a ještě vyšší nad nimi.
  - 9 Zemský pak obchod u všech přední místo má; i král rolí slouží.
  - 10 Kdo miluje peníze, nenasytí se penězi; a kdo miluje hojnost, nebude míti užitku. I to jest marnost.
  - 11 Kde jest mnoho statku, mnoho bývá i těch, kteříž jedí jej. Jakýž tedy má užitek pán jeho? Jediné, že očima svýma hledí na něj.
  - 12 Sladký jest sen pracovitému, jez on málo neb mnoho, ale sytost bohatého nedopouští mu spáti.
  - 13 Jest přebídná věc, kterouž jsem viděl pod sluncem: Bohatství nachované tomu, kdož je má, k jeho zlému.
  - 14 Nebo hyne bohatství takové pro zlou správu; syn, kteréhož zplodí, nebude míti v ruce své ničeho.
- א אֶל־תִּבְהַל עַל־פִּיךָ וּלְבָבְךָ אֶל־יְמִינְךָ לְהוֹצִיא דָּבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעֻטִּים:
  - ב כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרַב עֲנָן וְקוֹל כְּסִיל בְּרַב דְּבָרִים:
  - ג כַּאֲשֶׁר תִּדְר נִדְר לֹא־לֵהִים אֶל־תִּאָּחַר לְשַׁלְּמוֹ כִּי אִין חֲפִץ בְּכִסְיִלִּים אֶת אֲשֶׁר־תִּדְר שְׁלֹם:
  - ד טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדְר מִשְׁתַּדּוֹר וְלֹא תִשְׁלֹם:
  - ה אֶל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לַחֲטִיָּא אֶת־בִּשְׁרֶךָ וְאֶל־תֹּאמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי שָׁגַגְהָּ הִיא לְמָה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלְךָ וְחִבֵּל אֶת־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:
  - ו כִּי בְרַב חֲלֻמוֹת וְהִבָּלִים וּדְבָרִים הִרְבֵּה כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא:
  - ז אִם־עֲשֶׂק רֶשַׁע וְגִזְל מִשְׁפָּט וְצַדִּיק תִּרְאֶה בְּמִדִּינָה אֶל־תִּתְּמָה עַל־הַחֲפִץ כִּי גְבוּהָ מִעַל גְּבוּהָ שְׁמֵר וּגְבוּהֵם עֲלֵיהֶם:
  - ח וַיִּתְּרוֹן אֶרֶץ כָּפַל הִיא הוּא מְלֹךְ לְשִׁדָּה נַעֲבָד:
  - ט אֱהָב כֶּסֶף לֹא־יִשְׁבַּע כֶּסֶף וּמִי־אֱהָב בְּהֶמוֹן לֹא תִבּוֹאָה גִּם־זָה הִבָּל:
  - י בְּרַבּוֹת הַטּוֹבָה רַבּוֹ אוֹכְלֶיהָ וּמַה־כֹּפְשָׁרוֹן לְבַעֲלֶיהָ כִּי אִם־רְאִית רֵאוֹת עֵינָיו:
  - יא מְתוֹקָה שְׁנַת הָעֵבֶד אִם־מַעֲט וְאִם־הִרְבֵּה יֹאכֵל וְהַשֹּׁבַע לְעֹשִׂיר אֵינָנוּ מְנִיחַ לוֹ לִישׁוֹן:
  - יב יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׂר שָׁמֹר לְבַעֲלָיו לְרַעְתּוֹ:
  - יג וְאֶבֶד הָעֹשֶׂר הֵהוּא בְּעֲנָן רָע וְהוֹלִיד בֵּן וְאִין בִּידּוֹ מֵאוֹמָה:
  - יד כַּאֲשֶׁר יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלָכֶת כְּשָׁבָא וּמֵאוֹמָה לֹא־יֵשָׂא בְּעַמְלּוֹ שְׂלִילָה בִידּוֹ:

- 15 Jakž vyšel z života matky své nahý, tak zase odchází, jakž přišel, aniž čeho odnáší z práce své, což by vzal v ruku svou.
- 16 A tot' jest také přebídná věc, že rovně, jakž přišel, tak odjítí musí. Protož jaký užitek míti bude toho, že pracoval u vítr?
- 17 K tomu, že po všechny dny své v temnostech jídal, s mnohým zůřením, nemocí a hněvem?
- 18 Aj, tot' jsem já spatřil, že dobrá a čistá jest věc jísti a píti a užívatí pohodlí ze vší práce své, kterouž kdo vede pod sluncem v počtu dnů života svého, kteréž dal jemu Bůh, nebo to jest podíl jeho;
- 19 A že kterémukoli člověku dal Bůh bohatství a zboží, a dopustil, aby užíval jich, a bral díl svůj, a veselil se z práce své, to jest dar Boží.
- 20 Nebo nebude mnoho pamatovati na dny života svého, proto že Bůh jemu přeje veselí srdce jeho.

טו וגם־זוה רעה חולה כל־עמל שָׁבָא בֶן יֵלֶךְ וּמֵה־יִתְרוֹן לוֹ שִׁיעָמַל לְרוּחַ:

טז גם כל־יָמָיו בַּחֲשָׁךְ יֹאכֵל וְכַעַס הָרֶבֶה וְחִלּוֹ וְקִצְף:

יז הִנֵּה אֲשֶׁר־רָאִיתִי אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר־יָפָה לְאָכֹל־וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעָמַל תַּחַת־הַשֶּׁמֶשׁ מִסֹּפֶר יָמֵי־חַיָּו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ:

יח גם כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׂר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוּ לֵאכֹל מִמֶּנּוּ וְלִשְׁאֹת אֶת־חֶלְקוֹ וְלִשְׁמַח בְּעֲמָלוֹ זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא:

יט כִּי לֹא הָרֶבֶה יִזְכֹּר אֶת־יָמָיו חַיָּו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה בְּשִׂמְחַת לְבוֹ:

כ

קהלת ו : 6

- א יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם:
1 Jest bídná věc, kterouž jsem viděl pod sluncem, a lidem obyčejná:
- ב איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הכל וחלי רע הוא:
2 Kterému člověku dal Bůh bohatství a zboží i slávu, tak že nemá nedostatku duše jeho v ničemž, čehokoli žádá, a však nedopouští mu Bůh užívatí těch věcí, ale jiný leckdos šíře to, a toť jest marnost a bídná věc.
- ג אם יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שיהיו ימי־שניו ונפשו לא תשבע מן הטובה וגם־קבורה לא־היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:
3 Zplodil-li by kdo sto synů, a byl by živ mnoho let, jakkoli rozmnožení jsou dnové let jeho, nebyl-li život jeho nasycen dobrými věcmi, a neměl by ani pohřbu, pravím, že šťastnější jest nedochůdce nežli on.
- ד כי־הכל בא ובחשף ילף ובחשף שמו יכסה:
4 Nebo ono v zmaření přicházejí, do temností odchází, a jméno jeho temnostmi přikryto bývá.
- ה גם־שמש לא־ראה ולא ידע נחת לזה מזה:
5 Nýbrž ani slunce nevidá, aniž čeho poznává, a tak odpočinutí má lepší nežli onen.
- ו ואלו היה אלה שנים פעמים טובה לא ראה הלא אל־מקום אחד הכל הולך:
6 A byť pak byl živ dva tisíce let, a pohodlí by neužil, zdaliž k jednomu místu všickni neodcházejí?
- ז כל־עמל האדם לפיהו וגם־הנפש לא תמלא:
7 Všecka práce člověka jest pro ústa jeho, a však duše jeho nemůže se nasytiti.
- ח כי מה־יותר לחכם מן־הפסיל מה־לעני יודע להלך נגד החיים:
8 Nebo co má více moudrý nežli blázen? A co chudý, kterýž se umí chovati mezi lidmi?
- ט טוב מראה עינים מהלך־נפש גם־זה הכל ורעות רוח:
9 Lépe jest viděti nežli žádati, ale i to jest marnost a trápení ducha.
- י מה־שנהיה כִּבְר נקרא שמו ונודע אשר־הוא אדם ולא־יוכל לדין עם שהתקף שתקף ממנו:
10 Čímžkoli jest, dávno jest tím nazván, a známé bylo, že člověk býti měl, a že se nebude moci souditi s silnějším, nežli jest sám.
- יא כי יש־דברים הרבה מרבים הכל מה־יתר לאדם:
11 A poněvadž předsevzetí mnohá rozmnožují marnost, co na tom má člověk?
- יב כי מי־יודע מה־טוב לאדם בחיים מספר ימי־חיי הָבֵלו ויעשם כצל אשר מי־יגיד לאדם מה־יהיה אחריו תחת השמש:
12 Nebo kdo ví, co by bylo dobrého člověku v tomto životě, v počtu dnů marného života jeho, kteříž pomíjejí jako stín? Aneb kdo oznámí člověku, co se díti bude po něm pod sluncem?

קהלת ז : 7

- 1 Lepší jest jméno dobré nežli mast výborná, a den smrti než den narození člověka. א טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו:
- 2 Lépe jest jíti do domu zámutku, nežli jíti do domu hodování, pro dokonání každého člověka, a kdož jest živ, složí to v srdci svém. ב טוב ללכת אל־בית־אבל מלכת אל־בית משתה באשר הוא סוף כל־האדם והחי יתן אל־לבו:
- 3 Lepší jest horlení nežli smích; nebo zůřivá tvář polepšuje srdce. ג טוב כעס משחק כִּי־ברע פנים ייטב לב:
- 4 Srdce moudrých v domě zámutku, ale srdce bláznů v domě veselí. ד לב חכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה:
- 5 Lépe jest slyšeti zehraní moudrého, nežli aby někdo poslouchal písň bláznů. ה טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים:
- 6 Nebo jako praštění trní pod hrncem, tak smích blázna. A i to jest marnost. ו כי כקול הסירים תחת הסיר פן שחק הפסיל וגם־זה הבל:
- 7 Ssužování zajisté k bláznovství přivodí moudrého, a dar oslepuje srdce. ז כי העשק יהולל חכם ויאבד את־לב מתנה:
- 8 Lepší jest skončení věci nežli počátek její; lepší jest dlouho čekající nežli vysokomyslný. ח טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארף־רוח מגבה־רוח:
- 9 Nebud' kvapný v duchu svém k hněvu; nebo hněv v lůnu bláznů odpočívá. ט אל־תבהל ברוחך לבעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח:
- 10 Neříkej: Čím jest to, že dnové první lepší byli nežli ti-to? Nebo bys se nemoudře na to vytazoval. י אל־תאמר מה הִנֵּה שְׁהֵימִים הָרֵאשִׁימִים הֵיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כי לא מחכמה שאלת על־זה:
- 11 Dobrá jest moudrost s statkem, a velmi užitečná těm, kteříž vidí slunce; יא טובה חכמה עם־נחלה ויתר לראי השמש:
- 12 Nebo v stínu moudrosti a v stínu stříbra odpočívají. A však přednější jest umění moudrosti, přináší život těm, kdož ji mají. יב כי בצל החכמה בצל הפסף ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה:
- 13 Hleď na skutky Boží. Nebo kdo může zpřímíti to, což on zkřivil? יג ראה את־מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו:
- 14 V den dobrý užívej dobrých věcí, a v den zlý bud' bedliv; nebo i to naproti onomu učinil Bůh z té příčiny, aby nenalezl člověk po něm ničeho. יד ביום טובה הִנֵּה בטוב וביום רעה רעה ראה גם את־זה לעמת־זה עשה האלהים על־דברת שלא ימצא האדם אחריו מאומה:
- 15 Všecko to viděl jsem za dnů marnosti své: Bývá spravedlivý, kterýž hyne s spravedlností svou; tolikéž bývá bezbožný, kterýž dlouho živ jest v zlosti své. טו את־הכל ראיתי בימי הבלִי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו:
- 16 Nebývej příliš spravedlivý, aniž bud' příliš moudrý. Proč máš na zkázu přicházeti? טז אל־תהי צדיק הרבה ואל־תתחכם יותר למה תשומם:
- 17 Nebud' příliš starostlivý, aniž bývej bláznem. Proč máš umíratí dříve času svého? יז אל־תרשע הרבה ואל־תהי סכל למה תמות בלא עתה:
- 18 Dobrét jest, abys se onoho přidržel, a tohoto se nespouštěl; nebo kdo se bojí Boha, ujde všeho toho. יח טוב אשר תאחז בזה וגם־מזה אל־תנח את־ידיך כִּי־ירא אלהים יצא את־כלם:

- 19 Moudrost posiluje moudrého nad desatero knížat, kteříž jsou v městě.
- 20 Není zajisté člověka spravedlivého na zemi, kterýž by činil dobře a nehřešil.
- 21 Také ne ke všechněm slovům, kteráž mluví lidé, přikládej mysli své, poněvadž nemáš dbáti, by i služebník tvůj zlořečil tobě.
- 22 Neboť ví srdce tvé, že jsi i ty častokrát zlořečil jiným.
- 23 Všeho toho zkusil jsem moudrostí, a řekl jsem: Budu moudrým, ale moudrost vzdálila se ode mne.
- 24 Což pak vzdálené a velmi hluboké jest, kdož to najíti může?
- 25 Všecko jsem přeběhl mysli svou, abych poznal a vyhledal, i vynalezl moudrost a rozumnost, a abych poznal bezbožnost, bláznovství a nemoudrost i nesmyslnost.
- 26 I našel jsem věc hořčejší nad smrt, ženu, jejíž srdce tenata, a ruce její okovy. Kdož se líbí Bohu, zachován bývá od ní, ale hříšník bývá od ní jat.
- 27 Pohled', to jsem shledal, (*praví kazatel*), jedno proti druhému stavěje, abych našel umění,
- 28 Čeho pak přesto hledala duše má, však jsem nenalezl: Muže jednoho z tisíce našel jsem, ale ženy mezi tolika jsem nenalezl.
- 29 Obzvláštěně pohled' i na to, což jsem našel: Že učinil Bůh člověka dobrého, ale oni následovali smyšlínek rozličných.
- 30 Kdo se může vrovhati moudrému, a kdo může vykládati všelikou věc?

יט הַחֲכָמָה תִּעֲזֹר לְחָכְמָה מַעֲשָׂרָה שְׁלִישִׁים אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר:

כ כִּי אָדָם אֵין צָדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא:

כא גַּם לְכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְּבֹרוּ אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־עַבְדְּךָ מִקָּלְלֶךָ:

כב כִּי גַם־פְּעָמִים רַבּוֹת יָדַע לִבְךָ אֲשֶׁר גַּם־אֵת אֶתָּה קָלַלְתָּ אַחֲרָיִם:

כג כָּל־זֶה נִסִּיתִי בַּחֲכָמָה אֲמֶרְתִּי אַחֲכָמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנִּי:

כד רְחוּק מִה־שָׁהִיָּה וְעֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ:

כה סִבּוֹתַי אֲנִי וְלִבִּי לִדְעַת וְלִתּוֹר וּבִקֵּשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבוֹן וְלִדְעַת רָשָׁע כָּסָל וְהַסְכָּלוֹת הוֹלָלוֹת:

כו וּמוֹצֵא אֲנִי מֵר מַמּוֹת אֶת־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הִיא מְצוּדִים וְחֶרְמִים לִבָּהּ אֲסוּרִים יָדֶיהָ טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא יִלְכָּד בָּהּ:

כז רָאֵה זֶה מְצֵאתִי אֲמָרָה קִהַּלְתָּ אַחַת לְאַחַת לְמִצָּא חִשְׁבוֹן:

כח אֲשֶׁר עוֹד־בִּקְשָׁה נַפְשִׁי וְלֹא מְצֵאתִי אָדָם אֶחָד מֵאֵלַי מְצֵאתִי וְאִשָּׁה בְּכָל־אֵלֶּה לֹא מְצֵאתִי:

כט לִבְדִּי רָאֵה־זֶה מְצֵאתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם יִשָּׂר וְהִמָּה בִקְשׁוּ חִשְׁבוֹנוֹת רַבִּים:

ל

קהלת ח : 8

- 1 Moudrost člověka osvětluje obličej jeho, a nestydatost tváří jeho proměňuje. א מי כהחכם ומי יודע פֿאָר דְּבַר חֲכָמַת אָדָם תִּאִיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁנֶא:
- 2 Jáť radím: Výpovědi královské ostříhej, a však podle přísahy Boží. ב אֲנִי פִי־מֶלֶךְ שְׁמוֹר וְעַל דְּבַרְת שְׁבוּעַת אֱלֹהִים:
- 3 Nepospíchej odjítí od tváří jeho, aniž trvej v zpouře; nebo cožť by koli chtěl, učinil by. ג אֶל־תִּבְהֵל מִפָּנָיו תֵּלֵךְ אֶל־תַּעֲמֹד בְּדִבְר רַע כִּי כָל־אִשֶּׁר יִחְפֹּץ יַעֲשֶׂה:
- 4 Nebo kde slovo královské, tu i moc jeho, a kdo dí je-mu: Co děláš? ד בְּאִשֶּׁר דְּבַר־מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן וּמִי יֹאמַרְלוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה:
- 5 Kdo ostříhá příkázání, nezví o ničem zlém. I čas i pří-činy zná srdce moudrého. ה שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יָדַע דְּבַר רַע וְעַת וּמִשְׁפָּט יָדַע לֵב חָכָם:
- 6 Nebo všeliké předsevzetí má čas a příčiny. Ale i to ne-šťestí veliké člověka se přidrží, ו כִּי לְכָל־חֲפֹץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט כִּי־רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו:
- 7 Že neví, co budoucího jest. Nebo jak se stane, kdo mu oznámí? ז כִּי־אֵינָנוּ יָדַע מַה־שִּׁיְהִיָּה כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יֹגִיד לוֹ:
- 8 Není člověka, kterýž by moci měl nad životem, aby zadržel duši, aniž má moc nade dnem smrti; nemá ani braně v tom boji, aniž vysvobodí bezbožnost bezbožného. ח אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכָל־אֶת־הָרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מְשַׁלַּחַת בַּמִּלְחָמָה וְלֹא־יִמְלֹט רָשָׁע אֶת־בְּעָלָיו:
- 9 Ve všem tom viděl jsem, přiloživ mysl svou ke všemu tomu, co se děje pod sluncem, že časem panuje člověk nad člověkem k jeho zlému. ט אֶת־כָּל־זֶה רָאִיתִי וְנָתַן אֶת־לִבִּי לְכָל־מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ עַת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בָּאָדָם לְרַע לוֹ:
- 10 A tehďáž viděl jsem bezbožné pohřbené, že se zase navrátili, ale kteříž z místa svatého odešli, v zapo-menutí dáni jsou v městě tom, v kterémž dobře čini-li. I to také jest marnost. י וּבָכֹן רָאִיתִי רָשָׁעִים קְבָרִים וּבָאוּ וּמִמָּקוֹם קְדוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בַּעִיר אֲשֶׁר כֹּן־עָשׂוּ גַם־זֶה הִבֵּל:
- 11 Nebo že ne i hned ortel dochází pro skutek zlý, pro-tož vroucí jest k tomu srdce synů lidských, aby činili zlé věci. יא אֲשֶׁר אֵין־נַעֲשֶׂה פֶתָגָם מַעֲשֶׂה הָרָעָה מִהֲרָה עַל־כֵּן מָלֵא לֵב בְּנֵי־הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רַע:
- 12 A ačkoli hříšník činí zle na stokrát, a vždy se mu odkládá, já však vím, že dobře bude bojícím se Boha, kteříž se bojí obličje jeho. יב אֲשֶׁר חָטָא עֲשֶׂה רַע מְאֹד וּמֵאֲרִיךְ לוֹ כִּי גַם־יִוָּדַע אָנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה־טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלִּפְנָיו:
- 13 S bezbožným pak nedobře se dítí bude, aniž se prodlí dnové jeho; minou jako stín, proto že jest bez bázně před obličjem Božím. יג וְטוֹב לֹא־יִהְיֶה לְרָשָׁע וְלֹא־יֵאֲרִיךְ יָמִים כִּצֵּל אֲשֶׁר אֵינָנוּ יִרָא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים:
- 14 Jest marnost, kteráž se děje na zemi: Že bývají spravedliví, jimž se však vede, jako by činili skutky bezbožných; zase bývají bezbožní, kterýmž se však ve-de, jako by činili skutky spravedlivých. Protož jsem řekl: I to také jest marnost. יד יִשֶׁהֱבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה הָרָשָׁעִים וַיֵּשׁ רָשָׁעִים שְׁמָגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים אִמְרָתִי שְׁגַם־זֶה הִבֵּל:

- 15 A tak chválil jsem veselí, proto že nic nemá lepšího člověk pod sluncem, jediné aby jedl a pil, a veselil se, a že to pozůstává jemu z práce jeho ve dnech života jeho, kteréž dal jemu Bůh pod sluncem.
- 16 A ač jsem se vydal srdcem svým na to, abych moudrost vystihnouti mohl, a vyrozuměti bídě, kteráž bývá na zemi, pro kterouž ani ve dne ani v noci nespí,
- 17 A však viděl jsem při každém skutku Božím, že nemůže člověk vystihnouti skutku dějícího se pod sluncem. O čež pracuje člověk, vyhledati chtěje, ale nenalézá; nýbrž byt i myslil moudrý, že se doví, nebude moci nic najíti.

טו וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת־הַשְׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין־טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם־לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יָלוֹנוּ בְּעֵמְלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

טז כַּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת־לְבִי לְדַעַת חֻכָּה וְלִרְאוֹת אֶת־הָעֲנָן אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל־הָאָרֶץ כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שֶׁנָּה בְּעֵינָיו אֵינָנו רֹאֶה:

יז וְרֵאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוּכַל הָאָדָם לְמַצּוֹא אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצָא וְגַם אִם־יֵאמָר הִחֲכַם לְדַעַת לֹא יוּכַל לְמַצּוֹ:

קהלת ט : 9

- 1 Všecko to zajisté rozvažoval jsem v srdci svém, abych vysvětlil všecko to, že spravedliví a moudří, i skutkové jejich jsou v rukou Božích. Jakož milosti, tak ani nenávisti nezná člověk ze všech věcí, kteréž jsou před obličejem jeho.
  - 2 Všecko se děje jednoduše při všech; jedna a táž případnost jest spravedlivého jako bezbožného, dobrého a čistého jako nečistého, obětujícího jako toho, kterýž neobětuje, tak dobrého jako hříšníka, přísahajícího jako toho, kterýž se přísahy bojí.
  - 3 A tot jest přebídná věc mezi vším tím, což se děje pod sluncem, že případnost jednoduše jest všem, ovšem pak že srdce synů lidských plné jest zlého, a že bláznovství přidrží se srdce jejich, pokudž živi jsou, potom pak umírají,
  - 4 Ačkoli ten, kterýž tovaryší se všem živými, má naději, an psu živému lépe jest nežli lvu mrtvému.
  - 5 Nebo živí vědí, že umřítí mají, mrtví pak nevědí nic, aniž více mají odplaty, proto že v zapomenutí přišla památka jejich.
  - 6 Anobrž i milování jejich, i nenávist jejich, i závist jejich zahynula, a již více nemají dílu na věky v žádné věci, kteráž se děje pod sluncem.
  - 7 Nuže tedy jez s radostí chléb svůj, a pí s veselou myslí víno své, nebo již oblibuje Bůh skutky tvé.
  - 8 Každého času ať jest roucho tvé bílé, a oleje na hlavě tvé nechť není nedostatku.
  - 9 Živ buď s manželkou, kterouž jsi zamiloval, po všecky dny života marnosti své, kterýžť dán pod sluncem po všecky dny marnosti tvé; nebo to jest podíl tvůj v životě tomto a při práci tvé, kterouž vedeš pod sluncem.
  - 10 Všecko, což by před se vzala ruka tvá k činění, podle možnosti své konej; nebo není práce ani důmyslu ani umění ani moudrosti v hrobě, do něhož se béřeš.
  - 11 A obrátiv se, spatřil jsem pod sluncem, že nezáleží běh na rychlých, ani boj na udatných, nýbrž ani živnost na moudrých, ani bohatství na opatrných, ani přízeň na umělých, ale podle času a příhody přihází se všem.
- א כי את־כל־זה נתתי אל־לבי ולבור את־כל־זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם־אהבה גם־שנאה אין יודע האדם הכל לפניהם:
  - ב הכל כאשר לכל מקרה אחד לצדיק ולרשע לטוב ולטהור ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כטוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא:
  - ג זה רע בכל אשר־נעשה תחת השמש כי־מקרה אחד לכל וגם לב בני־האדם מלא־רע והוללות בלבבם בחייהם ואחריו אלה־המתים:
  - ד כי־מי אשר יבחר יחבר אל כלה־חיים יש בטחון כי־לכלב חי הוא טוב מן־האריה המת:
  - ה כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין־עוד להם שׂכר כי נשפך זכרם:
  - ו גם אהבתם גם־שנאתם גם־קנאתם כבר אבדה וחלק אין־להם עוד לעולם בכל אשר־נעשה תחת השמש:
  - ז לך אכל בשמחה לחמך ושתה בלב־טוב יינך כי כבר רצה האלהים את־מעשיך:
  - ח בכל־עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על־ראשך אלי־יחסר:
  - ט ראה חיים עם־אשה אשר־אהבת כלימי חיי הבלך אשר נתן־לך תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר־אתה עמל תחת השמש:
  - י כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול אשר אתה הלא שמה:
  - יא שבותי וראה תחת־השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לנבנים עֹשֶׁר וגם לא לידעים חן כי־עת ופגע יקרה את־כלם:

- 12 Nebo tak nezná člověk času svého jako ryby, kteréž loveny bývají sítí škodlivou, a jako ptáci polapeni bývají osídlem; tak zlapáni bývají synové lidští v čas zlý, když na ně připadá v náhle.
- 13 Také i tuto moudrost viděl jsem pod sluncem, kteráž za velikou byla u mne:
- 14 Bylo město malé, a v něm lidí málo, k němuž přitáhl král mocný, a obehnav je, zdělal proti němu náspy veliké.
- 15 I nalezen jest v něm muž chudý moudrý, kterýž vysvobodil to město moudrostí svou, ačkoli žádný nevzpomenul na muže toho chudého.
- 16 Protož řekl jsem já: Lepší jest moudrost než síla, ačkoli moudrost chudého toho byla v pohrdání, a slov jeho neposlouchali.
- 17 Slov moudrých pokojně poslouchati sluší, raději než křiku panujícího mezi blázny.
- 18 Lepší jest moudrost než nástrojové váleční, ale nemoudrý jeden kazí mnoho dobrého.
- יב כי גם לא ידע האדם את־עתו כדגים שִׁנְאָתָיוּם בַּמְצוּדָה
רָעָה וְכַצְּפָרִים הָאֲחֻזּוֹת בַּפֶּחַ כָּהֶם יוֹקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם
לְעֵת רָעָה כְּשֶׁתְּפוּל עָלֵיהֶם פֶּתָאִם:
- יג גַּם־זֶה רָאִיתִי חֲכָמָה תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ וְגִדּוּלָהּ הִיא אֵלַי:
- יד עִיר קְטַנָּה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט וּבֶאֱלֹהֶיהָ מֶלֶךְ גָּדוֹל וְסִבֵּב
אֹתָהּ וּבָנָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדֹלִים:
- טו וּמָצָא בָּהּ אִישׁ מְסֻפֵּן חָכָם וּמִלֵּט־הוּא אֶת־הָעִיר
בְּחֲכָמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת־הָאִישׁ הַמְסֻפֵּן הַהוּא:
- טז וְאִמַּרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֲכָמָה מִגְּבוּרָה וְחֲכָמַת הַמְסֻפֵּן בְּזוּיָהּ
וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים:
- יז דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת נִשְׁמָעִים מִזְעָקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים:
- יח טוֹבָה חֲכָמָה מִכָּלִי קָרֵב וְחוּטָא אֶחָד יַאֲבִיד טוֹבָה הַרְבֵּה:

קהלת י' : 10

- 1 Muchy mrtvé nasmrazují a nakažují mast apatekářskou; tak pro moudrost a slávu vzácného maličko bláznovství zohyžďuje.
  - 2 Srdce moudrého jest po pravici jeho, ale srdce blázna po levici jeho.
  - 3 I tehďáž, když blázen cestou jde, srdce jeho nedostatek trpí; nebo všechněm znáti dává, že blázen jest.
  - 4 Jestliže by duch toho, jenž panuje, povstal proti tobě, neopouštěj místa svého; nebo krotkost přítrž činí hříchům velikým.
  - 5 Jest zlá věc, kterouž jsem viděl pod sluncem, totiž neprozřetelnost, kteráž pochází od vrchnosti,
  - 6 Že blázen postaven bývá v důstojnosti veliké, a bohatí že v nízkosti sedávají.
  - 7 Viděl jsem služebníky na koních, knížata pak, ana chodí pěšky jako služebníci.
  - 8 Kdo kopá jámu, upadá do ní; a kdo boří plot, uštkne jej had.
  - 9 Kdo přenáší kamení, urazí se jím; a kdo štípá dříví, nebezpečenství bude míti od něho.
  - 10 Jestliže se ztupí železo, a nenabrousí-li ostří jeho, tedy síly přičiniti musí; ale mnohem lépe může to spraviti moudrost.
  - 11 Uštkne-li had, než by zaklet byl, nic neprospějí slova zaklínače.
  - 12 Slova úst moudrého jsou příjemná, ale rtové blázna sehlcují jej.
  - 13 Počátek slov úst jeho jest nemoudrost, a ostatek mluvení jeho pouhé bláznovství.
  - 14 Nebo blázen mnoho mluví, ješto neví člověk ten, co budoucího jest. To zajisté, co bude po něm, kdo mu oznámí?
  - 15 Práce bláznů k ustání je přivodí, nebo neumí ani do města trefiti.
  - 16 Běda tobě, země, když král tvůj dítě jest, a knížata tvá ráno hodují.
  - 17 Blahoslavená jsi ty země, když král tvůj jest syn šlechtných, a knížata tvá, když čas jest, jídají pro posílnění, a ne pro opilství.
- א זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט:
  - ב לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו:
  - ג וגם־בדרך כשהסכל בשפסכל הלה לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
  - ד אם־רוח המושל תעלה עליך מקומך אל־תנח כי מרפא נתיח חטאים גדולים:
  - ה יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט:
  - ו נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישובו:
  - ז ראיתי עבדים על־סוסים ושרים הלכים כעבדים על־הארץ:
  - ח חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש:
  - ט מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם:
  - י אם־קהה הברזל והוא לא־פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר הכשיר חכמה:
  - יא אם־ישך הנחש בלוא־לחש ואין יתרון לבעל הלשון:
  - יב דברי פי־חכם חן ושפתות פסיל תבלענו:
  - יג תחלת דברי־פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה:
  - יד והסכל ירבה דברים לא־ידע האדם מה־שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו:
  - טו עמל הפסילים תיגענו אשר לא־ידע ללכת אל־עיר:
  - טז אי־לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו:
  - יז אשריך ארץ שמלכך בן־חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי:

- 18 Ano pro lenost schází krov, a pro opuštění rukou kapává do domu.
- 19 Pro obveselení strojívají hody, a víno obveseluje život, peníze pak ke všemu dopomáhají.
- 20 Ani sám u sebe králi nezlořeč, ani v skryších pokoje svého nezlořeč mocnějšímu; nebo pták nebeský donesl by hlas ten, a to, což křídla má, vyjevilo by řeč tvou.

יח בַּעֲצָלָתָם יָמָהּ הַמְקָרָה וּבְשָׁפְלוֹת יָדִים יִדְלָף הַבַּיִת:

יט לְשִׁחּוֹק עֲשִׂים לָחֶם וַיֵּין יִשְׂמַח חַיִּים וְהַפֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת־הַכֹּל:

כ גם בַּמִּדְעָה מֶלֶךְ אֶל־תִּקְלַל וּבַחֲדָרֵי מִשְׁכָּבְךָ אֶל־תִּקְלַל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת־הַקּוֹל וּבַעַל הַכְּנָפִים כְּנָפָיו יַגִּיד דְּבָר:

קהלת יא : 11

- 1 Pouštěj chléb svůj po vodě, nebo po mnohých dnech najdeš jej.

א שֶׁלַח לַחֲמֶךָ עַל־פְּנֵי הַמַּיִם כִּי־רַב הַיָּמִים תִּמְצָאָנּוּ:
- 2 Dej částku sedmi aneb i osmi, nebo nevíš, co zlého bude na zemi.

ב תִּן־חֶלֶק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוֹנָה כִּי לֹא תֵדַע מַה־יְהִיָּה רָעָה עַל־הָאָרֶץ:
- 3 Když se naplňují oblakové, déšť na zem vydávají; a když padá dřevo na poledne aneb na půlnoci, na kteréž místo padá to dřevo, tu zůstává.

ג אִם־יִמְלְאוּ הָעָנָנִים גֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ יִרְקוּ וְאִם־יִפּוֹל עֵץ בְּדֶרוֹם וְאִם בְּצָפוֹן מְקוֹם שְׁיִפּוֹל הָעֵץ שָׁם יִהְיֶה:
- 4 Kdo šetří větru, nebude síti; a kdo hledí na husté oblaky, nebude žíti.

ד שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֹאֶה בָּעָנָנִים לֹא יִקְצוֹר:
- 5 Jakož ty nevíš, která jest cesta větru, a jak rostou kosti v životě těhotné, tak neznáš díla Božího, kterýž činí všecko.

ה כַּאֲשֶׁר אֵינָךְ יוֹדֵעַ מַה־דֶּרֶךְ הַרוּחַ כַּעֲצָמִים בְּבֶטֶן הַמְּלָאָה כִּכָּה לֹא תֵדַע אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הַכֹּל:
- 6 Hned z jitra rozsívej símě své, a u večer nedávej odpočinutí ruce své; nebo ty nevíš, co jest lepšího, to-li či ono, čili obé jednostejně dobré jest.

ו בְּבֹקֶר זֶרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְלָעֶרֶב אֶל־תִּנַּח יָדְךָ כִּי אֵינָךְ יוֹדֵעַ אִי זֶה יִכָּשֵׁר הַזֶּה אוֹזָה וְאִם־שְׁנֵיהֶם כָּאֶחָד טוֹבִים:
- 7 Příjemnéť jest zajisté světlo, a milá věc očima viděti slunce;

ז וּמִתּוֹק הָאוֹר וְטוֹב לְעֵינַיִם לִרְאוֹת אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ:
- 8 A však, by mnoho let živ jsa člověk, ve všech těch veselil by se, tedy rozpomenul-li by se na dny temnosti, jak jich mnoho bude, cožkoli přeběhlo, počte za marnost.

ח כִּי אִם־שְׁנַיִם הָרַבָּה יִחְיֶה הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׂמַח וַיִּזְכֹּר אֶת־יָמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי־הָרַבָּה יִהְיֶה כָּל־שָׂבָא הָבָל:
- 9 Radujž se tedy, mládenče, v mladosti své, a nechť tě obveseluje srdce tvé ve dnech mladosti tvé, a chod' po cestách srdce svého, a podlé žádosti očí svých, než věz, že tě s tím se vším přivede Bůh na soud.

ט שְׂמַח בְּחוּר בִּילְדוּתֶיךָ וַיְטִיבֶךָ לִבְךָ בַּיָּמִי בַּחוּרוּתֶךָ וְהֵלֶךְ בְּדַרְכֵי לִבְךָ וּבִמְרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל־כָּל־אֱלֹה יִבְיָאֶךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט:
- 10 Anobrž odejmi hněv od srdce svého, a odvrát zlost od těla svého; nebo dětinství a mladost jest marnost.

י וְהִסַּר כַּעַס מִלִּבְךָ וְהִעֲבֵר רָעָה מִבִּשְׁרָף כִּי־הִילָדוּת וְהַשָּׁחֲרוּת הָבָל:

קהלת יב : 12

- 1 A pamatuj na stvořitele svého ve dnech mladosti své, prvé než nastanou dnové zlí, a přiblíží se léta, o nichž díš: Nemám v nich zalíbení;
  - 2 Prvé než se zatmí slunce a světlo, a měsíc i hvězdy, a navrátí se hustí oblakové po dešti;
  - 3 V ten den, v kterémž se třísti budou strážní domu, a nakříví se muži silní, a ustanou melící, proto že jich málo bude, a zatmí se ti, kteříž vyhlédají z oken,
  - 4 A zavříny budou dvěře od ulice s slabým zvukem mlení, a povstanou k hlasu ptačímu, a přestanou všechny slibnosti zpěvu;
  - 5 Ano i vysokosti báti se budou, a úrazu na cestě, a kvěsti bude mandlový strom, tak že i kobylka těžká bude, a poruší se žádost; nebo běře se člověk do domu věčného, a choditi budou po ulici kvílící;
  - 6 Prvé než se přetrhne provaz stříbrný, a než se rozrazí číše zlatá, a roztříští se věderce nad vrchovištěm, a roztrhne se kolo nad studnicí,
  - 7 A navrátí se prach do země, jakž prvé byl, duch pak navrátí se k Bohu, kterýž jej dal.
  - 8 Marnost nad marnostmi, řekl kazatel, a všechno marnost.
  - 9 Čím pak byl kazatel moudřejší, tím více vyučoval lid umění, a rozvažoval, zpytoval, i složil množství příslaví.
  - 10 Snažovaltě se kazatel vyhledati věci nejžádostivější, a napsal, což pravého jest, a slova věrná.
  - 11 Slova moudrých podobná ostnům a hřebíkům vbitým, slova skladatelů, kteráž jsou vydána od pastýře jednoho.
  - 12 A tak tedy jimi, synu můj, hojně dosti osvícen býti můžeš. Děláním knih mnohých žádného konce není, a čísti mnoho jest zemdlení těla.
  - 13 Summa všeho, což jsi slyšel: Boha se boj, a příkázání jeho ostříhej, nebo na tom všechno člověku záleží.
  - 14 Poněvadž všeliký skutek Bůh přivede na soud, i každou věc tajnou, buďto dobrou, buďto zlou.
- א וזכר את־בוראיו בימי בחורתי עד אשר לא־יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין־לי בהם חפץ:
- ב עד אשר לא־תחשף השמש והאור והירח והכוכבים ושבּו העבים אחר הגשם:
- ג ביום שיזעו שמרי הבית והתענות אנשי החיל ובטלו הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות:
- ד וסגרו דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל־בנות השיר:
- ה גם מגבה יראו וחתחתים בדרך וינאץ השקד ויסתכל החגב ותפר האבינה כ־הלך האדם אל־בית עולמו וסבבו בשוק הספדים:
- ו עד אשר לא־ירחק ירתק חבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר כד על־המבוע ונרוץ הגלגל אל־הבור:
- ז וישב העפר על־הארץ כשהיה והרוח תשוב אל־האלהים אשר נתנה:
- ח הכל הבלים אמר הקוהלת הכל הבל:
- ט ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד־דעת את־העם ואזן וחקר תגון משלים הרבה:
- י בקש קהלת למצא דברי־חפץ וכתוב ישר דברי אמת:
- יא דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספות נתנו מרעה אחד:
- יב ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר:
- יג סוף דבר הכל נשמע את־האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כ־האדם:
- יד כי את־כל־מעשה האלהים יבא במשפט על כל־נעלם אם־טוב ואם־רע:
- סוף דבר הכל נשמע את־האלהים ירא ואת־מצותיו שמור כי־זה כ־האדם